

02

به‌رگی دووهم

سینرئیل لیرمندی

به‌کوردی

لأبي عيسى محمد بن عيسى الترمذي

وه‌رگی پیرانی:

ناصری بیره‌م سا زانی

منتدی اقرا الثقافی

www.igra.ahlamontada.com

ئەم كۆتۈپ

لە ئامادە كۆتۈپ يېڭە

(مۆتىزىل ئىقتىسادى)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۆ سەردانى پەيىجى يېڭە:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۆ سەردانى يېڭەكە:

<http://iqra.ahlamontada.com>

سُبْحَانَكَ يَا تَرْمِيزِي

به کوردی

سنن الترمذی به کوردی به سهرجه م و ته کانی (ترمذی) هوه- بهرگی دووهم

نووسینی: لأبی عیسی محمد بن عیسی (الترمذی)

وهرگیپانی: ناصح ئیبراهیم سازانی

مافی له چاپدانه وهی پارێزراوه بۆ نووسینگهی تهفسیر

چاپی یه کهم ۱۴۴۲هـ - ۲۰۲۱ز

نووسینگهی تهفسیر

بۆ چاپ و بلاوکردنه وه

هه ولێر- شه قامی 30 مه تری ته نیشت مناره ی چۆلی

+964 750 818 08 66

www.al-tafseer.com

tafseerooffice@yahoo.com

 /TafseerOffice

ئاماده کردنی پێرست- نووسینگهی تهفسیر

سازانی، ناصح ئیبراهیم

سنن الترمذی به کوردی - بهرگی دووهم، لأبی عیسی محمد بن عیسی (الترمذی)، ناصح ئیبراهیم

سازانی (وهرگیپ)

٦٩٤ لاپه په،

٢٤ * ١٧ سم

بابهت، فهرمووده

ISBN: 978-9922-632-89-6

له بهرێوه به رایه تی گشتی کتێبخانه گشتیه کان

هه رێمی کوردستان ژماره سپاردنی (٧٥) ی سالی ٢٠١٩ پێدراوه.

"بیروبوچونی ئەم کتێبه، مه رج نیه هه مان بیرو بۆچونی نووسینگهی تهفسیر بن"

دیزاینی بهرگ: نووسینگهی تهفسیر

خه تی بهرگ: نه وزاد کۆیی

سُيُنُنُ التِّرْمِذِيِّ

به كوردی

لأبي عيسى محمد بن عيسى الترمذی
(۲۰۹ - ۲۷۹ هـ)

به رگی دووهم

له فهرموودهی

(1801 - 2035)

وه رگی پراڻی

نَاصِحٌ یَّبْرَاهِیمَ سَازَانِی

باسه کانی هاوسه رگری له پیغه مبهروهه صلی الله علیه وسلم.

۹ - أَبْوَابُ النِّكَاحِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

باسی فهزل و گهورهی هاوسه رگری و هاندان له سه ری.

۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ التَّزْوِيجِ، وَالْحَثِّ عَلَيْهِ

۱۰۸۰ - (ضعيف) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ غِيَاثٍ، عَنْ الْحَجَّاجِ، عَنْ مَكْحُولٍ، عَنْ أَبِي الشَّعَالِ، عَنْ أَبِي أَيُّوبَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَرْبَعٌ مِنْ سُنَنِ الْمُرْسَلِينَ: الْحَيَاءُ، وَالتَّعَطُّرُ، وَالسِّوَاكُ، وَالنِّكَاحُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَثْمَانَ، وَثَوْبَانَ، وَابْنِ مَسْعُودٍ، وَعَائِشَةَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَأَبِي نَجِيحٍ، وَجَابِرٍ، وَعُكَّافٍ. حَدِيثُ أَبِي أَيُّوبَ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه بو نه یوه ره زای خوی لى بى ده گینه وه، که فرمویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (چوار شت له ریبازی پیغه مبهران: شهرم و شکو، بوئی خوش له خودان، به کارهینانی سیواک و، هاوسه رگری).

۱۰۸۰م - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ خِدَاشٍ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبَّادُ بْنُ الْعَوَّامِ، عَنْ الْحَجَّاجِ، عَنْ مَكْحُولٍ، عَنْ أَبِي الشَّعَالِ، عَنْ أَبِي أَيُّوبَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ حَدِيثِ حَفْصٍ. وَرَوَى هَذَا الْحَدِيثَ هُشَيْمٌ، وَمُحَمَّدُ بْنُ يَزِيدَ الْوَاسِطِيُّ، وَأَبُو مُعَاوِيَةَ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، عَنِ الْحَجَّاجِ، عَنْ مَكْحُولٍ، عَنْ أَبِي أَيُّوبَ، وَلَمْ يَذْكُرُوا فِيهِ، عَنْ أَبِي الشَّعَالِ. وَحَدِيثُ حَفْصِ بْنِ غِيَاثٍ وَعَبَّادِ بْنِ الْعَوَّامِ أَصَحُّ.

١٠٨١ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ الزُّبَيْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ عُمَارَةَ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَنَحْنُ شَبَابٌ لَا نَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ، فَقَالَ: يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ، عَلَيْكُمْ بِالْبَاءَةِ، فَإِنَّهُ أَغْضُ لِلْبَصْرِ، وَأَخْصَنُ لِلْفَرْجِ، فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ الْبَاءَةَ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ، فَإِنَّ الصَّوْمَ لَهُ وَجَاءٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْحَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُنِيرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْأَعْمَشُ، عَنْ عُمَارَةَ نَحْوَهُ. وَقَدْ رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ، عَنِ الْأَعْمَشِ بِهَذَا الْإِسْنَادِ مِثْلَ هَذَا، وَرَوَى أَبُو مُعَاوِيَةَ، وَالْمَحَارِيزِيُّ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عُلْقَمَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ.

واته: له (عبد الله) کوری مهسعوده وه رهزای خوای لی بی ده گینه وه، که فهرموویه تی: کۆمه لی گهنج له خزمهت پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم ده چووین، مال و سامانیکی نهوتۆمان نه بوو، فهرمووی: (نهی لاوه کان ههر یه کێک له ئیوه نه گهر توانای هاوسه رگیری هه بوو با ژن بهیئێ، چونکه ژن هێنان نه بیته هۆی چاوگرته وه له سهیرکردنی هه رام و، خۆپاراستن له زیناکردن و به دره وشتی، نه وهشی توانای نیه ژن بهیئێ با به روژوو بیست، چونکه روژوو نه یخه سیئێ و هوکاریکی گرنگه بۆ دامرکاندنه وهی ههزو ئارهزووه ناپه سهنده کانی و نه یارێزیت له خراپه و تاوان).

نهوهی هاتوو ده باره ی قه دهغه کردنی ره به نگره ی

۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّهْيِ عَنِ التَّبَتُّلِ

۱۰۸۲ - (صحيح بما قبله) حَدَّثَنَا أَبُو هِشَامٍ الرَّفَاعِيُّ، وَزَيْدُ بْنُ أَحْزَمَ الطَّائِي، وَإِسْحَاقُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ الصَّوَّافُ البَصْرِيُّ، قَالُوا: حَدَّثَنَا مُعَاذُ بْنُ هِشَامٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ سَمُرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ التَّبَتُّلِ. وَزَادَ زَيْدُ بْنُ أَحْزَمَ فِي حَدِيثِهِ، وَقَرَأَ قَتَادَةُ: (وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رَسُولًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً). وَفِي الْبَابِ عَنْ سَعْدٍ، وَأَنْسِ بْنِ مَالِكٍ، وَعَائِشَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ. حَدِيثُ سَمُرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَرَوَى الْأَشْعَثُ بْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ سَعْدِ بْنِ هِشَامٍ، عَنْ عَائِشَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ. وَيُقَالُ: كِلَا الْحَدِيثَيْنِ صَحِيحٌ.

واته: له سه موره ره زای خوی لی بی ده گیرنه وه، که پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم ره به نگره ی قه دهغه کردوه واته نه بجا منه دانی هاوسرگیری یان شونه کردن و ژن نه هینان.

۱۰۸۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَّالُ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ قَالُوا: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ قَالَ: رَدَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى عُثْمَانَ بْنِ مَظْعُونٍ التَّبَتُّلَ وَلَوْ أُذِنَ لَهُ لَأَخْتَصِمْنَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له سه عدی کوری نه بی وه قاصه وه ره زای خوی لی بی ده گیرنه وه، که پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم ره به نگره ی قه دهغه کرد له (عُثْمَانُ) ی کوری (مَظْعُون) و رینگه ی پی نه دا، نه گهر رینگه ی بهر بدایه نیمه ش خۆمان ده خه ساند.

کهسی هاته داخوازی له دین و رهوشت و ناکاری رازیوون ژنی بدهنی

۳ - بَابُ مَا جَاءَ إِذَا جَاءَكُمْ مَنْ تَرْضَوْنَ دِينَهُ فَرَّوْجُوهُ

۱۰۸۴ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْحَمِيدِ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنِ ابْنِ عَجَلَانَ، عَنِ ابْنِ وَثِيمَةَ النَّصْرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا حَاطَبَ إِلَيْكُمْ مَنْ تَرْضَوْنَ دِينَهُ وَخُلُقَهُ فَرَّوْجُوهُ، إِلَّا تَفْعَلُوا تَكُنْ فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ، وَفَسَادَ عَرِضٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي حَاتِمٍ الْمُرَزِيِّ، وَعَائِشَةَ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ قَدْ خُولِفَ عَبْدُ الْحَمِيدِ بْنُ سُلَيْمَانَ فِي هَذَا الْحَدِيثِ وَرَوَاهُ اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ، عَنِ ابْنِ عَجَلَانَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا. قَالَ مُحَمَّدٌ: وَحَدِيثُ اللَّيْثِ أَشْبَهُ وَلَمْ يَعُدَّ حَدِيثَ عَبْدِ الْحَمِيدِ مَحْفُوظًا.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (نهگهر کهسی هاته داخوازی کچتان له دین و رهوشتی رازیوون ژنی بدهنی، نهگهر نهو کاره نهکمن نهوا لهسهه رهویدا فیتنهو بهدیهوشتی و خراپهکاری زۆر گهوره روودهات).

۱۰۸۵ - (حسن بما قبله) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَمْرِو السَّوَّاقِ الْبَلْخِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَاتِمُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ هُرْمَزٍ، عَنْ مُحَمَّدٍ وَسَعِيدٍ، ابْنَيْ عُبَيْدٍ، عَنْ أَبِي حَاتِمٍ الْمُرَزِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا جَاءَكُمْ مَنْ تَرْضَوْنَ دِينَهُ وَخُلُقَهُ فَأَنْكِحُوهُ، إِلَّا تَفْعَلُوا تَكُنْ فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَإِنْ كَانَ فِيهِ؟ قَالَ: إِذَا جَاءَكُمْ مَنْ تَرْضَوْنَ دِينَهُ وَخُلُقَهُ فَأَنْكِحُوهُ، ثَلَاثَ مَرَّاتٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَأَبُو حَاتِمٍ الْمُرَزِيُّ لَهُ صُحْبَةٌ، وَلَا نَعْرِفُ لَهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَيْرَ هَذَا الْحَدِيثِ.

واته: له نهبو حاتیمی موزهنییهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که

فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نه گهر که سی هاته داخواری کچتان له دین و رهوشت و ناکاری رازیوون ژنی بدهنی، نه گهر نهو کاره نه کهمن نهو له سهر زهویدا فیتنهو بهدره وشتی و خراپه کاری زۆر گهوره رووده دات، وتیان: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، نه گهر مالی کهم بوو یان که فائته تی نه بوو؟ سی جار فهرمووی: (نه گهر که سی هاته داخواری کچتان له دین و رهوشت و ناکاری رازیوون ژنی بدهنی).

دهرباره ی نافرته له بهر سی شت دهخواریت

٤ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْمَرْأَةَ تُنْكَحُ عَلَى ثَلَاثِ خِصَالٍ

١٠٨٦ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنُ مُوسَى، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْحَاقُ بْنُ يُونُسَ الْأَزْزَقِيُّ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ أَبِي سَلِيمَانَ، عَنْ عَطَاءٍ، عَنْ جَابِرٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ الْمَرْأَةَ تُنْكَحُ عَلَى دِينِهَا، وَمَالِهَا، وَجَمَالِهَا، فَعَلَيْكَ بِذَاتِ الدِّينِ، تَرَبَّتْ يَدَاكَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَوْفِ بْنِ مَالِكٍ، وَعَائِشَةَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَأَبِي سَعِيدٍ. حَدِيثُ جَابِرٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له جابیرهوه رهزای خوی لی بی دهگیرنهوه، که پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نافرته له بهر نهه سی شته دهخواریت: له بهر دین و رهوشته که ی و مال و سامانه که ی و جوانی و شوخ و شهنگیه که ی، یاخود له بهر دین و رهوشته که ی، جاتوش نهی نهو که سهی نه تهووی ژن بهیسی دینداره که هه لبریرهو ناوړ مه درهوه به لای جوانی و مال و سامان و شتی ترده تاده ستت پر بهر کهت بیت، نه گهر وا نه کهیت نهوه ده ستت به قوردا چیت).

دهرباره‌ی سه‌یرکردنی نافرته‌ی داواکراو

۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّظَرِ إِلَى الْمَخْطُوبَةِ

۱۰۸۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي زَائِدَةَ، قَالَ: حَدَّثَنِي عَاصِمُ بْنُ سُلَيْمَانَ هُوَ الْأَحْوَلُ، عَنْ بَكْرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْمُزَنِيِّ، عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ، أَنَّهُ خَطَبَ امْرَأَةً، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: انْظُرْ إِلَيْهَا، فَإِنَّهُ أُخْرَى أَنْ يُؤَدَّمَ بَيْنَكُمَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ مَسْلَمَةَ، وَجَابِرٍ، وَأَبِي حُمَيْدٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَنْسٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَقَدْ ذَهَبَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ إِلَى هَذَا الْحَدِيثِ، وَقَالُوا: لَا بَأْسَ أَنْ يَنْظُرَ إِلَيْهَا مَا لَمْ يَرْ مِنْهَا مُحَرَّمًا، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ، وَمَعْنَى قَوْلِهِ: أُخْرَى أَنْ يُؤَدَّمَ بَيْنَكُمَا، قَالَ: أُخْرَى أَنْ تَدُومَ الْمَوَدَّةُ بَيْنَكُمَا.

واته: له موغیره‌ی کوری شوعبه‌وه ره‌زای خوای لی بئی ده‌گیرنه‌وه، که ژینکی داواکرد، پیغه مبه‌ر صلی الله علیه وسلم فەرمووی: (پرو سه‌یری بکه، له‌پیش‌تیره و ده‌گونجی نه‌وه بی‌تته‌هۆی به‌رده‌وامی خوشه‌ویستی نیتوانتان).

هه‌ندی له زانایان به پیتی فەرمووده‌که ده‌فەرموون: دروسته سه‌یری نه‌وه شوینانه‌ی بکات که حەرام نین وه‌ک هه‌ردوو ده‌ست و روخساری، نه‌مه‌ش وته‌ی نه‌حمد و نيسحاقه، مانای (أُخْرَى أَنْ يُؤَدَّمَ بَيْنَكُمَا) واته: له‌پیش‌تیره و ده‌گونجی نه‌وه بی‌تته‌هۆی به‌رده‌وامی سۆز و خوشه‌ویستی نیتوانتان.

نه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی راگه‌یانندی هاوسه رگری

۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي إِغْلَانِ النِّكَاحِ

۱۰۸۸ - (حسن) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْنٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبُو بَلَجٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ حَاطِبٍ الْجَمْعِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: فَضْلُ مَا

بَيْنَ الْحَرَامِ وَالْحَلَالِ، الدُّفُ وَالصَّوْتُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَجَابِرٍ، وَالرُّبَيْعِ بِنْتِ مُعَوِّذٍ. حَدِيثُ مُحَمَّدِ بْنِ حَاطِبٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَأَبُو بَلَجٍ: اسْمُهُ يَحْيَى بْنُ أَبِي سُلَيْمٍ، وَيُقَالُ: ابْنُ سُلَيْمٍ أَيْضًا. وَمُحَمَّدُ بْنُ حَاطِبٍ قَدْ رَأَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ غُلَامٌ صَغِيرٌ.

واته: له موحه ممدی کوری (حَاطِبِ الْجَمَحِيِّ) وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (جیاوازی نیوان حه لال و حهرام دهف لیدان و ناشکرا کردنی ماره برین و گریهستی هاوسه رگری به).

۱۰۸۹ - (ضعیف/ إلا الإعلان) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عِيسَى بْنُ مَيْمُونٍ الْأَنْصَارِيُّ، عَنْ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَعْلِنُوا هَذَا النِّكَاحَ، وَاجْعَلُوهُ فِي الْمَسَاجِدِ، وَاضْرِبُوا عَلَيْهِ بِالْذُّفُوفِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ حَسَنٌ فِي هَذَا الْبَابِ، وَعِيسَى بْنُ مَيْمُونٍ الْأَنْصَارِيُّ يُضَعَّفُ فِي الْحَدِيثِ، وَعِيسَى بْنُ مَيْمُونٍ الَّذِي يَزُورِي، عَنْ ابْنِ أَبِي نَجِيحٍ التَّفْسِيرُ هُوَ ثَقَّةٌ.

واته: له عایشه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نهم ماره برین و گریهستی هاوسه رگری به له مزگهوت رابگه یهن و ناشکرای بکهن، له ده ره وهی مزگهوت ده فیش لی بهن).

۱۰۹۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا حُمَيْدُ بْنُ مَسْعَدَةَ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ الْمُفَضَّلِ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ دُكْوَانَ، عَنْ الرُّبَيْعِ بِنْتِ مُعَوِّذٍ قَالَتْ: جَاءَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَدَخَلَ عَلَيَّ غَدَاةَ بُنَيَّي، فَجَلَسَ عَلَيَّ فِرَاشِي، كَمَجْلِسِكَ مِنِّي، وَجُوزِيَّاتٍ لَنَا يَضْرِبْنَ بِدُفُوفِهِنَّ، وَيَنْدُبْنَ مَنْ قِيلَ مِنْ آبَائِي يَوْمَ بَدْرٍ، إِلَى أَنْ قَالَتْ إِخْذَاهُنَّ: وَفِينَا نَبِيٌّ يَعْلَمُ مَا فِي غَدٍ، فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اسْكُنِي عَنْ هَذِهِ، وَقُولِي الَّتِي كُنْتَ تَقُولِينَ قَبْلَهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له روبه یعهی کچی (معوژ) وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: که شووم کرد به پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم و گویتزرامه وه بوی یه کهم شهوی بوکیتیم بو به یانیه که ی هات بو لام له سهر جیگا کهم دانیشت، کچانی نه نصار ده فیان لی ده داو گورانیان ده وت له گورانیه کانیاندا باسی چاکه و نازایه تی باوکم و باپیرانی میان ده کرد که له جهنگی به دردا کوژرابوون - بیگومان باوکی و برایه کی کوژرابوون - ، یه کیکیان ده یوت: له ناواماندا پیغه مبهریک هه یه ده زانی سبهینی چی رووده دات، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (نه وه مه لی واز له و قسه یه بیته - چونکه بهس خوای په روهر دگار غه یب ده زانی - نه وانه ی پیشو بلی).

که سی هاوسهرگیری بکات چی بی ده وت ریت

۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِيْمَا يُقَالُ لِلْمَرْوَجِ

۱۰۹۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا رَفَأَ الْإِنْسَانَ إِذَا تَزَوَّجَ، قَالَ: بَارَكَ اللَّهُ لَكَ، وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي الْخَيْرِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَقِيلِ بْنِ أَبِي طَالِبٍ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هور هیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، پیغه مبهری خوا صلی

الله علیه وسلم هه رکاتی که دوعای خوشگوزهرانی و پیکهوه ژبانی به نارامی بکر دایه بۆ کهسی که ژنی بگواستایه تهوه دهیفرموو: (خوای گهوره لیّت پیروژ بکات و، فهر و بهره کهتت به سهردا بریژی و، له سهه خیر و چاکه کۆتان بکاتهوه).

کهسی بجیتته لای هاوسه ره کهی چی بلیت

۸ - بَابُ مَا يَقُولُ إِذَا دَخَلَ عَلَى أَهْلِهِ

۱۰۹۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ أَبِي الْجَعْدِ، عَنْ كُرَيْبٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا أَتَى أَهْلَهُ قَالَ: بِسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ، وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا، فَإِنْ قَضَى اللَّهُ بَيْنَهُمَا وَلَدًا لَمْ يَضُرَّهُ الشَّيْطَانُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خوایان لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (کاتی یه کیک له ئیه دهیه ویت بجیتته لای هاوسه ری خوای با بلیت: (بِسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ، وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا). واته: به ناری خوا، خواجه شهیتانمان لی دوور بخره وه، شهیتان دوور بخره وه لهو مندالی که پیمان ده به خشیت. نه گهر خوای گهوره لهو جاره دا بریاری مندالی بۆ دان، هه رگیز شهیتان زیان و نازاری پی ناگهیه نی).

ده باره ی نهو کاتانه ی که باشن ژنیا ن تیدا بگوئز یته وه

۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْأَوْقَاتِ الَّتِي يُسْتَحَبُّ فِيهَا النِّكَاحُ

۱۰۹۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أُمَيَّةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: تَزَوَّجَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي شَوَّالٍ، وَبَنَى بِي فِي شَوَّالٍ. وَكَانَتْ عَائِشَةُ تَسْتَحِبُّ أَنْ يُبْنَى بِنِسَائِهَا فِي شَوَّالٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ الثَّوْرِيِّ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أُمَيَّةَ.

واته: له عایشه وه رهزای خوای لی بی ده گیزنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم له مانگی شه والدا گواستیمیه وه و بوو به زاوا، عایشه رهزای خوای لی بی پتی باش بوو پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم له مانگی شه والدا ژنه کانی بگوازیته وه و هر لهو مانگه شدا بیی به به زاوا.

ده باره ی ده وه تکر دنی خه لک بو شای

۱۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْوَلِيَمَةِ

۱۰۹۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَى عَلَى عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ أَثَرَ صُفْرَةٍ، فَقَالَ: مَا هَذَا؟ فَقَالَ: إِنِّي تَزَوَّجْتُ امْرَأَةً عَلَى وَزْنِ نَوَاقٍ مِنْ دَهَبٍ، فَقَالَ: بَارَكَ اللَّهُ لَكَ، أَوَّلُمْ وَلَوْ بِشَاةٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ، وَعَائِشَةَ، وَجَابِرٍ، وَزُهَيْرِ بْنِ عُمَانَ. حَدِيثُ أَنَسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَالَ أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ: وَزْنُ نَوَاقٍ مِنْ دَهَبٍ: وَزْنُ ثَلَاثَةِ دَرَاهِمٍ وَثُلُثٍ. وَقَالَ إِسْحَاقُ: هُوَ وَزْنُ خَمْسَةِ دَرَاهِمٍ وَثُلُثٍ.

واته: له نه نه سی کوپی مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گیزنه وه، که

پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کورپی عهوفی رهزای خوای لی بئی بینی شوینهواری زه عفه رانی پیوه دیار بوو زهرد هه لگه پرابوو، فهرمووی: (نه حوالت چۆنه نه مه چیه بو وات لی هاتوه؟). وتی: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ژنیکم ماره بریوه بو خۆم له سه ر پارچه زیرتیك، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (خوای گهوره لیت پیرۆز بکات، خه لك ده عوه ت بکه بو ناخواردنی زه ماوه ند با به بزنی یان به مه ری بیت).

۱۰۹۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ وَائِلِ بْنِ دَاوُدَ، عَنْ ابْنِهِ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَوَّلَ مَا عَلَى صَفِيَّةَ بِنْتِ حُجَيٍّ بِسَوِيْقٍ وَتَمْرٍ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه نه سی کورپی مالیکه وه رهزای خوای لی بئی ده گیرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بو گواستنه وهی صه فیه خواردنی دروست کرد له ناردی گه نم و جو و خورما خه لکی ده عوه ت کرد بو.

۱۰۹۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحُمَيْدِيُّ، عَنْ سُفْيَانَ، نَحْوَ هَذَا، وَقَدْ رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ ابْنِ عُيَيْنَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَنَسِ، وَلَمْ يَذْكُرُوا فِيهِ عَنْ وَائِلٍ، عَنْ ابْنِهِ. وَكَانَ سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ يَدْلِسُ فِي هَذَا الْحَدِيثِ، فَرُبَّمَا لَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنْ وَائِلٍ، عَنْ ابْنِهِ، وَرُبَّمَا ذَكَرَهُ.

۱۰۹۷ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مُوسَى الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا زِيَادُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَطَاءُ بْنُ السَّائِبِ، عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: طَعَامُ أَوَّلِ يَوْمٍ حَقٌّ، وَطَعَامُ يَوْمِ الثَّانِي سُنَّةٌ، وَطَعَامُ يَوْمِ الثَّلَاثِ سُمْعَةٌ، وَمَنْ سَمِعَ سَمِعَ اللَّهُ بِهِ. حَدِيثُ ابْنِ مَسْعُودٍ، لَا نَعْرِفُهُ مَرْفُوعًا إِلَّا مِنْ حَدِيثِ زِيَادِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، وَزِيَادُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ كَثِيرُ الْغَرَابِ وَالْمَنَاقِبِ. وَسَمِعْتُ مُحَمَّدَ بْنَ

سنن الترمذی بهرگی دووهم - باه کانی هاوسهرگیری له پینغه مبهروهه صلی الله علیه وسلم.

إِسْمَاعِيلُ يَذْكُرُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَفْبَةَ قَالَ: قَالَ وَكِيعٌ: زِيَادُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ مَعَ شَرْفِهِ يَكْذِبُ فِي الْحَدِيثِ.

واته: له ئیبنو مهسعودهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (دهعهوتی روژی یه کهم بو نانی زه ماوهند ههقی خۆیه تی - و نهو کهسهی که بانگ کرا واجه به لهسهری بپروات نه گهر بههانهیه کی شهروی نه بیته -، بو روژی دووهم سوننه ته و فهزل و چاکهیه، روژی سییهم بو شانازیکردن و ریایی یه، ههرکهسی بو ناویانگ و شوهرت و ریایی ههرشتی بکات، خوای گهروه دهیکات به پهندهو نابرووی دهبات).

به ده مهوه چوونی کهسی خه لک بانگ بکات بو سهرخوانی

۱۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي إِجَابَةِ الدَّاعِي

۱۰۹۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو سَلَمَةَ يَحْيَى بْنُ خَلْفٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ الْمُفَضَّلِ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أُمَيَّةَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اثْنُوا الدَّعْوَةَ إِذَا دُعِيتُمْ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَالْبَرَاءِ، وَأَنْسٍ، وَأَبِي أَيُّوبَ.

حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئیبنو عومهروهوه رهزای خویان لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (کهسی دهعهوتی کردن بو سهر سفره و خوانی بچن بهدهم دهعهوته کهیهوه).

کهسي بِيْت بۆ سه ر سفره و خواني بهي نهوهي بانگ کرابي

۱۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ يَجِيءُ إِلَى الْوَلِيمَةِ مِنْ غَيْرِ دَعْوَةٍ

۱۰۹۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ شَقِيقٍ، عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ يُقَالُ لَهُ أَبُو شُعَيْبٍ إِلَى غُلَامٍ لَهُ لَحَامٌ، فَقَالَ: اصْنَعْ لِي طَعَامًا يَكْفِي خُمْسَةً، فَإِنِّي رَأَيْتُ فِي وَجْهِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْجُوعَ، قَالَ: فَصَنَعَ طَعَامًا، ثُمَّ أَرْسَلَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَدَعَا، وَجَلَسَا لَهُ الَّذِينَ مَعَهُ، فَلَمَّا قَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اتَّبَعَهُمْ رَجُلٌ لَمْ يَكُنْ مَعَهُمْ حِينَ دُعُوا، فَلَمَّا انْتَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى الْبَابِ، قَالَ لِصَاحِبِ الْمَنْزِلِ: إِنَّهُ اتَّبَعَنَا رَجُلٌ لَمْ يَكُنْ مَعَنَا حِينَ دَعَوْتَنَا، فَإِنْ أَذِنْتَ لَهُ دَخَلَ، قَالَ: فَقَدْ أَذِنَّا لَهُ فَلْيَدْخُلْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عُفَرَ.

واته: له نهو مهسعودهوه رهزاي خواي لى بى دهگيرنهوه، که فهرموويهتى: پياوى که ناوى نهو شوعهيب بوو هات بۆ لای غولامتيكى خوى وتى: خواردنيکم بۆ دروست بکه بهشى پينج کهس بکات، برسيتم دهبينى به روخسارى پيغه مبهروهوه صلى الله عليه وسلم، فهرمووى: خواردنه کهى دروستکرد، لهپاشدا ناردى بهدواى پيغه مبهردا صلى الله عليه وسلم و داوهتى کرد بۆ ناخواردن له گهل نهوانهى لهدهورى دانيشتبوون، کاتى که پيغه مبهر صلى الله عليه وسلم هستا بپروات پياوى شوتنيان کهوت که داوهت کران نهويان لهتهک نهبوو، پيغه مبهر صلى الله عليه وسلم گهيشته بهردهرگاي ماله که، به خاوهن مالى فهرموو: (پياوى شوتنمان کهوتوه کاتى که تو داوهتت کردين نهومان له گهل نهبوو، نهگهر ريگهى بدهيت ديته ژورهوه)، راوى فهرمووى: ريگهى پى دا، نهویش چوه ژورهوه.

نهوهی هاتوو سه بارهت به ماره کردنی کچان

۱۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَزْوِيجِ الْأُنْكَارِ

۱۱۰۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: تَزَوَّجْتُ امْرَأَةً، فَأَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: أَنْتَزَوَّجْتَ يَا جَابِرُ؟، فَقُلْتُ: نَعَمْ، فَقَالَ: بِكَرٍّ، أَمْ نَيْبًا؟، فَقُلْتُ: لَا، بَلْ نَيْبًا، فَقَالَ: هَلَّا جَارِيَةٌ تُلَاعِبُهَا وَتُلَاعِبُكَ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ عَبْدَ اللَّهِ مَاتَ، وَتَرَكَ سَبْعَ بَنَاتٍ أَوْ تِسْعًا، فَجِئْتُ بِمَنْ يَقُومُ عَلَيْهِنَّ. قَالَ: فَدَعَا لِي. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ، وَكَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ. حَدِيثُ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له جابیری کوری (عَبْدُ اللَّهِ) وه رهزای خوای لی بی ده گیر نهوه، که فهرموویه تی: ئافره تیکم ماره کرد و چووم بو خزمهت پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم، فهرمووی: (تهی جابیر ژنت هیناوه)، وتم: به لی، فهرمووی: (کچت هیناوه یان بیوه ژن)، وتم: بیوه ژن، فهرمووی: (تهی بو کچت نه هینا بو نهوهی گه مهت له گه لدا بکات و گه مهی له گه ل بکهی؟ نهوکاته دلخوش نه بوون بهیه کتر و چاکتر بهیه که وه ده گونجان)، وتم: تهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، باوکم مردووو ههوت یان نو کچی له پاش به جیماوه، کی پهروه ده و سه ره رشتیان بکات، وتی: جا دو عای خیری بو کردم.

ماره برین به بی سه ره رشتیار دروست نییه

۱۴ - بَابُ مَا جَاءَ لَا نِكَاحَ إِلَّا بِوَلِيٍّ

۱۱۰۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شَرِيكُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ (ح) وَحَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ (ح) وَحَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ

(ح) وَحَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي زِيَادٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ حُبَابٍ، عَنْ يُونُسَ بْنِ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ أَبِي مُوسَى قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا نِكَاحَ إِلَّا بِوَلِيٍّ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، وَأَنَسٍ.

واته: له نهبو موساوه ره زای خواى لى بى ده گيړنه وه، که فهرموويه تى: پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فهرموويه تى: (ماره برين نافره ت زن به بى سه ربه رشتياري دروست نيبه).

۱۵ - باب

۱۱۰۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ ابْنِ جُرَيْجٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ مُوسَى، عَنْ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَيُّمَا امْرَأَةٍ نَكَحْتَ بِغَيْرِ إِذْنٍ وَلَيْتَهَا فَنِكَاحُهَا بَاطِلٌ، فَنِكَاحُهَا بَاطِلٌ، فَنِكَاحُهَا بَاطِلٌ، فَإِنْ دَخَلَ بِهَا فَلَهَا الْمَهْرُ بِمَا اسْتَحَلَّ مِنْ فَرْجِهَا، فَإِنْ اسْتَحْزَرُوا فَالْسلْطَانُ وَلِيُّ مَنْ لَا وَلِيَ لَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَقَدْ رَوَى يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْأَنْصَارِيُّ، وَيَحْيَى بْنُ أَبِي ثَوْبٍ، وَسُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ مِنَ الْحَفَاطِ، عَنْ ابْنِ جُرَيْجٍ نَحْوَ هَذَا. وَحَدِيثُ أَبِي مُوسَى حَدِيثٌ فِيهِ اخْتِلَافٌ. رَوَاهُ إِسْرَائِيلُ، وَشَرِيكُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، وَأَبُو عَوَانَةَ، وَزُهَيْرُ بْنُ مُعَاوِيَةَ، وَقَيْسُ بْنُ الرَّبِيعِ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ أَبِي مُوسَى، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَرَوَى أَسْبَاطُ بْنُ مُحَمَّدٍ، وَزَيْدُ بْنُ حُبَابٍ، عَنْ يُونُسَ بْنِ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ أَبِي مُوسَى، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَرَوَى أَبُو عُبَيْدَةَ الْحَدَّادُ، عَنْ يُونُسَ بْنِ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ أَبِي مُوسَى، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنْ

أبي إسحاق. وَقَدْ رَوَى عَنْ يُونُسَ بْنِ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي بُرْدَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيْضًا. وَرَوَى شُعْبَةُ، وَالثَّوْرِيُّ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي بُرْدَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا نِكَاحَ إِلَّا بِوَلِيٍّ. وَقَدْ ذَكَرَ بَعْضُ أَصْحَابِ سُفْيَانَ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ أَبِي مُوسَى وَلَا يَصِحُّ. وَرَوَايَةُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ رَوَوْا عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ أَبِي مُوسَى، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا نِكَاحَ إِلَّا بِوَلِيٍّ، عِنْدِي أَصَحُّ، لِأَنَّ سَمَاعَهُمْ مِنْ أَبِي إِسْحَاقَ فِي أَوْقَاتِ مُحْتَافَةٍ، وَإِنْ كَانَ شُعْبَةُ، وَالثَّوْرِيُّ أَحْفَظَ وَأَثْبَتَ مِنْ جَمِيعِ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ رَوَوْا عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ هَذَا الْحَدِيثَ، فَإِنَّ رَوَايَةَ هَؤُلَاءِ عِنْدِي أَشْبَهَ لِأَنَّ شُعْبَةَ وَالثَّوْرِيَّ سَمِعَا هَذَا الْحَدِيثَ مِنْ أَبِي إِسْحَاقَ فِي مَجْلِسٍ وَاحِدٍ، وَمِمَّا يَدُلُّ عَلَى ذَلِكَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ قَالَ: أَنْبَأَنَا شُعْبَةُ قَالَ: سَمِعْتُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيَّ يَسْأَلُ أَبَا إِسْحَاقَ: أَسَمِعْتَ أَبَا بُرْدَةَ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا نِكَاحَ إِلَّا بِوَلِيٍّ؟ فَقَالَ: نَعَمْ. فَدَلَّ هَذَا الْحَدِيثَ عَلَى أَنَّ سَمَاعَ شُعْبَةَ وَالثَّوْرِيَّ هَذَا الْحَدِيثَ فِي وَقْتٍ وَاحِدٍ. وَإِسْرَائِيلُ هُوَ ثَبَتَ فِي أَبِي إِسْحَاقَ. سَمِعْتُ مُحَمَّدَ بْنَ الْمُثَنَّى يَقُولُ: سَمِعْتُ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ مَهْدِيٍّ يَقُولُ: مَا فَاتَنِي مِنْ حَدِيثِ الثَّوْرِيِّ عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ الَّذِي فَاتَنِي إِلَّا لَمَّا اتَّكَلْتُ بِهِ عَلَى إِسْرَائِيلَ لِأَنَّهُ كَانَ يَأْتِي بِهِ أَتَمًّا. وَحَدِيثُ عَائِشَةَ فِي هَذَا الْبَابِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا نِكَاحَ إِلَّا بِوَلِيٍّ حَدِيثٌ عِنْدِي حَسَنٌ رَوَاهُ ابْنُ جُرَيْجٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ مُوسَى، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَرَوَاهُ الْحَجَّاجُ بْنُ أَرْطَاةَ، وَجَعْفَرُ بْنُ رَبِيعَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَرَوَى عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِثْلَهُ. وَقَدْ تَكَلَّمَ بَعْضُ أَصْحَابِ الْحَدِيثِ فِي حَدِيثِ الزُّهْرِيِّ عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. قَالَ ابْنُ جُرَيْجٍ ثُمَّ لَقِيتُ الزُّهْرِيَّ فَسَأَلْتُهُ فَأَنْكَرَهُ فَضَعَّفُوا هَذَا الْحَدِيثَ مِنْ أَجْلِ هَذَا. وَذِكْرُ عَنْ يَحْيَى بْنِ مَعِينٍ أَنَّهُ قَالَ: لَمْ يَذْكُرْ

هَذَا الْحَرْفَ عَنْ ابْنِ جُرَيْجٍ إِلَّا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ. قَالَ يَحْيَى بْنُ مَعِينٍ وَسَمَاعُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ
 عَنْ ابْنِ إِسْرَاهِيمَ عَنْ ابْنِ جُرَيْجٍ لَيْسَ بِذَاكَ إِنَّمَا صَحَّحَ كُتُبُهُ عَلَى كُتُبِ عَبْدِ الْمَجِيدِ بْنِ عَبْدِ
 الْعَزِيزِ بْنِ أَبِي رَوَادٍ مَا سَمِعَ مِنْ ابْنِ جُرَيْجٍ. وَضَعَفَ يَحْيَى رِوَايَةَ إِسْمَاعِيلَ بْنِ إِسْرَاهِيمَ عَنْ
 ابْنِ جُرَيْجٍ. وَالْعَمَلُ فِي هَذَا الْبَابِ عَلَى حَدِيثِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا نِكَاحَ
 إِلَّا بِوَلِيٍّ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْهُمْ عُمَرُ بْنُ
 الْخَطَّابِ، وَعَلِيٌّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبَّاسٍ وَأَبُو هُرَيْرَةَ وَغَيْرُهُمْ. وَهَكَذَا رَوَى
 عَنْ بَعْضِ فُقَهَاءِ التَّابِعِينَ أَنَّهُمْ قَالُوا: لَا نِكَاحَ إِلَّا بِوَلِيٍّ. مِنْهُمْ سَعِيدُ بْنُ الْمُسَيَّبِ،
 وَالْحَسَنُ الْبَصْرِيُّ، وَشُرَيْحٌ، وَإِسْرَاهِيمُ النَّخَعِيُّ، وَعُمَرُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ، وَغَيْرُهُمْ. وَهَذَا
 يَقُولُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَالْأَوْزَاعِيُّ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، وَمَالِكٌ، وَالشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ،
 وَإِسْحَاقُ.

واته: له عائیشهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که پیغه مبهروی خوا صلى
 الله عليه وسلم فەرموویهتی: (هەر ئافرهتی شووی بکا بهبی مۆلەتی وەلیه‌که‌ی
 ماره‌پرینه‌که‌ی پوچ و به‌تالەو دانەمه‌زراوه، ماره‌پرینه‌که‌ی پوچ و به‌تالەو
 دانەمه‌زراوه، ماره‌پرینه‌که‌ی پوچ و به‌تالەو دانەمه‌زراوه، جا نه‌گەر هاتوو پیاوه‌که
 چووه لای ئەوه ماره‌بی ده‌که‌وی به‌وه‌ی که داویتی پیتی هه‌ڵال بووه، نه‌گەر له‌گه‌ڵ
 وەلیه‌که‌دا ناکۆکیان هه‌بوو بۆیه نه‌یده‌دا به‌ شوو، ئەوه گه‌وره‌ی موسولمانان - یان
 ده‌سه‌لات (دادگا) - وەلی ئەوه که‌سه‌یه که وەلی نیه - له‌پێگای دادوهره‌وه
 ده‌توانیت شوو بکا -).

هاوسهرگري بهي شايهت دروست نيه

١٦ - بَابُ مَا جَاءَ لَا نِكَاحَ إِلَّا بِبَيِّنَةٍ

١١٠٣ - (ضعيف) حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ حَمَّادٍ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْأَعْلَى، عَنْ سَعِيدٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ جَابِرِ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الْبَغَايَا اللَّائِي يُنْكَحْنَ أَنْفُسَهُنَّ بِغَيْرِ بَيِّنَةٍ. قَالَ يُونُسُ بْنُ حَمَّادٍ: رَفَعَ عَبْدُ الْأَعْلَى هَذَا الْحَدِيثَ فِي التَّفْسِيرِ، وَأَوْفَقَهُ فِي كِتَابِ الطَّلَاقِ، وَلَمْ يَرْفَعَهُ.

واته: له نيبنو عه باسه وه ره زای خوايان لى بى ده گيترنه وه، كه فهرموويه تى: پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فهرموويه تى: (نافره تانى داوین پيس نه وانهن كه خويان بهي شايهت ماره ده كمن له پياوان).

١١٠٤ - (وهذا أصح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُثْمَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي عَرُوبَةَ، نَحْوَهُ، وَلَمْ يَرْفَعَهُ. وَهَذَا أَصَحُّ. هَذَا حَدِيثٌ غَيْرُ مُحْفُوظٍ لَا نَعْلَمُ أَحَدًا رَفَعَهُ إِلَّا مَا رَوَى عَنْ عَبْدِ الْأَعْلَى، عَنْ سَعِيدٍ، عَنْ قَتَادَةَ، مَرْفُوعًا. وَرَوَى عَنْ عَبْدِ الْأَعْلَى، عَنْ سَعِيدٍ هَذَا الْحَدِيثَ مُوَقُوفًا. وَالصَّحِيحُ مَا رَوَى عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَوْلُهُ: لَا نِكَاحَ إِلَّا بِبَيِّنَةٍ. هَكَذَا رَوَى أَصْحَابُ قَتَادَةَ عَنْ قَتَادَةَ عَنْ جَابِرِ بْنِ زَيْدٍ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ: لَا نِكَاحَ إِلَّا بِبَيِّنَةٍ. وَهَكَذَا رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي عَرُوبَةَ نَحْوَ هَذَا مُوَقُوفًا. وَفِي هَذَا الْبَابِ عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، وَأَنْسٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَنْ بَعْدَهُمْ مِنَ التَّابِعِينَ وَغَيْرِهِمْ قَالُوا: لَا نِكَاحَ إِلَّا بِشُهُودٍ لَمْ يَخْتَلِفُوا فِي ذَلِكَ مَنْ مَضَى مِنْهُمْ إِلَّا قَوْمًا مِنَ الْمُتَأَخِّرِينَ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَإِنَّمَا اخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي هَذَا إِذَا شَهِدَ وَاحِدٌ بَعْدَ وَاحِدٍ فَقَالَ أَكْثَرُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَهْلِ الْكُوفَةِ وَغَيْرِهِمْ: لَا يَجُوزُ النِّكَاحُ حَتَّى يَشْهَدَ الشَّاهِدَانِ مَعًا عِنْدَ عُقْدَةِ النِّكَاحِ وَقَدْ رَأَى بَعْضُ أَهْلِ الْمَدِينَةِ، إِذَا شَهِدَ وَاحِدٌ بَعْدَ وَاحِدٍ، فَإِنَّهُ

جَائِزٌ إِذَا أَعْلَنُوا ذَلِكَ. وَهُوَ قَوْلُ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ وَغَيْرِهِ. هَكَذَا قَالَ إِسْحَاقُ فِيمَا حَكَى عَنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: يَجُوزُ شَهَادَةُ رَجُلٍ وَامْرَأَتَيْنِ فِي النِّكَاحِ. وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ وَإِسْحَاقَ.

زۆرهی زانایان رایان وایه گریهستی هاوسه گرگی دروست نییه بهی وهلی و دوو شایهت

نهوهی هاتووه دهه باره ی وتاری هاوسه گرگی

۱۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي حُطْبَةِ النِّكَاحِ

۱۱۰۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ بَنِي الْقَاسِمِ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي الْأَحْوَصِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: عَلَّمَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ التَّشَهُدَ فِي الصَّلَاةِ، وَالتَّشَهُدَ فِي الْحَاجَةِ قَالَ: التَّشَهُدُ فِي الصَّلَاةِ: التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ، وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَالتَّشَهُدُ فِي الْحَاجَةِ: إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، فَمَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَيَقْرَأُ ثَلَاثَ آيَاتٍ. قَالَ عَبْدُ بَنِي الْقَاسِمِ: فَقَسَرَهُ لَنَا سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ: (اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ)، (وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا)، (اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا). وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ بْنِ حَاتِمٍ. حَدِيثُ عَبْدِ اللَّهِ حَدِيثٌ حَسَنٌ. رَوَاهُ الْأَعْمَشُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي الْأَحْوَصِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَرَوَاهُ شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي عُبَيْدَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَكِلَا الْحَدِيثَيْنِ

صَحِيحٌ لَأَنَّ إِسْرَائِيلَ جَمَعَهُمَا، فَقَالَ: عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي الْأَخْوَصِ، وَأَبِي عُبَيْدَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَقَدْ قَالَ أَهْلُ الْعِلْمِ: إِنَّ الْبِكَاحَ جَائِزٌ بِغَيْرِ حُطْبَةٍ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَغَيْرِهِ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ.

واته: له (عبد الله) - ی کوری مهسعود - وه رهزای خوای لی بئی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بهم شیویه ته حیات خویندن و وتاری خوازیینی فێرده کردین، ته حیات بهم شیویه: (التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَاةُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ، وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ). ههروه ها وتاری خوازیینی بهم شیویه: (سویاس و ستایش بو خوایه، ستایشی ده کهین و داوای کۆمه کی و لیخۆشبوئی لی ده کهین، پدنا ده گرین به خوا له خرابی دهروونمان، هه کهسی خوا رینمایی بکات گومرا کهری نیه، وه هه کهسی گومرا بییت رینمایی کهری نیه، وه شایه تی ده ده م که هیچ په رستراوێک نیه به ههق جگه له (الله). تاکی بئی هاو به شه، وه شایه تی ده ده م که موحه مه د صلی الله علیه وسلم بهنده و نێردراوی خوایه).

نهم سی نایه تی ده خوینده وه: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ) سورة آل عمران: ۱۰۲. واته: نهی نه وانه ی که برواتان هیناوه بترسن له خوا ترسانیک که شیاویتی، وه مه مرن هه ر به مسولمانی نه بی. (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا) سورة النساء: ۱. واته: خۆتان بیاریزن لهو خوایه ی که به ناوی نه وه ده داواده کهن لهیه کتر، وه (خۆتان بیاریزن له پچراندنی) خزمایه تی، به راستی خوا هه میشه چاودیره به سه رتانه وه. (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا) سورة الأحزاب: ۷۱. واته: نهی

نهوانه ی باوه پرتان هیناوه له خوا بترسن و پارێزکار بن و قسه راست و دروست بکهن. کرده و کانتان چاک ده کات و له تاوانه کانتان خوش ده بی و، هه ره کهس گوێزایه لێ خواو پیغه مبهره که ی بکات نهوه به راستی سه ره که وتنیکی گه وره ی به ده ست هیناوه.

هه ندی له زانایان ده فرمویت: گریه ستی هاوسه ر گری به بی وتاری خوازیتی دروسته، نه مه ش وته ی پیشه وا سوفیانی (ثوري) و جگه له ویشه له زانایان.

۱۱۰۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو هِشَامٍ الرَّفَاعِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ فُضَيْلٍ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ كُلَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كُلُّ حُطْبَةٍ لَيْسَ فِيهَا تَشَهُدٌ فَهِيَ كَالْيَدِ الْجَذْمَاءِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه بو هورهیره وه ره زای خوا ی لی بی ده گێرنه وه، که فه رمویه تی: پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم فه رمویه تی: (هه ره وتاری سوپاس و ستایشی خواو شایه تومان (وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) تیدا نه وتريت نه و تاره ناته واوه وه ده ستی پراوه وایه سودی نه).

مۆلته وه رگرتن له کچ و بیوه زن بو به شودانیان

۱۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي اسْتِثْمَارِ الْبِكْرِ وَالتَّيِّبِ

۱۱۰۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْأَوْزَاعِيُّ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تُنْكَحُ التَّيِّبُ حَتَّى تُسْتَأْمَرَ، وَلَا تُنْكَحُ الْبِكْرُ حَتَّى تُسْتَأْذَنَ، وَإِذْنُهَا الصُّمُوتُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَعَائِشَةَ، وَالْعُرْسِ بْنِ عَمِيرَةَ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ:

أَنَّ النَّبِيَّ لَا تُزَوِّجُ حَتَّى تُسْتَأْمَرَ، وَإِنْ زَوَّجَهَا الْأَبُ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَسْتَأْمَرَهَا فَكَرِهَتْ ذَلِكَ فَالِنِكَاحِ مَفْسُوحٌ، عِنْدَ عَامَّةِ أَهْلِ الْعِلْمِ. وَاخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي تَزْوِيجِ الْأُبْكَارِ إِذَا زَوَّجَهُنَّ الْآبَاءُ، فَرَأَى أَكْثَرُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَهْلِ الْكُوفَةِ وَغَيْرِهِمْ: أَنَّ الْأَبَ إِذَا زَوَّجَ الْبِكْرَ وَهِيَ بِالْعَةِ بِغَيْرِ أَمْرِهَا فَلَمْ تَرْضَ بِتَزْوِيجِ الْأَبِ فَالِنِكَاحِ مَفْسُوحٌ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْمَدِينَةِ: تَزْوِيجُ الْأَبِ عَلَى الْبِكْرِ جَائِزٌ، وَإِنْ كَرِهَتْ ذَلِكَ، وَهُوَ قَوْلُ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ.

واته: له نهبو هورهبیرهوه رهزای خوای لى بى دهگيرنهوه، كه فهرموويهتى: پيغهمبهري خوا صلى الله عليه وسلم فهرموويهتى: (بيوهژن ماره نابرييت ههتا مۆلته لهخۆى وهرنهگيرى، كچيش ماره نابرييت ههتا خۆى ريگه نهدا)، وتيان: نهى پيغهمبهري خوا صلى الله عليه وسلم ريگه دانى كچ چۆنه؟ فهرمووى: (بيدهنگ بونيهتى).

به پهپيرهوکردنى فهرمووده كه زانايان رايان وايه: بيوهژن ماره نابرييت ههتا مۆلته لهخۆى وهرنهگيرى، نهگهر باوكى بهبى رهزامهندى خۆى دای بهشوو پيى ناخۆش بوو رازى نهبوو نهوه هاوسه رگيريه كهى دروست نيهو ههلهوه شيتريتهوه لای سه رجهم زانايان.

بو ماره بپيى كچ زانايان رايان جياوازه لهسهه كچ نهگهر باوكيان بهبى رهزامهندى دانى بهشوو، زۆربهى زانايان و خهلكى كوفه و جگه لهوانيش رايان وايه: نهگهر كچى بالغ بوو باوك بهبى رهزامهندى كچكه خۆى دای بهشوو كچه كهش رازى نهبوو، نهوه هاوسه رگيريه كهى دروست نيهو ههلهوه شيتريتهوه، ههندى له خهلكى مهدينه دهليين: نهگهر كچه كه رازيش نهبوو پيى ناخۆش بوو، نه مهش وتهى پيشهوايان ماليك و شافيعى و نه حمده و نيسحاقه.

۱۱۰۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْفَضْلِ، عَنْ نَافِعِ بْنِ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الْأَيْمُ أَحَقُّ بِنَفْسِهَا مِنْ وَلِيِّهَا، وَالْيَكْرُ تُسْتَأْذَنُ فِي نَفْسِهَا، وَإِذْنُهَا صُمَاتُهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، رَوَاهُ شُعْبَةُ، وَالثَّوْرِيُّ، عَنْ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ. وَقَدْ اخْتَجَّ بَعْضُ النَّاسِ فِي إِجَازَةِ النِّكَاحِ بِغَيْرِ وَلٍ بِهَذَا الْحَدِيثِ، وَلَيْسَ فِي هَذَا الْحَدِيثِ مَا اخْتَجُّوا بِهِ لِأَنَّهُ قَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا نِكَاحَ إِلَّا بِوَلِيٍّ، وَهَكَذَا أَفْتَى بِهِ ابْنُ عَبَّاسٍ بَعْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: لَا نِكَاحَ إِلَّا بِوَلِيٍّ، وَإِنَّمَا مَعْنَى قَوْلِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْأَيْمُ أَحَقُّ بِنَفْسِهَا مِنْ وَلِيِّهَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنَّ الْوَلِيَّ لَا يُزَوِّجُهَا إِلَّا بِرِضَاهَا وَأَمْرِهَا، فَإِنْ زَوَّجَهَا فَالنِّكَاحُ مَفْسُوحٌ عَلَى حَدِيثِ خُنَسَاءَ بِنْتِ خِذَامٍ، حَيْثُ زَوَّجَهَا أَبُوهَا وَهِيَ ثَيِّبٌ فَكَرِهَتْ ذَلِكَ، فَرَدَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نِكَاحَهُ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خوا یان لى بى ده گپ نه وه، كه پیغه مبهرى خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (بیوه ژن له پشته به خوی هه تا وه لیه که ی، وه کچیش له شوو کردنیدا مۆله تی لى ده خوا زریت، رازیبونشی بیده نگ بونیه تی).

مه بهست نه وه نیه بیوه ژن به بی ئاماده بوونی (وه لی) سه ره رشتیاره که ی شوو بکات، به لکو مه بهست نه وه به بی ره زامه ندی خوی نه دریت به شوو، خو نه گهر به بی ره زامه ندی خوی درا به شوو نه وه هاوسه رگریه که ی دروست نیه وه له وه شینریته وه، له سه ره فەرمووده که ی خه نسای کچی (خدام) که بیوه ژن بوو باوکی دای به شوو رازی نه بوو، پیغه مبهرى خوا صلی الله علیه وسلم هاوسه رگریه که ی له وه شانه وه.

ده باره ی بهشودانی کچی ههتیو بهبی ره زامه ندی خوی

۱۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي إِكْرَاهِ الْيَتِيمَةِ عَلَى التَّزْوِيجِ

۱۱۰۹ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْيَتِيمَةُ تُسْتَأْمَرُ فِي نَفْسِهَا، فَإِنْ صَمَتَتْ فَهِيَ إِذْنُهَا، وَإِنْ أَبَتْ فَلَا جَوَازَ عَلَيْهَا. يَعْنِي: إِذَا أَذْرَكَتْ فَرَدَّتْ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي مُوسَى، وَابْنِ عُمَرَ، وَعَائِشَةَ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَاخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي تَزْوِيجِ الْيَتِيمَةِ، فَرَأَى بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنَّ الْيَتِيمَةَ إِذَا زُوِّجَتْ فَالنِّكَاحُ مَوْقُوفٌ حَتَّى تَبْلُغَ، فَإِذَا بَلَغَتْ فَلَهَا الْخِيَارُ فِي إِجَارَةِ النِّكَاحِ أَوْ فَسْخِخِهِ، وَهُوَ قَوْلُ بَعْضِ التَّابِعِينَ وَغَيْرِهِمْ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَا يَجُوزُ نِكَاحُ الْيَتِيمَةِ حَتَّى تَبْلُغَ، وَلَا يَجُوزُ الْخِيَارُ فِي النِّكَاحِ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَالشَّافِعِيِّ، وَغَيْرِهِمَا مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ. وَقَالَ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ: إِذَا بَلَغَتِ الْيَتِيمَةُ تِسْعَ سِنِينَ فَرُزِّجَتْ، فَرَضِيَتْ، فَالنِّكَاحُ جَائِزٌ، وَلَا خِيَارَ لَهَا إِذَا أَذْرَكَتْ، وَاحْتَجَّ بِحَدِيثِ عَائِشَةَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَنَى بِهَا وَهِيَ بِنْتُ تِسْعِ سِنِينَ وَقَدْ قَالَتْ عَائِشَةُ: إِذَا بَلَغَتِ الْجَارِيَةُ تِسْعَ سِنِينَ فَهِيَ امْرَأَةٌ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (ههتیو له پپیش ماره برینا پرسی پی ده کریت، جا نه گهر بیده نگ بوو نه وه نیشانه ی ره زامه ندیه تی، به لام نه گهر ریگهی نهدا نهوا به زور ماره ناکری).

بۆ ماره برینی کچی ههتیو که بالغ نه بووی زانایان رایان جیاوازه له سهری، هندیکیان رایان وایه: هاوسه رگریه که ی راده گیریت ههتا بالغ ده بی، نه گهر بالغ بوو خوی سه رپشکه شووی پی ده کات یان هه لیده وه شیئیتته وه، نه مهش وتهی هندی له شوینکه وتوان و جگه له وانیشه، هندیکیان ده فهرموون: دروست نیه

ههتا بالغ نه‌بی، سه‌رپشکیش ناکری و دروست نیه، نه‌مه‌ش وتهی پیشه‌وایان سوفیانی (ثوری) و نیبنو موباره‌ک و شافیعی و جگه له‌وانه له زانایان. پیشه‌وایان نه‌حمد و نیسحاق ده‌فرموون: نه‌گهر ته‌مه‌نی گه‌یشته نو سال و رازی بوو نه‌وه هاوسه‌رگریه‌که‌ی دروسته، نه‌گهر بالغ بوو سه‌رپشک ناکری، به‌لگه‌یان فرموده‌که‌ی عایشه‌یه ره‌زای خوای لی بی که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم گواستیه‌وه و بوو به زاوا ته‌مه‌نی نو سال بوو. بیگومان عایشه ره‌زای خوای لی بی ده‌فرمووی: نه‌گهر ته‌مه‌نی گه‌یشته نو سال نه‌وه حوکمی ژنیک‌ی ته‌واوی هیه.

ده‌باره‌ی نافرته‌ی دوو وه‌لی بیده‌ن به‌شو

۲۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْوَلَّيْنِ يُزَوِّجَانِ

۱۱۱۰ - (ضعیف) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا غُنْدَرٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ أَبِي عَرُوبَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَيُّمَا امْرَأَةٍ زَوَّجَهَا وَلَيَّانٌ فَهِيَ لِلأَوَّلِ مِنْهُمَا، وَمَنْ بَاعَ بَيْعًا مِنْ رَجُلَيْنِ فَهُوَ لِلأَوَّلِ مِنْهُمَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ لَا نَعْلَمُ بَيْنَهُمْ فِي ذَلِكَ اخْتِلَافًا: إِذَا زَوَّجَ أَحَدُ الْوَلَّيْنِ قَبْلَ الْآخَرِ فَنِكَاحُ الْأَوَّلِ جَائِزٌ، وَنِكَاحُ الْآخَرِ مَفْسُوحٌ، وَإِذَا زَوَّجَا جَمِيعًا فَنِكَاحُهُمَا جَمِيعًا مَفْسُوحٌ، وَهُوَ قَوْلُ الثَّوْرِيِّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ.

واته: له سه‌موره‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گێڕنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه‌تی: (نه‌و نافرته‌ی دوو وه‌لی بیده‌ن به‌شو نه‌وه بو یه‌که‌مه‌که‌یان ده‌بی‌ت، نه‌و پیاوه‌ی شتی بفرۆشیت به‌ دوو که‌س نه‌وه بو یه‌که‌مه‌که‌یان ده‌بی‌ت).

ده باره ی هاوسه رگری بهنده به بی پرسی گهوره که ی

۲۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي نِكَاحِ الْعَبْدِ بِغَيْرِ إِذْنِ سَيِّدِهِ

۱۱۱۱ - (حسن) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ، عَنْ زُهَيْرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَقِيلٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَيُّمَا عَبْدٍ تَزَوَّجَ بِغَيْرِ إِذْنِ سَيِّدِهِ فَهُوَ عَاهِرٌ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ. حَدِيثُ جَابِرٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَرَوَى بَعْضُهُمْ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَقِيلٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَا يَصِحُّ، وَالصَّحِيحُ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَقِيلٍ، عَنْ جَابِرٍ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: أَنَّ نِكَاحَ الْعَبْدِ بِغَيْرِ إِذْنِ سَيِّدِهِ لَا يَجُوزُ، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ، وَغَيْرِهِمَا بِلَا اخْتِلَافٍ.

واته: له جابیره وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (هه ره بهنده یه به بی پرسی گهوره که ی هاوسه رگری بکات نه وه زیناکاره).

به په پیره وکردنی فرمووده که لای هه ندی له زانایان له هاوه لانی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم و جگه له وانیش رایان وایه: هاوسه رگری بهنده به بی پرسی گهوره که ی دروست نیه، نه مهش وتهی پیشه وایان نه حمده و ئیسحاق و جگه له وانیشه به بی جیاوازی.

۱۱۱۲ - (حسن) حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ الْأُمَوِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ جُرَيْجٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَقِيلٍ، عَنْ جَابِرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَيُّمَا عَبْدٍ تَزَوَّجَ بِغَيْرِ إِذْنِ سَيِّدِهِ فَهُوَ عَاهِرٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له جابیره وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله

علیه وسلم فەرموویتە: (هەر بەندهیە بەبێ پرسی گەورە کە ی هاوسه رگری بکات ئەوه زیناکاره).

ئەوه ی هاتوو ده باره ی ماره یی ئافره تان

۲۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي مُهُورِ النِّسَاءِ

۱۱۱۳ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، وَمُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ، قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَامِرٍ بْنَ رَبِيعَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ امْرَأَةً مِنْ بَنِي فِرَازَةَ تَزَوَّجَتْ عَلَى نَعْلَيْنِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَرْضَيْتِ مِنْ نَفْسِكَ وَمَالِكَ بِنَعْلَيْنِ؟ قَالَتْ: نَعَمْ، قَالَ: فَأَجَازَةً. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَسَهْلِ بْنِ سَعْدٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَأَنْسٍ، وَعَائِشَةَ، وَجَابِرٍ، وَأَبِي حَذْرَفٍ الْأَسْلَمِيِّ. حَدِيثُ عَامِرِ بْنِ رَبِيعَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَاخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي الْمَهْرِ، فَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: الْمَهْرُ عَلَى مَا تَرَاضَوْا عَلَيْهِ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ. وَقَالَ مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ: لَا يَكُونُ الْمَهْرُ أَقَلَّ مِنْ رُبْعِ دِينَارٍ، وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْكُوفَةِ: لَا يَكُونُ الْمَهْرُ أَقَلَّ مِنْ عَشْرَةِ دَرَاهِمٍ.

واته: له عامیری کوری ره بیهوه رهزای خویان لی بی ده گێرنهوه، که ئافره تیکی بهنی فهزاره له سه ر جوتی نه عمل شوی کردبوو، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموو: (له جیاتنی خۆت و مالت به جوتی نه عمل رازی بووی؟) وتی: به لێ، راوی فەرموو: رینگه ی بێ دا.

زانایان رایان جیاوازه له سه ر ماره یی، هه ندیکیان ده فەرموون: ماره یی رازی بوونی هه ردوولایه له سه ری، نه مه ش وته ی پیشه وایان سوفیانی (ثوری) و شافعی و نه مه د و نیسحاقه، پیشه وایکی کوری نه نه س ده فەرموویت: ماره یی نابێ

له چاره که ديناری که متر بيت، ههندی له خه لکی کوفه ده لاین: نابی له ده درهم که متر بيت.

باسيکی تر له وباره وه

۲۳ - بَابُ مِنْهُ

۱۱۱۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ عِيسَى، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ نَافِعٍ الصَّائِغُ، قَالَا: أَخْبَرَنَا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ أَبِي حَازِمٍ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَاءَتْهُ امْرَأَةٌ، فَقَالَتْ: إِنِّي وَهَبْتُ نَفْسِي لَكَ، فَقَامَتْ طَوِيلًا، فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَتَرَوُجِبُهَا إِنْ لَمْ تَكُنْ لَكَ بِهَا حَاجَةٌ، فَقَالَ: هَلْ عِنْدَكَ مِنْ شَيْءٍ تُصَدِّقُهَا؟ فَقَالَ: مَا عِنْدِي إِلَّا إِزَارِي هَذَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِزَارُكَ، إِنْ أَعْطَيْتَهَا جَلَسَتْ، وَلَا إِزَارَ لَكَ، فَالتَمَسَ شَيْئًا؟ قَالَ: مَا أَجِدُ، قَالَ: فَالتَمَسَ، وَلَوْ خَاتَمًا مِنْ حَدِيدٍ قَالَ: فَالتَمَسَ، فَلَمْ يَجِدْ شَيْئًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هَلْ مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ شَيْءٌ؟ قَالَ: نَعَمْ، سُورَةُ كَذَا، وَسُورَةُ كَذَا، لِسُورٍ سَمَّاهَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: زَوَّجْتُكَهَا بِمَا مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ ذَهَبَ الشَّافِعِيُّ إِلَى هَذَا الْحَدِيثِ، فَقَالَ: إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَيْءٌ يُصَدِّقُهَا فَتَزَوَّجَهَا عَلَى سُورَةٍ مِنَ الْقُرْآنِ، فَالتَّكَاحُ جَائِزٌ، وَيُعْلَمُهَا سُورَةٌ مِنَ الْقُرْآنِ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: التَّكَاحُ جَائِزٌ، وَيَجْعَلُ لَهَا صَدَاقَ مِثْلِهَا، وَهُوَ قَوْلُ أَهْلِ الْكُوفَةِ، وَأَخَذَ، وَإِسْحَاقُ.

واته: له سه هلی کوری سه عدی ساعديه وه ره زای خویان لی بی ده گینه وه، که نافرته تیک هات بو لای پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم، وتی: نهی پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم هاتووم خووم ببه خشم به تو، نهویش

ماوهيه کي زۆر وهستا، پياوئ ههستايه وه وتی: نهی پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم نه گهر خۆت پتيوستت پتي نيه له مني ماره بپره، پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فهرمووی: (نايا هيچت ههيه كه بيكه يته ماره يي؟). وتی هيچم نيه نهم بهركۆشه م نه بيت، پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فهرمووی: (نه گهر بهركۆشه كه تي بده يتي خۆت بي بهركۆش ده مي نيته وه، بگهري بۆ شتيكي تر). وتی: هيچ شك ناهم، فهرمووی: (بگهري نهنگوستيله يه كي ئاسنيش بيت باشه). نهويش گهرا هيچي نه دۆزيه وه، جا پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم پتي فهرموو: (له قورئان چيت پتيه چي ده زانيت؟). وتی: به لي سورته تي نه وه نه وه، چهند سورته يكي ناو برد، پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم پتي فهرموو: (نهوا ليم ماره م كردی له سهر نهو قورئانه ي كه ده زانيت فيري بكه يتي).

١١٤م - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنِ ابْنِ سِيرِينَ، عَنْ أَبِي الْعَجْفَاءِ السُّلَمِيِّ، قَالَ: قَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ: أَلَا لَا تُعَالُوا صَدَقَةَ النِّسَاءِ، فَإِنَّهَا لَوْ كَانَتْ مَكْرُمَةً فِي الدُّنْيَا، أَوْ تَقْوَى عِنْدَ اللَّهِ لَكَانَ أَوْلَاكُمْ بِهَا نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، مَا عَلِمْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَكَحَ شَيْئًا مِنْ نِسَائِهِ وَلَا أَنْكَحَ شَيْئًا مِنْ بَنَاتِهِ عَلَى أَكْثَرِ مِنْ ثِنْتَيْ عَشْرَةَ أُوقِيَّةً. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَأَبُو الْعَجْفَاءِ السُّلَمِيُّ: اسْمُهُ هَرِمٌ. وَالْأُوقِيَّةُ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَرْبَعُونَ دِرْهَمًا وَثِنْتَا عَشْرَةَ أُوقِيَّةً أَرْبَعُ مِائَةٍ وَثَمَانُونَ دِرْهَمًا.

واته: له پيشهوا عومهره وه رهزای خواي لی بی ده گيرنه وه، كه فهرموويه تي: (ناگاداربين زياده رهي مه كهن له ماره يي ئافره تاندا، چونكه نه گهر مايه ي ريز بوايه بۆ دونيا، يان هوکاري ته قواو له خواترسان بوايه بۆ دواړوژ، نهوا پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم له پيشتر بوو بۆ نه وه له ئيتوه، پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم ماره يي نه کردوه بۆ هيچ يه کيک له خيترانه کانی، وه ماره ييش نه کراوه بۆ هيچ

یه کیک له کچه کانی زیاتر بیت له دوانزه نوقیه چوار سه دو ههشتا درههم.

کهسی که نیزه کهی خوی نازاد بکات له پاشدا مارهی بکات.

۲۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّجُلِ يَعْتِقُ الْأَمَةَ ثُمَّ يَتَزَوَّجُهَا

۱۱۱۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، وَعَبْدُ الْعَزِيزِ بْنِ صُهَيْبٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَعْتَقَ صَفِيَّةَ، وَجَعَلَ عِتْقَهَا صَدَاقَهَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ صَفِيَّةَ. حَدِيثُ أَنَسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَغَيْرِهِمْ، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ، وَكَرِهَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ أَنْ يُجْعَلَ عِتْقُهَا صَدَاقَهَا، حَتَّى يُجْعَلَ لَهَا مَهْرًا سِوَى الْعِتْقِ. وَالْقَوْلُ الْأَوَّلُ أَصَحُّ.

واته: له نه نهسی کوپی مالیکهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم صه فیهی نازاد کرد، نازاد کردنه کهی کرده مارهیی بوی و مارهی کرد بو خوی.

فهل و گه ورهیی نازاد کردنی که نیزه و ماره کردنی

۲۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْفَضْلِ فِي ذَلِكَ

۱۱۱۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ مُسْهِرٍ، عَنِ الْفَضْلِ بْنِ يَزِيدَ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ أَبِي بُرْزَةَ بْنِ أَبِي مُوسَى، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ثَلَاثَةٌ يُؤْتَوْنَ أَجْرُهُمْ مَرَّتَيْنِ: عَبْدٌ أَدَّى حَقَّ اللَّهِ وَحَقَّ مَوَالِيهِ، فَذَاكَ يُؤْتَى أَجْرُهُ مَرَّتَيْنِ، وَرَجُلٌ كَانَتْ عِنْدَهُ جَارِيَةٌ وَصِيفَةٌ فَأَدَّبَهَا، فَأَحْسَنَ أَدَبَهَا، ثُمَّ أَعْتَقَهَا، ثُمَّ

تَزَوَّجَهَا يَنْتَغِي بِذَلِكَ وَجْهَ اللَّهِ، فَذَلِكَ يُؤْتَى أَجْرُهُ مَرَّتَيْنِ، وَرَجُلٌ آمَنَ بِالْكِتَابِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ جَاءَ الْكِتَابَ الْآخَرَ فَأَمَنَ بِهِ، فَذَلِكَ يُؤْتَى أَجْرُهُ مَرَّتَيْنِ.

واته: له نهبو موساوه رهزای خوای لی بی ده گپنهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (سی کهس دوو پاداشتیان بو ههیه: بندهیه مافی خواو مافی گهوره کهی جیبه جی بکات، نه مه دوو پاداشتی بو ههیه، که سی که نیهیه کی جوانی هه بی نه ده بی دا بدات و پهروه دهی بکات به جوانی، له پاشدا له بهر ره زامه ندی خوای گهوره نازادی بکات و ماره ی بکات، نه مهش دوو پاداشتی بو ههیه، پاداشتی نازاد کردنه کهی و پاداشتی ماره کردنه کهی، که سی بروای به نامهیه کی ناسمانی هه بی، له پاشدا خوای گهوره نامهیه بنیری بو په یامبهریکی تر بروا به ویش بهینی نه مهش دوو پاداشتی بو ههیه). - بو نمونه که سی بروای به عیسا هینابی، له پاشدا بروای هینابی به پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم -.

۱۱۱۶ (م) - حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ صَالِحِ بْنِ صَالِحٍ، وَهُوَ ابْنُ حَيٍّ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ أَبِي مُوسَى، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ بِمَعْنَاهُ. حَدِيثُ أَبِي مُوسَى حَدِيثُ حَسَنٍ صَحِيحٌ، وَأَبُو بُرْدَةَ بْنُ أَبِي مُوسَى: اسْمُهُ عَامِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ قَيْسٍ، وَرَوَى شُعْبَةُ، وَسُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ صَالِحِ بْنِ صَالِحٍ بْنِ حَيٍّ، وَصَالِحُ بْنُ صَالِحٍ بْنِ حَيٍّ هُوَ وَالِدُ الْحَسَنِ بْنِ صَالِحِ بْنِ حَيٍّ.

کهسی ژنی ماره بکات پیش نهوهی بجیته لای ته لاقی بدات

نایا بوی حه لاله کچه کهی ماره بکات یان نا؟

۲۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ يَتَزَوَّجُ الْمَرْأَةُ ثُمَّ يُطَلِّقُهَا

قَبْلَ أَنْ يَدْخُلَ بِهَا هَلْ يَتَزَوَّجُ ابْنَتَهَا أَمْ لَا؟

۱۱۱۷ - (ضعیف) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ لُحْيَةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَيْمًا رَجُلٍ نَكَحَ امْرَأَةً فَدَخَلَ بِهَا، فَلَا يَحِلُّ لَهُ نِكَاحُ ابْنَتِهَا، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ دَخَلَ بِهَا، فَلْيَنْكِحْ ابْنَتَهَا، وَأَيْمًا رَجُلٍ نَكَحَ امْرَأَةً فَدَخَلَ بِهَا أَوْ لَمْ يَدْخُلْ بِهَا فَلَا يَحِلُّ لَهُ نِكَاحُ أُمِّهَا. هَذَا حَدِيثٌ لَا يَصِحُّ مِنْ قِبَلِ إِسْنَادِهِ، وَأَيْمًا رَوَاهُ ابْنُ لُحْيَةَ، وَالْمُنْثَى بْنُ الصَّبَّاحِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، وَالْمُنْثَى بْنُ الصَّبَّاحِ، وَابْنُ لُحْيَةَ يُضَعِّفَانِ فِي الْحَدِيثِ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ قَالُوا: إِذَا تَزَوَّجَ الرَّجُلُ امْرَأَةً ثُمَّ طَلَّقَهَا قَبْلَ أَنْ يَدْخُلَ بِهَا، حَلَّ لَهُ أَنْ يَنْكِحَ ابْنَتَهَا، وَإِذَا تَزَوَّجَ الرَّجُلُ الْإِنْتَةَ فَطَلَّقَهَا قَبْلَ أَنْ يَدْخُلَ بِهَا لَمْ يَحِلَّ لَهُ نِكَاحُ أُمِّهَا لِقَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى: (وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ)، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ.

واته: له عدمری کوری شوعه بیهوه، له باوکیهوه، له باپیریوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویه تی: (هه رکه سی ژنی ماره بکات و بجیته لای نهوه بوی حه لال نیه کچه کهی ماره بکات، به لام نه گهر نه چوو له بوی حه لاله، هه رکه سی ژنی ماره بکات بجیته لای و نه چیته لای بوی حه لال نیه دایکی ماره بکات).

به په پیره وکردنی فهرمووده که زۆریه ی زانایان ده فهرموون: نه گهر که سی ژنی ماره بکات پیش نهوهی بجیته لای ته لاقی بدات نهوه بوی حه لاله کچه کهی ماره بکات، به لام نه گهر که سی کچه کهی ماره بکات پیش نهوهی بجیته لای ته لاقی بدات نهوه بوی حه لال نیه دایکی ماره بکات، له بهر نه مایه ته: (وَأُمَّهَاتُ

نِسَائِكُمْ). واته: دايکانی ژنه کانتان - بۆتان هه لای نیه ماره یان بکه ن -، نه مهش وتهی پيشه وایان شافيعی و نه حمه د و نيسحاقه.

دهر باره ی که سی ژنه که ی سی به سی ته لاق بدات، که سیکی تر

ماره ی بکات پش نه وه ی بچيته لای ته لاق بدات

۲۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ يُطَلِّقُ امْرَأَتَهُ ثَلَاثًا

فَيَتَزَوَّجُهَا آخَرَ فَيُطَلِّقُهَا قَبْلَ أَنْ يَدْخُلَ بِهَا

۱۱۱۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، وَإِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: جَاءَتْ امْرَأَةٌ رِفَاعَةَ الْفُرْطَظِيَّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَتْ: إِنِّي كُنْتُ عِنْدَ رِفَاعَةَ فَطَلَّقَنِي، فَبِتَّ طَلَاقِي، فَتَزَوَّجْتُ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ الزَّيْرِ وَمَا مَعَهُ إِلَّا مِثْلُ هَذَبَةِ الثَّوْبِ، فَقَالَ: أَتُرِيدِينَ أَنْ تَرْجِعِي إِلَى رِفَاعَةَ؟ لَا، حَتَّى تَذُوقِي عُسَيْلَتَهُ وَتَذُوقَ عُسَيْلَتِكَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عُمَرَ، وَأَنْسٍ، وَالرُّمَيْصَاءِ أَوْ الْغُمَيْصَاءِ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثُ عَائِشَةَ حَدِيثُ حَسَنٍ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ عَامَّةِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: أَنَّ الرَّجُلَ إِذَا طَلَّقَ امْرَأَتَهُ ثَلَاثًا فَتَزَوَّجَتْ زَوْجًا غَيْرَهُ فَطَلَّقَهَا قَبْلَ أَنْ يَدْخُلَ بِهَا أَنَّهَا لَا تَحِلُّ لِلزَّوْجِ الْأَوَّلِ إِذَا لَمْ يَكُنْ جَامِعَ الزَّوْجِ الْآخَرَ.

واته: له عائيشه وه زای خوی لی بی ده گيرنه وه، که فهرموويه تی: ژنه که ی ريفاعه هاته خزمه ت پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم، وتی: من ژنی ريفاعه بووم، سی به سی ته لاقی دام، شووم کرد به (عبد الرحمن) ی کوری زوییر، نیستا هینه که ی وه ک چمکی پوشاک وایه توانای نه غامدانی کاری جوتبوونی نیه، فهرمووی: (نه ته وی) بگه ریتته وه بۆ لای ريفاعه؟ نا نه وه هه رگیز هه لال نیه هه تا شیرنی به کتر نه چيژن واته هه تا له گه لایه ک جوت نه بن به شیوه به که خوشتن واجب

بکات).

نهوهی هاتووه ده باره ی ماره کردنی هه لال کردنهوه

۲۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمُحِلِّ وَالْمَحْلَلِ لَهُ

۱۱۱۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو سَعِيدٍ الْأَشْجِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَشْعَثُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ زُبَيْدٍ الْأَيَامِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُجَالِدٌ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، وَعَنِ الْحَارِثِ، عَنْ عَلِيٍّ قَالَا: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَعَنَ الْمُحِلَّ وَالْمَحْلَلِ لَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَعُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ. حَدِيثُ عَلِيٍّ وَجَابِرِ حَدِيثٌ مَعْلُولٌ، وَهَكَذَا رَوَى أَشْعَثُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ مُجَالِدٍ، عَنْ عَامِرٍ هُوَ الشَّعْبِيُّ، عَنِ الْحَارِثِ، عَنْ عَلِيٍّ، وَعَامِرٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَهَذَا حَدِيثٌ لَيْسَ إِسْنَادُهُ بِالْقَائِمِ، لِأَنَّ مُجَالِدَ بْنَ سَعِيدٍ قَدْ ضَعَفَهُ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْهُمْ: أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ، وَزَوَى عَبْدُ اللَّهِ بْنُ ثُمَيْرٍ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ مُجَالِدٍ، عَنْ عَامِرٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ عَلِيٍّ وَهَذَا قَدْ وَهَمَ فِيهِ ابْنُ ثُمَيْرٍ، وَالْحَدِيثُ الْأَوَّلُ أَصَحُّ وَقَدْ رَوَاهُ مُغِيرَةُ، وَابْنُ أَبِي خَالِدٍ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنِ الْحَارِثِ، عَنْ عَلِيٍّ.

واته: له پيشهوا عليهوه رهزای خوای لی بێ ده گێترنهوه، که پیغه مبهری خوا
صلی الله علیه وسلم فەرموویهتی: (نه فرینی خوای گهوره له سه رهو که سه بیت
که ژیتک دههینیت بو نهوهی هه لالی بکاتهوه بو میترده کۆنه کهی، وه نه فرینی
خوای گهورهش لهو پیاوه بیت که ژنی بو هه لال ده کریتهوه). - واته: ماره به
جاش -.

۱۱۲۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي قَيْسٍ، عَنْ هُزَيْلِ بْنِ شَرْحِبِيلَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمُحِلَّ وَالْمُحَلَّلَ لَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَأَبُو قَيْسٍ الْأَوْدِيُّ: اسْمُهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ ثَرْوَانَ، وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْهُمْ: عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ، وَعُثْمَانُ بْنُ عَفَّانَ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرٍو، وَغَيْرُهُمْ، وَهُوَ قَوْلُ الْفُقَهَاءِ مِنَ التَّابِعِينَ، وَبِهِ يَقُولُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَابْنُ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. وَسَمِعْتُ الْجَارُودَ يَذْكُرُ، عَنْ وَكَيْعٍ أَنَّهُ قَالَ بِهَذَا. وَقَالَ: يَنْبَغِي أَنْ يُرْمَى بِهَذَا الْبَابِ مِنْ قَوْلِ أَصْحَابِ الرَّأْيِ. قَالَ جَارُودُ: قَالَ وَكَيْعٌ: وَقَالَ سُفْيَانُ: إِذَا تَزَوَّجَ الرَّجُلُ الْمَرْأَةَ لِيُحِلَّهَا، ثُمَّ بَدَأَ لَهُ أَنْ يُمْسِكَهَا فَلَا يَحِلُّ لَهُ أَنْ يُمْسِكَهَا حَتَّى يَتَزَوَّجَهَا بِنِكَاحٍ جَدِيدٍ.

واته: له (عبد الله)ی کوری مهسعوده وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که
 فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه فرینی کردووه له که سی
 ژنیک بهینیت بز نه وهی حه لالی بکاته وه بو میرده کونه که ی، وه نه فرینی لهو
 که سه ش کردووه که به ماره به جاش ژنه که ی بز حه لال ده کریتته وه.

سه بارهت به حهرا مبوننی هاوسه رگیری کاتی^(۱).

۲۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَحْرِيمِ نِكَاحِ الْمُتَنَعَةِ

۱۱۲۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، وَالْحَسَنِ، ابْنَيْ مُحَمَّدٍ بْنِ عَلِيٍّ، عَنْ أَبِيهِمَا، عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنْ مُتَنَعَةِ النِّسَاءِ، وَعَنْ لُحُومِ الْخُمُرِ الْأَهْلِيَّةِ زَمَنَ خُبَيْرَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ سَبْرَةَ الْجُهَنِيِّ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. حَدِيثُ عَلِيٍّ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَغَيْرِهِمْ وَإِنَّمَا رُوِيَ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ شَيْءٌ مِنَ الرُّخْصَةِ فِي الْمُتَنَعَةِ، ثُمَّ رَجَعَ عَنْ قَوْلِهِ حَيْثُ أُخْبِرَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَأَمَّا أَكْثَرُ أَهْلِ الْعِلْمِ عَلَى تَحْرِيمِ الْمُتَنَعَةِ، وَهُوَ قَوْلُ الثَّوْرِيِّ، وَابْنِ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ.

واته: له پيشهوا عهليهوه رهزای خواى لى بى ده گيرنهوه، كه پيغه مبهرى خوا
صلی الله علیه وسلم لهزه مانى نازاد کردنى قه لای خه بيهردا هاوسه رگیری کاتی و
خواردنى گوشتى كه ره كيتوى قه ده غه کرد.

زۆربهی زانایان له هاوه لانی پیغه مبهرى خوا صلی الله علیه وسلم و جگه
له وانیش په پیره وى نه مه ده کهن. بینگومان له ئیبنو عباسه وه رهزای خوايان لى بى
شتى ده باره وى روخست ده گيرنهوه، به لام له پاشدا له وته كه ی په شیمان بوته وه،
کاتی كه فهرموده كه ی پیغه مبهریان صلی الله علیه وسلم پى راگه یاند. فهرمانى
زۆربهی زانایان له سه ر حهرا مبوننی هاوسه رگیری کاتیه، نه مهش وته ی پيشه وایان
سوفیانی (ثوري) و ئیبنو موبارهك و شافيعی و نه حمهد و ئيسحاقه.

(۱) (نِكَاحِ الْمُتَنَعَةِ): بریته له هاوسه رگیری کاتی بو ماوه یه کى ديارى کراو کاتی كه ماوه كه تهوار
بوو ئیتر جیاده بنهوه.

۱۱۲۲ - (منکر) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُقْبَةَ، أَخُو قَبِيصَةَ بْنِ عُقْبَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، عَنْ مُوسَى بْنِ عُبَيْدَةَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ كَعْبٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: إِنَّمَا كَانَتْ الْمُنْعَةُ فِي أَوَّلِ الْإِسْلَامِ، كَانَ الرَّجُلُ يُقَدِّمُ الْبَلْدَةَ لَيْسَ لَهُ بِهَا مَعْرِفَةٌ فَيَتَزَوَّجُ الْمَرْأَةَ بِقَدْرِ مَا يَرَى أَنَّهُ يُقِيمُ فَتَحْفَظُ لَهُ مَتَاعَهُ، وَتُصْلِحُ لَهُ شَيْئَهُ، حَتَّى إِذَا نَزَلَتْ الْآيَةُ: (إِلَّا عَلَى أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ)، قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: فَكُلُّ فَرْجٍ سِوَى هَذَيْنِ فَهُوَ حَرَامٌ.

واته: له ئیبنو عه‌باسه‌وه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فه‌رموویه‌تی: له‌سه‌ره‌تای ئیسلامه‌وه هاوسه‌رگیری کاتی بوونی هه‌بوو، کاتی پیاوی به‌سه‌فه‌ری ده‌چووه ولاتیکه‌وه که‌سی نه‌ده‌ناسی ئافره‌تیکی ماره‌ده‌کرد بۆ نه‌و ماوه‌یه‌ی له‌وی ده‌مایه‌وه، بۆ پارستنی شه‌که‌کانی و به‌پێوه‌بردنی کاره‌کانی هه‌تا شه‌م نایه‌ته‌ دابه‌زی: (إِلَّا عَلَى أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ). سورة المؤمنون: ۶. واته: مه‌گه‌ر له‌گه‌ل هاوسه‌ری خویان، یان له‌گه‌ل که‌نیزانیان. جا ئیبنو عه‌باس فه‌رمووی: هه‌موو شه‌رمگه‌یه‌ هه‌رامه‌ جگه‌ له‌م دووانه‌.

نه‌وه‌ی هاتووه‌ ده‌باره‌ی قه‌ده‌غه‌کردنی ژن به‌ژن

۳۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي النِّهْيِ عَنْ نِكَاحِ الشَّعَارِ

۱۱۲۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ أَبِي الشَّوَّازِ، قَالَ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ الْمُفَضَّلِ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُمَيْدٌ وَهُوَ الطَّوِيلُ، قَالَ: حَدَّثَ الْحَسَنُ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا جَلْبَ، وَلَا جَنْبَ، وَلَا شِعَارَ فِي الْإِسْلَامِ، وَمَنْ انْتَهَبَ نُهْبَةً فَلَيْسَ مِنَّا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ، وَأَبِي زَيْنَادَةَ، وَابْنِ عُمَرَ، وَجَابِرٍ، وَمُعَاوِيَةَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَوَائِلِ بْنِ حُجْرٍ.

واته: له‌ عیمرا‌نی کو‌پی حوصه‌ینه‌وه ره‌زای خوی لی بی ده‌گیرنه‌وه، که

فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نه (جلب) و نه (جنب) هیچیان دروست نین) - (له گرهوی پیشپرکیدا)، (جلب) نهوهیه که سیتک دواي نهسپه که ی بکهوی بۆ نهوهی هانی بدات و پیش بکهویتی، (جنب) یش نهوهیه که نهسپینکی تری بی سوار له گهل خوی بهریت کاتی که نهسپه که ی ماندو بوو سواری نهوهی تریان بییت - ژن به ژن له تسلامدا نیه، هه رکه سی مالی به ناهه ق وهرگری بۆ خوی نهوه له سهر ریبازی ئیمه نیه).

۱۱۲۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ الشِّعَارِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ عَامَّةِ أَهْلِ الْعِلْمِ: لَا يَزُونَ نِكَاحَ الشِّعَارِ، وَالشِّعَارُ: أَنْ يُزَوَّجَ الرَّجُلُ ابْنَتَهُ عَلَى أَنْ يُزَوَّجَهُ الْآخَرُ ابْنَتَهُ، أَوْ أُخْتَهُ، وَلَا صَدَاقَ بَيْنَهُمَا. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: نِكَاحُ الشِّعَارِ مَفْسُوحٌ، وَلَا يَجِلُّ وَإِنْ جُعِلَ لَهُمَا صَدَاقًا، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ، وَزُيِّعَ عَنْ عَطَاءِ بْنِ أَبِي رَبَاحٍ أَنَّهُ قَالَ: يُقْرَانِ عَلَى نِكَاحِهِمَا وَيُجْعَلُ لَهُمَا صَدَاقُ الْمِثْلِ، وَهُوَ قَوْلُ أَهْلِ الْكُوفَةِ.

واته: له ئیبنو عومهروه رهزای خویان لی بی ده گپ نهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ژن به ژنی قه دهغه کردوه.

نهوهی هاتوو ده باره ی نافرهت ماره ناکریت به سهر پوریدا.

۳۱ - بَابُ مَا جَاءَ لَا تُنْكَحُ الْمَرْأَةُ عَلَى عَمَّتِهَا وَلَا عَلَى خَالَاتِهَا

۱۱۲۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْأَعْلَى بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ أَبِي عَرُوبَةَ، عَنْ أَبِي حَرِيرٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى أَنْ تُزَوَّجَ الْمَرْأَةُ عَلَى عَمَّتِهَا، أَوْ عَلَى خَالَتِهَا. وَأَبُو حَرِيرٍ: اسْمُهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ حُسَيْنٍ.

واته: له ئيبنو عه باسه وه ره زای خوايان لى بى ده گيرنه وه، كه پيغه مبهر صلى الله عليه وسلم قه ده غه يكردوه و نافرته ماره بكریت به سه ر پوريدا ئيتر خوشكى باوكى بى يا دايكى. - واته: هه لال نيه نافرته تيك له گهل پورى له يه ك كاتدا ژنى پياوى بن -.

١١٢٥ (م) - (صحيح) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْأَعْلَى، عَنْ هِشَامِ بْنِ حَسَّانَ، عَنْ ابْنِ سِيرِينَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمِثْلِهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَابْنِ عُمَرَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَأَبِي أُمَامَةَ، وَجَابِرٍ، وَعَائِشَةَ، وَأَبِي مُوسَى، وَسَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ.

١١٢٦ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ قَالَ: أَنْبَأَنَا دَاوُدُ بْنُ أَبِي هِنْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَامِرٌ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى أَنْ تُنْكَحَ الْمَرْأَةُ عَلَى عَمَّتِهَا، أَوْ الْعَمَّةُ عَلَى ابْنَةِ أَخِيهَا، أَوْ الْمَرْأَةُ عَلَى خَالَتِهَا، أَوْ الْخَالَةُ عَلَى بِنْتِ أُخْتِهَا، وَلَا تُنْكَحَ الصُّغْرَى عَلَى الْكُبْرَى، وَلَا الْكُبْرَى عَلَى الصُّغْرَى. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ عَامَّةِ أَهْلِ الْعِلْمِ لَا تَعْلَمُ بَيْنَهُمْ اخْتِلَافًا: أَنَّهُ لَا يَحِلُّ لِلرَّجُلِ أَنْ يَجْمَعَ بَيْنَ الْمَرْأَةِ وَعَمَّتِهَا، أَوْ خَالَتِهَا، فَإِنْ نَكَحَ امْرَأَةً عَلَى عَمَّتِهَا أَوْ خَالَتِهَا، أَوْ الْعَمَّةَ عَلَى بِنْتِ أَخِيهَا، فَنِكَاحُ الْأُخْرَى مِنْهُمَا مَفْسُوحٌ، وَبِهِ يَقُولُ عَامَّةُ أَهْلِ الْعِلْمِ. أَذْرَكَ الشَّعْبِيُّ أَبَا هُرَيْرَةَ وَرَوَى عَنْهُ. وَسَأَلْتُ مُحَمَّدًا عَنْ هَذَا، فَقَالَ: صَحِيحٌ. وَرَوَى الشَّعْبِيُّ، عَنْ رَجُلٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.

واته: له نه بو هورهيره وه ره زای خواى لى بى ده گيرنه وه، كه پيغه مبهرى خوا

صلی الله علیه وسلم قهده غه یکردوو ه ئافرهت ماره بکریت به سهر پوریدا ئیتیر خوشکی باوکی بی یا دایکی، ههروه ها پور ماره بکری به سهر برازاو خوشکه زای خۆیدا، وه بچوک به سهر گهوره دا، یان گهوره به سهر بچوکدا.

به په پیره وکردنی فهرمووده که لای سهرجه م زانایان پی نازام رایان جیاواز بی به هیچ شیوه هه لال نیه ئافرهت ماره بکریت به سهر پوریدا ئیتیر خوشکی باوکی بی یا دایکی، ههروه ها قهده غه یکردوو ه پور ماره بکری به سهر برازاو خوشکه زای خۆیدا، هه رکامیان ماره کرا به سهر نهوی تریاندا نهوه ماره کردنه که ی باتله، به لام ماره کردنی یه که م دروسته، نه مهش وتهی سهرجه م زانایانه.

سه بارهت به مهرجه کانی گریهستی هاوسه رگری

۳۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الشَّرْطِ عِنْدَ عُقْدَةِ النِّكَاحِ

۱۱۲۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ عِيسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْحَمِيدِ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ، عَنْ مَرْثَدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْيَزَنِيِّ أَبِي الْخَيْرِ، عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ الْجُهَنِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ أَحَقَّ الشُّرُوطِ أَنْ يُوفَى بِهَا مَا اسْتَحْلَلْتُمْ بِهِ الْفُرُوجَ.

واته: له عوقبهی کوری عامیری جوهه نیهوه ره زای خوی لی بی ده گیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبره خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (بیگو مان شیواترین ماف که نیوه پابه ند بن پیوهی و جیبه جیتی بکه ن نهو مهرج و به لێنانه ن که به هیوهه ئافره تاتان له خۆتان هه لال کردوو ه).

۱۱۲۷ (م) - حَدَّثَنَا أَبُو مُوسَى مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ عَبْدِ الْحَمِيدِ بْنِ جَعْفَرٍ نَحْوَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ

أَهْلُ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْهُمْ: عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ قَالَ: إِذَا تَزَوَّجَ رَجُلٌ امْرَأَةً وَشَرَطَ لَهَا أَنْ لَا يُخْرِجَهَا مِنْ مِصْرَها فَلَيْسَ لَهُ أَنْ يُخْرِجَهَا، وَهُوَ قَوْلُ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَبِهِ يَقُولُ الشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ، وَزُيْدُ بْنُ أَبِي طَالِبٍ أَنَّهُ قَالَ: شَرَطَ اللَّهُ قَبْلَ شَرْطِهَا كَأَنَّهُ رَأَى لِلزَّوْجِ أَنْ يُخْرِجَهَا وَإِنْ كَانَتْ اشْتَرَطَتْ عَلَى زَوْجِهَا أَنْ لَا يُخْرِجَهَا، وَذَهَبَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ إِلَى هَذَا، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَبَعْضِ أَهْلِ الْكُوفَةِ.

نهوهی هاتوو ده باره ی پیاوی موسولمان پی و ده ژنی هه بی

۳۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّجُلِ يُسَلِّمُ وَعِنْدَهُ عَشْرُ نِسْوَةٍ

۱۱۲۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُهُ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي عَرُوبَةَ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ غِيلَانَ بْنَ سَلَمَةَ الثَّقَفِيَّ أَسْلَمَ وَلَهُ عَشْرُ نِسْوَةٍ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، فَأَسْلَمْنَ مَعَهُ، فَأَمَرَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَتَخَيَّرَ أَرْبَعًا مِنْهُنَّ. هَكَذَا رَوَاهُ مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ. وَسَمِعْتُ مُحَمَّدَ بْنَ إِسْمَاعِيلَ يَقُولُ: هَذَا حَدِيثٌ غَيْرٌ مَحْفُوظٌ، وَالصَّحِيحُ مَا رَوَى شُعَيْبُ بْنُ أَبِي حَمْزَةَ، وَغَيْرُهُ، عَنِ الزُّهْرِيِّ قَالَ: حَدَّثْتُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سُوَيْدٍ الثَّقَفِيِّ، أَنَّ غِيلَانَ بْنَ سَلَمَةَ أَسْلَمَ وَعِنْدَهُ عَشْرُ نِسْوَةٍ. قَالَ مُحَمَّدٌ: وَإِنَّمَا حَدِيثُ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ أَنَّ رَجُلًا مِنْ ثَقِيفٍ طَلَّقَ نِسَاءَهُ، فَقَالَ لَهُ عُمَرُ: لَتَرَا جَعَنَ نِسَاءَكَ أَوْ لَا رَجْمَنَ قَبْرَكَ كَمَا رَجِمَ قَبْرُ أَبِي رِغَالٍ. وَالْعَمَلُ عَلَى حَدِيثِ غِيلَانَ بْنِ سَلَمَةَ عِنْدَ أَصْحَابِنَا مِنْهُمْ الشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ.

واته: له نیبنو عومره وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، کاتی که غهیلانی

کورپی سه له مه موسولمان بوو ده ژنی سه رده می نه فامی هه بوو، هه ره هه مویان

له گه له نهو موسولمان بوون، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمانی پی

کرد چواریان هه لبرتی ری. - له بهر نه وهی له نیسلامدا تا چوار ژن به سه ریه که وه

دروسته -.

دهرباره ی پیاوی موسولمان بی و دوو خوشک ژنی بن

۳۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّجُلِ يُسَلِّمُ وَعِنْدَهُ أُخْتَانِ

۱۱۲۹ - (حسن) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ لَيْعَةَ، عَنْ أَبِي وَهْبٍ الْجَيْشَانِي، أَنَّهُ سَمِعَ ابْنَ فَيْرُوزَ الدَّيْلَمِيَّ، يُحَدِّثُ عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي أَسْلَمْتُ وَتَحْتِي أُخْتَانِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: احْتَزْ أُيْتَهُمَا شِفْتَ.

واته: له فهیروزی دهیله میهوه رهزای خوی لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: چوومه خزمهت پیتغه مبهر صلی الله علیه وسلم، وتم: نهی پیتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم من موسولمان بووم و دوو خوشک پیکهوه هاوسه رمن، پیتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموو: (یه کیکیان هه لبریره به ئاره زووی خۆت).

۱۱۳۰ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَهْبُ بْنُ جَرِيرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي قَالَ: سَمِعْتُ يَحْيَى بْنَ أَيُّوبَ، يُحَدِّثُ عَنْ زَيْدِ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ، عَنْ أَبِي وَهْبٍ الْجَيْشَانِي، عَنِ الضَّحَّاكِ بْنِ فَيْرُوزَ الدَّيْلَمِيَّ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَسْلَمْتُ وَتَحْتِي أُخْتَانِ، قَالَ: احْتَزْ أُيْتَهُمَا شِفْتَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَأَبُو وَهْبٍ الْجَيْشَانِيُّ: اسْمُهُ الدَّيْلَمِيُّ بْنُ هَوْشَعٍ.

واته: له (ضحاك) ی کورپی فهیروزی دهیله میهوه، له باوکیهوه رهزای خوی لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: چوومه خزمهت پیتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، وتم: نهی پیتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم من موسولمان بووم و دوو خوشک پیکهوه هاوسه رمن، پیتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموو: (یه کیکیان هه لبریره به ئاره زووی خۆت).

نهوهی هاتوو ده ربارهی پیاوی که نیزیه بکری سکی پر بی

۳۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّجُلِ يَشْتَرِي الْجَارِيَةَ وَهِيَ حَامِلٌ

۱۱۳۱ - (حسن) حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ حَفْصٍ الشَّيْبَانِيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ وَهَبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ أَيُّوبَ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ سُلَيْمٍ، عَنْ بُسَيْرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ رُوَيْعِ بْنِ ثَابِتٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يَسْقِي مَاءَهُ وَلَدَ غَيْرِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ رُوَيْعِ بْنِ ثَابِتٍ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: لَا يَرَوْنَ لِلرَّجُلِ إِذَا اشْتَرَى جَارِيَةً وَهِيَ حَامِلٌ أَنْ يَطَّأَهَا حَتَّى تَضَع. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَالْعِرْبَاضِ بْنِ سَارِيَةَ، وَأَبِي سَعِيدٍ.

واته: له روه یقیعی کوری (ثابت) هوه رهزای خوای لى بى ده گیر نهوه، که فرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (ههه که سی باوه پى به خوای گهوه به پوژی دواى ههیه نابى بجیتته لای ئافره تی سک پر). - له ریوایه تی نه بو داودا بهم شیویه هاتوو: (ههه که سی باوه پى به خوای گهوه به پوژی دواى ههیه نابى به ناوی خوێ نه مامی که سیکی تر ئاو بدات) - . به په پیره وکردنی فرمووده که زانایان رایان وایه: نه گهر پیاوی که نیزیه بکری سکی پر بى بوی نیه بجیتته لای ههتا سکه که ی دانه نی.

پیاو ژنی (سه بابای)ی خاوه ن میردی بهر کهوت نایا بوی حه لاله بجیتته لای؟

۳۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّجُلِ يَسْنِي الْأُمَّةَ وَلَهَا زَوْجٌ هَلْ يَحِلُّ لَهُ أَنْ يَطَّأَهَا

۱۱۳۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُثْمَانُ الْبَجِيُّ، عَنْ أَبِي الْحَلِيلِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: أَصَبْنَا سَبَايَا يَوْمَ أُوطَاسٍ وَهَنَّ

أَزْوَاجٍ فِي قَوْمِهِنَّ، فَذَكَرُوا ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَنَزَلَتْ: (وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَهَكَذَا رَوَاهُ الثَّوْرِيُّ، عَنْ عُمَانَ بْنِ أَبِي الْحَلِيلِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ وَأَبُو الْحَلِيلِ: اسْمُهُ صَالِحُ بْنُ أَبِي مَرْثَمٍ. وَرَوَى هَمَّامٌ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ صَالِحِ بْنِ أَبِي الْحَلِيلِ، عَنْ أَبِي عُلْفَمَةَ الْهَاشِمِيِّ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، حَدَّثَنَا بِذَلِكَ عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَبَّانُ بْنُ هِلَالٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هَمَّامٌ.

واته: له نهبو سه عیدی خودریهوه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که فهرموویهتی: روژی حونهین له شکریکی نارد بو سهر (أوطاس)، ده گهن به دوژمنه کانیان و جهنگیان له گهل ده کهن و، سهرده کهون به سهریانداو ههندی ژنی خاوهن میردیان به دیل لی ده گرن - ههندی له هاوه لآن ناویرن بچنه لای نهو ژنه دیلانه، گوايه نهوانه میردیان ههیهو میرده کانیشیان هاوه ل بو خوا بریاردهرن - خوای گهوره لهو بارهوه نهو نایه تهی دابه زاند: (وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ) سورة النساء: ۲۴. واته: (ههروه ها حهرام کراوه لیسان) نهوانه ی که میردیان ههیه له نافرتهان جگه لهوانه ی که بوونه ته مولکتان (که نیههک).

واته: نهو ژنه دیلانه که عیددهی شه رعیان تهواو بوو نیتر دروسته بو خاوهنه موسولمانه کانیان بچنه لایان.

قهدهغه کردنی مارهیی نافرتهی زیناکار

۳۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ مَهْرِ الْبَغِيِّ

۱۱۳۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَبِي بَكْرٍ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

عَنْ ثَمَنِ الْكَلْبِ، وَمَهْرِ الْبَغِيِّ، وَخُلُوفِ الْكَاهِنِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ، وَأَبِي جُحَيْفَةَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ. حَدِيثُ أَبِي مَسْعُودٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو مهسعودی نه نصاریه وه رهزای خوای لى بى ده گپړنه وه، كه
فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه می کردوه له کرى و نرخ و
به های سهگ و، ماره یی نافرته ی زیناکار و، کوله نانی فال گرتنه وه.

نابى كهس خوازینى له سه ر خوازینى برای دینى خوى بكات

۳۸ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ لَا يَخْطُبُ الرَّجُلُ عَلَى خِطْبَةِ أَخِيهِ

۱۱۳۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، وَقُتَيْبَةُ، قَالَا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قُتَيْبَةُ: يَبْلُغُ بِهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَقَالَ أَحْمَدُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يَبِيعُ الرَّجُلُ عَلَى بَيْعِ أَخِيهِ، وَلَا يَخْطُبُ عَلَى خِطْبَةِ أَخِيهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ سَمُرَةَ، وَابْنِ عُمَرَ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ قَالَ مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ: إِنَّمَا مَعْنَى كَرَاهِيَةِ أَنْ يَخْطُبَ الرَّجُلُ عَلَى خِطْبَةِ أَخِيهِ: إِذَا خَطَبَ الرَّجُلُ الْمَرْأَةَ فَرَضِيَتْ بِهِ فَلَيْسَ لِأَحَدٍ أَنْ يَخْطُبَ عَلَى خِطْبَتِهِ. وَقَالَ الشَّافِعِيُّ: مَعْنَى هَذَا الْحَدِيثِ لَا يَخْطُبُ الرَّجُلُ عَلَى خِطْبَةِ أَخِيهِ هَذَا عِنْدَنَا: إِذَا خَطَبَ الرَّجُلُ الْمَرْأَةَ فَرَضِيَتْ بِهِ وَرَكَعَتْ إِلَيْهِ فَلَيْسَ لِأَحَدٍ أَنْ يَخْطُبَ عَلَى خِطْبَتِهِ، فَأَمَّا قَبْلَ أَنْ يَعْلَمَ رِضَاهَا أَوْ رُكُوتَهَا إِلَيْهِ فَلَا بَأْسَ أَنْ يَخْطُبَهَا. وَالْحُجَّةُ فِي ذَلِكَ حَدِيثُ فَاطِمَةَ بِنْتِ قَيْسٍ حَيْثُ جَاءَتْ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذَكَرَتْ لَهُ أَنَّ أَبَا جَهْمَ بْنُ حُدَيْفَةَ وَمُعَاوِيَةَ بْنَ أَبِي سُفْيَانَ خَطَبَاها، فَقَالَ: أَمَّا أَبُو جَهْمٍ فَرَجُلٌ لَا يَرْفَعُ عَصَاهُ عَنِ النِّسَاءِ، وَأَمَّا مُعَاوِيَةُ فَصُغْلُوكَ لَا مَالَ لَهُ، وَلَكِنْ انْكِحِي أُسَامَةَ. فَمَعْنَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَنَا وَاللَّهُ أَعْلَمُ: أَنَّ فَاطِمَةَ لَمْ تُخَيَّرْ بِرِضَاهَا يَوَاحِدٍ مِنْهُمَا، وَلَوْ أَخْبَرْتَهُ لَمْ يُشِيرْ عَلَيْهَا بِغَيْرِ الَّذِي ذَكَرَتْ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خواى لى بى ده گێرنهوه، قوتهیهه فهرمووی: فهرمووده کهى بهرزکردوه ههتا گه یاندیهوه به پیغه مبهرى خوا صلی الله علیه وسلم، نهحمده فهرمووی: پیغه مبهرى خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (نابى پیاو مامه له بکات بهسهر مامه لهى براکهیدا، ههروهها نابى خوازینى لهسهر خوازینى برای دینى خۆى بکات، مهگهر خوازینى کهرى پيشو وازی هینابى یان نهو رینگه ی بدا).

پیشهوا مالیکی کورپی نه نهس ده فهرمووی: بیگومان مانای (نابى کهس خوازینى لهسهر خوازینى برای دینى خۆى بکات) نه مهیه: نهگهر پیاوی داواى ژنیکى کرد و رازی بوو، نیت بۆ کهس دروست نیه خوازینى لهسهر خوازینى بکات، پیشهوا شافیعى ده فهرمووی: مانای (نابى کهس خوازینى لهسهر خوازینى برای دینى خۆى بکات) لای نيمه نه مهیه: نهگهر پیاوی داواى ژنیکى کرد و رازی بوو، مهیلی بۆی هه بوو، نیت بۆ کهس دروست نیه خوازینى لهسهر خوازینى بکات، به لām پیش نهوهی ناگاداربى بهو حالته داواى بکات دروسته، به به لگه فهرمووده کهى (فاطمه) ی کچی قهیس که هاتووه، باسکرا که نهبو جههم و موعاویه کورپی نهبو سوفیان داواى (فاطمه) ی کچی قهیسیان کرد، پیغه مبهرى خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (به لām نهبو جههم گۆچانه کهى سهرشانی دانانیتته سهرزهوی - واته تورپهوه له ژن ده دات - ، موعاویهش پیاویکی هه ژاره و مالتو سامانی نیه، شوو بکه به ئوسامه ی کورپی زهید). مانای فهرمووده که لای نيمه (خوا بۆ خۆى دهیزانى)، (فاطمه) ی کچی قهیس رهزامه ندی خۆى بۆ هیچ کامیان پى رانه گه یاند، نهگهر پیتی رابگه یاندایه، ناماژه ی به جگه لهوه نه ده کرد.

۱۱۳۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَبْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي الْجَهْمِ، قَالَ: دَخَلْتُ أَنَا وَأَبُو سَلَمَةَ بْنُ عَبْدِ

الرَّحْمَنِ عَلَى فَاطِمَةَ بِنْتِ قَيْسٍ فَحَدَّثْتَنَا، أَنَّ زَوْجَهَا طَلَّقَهَا ثَلَاثًا، وَلَمْ يَجْعَلْ لَهَا سُكْنَى وَلَا نَفَقَةً، قَالَتْ: وَوَضَعَ لِي عَشْرَةَ أَقْفِزَةٍ عِنْدَ ابْنِ عَمِّ لَهُ، خَمْسَةَ شَعِيرٍ، وَخَمْسَةَ بُرٍّ، قَالَتْ: فَأَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لَهُ، قَالَتْ: فَقَالَ: صَدَقَ، قَالَتْ: فَأَمَرَنِي أَنْ أَعْتَدَ فِي بَيْتِ أُمِّ شَرِيكِ، ثُمَّ قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ بَيْتَ أُمِّ شَرِيكِ بَيْتُ يَغْشَاهُ الْمُهَاجِرُونَ، وَلَكِنْ اعْتَدِي فِي بَيْتِ ابْنِ أُمِّ مَكْنُومٍ، فَعَسَى أَنْ تُلْقِيَ ثِيَابَكَ وَلَا يَرَاكَ، فَإِذَا انْقَضَتْ عِدَّتُكَ فَجَاءَ أَحَدٌ يَخْطُبُكَ فَأَذِينِي، فَلَمَّا انْقَضَتْ عِدَّتِي خَطَبَنِي أَبُو جَهْمٍ، وَمُعَاوِيَةُ، قَالَتْ: فَأَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لَهُ، فَقَالَ: أُمَّا مُعَاوِيَةُ فَرَجُلٌ لَا مَالَ لَهُ، وَأُمَّا أَبُو جَهْمٍ فَرَجُلٌ شَدِيدٌ عَلَى النِّسَاءِ. قَالَتْ: فَخَطَبَنِي أُسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ، فَتَزَوَّجَنِي، فَبَارَكَ اللَّهُ لِي فِي أُسَامَةَ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رَوَاهُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، عَنْ أَبِي بَكْرٍ بْنِ أَبِي الْجَهْمِ نَحْوَ هَذَا الْحَدِيثِ، وَزَادَ فِيهِ، فَقَالَ لِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: انكِحِي أُسَامَةَ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ أَبِي بَكْرٍ بْنِ أَبِي الْجَهْمِ بِهَذَا.

واته: له نهبو به کرى کورې نهبو جههمهوه رهزای خواى لى بى ده گيرنهوه، که فرموویته: من نهبو سه له مهی کورې (عبد الرحمن) چوین بو لای (فاطمه) کچی قهیس، بوی باسکر دین که میړده که ی سى به سى ته لاقى داوه، شوینی هوانه وهی نیهو، روزی بو دابین ناکات، (فاطمه) فرمووی: لای ناموزاکه ی ده (أَقْفِزَةً) م بو داده نى، پینجی گه م و پینجی جو (أَقْفِزَةً) پتوانه به کی شه کاته بووه، منیش چووم بو خزمهت پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم به سه رهاته که م بو گيراپه وه، پیغه مبهر صلى الله عليه وسلم فرمووی: (راست ده کات - خه رجیت ناکه ویتته سه ری -). (فاطمه) فرمووی: فرمانی پیدام له مالتی نومو شه ریکدا عیدده ته وواو بکه م، له پاشدا پتی فرمووم: (نومو شه ریک نافرته تیکى باش و له خوا

ترس و ناندهره و ميواني زوره هاوه لآنم له کوزچهران هاتوچوی ده کهن، به لکو بچو بو مالي نيبنو نومو مه کتوم لهوی عیدده تهواو بکه، چونکه نهو پياوړي کويړه تو نابيني، کاتي که جله کانت داده نتي له ماله کهيدا، کاتي که عیدده شت تهواو کردو که سي هاته خوازييت ناگدارم بکهروه). جا که عیدده کهم تهواو بوو موعاويه کوري نهو سوفيان و نهو جههم هاتنه خوازييتيم، (فاطمة) فهرمووی: چووم بو خرمهت پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم، به سه رهاته کهم بو گيړايه وه، فهرمووی: (موعاويه پياوړي هه ژاره و مال و ساماني نيه، نهو جه هميش پياوړي زور توړهيو له ژن ده دات). (فاطمة) فهرمووی: داوای کردم بو نوسامی کوري زهيد و، منيش شوم پي کرد، خواي گه وړه خير و بيريکی زوري به سه ردا رشتين.

نهوی هاتووه سه بارهت به (عزل)

۳۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْعَزْلِ

۱۱۳۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ أَبِي الشَّوَّارِبِ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْمَرٌ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ ثَوْبَانَ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّا كُنَّا نَعَزِلُ، فَرَزَعَمَتِ الْيَهُودُ أَنَّهَا الْمُؤَدَّةُ الصُّغْرَى، فَقَالَ: كَذَبَتِ الْيَهُودُ، إِنَّ اللَّهَ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَخْلُقَهُ فَلَمْ يَمْنَعْهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ، وَالْبَرَاءِ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي سَعِيدٍ.

واته: له جابيره وه رهزای خواي لي بي ده گيړنه وه، که فهرموويه تي: وتمان: نهی پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم، نيتمه عزل ده کهين - واته: کاتي که ده چينه لای هاوسه راغان له کاتي نزیک بونه وي ناو هاتنه وه دا خومان ده کيشينه دواوه بو نه وي تووه که نه چيته ژوره وه و سکیان پر نه ييت - ، جوله که کانیش ده لين: (عزل) کچ زينده به چالکردنی بچوکه، پيغه مبهري خوا صلى

ترس و ناندهره و میوانی زۆره هاوه لآنم له کۆچه ران هاتوچۆی ده کهن، به لکو بچۆ بۆ مالی ئیبنو نومو مه کتوم لهوێ عیدده تهواو بکه، چونکه نهو پیاویکی کویره تۆ نابینی، کاتی که جله کانت داده نیتی له ماله کهیدا، کاتی که عیدده شت تهواو کردو که سێ هاته خوازیبیت ناگادارم بکهروه). جا که عیدده کهم تهواو بوو موعاویهی کورپی نهو سو فیان و نهو جههم هاتنه خوازیبیم، (فاطمه) فهرمووی: چووم بۆ خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، به سه رهاته کهم بۆ گێرایه وه، فهرمووی: (موعاویه پیاویکی هه ژاره و مال و سامانی نیه، نهو جهه میس پیاویکی زۆر تو رهیه و له ژن ده دات). (فاطمه) فهرمووی: داوای کردم بۆ ئوسامهی کورپی زهید و، منیش شوم پێ کرد، خوای گهوره خیر و بیریکی زۆری به سه ردا رشتین.

نهو هی هاتووه سه بارهت به (عزل)

۳۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْعَزْلِ

۱۱۳۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ أَبِي الشَّوَّارِبِ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْمَرٌ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ ثَوْبَانَ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّا كُنَّا نَعَزِلُ، فَرَعَمَتِ الْيَهُودُ أَنَّهَا الْمَوْءُودَةُ الصُّغْرَى، فَقَالَ: كَذَبَتِ الْيَهُودُ، إِنَّ اللَّهَ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَخْلُقَهُ فَلَمْ يَمْنَعُهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ، وَالْبَرَاءِ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي سَعِيدٍ.

واته: له جابیره وه رهزای خوای لی بێ ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: وتمان: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، نیمه عهزل ده کهین - واته: کاتی که ده چینه لای هاوسه رانمان له کاتی نزیک بونه وهی ناو هاتنه وه دا خۆمان ده کیشینه دواوه بۆ نه وهی تۆوه که نه چیتته ژوره وه و سکیان پر نه بیت - ، جوله که کانیش ده لێن: (عزل) کچ زینده به چالکردنی بچوکه، پیغه مبهری خوا صلی

الله علیه وسلم فهرمووی: (جوله‌که درۆ ده‌که‌ن، نه‌گهر خوای گه‌وره بیه‌ویتی دروستی بکات تو ناتوانی قه‌ده‌غه‌ی بکه‌یت).

۱۱۳۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، وَابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عَطَاءٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: كُنَّا نَعَزُّهُ وَالْقُرْآنُ يَنْزِلُ. حَدِيثُ جَابِرٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رُوِيَ عَنْهُ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ وَقَدْ رَخَّصَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ فِي الْعَزْلِ وَقَالَ مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ: تُسْتَأْمَرُ الْحَرَّةُ فِي الْعَزْلِ، وَلَا تُسْتَأْمَرُ الْأُمَةُ.

واته: له جابیره‌وه ره‌زای خوای لى بى ده‌گپ‌رنه‌وه، که فهرموویه‌تی: ئیتمه (عزل) مان ده‌کرد له‌کاتیکدا قورئانیش داده‌به‌زی - واته رینگری لى نه‌ده‌کردین - . هه‌ندى له زانایان له هاوه‌لانى پیغه‌مبه‌رى خوا صلی الله علیه وسلم و جگه له‌وانیش مؤله‌تیا ن داوه به (عزل) کردن، پێشه‌وا مالیک ده‌فهرمووی: ئافره‌تى که‌نیزه فهرمانى پى ده‌کریت به (عزل)، به‌لام ئافره‌تى ئازاد فهرمانى پى ناکرێ به (عزل) کردن.

سه‌باره‌ت به (عزل) که باش نیه

۴۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الْعَزْلِ

۱۱۳۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، وَقُتَيْبَةُ، قَالَا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ ابْنِ أَبِي نُجَيْجٍ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ قَزَعَةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ: ذُكِرَ الْعَزْلُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: لَمْ يَفْعَلْ ذَلِكَ أَحَدُكُمْ: زَادَ ابْنُ أَبِي عُمَرَ فِي حَدِيثِهِ، وَلَمْ يَقُلْ: لَا يَفْعَلْ ذَلِكَ أَحَدُكُمْ، قَالَا فِي حَدِيثِهِمَا: فَإِنَّهَا لَيْسَتْ نَفْسٌ مَخْلُوقَةٌ إِلَّا اللَّهُ خَالِقُهَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ. حَدِيثُ أَبِي سَعِيدٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رُوِيَ

مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ وَقَدْ كَرِهَ الْعَزْلَ فَوُثِمَ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ.

واته: له نهبو سه عیده وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: له خزمهت پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم باسی عزل کرا، فهرمووی: (بوچی که سی له ئیوه نهو کاره ده کات). ئیبنو عومهر رهزای خویان لی بی له فهرمووده کهیدا نه مهی بز زیاد کرد: نه یفه رموو: (هیچ که سی له ئیوه نهو کاره نه کات) ههردوو راوی له فهرمووده کهدا فهرموویان: (چونکه بیگومان نهو نه فسهی که خوای گهوره بریار بدات به دیبه ئینی هه به دی ده هیتیت ئیتر که سی له ئیوه (عزل) بکات یان نا).

سه بارهت به مانه وهی تازه زاوا لای کچ و بیوه زن

٤١ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْقِسْمَةِ لِلْبُكَرِ وَالتَّيِّبِ

١١٣٩ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو سَلَمَةَ يَحْيَى بْنُ خَلْفٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا بَشْرُ بْنُ الْمُفَضَّلِ، عَنْ خَالِدِ الْحَذَاءِ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: لَوْ شِئْتُ أَنْ أَقُولَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَلَكِنَّهُ قَالَ: السُّنَّةُ إِذَا تَزَوَّجَ الرَّجُلُ الْبُكَرَ عَلَى امْرَأَتِهِ أَقَامَ عِنْدَهَا سَبْعًا، وَإِذَا تَزَوَّجَ التَّيِّبَ عَلَى امْرَأَتِهِ أَقَامَ عِنْدَهَا ثَلَاثًا. وَفِي الْبَابِ عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ. حَدِيثُ أَنَسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَفَعَهُ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْحَاقَ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ أَنَسٍ وَلَمْ يَرْفَعَهُ بَعْضُهُمْ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ قَالُوا: إِذَا تَزَوَّجَ الرَّجُلُ امْرَأَةً بُكَرًا عَلَى امْرَأَتِهِ أَقَامَ عِنْدَهَا سَبْعًا، ثُمَّ قَسَمَ بَيْنَهُمَا بَعْدَ بِالْعَدْلِ، وَإِذَا تَزَوَّجَ التَّيِّبَ عَلَى امْرَأَتِهِ أَقَامَ عِنْدَهَا ثَلَاثًا، وَهُوَ قَوْلُ مَالِكٍ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنَ التَّابِعِينَ: إِذَا تَزَوَّجَ الْبُكَرَ عَلَى امْرَأَتِهِ أَقَامَ عِنْدَهَا ثَلَاثًا، وَإِذَا تَزَوَّجَ التَّيِّبَ أَقَامَ عِنْدَهَا لَيْلَتَيْنِ وَالْقَوْلُ الْأَوَّلُ أَصَحُّ.

واته: له نه نه سى كورى ماليكه وه ره زای خواى لى بى ده گيړنه وه، كه فهرموويه تى: نه گهر بليتم پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم ودها ده فهرمويت نه وه راست ده كه م، به لام نه يوت: پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم ودها ده فهرمويت، به لكو وتى: سوننه به م شيويه: نه گهر تازه زاوا كچى هينا به سهر بيوه ژندا حوت روژ له لای بمنيته وه نينجا دابه شى بكات، به لام نه گهر بيوه ژنى هينا به سهر كچدا سى روژ له لای بمنيته وه پاشان دابه شى بكات.

دابه شكر دنى كاتى مانه وهى پياو لای ژنه كانی به يه كسانی

٤٢ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّسْوِيَةِ بَيْنَ الضَّرَائِرِ

١١٤٠ - (ضعيف) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ السَّرِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ أُتُوبٍ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقْسِمُ بَيْنَ نِسَائِهِ، فَيُعْدِلُ، وَيَقُولُ: اللَّهُمَّ هَذِهِ قِسْمَتِي فِيمَا أَمْلِكُ، فَلَا تُلْمَنِي فِيمَا تَمْلِكُ وَلَا أَمْلِكُ. حَدِيثُ عَائِشَةَ هَكَذَا رَوَاهُ غَيْرُ وَاحِدٍ، عَنْ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ أُتُوبٍ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقْسِمُ، وَرَوَاهُ حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، عَنْ أُتُوبٍ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ مُرْسَلًا، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقْسِمُ وَهَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ.

واته: له عايشه وه ره زای خواى لى بى ده گيړنه وه، كه پيغه مبهري خوا صلى الله عليه كاتى مانه وهى خوى له لای ژنه كانی به داد و يه كسانی دابه ش ده كردو، ده يفرموو: (خودايه نه مه دابه شكر دنى منه لهو شته دا كه له ده سه لاتى مندايه، سا خوايه ليتم مه گره سه باره ت به شتيك كه له ده سه لاتى تودايه) - كه نه ویش

خوشويستن و تاره زووی دله له ده سه لاتی مندا نيه - .

۱۱۴۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا هَمَّامٌ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ النَّضْرِ بْنِ أَنَسٍ، عَنْ بَشِيرِ بْنِ هَمِيكٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا كَانَ عِنْدَ الرَّجُلِ امْرَأَتَانِ فَلَمْ يَغْدِلْ بَيْنَهُمَا جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَشِقَّةٌ سَاقِطَةٌ. وَإِنَّمَا أَسْنَدَ هَذَا الْحَدِيثِ هَمَّامٌ بْنُ يَحْيَى، عَنْ قَتَادَةَ، وَرَوَاهُ هِشَامُ الدَّسْتَوَائِيُّ، عَنْ قَتَادَةَ قَالَ: كَانَ يُقَالُ: وَلَا نَعْرِفُ هَذَا الْحَدِيثَ مَرْفُوعًا إِلَّا مِنْ حَدِيثِ هَمَّامٍ، وَهَمَّامٌ ثِقَةٌ حَافِظٌ.

واته: له نهبو هورهيرهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که پیغه مبهر صلى الله عليه وسلم فهرموویه تی: (نه گهر پیاوی دوو ژنی هه بی له گه لیاندا دادپهروه نه بی، نهوه روژی قیامت که دیت بو مهیدانی مهحشر لایه کی خواره).

ژن و میردیکي هاوبهش بو خوا دانهر نه گهر به کیکیان موسولمان بی

۴۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الزَّوْجَيْنِ الْمُشْرِكَيْنِ يُسْلِمُ أَحَدُهُمَا

۱۱۴۲ - (ضعيف) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، وَهَنَادٌ، قَالَا: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْحَجَّاجِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَدَّ ابْنَتَهُ زَيْنَبَ عَلَى أَبِي الْعَاصِ بْنِ الرَّبِيعِ بِمَهْرٍ جَدِيدٍ وَنِكَاحٍ جَدِيدٍ. هَذَا حَدِيثٌ فِي إِسْنَادِهِ مَقَالٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنَّ الْمَرْأَةَ إِذَا أَسْلَمَتْ قَبْلَ زَوْجِهَا ثُمَّ أَسْلَمَ زَوْجُهَا وَهِيَ فِي الْعِدَّةِ أَنَّ زَوْجَهَا أَحَقُّ بِهَا مَا كَانَتْ فِي الْعِدَّةِ، وَهُوَ قَوْلُ مَالِكٍ بْنِ أَنَسٍ، وَالْأَوْزَاعِيِّ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ.

واته: له عهمری کوری شوعه بیهوه، له باوکیهوه، له باپیرهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم زهینه بی کچی دایهوه به

ئه‌بو عاصی کورپی ره‌بیع به ماره‌یی تازه و ماره‌برینیکی تازه‌وه.

به په‌یره‌وکردنی فهرمووده‌که لای هه‌ندی له زانایان نه‌گهر ئافره‌تی له‌پیش
می‌رده‌که‌یه‌وه موسولمان ببی، له‌پاشدا می‌رده‌که‌شی موسولمان ببی، له عیده‌ی
شه‌رعیدا بوو نه‌وه می‌رده‌که‌ی له‌پیشتره‌ بۆی ماده‌م له عیده‌دا ببی، نه‌مه‌ش وته‌ی
پی‌شه‌وایان مالیک و نه‌وزاعی و شافعی و نه‌حمد و ئیسه‌حاقه.

۱۱۴۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُوسُفُ بْنُ بُكَيْرٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ
إِسْحَاقَ، قَالَ: حَدَّثَنِي دَاوُدُ بْنُ الْحَصَنِ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: رَدَّ النَّبِيُّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ابْنَتَهُ زَيْنَبَ عَلَى أَبِي الْعَاصِ بْنِ الرَّبِيعِ بَعْدَ سِتِّ سِنِينَ بِالنِّكَاحِ
الْأَوَّلِ، وَلَمْ يُحْدِثْ نِكَاحًا. هَذَا حَدِيثٌ لَيْسَ بِإِسْنَادِهِ بَأْسٌ، وَلَكِنْ لَا نَعْرِفُ وَجْهَ هَذَا
الْحَدِيثِ، وَلَعَلَّهُ قَدْ جَاءَ هَذَا مِنْ قِبَلِ دَاوُدَ بْنِ حُصَيْنٍ مِنْ قِبَلِ حِفْظِهِ.

واته: له ئیبنو عه‌باسه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی:
پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌پاش شه‌ش سال زینه‌بی کچی دایه‌وه به
ئه‌بو عاصی کورپی ره‌بیع به ماره‌یی به‌که‌م جار واته به‌ماره‌یی پی‌شو، هیچ شتیکی
تازه په‌یدا نه‌بوو.

۱۱۴۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا يُوسُفُ بْنُ عِيسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا
إِسْرَائِيلُ، عَنْ سَمَاقِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَجُلًا جَاءَ مُسْلِمًا عَلَى
عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ جَاءَتْ امْرَأَتُهُ مُسْلِمَةً، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّهَا
كَانَتْ أَسْلَمْتُ مَعِيَ فَرَدَّهَا عَلَيَّ فَرَدَّهَا عَلَيْهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له ئیبنو عه‌باسه‌وه ره‌زای خوایان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که له‌سه‌رده‌می
پیغه‌مبه‌ردا صلی الله علیه وسلم پیاوی هات موسولمان بوو، له‌پاشدا
هاوسره‌که‌شی هات موسولمان بوو، وتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه

وسلم ژنه که شم له گهل من موسولمان بووه، بۆم بگيرهوه، نهویش بزی گيرهوه.

(ضعيف) سَمِعْتُ عَبْدَ بْنَ حُمَيْدٍ يَقُولُ: سَمِعْتُ يَزِيدَ بْنَ هَارُونَ يَذْكُرُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ هَذَا الْحَدِيثِ. وَحَدِيثُ الْحَنَاجِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَدَّ ابْنَتَهُ زَيْنَبَ عَلَى أَبِي الْعَاصِ بِمَهْرٍ جَدِيدٍ، وَنِكَاحٍ جَدِيدٍ. قَالَ يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ: حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ أَجْوَدُ إِسْنَادًا. وَالْعَمَلُ عَلَى حَدِيثِ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ.

واته: له عه مری کوری شوعه بیهوه، له باوکیهوه، له باپیرهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که پیتغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم زهینه بی کچی دایهوه به نهبو عاص به ماره بی تازهو ماره برینتیکی تازهوه.

پیاوی نافرتهی ماره بکات بی نهوهی ماره بی بۆ دیاری بکات بمری

٤٤ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّجُلِ يَتَزَوَّجُ الْمَرْأَةَ فَيَمُوتُ عَنْهَا قَبْلَ أَنْ يَفْرِضَ لَهَا

١١٤٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ الْحُبَابِ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَلْقَمَةَ، عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ، أَنَّهُ سُئِلَ عَنْ رَجُلٍ تَزَوَّجَ امْرَأَةً وَلَمْ يَفْرِضْ لَهَا صَدَاقًا وَلَمْ يَدْخُلْ بِهَا حَتَّى مَاتَ، فَقَالَ ابْنُ مَسْعُودٍ: لَهَا مِثْلُ صَدَاقِ نِسَائِهَا، لَا وَكَسَ، وَلَا شَطَطَ، وَعَلَيْهَا الْعِدَّةُ، وَلَهَا الْمِيرَاثُ، فَقَامَ مَعْقِلُ بْنُ سِنَانٍ الْأَشْجَعِيُّ، فَقَالَ: قَضَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي بَرُوعَ بِنْتِ وَاشِقِ امْرَأَةً مِثْلًا لِلَّذِي قَضَيْتَ، فَفَرَّخَ بِهَا ابْنُ مَسْعُودٍ. وَفِي الْبَابِ عَنِ الْجَرَّاحِ.

واته: سهبارت به نافرتهی که پیاوی ماره ی بکات، له پاشدا بمریت، به بی نهوهی ماره بی بۆ دیاری بکات، پیتش نهوهی بجیتته لای، له نیبنو مهسعودیان رهزای خوای لی بی پرسی وتی: من واده بینم که ماره بی نافرتهانی وهك خوی بۆ ههیه

به بئى كه م و زياد، عيده شى له سه رهو، ميراتيشى بو ههيه، جا مه عقه لى كورى سينان ههستا فهرمووى: گويم لى بوو پيغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم هه بهم شيويه برياي دا له باره ي بروه عى كچى واشيغه وه، ئيتىر ئيبنو مه سعود زور دلى خوش بوو.

١١٤٥ (م) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، وَعَبْدُ الرَّزَّاقِ كِلَاهُمَا، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ مَنْصُورٍ نَحْوَهُ. حَدِيثُ ابْنِ مَسْعُودٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رَوَى عَنْهُ مِنْ غَيْرِ وَجْهٍ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَغَيْرِهِمْ، وَبِهِ يَقُولُ الثَّوْرِيُّ، وَأَخَذْتُ، وَإِسْحَاقُ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْهُمْ: عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ، وَزَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ، وَابْنُ عَبَّاسٍ، وَابْنُ عُمَرَ، إِذَا تَزَوَّجَ الرَّجُلُ الْمَرْأَةَ وَلَمْ يَدْخُلْ بِهَا وَلَمْ يَفْرِضْ لَهَا صَدَاقًا حَتَّى مَاتَ قَالُوا: لَهَا الْمِيرَاثُ، وَلَا صَدَاقَ لَهَا، وَعَلَيْهَا الْعِدَّةُ، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ قَالَ: لَوْ ثَبَتَ حَدِيثُ بَرْوَعِ بِنْتِ وَاشِقٍ لَكَانَتِ الْحُجَّةُ فِيمَا رَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَوَى عَنِ الشَّافِعِيِّ، أَنَّهُ رَجَعَ بِمَصْرَ بَعْدَ عَنْ هَذَا الْقَوْلِ، وَقَالَ بِحَدِيثِ بَرْوَعِ بِنْتِ وَاشِقٍ.

باسه کانی شیرخواردن له پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم

۱۰ - أَبْوَابُ الرِّضَاعِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

باسی نهو ئافره تانهی بههوی خزمایه تیهوه خوای گهوره

حهرامی کردوون بههوی شیرخواردنیشهوه حهرام دهبن

۱ - بَابُ مَا جَاءَ يُحَرِّمُ مِنَ الرِّضَاعِ مَا يُحَرِّمُ مِنَ النَّسَبِ

۱۱۴۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ مِنَ الرِّضَاعِ مَا حَرَّمَ مِنَ النَّسَبِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَأُمِّ حَبِيبَةَ. حَدِيثٌ عَلِيُّ صَحِيحٌ.

واته: له پیشهوا عهلیهوه رهزای خوای لى بى ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نهو ئافره تانهی بههوی خزمایه تیهوه خوای گهوره حهرامی کردوون بههوی شیرخواردنیشهوه حهرام دهبن).

۱۱۴۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا بُنْدَارٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْقَطَّانُ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ (ح) وَحَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ مِنَ الرِّضَاعَةِ مَا حَرَّمَ مِنَ الْوِلَادَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ لَا نَعْلَمُ بَيْنَهُمْ فِي ذَلِكَ اخْتِلَافًا.

واته: له عانیشهوه رهزای خوای لی بی ده گپنهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نهو ئافره تانه ی بههوی له دایک بوونهوه خوای گهوره حهرامی کردوون، بههوی شیرخواردنیشهوه حهرام ده بن).

میردی ئافره ته شیرده ره که ده بیته باوکی شیری

۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي لَبَنِ الْفَحْلِ

۱۱۴۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ ثُمَيْرٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: جَاءَ عَمِّي مِنَ الرِّضَاعَةِ يَسْتَأْذِنُ عَلَيَّ، فَأَبَيْتُ أَنْ أَدْنَ لَهُ، حَتَّى أَسْتَأْذِرَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: فَلْيَلِجْ عَلَيْكَ فَإِنَّهُ عَمُّكَ، قَالَتْ: إِنَّمَا أَرْضَعَنِي الْمَرْأَةَ وَلَمْ يُرْضِعْنِي الرَّجُلَ، قَالَ: فَإِنَّهُ عَمُّكَ فَلْيَلِجْ عَلَيْكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَغَيْرِهِمْ: كَرِهُوا لَبَنَ الْفَحْلِ، وَالْأَصْلُ فِي هَذَا حَدِيثُ عَائِشَةَ، وَقَدْ رَحَّصَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي لَبَنِ الْفَحْلِ. وَالْقَوْلُ الْأَوَّلُ أَصَحُّ.

واته: له عانیشهوه رهزای خوای لی بی ده گپنهوه، که فهرموویه تی: مامیکی شیریم هات بو سهردام داوای کرد موله تی پی بدهم بیته ژووره وه بو لام، منیش موله تم پی نه دا هه تا پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمانی پی نه کردم، فهرمووی: (ریگهی بده با بیته ژووره وه بیگومان نه وه مامی تویه). عانیشه فهرمووی: بیگومان ژن شیر پی داوم خو شیر پیام نه خواردوه، فهرمووی: (ریگهی بده با بیته ژووره وه بیگومان نه وه مامی تویه).

۱۱۴۹ - (صحیح الإسناد) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ (ح) وَحَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ الشَّرِيدِ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّهُ سُئِلَ عَنْ رَجُلٍ لَهُ جَارِيَتَانِ أَرْضَعَتْ إِحْدَاهُمَا جَارِيَةً، وَالْأُخْرَى غُلَامًا، أَيْحِلُّ لِلْغُلَامِ أَنْ يَنْزَوِجَ بِالْجَارِيَةِ؟ فَقَالَ: لَا، الْفَاحُ وَاحِدٌ. وَهَذَا تَفْسِيرُ لَبَنِ الْفَحْلِ. وَهَذَا الْأَصْلُ فِي هَذَا الْبَابِ، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ.

واته: له نیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که پرسیاربان لی کرد دهر باره ی پیاوئ دوو که نیزه کی هه بی: یه کیکیان شیربدات به جاریه یه نه وی تریشیان شیربدات به غولامی، نایا نه وه غولامه بوئ حه لاله نه وه جاریه ماره بکات؟ فهرمووی: نه خیر، یه کی لیقاحن.

دهر باره ی مژنک و دوو مژ نافرته حهرام ناکات

۳ - بَابُ مَا جَاءَ لَا تُحْرِمُ الْمَصَّةُ وَلَا الْمَصَّتَانِ

۱۱۵۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى الصَّنَعَائِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُعْتَمِرُ بْنُ سُلَيْمَانَ، قَالَ: سَمِعْتُ أَيُّوبَ يُحَدِّثُ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ عَائِشَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا تُحْرِمُ الْمَصَّةُ وَلَا الْمَصَّتَانِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أُمِّ الْفَضْلِ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَالزُّبَيْرِ بْنِ الْعَوَّامِ، وَابْنِ الزُّبَيْرِ. وَرَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا تُحْرِمُ الْمَصَّةُ وَلَا الْمَصَّتَانِ. وَرَوَى مُحَمَّدُ بْنُ دِينَارٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنِ الزُّبَيْرِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَزَادَ فِيهِ مُحَمَّدُ بْنُ دِينَارٍ الْبَصْرِيُّ، عَنِ الزُّبَيْرِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَهُوَ غَيْرُ مُخْفُوطٍ، وَالصَّحِيحُ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ حَدِيثُ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ،

عَنْ عَائِشَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. حَدِيثُ عَائِشَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَسَأَلْتُ مُحَمَّدًا عَنْ هَذَا، فَقَالَ: الصَّحِيحُ عَنِ ابْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ عَائِشَةَ، وَحَدِيثُ مُحَمَّدِ بْنِ دِينَارٍ وَزَادَ فِيهِ، عَنِ الزُّبَيْرِ، وَإِنَّمَا هُوَ هِشَامُ بْنُ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ الزُّبَيْرِ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ. وَقَالَتْ عَائِشَةُ: أُنْزِلَ فِي الْقُرْآنِ عَشْرُ رَضَعَاتٍ مَعْلُومَاتٍ، فَتُسَيِّحُ مِنْ ذَلِكَ خَمْسٌ، وَصَارَ إِلَى خَمْسِ رَضَعَاتٍ مَعْلُومَاتٍ، فَتُوَفِّي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالْأَمْرُ عَلَى ذَلِكَ.

واته: له عائیشهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (مژیک و دوو مژ شیرخواردن نافرهت حهرام ناکات).

له (عبد الله)ی کوری زوبیرهوه رهزای خویان لی بی ده گپرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (مژیک و دوو مژ شیرخواردن نافرهت حهرام ناکات).

عائیشه رهزای خوای لی بی ده فهرموویت: له پيشدا نهم نایه ته دابه زی: (عشر رَضَعَاتٍ يُعْرَمْنَ). واته: ده ژهم شیرخواردنی دیاریکراو، نافرهت و پیاو له یهك حهرام ده کهن. له پاشدا نهم ده ژهمه ههلوه شایهوه و بوو به پینج ژهم: (خمس مَعْلُومَاتٍ يُعْرَمْنَ). واته: پینج ژهم شیرخواردنی دیاریکراو، نافرهت و پیاو له یهك حهرام ده کهن. له دوایدا نهمهش نه سخ بووه، ته نانهت که پیغه مبه ریش صلی الله علیه وسلم وهفاتی کرد هه ندی کهس ههر به قورثانیان ده زانی و ده یاخویندهوه.

۱۱۵۰ م- (صحیح) حَدَّثَنَا بِذَلِكَ إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ، عَنْ عَمْرَةَ، عَنْ عَائِشَةَ بِهَذَا، وَهَذَا كَانَتْ عَائِشَةُ تُفِي وَبَعْضُ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ،

وَأَسْحَاقَ. وَقَالَ أَحْمَدُ بِحَدِيثِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا تُحَرِّمُ الْمَصَّةُ وَلَا الْمَصَّتَانِ، وَقَالَ: إِنْ دَهَبَ ذَاهِبٌ إِلَى قَوْلِ عَائِشَةَ فِي خَمْسِ رَضَعَاتٍ فَهُوَ مَذْهَبُ قَوِيٍّ وَجَبَّ عَنْهُ أَنْ يَقُولَ فِيهِ شَيْئًا. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: يُحَرِّمُ قَلِيلُ الرِّضَاعِ وَكَثِيرُهُ إِذَا وَصَلَ إِلَى الْجَوْفِ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَمَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، وَالْأَوْزَاعِيِّ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْمُبَارَكِ، وَوَكَيْعٍ، وَأَهْلِ الْكُوفَةِ. عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي مُلَيْكَةَ هُوَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ وَيُكْنَى أَبَا مُحَمَّدٍ، وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ قَدْ اسْتَفْضَاهُ عَلَى الطَّائِفِ. وَقَالَ ابْنُ جُرَيْجٍ، عَنْ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، قَالَ: أَدْرَكْتُ ثَلَاثِينَ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

ههندی له زانا یان له هاوه لانی پیغه مبره ی خوا صلی الله علیه وسلم ده فرمون: زور بی کم بی ماده م بگاته ناوسکی شیره خوړه که وه نافرته و پیاو له یه دکه حرام ده که نه، نه مهش و نه پیشه وایان سوفیانی (ثوری) و مالیک و (عبد الله) کوری موباره ک و وه کیع و خه لکی کوفه یه.

شایه تی یه ک نافرته له باره ی شیرخوار دنه وه

٤ - بَابُ مَا جَاءَ فِي شَهَادَةِ الْمَرْأَةِ الْوَاحِدَةِ فِي الرِّضَاعِ

١١٥١ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبرَاهِيمَ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، قَالَ: حَدَّثَنِي عُبَيْدُ بْنُ أَبِي مَرْزُومٍ، عَنْ عُقْبَةَ بْنِ الْحَارِثِ قَالَ: وَسَمِعْتُهُ مِنْ عُقْبَةَ وَلِكِنِّي لِحَدِيثِ عُبَيْدٍ أَخْفَظُ، قَالَ: تَزَوَّجْتُ امْرَأَةً، فَجَاءَتْنَا امْرَأَةٌ سَوْدَاءُ، فَقَالَتْ: إِنِّي قَدْ أَرْضَعْتُكُمَا، فَأَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقُلْتُ: تَزَوَّجْتُ فُلَانَةَ بِنْتَ فُلَانٍ، فَجَاءَتْنَا امْرَأَةٌ سَوْدَاءُ، فَقَالَتْ: إِنِّي قَدْ أَرْضَعْتُكُمَا، وَهِيَ كَاذِبَةٌ، قَالَ: فَأَعْرَضَ عَنِّي، قَالَ: فَأَتَيْتُهُ مِنْ قِبَلِ وَجْهِهِ، فَأَعْرَضَ عَنِّي بِوَجْهِهِ،

قُلْتُ: إِنَّهَا كَاذِبَةٌ، قَالَ: وَكَيْفَ بِهَا وَقَدْ زَعَمْتَ أَنَّهَا قَدْ أَرْضَعَتْكُمَا، دَعَهَا عَنْكَ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ. حَدِيثُ عُقْبَةَ بْنِ الْحَارِثِ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنِ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنْ عُقْبَةَ بْنِ الْحَارِثِ وَلَمْ يَذْكُرُوا فِيهِ، عَنْ عُقْبَةَ بْنِ أَبِي مَرْزُومٍ وَلَمْ يَذْكُرُوا فِيهِ دَعَهَا عَنْكَ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: أَجَازُوا شَهَادَةَ الْمَرْأَةِ الْوَاحِدَةِ فِي الرِّضَاعِ. وَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: تَحْجُزُ شَهَادَةُ امْرَأَةٍ وَاحِدَةٍ فِي الرِّضَاعِ وَيُؤْخَذُ بِمِنْهَاجِهَا، وَبِهِ يَقُولُ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ، وَقَدْ قَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: لَا تَحْجُزُ شَهَادَةُ الْمَرْأَةِ الْوَاحِدَةِ حَتَّى يَكُونَ أَكْثَرُ، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ. سَمِعْتُ الْجَاوِزَ يَقُولُ: سَمِعْتُ وَكِيعًا يَقُولُ: لَا تَحْجُزُ شَهَادَةُ امْرَأَةٍ وَاحِدَةٍ فِي الْحُكْمِ وَيُقَارِقُهَا فِي الْوَرَعِ.

واته: له عوقبهی کوری (حارث) ده رهزای خوای لی بئی ده گپړنه وه، که فەرموویه تی: ئافره تیکم ماره کرد، ژنیکه رهشاله هاته ژوره وه بۆلامان، وتی: شیرم داوه به هەردوکتان، منیش چوم بۆ خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، به سه رهاته کهم بۆ گپرایه وه، وتم: ئافره تیکم ماره کردوه، ژنیکه رهشاله هاته وه لئی: شیرم داوه به هەردوکتان، به لام درۆ ده کات، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم پشتی تئ کردم، وتی: به ره وورووی رووشتم، رووی لی وه گپیرام، وتم: نه وه درۆ ده کات، فەرمووی: (به چی دا نه زانی نه وهی نه و ئافره ته دهیلی راسته یان نا، بۆیه واز له و ژنه بیننه له بهر نه وهی نه و ئافره ته رهشاله شایه تی ده دا که شیر ی پی داون).

شیرخواردن حهرا م ناکات مه گهر ته مه نی مندا ل له دوو سال که متر بی
 ۵ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الرِّضَاعَةَ لَا تُحْرِمُ إِلَّا فِي الصَّغَرِ دُونَ الْحَوْلَيْنِ

۱۱۵۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ فَاطِمَةَ بِنْتِ الْمُنْذِرِ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يُحْرِمُ مِنَ الرِّضَاعَةِ إِلَّا مَا فَتَقَ الْأَمْعَاءُ فِي الثَّدْيِ، وَكَانَ قَبْلَ الْفِطَامِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: أَنَّ الرِّضَاعَةَ لَا تُحْرِمُ إِلَّا مَا كَانَ دُونَ الْحَوْلَيْنِ، وَمَا كَانَ بَعْدَ الْحَوْلَيْنِ الْكَامِلَيْنِ فَإِنَّهُ لَا يُحْرِمُ شَيْئًا. وَفَاطِمَةُ بِنْتُ الْمُنْذِرِ بِنْتُ الزُّبَيْرِ بِنْتِ الْعَوَامِ وَهِيَ امْرَأَةُ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ.

واته: له نومو سه له مبهروه ره زای خوی لى بى ده گپرنه وه، که فهرموویه تی:
 پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (شیرخواردن حهرا م ناکات هه تا
 له مه مکوه نه گاته گده، نه مهش پيش نه وهی له شیر بپیتسه وه).

چی حه قی شیر ده ری مندا ل له سه ر ناهیتیت

۶ - بَابُ مَا جَاءَ مَا يُذْهِبُ مَدْمَةَ الرِّضَاعِ

۱۱۵۳ - (ضعيف) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَاتِمُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ حَجَّاجِ بْنِ حَجَّاجٍ الْأَسْلَمِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا يُذْهِبُ عَنِّي مَدْمَةَ الرِّضَاعِ؟ فَقَالَ: غُرَّةٌ عَبْدٌ أَوْ أَمَةٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَمَعْنَى قَوْلِهِ: مَا يُذْهِبُ عَنِّي مَدْمَةَ الرِّضَاعِ، يَقُولُ: إِنَّمَا يَغْنِي بِهِ ذِمَامُ الرِّضَاعَةِ وَحَقُّهَا، يَقُولُ: إِذَا أُعْطِيتِ الْمُرْضِعَةُ عَبْدًا أَوْ أَمَةً فَقَدْ قَضَيْتِ ذِمَامَهَا. وَيُرْوَى عَنْ أَبِي الطُّفَيْلِ قَالَ: كُنْتُ جَالِسًا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذْ أَقْبَلَتْ امْرَأَةٌ، فَبَسَطَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رِدَاءَهُ حَتَّى قَعَدَتْ عَلَيْهِ، فَلَمَّا

ذَهَبْتُ قِيلَ: هِيَ كَانَتْ أَرْضَعَتِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَكَذَا رَوَاهُ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْقَطَّانُ، وَحَاتِمُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ حَجَّاجِ بْنِ حَجَّاجٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَرَوَى سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ حَجَّاجِ بْنِ أَبِي حَجَّاجٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَخَدِثْتُ ابْنَ عُيَيْنَةَ غَيْرُ مَحْفُوظٍ. وَالصَّحِيحُ مَا رَوَى هَؤُلَاءِ عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ. وَهِشَامُ بْنُ عُرْوَةَ يُكْنَى أَبَا الْمُنْذِرِ، وَقَدْ أَدْرَكَ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ، وَابْنَ عُمَرَ

واته: له حه جاجی نهسله مبهروه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که پرساری کرد له پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم، وتی: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، چ شتی حه قی شیردهری منداله کهم له سهر ناهیلت هه تا جیبه جیی بکه م به ته وای؟ فهرمووی: (پیشکه شکردنی بهندهیه ک نیر بیت یان می).

له نه بو (طفیل) وه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: له خزمه ت پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم دانیشتبووم، ئافره تی هاته خزمه تی، پۆشاکه که ی بهری خۆی بۆ راخست بۆ نه وه ی له سهری دانیشی، کاتی که رۆشت، وتیان: نه م ئافره ته شیر ی داوه به پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم.

دهرباره ی که نیه کی نازاد بکریت و هاوسه ری هه بی

۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمَرْأَةِ تُعْتَقُ وَلَهَا زَوْجٌ

۱۱۵۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا جَرِيرُ بْنُ عَبْدِ الحميد، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: كَانَ زَوْجُ بَرِيرَةَ عَبْدًا فَخَيَّرَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَاخْتَارَتْ نَفْسَهَا، وَلَوْ كَانَ حُرًّا لَمْ يُخَيَّرَهَا.

واته: له عانیشه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: کاتی بهریره نازاد کرا هاوسه ره که ی بهنده بوو، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم

به‌ریره‌ی له هه‌لبژاردن سه‌ریشک کرد: که یا وه‌ک جاران به‌لای می‌رده‌که‌یه‌وه دانیشی، یان هه‌ر له نیستاه ده‌ستی لی هه‌لگری، نه‌ویش له می‌رده‌که‌ی جیابویه‌وه، نه‌گه‌ر می‌رده‌که‌ی به‌ریره‌ی نازاد بوایه‌وه نه‌وا پیغه مبه‌ر صلی الله علیه وسلم به‌ریره‌ی سه‌ریشک نه‌ده‌کرد.

۱۱۵۵ - (شاذ، بلفظ (حرا)، والمحفوظ: (عبدا)) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنِ الْأَسْوَدِ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: كَانَ زَوْجُ بَرِيرَةَ حُرًّا، فَخَيَّرَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. حَدِيثُ عَائِشَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. هَكَذَا زَوَى هِشَامٌ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: كَانَ زَوْجُ بَرِيرَةَ عَبْدًا، وَزَوَى عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: رَأَيْتُ زَوْجَ بَرِيرَةَ وَكَانَ عَبْدًا يُقَالُ لَهُ: مُغِيثٌ. وَهَكَذَا زَوَى عَنِ ابْنِ عُمَرَ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ وَقَالُوا: إِذَا كَانَتِ الْأُمَةُ تَحْتَ الْحَرِّ فَأُعْتِقَتْ فَلَا خِيَارَ لَهَا، وَإِنَّمَا يَكُونُ لَهَا الْخِيَارُ إِذَا أُعْتِقَتْ وَكَانَتْ تَحْتَ عَبْدٍ، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ. وَزَوَى الْأَعْمَشُ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنِ الْأَسْوَدِ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: كَانَ زَوْجُ بَرِيرَةَ حُرًّا، فَخَيَّرَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَزَوَى أَبُو عَوَانَةَ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ الْأَعْمَشِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنِ الْأَسْوَدِ، عَنْ عَائِشَةَ، فِي قِصَّةِ بَرِيرَةَ، قَالَ الْأَسْوَدُ: وَكَانَ زَوْجُهَا حُرًّا. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنَ التَّابِعِينَ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَأَهْلِ الْكُوفَةِ.

واته: له عانیشه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: کاتی به‌ریره‌ی نازاد کرا هاوسه‌ره‌که‌ی نازاد بوو، پیغه مبه‌ر صلی الله علیه وسلم به‌ریره‌ی له هه‌لبژاردن سه‌ریشک کرد. هه‌ر له عانیشه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: کاتی به‌ریره‌ی نازاد کرا هاوسه‌ره‌که‌ی به‌نده‌ بوو. له نیبنو عه‌باسه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: هاوسه‌ره‌که‌ی به‌ریره‌م دی، به‌نده‌یه‌ی بوو به‌ ناوی (مُغِيث).

۱۱۵۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُهُ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي عَرُوبَةَ، عَنْ أَيُّوبَ، وَقَتَادَةَ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ زَوْجَ بَرِيرَةَ كَانَ عَبْدًا أَسْوَدَ لَبَنِي الْمُغِيرَةِ يَوْمَ أُغْتِقَتْ بَرِيرَةُ، وَاللَّهُ لَكَأَنِّي بِهِ فِي طُرُقِ الْمَدِينَةِ وَنَوَاحِيهَا، وَإِنَّ دُمُوعَهُ لَتَسِيلُ عَلَى لَحْيَتِهِ يَتَرَضَّاهَا لِتَخْتَارَهُ فَلَمْ تَفْعَلْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَسَعِيدُ بْنُ أَبِي عَرُوبَةَ هُوَ سَعِيدُ بْنُ مِهْرَانَ، وَيُكْنَى أَبَا النَّضْرِ.

له ئیبنو عه باسه وه رهزای خوای لى بى ده گینه وه، کاتى بهریره نازاد کرا هاوسه ره کهى بهنده یه کى رهش بوو له هۆزى موغیره، سویند به (الله) وهك شهوى نیستا به چاوى خۆم بیستم له ریگای مه دینه و ده وریره لى له دوا یه وه ده پوشت و فرمیسه که کانی به سه ریشیدا ده هاتنه خواره وه و داواى ده کرد بهریره شه هه لبریزى، به لام بهریره رازى نه بوو.

ده باره ی مندا لى هی خاوه ن نوینه

۸ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْوَلَدَ لِلْفَرَّاشِ

۱۱۵۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْوَلَدُ لِلْفَرَّاشِ، وَلِلْعَاهِرِ الْحَجَرُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ، وَعُثْمَانَ، وَعَائِشَةَ، وَأَبِي أُمَامَةَ، وَعُمَرُو بْنِ خَارِجَةَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَالْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ، وَزَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَقَدْ رَوَاهُ الزُّهْرِيُّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، وَأَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.

واته: له شهو هوره یه وه رهزای خوای لى بى ده گینه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (مندا لى هی خاوه ن نوینه، هه ناسه ساردیش بو شهروال پیس ده مینیتته وه).

دهرباره‌ی پیاوی نافرته‌تیک‌ی دی بی موعجیب بو

۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّجُلِ يَرَى الْمَرْأَةَ تُعْجِبُهُ

۱۱۵۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْأَعْلَى، قَالَ: حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَى امْرَأَةً، فَدَخَلَ عَلَى زَيْنَبَ، فَقَضَى حَاجَتَهُ، وَخَرَجَ، وَقَالَ: إِنَّ الْمَرْأَةَ إِذَا أَقْبَلَتْ أَقْبَلَتْ فِي صُورَةِ شَيْطَانٍ، فَإِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ امْرَأَةً فَأَعْجَبَتْهُ، فَلْيَأْتِ أَهْلَهُ فَإِنَّ مَعَهَا مِثْلَ الَّذِي مَعَهَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ. حَدِيثُ جَابِرٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ. وَهِشَامُ بْنُ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ هُوَ صَاحِبُ الدُّسْتَوَائِي هُوَ هِشَامُ بْنُ سَنَنِ.

واته: له جابیری کوری (عبد الله) وه زه‌ای خوی لی بی ده‌گیرنه‌وه، که جاری پیغه مبه‌ر صلی الله علیه وسلم نافرته‌تیک‌ی بین‌ی، چوو بو لای زه‌ینه‌بی کچی جه‌ش پیوستی خوی جیبه‌جی کرد، له‌پاشدا هاته‌وه بو ناو هاوه‌لانی و پی‌ی فرم‌وون: (بیگومان ژن له‌شیوه‌ی شه‌یتاندا دیت، جا نه‌گه‌ر یه‌کیکتان ژنیک‌ی ناوای دی و ناره‌زووی جولاً با بچیته‌ لای ژنه‌که‌ی خوی چونکه‌ نه‌وه‌ی نه‌وه‌یه‌تی نه‌ویش هه‌یه‌تی به‌و شیوه‌یه‌ ناره‌زووی که‌م ده‌کاته‌وه).

دهرباره‌ی مافی می‌رد به‌سهر ژنه‌که‌یه‌وه

۱۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي حَقِّ الزَّوْجِ عَلَى الْمَرْأَةِ

۱۱۵۹ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا النَّضْرُ بْنُ شَمِيلٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَوْ كُنْتُ أَمْرًا أَحَدًا أَنْ يَسْجُدَ لِأَحَدٍ لَأَمَرْتُ الْمَرْأَةَ أَنْ تَسْجُدَ لِزَوْجِهَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، وَسُرَاقَةَ بْنِ مَالِكٍ بْنِ جُعْشَمٍ، وَعَائِشَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَعَبْدِ

الله بن أبي أوفى، وطلق بن علي، وأم سلمة، وأنس، وابن عمر. حديث أبي هريرة حديث حسن غريب من هذا الوجه من حديث محمد بن عمرو، عن أبي سلمة، عن أبي هريرة.

واته: له شهو هورهیره وه زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نه گهر فهرمانم بکردایه به که سی سجده بهری بو که سیکی تر، شهوا فهرمانم ده کرد به ثافرت سجده بهری بو میترده که می شهونده می مافی هیه به سه ریه وه). به لام سجده بردن بو غهیری (الله) به هیچ شیویه دروست نیه.

۱۱۶۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُلَاذِمُ بْنُ عَمْرٍو، قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ بَدْرٍ، عَنْ قَيْسِ بْنِ طَلْقٍ، عَنْ أَبِيهِ طَلْقِ بْنِ عَلِيٍّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا الرَّجُلُ دَعَا زَوْجَتَهُ لِحَاجَتِهِ فَلْتَأْتِهِ، وَإِنْ كَانَتْ عَلَى التَّنَوُّرِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له (طلق) کوری علیه وه زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نه گهر پیاو ژنه که می خوی بانگ کرد بو کاری سه رجییی با بچیت به ده میه وه نه گهر له سه ر ته نوریش بی و نان بکات، کاره که می به جی بهیلتی و پروات بو لای).

۱۱۶۱ - (ضعیف) حَدَّثَنَا وَاصِلُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ فُضَيْلٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ أَبِي نَضْرٍ، عَنْ مُسَاوِرِ بْنِ الْحَمِيرِيِّ، عَنْ أُمِّهِ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيُّمَا امْرَأَةٍ مَاتَتْ وَزَوْجُهَا عَنْهَا رَاضٍ دَخَلَتْ الْجَنَّةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له نومو سه له مه وه زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی:

پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه ر نافرته تی بریت و میرده کهی لئی رازی بی ده جیته بهه شته وه).

ده باره ی مافی نافرته به سهر میرده که یه وه

۱۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي حَقِّ الْمَرْأَةِ عَلَى زَوْجِهَا

۱۱۶۲ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ بَنٍ سُلَيْمَانَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا، وَخَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِنِسَائِهِمْ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هوردهروه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نهو موسولمانانه ی که به تهوای باوه ریان هیه نهوانه که ئاکار و رهوشیان جوانه، وه چاکترینتان چاکترینه بو هاوسه ره کهی).

۱۱۶۳ - (حسن) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ عَلِيٍّ الْجُعْفِيُّ، عَنْ زَائِدَةَ، عَنْ شَيْبِ بْنِ عَرْقَدَةَ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْأَخْوَصِ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، أَنَّهُ شَهِدَ حَجَّةَ الْوَدَاعِ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَحَمِدَ اللَّهَ، وَأَتَى عَلَيْهِ، وَذَكَرَ، وَوَعِظَ، فَذَكَرَ فِي الْحَدِيثِ قِصَّةً، فَقَالَ: أَلَا وَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا، فَإِنَّمَا هُنَّ عَوَانٌ عِنْدَكُمْ، لَيْسَ تَمْلِكُونَ مِنْهُنَّ شَيْئًا غَيْرَ ذَلِكَ، إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ، فَإِنْ فَعَلْنَ فَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ، وَاصْرُبُوهُنَّ صَرْبًا غَيْرَ مُبْرِحٍ، فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا، أَلَا إِنَّ لَكُمْ عَلَى نِسَائِكُمْ حَقًّا، وَلِنِسَائِكُمْ عَلَيْكُمْ حَقًّا، فَأَمَّا حَقُّكُمْ عَلَى نِسَائِكُمْ فَلَا يُوطِئَنَّ فُرْشَكُمْ مَنْ تَكْرَهُونَ، وَلَا يَأْذَنَنَّ فِي بُيُوتِكُمْ

لِمَنْ تَكْرَهُونَ، أَلَا وَحَقُّهُمْ عَلَىٰكُمْ أَنْ تُخْسِنُوا إِلَيْهِمْ فِي كِسْفَتِهِمْ وَطَعَامِهِمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَمَعْنَى قَوْلِهِ: عَوَانٌ عِنْدَكُمْ، يَعْنِي: أَسْرَى فِي أَيْدِيكُمْ.

واته: له سوله یمانی کوپری عه مری کوپری نه حوه صه وه ره زای خوای لی بی ده گیر نه وه، که فەرموویه تی: باو کم بۆ باسکردم که له خزمهت پیغه مبره خوادا صلی الله علیه وسلم ناماده ی حه جی مالآوایی بووه، سوپاس و ستایشی خوای کردوو، یادی خوای کردوو نامۆزگاری خه لکه که ی کرد، فەرمووی: (هۆشیارین نامۆزگاری به کتری بکه ن به باشی ده رباره ی ئافره تان، چونکه شه وان له ژیر دهستی ئیوه دان، جگه له وه ئیوه هیچ ده سه لاتیک ی ترتان به سه ر نه وان وه نیه، له قسه ی ناشیرین و نه شیواو، مه گهر کاریکی خراب و تاوانیک ی ناشکرایان لی ده رکه ویت، نه گهر کاریکی له و شیوه یان کرد جینگه ی نوستانیان لی جیابکه نه وه، لییان به دن به لیدانیک ی سوک و په روه رده نامیز برینداریان مه که ن، نه گهر فەرمانبه ردار و گوپرایه ل بوون ئیت زۆر زه ختیان لی مه که ن و مه یانچه وسیننه وه، ئاگادارین ئیوه مافتان هه یه به سه ر ژنه کانتانه وه، شه وانیش مافیان هه یه به سه ر ئیوه وه، مافی ئیوه به سه ر ژنه کانتانه وه نه مه یه نه یه لێن که سی خوشتان ناوی بیته مالتانه وه، مافی شه وانیش به سه ر ئیوه وه نه مه یه مامه له ی چاک و جوانیان له گه ل بکه ن خواردن و پۆشاک و شوینی هه وان وه و مه سه کنیان بۆ ناماده بکه ن).

دهباره ی له دواوه چوونه لای ژن دروست نیه

۱۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ إِيْتَانِ النِّسَاءِ فِي أَذْبَارِهِنَّ

۱۱۶۴ - (ضعيف) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، وَهَنَادٌ، قَالَا: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنْ عَاصِمِ الْأَحْوَلِ، عَنْ عِيْسَى بْنِ حِطَّانٍ، عَنْ مُسْلِمِ بْنِ سَلَامٍ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ طَلْحٍ قَالَ:

أَتَى أَغْرَابِيَّ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، الرَّجُلُ مِنَّا يَكُونُ فِي الْقَلَاةِ فَتَكُونُ مِنْهُ الرُّوحَةُ، وَيَكُونُ فِي الْمَاءِ قَلَّةٌ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا فُسَا أَحَدُكُمْ فَلْيَتَوَضَّأْ، وَلَا تَأْتُوا النِّسَاءَ فِي أَعْجَازِهِنَّ، فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ، وَخُرَيْمَةَ بْنِ ثَابِتٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. حَدِيثُ عَلِيِّ بْنِ طَلْحٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَسَمِعْتُ مُحَمَّدًا يَقُولُ: لَا أَعْرِفُ لِعَلِيِّ بْنِ طَلْحٍ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَيْرَ هَذَا الْحَدِيثِ الْوَاحِدِ، وَلَا أَعْرِفُ هَذَا الْحَدِيثَ مِنْ حَدِيثِ طَلْحٍ بْنِ عَلِيٍّ السُّحَيْمِيِّ. وَكَأَنَّهُ رَأَى أَنَّ هَذَا رَجُلٌ آخَرُ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: عهلی کوری (طلق) هوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که پیاویکی ده شته کی هات بز لای پیغه مبهر صلى الله عليه وسلم، وتی: نهی پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم! که سی له نیتمه له ده شتیکی فروان و چۆل و بی ناودا بایه کی لی بووه هوه و ناوی که می پی بوو، پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم فهرمووی: نه گهر که سی له نیتوه بایه کی لی بووه هوه با ده ستنویژ بگریتهوه، له دواوه مه چنه لای ژنه کانتان - مه بهست له کۆمه - ، بیگومان خوای گه وره شهرم ناکات له ههق).

۱۱۶۵ - (حسن) حَدَّثَنَا أَبُو سَعِيدٍ الْأَشْجِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو خَالِدٍ الْأَحْمَرُ، عَنْ الصَّحَّاحِ بْنِ عَثْمَانَ، عَنْ تَخْرُمَةَ بْنِ سُلَيْمَانَ، عَنْ كُرَيْبٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَى رَجُلٍ أَتَى رَجُلًا أَوْ امْرَأَةً فِي الدُّبْرِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَرَوَى وَكِيعٌ هَذَا الْحَدِيثَ

واته: له نیبنو عه باسه وه رهزای خویان لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویه تی: (خوای گه وره به سۆز و بهزه ییه وه سهیری که سی ناکات له دواوه بجیته لای ژنی یان پیاوی).

۱۱۶۶ - (ضعیف) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ مُسْلِمٍ وَهُوَ ابْنُ سَلَامٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَلِيٍّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا فُسَا أَحَدُكُمْ فَلْيَتَوَضَّأْ، وَلَا تَأْتُوا النِّسَاءَ فِي أَعْجَازِهِنَّ. وَعَلَيَّ هَذَا هُوَ عَلِيٌّ بْنُ طَلْحٍ.

واته: علیه وه رهزای خوای لی بی ده گپړنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (نه گەر که سی له نیه بایه کی لی بووه وه با ده ستونیز بگریته وه، له دواوه مه چنه لای ژنه کانتان).

نافره تان خویمان جوان بکه ن و بچنه دهره وه کاریکی خراپه

۱۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ خُرُوجِ النِّسَاءِ فِي الزَّيْنَةِ

۱۱۶۷ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُشْرَمٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عِمْسَى بْنُ يُونُسَ، عَنْ مُوسَى بْنِ عُبَيْدَةَ، عَنْ أَيُّوبَ بْنِ خَالِدٍ، عَنْ مَيْمُونَةَ بِنْتِ سَعْدٍ، وَكَانَتْ حَاضِمًا لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَثَلُ الزَّافِلَةِ فِي الزَّيْنَةِ فِي غَيْرِ أَهْلِهَا كَمَثَلِ ظُلْمَةٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا نُورَ لَهَا. هَذَا حَدِيثٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ مُوسَى بْنِ عُبَيْدَةَ، وَمُوسَى بْنُ عُبَيْدَةَ يُضَعَّفُ فِي الْحَدِيثِ مِنْ قِبَلِ جَفْظِهِ، وَهُوَ صَدُوقٌ. وَقَدْ رَوَى عَنْهُ شُعْبَةُ، وَالثَّوْرِيُّ، وَقَدْ رَوَاهُ بَعْضُهُمْ عَنْ مُوسَى بْنِ عُبَيْدَةَ وَلَمْ يَرْفَعَهُ.

واته: له مه یونه کیچی سه عده وه رهزای خوای لی بی که خزمه تکاری پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم بوو ده گپړنه وه، که فەرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (وینه نهو نافره تهی خو ی دهره زینیه وه بو جگه له مه حره له روژی قیامه تدا وه ک روناکیه وایه شهوقی نه بیت).

نه وهی هاتوره دهر باره ی غیره ت

۱۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْغَبَرَةِ

۱۱۶۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا حُمَيْدُ بْنُ مَسْعَدَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ حَبِيبٍ، عَنِ الْحَجَّاجِ الصَّوَّافِ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ يَغَارُ، وَالْمُؤْمِنُ يَغَارُ، وَغَيْرُهُ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ الْمُؤْمِنُ مَا حَرَّمَ عَلَيْهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ وَقَدْ رُوِيَ عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَذَا الْحَدِيثُ. وَكِلَا الْحَدِيثَيْنِ صَحِيحٌ. وَالْحَجَّاجُ الصَّوَّافُ هُوَ الْحَجَّاجُ بْنُ أَبِي عَثْمَانَ، وَأَبُو عَثْمَانَ: اسْمُهُ مَيْسَرَةُ، وَالْحَجَّاجُ يُكْنَى أَبَا الصَّلْتِ وَثِقَةُ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ. حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ الْعَطَّارُ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ الْمَدِينِيِّ قَالَ: سَأَلْتُ يَحْيَى بْنَ سَعِيدٍ الْقَطَّانَ عَنْ حَجَّاجِ الصَّوَّافِ؟ فَقَالَ: ثِقَةٌ، فَطَرْنُ كَيْسٍ.

واته: له نه بو هور هیره وه ره زای خوای لی بی ده گپینه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبره ی خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویه تی: (خوای گه وره به غیره ته، باوه ردار غیره ت دهیگری له سهر پاراستنی شهره ف و ناموسی خوی، خوای گه وره ش غیره ت دهیگری له کاتیکدا که شتیکی حهرام کردوه و که سی بجی نه نجامی بدات).

بو هیج نافرته تی ره وای نه به ته نیا بروات بو سه فهر

۱۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ أَنْ تُسَافِرَ الْمَرْأَةُ وَحْدَهَا

۱۱۶۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يَحِلُّ لِمَرْأَةٍ تَزُومُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ تُسَافِرَ سَفَرًا يَكُونُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فَصَاعِدًا إِلَّا وَمَعَهَا

أَبُوهَا، أَوْ أُمُّهَا، أَوْ زَوْجُهَا، أَوْ ابْنُهَا، أَوْ ذُو مَحَرِّمٍ مِنْهَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَابْنِ عُمَرَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَرُويَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: لَا تُسَافِرُ الْمَرْأَةُ مَسِيرَةَ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ إِلَّا مَعَ ذِي مَحَرِّمٍ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: يَكْرَهُونَ لِلْمَرْأَةِ أَنْ تُسَافِرَ إِلَّا مَعَ ذِي مَحَرِّمٍ. وَاخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي الْمَرْأَةِ إِذَا كَانَتْ مُوسِرَةً وَلَمْ يَكُنْ لَهَا مَحَرِّمٌ، هَلْ تَخُجُّ؟ فَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: لَا يَجِبُ عَلَيْهَا الْحُجُّ لِأَنَّ الْمَحَرَّمَ مِنَ السَّبِيلِ لِقَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ: (مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا)، فَقَالُوا: إِذَا لَمْ يَكُنْ لَهَا مَحَرِّمٌ فَلَا تَسْتَطِيعُ إِلَيْهِ سَبِيلًا، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَأَهْلِ الْكُوفَةِ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: إِذَا كَانَ الطَّرِيقُ آمِنًا فَإِنَّهَا تَخْرُجُ مَعَ النَّاسِ فِي الْحُجِّ، وَهُوَ قَوْلُ مَالِكٍ، وَالشَّافِعِيِّ.

واته: له نه بو سه عیده وه ره زای خوای لى بى ده گيرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (بو هیچ نافرته تی که باوه ری به خوا و به دواړوژ هه بیته رها نیه ماوهی سی روژ یان زیاتر بپرات بو سه فهر مه گهر باوکی یان براکهی یان میړده کهی یان کورده کهی یا مه حره میکی خوی له گه لدا بى). له پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم ده گيرنه وه، که فهرموویه تی: (بو هیچ نافرته تی رها نیه ماوهی شه و روژى بپرات بو سه فهر مه گهر مه حره میکی خوی له گه لدا بى).

زانایان رایان جیاوازه دهر باره ی نافرته تی توانا و ده سه لاتى رویشتنی حه جی هه بى و کارى بو ناسان بى به لام مه حره میکی خوی له گه لدا نه بیته، ثایا بو ی هه به حه ج بکات؟ هه ندی له زانایان ده فهرموون: حه جی له سهر واجب نیه، له بهر نه وهی مه حره م نه م نایه ته ده یگرته وه: (مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا). واته: بو که سی توانای رویشتی هه بى. ده فهرموون: نه گهر مه حره میکی خوی له گه لدا نه بیته نه وه بو ی نیه بپرات، نه مهش وته ی پیشه وا سوفیانی (پوری) و خه لکی کوفیه. هه ندی له

زانایانی تر ده فەرموون: ئەگەر رینگە ناسایش و نارام بێ بیگومان لە گەڵ خەڵکدا بۆی هەیە بڕوات بۆ حەج، ئەمەش وتە پێشەوایان شافیعی و مالیکە.

۱۱۷۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تُسَافِرُ امْرَأَةٌ مَسِيرَةَ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ إِلَّا وَمَعَهَا ذُو مَحْرَمٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واتە: لە ئەبو هورەیرە وه رهزای خوای لی بێ ده گێرنه وه، که فەرموویه تی: پیغه مبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (بۆ هیچ ئافره تی رهوا نیه ماوه ی شهو و روژی بڕوات بۆ سه فەر مه گەر مه حره میتکی خۆی له گه لدا بیت).

دهرباره ی نارهوایی چونه خه لوه ت له گه ل ئافره تی نامه حره م

۱۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الدُّخُولِ عَلَى الْمُغَيَّبَاتِ

۱۱۷۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ، عَنْ أَبِي الْحَكِيمِ، عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: إِيَّاكُمْ وَالْدُّخُولَ عَلَى النِّسَاءِ، فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَفَرَأَيْتَ الْحَمُو، قَالَ: الْحَمُو الْمَوْتُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ، وَجَابِرٍ، وَعَمْرِو بْنِ الْعَاصِ. حَدِيثُ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَإِنَّمَا مَعْنَى كَرَاهِيَةِ الدُّخُولِ عَلَى النِّسَاءِ عَلَى نَحْوِ مَا رَوَى عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَخْلُونَ رَجُلٌ بِامْرَأَةٍ إِلَّا كَانَ ثَالِثَهُمَا الشَّيْطَانُ، وَمَعْنَى قَوْلِهِ: الْحَمُو، يُقَالُ: هُوَ أَخُو الزَّوْجِ، كَأَنَّهُ كَرِهَ لَهُ أَنْ يَخْلُو بِهَا.

واتە: لە عوقبه ی کوری عامیره وه رهزای خوای لی بێ ده گێرنه وه، که فەرموویه تی: پیغه مبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (خۆتان بیاریزن له چونه خه لوه ت له گه ل ئافره تی نامه حره مدا، بیاوێکی نه نصاری فەرمووی: نه ی

پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، نایا بو خزمی میگرد وهک برای و برازای و مامی و ناموزاشی حرامه خه لوته له گهل خیزانیدا بکهن؟ فهرمووی: (خزمی میگرد مردنه، نهوه له هه مووی خراپه). له پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: (هیچ نافرهت و پیایوی کۆنابنهوه نیللا شهیتان سییه میانه).

باسیکی تر له وباره وه

۱۷ - بَابُ

۱۱۷۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَيْسَى بْنُ يُونُسَ، عَنْ مُجَالِدٍ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ جَابِرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا تَلْجُوا عَلَى الْمُغِيبَاتِ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَجْرِي مِنْ أَحَدِكُمْ مَجْرَى الدَّمِ، قُلْنَا: وَمِنْكَ؟ قَالَ: وَمِنِّْي، وَلَكِنَّ اللَّهَ أَعَانَنِي عَلَيْهِ فَأَسْلَمْتُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَقَدْ تَكَلَّمَ بَعْضُهُمْ فِي مُجَالِدِ بْنِ سَعِيدٍ مِنْ قَبْلِ حِفْظِهِ، وَسَمِعْتُ عَلِيَّ بْنَ خَشْرَمٍ يَقُولُ: قَالَ سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ فِي تَفْسِيرِ قَوْلِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَلَكِنَّ اللَّهَ أَعَانَنِي عَلَيْهِ فَأَسْلَمْتُ، يَعْنِي: أَسْلَمْتُ أَنَا مِنْهُ. قَالَ سُفْيَانُ: وَالشَّيْطَانُ لَا يُسْلِمُ. وَلَا تَلْجُوا عَلَى الْمُغِيبَاتِ، وَالْمُغِيبَةُ: الْمَرْأَةُ الَّتِي يَكُونُ رَوْجُهَا غَائِبًا، وَالْمُغِيبَاتُ: جَمَاعَةُ الْمُغِيبَةِ.

واته: له جابیره وه رهزای خوی لی بی ده گپرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (خۆتان پیاریزن له چونه خه لوته له گهل نافرهتی نامه حرهدا، چونکه شهیتان له ناو جهستهی هه ریه کی له ئیهودا وهک خوین هاتوچۆ دهکات، وتان: ته نانهت جهستهی تۆیش؟ فهرمووی: (منیش، به لام خوی گهوره یارمه تی داوم من پیاریزاوم لی).

باسیکی تر له وباره وه

باب - ۱۸

۱۱۷۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ عَاصِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هَمَّامٌ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ مُوَرِّقٍ، عَنْ أَبِي الْأَخْوَصِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: الْمَرْأَةُ عَوْرَةٌ، فَإِذَا خَرَجَتْ اسْتَشْرَفَهَا الشَّيْطَانُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له (عبد الله) وه ره زای خوای لى بى ده گيرنه وه، که پیغه مبر صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (نافرەت هەموو جەستەى شەرمگەیه، کاتى که له مان دەرچوو شەیتان له بەر چارێ پیاوان جوانی ده کات و ده پرازی تیتته وه بو شه وهی فريویان بدات).

باسیکی تر له وباره وه

باب - ۱۹

۱۱۷۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَرَفَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ عِيَّاشٍ، عَنْ بَجْرِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ خَالِدِ بْنِ مَعْدَانَ، عَنْ كَثِيرِ بْنِ مُرَّةٍ الْخَضْرَمِيِّ، عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا تُؤْذِي امْرَأَةً زَوْجَهَا فِي الدُّنْيَا، إِلَّا قَالَتْ زَوْجَتُهُ مِنَ الْخَوَرِ الْعَيْنِ: لَا تُؤْذِيهِ، قَاتَلَكَ اللَّهُ، فَإِنَّمَا هُوَ عِنْدَكَ دَخِيلٌ يُوشِكُ أَنْ يُفَارِقَكَ إِلَيْنَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَرَوَايَةُ إِسْمَاعِيلَ بْنِ عِيَّاشٍ عَنِ الشَّامِيِّينَ أَصْلَحُ، وَلَهُ عَنْ أَهْلِ الْحِجَازِ وَأَهْلِ الْعِرَاقِ مَنَاقِبُ.

واته: له (معاذ) ی کورێ جەبەله وه ره زای خوای لى بى ده گيرنه وه، که پیغه مبر صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (هەر ژنێ له دنیا دا ئازاری

مێردەکە ی بەدات، ژنەکە ی تری کە حۆری بەهەشتە دەلی: خوا بتکوژی
نازاری مەدە، ئەوہ لای تۆ میوانە تۆ بەجیدیلی و دیت بۆ لای ئیمە).

باسه کانی ته لاق و شهره نه فرین له پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم

۱۱ - أَبْوَابُ الطَّلَاقِ وَاللِّغَافِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

نه وهی هاتوره دهر باره ی ته لاقی سوننه ت

۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي طَلَاقِ السُّنَّةِ

۱۱۷۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِيرِينَ، عَنْ يُونُسَ بْنِ جُبَيْرٍ قَالَ: سَأَلْتُ ابْنَ عُمَرَ عَنْ رَجُلٍ طَلَّقَ امْرَأَتَهُ وَهِيَ حَائِضٌ، فَقَالَ: هَلْ تَعْرِفُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ، فَإِنَّهُ طَلَّقَ امْرَأَتَهُ وَهِيَ حَائِضٌ؟ فَسَأَلَ عُمَرُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَمَرَهُ أَنْ يُرَاجِعَهَا. قَالَ: قُلْتُ: فَيُعْتَدُّ بِتِلْكَ التَّطْلِيقَةِ؟ قَالَ: فَمَهْ أَرَأَيْتَ إِنْ عَجَزَ وَاسْتَحَقَّقَ.

واته: یونوسی کورپی جوبهیر ده لیت: له (عبدالله) ی کورپی عومهرم ره زای خویان لی بی پرسی: وتم: پیاوی ژنه که ی ته لاق ده دات له کاتیکدا که ژنه که ی له حاله تی بی نویژیدایه حوکمی چی یه؟ وتی: (عبدالله) ی کورپی عومهرم ده ناسی؟ وتم: به لی، فهرمووی: بیگومان (عبدالله) ی کورپی عومهرم ژنه که ی ته لاق دا له کاتیکدا که له حه یزدا بوو، عومهرم ره زای خوی لی بی له باره ی حوکمی نهو ته لاقه وه له پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم پرسی، پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم فهرمانی بی کرد بیگی پرتیه وه، یونوس فهرمووی: وتم: نایا ته لاقه که ی حسابو به ته لاقی دانرا له سهرت؟ فهرمووی: نه ی چون دانانری به ته لاقی، ههر له بهر شه وه ی من خوم نهو هه له یه م کرد و نه متوانی له سهر شیوه ی شهرعی ژنه که م ته لاق بدهم و نهو بی نه قلیه م کرد، به لی به لکو دانرا له سهرم به ته لاقی.

۱۱۷۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، مَوْلَى آلِ طَلْحَةَ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ طَلَّقَ امْرَأَتَهُ فِي الْحَيْضِ، فَسَأَلَ عُمَرُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: مُرْهُ فَلْيُرَاجِعْهَا، ثُمَّ لِيُطْلِقْهَا طَاهِرًا أَوْ حَامِلًا. حَدِيثُ يُونُسَ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثَ حَسَنٍ صَحِيحٌ، وَكَذَلِكَ حَدِيثُ سَالِمٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: أَنَّ طَلَّاقَ السَّنَةِ أَنْ يُطْلَقَهَا طَاهِرًا مِنْ غَيْرِ جَمَاعٍ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: إِنْ طَلَّقَهَا ثَلَاثًا وَهِيَ طَاهِرَةٌ فَإِنَّهُ يَكُونُ لِلْسَّنَةِ أَيْضًا. وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَا تَكُونُ ثَلَاثًا لِلْسَّنَةِ إِلَّا أَنْ يُطْلَقَهَا وَاحِدَةً وَاحِدَةً. وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَإِسْحَاقَ. وَقَالُوا فِي طَلَّاقِ الْحَامِلِ: يُطْلَقُهَا مَتَى شَاءَ. وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقَ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: يُطْلَقُهَا عِنْدَ كُلِّ شَهْرٍ تَطْلِيقَةً.

واته: له سالمه وه، له باوكيه وه، ره زای خوايان لى بى ده گيرنه وه، كه ژنه كى ته لاق دا له حمه يزدا بوو، جا عومهر ره زای خواى لى بى پرسىارى كرد له پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم له باره ي حوكمى نهو ته لاقه وه؟ نه ویش فرموى: (فرمانى پى بکه با بيگيرپته وه، له پاشدا کاتي كه پاك بويه وه ته لاقى بدات، يان كه سكى پر بوو).

به پدیره و كړدنې فرموده كه لای هندی له زانایان له هاوه لانی پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم و جگه له وانیش ته لاقى سوننى نهويه: له کاتيکدا ته لاقى بدات كه پاك بوويته وه له سورې مانگانه دا نه بى و کارى جووت بوونى له گه ل نه كړدى، هندیكى تریان ده فرمون: له کاتيکدا پاك بوويته وه له سورې مانگانه دا نه بى سى به سى ته لاقى بدات، هروه ها نه مه ته لاقى سوننیه، نه مه ش و ته پيشه وایان شافيعى و نه حمه ده. هندیكى تریان ده فرمون: سى به

سى ته لاقى بدات، ته لاقى سوننى نيه، مه گهر يهك ته لاق يهك ته لاق ته لاقى بدات، نه مهش وتهى پيشه و ايان سوفياني (ثوري) و نيسحاقه، ده باره ي ته لاقى ژنى سك پر ده فهرمون: كه ي بيهوى بوى هيه ته لاقى بدات، نه مهش وتهى پيشه و ايان شافيعى و نه حمده و نيسحاقه، هه نديكى تريان ده فهرمون: هه موو مانگى يهك ته لاقى بدات.

ده باره ي پياوى ژنه كه ي به يه كجارى ته لاق بدات

۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّجُلِ يُطَلِّقُ امْرَأَتَهُ الْبَتَّةَ

۱۱۷۷ - (ضعيف) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا قَبِيصَةُ، عَنْ جَرِيرِ بْنِ حَازِمٍ، عَنِ الزُّبَيْرِ بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ يَزِيدَ بْنِ رِكَانَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي طَلَقْتُ امْرَأَتِي الْبَتَّةَ، فَقَالَ: مَا أَرَدْتَ بِهَا؟ قُلْتُ: وَاحِدَةً، قَالَ: وَاللَّهِ؟ قُلْتُ: وَاللَّهِ، قَالَ: فَهُوَ مَا أَرَدْتَ. هَذَا حَدِيثٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَسَأَلْتُ مُحَمَّدًا عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ، فَقَالَ: فِيهِ اضْطِرَابٌ. وَيُرْوَى عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّ رِكَانَةَ طَلَّقَ امْرَأَتَهُ ثَلَاثًا. وَقَدْ اخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ فِي طَلَاقِ الْبَتَّةِ، فَرُوي عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، أَنَّهُ جَعَلَ الْبَتَّةَ وَاحِدَةً. وَرُوي عَنْ عَلِيٍّ، أَنَّهُ جَعَلَهَا ثَلَاثًا. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: فِيهِ نَيْتَةُ الرَّجُلِ، إِنْ نَوَى وَاحِدَةً فَوَاحِدَةً، وَإِنْ نَوَى ثَلَاثًا فَثَلَاثٌ، وَإِنْ نَوَى ثِنْتَيْنِ لَمْ تَكُنْ إِلَّا وَاحِدَةً، وَهُوَ قَوْلُ الثَّوْرِيِّ، وَأَهْلِ الْكُوفَةِ. وَقَالَ مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ فِي الْبَتَّةِ: إِنْ كَانَ قَدْ دَخَلَ بِهَا فَهِيَ ثَلَاثُ تَطْلِيقَاتٍ. وَقَالَ الشَّافِعِيُّ: إِنْ نَوَى وَاحِدَةً فَوَاحِدَةً يَمْلِكُ الرَّجْعَةَ، وَإِنْ نَوَى ثِنْتَيْنِ فِثْنَتَانِ، وَإِنْ نَوَى ثَلَاثًا فَثَلَاثٌ.

واته: له (عبد الله) كورى يه زىدى كورى روكانه وه، له باوكيه وه، له باپيره وه ده گيرنه وه، كه فهرموويه تى: رۆشتم بۆ خزمهت پیغه مبهرى خوا صلی الله علیه

وسلم، وتم: ئەو پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، ژنەکم بە یەكجاری تەلاقدا، فەرمووی: (مەبەستت چی بوو؟) وتی: مەبەستم یەك تەلاق بوو، فەرمووی: (بلی: سۆیند بە (اللہ) مەبەستم تەنیا یەك تەلاق بوو؟) روکانە وتی: سۆیند بە (اللہ) مەبەستم تەنیا یەك تەلاق بوو، فەرمووی: (مەبەستت چی بووی؟) ھەر ئەو ھسابە؟.

لە ئێبنو عەباسەوێ رەزای خوایان لی بێ دەگیرنەوێ، کە روکانە ژنەکە ی سێ بە سێ تەلاق دا. زانایان لە ھاوێلانێ پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم و جگە لەوانیش رایان جیاوازی تەلاقی سێ بە سێ بە یەكجاری، لە پێشەوا عومەرەوێ رەزای خۆی لی بێ دەگیرنەوێ، کە سێ بە سێ بە یەك تەلاق داناوێ، لە پێشەوا عەلیەوێ رەزای خۆی لی بێ دەگیرنەوێ، کە سێ بە سێ بە یەك تەلاق داناوێ. ھەندێ لە زانایان دەفەرموون: بە پێی نیت و مەبەستی پیاوێکە، ئەگەر نیتێ یەك تەلاق بێ ئەوێ یەك تەلاقی دەکەوێت، خۆ ئەگەر نیتێ سێ بە سێ بێ ئەوێ سێ بە سێ تەلاقی دەکەوێت، ئەگەر نیتێشی دوو تەلاق بێ ئەوێ یەك تەلاقی دەکەوێ، ئەمەش وتە پێشەوایان سوفیانی (شوری) و خەلکی کوفەییە. پێشەوا مالیک دەفەرمووی: ئەگەر چووێتە لای ئەوێ بە سێ تەلاق ھێسابە، پێشەوا شافعی دەفەرمووی: ئەگەر نیتێ یەك تەلاق بێ ئەوێ یەك تەلاقی دەکەوێت، دەتوانی بێگێڕتەوێ ژێر رکێفی خۆی، ئەگەر نیتێشی دوو تەلاق بێ ئەوێ دوو تەلاقی دەکەوێت، ئەگەر نیتێشی سێ بە سێ بێ ئەوێ سێ بە سێ تەلاقی دەکەوێت.

پیاوی به ژنه کهی بلی: کاری خوت به دهستی خوته

۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي أَمْرِكَ بِيَدِكَ

۱۱۷۸ - (ضعيف) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ نَصْرِ بْنِ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، قَالَ: قُلْتُ لَأَيُّوبَ: هَلْ عَلِمْتَ أَنَّ أَحَدًا قَالَ فِي أَمْرِكَ بِيَدِكَ إِنَّهَا ثَلَاثٌ إِلَّا الْحَسَنَ؟، فَقَالَ: لَا، إِلَّا الْحَسَنَ، ثُمَّ قَالَ: اللَّهُمَّ غَفِرًا إِلَّا مَا حَدَّثَنِي قَتَادَةُ عَنْ كَثِيرٍ، مَوْلَى بَنِي سَمُرَةَ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: ثَلَاثٌ. قَالَ أَيُّوبُ: فَلَقِيتُ كَثِيرًا مَوْلَى بَنِي سَمُرَةَ فَسَأَلْتُهُ: فَلَمْ يَعْرِفْهُ، فَرَجَعْتُ إِلَى قَتَادَةَ فَأَخْبَرْتُهُ، فَقَالَ: نَسِيَ. هَذَا حَدِيثٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ سُلَيْمَانَ بْنِ حَرْبٍ عَنْ حَمَّادِ بْنِ زَيْدٍ، وَسَأَلْتُ مُحَمَّدًا عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ فَقَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ، عَنْ حَمَّادِ بْنِ زَيْدٍ بِهَذَا، وَإِنَّمَا هُوَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ مَوْفُوفٌ، وَلَمْ يَعْرِفْ مُحَمَّدٌ حَدِيثَ أَبِي هُرَيْرَةَ مَرْفُوعًا. وَكَانَ عَلِيُّ بْنُ نَصْرِ حَافِظًا صَاحِبَ حَدِيثٍ. وَقَدْ اخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي أَمْرِكَ بِيَدِكَ، فَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ مِنْهُمْ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ: هِيَ وَاحِدَةٌ، وَهُوَ قَوْلُ غَيْرِ وَاحِدٍ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنَ التَّابِعِينَ وَمَنْ بَعْدَهُمْ. وَقَالَ عُثْمَانُ بْنُ عَفَّانَ، وَزَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ: الْقَضَاءُ مَا قَضَيْتَ. وَقَالَ ابْنُ عُمَرَ: إِذَا جَعَلَ أَمْرَهَا بِيَدِهَا، وَطَلَّقَتْ نَفْسَهَا ثَلَاثًا، وَأَنْكَرَ الزَّوْجُ وَقَالَ: لَمْ أَجْعَلْ أَمْرَهَا بِيَدِهَا إِلَّا فِي وَاحِدَةٍ اسْتُخْلِفَ الزَّوْجُ، وَكَانَ الْقَوْلُ قَوْلَهُ مَعَ يَمِينِهِ. وَذَهَبَ سُفْيَانُ وَأَهْلُ الْكُوفَةِ إِلَى قَوْلِ عُمَرَ وَعَبْدِ اللَّهِ، وَأَمَّا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، فَقَالَ: الْقَضَاءُ مَا قَضَيْتَ، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَأَمَّا إِسْحَاقُ فَذَهَبَ إِلَى قَوْلِ ابْنِ عُمَرَ.

واته: له چه مادی کوری زهیدهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که
فهرموویهتی: به نهیوم وت: نایا دهزانی جگه له چهسهن کهسی تر (پیاوی به
ژنه کهی بلی کاری خوت به دهستی خوته) ی به سی به سی دانه ناوه؟ فهرمووی:

نەخێر، جگە لە ھەسەن، تەنیا ئەو نەبێ کە قەتادە بۆی گێڕاينەو، لە (گێڕی) بەندە ی رزگار کراوی کورپی سەمورەو، لە ئەبو سەلەمەو، لە ئەبو ھورەیرەو، ئەویش لە پێغەمبەرەوێ صلی اللہ علیہ وسلم کە فەرموویەتی: (سێ تەلاقێه). ئەیوب وتی: گەیشتم بە راوی فەرمودە کە (گێڕ) لەوبارەو لێم پرسی؟ نەیزانی، بۆ قەتادەم باس کرد، قەتادەش وتی: بەلێ بۆی باس کردوم، بەلام خۆی لەیادی چو.

بێگومان زانایان رایان جیاوازی دەربارە ی: پیاوی بە ژنە کە ی بلی کاری خۆت بە دەستی خۆت، ھەندێ لە زانایان لە ھاو ئەلانی پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم و جگە لەوانیش وەك پێشەوا عومەر و (عبد اللہ) ی کورپی مەسعود رەزای خویان لێ بێ دەفەرموون: بە یەك تەلاق دادەنرێت، ئەمەش وتە ی ھەندێ لە زانایانە لە شوێنکەوتوان و جگە لەوانیش.

پێشەوا عوسمان و زەیدی کورپی (ثابت) رەزای خویان لێ بێ دەفەرموون: قسە قسە ی ژنە کە یە بریاری تەلاق بە دەست ئەو، ئێبنو عومەر رەزای خویان لێ بێ دەربارە ی پیاوی بە ژنە کە ی بلی کاری خۆت بە دەستی خۆت دەفەرمووی: ئەگەر ژنە کە خۆی تەلاق دا سێ بەسێ، ھاوسەرە کە ی ئینکاری بکات و بلی: مەبەستم یەك تەلاق بوو، مێردە کە سوێند دەدرێت، قسە قسە ی ئەو لە گەل سوێندە کە ی، سوفیانی (ثوری) و خەلکی کوفە لەسەر وتە ی پێشەوا عومەر و (عبد اللہ) ی کورپی مەسعودن، بەلام پێشەوا مالیک دەفەرمووی: قسە قسە ی ژنە کە یە بریاری تەلاق بە دەست ئەو، ئەمەش وتە ی پێشەوا ئەحمەد، بەلام پێشەوا ئیسحاق لەسەر وتە ی ئێبنو عومەر.

سه بارهت به سهرپشک کردن

٤ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْخِيَارِ

١١٧٩ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي خَالِدٍ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ مَسْرُوقٍ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: خَيْرَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَخْتَرْنَاهُ، أَفَكَانَ طَلَاقًا؟ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي الضُّحَى، عَنْ مَسْرُوقٍ، عَنْ عَائِشَةَ بِمِثْلِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَاخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي الْخِيَارِ، فَرُوِيَ عَنْ عُمرَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ أَنَّهُمَا قَالَا: إِنْ اخْتَارَتْ نَفْسُهَا فَوَاحِدَةً بَاطِلَةٌ. وَرُوِيَ عَنْهُمَا أَنَّهُمَا قَالَا أَيْضًا: وَاحِدَةٌ يَمْلِكُ الرَّجْعَةَ، وَإِنْ اخْتَارَتْ زَوْجَهَا فَلَا شَيْءَ. وَرُوِيَ عَنْ عَلِيٍّ أَنَّهُ قَالَ: إِنْ اخْتَارَتْ نَفْسُهَا فَوَاحِدَةً بَاطِلَةٌ، وَإِنْ اخْتَارَتْ زَوْجَهَا فَوَاحِدَةٌ يَمْلِكُ الرَّجْعَةَ. وَقَالَ زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ: إِنْ اخْتَارَتْ زَوْجَهَا فَوَاحِدَةً، وَإِنْ اخْتَارَتْ نَفْسُهَا فَثَلَاثٌ. وَذَهَبَ أَكْثَرُ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَالْفَقْهِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ فِي هَذَا الْبَابِ إِلَى قَوْلِ عُمرَ، وَعَبْدِ اللَّهِ، وَهُوَ قَوْلُ الثَّوْرِيِّ، وَأَهْلِ الْكُوفَةِ، وَأَمَّا أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ فَذَهَبَ إِلَى قَوْلِ عَلِيٍّ.

واته: له عانیشهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ههلبژاردنی دایه دهست خویمان نیمهش نهومان ههلبژارد، به تهلاق حساب نهکرا - واته خومانی کرد به سهرپشک که یا به ژنتی تهو رازی بین یان لیتی جیابیینهوه، نیمهش هاوسه رانی پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم ههر هه موومان نهومان ههلبژارد، تیر تهوهی به تهلاق حساب نهکرد لهسه رمان - .

زنی سی بهسی ته لاقی کهوتی و خهرجی و شوتنی حه وانه وهی نه بی
 ۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمُطَلَّعَةِ ثَلَاثًا لَا سُكْنَى لَهَا وَلَا نَفَقَةً

۱۱۸۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَرِيرٌ، عَنْ مُغِيرَةَ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، قَالَ: قَالَتْ فَاطِمَةُ بِنْتُ قَيْسٍ: طَلَّقَنِي زَوْجِي ثَلَاثًا عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا سُكْنَى لَكَ وَلَا نَفَقَةٌ. قَالَ مُغِيرَةُ: فَذَكَرْتُهُ لِإِبْرَاهِيمَ، فَقَالَ: قَالَ عُمَرُ: لَا نَدْعُ كِتَابَ اللَّهِ وَسُنَّةَ نَبِيِّنَا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِقَوْلِ امْرَأَةٍ لَا نَذَرِي أَحْفَظْتَ أَمْ نَسِيتِ. وَكَانَ عُمَرُ يَجْعَلُ لَهَا السُّكْنَى وَالنَّفَقَةَ. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ قَالَ: أَنْبَأَنَا حُصَيْنٌ، وَإِسْمَاعِيلُ، وَمُجَالِدٌ، قَالَ هُشَيْمٌ: وَحَدَّثَنَا دَاوُدُ أَيْضًا، عَنِ الشَّعْبِيِّ، قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى فَاطِمَةَ بِنْتِ قَيْسٍ، فَسَأَلْتُهَا عَنْ قَضَاءِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيهَا، فَقَالَتْ: طَلَّقَهَا زَوْجُهَا الْبَتَّةَ، فَخَاصَمْتَهُ فِي السُّكْنَى وَالنَّفَقَةِ، فَلَمْ يَجْعَلْ لَهَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُكْنَى وَلَا نَفَقَةً. وَفِي حَدِيثِ دَاوُدَ قَالَتْ: وَأَمَرَنِي أَنْ أَعْتَدَ فِي بَيْتِ ابْنِ أُمِّ مَكْتُومٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَهُوَ قَوْلُ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ، مِنْهُمْ الْحَسَنُ الْبَصْرِيُّ، وَعَطَاءُ بْنُ أَبِي رَاحٍ، وَالشَّعْبِيُّ، وَبِهِ يَقُولُ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ، وَقَالُوا: لَيْسَ لِلْمُطَلَّعَةِ سُكْنَى وَلَا نَفَقَةٌ، إِذَا لَمْ يَمْلِكْ زَوْجُهَا الرَّجْعَةَ، وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، مِنْهُمْ عُمَرُ، وَعَبْدُ اللَّهِ: إِنَّ الْمُطَلَّعَةَ ثَلَاثًا لَهَا السُّكْنَى وَالنَّفَقَةُ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَأَهْلِ الْكُوفَةِ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: لَهَا السُّكْنَى وَلَا نَفَقَةٌ لَهَا، وَهُوَ قَوْلُ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، وَاللَّيْثِ بْنِ سَعْدٍ، وَالشَّافِعِيِّ. وَقَالَ الشَّافِعِيُّ: إِنَّمَا جَعَلْنَا لَهَا السُّكْنَى بِكِتَابِ اللَّهِ، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: (لَا تَخْرُجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يُخْرَجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ). قَالُوا: هُوَ الْبَدَاءُ، أَنْ تَبْذُو عَلَى أَهْلِهَا، وَاعْتَلَّ بِأَنَّ فَاطِمَةَ بِنْتُ قَيْسٍ لَمْ يَجْعَلْ لَهَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ السُّكْنَى، لِمَا كَانَتْ تَبْذُو عَلَى أَهْلِهَا. قَالَ الشَّافِعِيُّ: وَلَا نَفَقَةً لَهَا لِحَدِيثِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي قِصَّةِ حَدِيثِ فَاطِمَةَ بِنْتِ قَيْسٍ.

واته: له (فاطمة) ی کچی قه یسه وه ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: له سه رده می

پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم میترده کهم سی به سی ته لاقی دام، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (تو بژیوی و خهرجی و شوینی هوانه وهت له سر میترده کهت نیه).

موغیره فهرمووی: فهرمووده کهم باسکرد بو ئیبراهیم فهرمووی: پیتهوا عومهر ره زای خوی لی بی فهرمووی: قورشان و سوننهت پشتگوی ناخهین بو قسه ی نافره تی که نازانین له بهری کردوه یان له یادی چووه، بویه پیتهوا عومهر ره زای خوی لی بی خهرجی و شوینی هوانه وهی بو دابین کرد.

له شه عبیه وه ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: چوومه خزمهت (فاطمه) ی کچی قهیس، له باره ی بریاره کهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بهرام بهر به خوی لیم پرسی، فهرمووی: میترده کهی سی به سی ته لاقی دا، له سر بژیوی و شوینی هوانه وه بو به کیشه یان، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بژیوی و شوینی هوانه وهی بو بریار نه دا.

ده باره ی پیش ماره برین ته لاقدان نیه

۶ - بَابُ مَا جَاءَ لَا طَلَاقَ قَبْلَ النِّكَاحِ

۱۱۸۱ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَامِرُ الْأَخْوَلُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تَنْذَرُ لِابْنِ آدَمَ فِيمَا لَا يَمْلِكُ، وَلَا عِتْقَ لَهُ فِيمَا لَا يَمْلِكُ، وَلَا طَلَاقَ لَهُ فِيمَا لَا يَمْلِكُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَمُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، وَجَابِرٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَعَائِشَةَ. حَدِيثُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرِو حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَهُوَ أَحْسَنُ شَيْءٍ رُويَ فِي هَذَا الْبَابِ وَهُوَ قَوْلُ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ.

رُوِيَ ذَلِكَ عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَجَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، وَسَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، وَالْحَسَنِ، وَسَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، وَعَلِيٍّ بْنِ الْحُسَيْنِ، وَشَرِيحَ، وَجَابِرِ بْنِ زَيْدٍ، وَغَيْرِ وَاحِدٍ مِنْ فُقَهَاءِ التَّابِعِينَ. وَبِهِ يَقُولُ الشَّافِعِيُّ. وَرُوِيَ عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ أَنَّهُ قَالَ فِي الْمَنْصُوبَةِ: إِنَّهَا تَطْلُقُ. وَقَدْ رُوِيَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ النَّخَعِيِّ، وَالشَّعْبِيِّ وَغَيْرِهِمَا مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ أَنَّهُمْ قَالُوا: إِذَا وَقَّتْ نَزَلَ. وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ وَمَالِكِ بْنِ أَنَسٍ أَنَّهُ إِذَا سَمِيَ امْرَأَةٌ بِعَيْنِهَا أَوْ وَقَّتْ وَقْتًا، أَوْ قَالَ: إِنْ تَزَوَّجْتُ مِنْ كُورَةٍ كَذَا، فَإِنَّهُ إِنْ تَزَوَّجَ فَإِنَّهَا تَطْلُقُ. وَأَمَّا ابْنُ الْمُبَارَكِ فَشَدَّدَ فِي هَذَا الْبَابِ وَقَالَ: إِنْ فَعَلَ لَا أَقُولُ هِيَ حَرَامٌ. وَقَالَ أَخَذَ: إِنْ تَزَوَّجَ لَا أَمْرُهُ أَنْ يَفَارِقَ امْرَأَتَهُ. وَقَالَ إِسْحَاقُ: أَنَا أُجِيزُ فِي الْمَنْصُوبَةِ لِحَدِيثِ ابْنِ مَسْعُودٍ، وَإِنْ تَزَوَّجَهَا لَا أَقُولُ تَحْرُمُ عَلَيْهِ امْرَأَتَهُ. وَوَسَّعَ إِسْحَاقُ فِي غَيْرِ الْمَنْصُوبَةِ. وَذُكِرَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْمُبَارَكِ أَنَّهُ سُئِلَ عَنْ رَجُلٍ خَلَفَ بِالطَّلَاقِ أَنَّهُ لَا يَتَزَوَّجُ ثُمَّ بَدَا لَهُ أَنْ يَتَزَوَّجَ هَلْ لَهُ رُحْصَةٌ بِأَنْ يَأْخُذَ بِقَوْلِ الْفُقَهَاءِ الَّذِينَ رَخَّصُوا فِي هَذَا فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ: إِنْ كَانَ يَرَى هَذَا الْقَوْلَ حَقًّا مِنْ قَبْلِ أَنْ يَبْتُلِيَ بِهَذِهِ الْمَسْأَلَةِ، فَلَهُ أَنْ يَأْخُذَ بِقَوْلِهِمْ، فَأَمَّا مَنْ لَمْ يَرْضَ بِهَذَا، فَلَمَّا ابْتُلِيَ أَحَبَّ أَنْ يَأْخُذَ بِقَوْلِهِمْ، فَلَا أَرَى لَهُ ذَلِكَ.

واته: له عه مری کوری شوعه بیهوه، له باوکیهوه، له باپیریوه ره زای خوی لى بى ده گپړنهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (مروؤ وه فای نه زری شتیکی له سهر نیه که مولکی خوی نه بیټ، ناشتوانیټ بنده بیه نازاد بکات که هی خوی نه بیټ، وه مافی ته لاقدانی نافرته تیکی نیه که ماره پراوی شهرعی نهو نیه).

دهرباره ی تلاقی که نیزه ک دوو تلاقه

۷ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ طَلَّاقَ الْأُمَةِ تَطْلِيقَتَانِ

۱۱۸۲ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى النَّيْسَابُورِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ، عَنْ ابْنِ جُرَيْجٍ، قَالَ: حَدَّثَنِي مُطَاهِرُ بْنُ أَسْلَمَ، قَالَ: حَدَّثَنِي الْقَاسِمُ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: طَلَّاقُ الْأُمَةِ تَطْلِيقَتَانِ، وَعِدَّتُهَا حَيْضَتَانِ. قَالَ مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى، وَحَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُطَاهِرٌ بِهَذَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ. حَدِيثُ عَائِشَةَ حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مَرْفُوعًا إِلَّا مِنْ حَدِيثِ مُطَاهِرِ بْنِ أَسْلَمَ، وَمُطَاهِرٌ لَا نَعْرِفُ لَهُ فِي الْعِلْمِ غَيْرَ هَذَا الْحَدِيثِ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ.

واته: له عایشه وه ره زای خوای لی بئی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (تلاقی که نیزه ک دوو تلاقه، ماوه ی عیده که شی دوو سوپی مانگانه یه).

دهرباره ی که سی له دلی خویدا ژنه که ی تلاقدا

۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ يُحْدِثُ نَفْسَهُ بِطَّلَاقِ امْرَأَتِهِ

۱۱۸۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ زُرَّارَةَ بْنِ أَوْفَى، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: بَحَاوَزَ اللَّهُ لَأُمِّي مَا حَدَّثْتُ بِهِ أَنْفُسَهَا مَا لَمْ تَكَلِّمْ بِهِ أَوْ تَعْمَلْ بِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنَّ الرَّجُلَ إِذَا حَدَّثَ نَفْسَهُ بِالطَّلَاقِ لَمْ يَكُنْ شَيْءَ حَتَّى يَتَكَلَّمَ بِهِ.

واتہ: له نہبو ہورہیرہوہ رەزای خوای لی بیّ دەگیژنہوہ، کہ فەرموویہ تی: پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویہ تی: (خوای گہورہ چاوپۆشی دەکات لەو وەسوەسەییە کہ دیت بە دلی ئومەتی مندا بە مەرچی بە کردەوہ نہنجامی نەدەن و بە زمان نہیلین).

دەربارە ی راستی و گالتە له تەلاقداندا

۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْجِدِّ وَالْهَزْلِ فِي الطَّلَاقِ

۱۱۸۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَاتِمُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَرْذَكٍ، عَنْ عَطَاءٍ، عَنْ ابْنِ مَاهَكَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ثَلَاثٌ جِدُّهُنَّ جِدٌّ، وَهَزْلُهُنَّ جِدٌّ: النِّكَاحُ، وَالطَّلَاقُ، وَالرَّجْعَةُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ. وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ هُوَ ابْنُ حَبِيبٍ بْنُ أَرْذَكٍ الْمَدَنِيُّ، وَابْنُ مَاهَكَ هُوَ عِنْدِي يُوسُفُ بْنُ مَاهَكَ.

واتە: له نہبو ہورہیرہوہ رەزای خوای لی بیّ دەگیژنہوہ، کہ فەرموویہ تی: پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویہ تی: (سی شت ھیە راستیان راستیەو گالتەشیان ھەر راستیە: ژن مارەکردن و تەلاقدان و گێژانەوہشی).

نموه ی هاتووه دهر باره ی (خلع)^(۱).

۱۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْخُلْعِ

۱۱۸۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا الْفَضْلُ بْنُ مُوسَى، عَنْ سُفْيَانَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، وَهُوَ مَوْلَى آلِ طَلْحَةَ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، عَنِ الرَّبِيعِ بْنِ مَعْوِذٍ ابْنِ عَفْرَاءَ، أَنَّهَا اخْتَلَعَتْ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَمَرَهَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَوْ أَمَرَتْ أَنْ تَعْتَدَ بِخِيْضَةٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ. حَدِيثُ الرَّبِيعِ الصَّحِيحُ أَنَّهَا أَمَرَتْ أَنْ تَعْتَدَ بِخِيْضَةٍ.

واته: له روبه یعی کچی (معوذی) کوری عه فرانوه ره زای خوای لی بی ده گپرنهوه، که له سهرده می پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم خولعی کرد له گهل میرده کهی، پیغه مبه ریش صلی الله علیه وسلم بهک بی نویژی دانا بو ماوه (عدة) کهی.

۱۱۸۵م - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحِيمِ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ بَجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا هِشَامُ بْنُ يُوسُفَ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مُسْلِمٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ امْرَأَةً تَابِتِ بْنِ قَيْسٍ اخْتَلَعَتْ مِنْ زَوْجِهَا عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَمَرَهَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ تَعْتَدَ بِخِيْضَةٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَاخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي عِدَّةِ الْمُخْتَلِعَةِ، فَقَالَ أَكْثَرُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: إِنَّ عِدَّةَ الْمُخْتَلِعَةِ عِدَّةُ الْمُطَلَّاقَةِ ثَلَاثُ جِئِصٍ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَأَهْلِ الْكُوفَةِ، وَبِهِ يَقُولُ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: إِنَّ عِدَّةَ الْمُخْتَلِعَةِ خِيْضَةٌ. قَالَ إِسْحَاقُ: وَإِنْ ذَهَبَ ذَاهِبٌ إِلَى هَذَا فَهُوَ مَذْهَبٌ قَوِيٌّ.

(۱) (خلع) نموه یه نافرهت شتیک له ماره یه کهی خوی که ریک ده که ون له سه ری بداته میرده کهی بو نموه ی له بهرام به ریدا ته لاقی بدات.

واته: له ئیبنو عه باسه وه رهزای خویان لی بی ده گپنه وه، که له سهرده می پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم، ژنه که ی (ثابت) ی کورپ قهیس خولعی کرد له گهل میرده که ی، پیغه مبه ریش صلی الله علیه وسلم یه که بی نویژی دانا بو ماوه (عدة) که ی.

زوربه ی زانایان له هاوه لانی پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم و جگه له وانیش ده فرموون: ماوه (عدة) ی ژنی ته لاقدر او و نه وه ی خولع بکات له گهل میرده که ی، سی بی نویژی یه، نه مهش و ته ی پیشه وایان سوفیانی (شوری) و خه لکی کوفیه، نه حمه د و نیسحاق نه مه ده فرموون. هندیکی تریان ده فرموون: ماوه (عدة) ی ژنی خولع بکات له گهل میرده که ی یه که بی نویژی یه.

نهو ژنانه ی که خولع ده که ن له گهل میرده کانیان

۱۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمُخْتَلَعَاتِ

۱۱۸۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُزَاهِمُ بْنُ دَوَادٍ بْنِ عُثْبَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ لَيْثٍ، عَنْ أَبِي الْخَطَّابِ، عَنْ أَبِي زُرْعَةَ، عَنْ أَبِي إِدْرِيسَ، عَنْ ثَوْبَانَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الْمُخْتَلَعَاتُ هُنَّ الْمُنَافِقَاتُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَلَيْسَ إِسْنَادُهُ بِالْقَوِيِّ. وَزُوِّيَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: أَيْمًا امْرَأَةً اخْتَلَعْتَ مِنْ زَوْجِهَا مِنْ غَيْرِ بَأْسٍ لَمْ تَرْجِ رَائِحَةَ الْجَنَّةِ.

واته: له (ثوبان) وه رهزای خوی لی بی ده گپنه وه، که پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (نهو ژنانه ی که مالی خویان ده ده ن بو نه وه ی میرده کانیان ته لاقیان بدن، نه وانه له پیژی دوو پرووه کائن. ههروه ها له پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم ده گپنه وه، که فرموویه تی: (هه ر ژنی به بی به هانه یه کی شهرعی داوای خولع بکات له گهل میرده که ی بونی به هشت ناکات).

۱۱۸۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا بِذَلِكَ بُنْدَارٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا أَيُّوبُ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَمَّنْ حَدَّثَهُ، عَنْ ثَوْبَانَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّمَا امْرَأَةٌ سَأَلَتْ زَوْجَهَا طَلَاقًا مِنْ غَيْرِ بَأْسٍ فَحَرَامٌ عَلَيْهَا رَائِحَةُ الْجَنَّةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَيُرْوَى هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ أَبِي أَسْمَاءَ، عَنْ ثَوْبَانَ. وَرَوَاهُ بَعْضُهُمْ، عَنْ أَيُّوبَ بِهَذَا الْإِسْنَادِ وَلَمْ يَرْفَعَهُ.

واته: له (ثوبان) هوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که پیغہ مہرہوہ صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: (ہر ژنی بہ بی بہ ہانہ یہ کی شرعی داوای جیابوونہوہ بکات له میترده کھی بونی بہ ہشت ناکات).

هه لکردن و پیکهوه ژیا نی ژن و میرد له گهل یهک

۱۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي مُدَاوَاةِ النِّسَاءِ

۱۱۸۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي زِيَادٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ بْنِ سَعْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي شِهَابٍ، عَنْ عَمِّهِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ الْمَرْأَةَ كَالضِّلَعِ إِنْ ذَهَبَتْ تُقِيمُهَا كَسَرَتْهَا، وَإِنْ تَرَكْتُهَا اسْتَمْتَعَتْ بِهَا عَلَى عَوَجٍ. لَالَا شِسْوِي الْبَابَ عَنْ أَبِي ذَرٍّ، وَسَمُرَةَ، وَعَائِشَةَ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَإِسْنَادُهُ جَيِّدٌ.

واته: له نه بو هورہیرہوہ رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فہرموویہ تی: پیغہ مہرہوہ صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: (نافرہت و ہک پراسو وایہ نه گہر بہتہو ی راستی کہیتہوہ دہشکی، نه گہر وازیشی لی بہیتی ہروا بہلاری دہ میتیتہوہ).

دهرباره ی پیاوی باوکی داوای لی بکات له ژنه که ی جیا بته وه

۱۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّجُلِ يَسْأَلُهُ أَبُوهُ أَنْ يُطَلِّقَ زَوْجَتَهُ

۱۱۸۹ - (حسن) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ قَالَ: أَنْبَأَنَا ابْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ أَبِي ذَنْبٍ، عَنِ الْحَارِثِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ حَمْرَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: كَانَتْ تَحْتِي امْرَأَةٌ أُحِبُّهَا، وَكَانَ أَبِي يَكْرَهُهَا، فَأَمَرَنِي أَبِي أَنْ أُطَلِّقَهَا، فَأَبَيْتُ، فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ، طَلِّقْ امْرَأَتَكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ أَبِي ذَنْبٍ.

واته: له نیبنو عومره وه ره زای خویان لی بی ده گێرنه وه، که فەرموویه تی: هاوسه ریکم هه بوو زۆرم خوش دهویست، به لام باوکم خوشی نه دهویست، بۆیه فەرمانی پی کردم که ته لاتی بدهم، منیش ته لاقم نه داو گوێرایه لی فەرماشته که ی باوکم نه بووم، به سه رهاته که م بۆ پیغه مبه ره صلی الله علیه وسلم گێرایه وه، فەرمووی: (نه ی (عبد الله) ی کوری عومره ته لاق بده).

دروست نه نافرهت داوای ته لاقدانی خوشکی موسولمانی بکات

۱۴ - بَابُ مَا جَاءَ لَا تَسْأَلِ الْمَرْأَةُ طَلَاقَ أُخْتِهَا

۱۱۹۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، يَبْلُغُ بِهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا تَسْأَلِ الْمَرْأَةُ طَلَاقَ أُخْتِهَا لِتَكْفِي مَا فِي إِنْائِهَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هورهیره وه ره زای خوی لی بی ده گێرنه وه، که فەرموویه تی: پیغه مبه ره صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (نابی نافره تی موسولمان داوای ته لاقدانی خوشکی موسولمانی بکا، بۆ نه وه ی جیی بگێرتنه وه، با شوو بکات به پیاویکی تر).

نهوهی هاتوره دهر باره ی ته لاقی کهم عهقل

۱۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي طَلَاقي الْمَعْتُوهِ

۱۱۹۱ - (ضعيف جدا، والصحيح موقوف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى الصَّنْعَائِيُّ قَالَ: أَنْبَأَنَا مَرْوَانُ بْنُ مُعَاوِيَةَ الْفَرَارِيُّ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ عَجْلَانَ، عَنْ عِكْرِمَةَ بْنِ خَالِدٍ الْمُخْزُومِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كُلُّ طَلَاقٍ جَائِزٌ، إِلَّا طَلَاقَ الْمَعْتُوهِ الْمَغْلُوبِ عَلَى عَقْلِهِ. هَذَا حَدِيثٌ، لَا نَعْرِفُهُ مَرْفُوعًا إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَطَاءِ بْنِ عَجْلَانَ، وَعَطَاءُ بْنُ عَجْلَانَ ضَعِيفٌ ذَاهِبُ الْحَدِيثِ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: أَنَّ طَلَاقَ الْمَعْتُوهِ الْمَغْلُوبِ عَلَى عَقْلِهِ لَا يَجُوزُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَعْتُوها يُفِيْقُ الْأَخْيَانَ فَيُطَلِّقُ فِي خَالٍ إِفَاقَتِهِ.

واته: له نه بو هوره بیره وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه موو ته لاقدان ی دروسته، جگه له ته لاقی کهم عهقل نهوهی عهقلی له ده ست دابی).

به په پیره وکردنی فهرمووده که لای هندی له زانایان له هاره لانی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم و جگه له وانیش: نهوهی عهقلی له ده ست دابی ته لاقی دروست نیه، مه گمر هندی جار بیته وه هوش خوی و له وکاته دا ته لاقی بدات.

باسیکی تر له وباره وه

۱۶ - بَابُ

۱۱۹۲ - (ضعيف) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَعْلَى بْنُ شَيْبٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: كَانَ النَّاسُ وَالرَّجُلُ يُطَلِّقُ امْرَأَتَهُ مَا شَاءَ أَنْ يُطَلِّقَهَا، وَهِيَ امْرَأَتُهُ إِذَا ارْتَجَعَهَا وَهِيَ فِي الْعِدَّةِ، وَإِنْ طَلَّقَهَا مِائَةَ مَرَّةٍ أَوْ أَكْثَرَ، حَتَّى قَالَ رَجُلٌ

لِامْرَأَتِهِ: وَاللَّهِ لَا أَطْلُقُكَ فَتَبِيحِي مَيِّ، وَلَا آوِيكَ أَبَدًا، قَالَتْ: وَكَيْفَ ذَاكَ؟ قَالَ: أَطْلُقُكَ، فَكُلَّمَا هَمَّتْ عِدَّتُكَ أَنْ تَنْقُضِي رَاجِعْتُكَ، فَذَهَبَتِ الْمَرْأَةُ حَتَّى دَخَلَتْ عَلَى عَائِشَةَ فَأَخْبَرَتْهَا، فَسَكَتَتْ عَائِشَةُ، حَتَّى جَاءَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَخْبَرَتْهُ، فَسَكَتَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، حَتَّى نَزَلَ الْقُرْآنُ: (الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ فِيمَا سَأَلَكَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٍ بِإِحْسَانٍ)، قَالَتْ عَائِشَةُ: فَاسْتَأْنَفَ النَّاسُ الطَّلَاقَ مُسْتَقْبَلًا مَنِ كَانَ طَلَّقَ، وَمَنْ لَمْ يَكُنْ طَلَّقَ. حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ إِدْرِيسَ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ نَحْوَ هَذَا الْحَدِيثِ بِمَعْنَاهُ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنْ عَائِشَةَ. وَهَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ يَعْلَى بْنِ شَيْبٍ.

واته: له عائیشه وه رهزای خوای لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیاو هدرکاتی بیویستایه ژنه که ی ته لاق نه دا، وه هر ژنی ده بوو نه گهر له عیده که یدا بیگپړایه ته وه نه گهر سه د جار یان زیاتریش ته لاقی بدایه، هتا پیاو بی به ژنه که ی وت: سویند به (الله) وات ته لاق ناده م ده سست لیم بیته وه، وه هر گیز ناتهیتمه وه، ژنه که وتی: چوڼ ده بیت؟ پیاو که وتی: ته لاق نه ده م، هدرکاتی نزیک بوو عیده که ت ته و او بی ده تگپړمه وه بو ژیر رکیفی خو م، ژنه که هستا چو بو خرم دت عائیشه رهزای خوای لی بی به سهراته که ی بو گپړایه وه، عائیشه بیده نگ بوو هتا پیغه مبره ی خوا صلی الله علیه وسلم هاته وه، به سهراته که ی پی راگه یاند، پیغه مبره ی خوا صلی الله علیه وسلم بیده نگ بوو هتا هم نایه ته هاته خواره: (الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ فِيمَا سَأَلَكَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٍ بِإِحْسَانٍ). سورة البقرة: ۲۲۴. واته: ته لاقی که پیاو بتوانی ژنه که ی پی بیگپړته وه دوو جاره، حوکی خوا له دوا ی نه و دوو ته لاقه نه وه یه یان رایبگری به چاکی، یا لی جیا بیته وه به چاکی.

عائیشه رهزای خوای لی بی فهرمووی: نیر له وه به دوا وه خه لک به مه سه له ی ته لاق ده چوونه وه، نه وه ی که ژنی ته لاق دابوو، نه وه شی که ژنی ته لاق نه دابوو.

دهرباره ی نافرته یکی سکر میرده که ی بمریت و مندالی بی

۱۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْحَامِلِ الْمُتَوَقِّ عَنْهَا زَوْجُهَا تَضَعُ

۱۱۹۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُسَيْنُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَيْبَانُ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنِ الْأَسْوَدِ، عَنْ أَبِي السَّنَائِلِ بْنِ بَعْكُكٍ، قَالَ: وَضَعْتُ سُبَيْعَةَ بَعْدَ وَفَاةِ زَوْجِهَا بِثَلَاثَةِ وَعِشْرِينَ، أَوْ خَمْسَةِ وَعِشْرِينَ يَوْمًا، فَلَمَّا تَعَلَّتْ تَشَوَّقَتْ لِلنِّكَاحِ، فَأَنْكَرَ عَلَيْهَا، فَذَكَرَ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: إِنْ تَفْعَلْ فَقَدْ حَلَّ أَجْلُهَا. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَمْسَنُ بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا شَيْبَانُ، عَنْ مَنْصُورٍ نَحْوَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ. حَدِيثُ أَبِي السَّنَائِلِ حَدِيثٌ مَشْهُورٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَلَا نَعْرِفُ لِلْأَسْوَدِ سَمَاعًا مِنْ أَبِي السَّنَائِلِ وَسَمِعْتُ مُحَمَّدًا يَقُولُ: لَا أَعْرِفُ أَنَّ أَبَا السَّنَائِلِ عَاشَ بَعْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: أَنَّ الْحَامِلَ الْمُتَوَقِّ عَنْهَا زَوْجُهَا إِذَا وَضَعَتْ فَقَدْ حَلَّ التَّزْوِيجُ لَهَا، وَإِنْ لَمْ تَكُنْ انْقَضَتْ عِدَّتُهَا. وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: تَعُدُّ آخِرَ الْأَجَلَيْنِ. وَالْقَوْلُ الْأَوَّلُ أَصَحُّ.

واته: له نهو سه نابیلی کوری به عکه که وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: سوبه یعه له دوا ی وه فاتی میرده که ی به بیست و سی رۆژ یان بیست و پینج رۆژ سکه که ی دانا، کاتی که پاک بوویه وه له خوینی مندال بوون خوی رازنده وه و خوی ناماده کرد بو شوکردن، نینکاریان کرد، نه وه باسکرا بو پیغه مبره صلی الله علیه وسلم، فهرمووی: (نه گهر نهو کاره بکات نه وه هه قی خویه تی شوو بکات و عیده ی ته و او کردو وه).

۱۱۹۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ، وَابْنَ عَبَّاسٍ، وَأَبَا سَلَمَةَ بْنَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ تَذَاكَرُوا الْمُتَوَفَّى عَنْهَا زَوْجُهَا الْحَامِلُ تَضَعُ عِنْدَ وَفَاةٍ زَوْجَهَا، فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: تَعْتَدُ آخِرَ الْأَجَلَيْنِ، وَقَالَ أَبُو سَلَمَةَ: بَلْ تَحِلُّ حِينَ تَضَعُ، وَقَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: أَنَا مَعَ ابْنِ أَخِي، يَعْنِي أَبَا سَلَمَةَ، فَأَرْسَلُوا إِلَى أُمِّ سَلَمَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَتْ: قَدْ وَضَعَتْ سُبَيْعَةُ الْأَسْلَمِيَّةُ بَعْدَ وَفَاةٍ زَوْجَهَا بِسِيرٍ، فَاسْتَفْتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَمَرَهَا أَنْ تَتَزَوَّجَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له سوله یمانی کوری یه ساره وه ده گێر نه وه، که فهرموویه تی: نه بو هورهیره و نیینو عبباس و نه بو سه له مهی کوری (عبد الرحمن) رهزای خویان لی بی باسی نافرتهی سکپریان کرد پیا وه که ی بمری و مندالی بی، نیینو عبباس فهرمووی: له دوو عیدده که واته دانسی سکه که ی و چوار مانگ و ده روزه که، عیدده ی کۆتاهه مینیانه، نه بو سه له مه فهرمووی: هه رکاتی سکه که ی دانا بوی ههیه شوو بکات، نه بو هورهیره فهرمووی: من له گهل برزاکه مم واته نه بو سه له مه، ناردیان بۆ لای ئومو سه له مهی هاوسه ری پیغه مبر صلی الله علیه وسلم، فهرمووی: سوبه یعهی نه سه له می له دوای وه فاتی میرده که ی به ماویه کی که م سکه که ی دانا، ده باره ی شوکردنی پرسیاریان کرد له پیغه مبره ری خوا صلی الله علیه وسلم، نهویش فهرمانی پی کرد شوو بکات.

نه وه ی هاتوره ده باره ی عیده ی نافرته ی میرده که ی بمری

۱۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي عِدَّةِ الْمُتَوَفَّى عَنْهَا زَوْجُهَا

حَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنُ بْنُ عِيسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَمْرِو بْنِ حَزْمٍ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ نَافِعٍ، عَنْ زَيْنَبِ بِنْتِ أَبِي سَلَمَةَ، أَنَّهَا أَخْبَرَتْهُ بِهَذِهِ الْأَحَادِيثِ الثَّلَاثَةِ:

۱۱۹۵ - (صحیح) قَالَتْ زَيْنَبُ: دَخَلْتُ عَلَى أُمِّ حَبِيبَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ تُؤَوِّي أَبُوهَا أَبُو سُفْيَانَ بْنُ حَرْبٍ، فَدَعَتْ بِطِيبٍ فِيهِ صُفْرَةٌ خُلُوقٌ، أَوْ غَيْرُهُ، فَدَهَنْتُ بِهِ جَارِيَةً، ثُمَّ مَسَّتْ بِعَارِضِيهَا، ثُمَّ قَالَتْ: وَاللَّهِ مَا لِي بِالطِّيبِ مِنْ حَاجَةٍ، غَيْرَ أَنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَا يَحِلُّ لِمَرْأَةٍ تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ تُحِدَّ عَلَى مَيِّتٍ فَوْقَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ، إِلَّا عَلَى زَوْجٍ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا.

واته: زهینه بی کچی نه بی سه له مه ده فهرموویت: چوم بۆلای نومو حه بیبه کاتی که نه بو سوفیانی باوکی مرد، جا نومو حه بیبه داوای بۆنیکی گیراوه ی کرد، که می زه عفهرانی تیدا بو، دهستی کرد به ناویداو هینای به ههردوو لای روومه تیدا، له پاشدا وتی: سویند به (الله) هیچ پتیوستم به بۆنی خوش نیه، ته نیا نه وهنده نه بی که له پیغه مبهری خودام صلی الله علیه وسلم بیستوه دهیغه رموو: (ههه نافرته تی که باوهری به خوای گه و ره و به روژی قیامت ههیه بۆی دروست نیه له سی شهو زیاتر ماتهم بگری بۆ مردو، مه گهر بۆ میترده که ی، ده بی بۆ میترده که ی چوار مانگ و ده روژ تازیه بگری).

۱۱۹۶ - (صحیح) قَالَتْ زَيْنَبُ: فَدَخَلْتُ عَلَى زَيْنَبِ بْنِتِ جَحْشٍ حِينَ تُؤَوِّي أَخُوَهَا، فَدَعَتْ بِطِيبٍ، فَمَسَّتْ مِنْهُ، ثُمَّ قَالَتْ: وَاللَّهِ مَا لِي فِي الطِّيبِ مِنْ حَاجَةٍ، غَيْرَ أَنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَا يَحِلُّ لِمَرْأَةٍ تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ تُحِدَّ عَلَى مَيِّتٍ فَوْقَ ثَلَاثِ لَيَالٍ، إِلَّا عَلَى زَوْجٍ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا.

واته: زهینه ب زهینه ی کچی جه حش کاتی که برا که ی مرد، داوای بۆنی خوشی کرد، بۆیان هینا دای له خۆی، له پاشدا وتی: سویند به (الله) هیچ پتیوستم به بۆنی خوش نیه، ته نیا نه وهنده نه بی که له پیغه مبهری خودام صلی الله علیه وسلم بیستوه له سهه مینبهه دهیغه رموو: (ههه نافرته تی که

باوه‌ری به خوی گه‌وره و به رۆژی قیامت هه‌یه بۆی دروست نیه له سێ شه‌وه زیاتر ماته‌م بگری بۆ مردو، مه‌گه‌ر بۆ میرده‌که‌ی، ده‌بی بۆ میرده‌که‌ی چوار مانگ و ده‌ رۆژ تازیه بگری).

۱۱۹۷ - (صحیح) قَالَتْ زَيْنَبُ: وَسَمِعْتُ أُمِّي أُمَّ سَلَمَةَ، تَقُولُ: جَاءَتْ امْرَأَةً إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ ابْنَتِي تُزَوِّجُ عَنْهَا زَوْجَهَا، وَقَدْ اشْتَكَيْتُ عَيْنَيْهَا، أَفَنُكِّحُهَا؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا مَرْبِئَ، أَوْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ كُلُّ ذَلِكَ يَقُولُ لَا، ثُمَّ قَالَ: إِنَّمَا هِيَ أَرْبَعَةُ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا، وَقَدْ كَانَتْ إِخْذَاكُنَّ فِي الْجَاهِلِيَّةِ تَرْمِي بِالْبَغْزَةِ عَلَى رَأْسِ الْحَوَّلِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ فُرَيْعَةَ بِنْتِ مَالِكِ أُخْتِ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، وَخَفْصَةَ بِنْتِ عُمَرَ. حَدِيثُ زَيْنَبَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: أَنَّ الْمُتَوَفَّى عَنْهَا زَوْجَهَا تَتَّقِي فِي عِدَّتِهَا الطَّيِّبَ وَالزَّيْنَةَ. وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَمَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ.

واته: زه‌ینه‌ب ده‌فه‌رموویت: گویم له‌ دایکم واته‌ نه‌مو سه‌له‌مه‌ بوو فه‌رمووی: ئافه‌ه‌تێ هاته‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، وتی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم کچه‌که‌م میرده‌که‌ی مردوه‌و چاوی دیشیت، چاوی برپێژی؟ پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رمووی: (نه‌خیر) دوو تا سێ جار به‌و شیوه‌یه‌ فه‌رمووی: (نه‌خیر، با چاوی نه‌رپێژی) له‌ پاشدا فه‌رمووی: (خۆی تا چوار مانگ و ده‌ شه‌وه، که‌چی ئیوه‌ په‌له‌تانه‌، له‌سه‌رده‌می جاهیلی دا له‌پاش سالتێ ئینجا پشقله‌که‌یتان فری ده‌دا).

به‌ په‌یره‌وکردنی نه‌مه‌ هه‌ندی له‌ زانایان له‌ هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم و جگه‌ له‌وان: ده‌بی ئافه‌ه‌ت له‌کاتی عیده‌دا خۆی بپاریژی له‌بۆنی خۆش و خۆرازانده‌وه. نه‌مه‌ش وته‌ی سوفیان و مالیک و شافعی و نه‌حمد و ئیسحاقه‌.

دهرباره ی (مُظَاهِر) جووت بی پیش نه وهی که فاره ته که ی بدا

۱۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمُظَاهِرِ يُوَاقِعُ قَبْلَ أَنْ يُكْفَرَ

۱۱۹۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو سَعِيدٍ الْأَشْجِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ إِدْرِيسَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ عَطَاءٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَّارٍ، عَنْ سَلَمَةَ بْنِ صَخْرٍ الْبَيَاضِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْمُظَاهِرِ يُوَاقِعُ قَبْلَ أَنْ يُكْفَرَ قَالَ: كَفَّارَةٌ وَاحِدَةٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ، وَمَالِكٍ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: إِذَا وَاقَعَهَا قَبْلَ أَنْ يُكْفَرَ فَعَلَيْهِ كَفَّارَتَانِ. وَهُوَ قَوْلُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ مَهْدِيٍّ.

واته: له سه له مهی کوری صه خره وه ره زای خوی لی بی ده گپړ نه وه، که پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم، دربارهی (مُظَاهِر) جووت پیش نه وهی که فاره ته که ی بدا فهرموویه تی: (یه ک جار که فاره تی له سهره). - (مُظَاهِر) نهو که سیه که به ژنه که ی بلی پستی تو وه پستی دایکم وایه، یان بیچوینی به یه کی له مخره مه کانی -.

زوریه ی زانایان په پړه ی نه مه ده که ن، نه مه ش و ته ی پیشه وایان سوفیانی (ثوری) و مالیک و شافعی و نه محمد و نيسحاقه. هندیکی تریان ده فهرموون: نه گهر جووت بی پیش نه وهی که فاره ته که ی بدا، نه وه دوو جار که فاره تی له سهره، نه مه ش و ته ی (عبد الرحمن) ی کوری مه هدی.

۱۱۹۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو عَمَّارٍ الْحُسَيْنِيُّ بْنُ حُرَيْثٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ مُوسَى، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنِ الْحَكَمِ بْنِ أَبَانَ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ: أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ ظَاهَرَ مِنْ امْرَأَتِهِ، فَوَقَعَ عَلَيْهَا، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي قَدْ ظَاهَرْتُ مِنْ زَوْجَتِي، فَوَقَعْتُ عَلَيْهَا قَبْلَ أَنْ أُكْفَرَ، فَقَالَ: وَمَا حَمَلَكَ عَلَى ذَلِكَ

يَزِيحُكَ اللَّهُ؟ قَالَ: رَأَيْتُ خُلُوعَهَا فِي ضَوْءِ الْقَمَرِ، قَالَ: فَلَا تَقْرُبَهَا حَتَّى تَفْعَلَ مَا أَمَرَكَ اللَّهُ بِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له ئیبنو عہباسوہ رەزای خوایان لی بی دەگیڕنەوہ، کە پیاوی ھات بو څرمدت پیغہ مہر صلی اللہ علیہ وسلم، بہ ژنہ کە ی وتبوو: پشتی تو وە ک پشتی دایکم وایہ، جووتبوو بوو لەگەلی، وتی: ئە ی پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، من بہ ژنہ کە ی څۆم وت: پشتی تو وە ک پشتی دایکم وایہ، پیش نہو ی کە فارە تە کە ی بدم جووتبوو لەگەلی، فەر موو: (رەحمەتی خوات لی بی چی وای لی کردی؟)، وتی: لەبەر روناکی مانگە شەودا خلخالە کانیم بینی څۆم پی نہگیرا، فەر موو: (تزیکی مەبەر وە ھەتا نہو بریارە جی بہ جی دە کەیت کە خوا بو ی داناویت).

نەو ی ھاتووہ دەر بارە ی کە فارە تی (ظہار).

۲۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَفَّارَةِ الظَّهَارِ

۱۲۰۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ الْحِزَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ أَبِي كَثِيرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو سَلَمَةَ، وَمُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ ثَوْبَانَ، أَنَّ سَلْمَانَ بْنَ صَخْرٍ الْأَنْصَارِيَّ، أَحَدَ بَنِي بَيَاضَةَ جَعَلَ امْرَأَتَهُ عَلَيْهِ كَظْهَرِ أُمِّهِ حَتَّى يَمُضِيَ رَمَضَانُ، فَلَمَّا مَضَى نِصْفٌ مِنْ رَمَضَانَ وَقَعَ عَلَيْهَا لَيْلًا، فَأَتَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهُ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَعَتَقَ رَقَبَةً، قَالَ: لَا أَحْدُهَا، قَالَ: فَصُمُّ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ، قَالَ: لَا أَسْتَطِيعُ، قَالَ: أَطْعِمِ سِتِّينَ مِسْكِينًا، قَالَ: لَا أَحْدُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِقُرْظَةَ بْنِ عَمْرِو: أَعْطِهِ ذَلِكَ الْعَرَقَ وَهُوَ مِثْلُ يَأْخُذُ خَمْسَةَ عَشَرَ صَاعًا،

أَوْ سِتَّةَ عَشَرَ صَاعًا إِطْعَامَ سِتِّينَ مِسْكِينًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. يُقَالُ: سَلَمَانُ بْنُ صَخْرٍ، وَيُقَالُ: سَلَمَةُ بْنُ صَخْرٍ الْبَيَاضِيُّ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي كَفَّارَةِ الظَّهَارِ.

واته: له نه بو سه له مهو موحه ممدی کوری (عبد الرحمن) ی کوری (ثوبان) هوه ده گپړ نه وه، که سه لمانی کوری صه خری نه نصاری، یه کی بوو له (بني بياضة)، (ظهاری) له ژنه کی کرد تا ره مهزان ته واو ده بیئت، جا کاتی که نیوهی مانگی ره مهزان تیپه ری شو چوویوه لای ژنه کی، بویه هاته خزمهت پیغه مبره ری خوا صلی الله علیه وسلم، به سهرهات و هه والی خوی پی راگه یاند، نه ویش فهرمووی: (کزیله یه رزگار بکه). وتی: نیمه، فهرمووی: (دهی دوو مانگ به سهر یه که وه روژوو بگره). وتی: ناتوأم، فهرمووی: (ده خواردنی شهست هه ژار و که مده ست بده). وتی: نیمه، پیغه مبره ری خوا صلی الله علیه وسلم به فهره ی کوری عه مر ی فهرموو: (نه وهنده ی خورما بده ری با ده ر خواردی شهست هه ژار و که مده ستی بدات).

نه وهی هاتووه ده رباره ی که فاره تی (إیلاء).

۲۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِيْلَاءِ

۱۲۰۱ - (ضعيف) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ قَزَعَةَ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُسْلِمَةُ بْنُ عُلْقَمَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا دَاوُدُ بْنُ عَلِيٍّ، عَنْ عَامِرٍ، عَنْ مَسْرُوقٍ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: أَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ نِسَائِهِ، وَحَرِّمٌ، فَجَعَلَ الْحَرَامَ حَلَالًا، وَجَعَلَ فِي الْيَمِينِ كَفَّارَةً. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ، وَأَبِي مُوسَى. حَدِيثُ مُسْلَمَةَ بْنِ عُلْقَمَةَ، عَنْ دَاوُدَ، زَوَاهِ عَلِيٍّ بْنِ مُسْهِرٍ، وَغَيْرُهُ، عَنْ دَاوُدَ، عَنِ الشَّعْبِيِّ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا.

وَلَيْسَ فِيهِ عَنْ مَسْرُوقٍ، عَنْ عَائِشَةَ وَهَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ مَسْلَمَةَ بْنِ عَلْقَمَةَ. وَالْإِبْلَاءُ: هُوَ أَنْ يَخْلِفَ الرَّجُلُ أَنْ لَا يَقْرَبَ امْرَأَتَهُ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ فَأَكْثَرَ. وَاخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِيهِ إِذَا مَضَتْ أَرْبَعَةُ أَشْهُرٍ، فَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: إِذَا مَضَتْ أَرْبَعَةُ أَشْهُرٍ يُوقَفُ، فَإِمَّا أَنْ يَبْقِيَ، وَإِمَّا أَنْ يُطَلَّقَ، وَهُوَ قَوْلُ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: إِذَا مَضَتْ أَرْبَعَةُ أَشْهُرٍ فَهِيَ تَطْلِيقٌ بَاطِلَةٌ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَأَهْلِ الْكُوفَةِ.

واته: له عائشه وه ره زاي خواي لى بى ده گيرنه وه، كه فهرموويه تى: پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم ژنه كاني له سهر خوى حرام كرد، له پاشدا نه وهى حرامى كړدبوو چه لالى كړده وه كه فاره تى سوينده كهى دا.

(إِبْلَاءٌ) نه ميه: پياو سويند بخوا نزيكى ژنه كهى نه كهوى و له سهر خوى حرامى بكا هه تا چوار مانگ و زياتر ش، زانايان رايان جياوازه لهوباره وه، هه ندى له زانايان له هاوه لاني پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم و جگه له وانيش ده فهرمون: نه گهر له چوار مانگ تپه پرى ته لاقى ناكهوى، يان نه وه تا ده گيرپيته وه، يا ته لاقى ده دات، نه مهش وتهى پيشه وايان ماليك و شافيعى و نه حمد و نيسحاقه. هه نديكى تر له زانايان له هاوه لاني پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم و جگه له وانيش ده فهرمون: نه گهر له چوار مانگ تپه پرى نه وه ته لاقى بائينه، نه مهش وتهى پيشه و سوفيان و خه لكى كوفه يه.

نهوهی هاتوره دهر باره ی شهره نه فرین

۲۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي اللَّعَانِ

۱۲۰۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُهُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ أَبِي سُلَيْمَانَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، قَالَ: سُئِلْتُ عَنِ الْمُتْلَاعَيْنِ فِي إِمَارَةِ مُصْعَبِ بْنِ الزُّبَيْرِ، أَيْفَرَّقَ بَيْنَهُمَا؟ فَمَا دَرَيْتُ مَا أَقُولُ، فَقُمْتُ مَكَانِي إِلَى مَنْزِلِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ اسْتَأْذَنْتُ عَلَيْهِ، فَقِيلَ لِي: إِنَّهُ قَائِلٌ، فَسَمِعَ كَلَامِي، فَقَالَ: ابْنُ جُبَيْرٍ ادْخُلْ، مَا جَاءَ بِكَ إِلَّا حَاجَةٌ؟ قَالَ: فَدَخَلْتُ، فَإِذَا هُوَ مُفْتَرِشٌ بِرَدْعَةٍ رَحِلٍ لَهُ، فَقُلْتُ: يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمُتْلَاعَيْنِ أَيْفَرَّقَ بَيْنَهُمَا؟ فَقَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ، نَعَمْ، إِنْ أَوَّلَ مَنْ سَأَلَ عَنْ ذَلِكَ فَلَانُ بْنُ فُلَانٍ، أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَرَأَيْتَ لَوْ أَنَّ أَحَدَنَا رَأَى امْرَأَتَهُ عَلَى فَاحِشَةٍ كَيْفَ يَصْنَعُ؟ إِنْ تَكَلَّمْتُ، تَكَلَّمْتُ بِأَمْرِ عَظِيمٍ، وَإِنْ سَكَتُ، سَكَتَ عَلَى أَمْرِ عَظِيمٍ. قَالَ: فَسَكَتَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمْ يُجِبْهُ. فَلَمَّا كَانَ بَعْدَ ذَلِكَ، أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: إِنَّ الَّذِي سَأَلْتُكَ عَنْهُ قَدْ ابْتُلِيَ بِهِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ هَذِهِ الْآيَاتِ الَّتِي فِي سُورَةِ النُّورِ: (وَالَّذِينَ يَزْمُونَ أَرْوَاحَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ) حَتَّى خَتَمَ الْآيَاتِ فَدَعَا الرَّجُلَ، فَتَلَا الْآيَاتِ عَلَيْهِ، وَوَعَّظَهُ، وَذَكَّرَهُ، وَأَخْبَرَهُ أَنَّ عَذَابَ الدُّنْيَا أَهْوَنُ مِنْ عَذَابِ الْآخِرَةِ فَقَالَ: لَا وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ مَا كَذَبْتُ عَلَيْهَا. ثُمَّ تَنَّى بِالْمَرْأَةِ، فَوَعَّظَهَا، وَذَكَّرَهَا، وَأَخْبَرَهَا أَنَّ عَذَابَ الدُّنْيَا أَهْوَنُ مِنْ عَذَابِ الْآخِرَةِ، فَقَالَتْ: لَا وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ مَا صَدَقَ. قَالَ: فَبَدَأَ بِالرَّجُلِ، فَشَهِدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ، وَالْحَامِسَةَ أَنَّ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ. ثُمَّ تَنَّى بِالْمَرْأَةِ فَشَهِدَتْ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ، وَالْحَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ. ثُمَّ فَرَّقَ بَيْنَهُمَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَابْنِ مَسْعُودٍ، وَحُذَيْفَةَ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ.

واته: له سه عیدی کوری جوبهیره وه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که
 فهرموویه تی: کاتی موصعه بی کوری زویتر فهرمان په واکاربه دهستی عیراق بوو
 ده باره ی نهو ژن ومیرده ی که له نیوان خویندا شهره نه فرین ده کهن پرسیارم لی کرا،
 که نایا جیاده کرینه وه له یه کتر یان نا؟ منیش نه مزانی بلیم چی، له جیتی خوم
 هه ستام و چووم بو مالی (عبد الله) ی کوری عومهر رهزای خویان لی بی، داوای
 مؤله تی چوونه ژووره وه م کرد، نوکه ره که ی پیتی وتم: خه وتووه و خهوی قهیلوله نیوه ی
 روژ ده کات، به لام خوی گویتی له ده نگم بوو فهرمووی: نیینو جوبهیر وه ره ژووره وه،
 دیاره بو کاریکی گرنگ و پیویست توی هیناوه، فهرمووی: چوومه ژووره وه ده پروام
 له سهر جلی وشتره که ی خوی دانیش تووه، وتم: نهی (ابا عبد الرحمن) نهو ژن
 ومیرده ی که له نیوان خویندا شهره نه فرین ده کهن جیاده کرینه وه له یه کتر یان نا؟
 فهرمووی: پاک بینگهردی بو خوای گه وه نهی چون جیانا کرینه وه، یه کهم کهس که
 پرسیار ی کرد له و باره وه فلانی کوری فلان بوو، هات بو لای پیغه مبهره صلی الله
 علیه وسلم وتی: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، نه گهر که سی له نیتمه
 چو به سهر ژنه کهیدا داوین پیسی ده کرد چی بکات؟ نه گهر قسه بکات نهوه قسه
 له سهر کاریکی گه وه و گرنگ ده کات، خو نه گهر بیده نگیش بیت نهوه له سهر
 کاریکی گه وه و گرنگ بی ده نگ ده بی، فهرمووی: پیغه مبهری خوا صلی الله
 علیه وسلم بی ده نگ بوو وه لامی نه دایه وه، پاش ماویه هاته وه بو لای پیغه مبهره
 صلی الله علیه وسلم وتی: نهوه ی ده باره ی پرسیارم لی کردی نهوه تا به سهر خوم
 هاتووه، جا خوای گه وه نه ی نایه تانی سوره تی نوری دابه زاند: (وَالَّذِينَ يَزُمُونَ
 أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ
 لَمِنَ الصَّادِقِينَ (٦) وَالْخَامِسَةُ أَنْ لَعْنَتَ اللَّهُ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ). سورة النور: ٦
 - ٧. واته: نهو که سانه ی که تومه تی زینا ده ده نه پال هاوسه رانیان، له هه مان

کاتدا بیجگه له خویان شایه تی تریان نیه شایه تییان بۆ بدەن که ئەو ژنه زینای کردوه، چونکه چوار شایه ت پتووسته بۆ ئیسپاتی زینا، جا بۆ ئەوێ ئەو ههشتا شەلاقە لە کۆڵ بکەوێت - ئەگەر شایه د نەبوو - دەبیّت هەر یەک لەو جوړه پیاوانه چوار جار به ناوی خواوه شایه تی بدات و سویند بخوات به خوا و بلیت: به راستی من له له راستگۆیانم " که ده لێم ئەم ژنەم زینای کردوه " وه به چاوی خۆم تاوانه کهیم بینوه، پینجهم جاریش بلیت: نه فرینی خوام له سەر بێ ئەگەر له درۆزانان یم.

پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم پیاوه کهی بانگ کردوو ئەم ئایه تانهی به سەردا خوینده وه و نامۆژگاری کردو سزاو تۆله ی قیامه تی یاد خسته وه و پیتی راگه یاند که سزاو تۆله ی قیامه ت سهخت تره له سزاو تۆله ی دنیا، وتی: سویند به (الله) که تۆی به هه ق رهوانه کردوه راست ده کهم بهو شیوه یه بوو که وتم درۆی بۆ هه لئانه ستم، جا ژنه کهی بانگ کردوو ئایه ته کانی به سەردا خوینده وه و نامۆژگاری کردو سزاو تۆله ی قیامه تی یاد خسته وه و پیتی راگه یاند که سزاو تۆله ی قیامه ت سهخت تره له سزاو تۆله ی دنیا، وتی: سویند به (الله) که تۆی به هه ق رهوانه کردوه راست ناکات و بوختانم بۆ ده کات، فرمووی: له پیاوه که وه دهستی پێ کرد، چوار جار شایه تی داو سویندی خوارد به خوای گه وره که له راستگۆیانە، له پینجهم جاردا شایه تی دا وتی: نه عله تی خوام لێ بێ ئەگەر له درۆزانان یم و بوختانی بۆ بکه م، له پاشدا ژنه کهش چوار جار شایه تی داو سویندی خوارد به خوای گه وره که له راستگۆیانە و میرده کهی له درۆزانان و بوختانی بۆ ده کات، له پینجهم جاردا شایه تی دا وتی: غه زه ب و قاری خوام لێ بێ ئەگەر میرده که م راست بکات، ئیتر پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له یه کتری جیا کردنه وه.

۱۲۰۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: لَأَعَنَّ رَجُلٌ امْرَأَتَهُ، وَفَرَّقَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَيْنَهُمَا، وَالْحَقُّ الْوَلَدَ بِالْأُمِّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ.

واته: له ئیبنو عومره وه ره زای خویان لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیاوئ ژنه که ی به زیناکار دایه قه له م و شهره نه فرینیان کرد، جا پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم جیای کردنه وه له یه کتر و منداله که ی دا به نافرته که.

ژنی میرده که ی بری له کوئ عیدده که ی ته و او بکات

۲۳ - بَابُ مَا جَاءَ أَيْنَ تَعْتَدُّ الْمُتَوَقُّ عَنْهَا زَوْجُهَا؟

۱۲۰۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ، عَنْ سَعْدِ بْنِ إِسْحَاقَ بْنِ كَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ، عَنْ عَمَّتِهِ زَيْنَبِ بِنْتِ كَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ، أَنَّ الْفُرَيْعَةَ بِنْتَ مَالِكِ بْنِ سِنَانٍ وَهِيَ أُخْتُ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، أَخْبَرَتْهَا أَنَّهَا جَاءَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَسْأَلُهُ أَنْ تَرْجِعَ إِلَى أَهْلِهَا فِي بَنِي خُدْرَةَ، وَأَنَّ زَوْجَهَا خَرَجَ فِي طَلَبِ أَعْبُدٍ لَهُ أَبْقُوا، حَتَّى إِذَا كَانَ بِطَرْفِ الْقُدُومِ لِحَقُّهُمْ فَقَتَلُوهُ. قَالَتْ: فَسَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ أَرْجِعَ إِلَى أَهْلِي، فَإِنَّ زَوْجِي لَمْ يَتْرُكْ لِي مَسْكَنًا يَمْلِكُهُ وَلَا نَفَقَةً، قَالَتْ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: نَعَمْ. قَالَتْ: فَأَنْصَرَفْتُ، حَتَّى إِذَا كُنْتُ فِي الْحُجْرَةِ، أَوْ فِي الْمَسْجِدِ، نَادَانِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَوْ أَمَرَ بِي فَنُودِيتُ لَهُ، فَقَالَ: كَيْفَ قُلْتِ؟ قَالَتْ: فَرَدَدْتُ عَلَيْهِ الْقِصَّةَ الَّتِي ذَكَرْتُ لَهُ مِنْ شَأْنِ زَوْجِي، قَالَ: امْكُثِي فِي بَيْتِكَ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ. قَالَتْ: فَأَعْتَدْتُ فِيهِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا. قَالَتْ: فَلَمَّا كَانَ عُثْمَانُ أَرْسَلَ إِلَيَّ، فَسَأَلَنِي عَنْ ذَلِكَ، فَأَخْبَرْتُهُ، فَاتَّبَعَهُ وَقَضَى بِهِ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ

سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعْدُ بْنُ إِسْحَاقَ بْنِ كَعْبٍ بْنِ عُجْرَةَ فَذَكَرَ نَحْوَهُ بِمَعْنَاهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: لَمْ يَرَوْا لِلْمُعْتَدَةِ أَنْ تَنْتَقِلَ مِنْ بَيْتِ زَوْجِهَا حَتَّى تَنْقُضِيَ عِدَّتَهَا. وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: لِلْمَرْأَةِ أَنْ تَعْتَذَّ خِيْتُ شَاءَتْ، وَإِنْ لَمْ تَعْتَذَّ فِي بَيْتِ زَوْجِهَا. وَالْقَوْلُ الْأَوَّلُ أَصَحُّ.

واته: زهینه بی کچی که عیبی کوری عوجره ده لیت: فوره یعهی کچی مالیکی کوری سینان خوشکی نه بو سه عیدی خودری، بۆ زهینه بی گپرایه وه که هاتووه بۆ خرمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم داوای لی کردوه که بگه پریته وه بۆ ناو که سوکاری له بهنی خودره، چونکه میترده که ی چوو بوو به شوتین چه ند بهنده یه کیدا ده گه را که هالها تبون، هتا له ناوچه ی قه دوم پیمان گه یشت نه وانیش کوشتیان، فوره یعه وتی: پرسیارم کرد له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم که بگه پریته وه بۆ ناو که سوکارم، چونکه میترده که م نه خانوی خزی بۆ به جی هیشتوم نه خهرجی؟ فوره یعه وتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (به لی). فوره یعه وتی: کاتی که له مزگهوت یان له حوجره که ده رچوم بانگی کردم، یان فهرمانی دا بانگ کرام، فهرمووی: (چیت وت؟) منیش به سه رهاته که م بۆ گپرایه وه ده باره ی میترده که م، فوره یعه وتی: فهرمووی: (هه ر له و ماله ی که هه والی مردنی میترده که ت پی گه یشتوه بمیتره وه، هتا عیددهت ته واو ده بی). فوره یعه وتی: منیش چوار مانگ و ده شه و له و شوتینه دا مامه وه هتا عیدده که م ته واو کرد، فوره یعه وتی: کاتی که پیشه وا (عُثْمَان) ی کوری عه فغان ره زای خوی لی بی بوو به خلیفه ی موسولمانان ناردی به شوتیندا له و باره وه پرسیاری لی کردم، منیش بۆم گپرایه وه، نه ویش له سه ری رۆیشت و حوکی پی کرد.

بە پەیرەوکردنی فەرموودە کە زۆربەی زانایان لە ھاوێلانی پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم و جگە لەوانیش پێیان وایە: ئەگەر ژنی مێردە کە یەكێ لە شوێنی خۆی بێنیتەوه و نەگۆزیتەوه بۆ شوێنێکی تر هەتا ماوه (عدە) کە یەكێ تەواو دەکات، ئەمەش وتەی پێشەوایان سوفیانی (شوری) شافعی و ئەحمەد و نیسحاقە. هەندێکی تر لە زانایان لە ھاوێلانی پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم و جگە لەوانیش پێیان وایە: ئەگەر ژن مێردە کە یەكێ مرد ئارەزووی خۆیەتی لە هەركوێ ماوه (عدە) کە یەكێ تەواو دەکات. پێشەوا (ترمذی) دەفەرمووی: رای یەكەم دروست ترە.

باسه کانی کرین و فروشتن له پیغه مبهروهه صلی الله علیه وسلم

۱۲ - أَبُوبِ الْبُيُوعِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

خوپاراستن له گومان و نهو شتانهی که شوبههیان تیدایه

۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَرْكِ الشُّبُهَاتِ

۱۲۰۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَنْدٍ، عَنْ مُجَالِدٍ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنِ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: الْحَلَالُ بَيْنَ وَالحَرَامِ بَيِّنٌ، وَبَيِّنٌ ذَلِكَ أُمُورٌ مُشْتَبِهَاتٌ، لَا يَذَرِي كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ أَمِنَ الْحَلَالِ هِيَ أَمٍ مِنَ الْحَرَامِ، فَمَنْ تَرَكَهَا اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعَرْضِهِ فَقَدْ سَلِمَ، وَمَنْ وَاقَعَ شَيْئًا مِنْهَا، يُوشِكُ أَنْ يُوَاقِعَ الْحَرَامَ، كَمَا أَنَّهُ مَنْ يَرْعَى حَوْلَ الْحِمَى، يُوشِكُ أَنْ يُوَاقِعَهُ، أَلَا وَإِنَّ لِكُلِّ مَلِكٍ حِمًى، أَلَا وَإِنَّ حِمَى اللَّهِ تَحَارِمُهُ. حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ، عَنْ زَكَرِيَّا بْنِ أَبِي زَائِدَةَ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنِ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ بِمَعْنَاهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَاهُ غَيْرُ وَاحِدٍ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنِ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ.

واته: له نوعمانی کوری به شیرهوه رهزای خوای لی بی ده گیرنهوه، که فەرموویهتی: بۆ خۆم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو دهیفرموو: (بهراستی نهو کاروکردهوانهی حەلال کران له لایهن خوای گهروهوه روون و ناشکراو دیارن، ههروهه نهو کاروکردهوانهش که حەرام کران له لایهن خوای گهروهوه روون و ناشکراو دیارن، له نیوان شه م دوانه دا ههندی شت ههمن جیگهی

گومانن حه لآلی و حه رامییان روون و ناشکرا نیسه زۆرکەس نازانن حه لآلن یان
 حه رامن، جا نهوهی خۆی بیاریزی له شتی گومان لیکراو نهوه دین و ناموسی خۆی
 ده بیاریزی و سه لامهت ده بی، هه رکه سیك نزیك بیته وه له شتی گومان لیکراو
 نهوه نزیکه بکه ویتته ناو حه رامه وه، وهك چۆن شوان نه گهر رانه کهی له ده وره وه
 پاوه ندا بله وه پینتی نزیکه بکه ویتته ناویه وه - واته هه رکهس لیتی به دور بیته
 سه لامه ته -، ناگادارین هه موو کار به ده ستی پاوه نی خۆی هه یه و ده بیاریزی،
 پاوه نی خوای گه وره ش نه و شتانه یه که حه رامی کردون).

نهوهی هاتوو ده باره ی سوود خواردن

۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي أَكْلِ الرِّبَا

۱۲۰۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ
 عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَكِلَ الرِّبَا، وَمُوكِلَهُ، وَشَاهِدِيهِ، وَكَاتِبَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ، وَعَلِيٍّ، وَجَابِرٍ،
 وَأَبِي جُحَيْفَةَ. حَدِيثُ عَبْدِ اللَّهِ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله)ی کورپی مه سهوده وه رهزای خوای لی بی ده گیر نه وه، که
 پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه فره تی کردوه له سوود خۆر و سوود وه رگر
 و لهو که سه ی که ده بیته به شایهت و لهو که سه ش که ده نیوسیته).

دهرباره‌ی هه‌ره‌شه‌ی توند لهو که‌سانه‌ی که درۆده‌که‌ن

۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّغْلِيظِ فِي الْكَذِبِ وَالزُّورِ وَنَحْوِهِ

۱۲۰۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى الصَّنْعَائِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ الْحَارِثِ، عَنْ شُعْبَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي بَكْرٍ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ أَنَسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْكِبَائِرِ، قَالَ: الشِّرْكُ بِاللَّهِ، وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ، وَقَتْلُ النَّفْسِ، وَقَوْلُ الزُّورِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي بَكْرَةَ، وَأَيُّمَ بْنِ حُرَيْمٍ، وَابْنِ عُمَرَ. حَدِيثُ أَنَسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه‌نه‌سی کوپی مالی‌که‌وه ره‌زای خوای لى بى ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌رباره‌ی تاوانه‌ گه‌وره‌کان فەر‌موویه‌تی: (بریتین له مانه: هاوبه‌ش دانان بۆ خوای گه‌وره، ته‌رکی سه‌ردانی باوک و دایک و نازاردانیان، کوشتنی که‌سى به ناهه‌ق، درۆ‌کردن).

دهرباره‌ی بازرگانه‌کان و پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم

چ ناویکی لى ناون

۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التُّجَّارِ وَتَسْمِيَةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِيَّاهُمْ

۱۲۰۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ عَيَّاشٍ، عَنْ عَاصِمٍ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ قَيْسِ بْنِ أَبِي غَرْزَةَ، قَالَ: خَرَجَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَنَحْنُ نُسَمِّي السَّمَايَةَ، فَقَالَ: يَا مَعْشَرَ التُّجَّارِ، إِنَّ الشَّيْطَانَ، وَالْإِنَّمْ يَخْضُرَانِ الْبَيْعَ، فَشَوْبُوا بَيْنَكُمْ بِالصَّدَقَةِ. وَفِي الْبَابِ عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ، وَرِفَاعَةَ. حَدِيثُ قَيْسِ بْنِ أَبِي غَرْزَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. رَوَاهُ مَنْصُورٌ، وَالْأَعْمَشُ، وَحَبِيبُ بْنُ أَبِي ثَابِتٍ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ قَيْسِ بْنِ أَبِي غَرْزَةَ، وَلَا نَعْرِفُ لِقَيْسٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَيْرَ هَذَا. حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ

شَقِيقُ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ قَيْسِ بْنِ أَبِي غَرْزَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوُهُ بِمَعْنَاهُ. نَاقِصٌ وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له قهسی کوری ئیبنو ئه بو غه ره زه وه ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: له سهرده می پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم به ئیمه یان دهوت: ده لال، جاری پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دای به لاماندا ناویکی جوانتر و چاکتری لی ناین - وشه ی ده لال گوری بو بازرگان که وشه یه کی جوانتره - فهرموی: (نه ی کومه لی بازرگانان، کرین و فروشت شهیتان ناماده ی ده بی و قسه ی بی هوده و سویندی تی ده که ویت، تیکه لی خیر و سه ده قه ی بکه ن واته خیری لی بکه ن با بیته که فاره تی نه و سویند و قسه بی هودانه ی که کردوتانه).

۱۲۰۹ - (ضعیف) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا قَبِيصَةُ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ أَبِي حَمْزَةَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: التَّاجِرُ الصَّدُوقُ الْأَمِينُ مَعَ النَّبِيِّينَ، وَالصِّدِّيقِينَ، وَالشُّهَدَاءِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ الثَّوْرِيِّ عَنْ أَبِي حَمْزَةَ. وَأَبُو حَمْزَةَ: اسْمُهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَابِرٍ وَهُوَ شَيْخٌ بَصْرِيٌّ. حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، عَنْ أَبِي حَمْزَةَ بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ.

واته: له ئه بو سه عیده وه ره زای خوی لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (بازرگانی موسولمانی راستگو و دهسپاک له روزی قیامه تا له گه له پیغه مبهران و راستگویان و شهیدانی رینگای خوادیه).

۱۲۱۰ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَبُو سَلَمَةَ يَحْيَى بْنُ خُلْفٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ الْمُفَضَّلِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُثْمَانَ بْنِ حُثَيْمٍ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ عَبْدِ بْنِ رِفَاعَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ

أَنَّهُ خَرَجَ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى الْمُصَلَّى، فَرَأَى النَّاسَ يَتَبَايَعُونَ، فَقَالَ: يَا مَعْشَرَ التُّجَّارِ، فَاسْتَجَابُوا لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَزَفَعُوا أَعْنَاقَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ إِلَيْهِ، فَقَالَ: إِنَّ التُّجَّارَ يُبْعَثُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فُجَّارًا، إِلَّا مَنْ اتَّقَى اللَّهَ، وَبَرَّ، وَصَدَقَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَيُقَالُ: إِسْمَاعِيلُ بْنُ عُبَيْدٍ اللَّهِ بْنِ رِفَاعَةَ أَيْضًا.

واته: له ريفاعهوه رهزای خوی لی بی ده گپرنهوه، که له خزمهت پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم ده رچوو بۆ نویرگا که، ته ماشای کرد خه لکه که سهرقالی کرین و فروشتن، فهرمووی: (نهی کومه لی بازرگانان)، خه لکه که سهریان بهرزکردهوه و روویان کرده پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم و گوئیان بۆ راگرت، فهرمووی: (بیگومان له پوژی قیامه تدا بازرگانان زیندوده کرینهوه هه موویان به دکارن، نهوانه یان نه بی که له خوا ده ترسن و خیر و چاکه ده کهن و راستگو و سهر راستن).

که سی شهک و که لوپهل به سویندی درۆ بفروشیت

۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ خَلَفَ عَلَى سِلْعَةٍ كَاذِبًا

۱۲۱۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، قَالَ: أَخْبَرَنِي عَلِيُّ بْنُ مُدْرِكٍ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا زُرْعَةَ بْنَ عَمْرِو بْنِ جَرِيرٍ يُحَدِّثُ، عَنْ حَرْثَةَ بْنِ الْحَرِّ، عَنْ أَبِي ذَرٍّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: ثَلَاثَةٌ لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَلَا يُزَكِّيهِمْ، وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ، قُلْنَا: مَنْ هُمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَدْ خَابُوا وَخَسِرُوا؟ فَقَالَ: الْمَنَانُ، وَالْمَسْبِيلُ إِزَارُهُ، وَالْمَقْفُوقُ سِلْعَتُهُ بِالْخِلْفِ الْكَاذِبِ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي أُمَامَةَ بْنِ ثَعْلَبَةَ، وَعِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، وَمَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ. حَدِيثُ أَبِي ذَرٍّ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (أبو ذر) وه رهزای خوی لی بی ده گپرنهوه، که پیغه مبهردا خوا صلی

الله علیه وسلم فرموویهتی: (سی کهس له رۆژی قیامهتدا خوا نایان دوینی و روویان تی ناکات، وه له تاوان پاکیان ناکاتهوه، وه سزای سهخت و توندیان بو ههیه). وتمان: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم! نهوانه کین ره نجهرۆ و له خیر بیبهش بوون؟ فرمووی: (کهسێک خیر بکات و دوایی بیداتهوه به ناوچاوی نهو کهسهدا که خیری پی کردووه و منهتی به سهردا بکات، کهسێک جلی شور له بهر بکات، وه کهسی شهک و کهلوپهلی به سویندی درۆ بفروشینت و ساغی بکاتهوه).

دهرباره ی دهوچوون بو بازارگانی سهر له بهیانی

٦ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّبَكِيرِ بِالتَّجَارَةِ

١٢١٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ إِسْرَاهِيمَ الدُّورِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ عَطَاءٍ، عَنْ عُمَارَةَ بْنِ حُدَيْدٍ، عَنْ صَخْرِ الْغَامِدِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اللَّهُمَّ بَارِكْ لَأُمِّي فِي بُكُورِهَا. قَالَ: وَكَانَ إِذَا بَعَثَ سَرِيَّةً، أَوْ جَيْشًا، بَعَثَهُمْ أَوَّلَ النَّهَارِ. وَكَانَ صَخْرٌ رَجُلًا تَاجِرًا، وَكَانَ إِذَا بَعَثَ تِجَارَةً بَعَثَهُمْ أَوَّلَ النَّهَارِ، فَأَتَرَى وَكَثُرَ مَالُهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَابْنِ مَسْعُودٍ، وَبُرَيْدَةَ، وَأَنْسٍ، وَابْنِ عُمَرَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَجَابِرٍ. حَدِيثُ صَخْرِ الْغَامِدِيِّ حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَلَا نَعْرِفُ لِصَخْرِ الْغَامِدِيِّ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَيْرَ هَذَا الْحَدِيثِ. وَقَدْ رَوَى سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ يَحْيَى بْنِ عَطَاءٍ هَذَا الْحَدِيثَ.

واته: له سهخری کوپی غامیدیوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویهتی: (خودایه! فیهو بهر کهت بجهره نیس و کاری نومهتم سهر له بهیانی). فرمووی: پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم کاتی سوپایه یان له شکریکی بناردایه سهر له بهیانی رهوانه ی

ده کرد، سه خریش خۆی پیاویکی بازرگان بوو، سه ره به یانی بازرگانیه که ده خسته ری له بهر نهوه دهوله مه ند بوو سامان و دارایی زۆر بوو بوو.

ده رباره ی روخسه تی کرینی شمه ک به قهرز تا کاتی بوون

۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرُّحْصَةِ فِي الشِّرَاءِ إِلَى أَجَلٍ

۱۲۱۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو حَفْصٍ عَمْرُو بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عُمَارَةُ بْنُ أَبِي حَفْصَةَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عِكْرِمَةُ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: كَانَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثَوْبَانِ قَطْرِيَّانِ غُلِيظَانِ، فَكَانَ إِذَا قَعَدَ فَعَرِقَ، ثَقُلَا عَلَيْهِ، فَقَدِمَ بَزٌّ مِنَ الشَّامِ لِفُلَّانٍ الْيَهُودِيِّ، فَقُلْتُ: لَوْ بَعَثْتَ إِلَيْهِ، فَاشْتَرَيْتَ مِنْهُ ثَوْبَيْنِ إِلَى الْمَيْسَرَةِ، فَأَرْسَلَ إِلَيْهِ، فَقَالَ: قَدْ عَلِمْتُ مَا يُرِيدُ، إِنَّمَا يُرِيدُ أَنْ يَذْهَبَ بِمَا لِي أَوْ بِدَرَاهِمِي، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كَذَبَ، قَدْ عَلِمَ أَنِّي مِنْ أَتْقَاهُمْ لِلَّهِ، وَأَدَاهُمْ لِلْأَمَانَةِ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَنَسٍ، وَأَسْمَاءَ بِنْتِ يَزِيدَ. حَدِيثُ عَائِشَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَاهُ شُعْبَةُ أَيْضًا، عَنْ عُمَارَةَ بْنِ أَبِي حَفْصَةَ. وَسَمِعْتُ مُحَمَّدَ بْنَ فِرَاسٍ الْبَصْرِيَّ يَقُولُ: سَمِعْتُ أَبَا دَاوُدَ الطَّيَالِسِيَّ يَقُولُ: سُئِلَ شُعْبَةُ يَوْمًا عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ، فَقَالَ: لَسْتُ أُحَدِّثُكُمْ حَتَّى تَقُومُوا إِلَى جِزْمِي بْنِ عُمَارَةَ بْنِ أَبِي حَفْصَةَ، فَتَقْلُبُوا رَأْسَهُ. قَالَ: وَحَرَمِي فِي الْقَوْمِ. أَنَّى إِعْجَابًا بِهَذَا الْحَدِيثِ.

واته: له عانی شهوه ره زای خوای لی بی ده گێر نهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دوو پۆشاکێ شالی نهستوری له بهردا بوو، کاتی داده نیشت ناره قی ده کرد قورس ده بوون له بهریدا، روژی کابریه کی جوله که له شامه وه کوتالی بۆ هات، وتم: بۆ نانیری بۆ لای دوو پۆشاکێ به قهرز لی بکری ههتا کاتی دهست رویشتن نهو کاته نرخه که ی بۆ بنیری، شهویش ناردی بۆ لای، جوله که که وتی: نه زانم چی ده ویت، نهیهوی مال و دره مه کانم بیات بۆ خۆی و

نهداتهوه، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (درو ده کات، بینگومان خوی چاک ده زانیت که من له هه موو کهس زیاتر له خوا ده ترسم و له هه موو کهس باشر نه مانهت ده ده مهوه).

۱۲۱۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عَدِيٍّ، وَعُثْمَانُ بْنُ عُمَرَ، عَنْ هِشَامِ بْنِ حَسَّانَ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: تُوِيَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَدِرْعُهُ مِزْهُونَةٌ بِعِشْرِينَ صَاعًا مِنْ طَعَامٍ أَخَذَهُ لِأَهْلِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نیبنو عه باسهوه ره زای خویان لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم وه فاتی کرد قه لغانیکی - له لای کابرایه کی جوله که - دانا بوو له بریتی سی مهن خواردن که وه ریگرتبوو بو بژیوی خیزانه کی.

۱۲۱۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عَدِيٍّ، عَنْ هِشَامِ الدَّسْتَوَائِيِّ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ (ح) قَالَ مُحَمَّدٌ: وَحَدَّثَنَا مُعَاذُ بْنُ هِشَامٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: مَشَيْتُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِخُجْزِ شَعِيرٍ وَإِهَالَةٍ سَنَخَةٍ، وَلَقَدْ رُهِنَ لَهُ دِرْعٌ عِنْدَ يَهُودِيٍّ بِعِشْرِينَ صَاعًا مِنْ طَعَامٍ أَخَذَهُ لِأَهْلِهِ، وَلَقَدْ سَمِعْتُهُ ذَاتَ يَوْمٍ، يَقُولُ: مَا أُمْسَى فِي آلِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَاعٌ تَمْرٍ، وَلَا صَاعٌ حَبٍّ، وَإِنَّ عِنْدَهُ يَوْمَئِذٍ لَتِسْعَ نِسْوَةٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نه سهوه ره زای خوی لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: جاری نانی جو و هندی رونه زهنگی پیوم برد بو پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم، بینگومان قه لغانیکی له لای کابرایه کی جوله که دانا بوو له بریتی بیست مهن خواردن که وه ریگرتبوو بو بژیوی خیزانه کی، روژی گویم لیتی بوو ده فهرموو: (خیزانه کانی موحه ممد ئیواره یان به سهردا نه هاتوو خاوهنی مهنی خورما یان مهنی گه نم بن). بینگومان له وکاته دا خاوهنی نو ژن بوو.

نهوهی هاتووه ده باره ی مهرجه کان

۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كِتَابَةِ الشُّرُوطِ

۱۲۱۶ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبَّادُ بْنُ لَيْثٍ صَاحِبُ الْكَرَائِسِيِّ الْبَصْرِيِّ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الْمَجِيدِ بْنُ وَهَبٍ، قَالَ: قَالَ لِي الْعَدَاءُ بْنُ خَالِدِ بْنِ هُوْدَةَ: أَلَا أَقْرَأُكَ كِتَابًا كَتَبَهُ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: قُلْتُ: بَلَى، فَأَخْرَجَ لِي كِتَابًا: هَذَا مَا اشْتَرَى الْعَدَاءُ بْنُ خَالِدِ بْنِ هُوْدَةَ مِنْ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، اشْتَرَى مِنْهُ عَبْدًا أَوْ أَمَةً، لَا دَاءَ وَلَا عَائِلَةَ وَلَا خَبْثَةً، يَبِيعُ الْمُسْلِمُ الْمُسْلِمَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَبَّادِ بْنِ لَيْثٍ. وَقَدْ رَوَى عَنْهُ هَذَا الْحَدِيثُ غَيْرُ وَاحِدٍ مِنْ أَهْلِ الْحَدِيثِ.

واته: له (عبد المجیدی) کوری وهه بهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فەرموویت: عهدانی کوری خالیدی کوری (هوْدَة) رهزای خوای لی بی پیتی وتم: نهو نامهیهت بۆ بخوینمهوه که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بۆ نوییوم، وتم: به لئی، نامه کی بۆ ده رهینام: عهدانی کوری خالیدی کوری (هوْدَة) نه مهی کریوه له موحه ممدی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، بهندهیه کی لی کریوه، که نیه کیکی لی کریوه بی دهر د و بی فروفیل و بی گهره، وه ک چون موسولمانی به بی فروفیل پیتی ده فروشی ناوا.

نهوهی هاتوره دهربارهی کیشانهو پیوانه و تهرازو

۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمِكْيَالِ وَالْمِيزَانِ

۱۲۱۷ - (ضعيف والصحيح موقوف) حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ يَعْقُوبَ الطَّالْقَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْوَاسِطِيُّ، عَنْ حُسَيْنِ بْنِ قَيْسٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِأَصْحَابِ الْمِكْيَالِ وَالْمِيزَانِ: إِنَّكُمْ قَدْ وُلِّيتُمْ أَمْرَيْنِ هَلَكَتَ فِيهِ أُمَمٌ سَالِفَةٌ قَبْلَكُمْ. هَذَا حَدِيثٌ، لَا نَعْرِفُهُ مَرْفُوعًا إِلَّا مِنْ حَدِيثِ حُسَيْنِ بْنِ قَيْسٍ، وَحُسَيْنُ بْنُ قَيْسٍ يُضَعَّفُ فِي الْحَدِيثِ. وَقَدْ رَوَى هَذَا بِإِسْنَادٍ صَحِيحٍ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ مَوْقُوفًا.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خوايان لى بى ده گپرنه وه، كه فهرموويه تى: پیغه مبهرى خوا صلى الله علیه وسلم بهوانه ی کیشانهو پیوانه ده کهن و تهرازویان به دهسته فهرموو: (ئیوه دوو شتتان پى سپیردراوه نه ته وه کانی پیش ئیوه به هو ی نهو دووانه وه تیاچوون - که واته هو شیاری خوتان بن تهرازووبازی مه کهن -).

نهوهی هاتوره دهربارهی که سى زیاتر بدات

۱۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي بَيْعِ مَنْ يَزِيدُ

۱۲۱۸ - (ضعيف) حَدَّثَنَا حُمَيْدُ بْنُ مَسْعَدَةَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ شُمَيْطٍ بْنُ عَجْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْأَخْضَرُ بْنُ عَجْلَانَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ الْحَنْفِيِّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَاعَ جِلْسًا وَقَدْحًا، وَقَالَ: مَنْ يَشْتَرِي هَذَا الْجِلْسَ وَالْقَدْحَ، فَقَالَ رَجُلٌ: أَخَذْتُهُمَا بِدِرْهَمٍ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ يَزِيدُ عَلَى دِرْهَمٍ، مَنْ يَزِيدُ عَلَى دِرْهَمٍ؟ فَأَعْطَاهُ رَجُلٌ دِرْهَمَيْنِ: فَبَاعَهُمَا مِنْهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ الْأَخْضَرِ بْنِ عَجْلَانَ، وَعَبْدُ اللَّهِ الْحَنْفِيِّ الَّذِي رَوَى

عَنْ أَنَسٍ هُوَ أَبُو بَكْرٍ الْحَنَفِيُّ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ: لَمْ يَرَوْا بِأَسَا يَبِيعُ مَنْ يَزِيدُ فِي الْغَنَائِمِ وَالْمَوَارِيثِ. وَقَدْ رَوَى الْمُعْتَمِرُ بْنُ سُلَيْمَانَ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ مِنْ كِبَارِ النَّاسِ، عَنِ الْأَخْضَرِ بْنِ عَجَلَانَ هَذَا الْحَدِيثَ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گێر نه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم خوی ژیر کۆپانیک و جامیکی هه راج کرد فهرمووی: (کی نه م ژیر کۆپان و جامه ده کری؟) پیاوی وتی: من ده مهون به دره مهی، فهرمووی: (کی له دره مهی زیاتر ده دات، کی له دره مهی زیاتر ده دات)، پیاویکی دوو دره مهی دایه، پیغه مبه ریش صلی الله علیه وسلم فروشتنی بهو.

فروشتی کۆیله به که خاوه نه که ی بلای له دوا ی مردنم نازاد به

۱۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي بَيْعِ الْمُدَبَّرِ

۱۲۱۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ جَابِرٍ، أَنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ دَبَّرَ غُلَامًا لَهُ، فَمَاتَ وَلَمْ يَتْرُكْ مَالًا غَيْرَهُ، فَبَاعَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَاشْتَرَاهُ نُعَيْمُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ النَّحَّاسِ. قَالَ جَابِرٌ: عَبْدًا قَبِيضًا مَاتَ عَامَ الْأَوَّلِ فِي إِمَارَةِ ابْنِ الزُّبَيْرِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَرَوَى مِنْ غَيْرِ وَجْهٍ عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: لَمْ يَرَوْا يَبِيعُ الْمُدَبَّرَ بِأَسَا، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ. وَكَرِهَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ بَيْعَ الْمُدَبَّرِ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَمَالِكٍ، وَالْأَوْزَاعِيِّ.

واته: له جابیره وه رهزای خوای لی بی ده گێر نه وه، که پیاویکی نه نصاری

غولامیکی هه بوو پیتی وت: تو له دواى مردنم نازادی، جا پیاوه که مرد جگه لهوه هیچ شتیکی له پاش به جی نه ما، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فروشتی به نوعه می کوری (عبد الله). جابیر ره زای خواى لى بى فه رموی: غولامیکی (قبطی) بوو له سالی یه که می فه زمانه وایی زویتری کوری عه واما مرد.

نه می کردن له چوون به پیری فروشیاره

۱۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ تَلْقَى الْبُيُوعِ

۱۲۲۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سُلَيْمَانُ التَّيْمِيُّ، عَنْ أَبِي عَثْمَانَ، عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ: نَهَى عَنْ تَلْقَى الْبُيُوعِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَابْنِ عُمَرَ، وَزُجَلٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له ئیبنو مه سعوده وه ره زای خواى لى بى ده گیر نه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه می کردوه له وهی بچن به پیری فروشیاره وه پیش نه وهی بگاته بازار بو نه وهی کالاکه می به هه رزان لى بکرن، له پاشدا خوتان به گران بیفروشن.

۱۲۲۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا سَلَمَةُ بْنُ شَبِيبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ الرَّقِّيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرٍو، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِيرِينَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى أَنْ يُتْلَى الْجَلْبُ، فَإِنْ تَلَّاهُ إِنْسَانٌ فَأَبْتَاغَهُ فَصَاحِبُ السَّلْعَةِ فِيهَا بِالْخِيَارِ إِذَا وَرَدَ السُّوقَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ أَيُّوبَ، وَحَدِيثِ ابْنِ مَسْعُودٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَقَدْ كَرِهَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ تَلْقَى الْبُيُوعِ، وَهُوَ ضَرْبٌ مِنَ الْحَدِيثَةِ، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَغَيْرِهِ مِنْ أَصْحَابِنَا.

واته: له نه بو هورهیره وه ره زای خواى لى بى ده گیر نه وه، که پیغه مبهری خوا

صلی الله علیه وسلم نهی کردووه لهوهی بچن به پیری کهسیکهوه کالآو شمهک بهیئنی بو بازار پیفروشی، جا نهگه کهسی چوو بهپیرهوهو شتی لی کپی، نهوه خاوهن شمهکهکه سهروشکه کاتی دهگاته بازار.

با شاری شت بو لادیتی نهفروشی

۱۳ - بَابُ مَا جَاءَ لَا يَبِيعُ حَاضِرٌ لِنَادٍ

۱۲۲۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، وَأَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ قَالَا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَقَالَ قُتَيْبَةُ يَنْلُغُ بِهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَبِيعُ حَاضِرٌ لِنَادٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ طَلْحَةَ، وَجَابِرٍ، وَأَنْسٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَحَكِيمِ بْنِ أَبِي يَزِيدَ، عَنْ أَبِيهِ، وَعَمْرٍو بْنِ عَوْفٍ الْمُرَزِيِّ جَدِّ كَثِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، وَرَجُلٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (با شاری شت نهفروشی بو لادیتی).

۱۲۲۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ، وَأَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يَبِيعُ حَاضِرٌ لِنَادٍ، دَعَا النَّاسَ يَرْزُقُ اللَّهُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَحَدِيثُ جَابِرٍ فِي هَذَا هُوَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ أَيْضًا. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ:

كَرَهُوا أَنْ يَبِيعَ حَاضِرٌ لِيَادٍ، وَرَخَّصَ بَعْضُهُمْ فِي أَنْ يَشْتَرِيَ حَاضِرٌ لِيَادٍ. وَقَالَ الشَّافِعِيُّ: يُكْرَهُ أَنْ يَبِيعَ حَاضِرٌ لِيَادٍ، وَإِنْ بَاعَ فَلْيَبِيعْ جَائِزًا.

واته: له جابیره وه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (با شاری شت بو لادیسی نه فروشی، واز بینن لهو خه لکه با خوای پهروه دگار رۆزی هه ندکیان بدات به هوی هه ندیکی تریان هوه، خویان بو خویان سه وداو مامه له بکهمن و شه که کانیان بفروشن).

نه وهی هاتوو ده باره ی نهی کردن له (المُحَاقَلَة) و (المُرَابَنَة).

۱۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّهْيِ عَنِ الْمُحَاقَلَةِ، وَالْمُرَابَنَةِ

۱۲۲۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الإسْكَندَرَانِيُّ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْمُحَاقَلَةِ، وَالْمُرَابَنَةِ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَزَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، وَسَعْدِ بْنِ جَابِرٍ، وَزَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْمُحَاقَلَةُ: بَيْعُ الزَّرْعِ بِالْحِنْطَةِ، وَالْمُرَابَنَةُ: بَيْعُ الثَّمَرِ عَلَى رُءُوسِ النَّحْلِ بِالثَّمَرِ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ: كَرَهُوا بَيْعَ الْمُحَاقَلَةِ، وَالْمُرَابَنَةِ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نهی کرد وه له فروشتنی شینایی به نه دووراوهیی، وه له فروشتنی بهری خوارماو بهرسيلهی تری به داره وه.

۱۲۲۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ يَزِيدٍ، أَنَّ زَيْدًا أَبَا عِيَّاشٍ، سَأَلَ سَعْدًا عَنِ الْبَيْضَاءِ بِالسُّلْتِ، فَقَالَ: أَيُّهُمَا أَفْضَلُ؟ قَالَ الْبَيْضَاءُ، فَنَهَى عَنْ ذَلِكَ. وَقَالَ سَعْدٌ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُسْأَلُ

عَنْ اشْتِرَاءِ الثَّمَرِ بِالرُّطْبِ، فَقَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ: أَيْنَقْصُ الرُّطْبُ إِذَا يَبَسَ، قَالُوا: نَعَمْ، فَنَهَى عَنْ ذَلِكَ. حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ زَيْدِ أَبِي عَيَّاشٍ قَالَ: سَأَلْنَا سَعْدًا، فَذَكَرَ نَحْوَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَأَصْحَابِنَا.

واته: له (عبد الله)ی کوری یهزیدهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که زهید نهبا عیاش پرسیری کردوه له سهعدی کوری نهبی وهقاص دهبرارهی (البیضاء) که دانهویلهیه که وهک گهنم به (السُّلْت) که نهویش هدر دانهویلهیه که وهک نهو بهلام تهری و شکیه کهیان جیاوازه، وتی: کامهیان چاکتره؟ وتی: (بیضاء)، نههی لی کرد، سهعد رهزای خوای لی بی فهرمووی: گویم لی بوو دهبرارهی خورمای وشک به خورمای تهر له پیغهمبهری خویان صلی الله علیه وسلم پرسی؟ نهویش فهرمووی: (نهگهر خورما تهره که وشک بوویهوه کهم دهکات؟). وتیان: بهلی، جا پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم نههی لی کرد.

دهبرارهی فروشتنی بهروبووم ههتا پی نهگات ناپهسهنده

۱۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ بَيْعِ الثَّمَرَةِ حَتَّى يَبْدُوَ صَلَاحُهَا

۱۲۲۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنْ بَيْعِ النَّخْلِ حَتَّى يَزْهَوْ.

واته: له ئیبنو عومرهوه رهزای خویان لی بی دهگیرنهوه، که پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم نههی کردوه له فروشتنی بهروبووم ههتا پی نهگات.

۱۲۲۷ - (صحیح) وَهَذَا الْإِسْنَادُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنْ بَيْعِ السُّنْبُلِ حَتَّى يَبْيَضَ وَيَأْمَنَ الْعَاهَةُ، نَهَى الْبَائِعَ وَالْمَشْتَرِيَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ، وَعَائِشَةَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَجَابِرٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَزَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: كَرِهُوا بَيْعَ التِّمَارِ قَبْلَ أَنْ يَبْدُوَ صِلَاحُهَا، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَأَخَذَ وَإِسْحَاقُ.

واته: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نهی کردوه له فروشتنی دانه ویله بهرلهوه که سببی هه لئه گه پری و له دهر دو نه خووشی رزگاری ببی، وه نهی کردوه له فروشیار و له کپیار، نهی کردوه له فروشیار هه تا ماله که ی زیاه نه بییت و زهره نه کات، نهی کردوه له کپیاریش هه تا مالی برا که ی به نار هوا نه خوات.

۱۲۲۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْحَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْوَلِيدِ، وَعَقَّانُ، وَسُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ قَالُوا: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنْ بَيْعِ الْعِنَبِ حَتَّى يَسْوَدَّ، وَعَنْ بَيْعِ الْحَبِّ حَتَّى يَشْتَدَّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مَرْفُوعًا، إِلَّا مِنْ حَدِيثِ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ.

واته: له نه نه سی کوری مالی که وه ره زای خوای لی بی ده گپ نه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نهی کردوه له فروشتنی تری هه تا پی ده گات و رهش ده بی، ههروه ها دانه ویله ش هه تا له دهر دو نه خووشی رزگاری ده بی و به که لک دی.

فروشتی کۆریه ی نهو کۆریه یه ی لهسکی دایکی دایه ناپه سهنده

۱۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّهْيِ عَنْ بَيْعِ حَبْلِ الْحَبْلَةِ

۱۲۲۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنْ بَيْعِ حَبْلِ الْحَبْلَةِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ وَحَبْلُ الْحَبْلَةِ: نِتَاجُ النَّتَاجِ، وَهُوَ بَيْعٌ مَفْسُوخٌ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَهُوَ مِنْ بَيْعِ الْغَرَرِ. وَقَدْ رَوَى شُعْبَةُ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ. وَرَوَى عَبْدُ الْوَهَّابِ الثَّقَفِيُّ، وَغَيْرُهُ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، وَنَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهَذَا أَصَحُّ.

واته: له (عبد الله) کۆری عومره وه رهزای خویان لی بی دهگیرنه وه، که فەرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه هی کردوه له فروشتنی کۆریه ی نهو کۆریه یه ی لهسکی دایکی دایه، واته نه گهر و شتریک ناوس بویه به چکه یه کی مینه ی ببویه، له پاشدا نهو به چکه یه گه وره بویه و ناوس ببویه به چکه یه کی ببویه نهو به چکه یان ده فروشت، جا پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه هی کرد لهو مامه له یه، چونکه شتی که بوونی نیه و نادیاره.

مامه له ی خه له تاندن دروست نیه و ناپه سهنده

۱۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ بَيْعِ الْغَرَرِ

۱۲۳۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الْأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ بَيْعِ الْغَرَرِ، وَبَيْعِ الْخَصَاةِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عُمَرَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَأَنْسٍ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ أَهْلِ

الْعِلْمُ: كَرِهُوا بَيْعَ الْعَرَرِ. قَالَ الشَّافِعِيُّ: وَمِنْ بُيُوعِ الْعَرَرِ بَيْعُ السَّمَكِ فِي الْمَاءِ، وَبَيْعُ الْعَبْدِ الْأَبْقَى، وَبَيْعُ الطَّيْرِ فِي السَّمَاءِ، وَتَحْوُ ذَلِكَ مِنَ الْبُيُوعِ. وَمَعْنَى بَيْعِ الْخِصَاةِ: أَنْ يَقُولَ الْبَائِعُ لِلْمُشْتَرِي إِذَا نَبَذْتُ إِلَيْكَ بِالْخِصَاةِ فَقَدْ وَجَبَ الْبَيْعُ فِيمَا بَيْنِي وَبَيْنَكَ. وَهَذَا شِبْهُ بَيْعِ الْمُتَابَذَةِ، وَكَانَ هَذَا مِنْ بُيُوعِ أَهْلِ الْجَاهِلِيَّةِ.

واته: له نه بو هوریه ره ره زای خوای لى بى ده گپنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبرى خوا صلی الله علیه وسلم نه هی کردوه له مامه له ی خه له تاندن - وه ک مامه له ی ماسی له ده ریادا، بالنده له ناسماندا - ، ههروه ها نه هی کردوه له مامه له ی بهرد فریدانیس - بو نمونه فروشیار بهردی بهاویت بلای نه م زهویه م پی فروشتیت هه تا نهو جیگایه ی نه م بهرده هه لده دم به کو ی بگات، نه مهش دروست نیه چونکه بهرد هاویشتنه که له که سیکه وه بو که سیکى تر ده گۆری هیهه زیاتری ده یهاوێزی.

ده باره ی دوو فروشتن له فروشتیکدا دروست نیه و ناپه سه نده

۱۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّهْيِ عَنْ بَيْعَتَيْنِ فِي بَيْعَةٍ

۱۲۳۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدَةُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ بَيْعَتَيْنِ فِي بَيْعَةٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَابْنِ عُمَرَ، وَابْنِ مَسْعُودٍ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَقَدْ فَسَّرَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ قَالُوا: بَيْعَتَيْنِ فِي بَيْعَةٍ أَنْ يَقُولَ: أَيْمُكَ هَذَا الثُّوبُ بِثَمَنِ عَشْرَةٍ، وَبِنِسْبَةِ عِشْرِينَ، وَلَا يُفَارِقُهُ عَلَى أَحَدٍ الْبَيْعَتَيْنِ، فَإِذَا فَارَقَهُ عَلَى أَحَدِهِمَا فَلَا بَأْسَ إِذَا كَانَتْ الْعُقُودَةُ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمَا قَالَ الشَّافِعِيُّ: وَمِنْ مَعْنَى نَهْيِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ بَيْعَتَيْنِ فِي بَيْعَةٍ أَنْ يَقُولَ: أَيْمُكَ دَارِي هَذِهِ بِكَذَا عَلَى أَنْ تَبِيعَنِي غُلَامَكَ بِكَذَا، فَإِذَا

وَجَبَّ لِي غُلَامُكَ وَجَبَّ لَكَ دَارِي، وَهَذَا يُفَارِقُ عَنْ بَيْعٍ بَعِيرٍ غَنٍّ مَعْلُومٍ، وَلَا يَذْرِي كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا عَلَى مَا وَقَعَتْ عَلَيْهِ صَفَقَتُهُ.

واته: له شهو هورهیره وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه هی کردوه له دوو فروشتن له فروشتنی کدا - وه که شهو بلی: من شهو خانوه تی ده فروشم به وهنده به مهرجی توش سه یاره که ی خۆتم پی بفروشی به شه وهنده شه که سه ی نه مه بکات شهو ده بی سه ودا که ره که مته که یان هه لبرگی یان خوی توشی سود (ریا) خواردن ده بی -.

ده باره ی فروشتی شتی که له لات نه دروست نه و ناپه سه نده

۱۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ بَيْعِ مَا لَيْسَ عِنْدَكَ

۱۲۳۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْنٌ، عَنْ أَبِي بَشِيرٍ، عَنْ يُوسُفَ بْنِ مَاهَكَ، عَنْ حَكِيمِ بْنِ حِزَامٍ قَالَ: أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقُلْتُ: يَا نَبِيَّ الرَّجُلُ يَسْأَلُنِي مِنَ الْبَيْعِ مَا لَيْسَ عِنْدِي، أَتُبَاعُ لَهُ مِنَ السُّوقِ، ثُمَّ أَيْعُهُ؟ قَالَ: لَا تَبِعْ مَا لَيْسَ عِنْدَكَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو.

واته: له سه کیمی کوری حیزامه وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: چووم بو خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم وتم: پیاوی دیته لام و داوام لی ده کات شتیکی پی بفروشم که نیستا له لام نه، نایا له بازار پوی بکریم، له پاشدا پیی بفروشم؟ فهرمووی: (شتی مه فروشه که له لات نه).

۱۲۳۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ يُوسُفَ بْنِ مَاهَكَ، عَنْ حَكِيمِ بْنِ حِزَامٍ قَالَ: نَهَانِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ أُبَيْعَ مَا لَيْسَ عِنْدِي. نَاقِصٌ، قَالَ إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ. قُلْتُ لِأَحْمَدَ: مَا مَعْنَى نَهَى عَنْ سَلْفٍ

وَبَيْعٌ؟ قَالَ: أَنْ يَكُونَ يُفْرِضُهُ قَرْضًا، ثُمَّ يُبَايِعُهُ عَلَيْهِ بَيْعًا يَزْدَادُ عَلَيْهِ، وَيَحْتَمِلُ أَنْ يَكُونَ يُسَلِّفُ إِلَيْهِ فِي شَيْءٍ، فَيَقُولُ: إِنْ لَمْ يَنْتَهَيْأَ عِنْدَكَ فَهُوَ بَيْعٌ عَلَيْكَ. قَالَ إِسْحَاقُ يَعْنِي ابْنَ زَاهَوِيهِ كَمَا قَالَ. قُلْتُ لِأَحْمَدَ: وَعَنْ بَيْعٍ مَا لَمْ تَضْمَنْ، قَالَ: لَا يَكُونُ عِنْدِي إِلَّا فِي الطَّعَامِ مَا لَمْ تَقْبِضْ. قَالَ إِسْحَاقُ: كَمَا قَالَ: فِي كُلِّ مَا يَكَالُ أَوْ يُوزَنُ. قَالَ أَحْمَدُ: إِذَا قَالَ: أَيْبَعُكَ هَذَا الثَّوْبَ وَعَلَيَّ خِيَاطَتُهُ وَقَصَارَتُهُ فَهَذَا مِنْ نَحْوِ شَرْطَيْنِ فِي بَيْعٍ، وَإِذَا قَالَ: أَيْبَعُكَ وَعَلَيَّ خِيَاطَتُهُ فَلَا بَأْسَ بِهِ، أَوْ قَالَ: أَيْبَعُكَ وَعَلَيَّ قَصَارَتُهُ فَلَا بَأْسَ بِهِ، إِنَّمَا هُوَ شَرْطٌ وَاحِدٌ. قَالَ إِسْحَاقُ كَمَا قَالَ.

واته: له حه کیمی کوری حیزامه وه رهزای خوای لی بئی ده گیرنه وه، که فەرموو یه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فروشتنی شتیکی لی قه ده گه کردم که له لام نه بی.

١٢٣٤ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَيُّوبُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ شُعَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ أَبِيهِ، حَتَّى ذَكَرَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرٍو أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَحِلُّ سَلْفٌ وَبَيْعٌ، وَلَا شَرْطَانِ فِي بَيْعٍ، وَلَا رِبْحٌ مَا لَمْ يُضْمَنْ، وَلَا بَيْعٌ مَا لَيْسَ عِنْدَكَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. حَدِيثُ حَكِيمِ بْنِ حِزَامٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ، قَدْ رَوَى عَنْهُ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ رَوَى أَيُّوبُ السَّخْتِيَانِيُّ، وَأَبُو بَشِيرٍ، عَنْ يُونُسَ بْنِ مَاهَكَ، عَنْ حَكِيمِ بْنِ حِزَامٍ. وَرَوَى هَذَا الْحَدِيثَ عَوْفٌ، وَهَشَامُ بْنُ حَسَّانَ، عَنْ ابْنِ سِيرِينَ، عَنْ حَكِيمِ بْنِ حِزَامٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَهَذَا حَدِيثٌ مُرْسَلٌ، إِنَّمَا رَوَاهُ ابْنُ سِيرِينَ، عَنْ أَيُّوبَ السَّخْتِيَانِيِّ، عَنْ يُونُسَ بْنِ مَاهَكَ، عَنْ حَكِيمِ بْنِ حِزَامٍ.

واته: له (عبد الله)ی کوری عه مره وه رهزای خویان لی بئی ده گیرنه وه، که فەرموو یه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموو یه تی: (رهوا نیه سه له م و مامه له بهیه که وه - بۆ نمونه که سی

بلی ئەم بەندەت پێ دەفروشم بە پەنجار هەزار درهەم بەو مەرجە ی که سەد هەزار درهەم پێ بەدەت بە سەلەم - ، دوو مەرج لەیەك مامەلەدا رەوا نیە، رەوا نیە سودی شتێك زامنی نەبێ - وەك ئەوێ مالتی لە كەسێك بگرت پێش ئەوێ وەری بگرت بيفروشی بە كەسێكی تر - ، رەوا نیە فروشتنی ئەو شتە ی که لات نەبێ و نەتوانی تەسلیمی بكەیت).

١٢٣٥ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَّالُ، وَعَبْدَةُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْحَزَائِيُّ الْبَصْرِيُّ أَبُو سَهْلٍ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ قَالُوا: حَدَّثَنَا عَبْدُ الصَّمَدِ بْنُ عَبْدِ الْوَارِثِ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ ابْنِ سِيرِينَ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ يُونُسَ بْنِ مَاهَكَ، عَنْ حَكِيمِ بْنِ حَزَامٍ قَالَ: نَهَانِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ أُبَيِّعَ مَا لَيْسَ عِنْدِي. وَرَوَى وَكِيعٌ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ ابْنِ سِيرِينَ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ حَكِيمِ بْنِ حَزَامٍ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنْ يُونُسَ بْنِ مَاهَكَ. وَرَوَاهُ عَبْدُ الصَّمَدِ أَصَحُّ. وَقَدْ رَوَى يَحْيَى بْنُ أَبِي كَثِيرٍ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ يَعْلَى بْنِ حَكِيمٍ، عَنْ يُونُسَ بْنِ مَاهَكَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عِصْمَةَ، عَنْ حَكِيمِ بْنِ حَزَامٍ، عَنْ النَّجَّيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ: كَرِهُوا أَنْ يُبَيِّعَ الرَّجُلُ مَا لَيْسَ عِنْدَهُ.

واتە: لە حەكیمی كورێ حیزامەوێ رەزای خوای لێ بێ دەگێرێنەو، كە فەرموویەتی: پێغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فروشتنی شتیکی لێ قەدەغە كردم كە لەلام نەبێ.

قه دهغه کردنی فروشتنی سه ره رشتیاری و به خشینی

۲۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ بَيْعِ الْوَلَاءِ وَهَيْبَتِهِ

۱۲۳۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، وَشُعْبَةُ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنْ بَيْعِ الْوَلَاءِ وَهَيْبَتِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ عَنْ ابْنِ عُمَرَ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ. وَقَدْ رَوَى يَحْيَى بْنُ سُلَيْمٍ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ نَهَى عَنْ بَيْعِ الْوَلَاءِ وَهَيْبَتِهِ وَهُوَ وَهُمْ وَهُمْ فِيهِ يَحْيَى بْنُ سُلَيْمٍ، وَرَوَى عَبْدُ الْوَهَّابِ الثَّقَفِيُّ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُنِيرٍ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ يَحْيَى بْنِ سُلَيْمٍ.

واته: له نیبنو عومره وه ره زای خویان لی بی ده گیرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ریگری کردوه له فروشتنی سه ره رشتیاری (الولاء)، وه له به خشینی.

دهر باره ی قه دهغه کردنی فروشتنی نازهل به نازهل به قهرز

۲۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ بَيْعِ الْحَيَوَانِ بِالْحَيَوَانِ نَسِئَةً

۱۲۳۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو مُوسَى مُحَمَّدُ بْنُ مُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، عَنْ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ سَمُرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنْ بَيْعِ الْحَيَوَانِ بِالْحَيَوَانِ نَسِئَةً. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَجَابِرٍ، وَابْنِ عُمَرَ. حَدِيثُ سَمُرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَسَمَاعُ الْحَسَنِ مِنْ سَمُرَةَ صَحِيحٌ هَكَذَا

قَالَ عَلِيُّ بْنُ الْمَدِينِيِّ، وَغَيْرُهُ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ فِي بَيْعِ الْحَيَوَانِ بِالْحَيَوَانِ نَسِئَةً، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَأَهْلِ الْكُوفَةِ، وَبِهِ يَقُولُ أَحْمَدُ. وَقَدْ رَخَّصَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ فِي بَيْعِ الْحَيَوَانِ بِالْحَيَوَانِ نَسِئَةً، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَإِسْحَاقَ.

واته: له سه موره رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم نه هی کردوه له فروشتنی ناژهل به ناژهل به قهرز.

۱۲۳۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو عَمَارٍ الْحُسَيْنِيُّ بْنُ حُرَيْثٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ ثَمِيرٍ، عَنْ الْحَجَّاجِ وَهُوَ ابْنُ أَرْطَاةَ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْحَيَوَانُ اثْنَانِ بَوَاحِدٍ لَا يَصْلُحُ نَسِئًا، وَلَا بِأَنْسٍ بِهِ يَدَا يَدٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له جابیره وه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که فرموویه تی: پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم که فرموویه تی: (فروشتنی دوو ناژهل به ناژهل تی دروست نیه نه گهر دوا بخریت، به لام نه گهر دهست به دهست بی نه وه دروسته).

ده باره ی کرینی بهنده یه به دوو بهنده.

۲۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي شِرَاءِ الْعَبْدِ بِالْعَبْدَيْنِ

۱۲۳۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: أَخْبَرَنَا اللَّيْثُ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: جَاءَ عَبْدٌ فَبَايَعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى الْهِجْرَةِ، وَلَا يَشْعُرُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ عَبْدٌ، فَجَاءَ سَيِّدُهُ يُرِيدُهُ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: بَعْثَرَاهُ بَعْدَيْنِ أَسْوَدَيْنِ، ثُمَّ لَمْ يُبَايِعْ أَحَدًا بَعْدَ حَتَّى يَسْأَلَ: أَعْبَدَ هُوَ؟ وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ.

حَدِيثُ جَابِرٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنَّهُ لَا بَأْسَ بِعَبْدٍ يَعْبُدُنِي يَدًا يَدًا، وَاحْتَلَفُوا فِيهِ إِذَا كَانَ نَسِيئًا.

واته: له جابیره وه رهزای خواى لى بى ده گيرنه وه، كه فهرموويه تى: بهنده يه هاته خزمهت پیغه مبهرى خوا صلی الله علیه وسلم، شهویش نه یزانی بهنده يه په یمانی لى وهرگرت بهو مهرجه ی کوچ بکات بو مه دینه، جا گه وړه که ی هات داواى کرده وه، پیغه مبهرى خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (پیم بفروشه)، به دوو بهنده ی رهش لیتی کړی، له پاشدا نیتر په یمانی له کهس وهرنده گرت هه تا پرسپاری لى نه کردایه که بهنده يه یان نا.

نموى هاتووه دهر باره ی گهنم به گهنم يهك به يهك و ناپه سهندى زیاتردان

۲۳ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْحِنْطَةَ بِالْحِنْطَةِ مِثْلًا يُمِثِلُ وَكَزَاهِيَةَ التَّفَاضُلِ فِيهِ

۱۲۴۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ، عَنْ خَالِدِ الْحَذَّاءِ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ أَبِي الْأَشْعَثِ، عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الذَّهَبُ بِالذَّهَبِ مِثْلًا يُمِثِلُ، وَالْفِضَّةُ بِالْفِضَّةِ مِثْلًا يُمِثِلُ، وَالتَّمْرُ بِالتَّمْرِ مِثْلًا يُمِثِلُ، وَالبُرُّ بِالْبُرِّ مِثْلًا يُمِثِلُ، وَالْمِلْحُ بِالْمِلْحِ مِثْلًا يُمِثِلُ، وَالشَّعِيرُ بِالشَّعِيرِ مِثْلًا يُمِثِلُ، فَمَنْ زَادَ أَوْ أَزَادَ فَقَدْ أَزَى، يَبْعُو الذَّهَبَ بِالْفِضَّةِ كَيْفَ شِئْتُمْ يَدًا يَدًا، وَيَبْعُو الْبُرَّ بِالتَّمْرِ كَيْفَ شِئْتُمْ يَدًا يَدًا، وَيَبْعُو الشَّعِيرَ بِالتَّمْرِ كَيْفَ شِئْتُمْ يَدًا يَدًا. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَبِلَالٍ، وَأَنَسٍ. حَدِيثُ عُبَادَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَى بَعْضُهُمْ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ خَالِدٍ بِهَذَا الْإِسْنَادِ، وَقَالَ: يَبْعُو الْبُرَّ بِالشَّعِيرِ كَيْفَ شِئْتُمْ يَدًا يَدًا. وَرَوَى بَعْضُهُمْ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ خَالِدٍ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ أَبِي الْأَشْعَثِ، عَنْ عُبَادَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ الْحَدِيثَ وَزَادَ فِيهِ، قَالَ خَالِدٌ: قَالَ أَبُو قِلَابَةَ: يَبْعُوا الْبُرَّ بِالشَّعِيرِ كَيْفَ شِئْتُمْ، فَذَكَرَ الْحَدِيثَ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: لَا يَزُونُ أَنْ يُبَاعَ الْبُرُّ بِالْبُرِّ إِلَّا مِثْلًا بِمِثْلٍ، وَالشَّعِيرُ بِالشَّعِيرِ إِلَّا مِثْلًا بِمِثْلٍ، فَإِذَا اخْتَلَفَتِ الْأَصْنَافُ فَلَا بَأْسَ أَنْ يُبَاعَ مُتَفَاضِلًا إِذَا كَانَ يَدًا بِيَدٍ، وَهَذَا قَوْلُ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ. قَالَ الشَّافِعِيُّ: وَالْحُجَّةُ فِي ذَلِكَ قَوْلُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَبْعُوا الشَّعِيرَ بِالْبُرِّ كَيْفَ شِئْتُمْ يَدًا بِيَدٍ. وَقَدْ كَرِهَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنْ تُبَاعَ الْحِنْطَةُ بِالشَّعِيرِ إِلَّا مِثْلًا بِمِثْلٍ، وَهُوَ قَوْلُ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، وَالْقَوْلُ الْأَوَّلُ أَصَحُّ.

واته: له عوبادهی کوری صامیته وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که پیغه مبره ی خوا صلى الله عليه وسلم فه موویه تی: (زیر به زیر چ زیری خاوی بی یان سکه لی دراو، زیو به زیو چ زیوی خاوی بی یان سکه لی دراو، خورما به خورماو، گه نم به گه نم و، خوی به خوی و، جو به جو ده بی دهق به دهق یه ک بن و دهست به دهست بی، نهو که سه ی زیاتر بدات یان زیاتر وه رگری نهو سودخوره، به لام زیر فروشن به زیو نه گهر زیوه که زیاتر بوو دهست به دهست بوو نهو دروسته و هیچی تیدا نیه، نه گهر به قهرز بوو نهو دروست نیه، ههروه ها فروشتنی گه نم به جو نه گهر جو که زیاتر بوو دهست به دهست بوو نهو دروسته و هیچی تیدا نیه، به لام نه گهر به قهرز بوو نهو دروست نیه).

ده باره‌ی گۆرینه‌وه‌ی دراو

۲۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّرْفِ

۱۲۴۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا حُسَيْنُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شَيْبَانُ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ نَافِعٍ، قَالَ: انْطَلَقْتُ أَنَا وَابْنُ عُمَرَ إِلَى أَبِي سَعِيدٍ فَحَدَّثَنَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: سَمِعْتُهُ أَدْنَاهُ هَاتَانِ يَقُولُ: لَا تَبِيعُوا الذَّهَبَ بِالذَّهَبِ إِلَّا مِثْلًا بِمِثْلٍ، وَالْفِضَّةَ بِالْفِضَّةِ إِلَّا مِثْلًا بِمِثْلٍ، لَا يَشْفُ بَعْضُهُ عَلَى بَعْضٍ، وَلَا تَبِيعُوا مِنْهُ غَائِبًا بِنَاجِرٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي بَكْرٍ، وَعُمَرَ، وَعُثْمَانَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَهَشَامِ بْنِ عَامِرٍ، وَالْبَرَاءِ، وَزَيْدِ بْنِ أَرْقَمٍ، وَفَضَالَةَ بْنِ عُبَيْدٍ، وَأَبِي بَكْرَةَ، وَابْنِ عُمَرَ، وَأَبِي الدَّرْدَاءِ، وَبِلَالٍ. وَحَدِيثُ أَبِي سَعِيدٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الرِّبَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ إِلَّا مَا رَوَى عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّهُ كَانَ لَا يَرَى بَأْسًا أَنْ يُبَاعَ الذَّهَبُ بِالذَّهَبِ مُتَفَاضِلًا، وَالْفِضَّةُ بِالْفِضَّةِ مُتَفَاضِلًا، إِذَا كَانَ يَدًا بِيَدٍ، وَقَالَ: إِنَّمَا الرِّبَا فِي النَّسِيقَةِ، وَكَذَلِكَ رَوَى عَنْ بَعْضِ أَصْحَابِهِ شَيْءٌ مِنْ هَذَا، وَقَدْ رَوَى عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّهُ رَجَعَ عَنْ قَوْلِهِ حِينَ حَدَّثَهُ أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالْقَوْلُ الْأَوَّلُ أَصَحُّ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَابْنِ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ وَرَوَى عَنْ ابْنِ الْمُبَارَكِ أَنَّهُ قَالَ: لَيْسَ فِي الصَّرْفِ اخْتِلَافٌ.

واته: له نافعیه وه زای خوی لی بی ده گینه وه، که فەرموویه تی: من و ئیبنو عومەر ره زای خویان لی بی رۆشتین بو خزمەت ئەبو سەعید ره زای خوی لی بی: باسی ئەوه مان کرد که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: به هەردوو گۆتی خۆم بیستم لێی دەیفەرموو: (زێر به زێر یەک به یەک و حازر به حازر نه‌بی مه‌یفرۆشن، هه‌روه‌ها زیو به زیویش یەک به یەک و حازر به حازر نه‌بی

مه یفرۆشن، بئی زیاد و کهم لایه کیان زیاد مه کهن و لایه کیان که متر، کالای نه بوو به کالای حازر مه فروشن).

۱۲۴۲ - (ضعیف) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْحَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ يَمَّاكِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: كُنْتُ أَيْعُ الْإِبِلَ بِالْبَقِيعِ، فَأَيْعُ الدَّنَائِرِ فَأَخَذُ مَكَانَهَا الْوَرِقَ، وَأَيْعُ بِالْوَرِقِ فَأَخَذُ مَكَانَهَا الدَّنَائِرَ، فَأَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَوَجَدْتُهُ خَارِجًا مِنْ بَيْتِ حَفْصَةَ، فَسَأَلْتُهُ عَنْ ذَلِكَ؟ فَقَالَ: لَا بَأْسَ بِهِ بِالْقِيَمَةِ. هَذَا حَدِيثٌ، لَا نَعْرِفُهُ مَرْفُوعًا إِلَّا مِنْ حَدِيثِ يَمَّاكِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ. وَرَوَى دَاوُدُ بْنُ أَبِي هِنْدٍ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ مَوْفُوفًا. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنْ لَا بَأْسَ أَنْ يَقْتَضِيَ الذَّهَبُ مِنَ الْوَرِقِ، وَالْوَرِقُ مِنَ الذَّهَبِ، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ، وَقَدْ كَرِهَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ ذَلِكَ.

واته: له ئیبنو عومره وه ره زای خویان لی بئی ده گێرنه وه، که وتویه تی: من له به قیع و شترم ده فروشت، به دیناری زیر ده فروشت دره می زیوم له جیاتی دا و ده گرت، به دره می زیو ده فروشت دیناری زیرم له جیاتی دا و ده گرت، چوم بۆ خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له ده ور و بهری مالتی حه فسه ی هاوسه ری بوو، له باره وه لیم پرسی، فه رمووی: (دروسته و هیچی تیدا نیه نه گهر به نرخه روژ وه ری بگریت، به مه رجی له پیش نه وه دا له یه که جیا ببنه وه هیچ له نیوانتاندان نه مینی).

۱۲۴۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ مَالِكِ بْنِ أَوْسٍ بْنِ الْحَدَثَانِ، أَنَّهُ قَالَ: أَقْبَلْتُ أَقُولُ: مَنْ يَصْطَرِفُ الدَّرَاهِمَ، فَقَالَ طَلْحَةُ بْنُ عُبَيْدٍ اللَّهُ وَهُوَ عِنْدَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ: أَرِنَا ذَهَبَكَ، ثُمَّ اتَيْنَا إِذَا جَاءَ خَادِمُنَا نُعْطِكَ

وَرِقَّكَ، فَقَالَ عُمَرُ: كَلَّا وَاللَّهِ، لَتُعْطِيَنَّهُ وَرِقَّهُ أَوْ لَتَرُدَّنَّ إِلَيْهِ ذَهَبُهُ، فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الْوَرِقُ بِالذَّهَبِ رِبًا إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ، وَالْبُرُّ بِالْبُرِّ رِبًا إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ، وَالشَّعِيرُ بِالشَّعِيرِ رِبًا إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ، وَالتَّمْرُ بِالتَّمْرِ رِبًا إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ

واته: له مالیکی کورپی نهوسهوه رهزای خوای لی بئی دهگیرنهوه، که فهموویهتی: رووم تیی کردوو وتم: کئی پاره دهگۆریتسهوه؟ (طلحه)ی کورپی (عُبَیدُ الله) رهزای خوای لی بئی له خزمهت پیشهوا عومهری کورپی (خُطَّاب)دا رهزای خوای لی بئی فهمووی: زیړه که تمان دهوئی، لیتی وهرگرت و فهرمووی: له پاشدا وهرهوه بۆ لامان کاتیی نۆکه ره که مان له غابات هاته وه زیوه که ت ده دینی، پیشهوا عومهر رهزای خوای لی بئی فهمووی: نا سویند به (الله) یان نه وه تا زیوه که ی لی وهرده گرت، یا نه وه تا زیړه که ی بۆ ده که ریتیتسهوه، بیگومان پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهموویهتی: (زیر به زیر دهست به دهست نه بئی (ریبا)سوده، گه نم به گه نم دهست به دهست نه بئی سوده، جۆ به جۆ دهست به دهست نه بئی سوده، خورما به خورما دهست به دهست نه بئی سوده).

فرۆشتنی دارخورمای موتوربه کراو و بهندهیه مال و سامانی هه بئی

٢٥ - بَابُ مَا جَاءَ فِي ابْتِنَاعِ النَّحْلِ بَعْدَ التَّائِيرِ وَالْعَبْدِ وَلَهُ مَالٌ

١٢٤٤ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ ابْتَنَعَ نَحْلًا بَعْدَ أَنْ تُؤْتَرَ فَنَمَرَتْهَا لِلَّذِي بَاعَهَا إِلَّا أَنْ يَشْتَرِطَ الْمُبْتَاعُ، وَمَنْ ابْتَنَعَ عَبْدًا وَلَهُ مَالٌ فَمَالُهُ لِلَّذِي بَاعَهُ إِلَّا أَنْ يَشْتَرِطَ الْمُبْتَاعُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ. وَحَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، هَكَذَا رَوَى مِنْ غَيْرِ وَجْهٍ عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ

النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: مَنْ ابْتِئَاعَ تَخْلًا بَعْدَ أَنْ تُؤْبَرَ، فَتَمَرَّتْهَا لِلْبَائِعِ إِلَّا أَنْ يَشْتَرِطَ الْمُبْتَاعُ، وَمَنْ بَاعَ عَبْدًا وَلَهُ مَالٌ فَمَالُهُ لِلَّذِي بَاعَهُ إِلَّا أَنْ يَشْتَرِطَ الْمُبْتَاعُ. وَقَدْ رَوَى، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ ابْتِئَاعَ تَخْلًا قَدْ أُبْرِتْ فَتَمَرَّتْهَا لِلْبَائِعِ إِلَّا أَنْ يَشْتَرِطَ الْمُبْتَاعُ. وَقَدْ رَوَى عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنْ عُمَرَ أَنَّهُ قَالَ: مَنْ بَاعَ عَبْدًا وَلَهُ مَالٌ فَمَالُهُ لِلْبَائِعِ إِلَّا أَنْ يَشْتَرِطَ الْمُبْتَاعُ. هَكَذَا رَوَاهُ عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ، وَغَيْرُهُ، عَنْ نَافِعٍ الْحَدِيثَيْنِ. وَقَدْ رَوَى بَعْضُهُمْ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيْضًا. وَرَوَى عِكْرَمَةُ بْنُ خَالِدٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ حَدِيثِ سَالِمٍ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ. قَالَ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ: حَدِيثُ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَصَحُّ مَا جَاءَ فِي هَذَا الْبَابِ.

واته: له سالموه، له باوكيهوه رهزای خویان لی بئی ده گێرنهوه، كه
 فهرموویه تی: گویم له پیتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده یفه رموو:
 (ههركهسی باخه خورمايه کی موتوربه کراو بکړی بهروبومه که ی بو فروشیاره
 مهگه کړپار به مهرجی دانابی، وه ههركهسی بهنده یه بفروشیته بهنده که مال و
 سامانی هه بیت نهوه مال و سامانه که ی بو فروشیاره، مهگه کړپار به مهرجی
 دانابی).

کریار و فروشیار سهریشکن له مامهله که یاندا ههتا جیاده بنه وه.

۲۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْبَيْعَيْنِ بِالْخِيَارِ مَا لَمْ يَتَفَرَّقَا

۱۲۴۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا وَاصِلُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ فُضَيْلٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: الْبَيْعَانِ بِالْخِيَارِ مَا لَمْ يَتَفَرَّقَا أَوْ يَخْتَارَا. قَالَ: فَكَانَ ابْنُ عُمَرَ إِذَا ابْتِئَاعَ بَيْعًا وَهُوَ قَاعِدٌ قَامَ لِيَجِبَ لَهُ الْبَيْعُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي بَرْزَةَ، وَحَكِيمِ بْنِ حِزَامٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَسَمُرَةَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ، وَقَالُوا: الْفُرْقَةُ بِالْأَبْدَانِ لَا بِالْكَلَامِ. وَقَدْ قَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: مَعْنَى قَوْلِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا لَمْ يَتَفَرَّقَا، يَعْنِي: الْفُرْقَةُ بِالْكَلَامِ، وَالْقَوْلُ الْأَوَّلُ أَصَحُّ لِأَنَّ ابْنَ عُمَرَ هُوَ رَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَعْنَى مَا رَوَى وَرَوَى عَنْهُ أَنَّهُ كَانَ إِذَا أَرَادَ أَنْ يُوجِبَ الْبَيْعَ مَشَى لِيَجِبَ لَهُ، وَهَكَذَا رَوَى عَنْ أَبِي بَرْزَةَ.

واته: له ئیبنو عومره وه رهزای خوای لی بئی دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (کریار و فروشیار ههریه کیکیان بو خویان سهریشکن له سهوداو مامهله که یاندا ههتا وه کو جیاده بنه وه، مهگهر فروشتن به مهرجی سهریشکی). ئیبنو عومهر رهزای خویان لی بئی نهگهر به دانیشتنه وه شتیکی بکریایه ههله سایه سهرپی و کهمی دهرویشتن بو نه وهی مامهله که مسوگهر بکات بو خوی و به پیتی شهرع بپی به مالی.

۱۲۴۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ صَالِحِ أَبِي الْحَلِيلِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ، عَنْ حَكِيمِ بْنِ حِزَامٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْبَيْعَانِ بِالْخِيَارِ مَا لَمْ يَتَفَرَّقَا، فَإِنْ صَدَقَا وَبَيَّنَّا

بُورِكَ لَهَا فِي بَيْعِهِمَا، وَإِنْ كُنْتُمَا وَكَّدْتُمَا مُحِقَّتْ بَرَكَتُهُ بَيْنَهُمَا. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ. وَهَكَذَا رَوَى عَنْ أَبِي بَرزَةَ الْأَسْلَمِيِّ أَنَّ رَجُلَيْنِ اخْتَصَمَا إِلَيْهِ فِي فَرَسٍ بَعْدَ مَا تَبَايَعَا وَكَانُوا فِي سَفِينَةٍ، فَقَالَ: لَا أَرَاكُمَا افْتَرَقْتُمَا، وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْبَيْعَانِ بِالْخِيَارِ مَا لَمْ يَتَفَرَّقَا. وَقَدْ ذَهَبَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَهْلِ الْكُوفَةِ وَغَيْرِهِمْ إِلَى أَنَّ الْفُرْقَةَ بِالْكَلَامِ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ. وَهَكَذَا رَوَى عَنْ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، وَرَوَى عَنْ ابْنِ الْمُبَارَكِ أَنَّهُ قَالَ: كَيْفَ أَرُدُّ هَذَا؟ وَالْحَدِيثُ فِيهِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَحِيحٌ وَقَوَى هَذَا الْمَذْهَبَ. وَمَعْنَى قَوْلِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِلَّا بَيْعُ الْخِيَارِ، مَعْنَاهُ: أَنْ يُخَيَّرَ الْبَائِعُ الْمُشْتَرِيَ بَعْدَ إِجْبَابِ الْبَيْعِ، فَإِذَا خَيَّرَهُ فَاخْتَارَ الْبَيْعَ فَلَيْسَ لَهُ خِيَارٌ بَعْدَ ذَلِكَ فِي فُسْخِ الْبَيْعِ، وَإِنْ لَمْ يَتَفَرَّقَا، هَكَذَا فَسَّرَهُ الشَّافِعِيُّ، وَغَيْرُهُ، وَمِمَّا يُقَوِّي قَوْلَ مَنْ يَقُولُ: الْفُرْقَةُ بِالْأَبْدَانِ لَا بِالْكَلَامِ، حَدِيثُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له هه کیمی کوری حیزامهوه رهزای خوای لى بى ده گیرنهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویه تی: (کریار و فروشیار ههریه کتیکیان بو خویان سه ریشکن له سهوداو مامه له که یاندا هه تا جیاده بنهوه، جا نه گهر راستگو بوون و شته کانیان به جوانی خسته رو نهوه خیر و بهر که ت ده که ویته سهوداو مامه له که یانهوه، نه گهر دروشیان کردو راستیه که یان شاردهوه نهوه خیر و بهر که ت له سهوداو مامه له که یاندا نامیتیت).

١٢٤٧ - (حسن صحيح) أَخْبَرَنَا بِذَلِكَ قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ ابْنِ عَجَلَانَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الْبَيْعَانِ بِالْخِيَارِ مَا لَمْ يَتَفَرَّقَا إِلَّا أَنْ تَكُونَ صَفْقَةُ خِيَارٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُ أَنْ يُفَارِقَ صَاحِبَهُ خَشْيَةً أَنْ يَسْتَقِيلَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ وَمَعْنَى هَذَا: أَنْ يُفَارِقَهُ بَعْدَ الْبَيْعِ خَشْيَةً أَنْ يَسْتَقِيلَهُ، وَلَوْ كَانَتْ الْفُرْقَةُ بِالْكَلَامِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ خِيَارٌ بَعْدَ

الْبَيْعَ لَمْ يَكُنْ لِهَذَا الْحَدِيثِ مَعْنَى، خَيْثُ قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَلَا يَحِلُّ لَهُ أَنْ يُفَارِقَهُ حَشِيَّةً أَنْ يَسْتَقِيلَهُ.

واته: له عهمری کوپی شوعه بیهوه، له باوکیهوه، له باپیریوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: پیتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (کرپار و فرۆشیار ههریه کیکیان بو خویان سه رپشکن له سهوداو مامه له که یاندا ههتا جیاده بیهوه، مه گهر کرین و فرۆشته که به مه رجی سه رپشکی بیت بو چهند روژی یان ههتا لهو کوڤو دانیشه نه دان، دروست نیه یه کیکیان لهوی تریان جیابیتهوه له ترسی نهوهی نهوه کا سهوداو مامه له که ههله شینیه وهوه په شیمان بیتهوه).

باسیکی تر لهوبارهوه

٢٧ - بَابُ

١٢٤٨ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ أَيُّوبَ وَهُوَ الْبَجَلِيُّ الْكُوفِيُّ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا زُرْعَةَ بْنَ عَمْرِو بْنِ جَرِيرٍ يُحَدِّثُ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَنْفَرُ عَنْ بَيْعٍ إِلَّا عَنْ تَرَاضٍ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ.

واته: له نهبو هورهیره رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که پیتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (با کرپار و فرۆشیار لهیه کتر جیانه بیهوه ههتا لهیه کتر رازی نه بن).

١٢٤٩ - (حسن) حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ حَفْصٍ الشَّيْبَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ وَهْبٍ، عَنْ ابْنِ جُرَيْجٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَيَّرَ أَعْرَابِيًّا بَعْدَ الْبَيْعِ. وَهَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له جابیره وه رهزای خوای لى بى ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم عه ره بیکی ده شته کی سه رپشک کرد له دواى ته وایوو نی سه وداو مامه له).

ده باره ی نه وه ی له سه وداو مامه له دا گزی و فرۆیتل ده کات

۲۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ يُخَذُّ فِي الْبَيْعِ

۱۲۵۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ حَمَّادٍ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْأَعْلَى بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى، عَنْ سَعِيدٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ رَجُلًا كَانَ فِي عُقْدَتِهِ ضَعْفٌ، وَكَانَ يُبَايِعُ، وَأَنَّ أَهْلَهُ أَتَوْا النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، اخْجُرْ عَلَيْهِ، فَدَعَاَهُ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَتَنَاهَا، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي لَا أَصِيرُ عَنِ الْبَيْعِ، فَقَالَ: إِذَا بَايَعْتَ فَقُلْ هَاءَ وَهَاءَ، وَلَا خِلَابَةَ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ. وَحَدِيثُ أَنَسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَقَالُوا: الْخِجْرُ عَلَى الرَّجُلِ الْحَرِّ فِي الْبَيْعِ وَالْشِّرَاءِ إِذَا كَانَ ضَعِيفَ الْعَقْلِ، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ، وَلَمْ يَرِ بَعْضُهُمْ أَنَّ يُخْجَرَ عَلَى الْحَرِّ الْبَالِغِ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه رهزای خوای لى بى ده گێرنه وه، که پیاوی له سه رده می پیتغه مبهری خوا دا صلی الله علیه وسلم عه قل و زمانی لاواز بوو له سه وداو مامه له کهیدا بهر ژوه ندى خوی له بهر چاو نه ده گرت، که سوکاره که ی هاتنه خزمهت پیتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم وتیان: نه ی پیتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم مهیه له فلان کهس سه وداو مامه له بکات ریگری لى بکه له بهر نه وه ی عه قل و زمانی لاوازه، پیتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بانگی کردو سه وداو مامه له ی لى قه ده غه کرد، وتی: نه ی پیتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه گهر سه وداو مامه له نه کهم خۆم ناگرم و نارامم نیه، پیتغه مبهری خوا صلی

الله علیه وسلم فرمووی: (ته گهر هەر وازناهیئت له سهوداو مامه له دا بلی ها نهوه بهوهنده شته که ی بدهری و پاره که وهریگره به بی گزی و فروفیل واته دهست به دهست سهوداو مامه له بکه).

دهرباره ی نازه لی شیر له گوانه کانیدا راگری

۲۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمَصْرَةِ

۱۲۵۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ زَيْادٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ اشْتَرَى مُصْرَةً فَهُوَ بِالْخِيَارِ إِذَا حَلَبَهَا، إِنْ شَاءَ رَدَّهَا وَرَدَّ مَعَهَا صَاعًا مِنْ تَمْرٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ، وَرَجُلٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوی لی بی دهگیرنهوه، دهگیرنهوه، که فرموویته: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویته: (هه که سی نازه لی بکری شیران له گوانه کانیدا راگرتبو نهوه با بیدوشیت، ته گهر رازی بوو راگری بکات، ته گهر نارایش بوو نهوه با بوی بگیریتتهوه، له گهل مدن(صاع)ک خورما).

۱۲۵۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا قُرَّةُ بْنُ خَالِدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِيرِينَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ اشْتَرَى مُصْرَةً فَهُوَ بِالْخِيَارِ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، فَإِنْ رَدَّهَا رَدَّ مَعَهَا صَاعًا مِنْ طَعَامٍ لَا سَمَاءَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ أَصْحَابِنَا مِنْهُمْ: الشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ، وَمَعْنَى قَوْلِهِ: لَا سَمَاءَ، يَعْنِي: لَا بَرٍّ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوی لی بی دهگیرنهوه، دهگیرنهوه، که

فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه رکه سی نازه لئی بکری شیریان له گوانه کانیدا راگرتبوو نهوه ههتا سی روژ سهریشکه، نه گهر گهراندیهوه نهوه با له گه ل مه ن(صاع) نیک خواردن بوی بگپیتیهوه، به لام گه نم نا).

به مهرج دانانی سواربوونی و لاخ له کاتی کرین و فروشتندا

۳۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي اشْتِرَاطِ ظَهْرِ الدَّائَةِ عِنْدَ الْبَيْعِ

۱۲۵۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ زَكْرِيَّا، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ أَنَّهُ بَاعَ مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعِيرًا وَاشْتَرَطَ ظَهْرَهُ إِلَى أَهْلِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ جَابِرٍ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: يَرْوُونَ الشَّرْطَ فِي الْبَيْعِ جَائِزًا إِذَا كَانَ شَرْطًا وَاحِدًا، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: لَا يَجُوزُ الشَّرْطُ فِي الْبَيْعِ، وَلَا يَتِمُّ الْبَيْعُ إِذَا كَانَ فِيهِ شَرْطٌ.

واته: له جابیرهوه رهزای خوی لى بى ده گپینهوه، که فهرموویه تی: وشته کهى فروشت به پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به مهرجی سواری ببی ههتا بگاتهوه ناو مال و مندال و که سوکاری.

ده باره ی سود وهرگرتن له رههن

۳۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِتِّفَاعِ بِالرَّهْنِ

۱۲۵۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، وَيُوسُفُ بْنُ عِيسَى، قَالَا: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ زَكْرِيَّا، عَنْ عَامِرٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الظَّهْرُ يُرْكَبُ إِذَا كَانَ مَرْهُونًا، وَلَبَنُ الدَّرِّ يُشْرَبُ إِذَا كَانَ مَرْهُونًا، وَعَلَى الَّذِي يَرْكَبُ وَيُشْرَبُ نَفَقَتُهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مَرْفُوعًا، إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَامِرٍ

الشَّعْبِيَّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ وَقَدْ رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ هَذَا الْحَدِيثَ عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ مَوْفُوفًا، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: لَيْسَ لَهُ أَنْ يَنْتَفِعَ مِنَ الرَّهْنِ بِشَيْءٍ.

واته: له نهو هورهیره وه دهگیرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویەتی: (ولأخی سواری له بارمته دا سواربوونی دروسته له جیاتنی خەرجیه کهی، شیرێ ناژەلی شیردەر له بارمته دا ده خوریتنه وه له جیاتنی خەرجیه کهی، پێویسته له سەر نهوکه سهی که سواری و لاخه که ده بی یان شیرێ ناژەله که ده خوات خەرجی بدات).

ده باره ی کرینی ملوانکه یه کی ئالتون و مورو ی تیندا بی

۳۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي شِرَاءِ الْفِلَادَةِ وَفِيهَا ذَهَبٌ وَخَرَزٌ

۱۲۵۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ أَبِي شُجَاعٍ سَعِيدِ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ خَالِدِ بْنِ أَبِي عِمْرَانَ، عَنْ حَنْشِ الصَّنَعَاتِيِّ، عَنْ فَصَّالَةَ بْنِ عُبَيْدٍ، قَالَ: اشْتَرَيْتُ يَوْمَ خَيْبَرَ فِلَادَةً بِاِثْنَيْ عَشَرَ دِينَارًا فِيهَا ذَهَبٌ وَخَرَزٌ، فَقَفَضْتُهَا، فَوَجَدْتُ فِيهَا أَكْثَرَ مِنْ اِثْنَيْ عَشَرَ دِينَارًا، فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: لَا تُبَاعُ حَتَّى تُفْصَلَ. حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ أَبِي شُجَاعٍ سَعِيدِ بْنِ يَزِيدَ بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَغَيْرِهِمْ لَمْ يَرَوْا أَنْ يُبَاعَ السِّيفُ مُحْلًى، أَوْ مِنْطَقَةٌ مُفَضَّضَةٌ، أَوْ مِثْلُ هَذَا بِدَرَاهِمَ، حَتَّى يُمَيَّزَ وَيُفْصَلَ، وَهُوَ قَوْلُ ابْنِ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ. وَقَدْ رَخَّصَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي ذَلِكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ.

واته: له (فَصَّالَةَ) ی کوپی عوبهیده وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که

فهرموویه تی: له پرۆزی رزگارکردنی قه لای خهیه ردا ملوانکه یه کم کپری به دوانزه دینار، پیکهاتبوو له ههندی زێر و ههندی مورو، زێر و مورو کهم لهیه که جیاکرده وه، ته ماشا ده کهم له دوانزه دینار زیاتره، نه وه م باسکرد بو پیغه مبهره صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (ههتا جیا نه کریتته وه نافرۆشری).

نه وه ی هاتوو ده رباره ی به مهرج دانانی سه ره پرشتیاری

۳۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي اشْتِرَاطِ الْوَلَاءِ وَالزَّجْرِ عَنْ ذَلِكَ

۱۲۵۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنِ الْأَسْوَدِ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّهَا أَرَادَتْ أَنْ تَشْتَرِيَ بَرِيرَةَ فَاشْتَرَطُوا الْوَلَاءَ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اشْتَرِيهَا فَإِنَّمَا الْوَلَاءُ لِمَنْ أُعْطِيَ الثَّمَنَ، أَوْ لِمَنْ وَلِيَ النِّعْمَةَ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ. حَدِيثُ عَائِشَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ. وَمَنْصُورُ بْنُ الْمُعْتَمِرِ يُكْنَى أَبَا عَتَّابٍ. حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ الْعَطَّارُ الْبَصْرِيُّ، عَنِ ابْنِ الْمَدِينِيِّ قَالَ: سَمِعْتُ يَحْيَى بْنَ سَعِيدٍ، يَقُولُ: إِذَا حَدَّثْتَ عَنْ مَنْصُورٍ فَقَدْ مَلَأْتَ يَدَكَ مِنَ الْخَيْرِ لَا تُرَدُّ غَيْرُهُ. ثُمَّ قَالَ يَحْيَى: مَا أَجَدُ فِي إِبْرَاهِيمَ النَّخَعِيِّ، وَمُجَاهِدٍ أَثْبَتَ مِنْ مَنْصُورٍ. وَأَخْبَرَنِي مُحَمَّدٌ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي الْأَسْوَدِ قَالَ: قَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ: مَنْصُورٌ أَثْبَتُ أَهْلِ الْكُوفَةِ.

واته: له عانی شه وه ره زای خوای لی بی ده گیرنه وه، که ویستی بهریره بکریت، به مهرجی سه ره پرشتیاری بو نه وان بی واته له پاش مردنی میراته که ی بو نه وان بی، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (بیکره بیتگومان سه ره پرشتیاری بو نه وه که سه یه که نرخه که ی ده دات و خه لاتی نازادی پی ده به خشی).

باسیکی تر لهو باره وه

۳۴ - باب

۱۲۵۷ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ عَيَّاشٍ، عَنْ أَبِي حُصَيْنٍ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ أَبِي ثَابِتٍ، عَنْ حَكِيمِ بْنِ حِرْزَمٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعَثَ حَكِيمَ بْنَ حِرْزَمٍ يَشْتَرِي لَهُ أُضْحِيَّةً بِدِينَارٍ، فَاشْتَرَى أُضْحِيَّةً، فَأَرْبَحَ فِيهَا دِينَارًا، فَاشْتَرَى أُخْرَى مَكَانَهَا، فَجَاءَ بِالْأُضْحِيَّةِ وَالْدِينَارِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: ضَحَّ بِالشَّاةِ، وَتَصَدَّقْ بِالْدِينَارِ. حَدِيثُ حَكِيمِ بْنِ حِرْزَمٍ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَحَبِيبُ بْنُ أَبِي ثَابِتٍ لَمْ يَسْمَعْ عِنْدِي مِنْ حَكِيمِ بْنِ حِرْزَمٍ.

واته: له حه کیمی کورپی حیزامه وه ره زای خوای لى بى ده گپرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم ناردی قوریانیه کی بو بکړی به دیناری، نه ویش کړی و فروشتیه وه دیناری قازانجی کرد، دانه یه کی تری کړی و له گه دیناره که دا هتیا به وه بو پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم، فهرموی: (قوریانیه که سهرپن و دیناره که ش بکه ن به خیر).

۱۲۵۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ سَعِيدٍ الدَّارِمِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَبَّانُ وَهُوَ ابْنُ هِلَالٍ أَبُو حَبِيبٍ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا هَارُونُ الْأَعْمُورِيُّ الْمُفَرِّجِيُّ وَهُوَ ابْنُ مُوسَى الْقَارِي، قَالَ: حَدَّثَنَا الزُّبَيْرُ بْنُ الْحَرْبِ، عَنْ أَبِي لَيْدٍ، عَنْ عُرْوَةَ الْبَارِقِيِّ، قَالَ: دَفَعَ إِلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دِينَارًا لِأَشْتَرِيَ لَهُ شَاةً، فَاشْتَرَيْتُ لَهُ شَاتَيْنِ، فَبِعْتُ إِحْدَاهُمَا بِدِينَارٍ، وَجِئْتُ بِالشَّاةِ وَالْدِينَارِ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَذَكَرَ لَهُ مَا كَانَ مِنْ أَمْرِهِ، فَقَالَ لَهُ: بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِي صَفْقَةِ يَمِينِكَ، فَكَانَ يَخْرُجُ بَعْدَ ذَلِكَ إِلَى كُنَاسَةِ الْكُوفَةِ فَيَرْبِخُ الرِّبْحَ الْعَظِيمَ، فَكَانَ مِنْ أَكْثَرِ أَهْلِ الْكُوفَةِ مَالًا. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ سَعِيدٍ الدَّارِمِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَبَّانُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ زَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الزُّبَيْرُ بْنُ حَرْبٍ فَذَكَرَ نَحْوَهُ، عَنْ أَبِي لَيْدٍ. وَقَدْ ذَهَبَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ إِلَى هَذَا الْحَدِيثِ وَقَالُوا

بِهِ، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ. وَلَمْ يَأْخُذْ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ بِهَذَا الْحَدِيثِ مِنْهُمْ: الشَّافِعِيُّ. وَسَعِيدُ بْنُ زَيْدٍ أَخُو حَمَّادِ بْنِ زَيْدٍ. وَأَبُو لَيْدٍ اسْمُهُ لِمَازَةُ بْنُ زَبَّارٍ.

واته: له عوروهی باره قیهوه رهزای خوای لی بی ده گپنهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبره خوا صلی الله علیه وسلم دیناریکی دامی که مه پکی بو بکرم، منیش دوو مه رم بو کری، یه کیکیانم دا به دیناریک و، نهوی تریان و دیناریکم بو هینا، به سه رهاته که ی بو گپرایه وه، جا پیغه مبره خوا صلی الله علیه وسلم دوعای بو کردو فهرمووی: (خوای گه وره بیت و بهر که ت بخاته سه وداو مامه له ته وه). نیتر دهرده چوو بو کوناسه ی کوفه کاسپی ده کرد، قازانجیکی زوری ده کرد، بوو به ده وله مه ندرتین که سی خه لکی کوفه.

ده رباره ی بهنده ی نامه پندراو حسابی لا مایی که بیدات

۳۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمَكَاتِبِ إِذَا كَانَ عِنْدَهُ مَا يُؤَدِّي

۱۲۵۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْبَرْزَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا أَصَابَ الْمَكَاتِبُ حَدًّا أَوْ مِيرَاثًا وَرِثَ بِحِسَابِ مَا عَتَقَ مِنْهُ. وَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يُؤَدِّي الْمَكَاتِبُ بِحِصَّةٍ مَا أَدَّى دِيَّةَ حُرٍّ، وَمَا بَقِيَ دِيَّةَ عَبْدٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَهَكَذَا رَوَى يَحْيَى بْنُ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَرَوَى خَالِدُ الْحَذَّاءُ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ عَلِيٍّ قَوْلُهُ: وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ. وَقَالَ أَكْثَرُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: الْمَكَاتِبُ عَبْدٌ مَا بَقِيَ عَلَيْهِ دِرْهَمٌ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ.

واته: له نیبنو عه باسهوه رهزای خویان لی بی ده گێرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (ته گهر بهندهی نامه پیدراو خاوهن خوینی که سی بوو، یان میراتگری که سی بوو نهوه خوی چهنده نازاد بوو بی به نه ندازهی نهوه خوین وهرده گری یان میرات ده گری). وه پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم ده فهر موویت: (بهندهی نامه پیدراو خوی چهنده نازاد بوو بی به نه ندازهی نهوه وهرده گری، باقیه که شی وه که بهندهیه حسابی بو ده کری).

۱۲۶۰ - (حسن) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي أَنَيْسَةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ يَقُولُ: مَنْ كَاتَبَ عَبْدَهُ عَلَى مِائَةِ أَوْقِيَّةٍ فَأَدَّاهُ إِلَّا عَشْرَ أَوْاقٍ أَوْ قَالَ: عَشْرَةَ دَرَاهِمٍ ثُمَّ عَجَزَ فَهُوَ رَقِيقٌ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: أَنَّ الْمُكَاتَبَ عَبْدٌ مَا بَقِيَ عَلَيْهِ شَيْءٌ مِنْ كِتَابَتِهِ وَقَدْ رَوَى الْحَجَّاجُ بْنُ أَرْطَاةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ نَحْوَهُ.

واته: له عه مری کوری شوعه بیهوه، له باوکیهوه، له باپیریوه ده گێرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (هر بهندهیه له سه ره سه ده تۆقیه نامه نوسی بکات هه مووی بدات ته نیا ده تۆقیه نه بیته هر بهندهیه هه تا هر سه ده تۆقیه که به ته واوی ده دات).

۱۲۶۱ - (ضعیف) حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ الزُّهْرِيِّ، عَنْ نُبَهَانَ، مَوْلَى أُمِّ سَلَمَةَ عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا كَانَ عِنْدَ مُكَاتَبٍ إِخْدَاكُنْ مَا يُؤَدِّي فَلْتَحْتَجِبْ مِنْهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَمَعْنَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ عَلَى التَّوَرِّعِ، وَقَالُوا: لَا يُعْتَقُ الْمُكَاتَبُ وَإِنْ كَانَ عِنْدَهُ مَا يُؤَدِّي حَتَّى يُؤَدِّي.

واته: له نومو سه له مهوه رهزای خوی لی بی ده گێرنهوه، که فرمویه تی:

البَابُ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ. حَدِيثُ أَبِي سَعِيدٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوُ هَذَا، وَقَالَ هَذَا بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَكَرِهُوا أَنْ تُتَّخَذَ الْحُمْرُ خَلًّا، وَإِنَّمَا كُرِهَ مِنْ ذَلِكَ وَاللَّهُ أَعْلَمُ أَنْ يَكُونَ الْمُسْلِمُ فِي بَيْتِهِ حُمْرٌ حَتَّى يَصِيرَ خَلًّا، وَرَخَّصَ بَعْضُهُمْ فِي خَلِّ الْحُمْرِ إِذَا وُجِدَ قَدْ صَارَ خَلًّا. أَبُو الْوَدَّاءِ اسْمُهُ جَبْرُ بْنُ نَوْفٍ.

واته: له نه بو سه عیده وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: شهرابی هه تیومان له لا بوو، کاتی که نایه تی سوره تی مائه هاته خواره وه و شهرابی حه رام کرد: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْحُمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ). سورة المائدة: ۹۰، له باره ی نهو شهرابه وه له پیغه مبهری خوام صلی الله علیه وسلم پرسی؟ فهرمووی: (بپرێزه).

باسیکی تر له وباره وه

باب - ۳۸

۱۲۶۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا طَلْقُ بْنُ عَنَامٍ، عَنْ شَرِيكٍ، وَقَيْسٍ، عَنْ أَبِي حَصِينٍ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَدِّ الْأَمَانَةَ إِلَى مَنْ ائْتَمَنَكَ، وَلَا تَخُنْ مَنْ خَانَكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ وَقَدْ ذَهَبَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ إِلَى هَذَا الْحَدِيثِ، وَقَالُوا: إِذَا كَانَ لِلرَّجُلِ عَلَى آخَرٍ شَيْءٌ، فَذَهَبَ بِهِ، فَوَقَعَ لَهُ عِنْدَهُ شَيْءٌ، فَلَيْسَ لَهُ أَنْ يَخْبِسَ عَنْهُ بِقَدْرِ مَا ذَهَبَ لَهُ عَلَيْهِ، وَرَخَّصَ فِيهِ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنَ التَّابِعِينَ، وَهُوَ قَوْلُ الثَّوْرِيِّ وَقَالَ: إِنْ كَانَ لَهُ عَلَيْهِ دَرَاهِمٌ فَوَقَعَ لَهُ عِنْدَهُ دَنَابِيرٌ فَلَيْسَ لَهُ أَنْ يَخْبِسَ بِمَكَانِ دَرَاهِمِهِ، إِلَّا أَنْ يَفَعَ عِنْدَهُ لَهُ دَرَاهِمٌ فَلَهُ جِئْنِدٌ أَنْ يَخْبِسَ مِنْ دَرَاهِمِهِ بِقَدْرِ مَا لَهُ عَلَيْهِ.

واته: له نه بو هوره وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی:

پیتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (ئهو سپاردیهی که لات دانراوه بیدهروه به خاوهنی، ناپاکی مه که له گهل ئه و که سه دا که ناپاکی بهرام بهر ده کات).

دهرباره ی خوازاو ده بی بگێردریته وه بو خاوهنی

۳۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي أَنَّ الْعَارِيَةَ مُؤَدَّاةٌ

۱۲۶۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، وَعَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ عَيَّاشٍ، عَنْ شُرَحْبِيلَ بْنِ مُسْلِمٍ الْخَوْلَاطِيِّ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ فِي الْخُطْبَةِ عَامَ حَجَّةِ الْوَدَاعِ: الْعَارِيَةُ مُؤَدَّاةٌ، وَالرَّعِيمُ غَارِمٌ، وَالذَّيْنُ مَقْضِيٌّ. وَفِي الْبَابِ عَنْ سَمُرَةَ، وَصَفْوَانَ بْنِ أُمَيَّةَ، وَأَنَسٍ. وَحَدِيثُ أَبِي أُمَامَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَقَدْ رَوَى عَنْ أَبِي أُمَامَةَ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيْضًا مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له ئه بو ئوما مه وه رهزای خوی لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: بو خۆم گویم له پیتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بو له وتاری چه جی مالاواییدا ده فهرموو: (خوازاو ده بی بگێردریته وه بو خاوهنی، که فیل زامنه، ده بی زه مانه تی شته که بکات، قهرزیش ده بی ببێژدریت و بدریته وه).

۱۲۶۶ - (ضعيف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عَدِيٍّ، عَنْ سَعِيدٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ سَمُرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: عَلَى الْيَدِ مَا أَخَذْتَ حَتَّى تُؤَدِّيَ. قَالَ قَتَادَةُ: ثُمَّ نَسِيَ الْحَسَنُ، فَقَالَ: فَهُوَ أَمِينُكَ لَا ضَمَانَ عَلَيْهِ، يَعْنِي: الْعَارِيَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَقَدْ ذَهَبَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ إِلَى هَذَا، وَقَالُوا: يَضْمَنُ صَاحِبُ الْعَارِيَةِ، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَأَخَذَ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

وَعَثَرِهِمْ: لَيْسَ عَلَى صَاحِبِ الْعَارِيَةِ ضَمَانٌ إِلَّا أَنْ يُخَالِفَ، وَهُوَ قَوْلُ الثَّوْرِيِّ، وَأَهْلُ الْكُوفَةِ، وَبِهِ يَقُولُ إِسْحَاقُ.

واته: له سه موروه رهزای خوای لی بی ده گیرنهوه، که پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (زامنکردنی نهو مالهی که براوه له سهر ده ست پیویسته هه تا دهیگیریتتهوه). قه تاده فرمووی: له پاشدا حه سن فرمووده که ی له یاد چوو فرمووی: نهو که سه ی که وهری ده گریت ده ستپاکه، زامنکردنی له سهر نیه.

شاردنه وهی خوراک و کالا بۆ کاتی گرانی

٤٠ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِحْتِكَارِ

١٢٦٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْحَاقَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ مَعْمَرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ نَضَلَةَ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَا يَحْتَكِرُ إِلَّا خَاطِئٌ فَقُلْتُ لِسَعِيدٍ: يَا أَبَا مُحَمَّدٍ إِنَّكَ تَحْتَكِرُ، قَالَ وَمَعْمَرٌ قَدْ كَانَ يَحْتَكِرُ. وَإِنَّمَا رُويَ عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ أَنَّهُ كَانَ يَحْتَكِرُ الزَّيْتَ وَالْحَبْطَ وَنَحْوَ هَذَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ، وَعَلِيٍّ، وَأَبِي أُمَامَةَ، وَابْنِ عُمَرَ وَحَدِيثُ مَعْمَرٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ كَرَهُوا احْتِكَارَ الطَّعَامِ. وَرَخَّصَ بَعْضُهُمْ فِي الْإِحْتِكَارِ فِي غَيْرِ الطَّعَامِ. وَقَالَ ابْنُ الْمُبَارَكِ: لَا بَأْسَ بِالْإِحْتِكَارِ فِي الْقُطْنِ، وَالسِّخْنَيْنِ وَنَحْوِ ذَلِكَ.

واته: له مه عمری کوری (عبد الله) وه رهزای خوای لی بی ده گیرنهوه، که فرموویه تی: بۆ خۆم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو دهیفرموو: (خواردن و شه کی پیویست ناشاریتتهوه بۆ کاتی گرانی مه گهر که سی تاوانبار). به سعیدی کوری موسه بیهیم وت: خۆ تۆش (احتکار) ده کهیت! وتی: مه عمریش (احتکار) ی ده کرد! . پیتشهوا (ترمذی) ده فرمووی: سه عیدی کوری

موسه یه زهیت و گه نغی هه لده گرت و ده یشارده وه. هه ندی له زانیان شارده وهی خوراک و کالایان بۆ کاتی گرانی پی باش نیه، هه ندیکی تریان ریگه یان داوه به غهیری خوراک.

فروشتی نهو ناژه لانهی که شیر له گوانیاند ده هیلرته وه

٤١ - بَابُ مَا جَاءَ فِي بَيْعِ الْمُحَقَّلَاتِ

١٢٦٨ - (حسن) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَخْوَصِ، عَنْ يَمَّاكٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا تَسْتَقْبِلُوا السُّوقَ، وَلَا تُحَقِّلُوا، وَلَا يُنْفَقُ بَغْضُكُمْ لِبَغْضٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. وَحَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ كَرَهُوا بَيْعَ الْمُحَقَّلَةِ وَهِيَ الْمُسَرَّاءُ لَا يَحِلُّهَا صَاحِبُهَا أَيَّامًا، أَوْ نَحْوَ ذَلِكَ، لِيَجْتَمَعَ اللَّبَنُ فِي صَرْعِهَا فَيَغْتَرَّ بِهَا الْمُشْتَرِي، وَهَذَا ضَرْبٌ مِنَ الْحَدِيقَةِ وَالْقَرَرِ.

واته: له نیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گپنه وه، که پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (مهچن به پیری کاروانیه وه بۆنه وهی کالاکانیان به هه رزان لی بکرن و خوتان له بازار به گران بیفرۆشنه وه، شیر له گوانی ناژه لدا کۆمه که نه وه بۆ فریودان و هه لده له تاندنی کپیار و موشته ری).

ده رباره ی سویند خواردنی درۆ بۆ به چرینی مالی موسولمان

٤٢ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْيَمِينِ الْفَاجِرَةِ يُقْتَطَعُ بِهَا مَالُ الْمُسْلِمِ

١٢٦٩ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنْ الْأَعْمَشِ، عَنْ شَقِيقِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ

خَلَفَ عَلَى يَمِينٍ وَهُوَ فِيهَا فَاجِرٌ لِيَقْتَطِعَ بِهَا مَالَ امْرِئٍ مُسْلِمٍ لَقِيَ اللَّهَ وَهُوَ عَلَيْهِ غَضَبَانُ. فَقَالَ الْأَشْعَثُ بْنُ قَيْسٍ: فِيَّ وَاللَّهِ، لَقَدْ كَانَ ذَلِكَ كَانَ بَيْنِي وَبَيْنَ رَجُلٍ مِنَ الْيَهُودِ أَرْضٌ، فَجَحَدَنِي، فَقَدَّمْتُهُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَلَيْكَ بَيِّنَةٌ؟، قُلْتُ: لَا، فَقَالَ لِلْيَهُودِيِّ: اخْلِفْ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِذَا يَخْلِفُ فَيَذْهَبُ بِمَالِي، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: (إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا) إِلَى آخِرِ الْآيَةِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ وَائِلِ بْنِ حُجْرٍ، وَأَبِي مُوسَى، وَأَبِي أُمَامَةَ بْنِ ثَعْلَبَةَ الْأَنْصَارِيِّ، وَعُمَرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ. وَحَدِيثُ ابْنِ مَسْعُودٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبدالله)ی کوری مهسعوده وه رهزای خوای لى بى دهگپنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه رکهس به درۆ سویند بخوات بۆ نه وهی مالى که سیکى تر ببچریت بۆ خۆی کاتى که دهگات به دیدارى خوای پهروه ردگار لى توپه یه و سزای ده دات). (أَشْعَثُ)ی کوری قهیس فهرمووی: سویند به (الله) نه مه له من رویداوه، پارچه یه زه ویم هه بوو له نیتوان من و پیاویکی جوله که دا بوو، جوله که که زه ویه که ی به هی خۆی ده زانی کیشه که و ته نیتوانانه وه له سه ری به ره برکانى ده کردم، منیش سکا لام به رز کرده وه بۆلای پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، جوله که که م برده خزمه تی، پى فهرمووم: (به لگه ت هه یه؟). وتم: نه خیر، به جوله که که ی فهرموو: (سویند بخۆ). وتم: نه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم که واته سویند ده خوات و ماله که ی من ده بات بۆ خۆی، خوای پهروه ردگار نه م نایه تی دابه زاند: (إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ) سورة آل عمران: ۷۷. واته: بیتگومان نه وانه ی ده یفرۆشن په یمانى خوا و سوینده کانی خویان به نرخیکى که م، نه وانه

بیبهشن له (بههره‌ی خوا) له‌روژی دواپی دا و، خوی گه‌وره قسه‌یان له‌گه‌ل ناکات و، تماشایان ناکات له‌روژی قیامه‌تا، وه له گوناهیان خوش نابیت، وه بۆ نه‌وان هه‌یه سزای به نازار.

نه‌گهر کریار و فروشیار جیاوازیان هه‌بوو له‌سه‌ر نرخ

٤٣ - بَابُ مَا جَاءَ إِذَا اخْتَلَفَ الْبَيْعَانِ

١٢٧٠ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ ابْنِ عَجْلَانَ، عَنْ عَوْنِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا اخْتَلَفَ الْبَيْعَانِ قَالِقُولُ الْبَائِعِ وَالْمُتَبَاعِ بِالْخِيَارِ. هَذَا حَدِيثٌ مُرْسَلٌ، عَوْنُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ لَمْ يُذَكِّرْ ابْنَ مَسْعُودٍ. وَقَدْ رَوَى عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَذَا الْحَدِيثُ أَيْضًا، وَهُوَ مُرْسَلٌ أَيْضًا قَالَ إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ: قُلْتُ لِأَحْمَدَ: إِذَا اخْتَلَفَ الْبَيْعَانِ وَلَمْ تَكُنْ بَيِّنَةً، قَالَ: الْقَوْلُ مَا قَالَ رَبُّ السَّلْعَةِ، أَوْ يَتَرَادَانِ. قَالَ إِسْحَاقُ كَمَا قَالَ. وَكُلُّ مَنْ كَانَ الْقَوْلُ قَوْلَهُ فَعَلَيْهِ الْيَمِينُ. هَكَذَا رَوَى عَنْ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنَ التَّابِعِينَ مِنْهُمْ شُرَيْحٌ، وَغَيْرُهُ وَتَحْوُ هَذَا.

واته: له ئیبنو مه‌سعو‌ده‌وه ره‌زای خوی لی بۆ ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (نه‌گهر کریار و فروشیار قسه‌یان یه‌ک نه‌بوو، جیاوازی هه‌بوو له نیتوانی‌اندا له‌سه‌ر نرخ‌ی فروش‌راوێک، که‌شیشیان به‌لگه‌ی نه‌بوو، نه‌وه قسه‌ قسه‌ی فروشیار و خاوه‌ن کالایه، کریار سه‌ره‌شکه به قسه‌ی ده‌کات یان نا).

نهوهی هاتووه ده باره‌ی ناوی زیاده

٤٤ - بَابُ مَا جَاءَ فِي بَيْعِ فَضْلِ الْمَاءِ

١٢٧١ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا دَاوُدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْعَطَّارُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ أَبِي الْمِنْهَالِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ عَبْدِ الْمُزَنِيِّ قَالَ: نَهَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ بَيْعِ الْمَاءِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَبُهَيْسَةَ، عَنْ أَبِيهَا، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَعَائِشَةَ، وَأَنَسٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو. حَدِيثُ إِبْرَاهِيمَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ أَنَّهُمْ كَرَهُوا بَيْعَ الْمَاءِ، وَهُوَ قَوْلُ ابْنِ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ. وَقَدْ رَخَّصَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي بَيْعِ الْمَاءِ مِنْهُمْ: الْحَسَنُ الْبَصْرِيُّ.

واته: له نياسهوه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه‌هی کردووه له فروشتنی ناوی له‌لایهن که‌سیکه‌وه که زیاد بی له پیوستی خوی.

١٢٧٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الْأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يُمْتَنَعُ فَضْلُ الْمَاءِ لِمَنْعٍ بِهِ الْكَلَالُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَأَبُو الْمِنْهَالِ اسْمُهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مُطْعِمٍ كُوفِيٌّ، وَهُوَ الَّذِي رَوَى عَنْهُ حَبِيبُ بْنُ أَبِي ثَابِتٍ، وَأَبُو الْمِنْهَالِ سَيَّارُ بْنُ سَلَامَةَ بَصْرِيُّ صَاحِبُ أَبِي بَرَزَةَ الْأَسْلَمِيِّ.

واته: له نه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (زیاده‌ی ناوی هه‌لقولا و له‌بر رویشو قه‌ده‌غه‌ناکریت، له‌کاتی‌کدا که نه‌ویش بیته‌هوی قه‌ده‌غه‌کردنی له‌وه‌ر). - بز نمونه که‌سی بی‌ری یان کانی‌او‌یکی هه‌بیته له ده‌ورویه‌ری له‌وه‌ر هه‌بی

نهویش زیادهی ناوه کهی قهده غهی بکات بۆ نهو هی خه لک مهرو مالاته کانیان لهو ی دوربخه نهوه له بهر بی ناوی، نهو کاته تهنها خو ی سودی لی بیینی، به لکو ده بییت زیادهی ناوه که نه گریته وه -).

دهرباره ی ناپه سه ندی کرئی تووی نیره ی ناژه ل

٤٥ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ عَسْبِ الْفَخْلِ

١٢٧٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، وَأَبُو عَمَّارٍ قَالَا: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَلِيُّ بْنُ الْحَكَمِ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: نَهَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ عَسْبِ الْفَخْلِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَنَسٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَقَدْ رَخَّصَ بَعْضُهُمْ فِي قَبُولِ الْكَرَامَةِ عَلَى ذَلِكَ.

واته: له ئیبنو عومره وه رهزای خویان لی بی ده گیرنه وه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه هی کردوه له کرئی و داهاتی تووی نیره ی ناژه له کانی وه که نه سپ و وشر و که له گا و نیره که ره کاتی کدا که ده یان په پینن له مییه کان به مه بهستی که لگرتن.

١٢٧٤ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْخَزَائِيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ آدَمَ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ حُمَيْدٍ الرُّوَاسِيِّ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ التَّيْمِيِّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ رَجُلًا مِنْ كِلَابٍ سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ عَسْبِ الْفَخْلِ؟ فَتَنَاهَا، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّا نَطْرُقُ الْفَخْلَ فَنُكْرِمُ، فَرَخَّصَ لَهُ فِي الْكَرَامَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ إِبْرَاهِيمَ بْنِ حُمَيْدٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ.

واته: له نههسی کوری مالیکهوه رهزای خوی لی بی دهگیرنهوه، که پیاری له هۆزی کیلاب دهبارهی وهرگرتنی کرینی تۆوی نیرهی ئاژهل پرسپاری کرد له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، نهویش نههی لی کرد، وتی: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم خاوهن ئاژله مییه که نهو کرته مان وهک دیاری و ریز و حورمهت ده داتی، جا ریگی پی دا وهک دیاری و ریز و حورمهت وهری بگرن.

نهوهی هاتوره دهبارهی نرخي سهگ

٤٦ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَمَنِ الْكَلْبِ

١٢٧٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ رَافِعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ إِسْرَاهِيمَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ قَارِظٍ، عَنِ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: كَسَبُ الْحَجَّامِ حَيْثُ، وَمَهْرُ الْبَغِيِّ حَيْثُ، وَتَمَنُ الْكَلْبِ حَيْثُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ، وَابْنِ مَسْعُودٍ، وَجَابِرٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَابْنِ عُمَرَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ. حَدِيثُ رَافِعٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ، كَرَهُوا تَمَنَ الْكَلْبِ، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ. وَقَدْ رَخَّصَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي تَمَنِ كَلْبِ الصَّيِّدِ.

واته: له رافیعی کوری خه دیجه وه رهزای خوی لی بی دهگیرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (کری و نرخ و به های که له شاخ پیسه، مارهیی ئافره تی زیناکار پیسه، کری و نرخ و به های سهگ پیسه).

به پهیره وکردنی فهرمووده که زۆریه ی زانایان کری و نرخ و به های سه گیان به لاوه دروست نیه و ناپه سه نده، نه مهش وتهی پیشه وایان شافیعی و نه حمه د و ئیسحاقه.

هندیکیان ریگهیان داوه به وهرگرتنی کرئ و نرخ و بهای سهگی راو بو راوکردن.

۱۲۷۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ (ح) وَحَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمَخْزُومِيُّ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَبِي بَكْرِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ ثَمَنِ الْكَلْبِ، وَمَهْرِ الْبَغِيَّةِ، وَخُلُوانِ الْكَاهِنِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو مهسعودی نه نصاریهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که پیغه مبره خوا صلی الله علیه وسلم نهی کردوه له کرئ و نرخ و بهای سهگ و، مارهیی نافرهتی زیناکار و، کوله نانی فال گرتنهوه.

نهوهی هاتووه ده باره ی کرئ و نرخ و بهای که له شاخ

۴۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَسْبِ الْحَجَّامِ

۱۲۷۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، عَنْ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنِ ابْنِ مُحْيِصَةَ، أَخِي بَنِي حَارِثَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ اسْتَأْذَنَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي إِجَارَةِ الْحَجَّامِ، فَتَهَاةُ عَنْهَا، فَلَمْ يَزَلْ يَسْأَلُهُ وَيَسْتَأْذِنُهُ، حَتَّى قَالَ: اغْلِفْهُ نَاصِحَكَ، وَأَطْعِمْهُ رَقِيقَكَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ، وَأَبِي جُحَيْفَةَ، وَجَابِرٍ، وَالسَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ. حَدِيثٌ مُحْيِصَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ. وَقَالَ أَحْمَدُ: إِنْ سَأَلَنِي حَجَّامٌ نَهَيْتُهُ، وَأَخَذْتُ بِهَذَا الْحَدِيثِ.

واته: له ئیبنو موحه یسهوه، له باوکیهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که داوای کردوه له پیغه مبره خوا صلی الله علیه وسلم ریگه ی بدات که له شاخ بکات بو خه لک کرئ و نرخ و بهای که له شاخه که وهریگری، به لام نهو نهی لی

کردو رینگهی پێ نه‌دا، به‌رده‌وام نه‌وه‌نده‌ی وتوه‌هه‌تا رینگهی داو فەرمانی پێ کرد: کرێکه‌ی بدات به‌ ئالف بۆ وشتره‌که‌ی و خواردن بۆ به‌نده‌که‌ی به‌لام خۆی لێی نه‌خوات.

رینگه‌دان به‌ وه‌رگرتنی کرێ و نرخ و به‌های که‌له‌شاخ

٤٨ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّخْصَةِ فِي كَسْبِ الْحِجَامِ

١٢٧٨ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ مُحَمَّدٍ، قَالَ: سُئِلَ أَنَسٌ عَنْ كَسْبِ الْحِجَامِ، فَقَالَ أَنَسٌ: اخْتَجَمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَحَجَمَهُ أَبُو طَيْبَةَ فَأَمَرَ لَهُ بِصَاعَيْنِ مِنْ طَعَامٍ، وَكَلَّمَ أَهْلَهُ فَوَضَعُوا عَنْهُ مِنْ خِرَاجِهِ، وَقَالَ: إِنَّ أَفْضَلَ مَا تَذَاوَيْتُمْ بِهِ الْحِجَامَةَ، أَوْ إِنَّ مِنْ أَمْثَلِ دَوَائِكُمُ الْحِجَامَةَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَابْنِ عُمَرَ. حَدِيثُ أَنَسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَخَّصَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ فِي كَسْبِ الْحِجَامِ، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ.

واته: له حومه‌یده‌وه ده‌گیرنه‌وه، ده‌رباره‌ی کرێ و نرخ و به‌های که‌له‌شاخ پرسیاریان کرد له که نه‌نه‌سی کوری مالیک ره‌زای خوای لێ بێ، نه‌نه‌س فەرمووی: (أبو طَيْبَةَ) که‌له‌شاخی گرت بۆ پیتغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، فەرمانی کرد له‌جیاتنی کرێکه‌ی دوو مه‌ن(صاع) خواردنی بده‌نی، هه‌روه‌ها فەرمانی کرد به‌ گه‌وره‌کانی نه‌و باجه‌ی که له‌سه‌ری دا‌یان ناوه‌ سوکی بکه‌ن - بینگومان (أبو طَيْبَةَ) که‌سێکی کۆیله‌ بووه - . هه‌روه‌ها فەرمووی: (چاکترین ده‌وايه که چاره‌سه‌ری پێ بکه‌ن که‌له‌شاخه‌).

قه دهغه کردنی کرئ و نرخ و بههای سهگ و پشيله

٤٩ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ ثَمَنِ الْكَلْبِ وَالسِّنُّورِ

١٢٧٩ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، وَعَلِيُّ بْنُ حُشْرَمٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا عِيسَى بْنُ يُونُسَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي سُفْيَانَ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ ثَمَنِ الْكَلْبِ وَالسِّنُّورِ. هَذَا حَدِيثٌ فِي إِسْنَادِهِ اضْطِرَابٌ وَلَا يَصِحُّ فِي ثَمَنِ السِّنُّورِ وَقَدْ رُويَ هَذَا الْحَدِيثُ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ بَعْضِ أَصْحَابِهِ، عَنْ جَابِرٍ، وَاضْطَرَبُوا عَلَى الْأَعْمَشِ فِي رِوَايَةِ هَذَا الْحَدِيثِ وَقَدْ كَرِهَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ ثَمَنَ الْهَرِّ، وَرَخَّصَ فِيهِ بَعْضُهُمْ، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ وَرَوَى ابْنُ فَضِيلٍ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له جابیره وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نهی کردوه له کرئ و نرخ و بههای سهگ و پشيله.

١٢٨٠ - (ضعيف) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عُمَرُ بْنُ زَيْدِ الصَّنَعَانِيُّ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: نَهَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ أَكْلِ الْهَرِّ وَثَمَنِهِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، وَعُمَرُ بْنُ زَيْدٍ لَا نَعْرِفُ كَبِيرَ أَحَدٍ رَوَى عَنْهُ غَيْرَ عَبْدِ الرَّزَّاقِ.

واته: له جابیره وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نهی کردوه له خواردنی گوشتی پشيله و خواردنی نرخ و بههاکهشی.

باسیکی تر لهوبارهوه

۵۰ - باب

۱۲۸۱ - (حسن) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا وَكَيْعٌ، عَنْ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي الْمُهِزَمِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: نَهَى عَنْ ثَمَنِ الْكَلْبِ، إِلَّا كَلَبَ الصَّيْدِ. هَذَا حَدِيثٌ لَا يَصِحُّ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَأَبُو الْمُهِزَمِ اسْمُهُ يَزِيدُ بْنُ سَفْيَانَ وَتَكَلَّمَ فِيهِ شُعْبَةُ بْنُ الْحَجَّاجِ وَضَعَفَهُ. وَقَدْ رَوَى عَنْ جَابِرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوُ هَذَا وَلَا يَصِحُّ إِسْنَادُهُ أَيْضًا.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: نههی کراوه له کرئ و نرخ و بههای سهگ، جگه له سهگی راو بو راوکردن.

دهربارهی قهدهغه کردنی فروشتی گورانی بیژ

۵۱ - باب مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ بَيْعِ الْمُعْتَنَاتِ

۱۲۸۲ - (ضعيف) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: أَخْبَرَنَا بَكْرُ بْنُ مُضَرَ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ زَحْرٍ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ يَزِيدَ، عَنِ الْقَاسِمِ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا تَبِيعُوا الْقَيْنَاتِ، وَلَا تَشْتَرُوهُنَّ، وَلَا تَعْلَمُوهُنَّ، وَلَا خَيْرَ فِي بَحَارَةٍ فِيهِنَّ، وَتَمْنَهُنَّ حَرَامٌ، فِي مِثْلِ هَذَا أُنْزِلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: (وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ) إِلَى آخِرِ الْآيَةِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ. حَدِيثُ أَبِي أُمَامَةَ غَرِيبٌ إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِثْلَ هَذَا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَقَدْ تَكَلَّمَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي عَلِيِّ بْنِ يَزِيدَ وَضَعَفَهُ وَهُوَ شَامِيٌّ.

واته: له نهبو نومامهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (که نیزه کی گورانی بیژ

مهفروشن، نه بیانکرن، نه فیری گۆرانی و خویندهواریان بکهن، نه بازرگانیان پیوه بکهن، بازرگانی پیوه کردنیان خیر و بهره که تی تیدا نیه، نرخ و بههاکهشیان ههرامه). بۆ شتانیکی لهو جۆره نهم ئایه ته دابه زیوه: (وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي هُوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ). سورة لقمان: ۶. واته: ههندی کهس قسه ی بهتال و پرو پوچ ده کړن و ده بخویننوه بهسهر خه لکدا بۆ نه وهی له رینگای راست دووریان بجه نه وه.

قه دهغه کردنی جیا کردنه وهی دوو برا له یهک یان دایک و به چکه له

فروشتندا

۵۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ أَنْ يُفَرَّقَ بَيْنَ الْأَخَوَيْنِ أَوْ بَيْنَ الْوَالِدَةِ وَوَلَدِهَا فِي

الْبَيْعِ

۱۲۸۳ - (حسن) حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ حَفْصٍ الشَّيْبَانِيُّ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ وَهَبٍ، قَالَ: أَخْبَرَنِي حُجَيْيُّ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْحُبَلِيِّ، عَنْ أَبِي أَيُّوبَ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ فَرَّقَ بَيْنَ الْوَالِدَةِ وَوَلَدِهَا فَفَرَّقَ اللَّهُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ أَجَبَّتِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه بو نه یویه وه رهزای خوای لی بئی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: بۆ خۆم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده یفه رموو: (هه رکه سی دایک و به چکه که ی لیک جیا بکاته وه - نیت به فروشتن بئی یان به خشین بئی یا به هه ر شیویه بئی - خوای گه وه ره له رۆژی قیامه تدا له خۆشه یستانی خۆی جیا ده کاته وه).

۱۲۸۴ - (ضعیف) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَرَفَةَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، عَنْ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنِ الْحَجَّاجِ، عَنِ الْحَكَمِ، عَنْ مَيْمُونِ بْنِ أَبِي شَيْبٍ، عَنْ عَلِيٍّ قَالَ:

وَهَبَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غُلَامَيْنِ أَحَوْنِ فَبِعْتُ أَحَدَهُمَا، فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا عَلِيُّ مَا فَعَلَ غُلَامُكَ، فَأَخْبَرْتُهُ، فَقَالَ: زُدَّهُ زُدَّهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَقَدْ كَرِهَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمُ التَّفْرِيقَ بَيْنَ السَّبْيِ فِي الْبَيْعِ. وَرَخَّصَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي التَّفْرِيقِ بَيْنَ الْمُؤَلَّدَاتِ الَّذِينَ وَلِدُوا فِي أَرْضِ الْإِسْلَامِ. وَالْقَوْلُ الْأَوَّلُ أَصَحُّ. وَرَوَى عَنْ إِبْرَاهِيمَ النَّخَعِيِّ أَنَّهُ فَرَّقَ بَيْنَ الْوَلَدَةِ وَوَلَدِهَا فِي الْبَيْعِ، فَقِيلَ لَهُ فِي ذَلِكَ، فَقَالَ: إِنِّي قَدْ اسْتَأْذَنْتُهَا بِذَلِكَ فَرْضِيَتْ.

واته: له پیشهوا عه‌لیه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم دوو غولامی برای یه‌کی پی به‌خسیم، منیش یه‌کیکیانم فروشت، پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم پیی فهرمووم: (نه‌ی عه‌لی چیت کرد به غولامه‌که‌ت؟) به‌سه‌ره‌اته‌که‌م پی راگه‌یاند که فروشتومه، فهرمووی: (مامه‌له‌که هه‌لوه‌شینره‌وه و غولامه‌که بگه‌رینه‌ره‌وه غولامه‌که بگه‌رینه‌ره‌وه).

ده‌بارهی که‌سی به‌نده‌یه بکری سودو ده‌سته‌وتی بو خوی بی

۵۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ يَشْتَرِي الْعَبْدَ وَيَسْتَعْلِيهِ ثُمَّ يَجِدُ بِهِ عَيْبًا

۱۲۸۵ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ عُمرٍ، وَأَبُو عَامِرٍ الْعَقَدِيُّ، عَنْ ابْنِ أَبِي ذَنْبٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ حُفَافٍ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَضَى أَنَّ الْحَرَجَ بِالضَّمَانِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ.

واته: له عانیشه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی

الله علیه وسلم بریاری دا قازانج و دهستکهوتی فروشراو بو کپیاره، لهوماوهیه دا که له لایهتی له پیتش په شیمان بوونه وده دا له جیاتی دهسته بهری، چونکه کپیار لهو ماوهیه دا زامن و دهسته بهره).

۱۲۸۶ - (حسن) حَدَّثَنَا أَبُو سَلَمَةَ يَحْيَى بْنُ خُلْفٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عُمَرُ بْنُ عَلِيٍّ الْمُقَدَّمِيُّ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَضَى أَنَّ الْحَرَاجَ بِالضَّمَانِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ. وَقَدْ رَوَى مُسْلِمٌ بْنُ خَالِدٍ الزُّنْجِيُّ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، وَرَوَاهُ جَرِيرٌ، عَنْ هِشَامٍ أَيْضًا. وَحَدِيثُ جَرِيرٍ يُقَالُ تَذْلِيلٌ دَلَّسَ فِيهِ جَرِيرٌ لَمْ يَسْمَعْهُ مِنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ. وَتَفْسِيرُ الْحَرَاجِ بِالضَّمَانِ: هُوَ الرَّجُلُ يَشْتَرِي الْعَبْدَ فَيَسْتَعْلُهُ ثُمَّ يَجِدُ بِهِ عَيْبًا فَيَرْدُّهُ عَلَى الْبَائِعِ فَالْعَلَّةُ لِلْمُشْتَرِي، لِأَنَّ الْعَبْدَ لَوْ هَلَكَ هَلَكَ مِنْ مَالِ الْمُشْتَرِي، وَتَحْوُ هَذَا مِنَ الْمَسَائِلِ يَكُونُ فِيهِ الْحَرَاجُ بِالضَّمَانِ. اسْتَعْرَبَ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ هَذَا الْحَدِيثَ مِنْ حَدِيثِ عُمَرَ بْنِ عَلِيٍّ، قُلْتُ: تَرَاهُ تَذْلِيلًا؟ قَالَ: لَا.

واته: له عانیشه وه رهزای خوی لی بی ده گینه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بریاری دا قازانج و دهستکهوتی فروشراو بو کپیاره، لهوماوهیه دا که له لایهتی له پیتش په شیمان بوونه وده دا له جیاتی دهسته بهری، چونکه کپیار لهو ماوهیه دا زامن و دهسته بهره). رافه ی (الحراج بالضمّان) نه مهیه: که سی بنده به بکړی سودو دهستکهوتی بو خوی بی، له پاشدا عه بیټکی بنده که ی بو ده رکهوت بیگیړته وه بو فروشیار، سودو دهستکهوتی بو کپیاره لهوماوهیه دا که له لایهتی، چونکه نه گهر له ناوېچې نه وه مالی کپیار تیا ده چی، وینه ی لهو جوړه، (الحراج بالضمّان) ه.

رینگه دان به کهسی به لای بهروبو میکدا تیهری لئی بخوات

۵۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرُّحْصَةِ فِي أَكْلِ الثَّمَرَةِ لِلْمَارِ بِهَا

۱۲۸۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ أَبِي الشَّوَارِبِ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سُلَيْمٍ، عَنْ عُثَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ دَخَلَ حَائِطًا فَلْيَأْكُلْ، وَلَا يَتَّخِذْ حُبْنَةً. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَعَبَادِ بْنِ شُرَحْبِيلَ، وَرَافِعِ بْنِ عَمْرٍو، وَعُمَيْرِ مَوْلَى أَبِي اللُّخَمِ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ يَحْيَى بْنِ سُلَيْمٍ وَقَدْ رَخَّصَ فِيهِ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ لِابْنِ السَّيْلِ فِي أَكْلِ الثَّمَرِ، وَكَرِهَهُ بَعْضُهُمْ إِلَّا بِالثَّمَنِ.

واته: له ئیبنو عومره وه رهزای خویان لی بی ده گێرنه وه، که پیغه مبههر صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (ههركهسی چوو ه ناو باخیکه وه لیئى بخوات، به لام بهرچاکى یان گێرفانی لی پر نه کات واته لیئى نه باته ده ره وه).

۱۲۸۸ - (ضعيف) حَدَّثَنَا أَبُو عَمَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ مُوسَى، عَنْ صَالِحِ بْنِ أَبِي جَبْرٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ رَافِعِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: كُنْتُ أُرْمِي نَخْلَ الْأَنْصَارِ، فَأَخَذُونِي، فَذَهَبُوا بِي إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: يَا رَافِعُ، لِمَ تَرْمِي نَخْلَهُمْ، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، الْجُوعُ، قَالَ: لَا تَرْمِ، وَكُلْ مَا وَقَعَ أَشْبَعَكَ اللَّهُ وَأَرْوَاكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له رافیعی کورپی عه مره وه ده گێرنه وه، که فەرموویه تی: من بهردم ده گرتە دارخورماکانی نه نصار بو ئه وهی خورما بجه مه خواره وه بیخۆم، گرمیان و بردمیان بو خزمهت پیغه مبههر صلی الله علیه وسلم، فەرمووی: (بوچی بهرد ده گریته دارخورماکانیان؟) وتم: نهی پیغه مبههری خوا صلی الله علیه وسلم، برسیئى ناچارى کردم، فەرمووی: (بهرد مه گره دارخورماکانیان، له وه بخۆ که کهوتۆته خواره وه، خوی گه وه تیرت بکات له خواردن و خواردنه وه).

۱۲۸۹ - (حسن) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنِ ابْنِ عَجَلَانَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُئِلَ عَنِ الثَّمَرِ الْمُعْلَقِ؟ فَقَالَ: مَنْ أَصَابَ مِنْهُ مِنْ ذِي حَاجَةٍ غَيْرَ مُتَّخِذٍ حُبْنَةً فَلَا شَيْءَ عَلَيْهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له عه مری کوری شوعه بیهوه، له باوکیهوه، له باپییرهوه ره زای خوای لی بی ده گپینهوه، که ده رباره ی خواردنی بهروبوم بهدارهوه پرسیاریان کرد له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، فهرمووی: (نه گهر که سی ناچار بوو پیوستی کرد دروسته لی بی بخواه به مهرجی بهرچاکی لی پر نه کات و لی بی نه باتهوه).

ریگریکردن له شتی بره که ی نه زانراو بی

۵۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّهْيِ عَنِ الثُّنْيَا

۱۲۹۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ أَيُّوبَ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبَادُ بْنُ الْعَوَّامِ، قَالَ: أَخْبَرَنِي سُفْيَانُ بْنُ حُسَيْنٍ، عَنْ يُونُسَ بْنِ عُبَيْدٍ، عَنْ عَطَاءٍ، عَنْ جَابِرٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ الْمُحَافَلَةِ، وَالْمَرَابَنَةِ، وَالْمُخَابَرَةِ، وَالثُّنْيَا، إِلَّا أَنْ تُعْلَمَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ يُونُسَ بْنِ عُبَيْدٍ، عَنْ عَطَاءٍ، عَنْ جَابِرٍ.

واته: له جابیرهوه ره زای خوای لی بی ده گپینهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نهی کردوه له فروشتنی بهری دار خوارماو بهرسيلهی تری به دارهوه، له فروشتنی شینایی به نه دووراوهی و، له کشتوکال کردن لهزهویه کدا تۆوه که لهسر کریکار بیت به سی یهک یان چوار یهک، وه نهی کردوه لهوهی بو نمونه یهکی به که سی بلی: شهه په له گهنهم پی فروشتیت چاره کیکی نه بی، مه گهر شتیکی زانراو و دیاریکراو بیت.

ده باره ی قه دهغه کردنی فروشتی خوراک ههتا وهر نه گیری

۵۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ بَيْعِ الطَّعَامِ حَتَّى يَسْتَوْفِيَهُ

۱۲۹۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ عُمَرُو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ طَاوُوسٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ ابْتِنَاعَ طَعَامًا فَلَا يَبِيعُهُ حَتَّى يَسْتَوْفِيَهُ. قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: وَأَحْسِبُ كُلَّ شَيْءٍ مِثْلَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَابْنِ عُمَرَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ كَرِهُوا بَيْعَ الطَّعَامِ حَتَّى يَقْبِضَهُ الْمُشْتَرِي، وَقَدْ رَخَّصَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ فِيمَنْ ابْتِنَاعَ شَيْئًا مِمَّا لَا يُكَالُ وَلَا يُوزَنُ مِمَّا لَا يُؤْكَلُ وَلَا يُشْرَبُ، أَنْ يَبِيعَهُ قَبْلَ أَنْ يَسْتَوْفِيَهُ، وَإِنَّمَا التَّشْدِيدُ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي الطَّعَامِ، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه رهزای خویان لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه رکهس خوراکیکی کپی نه یفروشتیت به که سیککی تر ههتا به کیشانه به ته واوی وهری ده گریت). ئیبنو عه باس رهزای خویان لی بی فهرمووی: پیم وایه هه موو شتی بهو شیوه یه یه.

قه دهغه کردنی مامه له به سه ر مامه له ی برای موسولماندا

۵۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّهْيِ عَنِ الْبَيْعِ عَلَى بَيْعِ أَخِيهِ

۱۲۹۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَبِيعُ بَعْضُكُمْ عَلَى بَيْعِ بَعْضٍ، وَلَا يَخْطُبُ بَعْضُكُمْ عَلَى خُطْبَةِ بَعْضٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَسَمُرَةَ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

وَقَدْ رَوَى عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: لَا يَسُومُ الرَّجُلُ عَلَى سَوْمِ أَخِيهِ وَمَعْنَى الْبَيْعِ فِي هَذَا الْحَدِيثِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ: هُوَ السَّوْمُ.

واته: له ئیبنو عومره وه رهزای خویان لی بئ دهگیرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (ههندیکتان مامه له مه کهن به سهر مامه لهی ههندیکتاندا، ههندیکتان خوازیبئی مه کهن به سهر خوازیبئی ههندیکتاندا).

نه وهی هاتوو ده باره ی فروشتی شهراب و قه دهغه کردنی

٥٨ - بَابُ مَا جَاءَ فِي بَيْعِ الْخَمْرِ وَالنَّهْيِ عَنْ ذَلِكَ

١٢٩٣ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مَسْعَدَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُعْتَمِرُ بْنُ سُلَيْمَانَ، قَالَ: سَمِعْتُ لَيْثًا يُحَدِّثُ، عَنْ يَحْيَى بْنِ عَبَّادٍ، عَنْ أَنَسٍ، عَنْ أَبِي طَلْحَةَ أَنَّهُ قَالَ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ، إِنِّي اشْتَرَيْتُ خَمْرًا لِأَيْتَامٍ فِي حِجْرِي، قَالَ: أَهْرِقِ الْخَمْرَ، وَأَكْسِرِ الدِّنَارَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَعَائِشَةَ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَابْنِ مَسْعُودٍ، وَابْنِ عُمَرَ، وَأَنَسٍ. حَدِيثُ أَبِي طَلْحَةَ، رَوَى الثَّوْرِيُّ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنِ السُّدِّيِّ، عَنْ يَحْيَى بْنِ عَبَّادٍ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ أَبَا طَلْحَةَ كَانَ عِنْدَهُ وَهَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ اللَّيْثِ.

واته: له نهبو (طلحه) وه رهزای خوی لی بئ دهگیرنه وه، که فرموویه تی: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم شهرابم کریوه له پیتناوی نه وه تیاوه دا به خیتیان ده کهم، فرمووی: (شهرابه که بریژه و ده فره کهش بشکینه).

قه دهغه کردنی شهراب کردنه وه به سرکه

۵۹ - بَابُ النَّهْيِ أَنْ يُتَّخَذَ الْخَمْرُ خَلًّا

۱۲۹۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ السُّدِّيِّ، عَنْ يَحْيَى بْنِ عَبَّادٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: سُئِلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيْتَّخَذَ الْخَمْرُ خَلًّا؟ قَالَ: لَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نه سی کوپی مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: پرساریان کرد له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، که نایا دروسته شهراب بکریته وه به سرکه؟ فهرمووی: (نه خیر دروست نیه).

۱۲۹۵ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُنِيرٍ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا عَاصِمٍ، عَنْ شَيْبِ بْنِ يَسْرِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْخَمْرِ عَشْرَةَ: عَاصِرَهَا، وَمُعْتَصِرَهَا، وَشَارِبَهَا، وَحَامِلَهَا، وَالْمُخْمُولَةَ إِلَيْهِ، وَسَاقِيَهَا، وَبَائِعَهَا، وَآكِلَ ثَمَنِهَا، وَالْمُشْتَرِيَ لَهَا، وَالْمُشْتَرَاءَ لَهُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ أَنَسٍ. وَقَدْ رَوَى نَحْنُ هَذَا عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَابْنِ مَسْعُودٍ، وَابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نه نه سی کوپی مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له باره ی شهرابه وه نه فره تی کردوه له ده کهس: (نهو کهسه ی ده یگوشت و ناوه که ی ده گری و ناماده ی ده کا، نهو کهسه ی بوی ده گوشن و بوی ناماده ده کهن، نهو کهسه ی ده یخواته وه، نهو کهسه ی هه لی ده گری و ده یگوژیته وه، نهو کهسه ی بوی ده گوژنه وه نهو کهسه ی مه ی گیره و تیی ده کات، نهو کهسه ی ده یفرۆشیت، نهو هی نرخ و به ها که ی ده خوات، نهو کهسه ی ده یکریت، نهو کهسه ی بوی ده کپن).

دهرباره‌ی دۆشینى نازده‌لان به‌بى مؤله‌تى خاوه‌نه‌کانیان
 ٦٠ - بَابُ مَا جَاءَ فِي اخْتِلَابِ الْمَوَاشِي بِغَيْرِ إِذْنِ الْأَرْبَابِ

١٢٩٦ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو سَلَمَةَ يَحْيَى بْنُ خَلْفٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْأَعْلَى، عَنْ سَعِيدٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا أَتَى أَحَدُكُمْ عَلَى مَاشِيَةٍ، فَإِنْ كَانَ فِيهَا صَاحِبُهَا فَلْيَسْتَأْذِنْهُ، فَإِنْ أَذِنَ لَهُ فَلْيَخْتَلِبْ وَلْيَشْرَبْ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهَا أَحَدٌ فَلْيَصَوِّتْ ثَلَاثًا، فَإِنْ أَجَابَهُ أَحَدٌ فَلْيَسْتَأْذِنْهُ، فَإِنْ لَمْ يُجِبْهُ أَحَدٌ فَلْيَخْتَلِبْ وَلْيَشْرَبْ، وَلَا يَحْمِلْ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ، وَأَبِي سَعِيدٍ. حَدِيثُ سَمُرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَبِهِ يَقُولُ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. وَقَالَ عَلِيُّ بْنُ الْمَدِينِيِّ: سَمِعْتُ الْحَسَنَ مِنْ سَمُرَةَ صَحِيحٌ وَقَدْ تَكَلَّمَ بَعْضُ أَهْلِ الْحَدِيثِ فِي رِوَايَةِ الْحَسَنِ عَنْ سَمُرَةَ، وَقَالُوا: إِنَّمَا يُحَدِّثُ عَنْ صَحِيفَةِ سَمُرَةَ.

واته: له سه‌موره‌ی کورێ جوندوبه‌وه ره‌زای خوای لى بى ده‌گیرنه‌وه، که
 فهرموویه‌تى: پیغه‌مبه‌رى خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تى: (هه‌رکاتى
 که‌سى له‌ئێوه چوه‌ ناو مه‌ر و مالا‌تیکه‌وه: نه‌گه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی له‌وى بوو با مؤله‌تى
 لى بخوازیت، نه‌گه‌ر رێی دا با بیدۆشیت و بیخواته‌وه، نه‌گه‌ر له‌ویش نه‌بوو با سى
 جار بانگی خاوه‌ن ماله‌که‌ بکات، نه‌گه‌ر وه‌لامى دایه‌وه داواى مؤله‌تى لى بکات،
 نه‌گه‌ر که‌س وه‌لامى نه‌دایه‌وه نه‌وه با بیدۆشیت و بیخواته‌وه به‌لام هه‌لى نه‌گریت
 واته‌ نه‌وه‌نده‌ی که‌ پێویستی بیت).

ئهوهی هاتوو ده باره ی فروشتنی بت و پیستی مرداره وه بوو

٦١ - بَابُ مَا جَاءَ فِي بَيْعِ جُلُودِ الْمَيْتَةِ وَالْأَصْنَامِ

١٢٩٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ أَبِي رَجَاحٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَامَ الْفَتْحِ وَهُوَ بِمَكَّةَ يَقُولُ: إِنَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ حَرَّمَ بَيْعَ الْحَتَمِ، وَالْمَيْتَةِ، وَالْخِنْزِيرِ، وَالْأَصْنَامِ، فَقِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَرَأَيْتَ شُحُومَ الْمَيْتَةِ، فَإِنَّهُ يُطْلَى بِهَا السُّفْنُ، وَيُذْهَنُ بِهَا الْجُلُودُ، وَيَسْتَنْصَحُ بِهَا النَّاسُ، قَالَ: لَا هُوَ حَرَامٌ، ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عِنْدَ ذَلِكَ: قَاتَلَ اللَّهُ الْيَهُودَ، إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَيْهِمُ الشُّحُومَ فَأَجْلَوْهُ، ثُمَّ بَاغَوْهُ، فَأَكَلُوا مَنَّهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ. حَدِيثُ جَابِرٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ.

واته: له جابیری کوری (عبد الله) وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که سالی رزگار کردنی شاری مه که ده گوی له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده یفرموو: (بیگومان خوای گه وه فروشتنی شهراب و، گوشتی مرداره وه بوو، گوشتی بهراز و به کانی حرم کرده). وترا: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم پیست چۆنه نه گهر به بهزی مرداره وه بوو که شتی کانی پی چهور بکریت و پیسته کانی پی چهور بکریت و بکریته چراوه خه لک سودی لی ببینن بۆ روناکی؟ فرموی: (نابی حرامه) له پاشدا فرموی: (خوای گه وه جوله که له نوابات! له کاتی که ده خوای گه وه بهزی مرداره وه بووی لی حرام کردن نه وان تاواندیانه وه کردیان به پۆن له پاشدا فروشتیان و پاره که بیان خوارد).

نهوهی هاتووه ده‌بارهی په‌شیمان بوونهوه له خه‌لات و دیاری

۶۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّجُوعِ فِي الْهَيْبِ

۱۲۹۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ الصَّبِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ الثَّقَفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَيُّوبُ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَيْسَ لَنَا مَثَلُ السُّوءِ الْعَائِدِ فِي هَيْبِهِ كَالْكَلْبِ يَعُودُ فِي قَيْئِهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عُمَرَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ لَا يَحِلُّ لِأَحَدٍ أَنْ يُعْطِيَ عَطِيَّةً فَيَرْجِعَ فِيهَا إِلَّا الْوَالِدَ فِيمَا يُعْطِي وَلَدَهُ.

واته: له نیبنو عه‌باسهوه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه‌تی: (نیسه‌ی موسولمان ناکری خاوه‌نی ره‌وشت و سیفاتی ناشیرین بین، نه‌و که‌سه‌ی له دیاری و خه‌لاته‌کی په‌شیمان بیته‌وه وه‌کو نه‌و سه‌گه وایه که برشیتته‌وه و سه‌رله‌نوی رشانه‌وه‌کی خوی بخواته‌وه).

له نیبنو عومه‌روه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه مبه‌ر صلی الله علیه وسلم فرموویه‌تی: (بو هیچ که‌سی ره‌وا نیه له دیاری و خه‌لاته‌کی په‌شیمان بیته‌وه جگه له باوک که بیبه‌خشی به کوره‌کی نه‌وه بو‌ی هدی په‌شیمان بیته‌وه).

۱۲۹۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا بِذَلِكَ مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عَدِيٍّ، عَنْ حُسَيْنِ الْمُعَلِّمِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، أَنَّهُ سَمِعَ طَاوُوسًا يُحَدِّثُ عَنْ ابْنِ عُمَرَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ يَرْفَعَانِ الْحَدِيثَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِهَذَا الْحَدِيثِ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ قَالُوا: مَنْ وَهَبَ هَبَةً لِدِي رَحِمَ مَحْرَمٍ فَلَيْسَ لَهُ أَنْ يَرْجِعَ فِيهَا، وَمَنْ وَهَبَ هَبَةً لِغَيْرِ ذِي رَحِمٍ مَحْرَمٍ فَلَهُ أَنْ يَرْجِعَ فِيهَا، مَا لَمْ يُتَبَّ مِنْهَا. وَهُوَ قَوْلُ الثَّوْرِيِّ. وَقَالَ الشَّافِعِيُّ: لَا يَحِلُّ لِأَحَدٍ أَنْ يُعْطِيَ عَطِيَّةً فَيَرْجِعَ فِيهَا إِلَّا الْوَالِدَ

فِيمَا يُعْطِي وَلَدَهُ وَاخْتَجَّ الشَّافِعِيُّ بِحَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَحِلُّ لِأَحَدٍ أَنْ يُعْطِيَ عَطِيَّةً فَيَرْجِعَ فِيهَا إِلَّا الْوَالِدَ فِيمَا يُعْطِي وَلَدَهُ.

به پهیره وکردنی فەرمووده که لای هەندێ له زانایان له هاوه لانی پیتغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم و جگه له وانیش ده فەرموون: کهسێ خەلات و دیاریه کی به خشی به یه کێ له خزمه مه حره مه کانی بۆی نیه په شیمان بیته وه، به لام کهسێ دیاریه کی به خشی به یه کێ له خزمه نامه حره مه کانی بۆی ههیه په شیمان بیته وه، به مهرجی پاداشتی له سهر وه رنه گرتبی. نه مهش و تهی پیتشهوا سو فیانی (شوری). پیتشهوا شافعی ده فەرمووی: بۆ ههچ کهسێ رهوا نیه له خەلات و دیاریه کهی په شیمان بیته وه جگه له باوک بۆ کۆره کهی. پیتشهوا شافعی فەرمووده کهی ئیبنو عومەری کردووه به به لگه، له ئیبنو عومەره وه ده گیرنه وه، که پیتغه مبهر صلى الله عليه وسلم فەرموویه تی: (بۆ ههچ کهسێ رهوا نیه له دیاری و خەلاته کهی په شیمان بیته وه جگه له باوک که بیبه خشی به کۆره کهی نه وه بۆی ههیه په شیمان بیته وه).

نه وهی هاتووه ده رباره ی (عرایا) و رینگه پێدانی

٦٣ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْعَرَايَا وَالرُّخَصَةِ فِي ذَلِكَ

١٣٠٠ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُهُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ الْمُحَاقَلَةِ، وَالْمَرَابَنَةِ، إِلَّا أَنَّهُ قَدْ أَذِنَ لِأَهْلِ الْعَرَايَا أَنْ يَبِيعُوهَا بِمِثْلِ خَرْصِهَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَجَابِرٍ. حَدِيثُ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ هَكَذَا رَوَى مُحَمَّدُ بْنُ إِسْحَاقَ هَذَا الْحَدِيثَ، وَرَوَى أَبُو بَرٍّ، وَعَبِيدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ، وَمَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ الْمُحَاقَلَةِ، وَالْمَرَابَنَةِ. وَهَذَا الْإِسْنَادُ، عَنْ ابْنِ

عُمَرُ، عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ رَخَّصَ فِي الْعَرَايَا وَهَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ.

واته: له زهیدی کوری (ثابت) هوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم نه هی کردوه له فروشتنی بهری دارخورما به داروه بخه ملینری و بفروشری به خورمای وشک، وه بهرسيلهی تری به داروه بخه ملینری و بفروشری به میوژ، ههروه ها نه هی کردوه له فروشتنی شینایی به نه دووراوهیی به خوارده مهنی، نهوهنده ههیه ریگهی داوه به پیتری (عَرَايَا) هه ژارانن بی باخه خورما به خه ملانندن. ههروه ها له ئیبنو عومهروه رهزای خویان لی بی دهگیرنهوه، که پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم نه هی کردوه له فروشتنی بهری دارخورما به داروه بخه ملینری و بفروشری به خورمای وشک، وه بهرسيلهی تری به داروه بخه ملینری و بفروشری به میوژ، ههروه ها نه هی کردوه له فروشتنی شینایی به نه دووراوهیی.

۱۳۰۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ حُبَابٍ، عَنْ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ حُصَيْنٍ، عَنْ أَبِي سَفْيَانَ، مَوْلَى ابْنِ أَبِي أَحْمَدَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَخَّصَ فِي بَيْعِ الْعَرَايَا فِيمَا دُونَ خُمْسَةِ أَوْسُقٍ أَوْ كَذَا. حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ حُصَيْنٍ نَحْوَهُ. وَرَوَى هَذَا الْحَدِيثُ، عَنْ مَالِكٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَرَخَّصَ فِي بَيْعِ الْعَرَايَا فِي خُمْسَةِ أَوْسُقٍ، أَوْ فِيمَا دُونَ خُمْسَةِ أَوْسُقٍ.

واته: له نهو هورهیرهوه دهگیرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ریگهی داوه به مامهلهی (عَرَايَا) به مهرجی پینج ویسق یان که متر بی.

۱۳۰۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَرْخَصَ فِي بَيْعِ الْعَرَايَا بِخَرْصِهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَحَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْهُمْ: الشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. وَقَالُوا: إِنَّ الْعَرَايَا مُسْتَثْنَاةٌ مِنْ جُمْلَةِ نَهْيِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذْ نَهَى عَنِ الْمُحَاقَلَةِ، وَالْمَزَابَنَةِ، وَاحْتَجُّوا بِحَدِيثِ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، وَحَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَقَالُوا: لَهُ أَنْ يَشْتَرِيَ مَا دُونَ خُمْسَةِ أَوْسُقٍ وَمَعْنَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَرَادَ التَّوَسُّعَ عَلَيْهِمْ فِي هَذَا لِأَنَّهُمْ شَكُّوا إِلَيْهِ، وَقَالُوا: لَا نَجِدُ مَا نَشْتَرِي مِنَ الثَّمَرِ إِلَّا بِالثَّمَرِ، فَرَخَّصَ لَهُمْ فِيمَا دُونَ خُمْسَةِ أَوْسُقٍ أَنْ يَشْتَرَوْهَا فَيَأْكُلُوهَا رُطْبًا.

واته: له زهیدی کوری (ثابت) هوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که پیغه مبهره صلی الله علیه وسلم ریگهی داوه به مامهلهی (عرایا) بهسهر داره کهوه بجه ملتیریت.

باسیکی تر لهوبارهوه

۶۴ - بَابُ مِنْهُ

۱۳۰۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَوَانِيُّ الْخَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ الْوَلِيدِ بْنِ كَثِيرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا بُشَيْرُ بْنُ يَسَارٍ، مَوْلَى بَنِي حَارِثَةَ، أَنَّ زَافِعَ بْنَ حَدِيجٍ، وَسَهْلَ بْنَ أَبِي حُثْمَةَ، حَدَّثَاهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ بَيْعِ الْمَزَابَنَةِ الثَّمَرِ بِالثَّمَرِ، إِلَّا لِأَصْحَابِ الْعَرَايَا، فَإِنَّهُ قَدْ أَدِنَ لَهُمْ، وَعَنْ بَيْعِ الْعِنَبِ بِالزَّيْبِ، وَعَنْ كُلِّ ثَمَرٍ بِخَرْصِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له سههلی کوری نهبو (حتمه) هوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که پیغه مبهره صلی الله علیه وسلم نههی کردوه له فروشتنی شینایی به نه دوراووهی

بهروبووم به خورما، جگه له پیتری (عَریّا)، له بهرتهوهی ریگهی داوه بهوان، ههروهها نههی کردوه له فروشتنی تری به میوژ، وه له هه موو بهروبوومی به داره وه بجه ملیتری.

دهرباره ی قه دهغه کردنی زیاد کردنی نرخ بو فیل کردن

٦٥ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ النَّجْشِ فِي الْبَيْعِ

١٣٠٤ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، وَأَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَقَالَ قُتَيْبَةُ: يَنْلُعُ بِهِ النَّجْشُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا تَنَاجَشُوا. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عُمَرَ، وَأَنْسٍ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ كَرَهُوا النَّجْشَ. وَالنَّجْشُ: أَنْ يَأْتِيَ الرَّجُلُ الَّذِي يَفْصِلُ السِّلْعَةَ إِلَى صَاحِبِ السِّلْعَةِ فَيَسْتَأْمِرَ بِأَكْثَرِ مِمَّا تَسَوَّى، وَذَلِكَ عِنْدَمَا يَحْضُرُ الْمُشْتَرِي يُرِيدُ أَنْ يَغْتَرَّ الْمُشْتَرِي بِهِ، وَلَيْسَ مِنْ رَأْيِهِ الشِّرَاءُ إِنَّمَا يُرِيدُ أَنْ يَخْدَعَ الْمُشْتَرِي بِمَا يَسْتَأْمِرُ. وَهَذَا ضَرْبٌ مِنَ الْخَدِيعَةِ. قَالَ الشَّافِعِيُّ: وَإِنْ نَجَشَ رَجُلٌ، فَالنَّاجِشُ آثِمٌ فِيمَا يَصْنَعُ، وَالْبَيْعُ جَائِزٌ، لِأَنَّ الْبَائِعَ غَيْرُ النَّاجِشِ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لى بى ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (زه می درو مه کهن بو خه له تاندن و ته فره دانی کپیار واته نرخ له سهر شت زیاد مه کهن بو فیل کردن له کپیارو خه له تاندنی له کاتی کدا که خوشتان نه یکرپ بهو نرخه).

سه بارهت به سهنگینی کیشانه و کیشانه به کری.

٦٦ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّجْحَانِ فِي الْوَزْنِ

١٣٠٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، وَتَحْمُودُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَا: حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ سُؤَيْدِ بْنِ قَيْسٍ، قَالَ: جَلَبْتُ أَنَا وَخَزْمَةُ الْعُبَيْدِيِّ بَرًّا مِنْ هَجَرَ، فَجَاءَنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَمَسَاوَمَنَا بِسَرَاوِيلٍ، وَعِنْدِي وَزَانٌ يَرْنُ بِالْأَجْرَةِ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِلْوَزَانِ: رِنْ وَأَرْجِحْ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. حَدِيثُ سُؤَيْدٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَهْلُ الْعِلْمِ يَسْتَحِبُّونَ الرَّجْحَانَ فِي الْوَزْنِ. وَرَوَى شُعْبَةُ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ سِمَاكِ، فَقَالَ: عَنْ أَبِي صَفْوَانَ وَذَكَرَ الْحَدِيثَ.

واته: له سوهیدی کوری قهیسهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فەرموویتە: من و مهخرهفهی عهبدی له ههجهروه قوماشمان هینا بوو، بردمان بو مهککه، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم هات بۆلامان سهودای شهروالیکێ کرد پیمان فروشت، پیاویکم به کری گرتبوو شتی دهکیشا، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم پیتی فەرموو: (بیکیشه و سهنگین بیکیشه).

مۆله تدانی قهرزاری نه دارا و نهرم و نیانی له تهکی

٦٧ - بَابُ مَا جَاءَ فِي إِنْظَارِ الْمُغِيرِ وَالرِّفْقِ بِهِ

١٣٠٦ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ سُلَيْمَانَ الرَّازِيُّ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ قَيْسٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ أَنْظَرَ مُغِيرًا، أَوْ وَضَعَ لَهُ، أَظْلَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تَحْتَ ظِلِّ عَرْشِهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي الْيَسْرِ، وَأَبِي قَتَادَةَ، وَحَذِيقَةَ، وَابْنِ

مَسْعُودٍ، وَعُبَادَةَ، وَجَابِرٍ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (هه رکه سی مؤلهتی قهرزاری نه دارا بدات یان کاری بو ناسان بکات له قهرزه که بوی دابشکینی، نهوه خوای گهوره له روژی قیامهتدا له ژیر سیبهری عهرشی خۆیدا دایدهنی، له روژیکدا جگه لهو سیبهره هیچ سیبهریکی تر نه).

۱۳۰۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ شَقِيقٍ، عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: حُوسِبَ رَجُلٌ مِمَّنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، فَلَمْ يُوْجَدْ لَهُ مِنَ الْخَيْرِ شَيْءٌ إِلَّا أَنَّهُ كَانَ رَجُلًا مُوسِرًا، وَكَانَ يُخَالِطُ النَّاسَ، وَكَانَ يَأْمُرُ غُلَمَانَهُ أَنْ يَتَجَاوَزُوا عَنِ الْمُعْسِرِ، فَقَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: نَحْنُ أَحَقُّ بِذَلِكَ مِنْهُ، فَجَاوَزُوا عَنْهُ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَبُو الْيَسَرِ، كَعْبُ بْنُ عَمْرِو.

واته: له نهبی مهسعودهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (پیاویک له گهلانی پیش نیوه بو لیپیچینهوهی له گهلدا کرا هیچ کردهویهکی چاکهی نهبوو، تهنیا نهوه نهبی پیاویکی دهوله مهند بوو سهوداو مامهلهی له گهل خه لکدا دهکرد، فهرمانی به پیاوهکانی دهکرد که چاوپۆشی بکهن له قهرزاری نه دارا، خوای گهوره فهرمووی: (نیمه له پیشتترین چاوپۆشی له خه لک بکهین، نیوهش چاوپۆشی لی بکهن و نهرم بن له گهلی).

دواخستنی قهرز بهی بههانه زولم و ستهمه

٦٨ - بَابُ مَا جَاءَ فِي مَطْلِ الْعَيِّ أَنَّهُ ظَلَمَ

١٣٠٨ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الْأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَطْلُ الْعَيِّ ظُلْمٌ، وَإِذَا أُتْبِعَ أَحَدُكُمْ عَلَى مَلِيٍّ فَلْيَتَّبِعْ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ، وَالْشَّرِيدِ بْنِ سُوَيْدٍ التَّقْفِيِّ.

واته: له نهبو هوربهروه رهزای خوای لی بی دهگپرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (کهسی قهرزی کهسیکی بهلاوه بیت، دهسلاتی ههبی بیداتهوهو نهیداتهوه نهوه زولم و ستهمه، ههرکاتی بهکی لهئیه رهوانه لای کهسیکی دارا واته دهوله مهند کرا با بچیت).

١٣٠٩ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْرَاهِيمُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْهَرَوِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ عُبَيْدٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَطْلُ الْعَيِّ ظُلْمٌ، وَإِذَا أُجِلَّتْ عَلَى مَلِيٍّ فَأَتْبِعْهُ، وَلَا تَبِعْ بَيِّعَتَيْنِ فِي بَيْعَةٍ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَمَعْنَاهُ إِذَا أُجِلَّ أَحَدُكُمْ عَلَى مَلِيٍّ فَلْيَتَّبِعْ، فَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: إِذَا أُجِلَّ الرَّجُلُ عَلَى مَلِيٍّ فَاخْتَالَهُ فَقَدْ بَرَأَ الْمُجِلُّ، وَلَيْسَ لَهُ أَنْ يَرْجِعَ عَلَى الْمُجِلِّ، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَأُخْتَدَ، وَإِسْحَاقُ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: إِذَا تَوَيَّ مَالٌ هَذَا بِإِفْلَاسِ الْمُحَالِ عَلَيْهِ فَلَهُ أَنْ يَرْجِعَ عَلَى الْأَوَّلِ وَاحْتَجُّوا بِقَوْلِ عُثْمَانَ، وَغَيْرِهِ، حِينَ قَالُوا: لَيْسَ عَلَى مَالٍ مُسْلِمٍ تَوَيٌّ. قَالَ إِسْحَاقُ: مَعْنَى هَذَا الْحَدِيثِ لَيْسَ عَلَى مَالٍ مُسْلِمٍ تَوَيٌّ هَذَا إِذَا أُجِلَّ الرَّجُلُ عَلَى آخَرٍ وَهُوَ يَرَى أَنَّهُ مَلِيٌّ، فَإِذَا هُوَ مُعْدِمٌ فَلَيْسَ عَلَى مَالٍ مُسْلِمٍ تَوَيٌّ.

واته: له ئیبنو عومرهروه رهزای خویان لی بی دهگپرنهوه، که فهرموویهتی:

پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (کهسی قهرزی کهسیکی بهلاوه بیّت، دهسه لاتی هه بیّ بیداته وه نهیداته وه نهوه زولم و سته مه، هه رکاتی به کی له نیوه رهوانه ی لای کهسیکی دارا واته دهوله مهند کرا با بهیّت، دوو فروشت له فروشتن کدا مه که).

نهوه ی هاتوره ده باره ی (ملاسه) و (منابذه).

٦٩ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمَلَامَةِ وَالْمُنَابَذَةِ

١٣١٠ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، وَخَمُودُ بْنُ غِيلَانَ، قَالَا: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الْأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ بَيْعِ الْمُنَابَذَةِ وَالْمَلَامَةِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، وَابْنِ عُمَرَ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَمَعْنَى هَذَا الْحَدِيثِ: أَنَّ يَقُولَ إِذَا تَبَذْتُ إِلَيْكَ الشَّيْءَ فَقَدْ وَجِبَ الْبَيْعُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ. وَالْمَلَامَةُ: أَنْ يَقُولَ إِذَا لَمَسْتَ الشَّيْءَ فَقَدْ وَجِبَ الْبَيْعُ، وَإِنْ كَانَ لَا يَرَى مِنْهُ شَيْئًا مِثْلَ مَا يَكُونُ فِي الْجِرَابِ، أَوْ غَيْرِ ذَلِكَ، وَإِنَّمَا كَانَ هَذَا مِنْ بُيُوعِ أَهْلِ الْجَاهِلِيَّةِ فَتَنَهَى عَنْ ذَلِكَ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بیّ دهگیر نهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نهه کردوه له (ملاسه) و (منابذه). (ملاسه): بریتیه لهوه ی پیار دهست بدات له قوماشی کهسیکی تر نیتر به شهو بیّ یان به روژ نهوکاته فروشته که واجب بیّ. (منابذه): بریتیه لهوه ی پیار کالآ یان پۆشاکه کهی هه لدا بو کهسیکی تر نهویش به هه مان شیوه کالآ یان پۆشاکه کهی هه لدا بو نهو به بیّ رهزامه ندی نواندن نهوه مامه له یان بیّ.

نهوهی هاتوو ده باره‌ی سه‌له‌م له خوراک و خورمادا

۷۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي السَّلَفِ فِي الطَّعَامِ وَالتَّمْرِ

۱۳۱۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ ابْنِ أَبِي نَجِيحٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي الْمُنْهَالِ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمَدِينَةَ وَهُمْ يُشْلِفُونَ فِي التَّمْرِ، فَقَالَ: مَنْ أَسْلَفَ فَلْيُسْلِفْ فِي كَيْلٍ مَعْلُومٍ وَوَزْنٍ مَعْلُومٍ إِلَى أَجَلٍ مَعْلُومٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ أَبِي أَوْفَى، وَعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبْرَى. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: أَجَازُوا السَّلَفَ فِي الطَّعَامِ وَالتِّيَابِ وَغَيْرِ ذَلِكَ مِمَّا يُعْرَفُ حَدُّهُ وَصِفَتُهُ، وَاحْتَلَفُوا فِي السَّلَمِ فِي الْحَيَوَانِ، فَرَأَى بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ السَّلَمَ فِي الْحَيَوَانِ جَائِزًا، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ، وَكَرِهَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ السَّلَمَ فِي الْحَيَوَانِ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ، وَأَهْلِ الْكُوفَةِ. أَبُو الْمُنْهَالِ اسْمُهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مُطْعِمٍ.

واته: له ئیبنو عه‌باسه‌وه ره‌زای خوایان لى بى ده‌گیرنه‌وه، که فه‌رموویه‌تى: کاتى که پیغه‌مبه‌رى خوا صلی الله علیه وسلم کوچی کرد بو شاری مه‌دینه خه‌لکی مه‌دینه سال و دوو سال و سى سال خورمایان سه‌له‌م ده‌کرد، پیغه‌مبه‌رى خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رموى: (هه‌رکس سه‌له‌م ده‌کات با کيشانه و پیتوانه‌و ماوه‌و واده‌که‌ی دیاریکراو بیت).

دهرباره ی زهوی شهراکهت یه کیکیان بیهوی بهشی خوی بفروشی

۷۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي أَرْضِ الْمُشْتَرِكِ يُرِيدُ بَعْضُهُمْ بَيْعَ نَصِيْبِهِ

۱۳۱۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُشْرَمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَيْسَى بْنُ يُونُسَ، عَنْ سَعِيدٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ سُلَيْمَانَ الْيَشْكُرِيِّ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ كَانَ لَهُ شَرِيكٌ فِي حَائِطٍ فَلَا يَبِيعُ نَصِيْبَهُ مِنْ ذَلِكَ حَتَّى يَعْضُدَهُ عَلَى شَرِيكِهِ. هَذَا حَدِيثٌ إِسْنَادُهُ لَيْسَ بِمُتَّصِلٍ سَمِعْتُ مُحَمَّدًا يَقُولُ: سُلَيْمَانُ الْيَشْكُرِيُّ يُقَالُ إِنَّهُ مَاتَ فِي حَيَاةِ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ. قَالَ: وَلَمْ يَسْمَعْ مِنْهُ قَتَادَةُ، وَلَا أَبُو بَشِيرٍ. قَالَ مُحَمَّدٌ: وَلَا نَعْرِفُ لِأَحَدٍ مِنْهُمْ سَمَاعًا مِنْ سُلَيْمَانَ الْيَشْكُرِيِّ إِلَّا أَنْ يَكُونَ عَمْرُو بْنُ دِينَارٍ فَلَعَلَّهُ سَمِعَ مِنْهُ فِي حَيَاةِ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، وَإِنَّمَا يُحَدِّثُ قَتَادَةُ عَنْ صَحِيفَةِ سُلَيْمَانَ الْيَشْكُرِيِّ وَكَانَ لَهُ كِتَابٌ عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ. حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ الْعَطَّارُ عَبْدُ الْقُدُّوسِ قَالَ: قَالَ عَلِيُّ بْنُ الْمَدِينِيِّ: قَالَ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ: قَالَ سُلَيْمَانُ التَّيْمِيُّ: ذَهَبُوا بِصَحِيفَةِ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ إِلَى الْحَسَنِ الْبَصْرِيِّ فَأَخَذَهَا، أَوْ قَالَ فَرَوَاهَا، وَذَهَبُوا بِهَا إِلَى قَتَادَةَ فَرَوَاهَا، وَأَتُونِي بِهَا فَلَمْ أَرَوْهَا، يَقُولُ: رَدَدْتُهَا.

واته: له جابری کوری (عبد الله) وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که پیغه مبره صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (هه رکه سیکی شه ریکیکی هه بوو له باخ و باخات - و خانوبه ره دوکان و زهوی - دا نه وه دروست نیه به شه که ی خوی بفروشت هه تا پرس نه کات به شه ریکه که ی و ناگاداری نه کاته وه و موله تی لی وهر نه گری، جا نه گهر فروشتی نه و شه ریکه که ی شایسته تره به هه لگرتنه وه ی نه گهر بیهوی).

نهوهی هاتوره دهربارهی (مخابره) و (معاومه).

۷۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمُخَابَرَةِ وَالْمَعَاوِمَةِ

۱۳۱۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ الثَّقَفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَيُّوبُ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ الْمُخَافَلَةِ، وَالْمَزَابَنَةِ، وَالْمُخَابَرَةِ، وَالْمَعَاوِمَةِ، وَرَخَّصَ فِي الْعَرَايَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له جابری کوری (عبد الله) وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه هی کردوه له فروشتنی شینایی به نه دووراوهی و له فروشتنی بهری خوارماو بهرسیلهی تری به داره وه، له کشتوکان کردن لهزهویه کدا تۆوه که لهسر کریکار بیت، ههروه ها له فروشتنی بهری درهخت بۆ ماوهی چهند سالی، وه رینگهی عهرا یای داوه. - پیشت رافهی عهرا یا کراوه -.

نهوهی هاتوره دهربارهی نرخ دانان لهسر شت

۷۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّسْعِيرِ

۱۳۱۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَجَّاجُ بْنُ مِنْهَالٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، وَثَابِتٍ، وَحُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: غَلَا السَّعْرُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، سَعَرَ لَنَا، فَقَالَ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمُسَعِّرُ، الْقَابِضُ، الْبَاسِطُ، الرَّزَّاقُ، وَإِنِّي لَأَرْجُو أَنْ أَلْقَى رَبِّي وَلَيْسَ أَحَدٌ مِنْكُمْ يَطْلُبُنِي بِظُلْمَةٍ فِي دَمٍ وَلَا مَالٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نههسی کوری مالیکه وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: له سهرده می پیغه مبهری خوا دا صلی الله علیه وسلم نرخی نرخی کهل

و پهل و کالاو شهک گران بوو، خه لک وتیان: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، نرخ شته کان دابنئ بزمان، فهرمووی: (خوای پهروهردگار خوئی نرخ دانهره، رۆزی دهره، ههرخوئی رۆزی و ههموو شتی دهگریته وه و گوشادیشی دهکات، نومید ده کهم ههتا دهگه مبهوه به خوای گهوره هیچ کهسی له نیهوه داواچی نه بی له سهرم داوای ههقی خویم لی بکات نیت نه وه ههقه خوین بیت یان مال و سامان).

سه بارهت به نهی کردن له غهل و غهش.

٧٤ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الْغِشِّ فِي الْبُيُوعِ

١٣١٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّ عَلَى صُبْرَةٍ مِنْ طَعَامٍ، فَأَذْخَلَ يَدَهُ فِيهَا، فَتَأَلَّتْ أَصَابِعُهُ بَلَلًا، فَقَالَ: يَا صَاحِبَ الطَّعَامِ، مَا هَذَا؟ قَالَ: أَصَابَتْهُ السَّمَاءُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: أَفَلَا جَعَلْتَهُ فَوْقَ الطَّعَامِ حَتَّى يَرَاهُ النَّاسُ، ثُمَّ قَالَ: مَنْ عَشَّ فَلَيْسَ مِنِّي. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ، وَأَبِي الْحُمَيْرِ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَبُرَيْدَةَ، وَأَبِي بُرْدَةَ بْنِ نِيَارٍ، وَحُذَيْفَةَ بْنِ الْيَمَانِ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ كَرَهُوا الْغِشَّ، وَقَالُوا: الْغِشُّ حَرَامٌ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی دهگریته وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دای به لای پیاویکدا خوراکی ده فروشت، دهستی کرد به ناو خوارنده که دا په نجه کانی ته پر بوون، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (نهی خاوهن خوراک نه مه چیه؟) وتی: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه وه باران لیتی داوه، فهرمووی: (نهی بو له سهری خوراکه که وه داتنه ناوه ههتا خه لک بیینییت؟) له پاشدا فهرمووی: (ههرکه سی غهل و غهش بکات له سهر

به‌نامه‌و رییازی نیمه نیه).

نه‌وه‌ی هاتوو ده‌بار‌ه‌ی قه‌رز کردنی نازه‌ن و لاخی سواری

٧٥ - بَابُ مَا جَاءَ فِي اسْتِقْرَاضِ الْبَعِيرِ أَوْ الشَّيْءِ مِنَ الْحَيَوَانِ أَوْ السِّنِّ

١٣١٦ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ صَالِحٍ، عَنْ سَلَمَةَ بْنِ كُهَيْلٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: اسْتَقْرَضَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سِنًا، فَأَعْطَاهُ سِنًا خَيْرًا مِنْ سِنِّهِ، وَقَالَ: خِيَارُكُمْ أَحَاسِنُكُمْ قَضَاءً. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي زَافِعٍ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَاهُ شُعْبَةُ، وَسُفْيَانُ، عَنْ سَلَمَةَ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ لَمْ يَرَوْا بِاسْتِقْرَاضِ السِّنِّ بَأْسًا مِنَ الْإِبِلِ، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ، وَكَرِهَ بَعْضُهُمْ ذَلِكَ.

واته: له نه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خوای لى بى ده‌گینه‌وه، که فهرموویه‌تى: پیغه‌مبه‌رى خوا صلی الله علیه وسلم نازه‌لێکی له پیاوی، له‌پاشدا نازه‌لێکی چاک‌ترى دایه‌وه، فهرمووی: (چاک‌ترین که‌ستان نه‌و که‌سه‌یه که قه‌رز به چاکى ده‌داته‌وه).

١٣١٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا وَهْبُ بْنُ جَرِيرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ سَلَمَةَ بْنِ كُهَيْلٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَجُلًا تَقَاضَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَغْلَظَ لَهُ، فَهَمَّ بِهِ أَصْحَابُهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: دَعُوهُ، فَإِنَّ لِصَاحِبِ الْحَقِّ مَقَالًا، ثُمَّ قَالَ: اشْتَرَوْا لَهُ بَعِيرًا، فَأَعْطُوهُ إِيَّاهُ، فَطَلَبُوهُ، فَلَمْ يَجِدُوا إِلَّا سِنًا أَفْضَلَ مِنْ سِنِّهِ، فَقَالَ: اشْتَرَوْهُ، فَأَعْطُوهُ إِيَّاهُ، فَإِنَّ خَيْرَكُمْ أَحْسَنُكُمْ قَضَاءً. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ سَلَمَةَ بْنِ كُهَيْلٍ نَحْوَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ناژه لی پیاوکی به قهرز له لا بوو، کابرا داوای قهرزه که ی کرده وه قسه ی رهق بوو، هاوه لآن به نیازبوون لی بی بدهن، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (وازی لی بینن، چونکه خاوهن هوق مافی خویه تی قسه بکات)، له پاشدا فهرمووی: (ناژه لیکی بو بکرن و بیده نی، گه ران دهستان نه که وت جگه له ناژه لیکی چاکتر نه بی، فهرمووی: (بو ی بکرن و بیده نی، چونکه چاکترینتان نهو که سهیه که قهرز به جوانی ده داته وه).

۱۳۱۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَوْجُ بْنُ عَبْدِ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ أَبِي رَافِعٍ، مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: اسْتَسْلَفَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ رَجُلٍ بَكْرًا، فَجَاءَتْهُ إِبِلٌ مِنَ الصَّدَقَةِ، قَالَ أَبُو رَافِعٍ: فَأَمَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ أَقْضِيَ الرَّجُلَ بَكْرَهُ، فَقُلْتُ: لَا أَجِدُ فِي الْإِبِلِ إِلَّا جَمَلًا خَبَرًا رُبَاعِيًّا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَعْطِهِ إِيَّاهُ، فَإِنَّ خِيَارَ النَّاسِ أَحْسَنُهُمْ قَضَاءً. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو رافیه وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ناژه لی تازه پیگه یشتوی له پیاو قهرز کردبوو، کاتی ناژه لی زه کاتی بو هات، نهبو رافیع رهزای خوای لی بی فهرمووی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمانی پیکردم قهرزی کابرا بده مه وه، وتم: ته نیا ناژه لیکی چاکی پیگه یشتوومان هیه له وهی خو ی چاکتره، فهرمووی: (بیده ری، چونکه چاکترینی خه لک نهو که سهیه که قهرز به جوانی ده داته وه).

۱۳۱۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ سُلَيْمَانَ الرَّازِيُّ، عَنْ مُعِيذَةَ بْنِ مُسْلِمٍ، عَنْ يُونُسَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ سَمْحَ الْبَيْعِ، سَمْحَ الشِّرَاءِ، سَمْحَ الْقَضَاءِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ وَقَدْ رَوَى بَعْضُهُمْ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ يُونُسَ، عَنْ سَعِيدِ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.

واته: له شهو هورهیره وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (خوای گه وه لی بوردهیی و ناسانکاری له سهوداو مامه له و قهرزدانه ودا پی خوشه).

۱۳۲۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبَّاسُ الدُّورِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ بْنُ عَطَاءٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْرَائِيلُ، عَنْ زَيْدِ بْنِ عَطَاءٍ بْنِ السَّائِبِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: غَفَرَ اللَّهُ لِرَجُلٍ كَانَ قَبْلَكُمْ، كَانَ سَهْلًا إِذَا بَاعَ، سَهْلًا إِذَا اشْتَرَى، سَهْلًا إِذَا افْتَضَى. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له جابیره وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که فرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (خوای گه وه له پیاریکی گهلانی پیش نیوه خوش بوو له بهرنه وهی سهوداو مامه له و قهرزدانه وهی ناسانکاری بوو به نهرمی به جوانی نهو کارانهی نه نجام ده دا).

قه دهغه کردنی سهوداو مامه له له مزگه وتدا

۷۶ - بَابُ النَّهْيِ عَنِ الْبَيْعِ فِي الْمَسْجِدِ

۱۳۲۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْحَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَارِمٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يَزِيدُ بْنُ حُصَيْنَةَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ ثَوْبَانَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا رَأَيْتُمْ مَنْ يَبِيعُ أَوْ يَبْتَاعُ فِي الْمَسْجِدِ، فَقُولُوا: لَا أَرْبَحَ اللَّهُ تِجَارَتَكَ، وَإِذَا رَأَيْتُمْ مَنْ يَنْشُدُ فِيهِ صَلَاةً،

فَقُولُوا: لَا رَدَّ اللَّهُ عَلَيْكَ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ كَرَهُوا الْبَيْعَ وَالشِّرَاءَ فِي الْمَسْجِدِ، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ، وَقَدْ رَخَّصَ فِيهِ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي الْبَيْعِ وَالشِّرَاءِ فِي الْمَسْجِدِ.

واته: له شهو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نه گهر که سیکتان دی له مزگه وتدا سه وداو مامه له ی ده کرد، بلین: خوای گه وره بهر که ت نه خاته بازرگانیه که ته وه و قازانچی لی نه کهیت، نه گهر که سیکتان دی له مزگه وتدا بانگه وازی ده کرد بو شتی ونبوو، بلین: (خوای گه وره بو ت نه گپرنه وه و نه یدوزیته وه).

فَقُولُوا: لَا رَدَّ اللَّهُ عَلَيْكَ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ كَرَهُوا الْبَيْعَ وَالشِّرَاءَ فِي الْمَسْجِدِ، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ، وَقَدْ رَخَّصَ فِيهِ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي الْبَيْعِ وَالشِّرَاءِ فِي الْمَسْجِدِ.

واته: له نه بو هورهیره وه ره زای خوای لی بی دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نه گهر که سیکتان دی له مزگه وتدا سه وداو مامه له ی ده کرد، بلین: خوای گه وره بهر که ت نه خاته بازرگانیه که ته وه و قازانجی لی نه کهیت، نه گهر که سیکتان دی له مزگه وتدا بانگه وازی ده کرد بو شتی ونبوو، بلین: (خوای گه وره بو ت نه گیریت ته وه و نه یدوزیت ته وه).

بهرتوکی نه حکامه کان له پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم

۱۳ - أَبْوَابُ الْأَخْكَامِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

نهوهی هاتوره له پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم ده باره ی قازی

۱ - بَابُ مَا جَاءَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْقَاضِي

۱۳۲۲ - (ضعيف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى الصَّنَعَائِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُعْتَمِرُ بْنُ سُلَيْمَانَ، قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ الْمَلِكِ يُحَدِّثُ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَوْهَبٍ، أَنَّ عُثْمَانَ قَالَ لِابْنِ عُمَرَ: اذْهَبْ فَاقْضِ بَيْنَ النَّاسِ، قَالَ: أَوْ تُعَافِنِي يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ قَالَ: فَمَا تَكْرَهُ مِنْ ذَلِكَ، وَقَدْ كَانَ أَبُوكَ يَقْضِي؟ قَالَ: إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ كَانَ قَاضِيًا فَقَضَى بِالْعَدْلِ فَيُحَرِّرَ أَنْ يَنْقَلِبَ مِنْهُ كَفَافًا. فَمَا أَرْجُو بَعْدَ ذَلِكَ؟ وَفِي الْحَدِيثِ قِصَّةٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ غَرِيبٌ وَلَيْسَ إِسْنَادُهُ عِنْدِي بِمُتَّصِلٍ وَعَبْدُ الْمَلِكِ الَّذِي رَوَى عَنْهُ الْمُعْتَمِرُ هَذَا، هُوَ عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ أَبِي جَمِيلَةَ.

واته: له (عبد الله) کورپی مهوه مبهروه ده گيړ نهوه، که پيشهوا (عثمان) ره زای خويان لى بى به ثيبنو عومهرى فهرموو: برؤ له نيتوان خه لکدا دادوهرى بکه، فهرمووى: نهى نه ميرى باورداران نهوه به زهيت ديتتهوه پيتمدا، فهرمووى: نهوه بو پيت ناخوشه، بيتگومان باوکت قازى بوو دادوهرى ده کرد؟ فهرمووى: بو خوم گويم له پیغه مبهري خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده فهرموو: (هر که س دادوهرى کرد با دادپروارانه بيکات، شايسته ی نهويه به بى شاره ق ده رچى). نيت له دوای بيستنى نه م فهرمووده ثاوات بو چى بخوازم.

۱۳۲۲م- (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ قَالَ: حَدَّثَنِي الْحَسَنُ بْنُ بِشْرِ، حَدَّثَنَا شَرِيكٌ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ سَعْدِ بْنِ عُبَيْدَةَ، عَنِ ابْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الْقَضَاءُ ثَلَاثَةٌ: قَاضِيَانِ فِي النَّارِ، وَقَاضٍ فِي الْجَنَّةِ، رَجُلٌ قَضَى بَعْضَ الْحَقِّ فَعَلِمَ ذَلِكَ فِي النَّارِ، وَقَاضٍ لَا يَعْلَمُ فَأَهْلَكَ حُقُوقَ النَّاسِ فَهُوَ فِي النَّارِ، وَقَاضٍ قَضَى بِالْحَقِّ فَذَلِكَ فِي الْجَنَّةِ.

واته: له بووریدهوه، له باوکیهوه رهزای خوای لی بی ده گپړنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویهتی: (قازیه کان سیان: دووانیان له ناگری دوزه خدان، یه کیکیان له بههشتدایه، نهوهی له ناگری دوزه خدایه نهوهیه که زانیویهتی کامه ههقهو زولم و ستهمی تیدا کردوهو بهوشیویه حوکمی نه کردوه، نهو قازیهش که به نه زانین حوکمی کردوه له نیوان خه لکدا مافی خه لکی پیشیل کردوه نهوه له ناگری دوزه خدایه، نهوهشیان که له بههشتدایه نهوهیه که زانیویهتی کامه ههقهو بهوشیویه حوکمی کردوه).

۱۳۲۳ - (ضعیف) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ عَبْدِ الْأَعْلَى، عَنْ بِلَالِ بْنِ أَبِي مُوسَى، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ سَأَلَ الْقَضَاءَ وَكَلَّ إِلَى نَفْسِهِ، وَمَنْ أُجِبَ عَلَيْهِ يُنْزِلُ اللَّهُ عَلَيْهِ مَلَكًا فَيُسَدِّدُهُ.

واته: له نه نهسی کوړی مالیکهوه رهزای خوای لی بی ده گپړنهوه، که فرمویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویهتی: (هه رکه سی ههول بدات بو دادوهری و خووی داوای بکات نهوه ده درېته دهستی خووی پشتیوانی نا کریت و خوای گهوره یارمهتی نادات، هه رکهس داوای نهکات و زوړی لی بکهن خوای گهوره مه لانیکهیه کی بو داده بزینی راستی نشان ده دات و رتیمایی دهکات).

۱۳۲۴ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يَحْيَى بْنُ حَمَّادٍ، عَنْ أَبِي عَوَّانَةَ، عَنْ عَبْدِ الْأَعْلَى التَّغْلِبِيِّ، عَنْ بِلَالِ بْنِ مِرْدَاسٍ الْقَزَائِرِيِّ، عَنْ خَيْثَمَةَ وَهُوَ الْبَصْرِيُّ، عَنْ أَنَسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ ابْتَغَى الْقَضَاءَ وَسَأَلَ فِيهِ شَفْعَاءَ وَكُلَّ إِلَى نَفْسِهِ، وَمَنْ أَكْرَهَ عَلَيْهِ أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْهِ مَلَكًا يُسَدِّدُهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَهُوَ أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ إِسْرَائِيلَ، عَنْ عَبْدِ الْأَعْلَى

واته: له نه نه سهوه رهزای خوای لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هرکه سی هولو بدات بو دادوهری و خوی داوای بکات به تکای تکا کار به دهستی بینی نه وه ده درپته دهستی خوی پشتیوانی ناکریت و خوای گه وه یارمه تی نادات، هرکه سی داوای نه کات و به تکای تکا کار به دهستی نه هیڼی خوای گه وه مه لایکه یه کی بو داده به زینتی راستی نشان ده دات و رینمایی ده کات).

۱۳۲۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ الْجَهْضَمِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْفَضِيلُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ أَبِي عَمْرٍو، عَنْ سَعِيدِ الْمُقْبِرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ وَلِيَ الْقَضَاءَ، أَوْ جُعِلَ قَاضِيًا بَيْنَ النَّاسِ فَقَدْ ذُبِحَ بِغَيْرِ سِكِّينٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَقَدْ رُوِيَ أَيْضًا مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هرکه سی کرایه دادوهر (قازی) و دادوهری کرد له نیوان خه لکدا، وه نه وه وایه به بی چه تو سهر بری).

نهوهی هاتوره دهر باره‌ی دادوهر نه‌پیکتی و ناپیکتی

۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْقَاضِي يُصِيبُ وَيُخْطِئُ

۱۳۲۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنْ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ أَبِي بَكْرِ بْنِ عَمْرِو بْنِ حَزْمٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا حَكَمَ الْحَاكِمُ فَاجْتَهَدَ فَأَصَابَ، فَلَهُ أَجْرَانِ، وَإِذَا حَكَمَ فَأَخْطَأَ، فَلَهُ أَجْرٌ وَاحِدٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ، وَعُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ الرَّزَّاقِ عَنْ مَعْمَرٍ عَنْ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ.

واته: له نه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خوای لى بى ده‌گپرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (نه‌گهر حاکم حوکمیکتی ده‌رکرد به نیجته‌هادی خوی هه‌ولتی پیکانی هه‌قی داو هه‌قی پیکتی نه‌وه دوو پاداشتی بۆ هه‌یه، به‌لام نه‌گهر نیجته‌هادی کردو هه‌قی نه‌پیکتی نه‌وه یه‌ک پاداشتی بۆ هه‌یه).

نهوهی هاتوره دهر باره‌ی دادوهر چۆن حوکم بکات

۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْقَاضِي كَيْفَ يَقْضِي

۱۳۲۷ - (ضعيف) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ أَبِي عَوْنٍ الثَّقَفِيِّ، عَنِ الْحَارِثِ بْنِ عَمْرِو، عَنْ رِجَالٍ مِنْ أَصْحَابِ مُعَاذٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعَثَ مُعَاذًا إِلَى الْيَمَنِ، فَقَالَ: كَيْفَ تَقْضِي؟ فَقَالَ: أَقْضِي بِمَا فِي كِتَابِ اللَّهِ، قَالَ: فَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِي كِتَابِ اللَّهِ؟ قَالَ: فَبِسُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: فَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِي سُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَالَ: أَجْتَهِدُ رَأْيِي، قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَفَّقَ رَسُولَ رَسُولِ اللَّهِ.

واته: له (حارث) ی کورپی عه مره وه، له چهند که سانیك له هاورپیسانی (معاذ) ی کورپی جبهه له وه ره زای خوا ی لی بی ده گیر نه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: کاتی که پیغه مبره ی خوا صلی الله علیه وسلم (معاذ) ی ره واننه کرد بۆ یه مهن بۆ نه وه ی بیته قازی و کار به دهستیان، فهرمووی: (نه گهر دادوهری هاته پیش چون دادوهری ده که یت؟). وتی: به کتیبه که ی خوا ی گه وره واته به قورنان حوکم ده که م، فهرمووی: (نه گهر له قورناندا وه لامت ده ست نه که وت؟). وتی: به سوننه تی پیغه مبره ی خوا صلی الله علیه وسلم حوکم ده که م، فهرمووی: (نه گهر له سوننه تدا وه لامت ده ست نه که وت؟). وتی: به نیجته یادی خۆم نه و به پری توانای خۆم ده خه مه گهر و هه ول ده دم و کوشش ده که م بۆ دوزینه وه ی هه ق، پیغه مبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (سوپاس بۆ خوا ی گه وره که نیر راوی پیغه مبره ی خوا ی سه رکه وتو کرد).

۱۳۲۸ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ قَالَا: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي عَوْنٍ، عَنِ الْحَارِثِ بْنِ عَمْرٍو ابْنِ أَخٍ لِلْمُعِيزَةِ بْنِ شُعْبَةَ، عَنْ أَنَسٍ مِنْ أَهْلِ جَمْصٍ، عَنْ مُعَاذٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ. هَذَا حَدِيثٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَلَيْسَ إِسْنَادُهُ عِنْدِي بِمُتَّصِلٍ وَأَبُو عَوْنٍ الثَّقَفِيُّ اسْمُهُ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ.

نه وه ی هاتووه ده رباره ی پیشه وای دادپهروهر

۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِمَامِ الْعَادِلِ

۱۳۲۹ - (ضعيف) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ الْمُنْذِرِ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ فَضِيلٍ، عَنْ فَضِيلِ بْنِ مَرْزُوقٍ، عَنْ عَطِيَّةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ أَحَبَّ النَّاسِ إِلَى اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَأَذْنَاهُمْ مِنْهُ مَجْلِسُ إِمَامٍ عَادِلٍ، وَأَبْعَضَ

النَّاسِ إِلَى اللَّهِ وَأَبْعَدَهُمْ مِنْهُ بَجَلْسَا إِمَامًا جَائِزًا. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى. حَدِيثُ أَبِي سَعِيدٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نه بی سه عیده وه ره زای خوای لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (له رژی قیامه تدا خوشه ویسترتین کهس و نزیکترتین کهس له پروی پله و پایه وه لای خوای گه وه کاربه ده ست و پیشه وای دادپهروه وه، وه بیژراوترتین کهس و دوورترتین کهس و له پروی پله و پایه وه لای خوای گه وه کاربه ده ست و پیشه وای زالم و سته مکاره).

۱۳۳۰ - (حسن) حَدَّثَنَا عَبْدُ الْقُدُّوسِ بْنُ مُحَمَّدٍ أَبُو بَكْرِ الْعَطَّارُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ عَاصِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِمْرَانُ الْقَطَّانُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ الشَّيْبَانِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ مَعَ الْقَاضِي مَا لَمْ يَجُرْ، فَإِذَا جَارَ تَحَلَّى عَنْهُ وَلَزِمَهُ الشَّيْطَانُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عِمْرَانَ الْقَطَّانِ.

واته: له (عبد الله) ی کوری نه بی نه وفا وه ره زای خوای لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (خوای گه وه یارمه تی دادوهر ده دات و پشتیوانی لی ده کات هه تا نارپه وایی و زولم و سته م نه کات، به لام کاتی نارپه وایی و زولم و سته می کرد شهیتان دهیگریته نه ستوی خوی).

دادوهر نابی دادوهری بکات ههتا گوی له قسهی خاوهن کیشه کان نه گری

۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْقَاضِي لَا يَقْضِي بَيْنَ الْخَصْمَيْنِ حَتَّى يَسْمَعَ كَلَامَهُمَا

۱۳۳۱ - (حسن) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُسَيْنُ الْجَعْفِيُّ، عَنْ زَائِدَةَ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ حَنْشٍ، عَنْ عَلِيٍّ قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا تَقَاضَى إِلَيْكَ رَجُلَانِ، فَلَا تَقْضِ لِلأَوَّلِ حَتَّى تَسْمَعَ كَلَامَ الْآخِرِ، فَسَوْفَ تَذَرِي كَيْفَ تَقْضِي. قَالَ عَلِيٌّ: فَمَا زِلْتُ قَاضِيًا بَعْدُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له پیشهوا علیهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم پیتی فهرمووم: (نه گهر دوو کهس بو دادگایی هاتن بو لای تو، لهسر قسهی به کهم بریار مهده ههتا گوی لهوی تریشیان نه گری، نه گهر گویت لهوی تریشیان گرت نهو کاته باشت ده زانی چون بریار بدهیت). پیشهوا علیه فهرمووی: له دواى نهوهی که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ریتمایى کردم نیت بهردهوام به چاکى دادوهریم ده کرد له نیتوان خه لکدا.

نهوهی هاتووه ده باره ی پیشهواى خه لک

۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي إِمَامِ الرَّعِيَّةِ

۱۳۳۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ قَالَ: حَدَّثَنِي عَلِيُّ بْنُ الْحَكَمِ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو الْحَسَنِ، قَالَ: قَالَ عُمَرُو بْنُ مُرَّةٍ لِمُعَاوِيَةَ: إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَا مِنْ إِمَامٍ يُغْلِقُ بَابَهُ دُونَ ذَوِي الْحَاجَةِ، وَالْحَلَّةِ، وَالْمُسْكِنَةِ إِلَّا أَغْلَقَ اللَّهُ أَبْوَابَ السَّمَاءِ دُونَ خَلَّتِهِ، وَحَاجَتِهِ، وَمَسْكَنَتِهِ، فَجَعَلَ مُعَاوِيَةُ رَجُلًا عَلَى حَوَائِجِ النَّاسِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عُمَرَ: حَدِيثُ عُمَرُو بْنِ

مَرَّةً حَدِيثٌ غَرِيبٌ. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ وَعَمَرُو بْنُ مَرَّةٍ الْجَهَنِيُّ يُكْنَى أَبَا مَرْثَمٍ.

پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هر پیشه وایه ده رگای داخست به پرووی خاوهن پیویستی و فقیر و هه ژاراند، نهوا خوی گه وره ده رگاکانی ناسمان به پرووی پیویستی و فقیر و هه ژاری نهودا داده خات).

۱۳۳۳ - حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ حَمَزَةَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي مَرْثَمٍ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُخَيْمِرَةَ، عَنْ أَبِي مَرْثَمٍ صَاحِبِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ هَذَا الْحَدِيثِ بِمَعْنَاهُ. وَيَزِيدُ بْنُ أَبِي مَرْثَمٍ شَامِيٌّ، وَيُرِيدُ بْنُ أَبِي مَرْثَمٍ كُوفِيٌّ، وَأَبُو مَرْثَمٍ هُوَ عَمَرُو بْنُ مَرَّةٍ الْجَهَنِيُّ.

ده باره ی با قازی دادوهری نه کات له کاتی تورپه ی دا

۷ - بَابُ مَا جَاءَ لَا يَقْضِي الْقَاضِي وَهُوَ غَضْبَانٌ

۱۳۳۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرَةَ، قَالَ: كَتَبَ أَبِي إِلَى عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرَةَ وَهُوَ قَاضٍ: أَنْ لَا تَحْكُمَ بَيْنَ اثْنَيْنِ وَأَنْتَ غَضْبَانٌ، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَا يَحْكُمُ الْحَاكِمُ بَيْنَ اثْنَيْنِ وَهُوَ غَضْبَانٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَأَبُو بَكْرَةَ اسْمُهُ نُفَيْعٌ.

واته: له (عبد الرحمن) ی کورپی نه بو به کره وه ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: باوکم نامه ی نووسی بو (عُبَیدِ الله) ی کورپی نه بی به کره له کاتی تیکدا که قازی بوو: له کاتی تورپه ی دا دادوهری مه که له نیوان دوو که سدا، چونکه من بو خوم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده یفه رموو: (با دادوهر له نیوان دوو که سدا دادوهری نه کات له کاتی تورپه ی دا).

دەربارەى دیاری بردن بۆ فەرمانەرەواکان

۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي هَذَا الْأَمْرَاءِ

۱۳۳۵ - (ضعيف الإسناد) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ يَزِيدَ الْأَوْدِيِّ، عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُبَيْلٍ، عَنْ قَيْسِ بْنِ أَبِي حَارِثٍ، عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ قَالَ: بَعَثَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى الْيَمَنِ، فَلَمَّا سِرْتُ أُرْسِلَ فِي أَنْتَرِي فُرِدْتُ، فَقَالَ: أَتَدْرِي لِمَ بَعَثْتُ إِلَيْكَ؟ لَا تُصَيِّبَنَّ شَيْئًا بَعِيرٍ إِذْنِي فَإِنَّهُ غُلُولٌ، (وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا عَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)، لِهَذَا دَعَوْتُكَ، فَاْمُضْ لِعَمَلِكَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَدِيِّ بْنِ عَمِيرَةَ، وَبُرَيْدَةَ، وَالْمُسْتَوْرِدِ بْنِ شَدَّادٍ، وَأَبِي حُمَيْدٍ، وَابْنِ عُمَرَ. حَدِيثُ مُعَاذٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ أَبِي أُسَامَةَ، عَنْ دَاوُدَ الْأَوْدِيِّ.

واتە: لە (معاذی) کوڕی جەبەلەوێ رەزای خوای لێ بۆ دەگیرنەوێ، کە فەرموویەتی: پێغەمبەرێ خوا صلی اللہ علیہ وسلم رەوانەى کردم بۆ یەمەن بۆ ئەوێ بێمە قازی و کاربەدەستیان، کاتێ کەوتەپێ ناردی بەدوامدا گەرامەوێ بۆ لای، فەرمووی: (نایا دەزانێ بۆ چی رەوانەت دەکەم؟ بەبێ مۆلەتی من هیچ شتێ لەکەس وەرناگێت چونکە ئەوێ ناپاکێ و دزییە لە غەنیمەت، هەرکەس لە ئێوێ دزی لە غەنیمەت بکات روژی قیامەت کە دیت دەیگرێ بە کۆلیەوێ بۆ ئەوێ ریسوا ببیت).

دەربارەى بەرتیل دەر و بەرتیل وەرگر لەدادوهریدا.

۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّاشِي وَالْمُرْتَشِي فِي الْحُكْمِ

۱۳۳۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ عُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الرَّاشِيَّ وَالْمُرْتَشِيَّ فِي

الحُكْمُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَعَائِشَةَ، وَابْنِ خَدِيدَةَ، وَأُمِّ سَلَمَةَ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَرُوِيَ عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَا يَصِحُّ. وَسَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ يَقُولُ: حَدِيثُ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَحْسَنُ شَيْءٍ فِي هَذَا الْبَابِ وَأَصَحُّ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبره ی خوا صلی الله علیه وسلم نه فره تی کردووه له وه ی بهر تیل ده دات و له وه شی بهر تیل وه رگرده گری ت له دادوهریدا.

۱۳۳۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو مُوسَى مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ الْعَقَدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي ذئبٍ، عَنْ خَالِهِ الْحَارِثِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الرَّاشِيَّ وَالْمُرْتَشِيَّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) ی کوړی عه مره وه رهزای خویان لی بی دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبره ی خوا صلی الله علیه وسلم نه فره تی کردووه له وه ی بهر تیل ده دات و له وه شی بهر تیل وه رگرده گری ت.

دهر باره ی دیاری بردن بو فهرمانه واکان

۱۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي قَبُولِ الْهَدِيَّةِ وَإِجَابَةِ الدَّعْوَةِ

۱۳۳۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَرِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ الْمُفْضَلِ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدٌ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَوْ أَهْدَيْتَنِي إِلَى كُرَاعٍ لَقَبِلْتُ، وَلَوْ دُعِيتُ عَلَيْهِ لَأَجَبْتُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَعَائِشَةَ، وَالْمَغِيرَةَ بْنِ شُعْبَةَ، وَسَلْمَانَ، وَمُعَاوِيَةَ بْنِ حَنْظَلَةَ، وَعَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنِ عُلْفَةَ.

خَدِيثُ أَنَسٍ خَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نه سى كورى ماليكه وه ره زای خواى لى بى ده گيرنه وه، كه فهرموويه تى: پیغه مبهرى خوا صلی الله علیه وسلم فهرموويه تى: (نه گهر پیچكه يان قاجى نازه لیکم كه هيچ گوشتى پتوه نيه بوم بين به ديارى قبولی ده كم، نه گهر ده عوه تيش بكریم بوى ده روم).

هه ره شهى توند له كه سى شتيكى بو بریار ده درى هه قى خوى نيه وهى
ده گرى

۱۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّشْدِيدِ عَلَى مَنْ يُفْضَى لَهُ بِشَيْءٍ لَيْسَ لَهُ أَنْ يَأْخُذَهُ

۱۳۳۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ إِسْحَاقَ الْمَدَائِنِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُهُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ زَيْنَبِ بِنْتِ أُمِّ سَلَمَةَ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّكُمْ تَخْتَصِمُونَ إِلَيَّ، وَإِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ، وَلَعَلَّ بَعْضَكُمْ أَنْ يَكُونَ الْخَنَ يَحْجُجُهُ مِنْ بَعْضٍ، فَإِنْ فَضَيْتُ لِأَحَدٍ مِنْكُمْ بِشَيْءٍ مِنْ حَقِّ أَخِيهِ، فَإِنَّمَا أَقْطَعُ لَهُ قِطْعَةً مِنَ النَّارِ، فَلَا يَأْخُذُ مِنْهُ شَيْئًا. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَعَائِشَةَ. خَدِيثُ أُمِّ سَلَمَةَ خَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نومو سه له موه وه ره زای خواى لى بى ده گيرنه وه، كه فهرموويه تى: پیغه مبهرى خوا صلی الله علیه وسلم فهرموويه تى: (بينگومان منيش مرؤفیکم، نپوه سکا لاو شکاتى خوتان ده هینن بولام، رهنگه هه نديکتان له هه نديکی تر تان زمان پاراوتر بیت و به توانا تر بیت له ده رپرینداو به لگه ی به هیز بهییتیه وه، بویه

منیش به گویره ی نهوه بریار دهدهم که ده بییستم، جا هه رکهس ههقی براکهیم بۆ دابری که مافی خوی نه بوو نهوه با وه رینه گری، چونکه من پارچه یهک له ناگری بۆ داده بوم).

نهوه ی هاتوره ده باره ی داواکه ر به لگه ی له سه ره داوا لیکراو

سویند خواردن

۱۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي أَنَّ الْبَيْتَةَ عَلَى الْمُدْعِي، وَالْيَمِينَ عَلَى الْمُدْعَى عَلَيْهِ

۱۳۴۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَخْوَصِ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ عَلْقَمَةَ بْنِ وَاثِلٍ بْنِ حُجْرٍ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ مِنْ حَضْرَمَوْتَ وَرَجُلٌ مِنْ كِنْدَةَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ الْحَضْرَمِيُّ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ هَذَا غَلَبَنِي عَلَى أَرْضٍ لِي، فَقَالَ الْكِنْدِيُّ: هِيَ أَرْضِي وَفِي يَدَي لَيْسَ لَهُ فِيهَا حَقٌّ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِلْحَضْرَمِيِّ: أَلَمْ يَكُنْ بَيْنَهُ؟ قَالَ: لَا، قَالَ: فَلَمْ يَمْنَعْهُ؟ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ الرَّجُلَ فَاجِرٌ لَا يُبَالِي عَلَى مَا خَلَفَ عَلَيْهِ، وَلَيْسَ يَتَوَرَّعُ مِنْ شَيْءٍ، قَالَ: لَيْسَ لَكَ مِنْهُ إِلَّا ذَلِكَ، قَالَ: فَأَنْطَلَقَ الرَّجُلُ لِيُخْلِفَ لَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمَّا أَدْبَرَ: لَيْسَ خَلَفَ عَلَى مَالِكَ لِيَأْكُلَهُ ظُلْمًا، لِيَلْقِيَنَّ اللَّهُ وَهُوَ عَنْهُ مُغْرَضٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَالْأَشْعَثِ بْنِ قَيْسٍ. حَدِيثُ وَاثِلِ بْنِ حُجْرٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عهلقه مهی کوری وائیلی کوری حوچره وه، له باوکیه وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: پیاوی له خه لکی (حضر موت) و پیاوی له هوزی کینه له سه ر کیشه ی زهوی هاتنه خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، پیاوه (حضر می) که وتی: نه م پیاوه زهویه کی لی داگیر کردوم به زولم و سته م، پیاوه کیندیه که وتی: مولکی منهو به ده ست خۆمه وهیهو کشتوکالی تیدا ده که م هیچ مافیتی کهو

زه ویسه وه نیه، وائیل وتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به پیاهه (حَضْرَمِی) ه کهی فهرموو: (به لگهت هیه؟). وتی: نه خیر، پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم به پیاهه کیندیه کهی فهرموو: (کهواته سویند خواردن له سهر تویه ده بی سویندی بۆ بخوی). پیاهه (حَضْرَمِی) ه که وتی: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه پیاهه پیایوکی خراپکاره گوی ناداتی و خوی له هیچ شتیکی حرام ناپاریزی سویندی له سهر ده خوات، پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (ههر نه وهندهی له سهره که سویند بخوات). جا پیاهه کیندیه که ههستا رزیش بۆ نه وهی سویند بخوات، کاتی که پستی هه لکرد پروات بۆ سویند خواردن، پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (نه گهر سویندی درۆ بخوات له سهر مالتی بۆ نه وهی بیخوات به زولم و ستم کاتی که ده گات به خوی گهوره خوی گهوره لیی توپهیه و سزای توندی دهدات).

۱۳۴۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ مُسْهِرٍ، وَغَيْرُهُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ فِي حُطْبَتِهِ: الْبَيِّنَةُ عَلَى الْمُدَّعِي، وَالْيَمِينُ عَلَى الْمُدَّعَى عَلَيْهِ. هَذَا حَدِيثٌ فِي إِسْنَادِهِ مَقَالٌ. وَمُحَمَّدُ بْنُ عُبَيْدِ اللَّهِ الْعَزْزَمِيُّ يُضَعَّفُ فِي الْحَدِيثِ مِنْ قَبْلِ حِفْظِهِ، ضَعَّفَهُ ابْنُ الْمُبَارَكِ، وَغَيْرُهُ.

واته: له عهمری کوپی شوعه ییه وه، له باوکیه وه، له باپییه وه ره زای خوی لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له وتاره کهیدا فهرمووی: (داواکار شایهت و به لگهی له سهره، سویند خواردن له سهر نهو که سهیه داواکه رت ده کاته وه).

۱۳۴۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَهْلٍ بْنُ عَسْكَرٍ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ، قَالَ: حَدَّثَنَا نَافِعُ بْنُ عَمَرَ الْجَمْعِيُّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنْ ابْنِ

عَبَّاسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَضَى أَنَّ الْيَمِينَ عَلَى الْمُدْعَى عَلَيْهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَغَيْرِهِمْ: أَنَّ الْبَيِّنَةَ عَلَى الْمُدْعَى، وَالْيَمِينَ عَلَى الْمُدْعَى عَلَيْهِ.

واته: له نیبنو عه باسه وه ره زای خوایان لى بى ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بریاری دا: سویند خواردن له سهر نهو که سیه داوا رت ده کاته وه.

دهرباره ی سویندی داواکار و یهک شایهت.

۱۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْيَمِينِ مَعَ الشَّاهِدِ

۱۳۴۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ الدُّورَقِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنِي رَبِيعَةُ بْنُ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَضَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْيَمِينِ مَعَ الشَّاهِدِ الْوَاحِدِ. قَالَ رَبِيعَةُ: وَأَخْبَرَنِي ابْنُ لِسْعَدٍ بْنُ عَبَادَةَ قَالَ: وَجَدْنَا فِي كِتَابِ سَعْدٍ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَضَى بِالْيَمِينِ مَعَ الشَّاهِدِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَجَابِرٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَسُرْقٍ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَضَى بِالْيَمِينِ مَعَ الشَّاهِدِ الْوَاحِدِ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه بو هورهیره وه ره زای خواى لى بى ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بریاری دهر کردووه له سهر بنه مای سویند خواردنی داواکار و یهک شایهت.

۱۳۴۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، وَمُحَمَّدُ بْنُ أَبَانَ، قَالَا: حَدَّثَنَا عَبْدُ
الْوَهَّابِ الثَّقَفِيُّ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَابِرٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ قَضَى بِالْيَمِينِ مَعَ الشَّاهِدِ.

واته: له جابیره وه ره زای خوی لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری
خوا صلی الله علیه وسلم بریاری ده رکړدوه له سهر بنه مای سویند خواردنی داواکار
له گهل یه ک شایه ت.

۱۳۴۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ:
حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَضَى بِالْيَمِينِ مَعَ
الشَّاهِدِ الْوَاحِدِ قَالَ: وَقَضَى بِمَا عَلَيَّ فِيكُمْ. وَهَذَا أَصَحُّ. وَهَكَذَا رَوَى سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ،
عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا. وَرَوَى عَبْدُ
الْعَزِيزِ بْنُ أَبِي سَلَمَةَ، وَيَحْيَى بْنُ سُلَيْمٍ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ
عَلِيٍّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ
أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَغَيْرِهِمْ. رَأَوْا: أَنَّ الْيَمِينَ مَعَ الشَّاهِدِ الْوَاحِدِ
جَائِزٌ فِي الْحَقُوقِ وَالْأَمْوَالِ. وَهُوَ قَوْلُ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ،
وَقَالُوا: لَا يُقْضَى بِالْيَمِينِ مَعَ الشَّاهِدِ الْوَاحِدِ إِلَّا فِي الْحَقُوقِ وَالْأَمْوَالِ، وَلَمْ يَرَ بَعْضُ
أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَهْلِ الْكُوفَةِ وَغَيْرِهِمْ أَنَّ يُقْضَى بِالْيَمِينِ مَعَ الشَّاهِدِ الْوَاحِدِ.

واته: له جهغه ری کوری موحه مده وه، له باوکیه وه ره زای خوی لی بی
ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بریاری
ده رده کړد له سهر بنه مای سویند خواردنی داواکار له گهل یه ک شایه ت، هه روه ها
پیشه وا عه لیش ره زای خوی لی بی به هه مان شتوه.

دهرباره‌ی بهنده‌یه هی دوو کهس بی یه کینکیان بهشی خوی نازاد بکات

۱۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْعَبْدِ يَكُونُ بَيْنَ الرَّجُلَيْنِ فَيُعْتَقُ أَحَدُهُمَا نَصِيْبَهُ

۱۳۴۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ أَعْتَقَ نَصِيْبًا، أَوْ قَالَ: شِفْصًا، أَوْ قَالَ: شِرْكًا لَهُ فِي عَبْدٍ، فَكَانَ لَهُ مِنَ الْمَالِ مَا يَبْلُغُ ثَمَنَهُ بِقِيَمَةِ الْعَدْلِ فَهُوَ عَتِيقٌ، وَإِلَّا فَقَدْ عَتَقَ مِنْهُ مَا عَتَقَ. قَالَ أَيُّوبُ: وَرَبَّمَا قَالَ نَافِعٌ فِي هَذَا الْحَدِيثِ، يَعْنِي: فَقَدْ عَتَقَ مِنْهُ مَا عَتَقَ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَقَدْ رَوَاهُ سَالِمٌ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ.

واته: له ئیبنو عومره وه رهزای خویان لی بی ده‌گینه‌وه، که فرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه‌تی: (نهو که‌سه‌ی بهشی خوی له بهنده‌یه‌ک نازاد بکات، نه‌گهر نه‌ونده مال و سامانی هه‌بوو بهشی نازاد‌کردنی بهنده‌که بکات، نه‌وه له‌سه‌ریه‌تی به‌ته‌واوی نازادی بکات، نه‌گهر نه‌ونده‌ش مال و سامانی نه‌بوو نه‌وه با پشکی خوی نازاد بکات هه‌ر نه‌ونده‌ی نازاد‌کراوه).

۱۳۴۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا بِذَلِكَ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ أَعْتَقَ نَصِيْبًا لَهُ فِي عَبْدٍ فَكَانَ لَهُ مِنَ الْمَالِ مَا يَبْلُغُ ثَمَنَهُ فَهُوَ عَتِيقٌ مِنْ مَالِهِ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له سالمه‌وه، له باوکیه‌وه رهزای خویان لی بی ده‌گینه‌وه، که فرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه‌تی: (نهو که‌سه‌ی بهشی خوی له بهنده‌یه‌ک نازاد بکات، نه‌گهر نه‌ونده مال و سامانی هه‌بوو بهشی نازاد‌کردنی بهنده‌که بکات، نه‌وه له‌سه‌ریه‌تی به‌ته‌واوی نازادی بکات).

۱۳۴۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُشْرَمٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عِيسَى بْنُ يُونُسَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي عَرُوبَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ النَّضْرِ بْنِ أَنَسٍ، عَنْ بَشِيرِ بْنِ هَاشِمٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ أَعْتَقَ نَصِيبًا، أَوْ قَالَ: شِقْصًا فِي مَمْلُوكٍ فَخَلَّاصَهُ فِي مَالِهِ، إِنْ كَانَ لَهُ مَالٌ، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ مَالٌ قَوْمَ قِيَمَةِ عَدْلٍ، ثُمَّ يُسْتَسْعَى فِي نَصِيبِ الَّذِي لَمْ يُعْتَقَ غَيْرَ مَشْفُوقٍ عَلَيْهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي عَرُوبَةَ نَحْوَهُ. وَقَالَ: شَقِيقًا. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَهَكَذَا رَوَى أَبَانُ بْنُ يَرِيدٍ، عَنْ قَتَادَةَ مِثْلَ رِوَايَةِ سَعِيدِ بْنِ أَبِي عَرُوبَةَ، وَرَوَى شُعْبَةُ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ قَتَادَةَ وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ أَمْرَ السَّعَايَةِ وَاخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي السَّعَايَةِ، فَرَأَى بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ السَّعَايَةَ فِي هَذَا، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَأَهْلُ الْكُوفَةِ، وَبِهِ يَقُولُ إِسْحَاقُ. وَقَدْ قَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: إِذَا كَانَ الْعَبْدُ بَيْنَ الرَّجُلَيْنِ فَأَعْتَقَ أَحَدُهُمَا نَصِيبَهُ، فَإِنْ كَانَ لَهُ مَالٌ غَرِمَ نَصِيبَ صَاحِبِهِ، وَعَتَقَ الْعَبْدُ مِنْ مَالِهِ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ مَالٌ عَتَقَ مِنَ الْعَبْدِ مَا عَتَقَ وَلَا يُسْتَسْعَى. وَقَالُوا بِمَا رَوَى عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَهَذَا قَوْلُ أَهْلِ الْمَدِينَةِ، وَبِهِ يَقُولُ مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، وَالشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ.

واته: له نه بو هوره يروه ره زای خوی لى بى ده گيړنه وه، كه فهرموويه تى: پیغه مبهري خوا صلی الله علیه وسلم فهرموويه تى: (نه وهی پشکی خوی له بهنده یه کی هاو بهش نازاد بکات، نه وه له سهریه تى له مال و سامانی خوی نازادی بکات، نه گهر نه وهنده مال و سامانی هه بو به شی هاو به شه کانی نه وه بهنده یه بکات، نه وا بهنده که به رخى کاتى بهنده یه که ده قبلینریت، له پاشدا نه وه بهنده یه که سابه تى پی ده کړی هه تا نه وهنده مال پهیدا ده کات که بیدات به هاو به شه کانی تر و خوی پی نازاد ده کات).

دهر باره ی به خشین بو ماوه ی تهمه ن

۱۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْعُمَرَى

۱۳۴۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عَدِيٍّ، عَنْ سَعِيدٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ سَمُرَةَ، أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الْعُمَرَى جَائِزَةٌ لِأَهْلِهَا، أَوْ مِيرَاثٌ لِأَهْلِهَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، وَجَابِرٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَعَائِشَةَ، وَابْنِ الزُّبَيْرِ، وَمُعَاوِيَةَ.

واته: له سه موروه ره زای خوا ی لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (عمری) به خشین بو ماوه ی تهمه ن دروسته بو خاوه نی خوی، یان میراته بو خاوه نی خوی).

۱۳۵۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ جَابِرٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا رَجُلٌ أَعْمَرَ عُمَرَى لَهُ وَلِعَقِبِهِ، فَإِنَّهَا لِلَّذِي يُعْطَاهَا لَا تَرْجِعُ إِلَى الَّذِي أُعْطَاهَا، لِأَنَّهُ أُعْطِيَ عَطَاءً وَقَعَتْ فِيهِ الْمَوَارِيثُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَهَكَذَا رَوَى مَعْمَرٌ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ مِثْلَ رِوَايَةِ مَالِكٍ. وَرَوَى بَعْضُهُمْ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ وَلِعَقِبِهِ. وَرَوَى هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ جَابِرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الْعُمَرَى جَائِزَةٌ لِأَهْلِهَا، وَلَيْسَ فِيهَا لِعَقِبِهِ. نَاقِصٌ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ، قَالُوا: إِذَا قَالَ: هِيَ لَكَ حَيَاتِكَ وَلِعَقِبِكَ، فَإِنَّهَا لِمَنْ أَعْمَرَهَا لَا تَرْجِعُ إِلَى الْأَوَّلِ، وَإِذَا لَمْ يُقُلْ لِعَقِبِكَ فَهِيَ رَاجِعَةٌ إِلَى الْأَوَّلِ إِذَا مَاتَ الْمُعْمَرُ، وَهُوَ قَوْلُ مَالِكٍ بْنِ أَنَسٍ، وَالشَّافِعِيِّ. وَرَوَى مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الْعُمَرَى جَائِزَةٌ لِأَهْلِهَا، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ قَالُوا: إِذَا مَاتَ الْمُعْمَرُ فَهُوَ لَوَرَثَتِهِ، وَإِنْ لَمْ يُجْعَلْ لِعَقِبِهِ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ.

واته: له جابیره وه ره زای خوا ی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری

خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (هه رکه سی به خششیکی بو ماوه ی ته مهن به خشی به که سیک نه وه بو نه وه که سه یه که پی سی به خشراره به زیندوویی واته ده بیته خاوه نی له دوا ی خو شی نه وه کانی ده بنه خاوه نی، ناگه ریته وه بو نه وه که سه ی به خشویه تی، له بهر نه وه ی شتیکی به خشیه میراتی تی ده که ویت).

سه باره ت به به خششی چاودیری

۱۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّقْبَى

۱۳۵۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُثَيْمٌ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ أَبِي هِنْدٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْعُمَرَى جَائِزَةٌ لِأَهْلِهَا، وَالرَّقْبَى جَائِزَةٌ لِأَهْلِهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ وَقَدْ رَوَى بَعْضُهُمْ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ بِهَذَا الْإِسْنَادِ، عَنْ جَابِرٍ مَوْفُوفًا وَلَمْ يَرْفَعْهُ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: أَنَّ الرَّقْبَى جَائِزَةٌ مِثْلُ الْعُمَرَى، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ، وَفَرَّقَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَهْلِ الْكُوفَةِ وَغَيْرِهِمْ، بَيْنَ الْعُمَرَى وَالرَّقْبَى، فَأَجَازُوا الْعُمَرَى، وَلَمْ يُجِزُوا الرَّقْبَى. وَتَفْسِيرُ الرَّقْبَى: أَنْ يَقُولَ هَذَا الشَّيْءُ لَكَ مَا عِشْتَ، فَإِنْ مِتُّ قَبْلِي فَهِيَ رَاجِعَةٌ إِلَيَّ. وَقَالَ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ: الرَّقْبَى مِثْلُ الْعُمَرَى وَهِيَ لِمَنْ أُعْطِيَهَا، وَلَا تَرْجِعُ إِلَى الْأَوَّلِ.

واته: له جابیره وه ده گیرنه وه، که پیغه مبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: ((عمری) به خشین بو ماوه ی ته مهن دروسته بو خاوه نی خو ی، (رقبی) به خششی چاودیری دروسته بو خاوه نی خو ی).

نه وهی هاتوره له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم دهر باره ی ناشته وایی

۱۷ - بَابُ مَا ذُكِرَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الصُّلْحِ بَيْنَ النَّاسِ

۱۳۵۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ الْعَقَدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا كَثِيرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ عَوْفٍ الْمُزَنِيُّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الصُّلْحُ جَائِزٌ بَيْنَ الْمُسْلِمِينَ، إِلَّا صُلْحًا حَرَّمَ خِلَافًا، أَوْ أَحَلَّ حَرَامًا، وَالْمُسْلِمُونَ عَلَى شُرُوطِهِمْ، إِلَّا شَرْطًا حَرَّمَ خِلَافًا، أَوْ أَحَلَّ حَرَامًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله)ی کوړی عه مری کوړی عه وفی موزه نیه وه، له باوکیه وه، له باپیره وه ره زای خوا ی لی بی ده گیر نه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (ناشته وایی و ریکه وتن کاریکی دروسته له نیوان موسولماناندا، مه گهر ریکه وتنی که حلال حرام بکات یان حرام حلال بکات، موسولمانان له سهر مهرجی خویانن و له سهری دامه زراون و لیتی پاشگه زنا بنه وه مه گهر مهرجی که حلال حرام بکات یان حرام حلال بکات).

دهر باره ی که سی دار دانی له سهر دیواری دراوسی که ی

۱۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّجُلِ يَضَعُ عَلَى حَائِطٍ جَارِهِ حُشْبًا

۱۳۵۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمَخْزُومِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنِ الْأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: سَمِعْتُهُ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا اسْتَأْذَنَ أَحَدُكُمْ جَارَهُ أَنْ يَغْرِزَ حُشْبَهُ فِي جِدَارِهِ فَلَا يَمْنَعُهُ. فَلَمَّا حَدَّثَ أَبُو هُرَيْرَةَ طَاطَاؤًا رَأَوْسَهُمْ، فَقَالَ: مَا لِي أَرَاكُمْ عَنْهَا مُعْرِضِينَ، وَاللَّهِ لَأُزِمَّ بِهَا بَيْنَ أَكْثَافِكُمْ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَجَمْعُ بَنٍ جَارِيَّةً. حَدِيثُ أَبِي

هَرِيرَةُ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَبِهِ يَقُولُ الشَّافِعِيُّ، وَرُوِيَ عَنْ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْهُمْ: مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، قَالُوا: لَهُ أَنْ يَمْتَنَعَ جَارُهُ أَنْ يَضَعَ حُشْبَهُ فِي جِدَارِهِ، وَالْقَوْلُ الْأَوَّلُ أَصَحُّ.

واتہ: لہ ثہبو ہورہیرہوہ رہزای خوائ لیّ دہ گپرنہوہ، کہ فہرموویہ تی: پیغہ مبرہی خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: (نہ گہر یہ کیّ لہ نئیوہ برایہ کیّ لہ کاتی دارہ رادا مؤلہ تی لیّ خواست سہری دارہ کان لہ سہر دیواری دابنیت با ریگری لیّ نہ کات). کاتی کہ ثہبو ہورہیرہ فہرموودہ کہی باس کرد، سہریان راوہ شانند، ثہبو ہورہیرہ وتی: ثہوہ بؤچی دہ تانبینم پشتتان لہو سوننہ تہ وہر گپراوہ؟ سویند بہ (اللہ) فریتی دہ دہ مہ سہر شانتان.

ہاوریکت سویندت دہ دات بہ گویرہی ثہو سویندہ بروات ہیّ دہ کا

۱۹ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْيَمِينَ عَلَى مَا يُصَدِّقُهُ صَاحِبُهُ

۱۳۵۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، وَأَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ الْمَعْنَى وَاحِدٌ، قَالَا: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْيَمِينُ عَلَى مَا يُصَدِّقُكَ بِهِ صَاحِبُكَ. وَقَالَ قُتَيْبَةُ: عَلَى مَا صَدَّقَكَ عَلَيْهِ صَاحِبُكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي صَالِحٍ هُوَ أَخُو سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ هُشَيْمٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَبِهِ يَقُولُ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. وَرُوِيَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ النَّخَعِيِّ أَنَّهُ قَالَ: إِذَا كَانَ الْمُسْتَخْلِفُ ظَالِمًا فَالْيَمِينُ نِيَّةُ الْحَالِفِ، وَإِذَا كَانَ الْمُسْتَخْلِفُ مَظْلُومًا فَالْيَمِينُ نِيَّةُ الَّذِي اسْتَخْلَفَ.

واتہ: لہ ثہبو ہورہیرہوہ رہزای خوائ لیّ ہیّ دہ گپرنہوہ، کہ فہرموویہ تی: پیغہ مبرہی خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: (سویندی تو بہ گویرہی

سویندی هاوریکه ته که سویندت ددهات به گویره ی شهو سوینده بپروات پی
ده کات).

نه گهر له سهر ریگا کیسه کهوته نیوانه وه چهند دابری

۲۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الطَّرِيقِ إِذَا اخْتَلَفَ فِيهِ كَمْ يُجْعَلُ؟

۱۳۵۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنِ الْمُثَنَّى بْنِ سَعِيدٍ
الضُّبَيْجِيِّ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ بَشِيرِ بْنِ هَمِيلٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اجْعَلُوا الطَّرِيقَ سَبْعَةَ أَذْرُعَ.

واته: له شهو هورهيره وه رهزای خوا ی لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی:
پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (حهوت بال دابنن بو ریگا).

۱۳۵۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا
الْمُثَنَّى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ بَشِيرِ بْنِ كَعْبٍ الْعَدَوِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا تَشَاجَرْتُمْ فِي الطَّرِيقِ فَاجْعَلُوهُ سَبْعَةَ أَذْرُعَ. وَهَذَا
أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ وَكِيعٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ. حَدِيثُ بَشِيرِ بْنِ كَعْبٍ الْعَدَوِيِّ
عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، حَدِيثُ حَسَنٍ صَحِيحٌ. وَرَوَى بَعْضُهُمْ هَذَا، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ بَشِيرِ بْنِ
هَمِيلٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ وَهُوَ غَيْرُ مَحْفُوظٍ.

واته: له شهو هورهيره وه رهزای خوا ی لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی:
پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نه گهر له سهر پانی ریگه یه ک
کیشه و ناکوکی کهوته نیوانتانه وه ههوت بال دابنن).

ده باره ی نه گهر دایک و باوک جیابوونه وه مندال سهریشک ده کری

۲۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَحْيِيرِ الْغُلَامِ بَيْنَ أَبَوَيْهِ إِذَا افْتَرَقَا

۱۳۵۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ زِيَادِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ هِلَالِ بْنِ أَبِي مَيْمُونَةَ الثَّغَلِيِّ، عَنْ أَبِي مَيْمُونَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَيَّرَ غُلَامًا بَيْنَ أَبِيهِ وَأُمِّهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَجَدِّ عَبْدِ الْحَمِيدِ بْنِ جَعْفَرٍ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَبُو مَيْمُونَةَ اسْمُهُ سُلَيْمٌ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ قَالُوا: يُخَيَّرُ الْغُلَامُ بَيْنَ أَبَوَيْهِ إِذَا وَقَعَتْ بَيْنَهُمَا الْمُنَازَعَةُ فِي الْوَلَدِ، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ، وَقَالَا: مَا كَانَ الْوَلَدُ صَغِيرًا فَلَا تُؤْمَرُ بِهِ، فَإِذَا بَلَغَ الْغُلَامُ سِنَيْنِ خَيَّرَ بَيْنَ أَبَوَيْهِ. هِلَالُ بْنُ أَبِي مَيْمُونَةَ هُوَ هِلَالُ بْنُ عَلِيٍّ بْنِ أَسَامَةَ، وَهُوَ مَدَنِيٌّ، وَقَدْ رَوَى عَنْهُ يَحْيَى بْنُ أَبِي كَثِيرٍ، وَمَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، وَفُلَيْحُ بْنُ سُلَيْمَانَ.

واته: له نه بو هورهیره وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبر صلی الله علیه وسلم مندالتیکی سهریشک کرد له نیتوان دایک و باوکیدا لای کامیان بیت له کاتیکدا که جیابوونه وه.

به په پیره وکردنی فهرمووده که هندی له زانایان له هاوه لانی پیغه مبره ی خوا صلی الله علیه وسلم و جگه له وانش ده فهرمون: له کاتیکدا دایک و باوک جیابوونه وه کیشه واکوکی که وته نیتوان له سهر مندالتی نه وه منداله که سهریشک ده کریت، نه مهش وته ی پیشه وایان نه همد و نيسحاقه ده فهرمون: نه گهر منداله که ته مهنی بچوک بوو دایکی شایه نتره، خو نه گهر گیشته ته مهنی هوت سال نه وه سهریشک ده کریت.

دهرباره‌ی دروسته باوک له مالتی کوری خوی بیخوات

۲۲ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْوَالِدَ يَأْخُذُ مِنْ مَالِ وَلَدِهِ

۱۳۵۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ زَكَرِيَّا بْنُ أَبِي زَائِدَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْأَعْمَشُ، عَنْ عُمَارَةَ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ عَمَّتِهِ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ أَطْيَبَ مَا أَكَلْتُمْ مِنْ كَسْبِكُمْ، وَإِنَّ أَوْلَادَكُمْ مِنْ كَسْبِكُمْ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ وَقَدْ رَوَى بَعْضُهُمْ هَذَا عَنْ عُمَارَةَ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ أُمِّهِ، عَنْ عَائِشَةَ وَأَكْثَرُهُمْ قَالُوا: عَنْ عَمَّتِهِ عَنْ عَائِشَةَ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ قَالُوا: إِنَّ يَدَ الْوَالِدِ مَبْسُوطَةٌ فِي مَالِ وَلَدِهِ يَأْخُذُ مَا شَاءَ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَا يَأْخُذُ مِنْ مَالِهِ إِلَّا عِنْدَ الْحَاجَةِ إِلَيْهِ.

واته: له عائیشهوه رهزای خوای لی بی ده‌گیرنهوه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (پاکترین شتیک که مرود بیخوات: شتیکه که به ره‌نجی شانی خوی و به‌دهست و بازووی خوی په‌یدای کردبیت، نهوه و منداله‌کانیشی به‌ره‌می دهستی خویه‌تی).

به په‌یره‌وکردنی فهرمووده‌که هندی له زانایان له هاوه‌لانی پیغه‌مبهری خوا صلی الله علیه وسلم و جگه له‌وانیش ده‌فهرمون: باوک بوی هیه به ناره‌زووی خوی دهست وهریداته ناو مال و سامانی کوری خوی و بیخوات و لی بیات، به‌لام هه‌نیک‌تریان ده‌فهرمون: بوی نیه به پیتی پتویست نه‌بی.

دهرباره‌ی دروسته باوک له مالتی کوری خوی بخوات

۲۲ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْوَالِدَ يَأْخُذُ مِنْ مَالِ وَلَدِهِ

۱۳۵۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ زَكْرِيَّا بْنُ أَبِي زَائِدَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْأَعْمَشُ، عَنْ عُمَارَةَ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ عَمَّتِهِ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ أَطْيَبَ مَا أَكَلْتُمْ مِنْ كَسْبِكُمْ، وَإِنَّ أَوْلَادَكُمْ مِنْ كَسْبِكُمْ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ وَقَدْ رَوَى بَعْضُهُمْ هَذَا عَنْ عُمَارَةَ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ أُمِّهِ، عَنْ عَائِشَةَ وَأَكْثَرُهُمْ قَالُوا: عَنْ عَمَّتِهِ عَنْ عَائِشَةَ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ قَالُوا: إِنَّ يَدَ الْوَالِدِ مَبْسُوطَةٌ فِي مَالِ وَلَدِهِ يَأْخُذُ مَا شَاءَ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَا يَأْخُذُ مِنْ مَالِهِ إِلَّا عِنْدَ الْحَاجَةِ إِلَيْهِ.

واته: له عائیشه وه رهزای خوای لی بی ده‌گیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (پاکترین شتیک که مرؤذ بیخوات: شتیکه که به رهنجی شانی خوی و به‌دهست و بازووی خوی په‌یدای کرد بیت، نه وه منداله‌کانیشی بهرهمی دهستی خویه تی).

به په‌یره وکردنی فهرمووده که هندی له زانایان له هاوه‌لانی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم و جگه له‌وانیش ده‌فهرموون: باوک بوی هیه به ناره‌زووی خوی دهست وه‌ربداته ناو مال و سامانی کوری خوی و بیخوات و لی بیات، به‌لام هه‌نیکه تریان ده‌فهرموون: بوی نیه به پی پیویست نه‌بی.

که سی شتیکی بشکینری له مالی نهو که سهی

که دهیشکینری چی بۆ بریار ده دری

۲۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ يُكْسِرُ لَهُ الشَّيْءُ مَا يُحْكَمُ لَهُ مِنْ مَالِ الْكَاسِرِ؟

۱۳۵۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا تَحْمُودُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الْحَفَرِيُّ، عَنْ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: أَهْدَتْ بَعْضُ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ طَعَامًا فِي قَصْعَةٍ، فَضَرَبَتْ عَائِشَةُ الْقَصْعَةَ بِيَدِهَا، فَأَلْقَتْ مَا فِيهَا، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: طَعَامٌ بِطَعَامٍ، وَإِنَاءٌ بِإِنَاءٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نه سه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له مالی عایشه بوو، یه کی له هاوسه رانی به نۆکه ریکیدا له گه نیتیکی خواردنی بۆ ناردن، عایشه ره زای خوای لی بی کیشای به دهستی نۆکه ره که دا خوارده که رڙا و له گه نه که شکا، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (خوارده که به خواردن و له گه نه که به له گه ن).

۱۳۶۰ - (ضعيف الإسناد جدا) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سُؤَيْدُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسٍ، اسْتَعَارَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَصْعَةً فَضَاعَتْ، فَضَمِنَهَا لَهُمْ. وَهَذَا حَدِيثٌ غَيْرُ مَحْفُوظٍ، وَإِنَّمَا أَرَادَ عِنْدِي سُؤَيْدُ الْحَدِيثَ الَّذِي رَوَاهُ الثَّوْرِيُّ. وَحَدِيثُ الثَّوْرِيِّ أَصَحُّ. اسْمُ أَبِي دَاوُدَ: عُمَرُ بْنُ سَعْدٍ.

واته: له نه نه سی کوری مالی که وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم کاسیه کی گه وهی له لا بوو به نه مانته له ناوچوو، زه مانته تی بۆ کردن و گرتیه نه ستوی خوی.

دهر باره ی کاتی تهمه نی بالغ بوون ژن و پیاو

۲۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي حَدِّ بُلُوغِ الرَّجُلِ وَالْمَرْأَةِ

۱۳۶۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ وَزِيرٍ الْوَاسِطِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ يُونُسَ الْأَزْرَقِيُّ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ عُثَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: عُرِضَتْ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي جَنِيهِ وَأَنَا ابْنُ أَرْبَعِ عَشْرَةَ فَلَمْ يَقْبَلْنِي، فَعُرِضْتُ عَلَيْهِ مِنْ قَابِلٍ فِي جَنِيهِ وَأَنَا ابْنُ خَمْسِ عَشْرَةَ فَقَبِلَنِي. قَالَ نَافِعٌ: وَحَدَّثْتُ بِهَذَا الْحَدِيثِ عُمَرَ بْنَ عَبْدِ الْعَزِيزِ، فَقَالَ: هَذَا حَدُّ مَا بَيْنَ الصَّغِيرِ وَالْكَبِيرِ، ثُمَّ كَتَبَ أَنَّ يُفْرَضَ لِمَنْ يَبْلُغُ الْخَمْسَ عَشْرَةَ. حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عُثَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ هَذَا، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ أَنَّ عُمَرَ بْنَ عَبْدِ الْعَزِيزِ كَتَبَ أَنَّ هَذَا حَدُّ مَا بَيْنَ الصَّغِيرِ وَالْكَبِيرِ. وَذَكَرَ ابْنُ عُيَيْنَةَ فِي حَدِيثِهِ. حَدَّثْتُ بِهِ عُمَرَ بْنَ عَبْدِ الْعَزِيزِ، فَقَالَ: هَذَا حَدُّ مَا بَيْنَ الذَّرِيَّةِ وَالْمَقَاتِلَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَبِهِ يَقُولُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَابْنُ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ يَزُونَ أَنَّ الْعُلَامَ إِذَا اسْتَكْمَلَ خَمْسَ عَشْرَةَ سَنَةً فَحُكْمُهُ حُكْمُ الرِّجَالِ، وَإِنْ اخْتَلَمَ قَبْلَ خَمْسِ عَشْرَةَ فَحُكْمُهُ حُكْمُ الرِّجَالِ. وَقَالَ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ: الْبُلُوغُ ثَلَاثَةُ مَنَازِلَ بُلُوغُ خَمْسَ عَشْرَةَ، أَوْ الْإِخْتِلَامُ فَإِنْ لَمْ يُعْرِفْ سِنُهُ وَلَا اخْتِلَامُهُ فَلَا يُنْبِأُ يَغْنِي الْعَانَةُ.

واته: له نیبنو عومره وه ره زای خوا یان لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: تهمه نم چوارده سالن بوو خوځ نیشانی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دا له گهال سوپایه کدا بچم بو جهنگ ریگه ی نه دام، له تهمه نی پانزه سالیدا خوځ نیشانی دا که بچم بو جهنگ ریگه ی پی دام، نافع فهرمووی: نهم فهرمووده م گپړایه وه بو عومره کوری (عبد العزیز) فهرمووی: نه وه سنوری نیوان گهوره و بچوکه، له پاشدا نامه ی نوی: هدرکهس تهمه نی گه یشته پانزه سال نه وه واجبه

له سهری.

ههندی له زانایان په پیره وی نه مه ده کهن، پيشه وایان سوفیانی (ثوری) و نیبنو موبارهك و شافعی و نه حمده و نيسحاق پتيان وایه: نه گهر مندال ته مه نی گه یشته پانزه سال نه وه حوكمی پیاوانی ههیه و به پیاو له قه لثم ده دریت، نه گهر له پيش نهو ته مه نه وه بالغ بوو هر حوكمی پیاوانی ههیه، پيشه وایان نه حمده و نيسحاق ده فهرموون: بالغ بوون سی پله ی ههیه: پانزه سال، نیحتیلام بوون، نه گهر بهو دوانده نه زانرا هاتنی تووکه بهر.

دهرباره ی که سی ژنی باوکی ماره بکات

۲۵ - بَابُ فِيمَنْ تَزَوَّجَ امْرَأَةً أَبِيهِ

۱۳۶۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو سَعِيدٍ الْأَشْجِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ غِيَاثٍ، عَنْ أَشْعَثَ، عَنْ عَدِيٍّ بْنِ ثَابِتٍ، عَنِ الْبَرَاءِ، قَالَ: مَرَّ بِي خَالِي أَبُو بُرْدَةَ بْنُ نِسَارٍ وَمَعَهُ لِيَوَاءٌ، فَقُلْتُ: أَتَيْنَ تُرَيْدًا؟ قَالَ: بَعَثَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى رَجُلٍ تَزَوَّجَ امْرَأَةً أَبِيهِ أَنْ آتَيْهِ بِرَأْسِهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ قُرَّةِ الْمُزَنِيِّ. حَدِيثُ الْبَرَاءِ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ وَقَدْ رَوَى مُحَمَّدُ بْنُ إِسْحَاقَ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ عَدِيٍّ بْنِ ثَابِتٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ يَزِيدَ، عَنِ الْبَرَاءِ. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ أَشْعَثَ، عَنْ عَدِيٍّ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ الْبَرَاءِ، عَنْ أَبِيهِ. وَرَوَى عَنْ أَشْعَثَ، عَنْ عَدِيٍّ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ الْبَرَاءِ، عَنْ خَالِهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له بهرانه وه رهزای خوی لی بی ده گپ نه وه، که فهرموویه تی: خالم نه بوورده ی کوړی نیاز دای به لامدا نالایه کیان پی بوو، وتم: نه وه بو کوړی ده چیت؟ وتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، ناردوومی بو لای پیاو ژنی باوکی خوی ماره کردووه سهری بو پیتم.

دهر باره ی کهسی دوو تر بی له سه رچاوه ی ناوه وه له که سیک ی تر

۲۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّجُلَيْنِ يَكُونُ أَحَدُهُمَا أَشَقَلَ مِنَ الْآخَرِ فِي الْمَاءِ

۱۳۶۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُرْوَةَ أَنَّهُ حَدَّثَهُ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ الزُّبَيْرِ حَدَّثَهُ، أَنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ خَاصِمَ الزُّبَيْرِ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي شِرَاجِ الْحَرَّةِ الَّتِي يَسْقُونَ بِهَا النَّخْلَ، فَقَالَ الْأَنْصَارِيُّ: سَرَحَ الْمَاءَ يَمْرُ، فَأَبَى عَلَيْهِ، فَاحْتَضَمُوا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِلزُّبَيْرِ: اسْقِ يَا زُبَيْرُ، ثُمَّ أُرْسِلِ الْمَاءَ إِلَى جَارِكَ، فَعَضِبَ الْأَنْصَارِيُّ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَنْ كَانَ ابْنُ عَمَّتِكَ، فَتَلَوْنَ وَجْهَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ قَالَ: يَا زُبَيْرُ، اسْقِ ثُمَّ اخْبِسِ الْمَاءَ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَى الْجَنْدَرِ. فَقَالَ الزُّبَيْرُ: وَاللَّهِ إِنِّي لِأَخْسِبُ نَزَلْتُ هَذِهِ الْآيَةَ فِي ذَلِكَ: (فَلَا وَرَيْكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ) الْآيَةُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَرَوَى شُعَيْبُ بْنُ أَبِي حَمْزَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنِ الزُّبَيْرِ وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ. وَرَوَاهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ وَهْبٍ، عَنِ اللَّيْثِ، وَيُونُسُ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ نَحْوَ الْحَدِيثِ الْأَوَّلِ.

واته: له (عبد الله) ی کوری زوبیر وه ده گیر نه وه، که فهرموویه تی: پیاوکی نه نصاری له گهل باو کم بوو به کی شه وه رایان له سه ر سهر ی ناو که له ناوه ر وکانی نه له پر وه ده هات، باخه خورمایان پی ناو ده دا، پیاوه نه نصاریه که وتی: ناوه که بهرده با پروات بو ناو باخه کانی نیمه ش، زوبیر رازی نه بوو بهری نه دا، بو نهو کی شه یه چونه خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به زوبیری فهرموو: (نه ی زوبیر باخه کهت ناو بده نینجا ناوه که بهره لایکه بو دراوسیکهت). (عبد الله) وتی: پیاوه نه نصاریه که توره بوو وتی: نه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، نه وه پورزای خوته، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم رووخاری گور او رهنگی

تورپه یی پتوه دیار بوو، له پاشدا فهرمووی: (نه ی زوبیر باخه کت ناو بده، نینجا ناوه که بگره وه هتا ناوه که دده له قه دیان). زوبیر وتی: سویند به (الله) وا نه زانم نه م نایه ته لهو باره وه هاته خواره وه: (فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُخَرِّمُوا فِي مَسْجِدِ النَّبِيِّ أَنْ يَتَّخِذَ فِيهِ مَنْ يَصُفُّهُمْ سَبًّا لَمَّا هُتِفَ لَهُمْ فِيهِ أَنْ يَقْرَأُوا آيَاتَ الْكِتَابِ فَمَا يَسْمِعُوا قَوْلَ الْمُقْرِئِينَ أَنْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ وَأَنْ يَسْمِعُوا تِلْكَ الْآيَاتِ يَسْمَعُونَ) سورة النساء: ۶۵. واته: نه خیر (وانی یه که خویان به باوه ردار نیشیان دده دن) سویند به پهره وردگارت بروادارین تاتو نه که نه دادوه له ههر ناژاوه و دوو بهر که کیه کی نیوانیان دا، له پاشان ههست نه که نه له دهرونیاندا به هیچ بیزاریه که لهو بریاره ی تو داوته و مل که چ نه که نه به مملکه چی یه کی ته و او.

که سی له سه ره مهر گدا بهنده کانی نازاد بکا

جگه له وانه هیچ سامانی تری نه بی

۲۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِيْمَنْ يُعْتَقُ مَمَالِيكُهُ عِنْدَ مَوْتِهِ وَلَيْسَ لَهُ مَالٌ غَيْرُهُمْ

۱۳۶۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ أَبِي قَلَابَةَ، عَنْ أَبِي الْمُهَلَّبِ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، أَنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ أَعْتَقَ سِتَّةَ أَعْبَدٍ لَهُ عِنْدَ مَوْتِهِ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ مَالٌ غَيْرُهُمْ، فَبَلَغَ ذَلِكَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ لَهُ قَوْلًا شَدِيدًا، ثُمَّ دَعَاهُمْ فَجَزَّأَهُمْ، ثُمَّ أَفْرَعَ بَيْنَهُمْ، فَأَعْتَقَ اثْنَيْنِ وَأَرْقَى أَرْبَعَةً. وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. حَدِيثُ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ، وَهُوَ قَوْلُ مَالِكٍ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ، يَرْوُونَ اسْتِعْمَالَ الْفُرْعَةِ فِي هَذَا وَفِي غَيْرِهِ، وَأَمَّا بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَهْلِ الْكُوفَةِ، وَغَيْرِهِمْ، فَلَمْ يَرْوُوا الْفُرْعَةَ، وَقَالُوا: يُعْتَقُ مِنْ كُلِّ عَبْدٍ الثُّلُثُ، وَيُسْتَسْعَى فِي ثُلَاثِي قِيَمَتِهِ

وَأَبُو الْمُهَلَّبِ اسْمُهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَمْرِو الْجَزَمِيُّ وَهُوَ غَيْرُ أَبِي قِلَابَةَ، وَيُقَالُ مُعَاوِيَةُ بْنُ عَمْرِو. وَأَبُو قِلَابَةَ الْجَزَمِيُّ اسْمُهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ زَيْدٍ.

واته: له عیمرانی کورې حوصهینه وه ره زای خوای لی بی ده گیرنه وه، که پیاوئ له نه نصار له کاتی سهره مه رگدا شهش بهنده ی خوی نازاد کرد، جگه لهو به ندانه هیچ مال و سامانیکی تری نه بوو، نهو باسه گه یشته وه به پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، قسه ی زور توندو ناخوشتی به پیاو ده که فهرموو: له پاشدا کردنی به سی به شه وه، قورعه ی کرد له نیوانیاند، دوانیانی نازاد کردو، چواریانی به بهنده یی هیشته وه.

نوه ی بی به خاوه ن بهنده یه کی مه حره می خوی نهو بهنده یه نازاده

۲۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِيْمَنْ مَلَكَ ذَا رَجَمٍ مُحَرَّمٍ

۱۳۶۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُعَاوِيَةَ الْجُمَحِيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ سَمُرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ مَلَكَ ذَا رَجَمٍ مُحَرَّمٍ فَهُوَ حُرٌّ. هَذَا حَدِيثٌ، لَا نَعْرِفُهُ مُسْنَدًا إِلَّا مِنْ حَدِيثِ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ. وَقَدْ رَوَى بَعْضُهُمْ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ عُمَرَ شَيْثًا مِنْ هَذَا. حَدَّثَنَا عُقْبَةُ بْنُ مُكْرَمٍ الْعَمِّيُّ الْبَصْرِيُّ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَكْرٍ الْبُرْسَائِيُّ، عَنْ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، وَعَاصِمِ الْأَخْوَلِ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ سَمُرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ مَلَكَ ذَا رَجَمٍ مُحَرَّمٍ فَهُوَ حُرٌّ. وَلَا نَعْلَمُ أَحَدًا ذَكَرَ فِي هَذَا الْحَدِيثِ عَاصِمًا الْأَخْوَلِ، عَنْ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ، غَيْرَ مُحَمَّدِ بْنِ بَكْرٍ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ. وَقَدْ رَوَى عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ مَلَكَ ذَا رَجَمٍ مُحَرَّمٍ فَهُوَ حُرٌّ رَوَاهُ ضَمْرَةُ بْنُ رَبِيعَةَ، عَنْ

التَّوْرِي، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ ابْنِ عُمرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَلَمْ يُتَابَعْ ضَمْرُهُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ، وَهُوَ حَدِيثٌ خَطَأٌ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ.

واته: له سه موروه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نه وهی بی به خاوه نی بهنده یه کی مه حره می خوی نهو بهنده یه یه کسه ر نازاد ده بی).

دهرباره ی که سی له زهوی که سیکی تر کشتو کال بکات

۲۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ زَرَعَ فِي أَرْضِ قَوْمٍ بَغَيْرِ إِذْنِهِمْ

۱۳۶۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَرِيكُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ النَّخَعِيُّ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ عَطَاءٍ، عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ زَرَعَ فِي أَرْضِ قَوْمٍ بَغَيْرِ إِذْنِهِمْ فَلَيْسَ لَهُ مِنَ الزَّرْعِ شَيْءٌ وَلَهُ نَفَقَتُهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ أَبِي إِسْحَاقَ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ شَرِيكِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ. وَسَأَلْتُ مُحَمَّدَ بْنَ إِسْمَاعِيلَ عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ، فَقَالَ: هُوَ حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَقَالَ: لَا أَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ أَبِي إِسْحَاقَ، إِلَّا مِنْ رِوَايَةِ شَرِيكٍ. قَالَ مُحَمَّدٌ، حَدَّثَنَا مَعْقِلُ بْنُ مَالِكٍ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُقْبَةُ بْنُ الْأَصَمِّ، عَنْ عَطَاءٍ، عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ.

واته: له رافعی کوری خه دیجه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (ههر که سی کشتو کال بکات له زهوی و زاری قهومی کدا به بی پرس و ره زامه ندیان نه وه هیچ شتیکی لهو کشتو کاله بو نیه، بهس خه رجیه که ی نه بی واته خه رجیه که ی بو ده گه پرنه یته وه).

ده باره ی جیاوازی نه کردن له نیوان مندالاندا

۳۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّحْلِ وَالتَّسْوِيَةِ بَيْنَ الْوَلَدِ

۱۳۶۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ، وَسَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمَعْنَى وَاحِدٌ، قَالَا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، وَعَنْ مُحَمَّدِ بْنِ النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ، يُحَدِّثَانِ، عَنِ النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ، أَنَّ أَبَاهُ نَحْلٌ ابْنًا لَهُ غُلَامًا، فَأَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُشْهِدُهُ، فَقَالَ: أَكُلَّ وَلَدِكَ نَحْلَتُهُ مِثْلَ مَا نَحَلْتُ هَذَا؟ قَالَ: لَا، قَالَ: فَارْذُدْهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ، عَنِ النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ يَسْتَجِيبُونَ التَّسْوِيَةَ بَيْنَ الْوَلَدِ، حَتَّى قَالَ بَعْضُهُمْ: يُسَوَّى بَيْنَ وَلَدِهِ حَتَّى فِي الْقُبْلَةِ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: يُسَوَّى بَيْنَ وَلَدِهِ فِي النَّحْلِ وَالْعَطِيَّةِ، يَعْنِي الذَّكَرُ وَالْأُنْثَى سَوَاءٌ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: التَّسْوِيَةُ بَيْنَ الْوَلَدِ أَنْ يُعْطَى الذَّكَرُ مِثْلَ حَظِّ الْأُنْثَيَيْنِ مِثْلَ قِسْمَةِ الْمِيرَاثِ، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ.

واته: له نوعمانی کوری به شیره وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که بهنده یه کی به خشی به یه کینک له کورکانی واته به نوعمان، جا چوو بو خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بیکات به شاهید له سهر نه وهی که پیی به خشیوه، پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (نایا به خششت داوه به کوره کانی ترت وهک چۆن به نوعمانت داوه؟)، وتی: نه خیر، فهرمووی: (دهی با بهنده که بگپرتسه وه بو ت).

به په پیره وکردنی فهرمووده که هندی له زانایان دادپهروریان پی باشه له نیوان مندالاندا، ته نانهت هندیکیان ده فهرموون: وهک یهک ماچیان بکهن و فهرقیان مه کهن، هندیکیان ده فهرموون: جیاوازی نه کهن له نیوان کور و کچدا واته کور

دوو بهش و کچ بهشی وهک میرات، نه مهش وتهی پیشه وایان نه حمده و نیسحاقه.

نه وهی هاتووه ده باره ی بهش هه لگرتنه وه

۳۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الشُّفْعَةِ

۱۳۶۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ سَعِيدٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ سَمُرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: جَارُ الدَّارِ أَحَقُّ بِالدَّارِ. وَفِي الْبَابِ عَنِ الشَّرِيدِ، وَأَبِي رَافِعٍ، وَأَنْسٍ. حَدِيثُ سَمُرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَرَوَى عِيسَى بْنُ يُونُسَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي عَرُوبَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنْسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِثْلَهُ. وَرَوَى عَنْ سَعِيدٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ سَمُرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَالصَّحِيحُ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ حَدِيثُ الْحَسَنِ عَنْ سَمُرَةَ وَلَا نَعْرِفُ حَدِيثَ قَتَادَةَ عَنْ أَنْسٍ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عِيسَى بْنِ يُونُسَ. وَحَدِيثُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الطَّائِفِيِّ عَنْ عَمْرِو بْنِ الشَّرِيدِ عَنْ أَبِيهِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي هَذَا الْبَابِ هُوَ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَرَوَى إِبْرَاهِيمُ بْنُ مَيْسَرَةَ عَنْ عَمْرِو بْنِ الشَّرِيدِ عَنْ أَبِي رَافِعٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، سَمِعْتُ مُحَمَّدًا يَقُولُ كَلَامَ الْحَدِيثَيْنِ عِنْدِي صَحِيحٌ.

واته: له سه موره ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی:

پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (دراوسیی خانو شایسته تره به

هه لگرتنه وهی خانوی دراوسی یان زهوی دراوسیی له کهسانی تر).

دهرباره ی بهش هه لگرتنه وه بو که سی خوی ناماده نه بی

۳۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الشُّفْعَةِ لِلْغَائِبِ

۱۳۶۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْوَاسِطِيُّ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ أَبِي سُلَيْمَانَ، عَنْ عَطَاءٍ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْجَارُ أَحَقُّ بِشُفْعَتِهِ، يُنْتَظَرُ بِهِ وَإِنْ كَانَ غَائِبًا، إِذَا كَانَ طَرَفُهُمَا وَاحِدًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَلَا نَعْلَمُ أَحَدًا رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ غَيْرَ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ أَبِي سُلَيْمَانَ، عَنْ عَطَاءٍ، عَنْ جَابِرٍ، وَقَدْ تَكَلَّمَ شُعْبَةُ فِي عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ أَبِي سُلَيْمَانَ مِنْ أَجْلِ هَذَا الْحَدِيثِ. وَعَبْدُ الْمَلِكِ هُوَ ثِقَةٌ مَأْمُونٌ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ، لَا نَعْلَمُ أَحَدًا تَكَلَّمَ فِيهِ غَيْرَ شُعْبَةَ مِنْ أَجْلِ هَذَا الْحَدِيثِ. وَقَدْ رَوَى وَكِيعٌ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ أَبِي سُلَيْمَانَ هَذَا الْحَدِيثَ. وَرَوَى عَنْ ابْنِ الْمُبَارَكِ، عَنْ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ قَالَ: عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ أَبِي سُلَيْمَانَ مِيزَانٌ، يَغْنِي: فِي الْعِلْمِ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنَّ الرَّجُلَ أَحَقُّ بِشُفْعَتِهِ وَإِنْ كَانَ غَائِبًا، فَإِذَا قَدِمَ فَلَهُ الشُّفْعَةُ وَإِنْ تَطَاوَلَ ذَلِكَ.

واته: له جابیره وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (دراوسی شایسته تره به شوفعی دراوسی که ی، نه گهر لهو کاته دا ناماده نه بوو ده بی چاره روانی بکریت هه تا ناماده ده بی نه گهر ریگهی هه ردولا یه ک بیت).

کاتی مولک بهشکراو سنوری بو دیاریکرا مافی شوفعهی بهسهرهوه نامینی

۳۳ - بَابُ مَا جَاءَ إِذَا حَدَّثَ الْحُدُودُ وَوَقَعَتِ السِّهَامُ فَلَا شُفْعَةَ

۱۳۷۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا وَقَعَتِ الْحُدُودُ، وَصُرِفَتِ الطُّرُقُ، فَلَا شُفْعَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَاهُ بَعْضُهُمْ مُرْسَلًا، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْهُمْ: عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ، وَعُثْمَانُ بْنُ عَفَّانَ، وَبِهِ يَقُولُ بَعْضُ فُقَهَاءِ التَّابِعِينَ، مِثْلُ: عُمَرَ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ، وَغَيْرِهِ، وَهُوَ قَوْلُ أَهْلِ الْمَدِينَةِ، مِنْهُمْ: يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْأَنْصَارِيُّ، وَرَبِيعَةُ بْنُ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، وَمَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، وَبِهِ يَقُولُ الشَّافِعِيُّ، وَأَخْذُ، وَإِسْحَاقُ: لَا يَرْزُونَ الشُّفْعَةَ إِلَّا لِلْخَلِيطِ، وَلَا يَرْزُونَ لِلْجَارِ شُفْعَةَ إِذَا لَمْ يَكُنْ خَلِيطًا. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: الشُّفْعَةُ لِلْجَارِ، وَاجْتَبَوْا بِالْحَدِيثِ الْمَرْفُوعِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: جَارُ الدَّارِ أَحَقُّ بِالدَّارِ، وَقَالَ: الْجَارُ أَحَقُّ بِسَقْفِهِ، وَهُوَ قَوْلُ الثَّوْرِيِّ، وَابْنِ الْمُبَارَكِ، وَأَهْلُ الْكُوفَةِ.

واته: له جابری کوری (عبد الله) وه رهزای خواى لى بى ده گیرنه وه، كه
فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه رکاتی مولک
بهشکراو سنوریان دیاریکراو جیاکرایه وه ریگاکانی چونه ناوی گوررا نیتر مافی
شوفعهی بهسهرهوه نامینی).

نهوهی هاتووه دهر باره‌ی هاو بهش شه‌فیه

۳۴ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الشَّرِيكَ شَفِيعٌ

۱۳۷۱ - (منکر) حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ عِيسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ مُوسَى، عَنْ أَبِي حَمْرَةَ السُّكْرِيِّ، عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ رُفَيْعٍ، عَنْ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الشَّرِيكَ شَفِيعٌ، وَالشُّفْعَةُ فِي كُلِّ شَيْءٍ. هَذَا حَدِيثٌ لَا نَعْرِفُهُ مِثْلَ هَذَا إِلَّا مِنْ حَدِيثِ أَبِي حَمْرَةَ السُّكْرِيِّ وَقَدْ رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ، عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ رُفَيْعٍ، عَنْ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا وَهَذَا أَصَحُّ. حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ عَيَّاشٍ، عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ رُفَيْعٍ، عَنْ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ بِمَعْنَاهُ، وَلَيْسَ فِيهِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَهَكَذَا رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ رُفَيْعٍ مِثْلَ هَذَا لَيْسَ فِيهِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ وَهَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ أَبِي حَمْرَةَ، وَأَبُو حَمْرَةَ ثِقَةٌ يُمَكِّنُ أَنْ يَكُونَ الْخَطَأُ مِنْ غَيْرِ أَبِي حَمْرَةَ. حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَحْوَصِ، عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ رُفَيْعٍ، عَنْ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ حَدِيثِ أَبِي بَكْرِ بْنِ عَيَّاشٍ. وَقَالَ أَكْثَرُ أَهْلِ الْعِلْمِ: إِنَّمَا تَكُونُ الشُّفْعَةُ فِي الدُّورِ وَالْأَرْضَيْنِ، وَلَمْ يَرَوْا الشُّفْعَةَ فِي كُلِّ شَيْءٍ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: الشُّفْعَةُ فِي كُلِّ شَيْءٍ. وَالْأَوَّلُ أَصَحُّ.

واته: له نیبنو عه‌باسوه ره‌زای خویان لى بى ده‌گپړنه‌وه، که فهرموویه‌تى:

پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تى: (هاو بهش شه‌فیه، شوفعه

له‌هموو شتی‌کدا هه‌یه).

نهو هی هاتووه ده باره ی شتی دوزراوه و نازهلای ون بوو

۳۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي اللَّقْطَةِ وَضَالَّةِ الْإِبِلِ وَالْغَنَمِ

۱۳۷۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ زَيْدِ مَوْلَى الْمُنْبَعِثِ، عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ، أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ اللَّقْطَةِ، فَقَالَ: عَرَفَهَا سَنَةً، ثُمَّ اعْرِفَ وَكَاءَهَا وَوِعَاءَهَا وَعِفَاصَهَا، ثُمَّ اسْتَنْفِقْ بِهَا، فَإِنْ جَاءَ رَبُّهَا فَأَدِّهَا إِلَيْهِ، فَقَالَ لَهُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَضَالَّةُ الْغَنَمِ، فَقَالَ: خُذْهَا، فَإِنَّمَا هِيَ لَكَ أَوْ لِأَخِيكَ أَوْ لِلذَّئِبِ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَضَالَّةُ الْإِبِلِ، قَالَ: فَغَضِبَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى اخْمَرَتْ وَجَنَّتَاهُ، أَوْ اخْمَرَتْ وَجْهَهُ، فَقَالَ: مَا لَكَ وَلَهَا؟ مَعَهَا حِدَاؤُهَا وَسِقَاؤُهَا حَتَّى تَلْقَى رَبَّهَا. ناقص. وَحَدِيثُ زَيْدِ مَوْلَى الْمُنْبَعِثِ، عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رَوَى عَنْهُ مِنْ غَيْرِ وَجْهٍ.

واته: له زهیدی کوری خالیدی جوههینیوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: پیاوی ده باره ی شتی دوزراوه پرسپاری کرد له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، فهرمووی: (سالتیک جاری بو بده، له پاشدا بزانه توره که که و په تی دم به ستنه که یی و چونه و ژماره ی چنده جا نه گهر خاوه نه که ی هات بیده ره وه، نه گهر خاوه نه که شی نه هات بو خوت سودی لی و هریگره). وتم: نه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، نه ی مهړ و بزنی ون بوو حوکمی چییه؟ فهرمووی: (بیبه بو خوت چونکه یان بو تویه یان بو براکت، یا بو گورگ واته یا گورگ ده بخوات - نه گهر خاوه نی هات بیده ره وه -). وتم: نه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، نه ی و شتری ون بوو حوکمی چییه؟ پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه و نه ده تووره بوو هتا کولمی یان رووخساری سووربوه وه، فهرمووی: (به تو چی و چپته به سه ریوه نه توانی ری بکات و به شی خوی ناوی پییه و نه توانی بو

خوئی لهو بیابانه دا بږی، هه تا خاوه نه که ی د هیدوزیتوه.

۱۳۷۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ الْحَتَفِيُّ، قَالَ: أَخْبَرَنَا الضَّحَّاكُ بْنُ عُمَانَ قَالَ: حَدَّثَنِي سَالِمُ أَبُو النَّضْرِ، عَنْ بُسْرِ بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُئِلَ عَنِ اللَّقْطَةِ، فَقَالَ: عَرَفَهَا سَنَةً، فَإِنْ اعْتَرَفْتَ فَأَدِّهَا، وَإِلَّا فَأَعْرِفْ وَعَاءَهَا وَعِفَاصَهَا وَوِكَاءَهَا وَعَدَدَهَا، ثُمَّ كُلْهَا، فَإِذَا جَاءَ صَاحِبُهَا فَأَدِّهَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَالْجَارُودِ بْنِ الْمُعَلَّى، وَعِيَاضِ بْنِ حِمَارٍ، وَجَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ. حَدِيثُ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. قَالَ أَحْمَدُ: أَصَحُّ شَيْءٍ فِي هَذَا الْبَابِ هَذَا الْحَدِيثُ، وَقَدْ رُويَ عَنْهُ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ، وَرَخَّصُوا فِي اللَّقْطَةِ إِذَا عَرَفَهَا سَنَةً، فَلَمْ يَحِذْ مَنْ يَعْرِفُهَا أَنْ يَنْتَفِعَ بِهَا، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَغَيْرِهِمْ: يُعْرِفُهَا سَنَةً فَإِنْ جَاءَ صَاحِبُهَا، وَإِلَّا تَصَدَّقَ بِهَا. وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْمُبَارَكِ، وَهُوَ قَوْلُ أَهْلِ الْكُوفَةِ: لَمْ يَرَوْا لِصَاحِبِ اللَّقْطَةِ أَنْ يَنْتَفِعَ بِهَا إِذَا كَانَ غَنِيًّا. وَقَالَ الشَّافِعِيُّ: يَنْتَفِعُ بِهَا وَإِنْ كَانَ غَنِيًّا لِأَنَّ أَبِي بِنِ كَعْبٍ أَصَابَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صُرَّةً فِيهَا مِائَةُ دِينَارٍ فَأَمَرَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يُعْرِفَهَا ثُمَّ يَنْتَفِعَ بِهَا وَكَانَ أَبِي كَثِيرَ الْمَالِ مِنْ مَيَاسِيرِ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَمَرَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يُعْرِفَهَا فَلَمْ يَحِذْ مَنْ يَعْرِفُهَا، فَأَمَرَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَأْكُلَهَا، فَلَوْ كَانَتِ اللَّقْطَةُ لَمْ يَحِذْ إِلَّا لِمَنْ يَحِذُ لَهُ الصَّدَقَةُ لَمْ يَحِذْ لِعَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ لِأَنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ أَصَابَ دِينَارًا عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَعَرَفَهُ فَلَمْ يَحِذْ مَنْ يَعْرِفُهُ فَأَمَرَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِأَكْلِهِ، وَكَانَ لَا يَحِذُ لَهُ

الصَّدَقَةُ. وَقَدْ رَخَّصَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ إِذَا كَانَتِ اللَّقْطَةُ يَسِيرَةً أَنْ يَنْتَفِعَ بِهَا، وَلَا يُعْرِفُهَا. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: إِذَا كَانَ دُونَ دِينَارٍ يُعْرِفُهَا قَدَرُ جُمُعَةٍ وَهُوَ قَوْلُ إِسْحَاقَ بْنِ إِبْرَاهِيمَ.

واته: له زهیدی کوری خالیدی جوهره ینبیه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیاوی دربارهی شتی دوزراوه پرسپاری کرد له پیغه مبرهده خوا صلی الله علیه وسلم، فهرمووی: (سالتیک جاری بو بده، نه گهر خاوه نه که ی هات بیده ره وه، نه گهر نه هات بزانه توره که که و په تی دهم به ستنه که ی چیه و چونه و ژماره ی چهنده، له پاشدا بیخو، جا نه گهر خاوه نه که ی هات بیده ره وه).

۱۳۷۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْحَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ ثُمَيْرٍ، وَيَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، عَنْ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، عَنْ سَلَمَةَ بْنِ كُهَيْلٍ، عَنْ سُؤَيْدِ بْنِ غَفَلَةَ، قَالَ: خَرَجْتُ مَعَ زَيْدِ بْنِ صُوحَانَ، وَسَلْمَانَ بْنِ رَبِيعَةَ، فَوَجَدْتُ سَوْطًا، قَالَ ابْنُ ثُمَيْرٍ فِي حَدِيثِهِ، فَالتَقَطْتُ سَوْطًا، فَأَخَذْتُهُ، قَالَ: دَعُهُ، فَقُلْتُ: لَا أَدْعُهُ نَأْكُلُهُ السَّبَاعُ، لَا أَخَذْنَاهُ فَلَأَسْتَمْتَعَنَّ بِهِ، فَقَدِمْتُ عَلَى أَبِي بِنِ كَعْبٍ، فَسَأَلْتُهُ عَنْ ذَلِكَ، وَحَدَّثَنِي الْحَدِيثَ، فَقَالَ: أَحْسَنْتَ، وَجَدْتُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَبْرَةً فِيهَا مِائَةُ دِينَارٍ، قَالَ: فَأَتَيْتُهُ بِهَا، فَقَالَ لِي: عَرَفْتَهَا حَوْلًا، فَعَرَفْتُهَا حَوْلًا، فَمَا أَجِدُ مَنْ يَعْرِفُهَا ثُمَّ أَتَيْتُهُ بِهَا، فَقَالَ: عَرَفْتُهَا حَوْلًا آخَرَ، فَعَرَفْتُهَا، ثُمَّ أَتَيْتُهُ بِهَا، فَقَالَ: عَرَفْتُهَا حَوْلًا آخَرَ، وَقَالَ: أَحْصِي عِدَّتَهَا، وَوَعَاءَهَا، وَوِكَاءَهَا، فَإِنْ جَاءَ طَالِبُهَا فَأَخْبِرْكَ بِعِدَّتِهَا، وَوَعَائِهَا، وَوِكَائِهَا فَادْفَعَهَا إِلَيْهِ، وَإِلَّا فَاسْتَمْتِعْ بِهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له سوهیدی کوری غه فله وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: له گهل زهیدی کوری صوحان و سه لمانی کوری ره بیعه دا درچووم بو

غەزا، قامچیە کم دۆزیه وه، پێیان وتم: فریسی بده، وتم: نه خیر فریسی نادهم نه گهر
 خاوه نه کهیم دۆزیه وه دهیده مه وه نه گینا سودی لی وهرده گرم، فریسی نادهم درنده
 بیخوات، کاتی که چووم بۆ حج، سه بارهت به قامچیە که له نوبه ی کوری که عبم
 پرسى؟ نه ویش وتی: چاکت کرد، جارێ توره که یه کم دۆزیه وه سه د دیناری تیدا بوو،
 جا چووم بۆ خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (سالتیک
 جاری بۆ بده)، منیش سالتی جارم بۆ دا کهس خاوه نی نه بوو، له پاشدا رویشتمه وه
 بۆ خزمهتی فهرمووی: (سالتیک جاری بۆ بده)، منیش سالتی جارم بۆ دا کهس
 خاوه نی نه بوو، له پاشدا رویشتمه وه بۆ خزمهتی فهرمووی: (سالتیک جاری بۆ بده)،
 منیش سالتی جارم بۆ دا، له پاشدا رویشتمه وه بۆ خزمهتی وتم: کهسم دهست نه کهوت
 خاوه نی بیت، فهرمووی: (بزانه توره که کهو پهتی دهم به ستنه که ی چۆنه و ژماره ی
 چنده جا نه گهر خاوه نه که ی هات بیده ره وه، نه گهر خاوه نه که شی نه هات بۆ خۆت
 سودی لی وهریگره).

نه وه ی هاتوه دهر باره ی وه قف

۳۶ - بَابُ فِي الْوَقْفِ

۱۳۷۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، عَنِ ابْنِ
 عَوْنٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: أَصَابَ عُمَرُ أَرْضًا بِحَبِيرَ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ،
 أَصَبْتُ مَالًا بِحَبِيرَ لَمْ أَصِبْ مَالًا قَطُّ أَنَفَسَ عِنْدِي مِنْهُ، فَمَا تَأْمُرُنِي، قَالَ: إِنْ شِئْتَ
 حَبَسْتَ أَصْلَهَا وَتَصَدَّقْتَ بِهَا، فَتَصَدَّقَ بِهَا عُمَرُ أَنَّهَا لَا يُبَاعُ أَصْلُهَا، وَلَا يُوهَبُ، وَلَا
 يُورَثُ، تَصَدَّقَ بِهَا فِي الْفُقَرَاءِ، وَالْفُرَقَى، وَالرِّقَابِ، وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَابْنِ السَّبِيلِ،
 وَالصَّنِيفِ، لَا جُنَاحَ عَلَى مَنْ وَلِيَهَا أَنْ يَأْكُلَ مِنْهَا بِالْمَعْرُوفِ، أَوْ يُطْعِمَ صَدِيقًا غَيْرَ
 مُتَمَوِّلٍ فِيهِ. قَالَ: فَذَكَرْتُهُ لِمُحَمَّدِ بْنِ سِيرِينَ فَقَالَ: غَيْرَ مُتَأَثِّلٍ مَالًا. قَالَ ابْنُ عَوْنٍ:

فَحَدَّثَنِي بِهِ رَجُلٌ آخَرُ أَنَّهُ قَرَأَهَا فِي قِطْعَةٍ أُدِيمٍ أَحْمَرٍ، غَيْرَ مُتَأَثِّلٍ مَالًا. قَالَ إِسْمَاعِيلُ: وَأَنَا قَرَأْتُهَا عِنْدَ ابْنِ عَبَّيدٍ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ فَكَانَ فِيهِ غَيْرُ مُتَأَثِّلٍ مَالًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ لَا نَعْلَمُ بَيْنَ الْمُتَقَدِّمِينَ مِنْهُمْ فِي ذَلِكَ اخْتِلَافًا فِي إِجَازَةِ وَقْفِ الْأَرْضِينَ وَغَيْرِ ذَلِكَ.

واته: له نیبنو عومره وه رهزای خویان لی بی دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: باو کم له خه بیهر زهویه کی دهستکه وت، چوو بو خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، فهرمووی: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، له خه بیهر زهویه کم دهستکه وتوه هدرگیز مالی نه وهنده نایاب و به نرخم نه بووه، جا دهرباره ی به خشینی فهرمام به چی پی ده که یت؟ پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (نه گهر ده ته ویت نه سله که ی وه قف بکه و داهات و دهرامه ته که ی بکه به خیر)، پیشهوا عومر رهزای خوی لی بی زهویه که ی کرد به خیر به مهرجی که نه فروشریت و، نه به خشریت و، به میرات نه بریت و نه کریته مولکی که س، به لکو داهاته که ی بو هه ژاران و، خزمان و، نازاد کردنی کزیله و، له ریگه ی خوا و، بو ریوار و میوان سهرف بکریت، نه و که سهش که سهرپه رشتی نه و وه قفه ده کات گوناھی ناگات نه گهر به چاکی لی بخوات، یان دهرخواردی براده ری خوی بدات به لام لی پاشه که وت نه کات و لی لانه دات). راوی فهرمووی: نه مهم گیرایه وه بو موحه مده دی کوری سیرین فهرمووی: وه نه یکات به مولکی خوشی.

۱۳۷۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنِ الْقَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ: صَدَقَةٌ جَارِيَةٌ، وَعِلْمٌ يُنْتَفَعُ بِهِ، وَوَلَدٌ صَالِحٌ يَدْعُو لَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هورهيره وه ره زای خواي لى بى ده گيړنه وه، كه فهرموويه تى: پتغه مېره خوا صلى الله عليه وسلم فهرموويه تى: (هر كاتى ناده ميزاد مرد له كرده وه كهى داده بېرى، تنهها له م سى شته دا نه بيت: خيريكى بهرده وام، يان زانياريهك بلاوبكاته وه سودى لى وهر گيريت، يا مندالتيكى صالح و چاك دوعاى خيرى بو بكات).

نه گهر نازه لى بهره لا كه سى بريندار بكات به فيرو دهر وات

۳۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي: الْعَجَمَاءُ جَرَّحُهَا جُبَارٌ

۱۳۷۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْعَجَمَاءُ جَرَّحُهَا جُبَارٌ، وَالْبُئْرُ جُبَارٌ، وَالْمَعْدِنُ جُبَارٌ، وَفِي الرِّكَازِ الْخُمْسُ، حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، وَأَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَعَمْرِو بْنِ عَوْفٍ الْمُرِّي، وَعُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. حَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، عَنْ مَعْنٍ قَالَ: قَالَ مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ. وَتَفْسِيرُ حَدِيثِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْعَجَمَاءُ جَرَّحُهَا جُبَارٌ، يَقُولُ: هَذَرٌ لَا دِيَةَ فِيهِ، وَمَعْنَى قَوْلِهِ: الْعَجَمَاءُ جَرَّحُهَا جُبَارٌ، فَسَّرَ ذَلِكَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ قَالُوا: الْعَجَمَاءُ: الدَّابَّةُ الْمُنْقَلِطَةُ مِنْ صَاحِبِهَا، فَمَا أَصَابَتْ فِي انْقِلَاطِهَا فَلَا غُرْمَ عَلَى صَاحِبِهَا، وَالْمَعْدِنُ جُبَارٌ، يَقُولُ: إِذَا اخْتَفَرَ الرَّجُلُ مَعْدِنًا فَوَقَعَ فِيهَا إِنْسَانٌ فَلَا غُرْمَ عَلَيْهِ، وَكَذَلِكَ الْبُئْرُ إِذَا اخْتَفَرَهَا الرَّجُلُ لِلْسَّبِيلِ، فَوَقَعَ فِيهَا إِنْسَانٌ فَلَا غُرْمَ عَلَى صَاحِبِهَا، وَفِي الرِّكَازِ الْخُمْسُ، مَا وَجَدَ فِي دَفْنِ أَهْلِ الْجَاهِلِيَّةِ فَمَنْ وَجَدَ رِكَازًا آدَى مِنْهُ الْخُمْسُ إِلَى السُّلْطَانِ وَمَا بَقِيَ فَهُوَ لَهُ.

واته: له نه بو هورهيره وه ره زای خواي لى بى ده گيړنه وه، كه فهرموويه تى:

پێنەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (نەگەر ئاژەڵێ بەرەڵا بێ و کەسێ بریندار بکات یان کاریکی خراب بکات ئەو کەسە یان ئەو شتە بە فەرۆ دەروات و خوینی نیو خواوەنەکە ی نابیته زامن و دەستەبەر، نەگەر کەسێ بیرێ هەلکەنێ کەسێ بکەوێتە ناویەو و بجنکی یان زیانی پێ بگات ئەو خواوەن بیرە کە زامن و دەستەبەر نیو خوینەکە بە فەرۆ دەروات، کەسێ کریکاری بە کری بگریت بۆ ئەوێ کان(معدن)یکی بۆ هەلکەنێ نەگەر کانە کە روخا بەسەریا، یان روخا بەسەر کەسیکی تردا لەوێو تیپەری ئەو خواوەن کانە کە زامن و دەستەبەر نیو خوینی بە فەرۆ دەروات، ریکاز پێنج یەک زەکاتی لێ دەکەوێت. - ئەبو داود دەلیت: ئاژەڵێ بەرەڵاش ئەوێ کە کەسێ بەلاوێ نیو لەروژدا، نەک لەشەودا، چونکە نەگەر بەشەوا بەرەڵا بگریت و زیان بگەینێ خواوەنەکە بەرپرسە لێ - .

زیندوو کردنەوێ زەویە پێشتر ئاوەدان نەکرایتەو

۳۸ - بَابُ مَا ذَكَرَ فِي إِحْيَاءِ أَرْضِ الْمَوَاتِ

۱۳۷۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ الثَّقَفِيُّ، قَالَ: أَخْبَرَنَا أَيُّوبُ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ أَحْيَا أَرْضًا مَيِّتَةً فَهِيَ لَهُ وَلَيْسَ لِعِرْقِ ظَالِمٍ حَقٌّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ وَقَدْ رَوَاهُ بَعْضُهُمْ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَهُوَ قَوْلُ أَخِي، وَإِسْحَاقَ، قَالُوا: لَهُ أَنْ يُحْيِيَ الْأَرْضَ الْمَوَاتَ بِغَيْرِ إِذْنِ السُّلْطَانِ. وَقَدْ قَالَ بَعْضُهُمْ: لَيْسَ لَهُ أَنْ يُحْيِيَهَا إِلَّا بِإِذْنِ السُّلْطَانِ. وَالْقَوْلُ الْأَوَّلُ أَصَحُّ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَعَمْرِو بْنِ عَوْفٍ الْمُزَنِيِّ جَدِّ كَثِيرٍ، وَسَمُرَةَ.

حَدَّثَنَا أَبُو مُوسَى مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى قَالَ: سَأَلْتُ أَبَا الْوَلِيدِ الطَّيَالِسِيَّ عَنْ قَوْلِهِ: وَلَيْسَ لِعِرْقٍ ظَالِمٌ حَقٌّ، فَقَالَ: الْعِرْقُ: الظَّالِمُ الْغَاصِبُ الَّذِي يَأْخُذُ مَا لَيْسَ لَهُ. قُلْتُ: هُوَ الرَّجُلُ الَّذِي يَغْرِسُ فِي أَرْضِ غَيْرِهِ؟ قَالَ: هُوَ ذَاكَ.

واته: له سه عیدی کوری زهیدهوه رهزای خوای لی بی ده گپړنهوه، که پیغه مبره خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (هر که سیك زهویه کی مردو یان ویرانه ناوهدان بکاتهوه نهوه بو خویه تی و مولکی نهوه، نه گهر که سی له مولکی که سیکی تر دا دره ختی بچینی به بی ره زامه ندی خاونه که ی نهوه فرمانی پی ده کریت هلیکی شی و هیچ مافیکی نیه بهو زهویهوه، مه گهر خاوهن مولکه که خوی رازی بیت وازی لی بهینریت).

۳۷۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَيُّوبُ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ وَهْبِ بْنِ كَيْسَانَ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ أَحْيَا أَرْضًا مَيِّتَةً فَهِيَ لَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له جابری کوری (عبد الله) وه رهزای خوای لی بی ده گپړنهوه، که پیغه مبره خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (هر که سیك زهویه کی مردو یان ویرانه ناوهدان بکاتهوه نهوه بو خویه تی و مولکی نهوه).

نوهی هاتووه دهر باره ی زهوی بو دابرین

۳۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْقَطَائِعِ

۱۳۸۰ - (حسن) قُلْتُ لِثُثَيْبَةَ بْنِ سَعِيدٍ، حَدَّثَكُمْ مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى بْنِ قَيْسٍ الْمَازِنِيُّ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ ثُمَامَةَ بْنِ شَرَّاحِيلَ، عَنْ سُمَيِّ بْنِ قَيْسٍ، عَنْ شُمَيْرٍ، عَنْ أَبِيضَ بْنِ خَالٍ، أَنَّهُ وَقَدَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاسْتَفْطَعَهُ الْمِلْحَ، فَقَطَعَ لَهُ، فَلَمَّا أَنْ وَلى قَالَ رَجُلٌ مِنَ الْمَجْلِسِ: أَتَدْرِي مَا قَطَعْتَ لَهُ؟ إِنَّمَا قَطَعْتَ لَهُ الْمَاءَ الْعِدَّ، قَالَ:

فَانْتَزَعَهُ مِنْهُ، قَالَ: وَسَأَلَهُ عَمَّا يُخَمِّي مِنَ الْأَرَاكِ، قَالَ: مَا لَمْ تَنْلُهُ خِفَافُ الْإِبِلِ. فَأَقَرَّ بِهِ قُتَيْبَةُ وَقَالَ: نَعَمْ. حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى بْنُ قَيْسٍ الْمَارِيَّ بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ. الْمَارِبُ نَاحِيَةٌ مِنَ الْيَمَنِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ وَائِلٍ، وَأَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ. حَدِيثٌ أَتَيْتُ حَدِيثَ غَرِيبٍ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ فِي الْقَطَائِعِ يَرَوْنَ جَائِزًا أَنْ يُقْطَعَ الْإِمَامُ لِمَنْ رَأَى ذَلِكَ.

واته: له (أبيض)ی کوری حه ماله وه ره زای خوی لی بی ده گیرنه وه، که نوینه بووه چوه ته خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم داوای کانی میلحی لی کرد که کانی بوو له کانه کان، پیغه مبه ریش صلی الله علیه وسلم پیی به خشی، کاتی که رۆشت یه کی له دانیش توان وتی: نایا ده زانی چیت پی به خشیوه، کانی کی ناماده کراوت پی به خشیوه که شوینه که ی نریکه بهرده وام خیر و بیتری هه یه بو خه لکه که به گشتی، پیویست ناکات کاری تیدا بکه و خویانی تیدا ماندو بکه و به ناسانی سودی لی ده بینن وه ک چون سود له تاو ده بینن، راوی وتی: پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم کانه که ی له (أبيض) سه نده وه، راوی وتی: داوای زهویه کی کرد که نه راک داری (سیواک)ی تیدا بی بوی پاوه و بکریت، فه رمووی: (باشه به مهرجی نه وه نده دور بیت و شتری نه گاتی لیی بله وه ریت).

۱۳۸۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، عَنْ سِمَاكِ، قَالَ: سَمِعْتُ عَلْقَمَةَ بْنَ وَائِلٍ يُحَدِّثُ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَقْطَعَهُ أَرْضًا بِحَضْرَمَوْتَ. قَالَ مُحَمَّدٌ، أَخْبَرَنَا النَّضْرُ، عَنْ شُعْبَةَ، وَزَادَ فِيهِ، وَبَعَثَ مَعَهُ مُعَاوِيَةَ لِيُقْطِعَهَا إِيَّاهُ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له سیماکه وه ره زای خوی لی بی ده گیرنه وه، که فه رمووی ته: بو خۆم گویم له عدلقه مه ی کوری وانیل بوو له باوکیه وه ده یگیراپیه وه، که پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم زهویه کی بو ته رخان کرد له (حَضْرَمَوْتَ).

نهوهی هاتووه دهرباره‌ی فہرزی درہخت رواندن

۴۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الْغَرَسِ

۱۳۸۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَغْرِسُ غَرْسًا، أَوْ يَزْرَعُ زَرْعًا، فَيَأْكُلُ مِنْهُ إِنْسَانٌ، أَوْ طَيْرٌ، أَوْ بَيْهَمَةٌ، إِلَّا كَانَتْ لَهُ صَدَقَةٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي أَيُّوبَ، وَجَابِرٍ، وَأُمِّ مُبَشِّرٍ، وَزَيْدِ بْنِ خَالِدٍ. حَدِيثُ أَنَسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نههسی کوپی مالیکهوه ره‌زای خوای لی بئی ده‌گیرنه‌وه، که فہرموویہ‌تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فہرموویہ‌تی: (هه‌رکه‌سی درہختیکی به‌ردار پرویتی یان کشتوکالی بکات ناده‌میزاد یان بالنده یا ناژل لیتی بخوات نهوه به خیر و چاکه بوی ده‌نوسریت).

نهوهی هاتووه دهرباره‌ی موزارعه

۴۱ - بَابُ مَا ذُكِرَ فِي الْمَزَارَعَةِ

۱۳۸۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَامَلَ أَهْلَ خَيْبَرَ بِشَطْرِ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا مِنْ ثَمَرٍ أَوْ زَرْعٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَزَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، وَجَابِرٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَغَيْرِهِمْ: لَمْ يَزُوا بِالْمَزَارَعَةِ بَأْسًا عَلَى التَّصْنِيفِ وَالثَّلْثِ وَالرُّبْعِ، وَاخْتَارَ بَعْضُهُمْ: أَنْ يَكُونَ الْبَذْرُ مِنْ رَبِّ الْأَرْضِ، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ، وَكَرِهَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ الْمَزَارَعَةَ بِالثَّلْثِ وَالرُّبْعِ، وَلَمْ يَزُوا بِمُسَاقَاةِ النَّخِيلِ بِالثَّلْثِ وَالرُّبْعِ بَأْسًا، وَهُوَ قَوْلُ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، وَالشَّافِعِيِّ، وَلَمْ يَزَ بَعْضُهُمْ أَنْ يَصِحَّ شَيْءٌ مِنَ الْمَزَارَعَةِ إِلَّا أَنْ يَسْتَأْجَرَ الْأَرْضَ بِالذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ.

واته: له ثبینو عومره وه رهزای خویان لی بیّ ده گپړنه وه، که پیغه مبهره صلی الله علیه وسلم له گهل خه لکی خه بیهردا ریکه وت له سهر نیوهی درامه تی بهروبووم و دانه ویله.

باسیک دهر باره ی موزاره وه

۴۲ - بَابُ مِنَ الْمَزَارَةِ

۱۳۸۴ - (صحیح لکن ذکر الدراهم شاذ) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ عَيَّاشٍ، عَنْ أَبِي حُصَيْنٍ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ قَالَ: نَهَانَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ أَمْرِ كَأَنَّ لَنَا نَافِعًا، إِذَا كَانَتْ لِأَحَدِنَا أَرْضٌ أَنْ يُعْطِيَهَا بِبَعْضِ خَرَاجِهَا أَوْ بِدَرَاهِمٍ، وَقَالَ: إِذَا كَانَتْ لِأَحَدِكُمْ أَرْضٌ فَلْيَمْنَحْهَا أَخَاهُ أَوْ لِيَزْرَعْهَا.

واته: له رافعی کوری خه دیمه وه رهزای خوی لی بیّ ده گپړنه وه، که فرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه هی کرد له کاریک که بهسوده بۆمان - به لآم گوپړایه لی و فرمان بهرداری خوی گه ووه پیغه مبهری خوا بهسود تره بۆمان - ، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه هی کرده له به کړیدانی زهوی و زار بو چاندن به هندی له بهروبوومه کی یان به چند دهره میک، فرمووی: (نه گهر که سی له نیوه پارچه زهویه کی هه بوو با بیدات به براکه یان کشتوکالی تیدا بکات).

۱۳۸۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا الْفَضْلُ بْنُ مُوسَى السَّيْنَانِيُّ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شَرِيكٌ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ طَاوُوسٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمْ يُحَرِّمِ الْمَزَارَةَ، وَلَكِنْ أَمَرَ أَنْ يَرْفُقَ بَعْضُهُمْ بِبَعْضٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَحَدِيثُ رَافِعٍ فِيهِ اضْطِرَابٌ يُرْوَى هَذَا

الْحَدِيثُ عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ، عَنْ عُمُومَتِهِ، وَيُرْوَى عَنْهُ عَنْ ظُهَيْرِ بْنِ رَافِعٍ وَهُوَ أَحَدُ
عُمُومَتِهِ، وَقَدْ رُويَ هَذَا الْحَدِيثُ عَنْهُ عَلَى رِوَايَاتٍ مُخْتَلَفَةٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ زَيْدِ بْنِ
ثَابِتٍ، وَجَابِرٍ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی:
پیغه مبعری خوا صلی الله علیه وسلم موزاره عه ی حرام نه کردوه، به لکو
فهرمانی کرد هندیکتان به به زهی بن بهرام بهر به هندیکی ترتان.

بسه کانی خوینبایی له پیغه مبهروهه صلى الله عليه وسلم

۱۴ - أَبْوَابُ الدِّيَاتِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

ئهوهی هاتوره ده بارهی خوینبایی چه ند سه و شتره؟

۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الدِّيَةِ كَمْ هِيَ مِنَ الْإِبِلِ

۱۳۸۶ - (ضعيف) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ سَعِيدٍ الْكِنْدِيُّ الْكُوفِيُّ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ أَبِي زَائِدَةَ، عَنِ الْحَجَّاجِ، عَنْ زَيْدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ حُشَفِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: سَمِعْتُ ابْنَ مَسْعُودٍ قَالَ: قَضَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي دِيَةِ الْخَطَا عِشْرِينَ بَنَاتٍ مَخَاضٍ، وَعِشْرِينَ بَنِي مَخَاضٍ ذُكُورًا، وَعِشْرِينَ بَنَاتٍ لَبُونٍ، وَعِشْرِينَ جَذَعَةً، وَعِشْرِينَ حِقَّةً. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو. أَخْبَرَنَا أَبُو هِشَامٍ الرَّفَاعِيُّ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ أَبِي زَائِدَةَ، وَأَبُو خَالِدٍ الْأَحْمَرُ، عَنِ الْحَجَّاجِ بْنِ أَرْطَاةَ نَحْوَهُ. حَدِيثُ ابْنِ مَسْعُودٍ، لَا نَعْرِفُهُ مَرْفُوعًا إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَقَدْ رَوَى عَنْ عَبْدِ اللَّهِ مَوْفُوعًا. وَقَدْ ذَهَبَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ إِلَى هَذَا، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ، وَقَدْ أَجْمَعَ أَهْلُ الْعِلْمِ عَلَى أَنَّ الدِّيَةَ تُؤْخَذُ فِي ثَلَاثِ سِنِينَ، فِي كُلِّ سَنَةٍ ثُلُثُ الدِّيَةِ، وَرَأَوْا أَنَّ دِيَةَ الْخَطَا عَلَى الْعَاقِلَةِ، وَرَأَى بَعْضُهُمْ أَنَّ الْعَاقِلَةَ قَرَابَةُ الرَّجُلِ مِنْ قَبْلِ أَبِيهِ، وَهُوَ قَوْلُ مَالِكٍ، وَالشَّافِعِيِّ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: إِنَّمَا الدِّيَةُ عَلَى الرِّجَالِ دُونَ النِّسَاءِ، وَالصَّبِّانِ مِنَ الْعَصَبَةِ، يُحْمَلُ كُلُّ رَجُلٍ مِنْهُمْ رُبْعَ دِينَارٍ، وَقَدْ قَالَ بَعْضُهُمْ: إِلَى نِصْفِ دِينَارٍ فَإِنْ تَمَّتِ الدِّيَةُ، وَإِلَّا نُظِرَ إِلَى أَقْرَبِ الْقَبَائِلِ مِنْهُمْ فَأُلْزِمُوا ذَلِكَ.

واته: له خه شفی کوری مالیکهوه ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: بۆ خۆم گویم له ئیبنو مهسعود بوو ده یفه رموو: پتغه مبره ری خوا صلی الله علیه وسلم بریاریدا خوینی کوشتنی هه له ده کاته: بیست سه ر و شتری میی یه ک ساله، بیست سه ر و شتری نیری یه ک ساله، بیست سه ر و شتری میی دوو ساله، بیست سه ر و شتری میی چوار ساله، بیست سه ر و شتری میی سی ساله).

هه ندی له زانایان له سه ر نه م رایهن، نه مه ش وته ی پتشه وایان نه هه د و ئیسه اقه. زانایان کۆ و یه کده نگن له سه ر نه وه ی خوینایی به سی سال وهرده گیریت، هه ر ساله و سی یه کی وهرده گیریت، خوینایی له سه ر خزمانی باوکه، نه مه ش وته ی پتشه وایان شافیعی و مالیکه. هه ندیکیان ده فهرموون: خوینایی له سه ر پیاوانه نه ک ژن و مندال له خزمانی باوک، هه ر پیاوه و چاره که دیناریکی ده که ویت، بیگومان هه ندیکیان ده فهرموون: هه ر پیاوه و نیو دیناری ده که ویت، نه گه ر خویناییه که ته و او بوو نه وه باشه، نه گه ر ته و او نه بوو سه رنج ده دریت ده خریته نه ستوی نزیکترین هۆز لیتانه وه.

۱۳۸۷ - (حسن) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ سَعِيدٍ الدَّارِمِيُّ، قَالَ: أَخْبَرَنَا حَبَّانُ وَهُوَ ابْنُ هِلَالٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ رَاشِدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ مُوسَى، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا دَفَعَ إِلَى أَوْلِيَاءِ الْمَقْتُولِ، فَإِنْ شَاءُوا قَتَلُوا، وَإِنْ شَاءُوا أَخَذُوا الدِّيَّةَ، وَهِيَ ثَلَاثُونَ حِقَّةً، وَثَلَاثُونَ جَذَعَةً، وَأَرْبَعُونَ خِلْفَةً، وَمَا صَالَحُوا عَلَيْهِ فَهُوَ لَهُمْ، وَذَلِكَ لِتَشْدِيدِ الْعَقْلِ: حَدِيثُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له عه مری کوری شوعه یبه وه، له باوکیه وه، له باپیری وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پتغه مبره ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه رکه سی به ئاره زوو باوه رداری بکوژی نه وه ده دریته ده ست

که سوکار و خاوهنی کوژراوه که نیت ژاره زووی خوینانه: نه گهر و یستیان دهیکوژنهوه، نه گهر و یستیان خوینبایی وهرده گرن، خوینبایش سه د وشته بهم شیویه: سی سه وشتی مئی سی سآله، سی سه وشتی مئی چوار سآله، چل سه وشتی ناوسه، ههردوولا له سه ههرجی ریک بکهون دروسته، نه مهش له بهر نهویه ههتا خوینبایی گران بی و کهس بیر له خوینرشتن نه کاتهوه).

نهویه هاتوره ده باره ی خوینبایی چه ند دره مه؟

۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الدِّيَةِ كَمْ هِيَ مِنَ الدَّرَاهِمِ؟

۱۳۸۸ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاذُ بْنُ هَانِئٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مُسْلِمٍ الطَّائِفِيُّ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ جَعَلَ الدِّيَةَ اثْنِي عَشَرَ أَلْفًا.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فه رمویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بریاریدا خوینبایی دوانزه ههزار دره مه.

۱۳۸۹ - (ضعیف) حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمَخْزُومِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ وَفِي حَدِيثِ ابْنِ عُيَيْنَةَ كَلَامٌ أَكْثَرُ مِنْ هَذَا. وَلَا نَعْلَمُ أَحَدًا يَذْكُرُ فِي هَذَا الْحَدِيثِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ غَيْرَ مُحَمَّدِ بْنِ مُسْلِمٍ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ، وَرَأَى بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ الدِّيَةَ عَشْرَةَ آلَافٍ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَأَهْلِ الْكُوفَةِ وَقَالَ الشَّافِعِيُّ: لَا أَعْرِفُ الدِّيَةَ إِلَّا مِنَ الْإِبِلِ، وَهِيَ: مِائَةٌ مِنَ الْإِبِلِ.

ههندی له زانایان رایان وایه خوینبایی دوانزه ههزار دره مه، نه مهش وتیه

پیتشهوا سوفیانی (شوری) و خهلکی کوفهیه. پیتشهوا شافعی دهفرموویت: خوینبایی سهد وشره، پی نازام جگه له سهد وشر یان قیمةتی سهد وشر شتیکی تر بیت.

دهبارهی خوینبایی نهو زامانهی که نیسکیان دهرده کهوی

۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمَوْضِحَةِ

۱۳۹۰ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا حُمَيْدُ بْنُ مَسْعَدَةَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا حُسَيْنُ الْمُعَلِّمِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: فِي الْمَوَاضِحِ خَمْسٌ خَمْسٌ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ: أَنَّ فِي الْمَوْضِحَةِ خَمْسًا مِنَ الْإِبِلِ.

واته: له عهمری کوری شوعه بیهوه، له باوکیهوه، له باپیریوه رهزای خویان لی بی ده گپرنهوه، که فرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویهتی: (نهو زامانهی که نیسکیان دهرده کهویت خوینبایی هه زامی ده کاته پیتنج وشر).

نهوی هاتوره دهبارهی خوینبایی پهنجه کان

۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي دِيَةِ الْأَصَابِعِ

۱۳۹۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو عَمَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ مُوسَى، عَنْ الْحُسَيْنِ بْنِ وَاقِدٍ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ النَّخَوِيِّ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي دِيَةِ الْأَصَابِعِ الْيَدَيْنِ وَالرِّجْلَيْنِ سَوَاءٌ، عَشْرٌ مِنَ الْإِبِلِ

لِكُلِّ أَصْبَحٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي مُوسَى، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَبِهِ يَقُولُ سُفْيَانُ، وَالثَّاقِبِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ.

واته: له نیبنو عه باسه وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (خوینبایی په نجه کانی ده ست و قاچ وه که یه که، بو هر په نجه یه ده و شتر).

۱۳۹۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، وَمُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: هَذِهِ وَهَذِهِ سَوَاءٌ، يَعْنِي: الْخِنْصَرَ وَالْإِبْهَامَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نیبنو عه باسه وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (خوینبایی نه مهو نه وه وه که یه کن، واته: په نجه توتوهر په نجه که له).

نه وهی هاتوره دهر باره ی لیبوردن

۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْعَفْوِ

۱۳۹۳ - (ضعيف) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ أَبِي إِسْحَاقَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو السَّفَرِ، قَالَ: دَقَّ رَجُلٌ مِنْ قُرَيْشٍ سِنَّ رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ فَاسْتَعْدَى عَلَيْهِ مُعَاوِيَةَ، فَقَالَ لِمُعَاوِيَةَ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، إِنَّ هَذَا دَقَّ سِنِّي، قَالَ مُعَاوِيَةُ: إِنَّا سَنُضْرِبُكَ، وَأَلَحَّ الْآخَرُ عَلَى مُعَاوِيَةَ فَأَبْرَمَهُ، فَلَمْ يُرْضِهِ، فَقَالَ لَهُ مُعَاوِيَةُ: شَأْنُكَ بِصَاحِبِكَ، وَأَبُو الدَّرْدَاءِ جَالِسٌ عِنْدَهُ، فَقَالَ أَبُو الدَّرْدَاءِ:

سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَا مِنْ رَجُلٍ يُصَابُ بِشَيْءٍ فِي جَسَدِهِ فَيَتَصَدَّقُ بِهِ إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ بِهِ دَرَجَةً وَحَطَّ عَنْهُ بِهِ خَطِيئَةٌ، قَالَ الْأَنْصَارِيُّ: أَأَنْتَ سَمِعْتَهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَالَ: سَمِعْتُهُ أَذُنَايَ وَوَعَاةَ قُلُوبِي، قَالَ: فَإِنِّي أَذَرُهَا لَهُ، قَالَ مُعَاوِيَةُ: لَا جَرَمَ لَا أُحِبُّكَ، فَأَمَرَ لَهُ بِمَالٍ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَلَا أَعْرِفُ لِأَبِي السَّفَرِ سَمَاعًا مِنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ، وَأَبُو السَّفَرِ اسْمُهُ سَعِيدُ بْنُ أَحْمَدَ، وَيُقَالُ: ابْنُ مُحَمَّدٍ الثَّوْرِيُّ.

واته: له نهبو سه فهرهوه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که فهرموویه تی: پیاویکی قورههشی ددانی پیاویکی نه نصاری شکاند، هانای برده لای موعاویه رهزای خوای لی بی، وتی: نهی پیشهوا ی پرواداران نه م پیاوه ددانیکسی شکاندوم، موعاویه رهزای خوای لی بی فهرمووی: من رازیت ده کم، کابرا ئیلحاحی ده کردو و رازی نه ده بوو، موعاویه رهزای خوای لی بی پی فهرموو: دهی نهوه تو و هاوړیکهت، لهو کاته دا نهبو دهرداء رهزای خوای لی بی لای موعاویه دانیشتبوو، فهرمووی: بۆ خۆم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو دهی فهرموو: دهی فهرموو: (هه رکه سی له لایه ن که سی که وه جهسته ی بریندار بکری یان پارچه یه کی لی بپرن لی بوردنی هه بی و له بهرامبه ره که ی خوش بهی نهوه خوای گه و ره پله یه بهرزی ده کاته وه و له تاوانیکیشی خوش ده بی). پیاوه نه نصاریه که وتی: نایا تو نه مهت بیست له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم؟ فهرمووی: به لی بهم دوو گوینچه که یه گویم لینی بوو، به دلش وهرم گرت، پیاوه نه نصاریه که وتی: دهی نهوا من وازی لی ده هینم، موعاویه رهزای خوای لی بی فهرمووی: ناو میدت ناکه م، فهرمانی دا مال و سامانی بدریتی.

ده باره‌ی نهو کهسه‌ی به بهرد سه‌ری بشکینری

٦ - بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ رُضِخَ رَأْسُهُ بِصَخْرَةٍ

١٣٩٤ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: حَدَّثَنَا هَمَّامٌ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: خَرَجْتُ جَارِيَةً عَلَيْهَا أَوْصَاحٌ، فَأَخَذَهَا يَهُودِيٌّ فَرَضَخَ رَأْسَهَا بِحَجَرٍ، وَأَخَذَ مَا عَلَيْهَا مِنَ الْحُلِيِّ، قَالَ: فَأَذْرَكْتُ وَبِهَا رَمَقٌ، فَأُتِيَ بِهَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: مَنْ قَتَلَكَ، أَفْلَانٌ؟ قَالَتْ بِرَأْسِهَا: لَا، قَالَ: فَأَفْلَانٌ؟ حَتَّى سَمِيَ الْيَهُودِيُّ، فَقَالَتْ بِرَأْسِهَا: نَعَمْ، قَالَ: فَأَخَذَ، فَأَعْتَرَفَ، فَأَمَرَ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرَضِخَ رَأْسُهُ بَيْنَ حَجَرَيْنِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ، وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: لَا قَوْلَ إِلَّا بِالسِّنْفِ.

واته: له نه‌سه‌سی کورپی مالیکه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: کچۆله‌یه‌ک هه‌ندی خشلی پتوه بوو، پیاویکی جوله‌که به بهرد سه‌ری شکاندبوو، خشه‌که‌ی بردبوو، به نیوه گیانی هینایان بۆ خزمه‌ت پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم پیتی فهرموو: (کی وای لی کردی فلان که‌س سه‌ری شکاندی؟) به‌سه‌ری ئاماژه‌ی ده‌کرد ده‌یوت: نه‌خیر، فهرمووی: (کی وای لی کردی فلان که‌س بوو؟) به‌سه‌ری ئاماژه‌ی ده‌کرد ده‌یوت: نه‌خیر، هه‌تا گه‌یشه سه‌ر فلان جوله‌که به‌سه‌ری ئاماژه‌ی کرد وتی: به‌لی، هینایان، دانی نا به تاوانه‌که‌یدا، پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمانی دا له‌نیوان دوو به‌رددا سه‌ری نه‌ویشیان شکاند.

دهرباره‌ی هه‌ره‌شه‌ی توند له‌و که‌سانه‌ی باوه‌ردار ده‌کوژن

۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَشْدِيدِ قَتْلِ الْمُؤْمِنِ

۱۳۹۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو سَلَمَةَ يَحْيَى بْنُ خَلْفٍ، وَمُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَرِيْعٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عَدِيٍّ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ يَعْلَى بْنِ عَطَاءٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَزَوَالِ الدُّنْيَا أَهْوَنُ عَلَى اللَّهِ مِنْ قَتْلِ رَجُلٍ مُسْلِمٍ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ يَعْلَى بْنِ عَطَاءٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو نَحْوَهُ، وَلَمْ يَرْفَعْهُ. وَهَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ أَبِي عَدِيٍّ فِي الْبَابِ عَنْ سَعْدٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَغُفْبَةَ بْنِ غَامِرٍ، وَبُرَيْدَةَ. حَدِيثُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو هَكَذَا رَوَاهُ ابْنُ أَبِي عَدِيٍّ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ يَعْلَى بْنِ عَطَاءٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَوَى مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ يَعْلَى بْنِ عَطَاءٍ فَلَمْ يَرْفَعْهُ، وَهَكَذَا رَوَى سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، عَنْ يَعْلَى بْنِ عَطَاءٍ مُوقُوفًا وَهَذَا أَصَحُّ مِنَ الْحَدِيثِ الْمَرْفُوعِ.

واته: له (عبد الله)ی کورپی عه‌مه‌روه ره‌زای خوا‌یان لى بى ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌رى خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تى: (نه‌مانى دونیا سوکتر و ناسانتره به‌لای خواوه له کوشتنى پیاویکی موسولمان).

ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی حوکمی خوین‌پشتن

۸ - بَابُ الْحُكْمِ فِي الدِّمَاءِ

۱۳۹۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَهْبُ بْنُ جَرِيرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ أَوَّلَ مَا يُحْكَمُ بَيْنَ الْعِبَادِ فِي الدِّمَاءِ. حَدِيثُ عَبْدِ اللَّهِ حَدِيثٌ حَسَنٌ

صَحِيحٌ. وَهَكَذَا رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ عَنِ الْأَعْمَشِ مَرْفُوعًا، وَرَوَى بَعْضُهُمْ عَنِ الْأَعْمَشِ وَلَمْ يَرْفَعُوهُ.

واته: له (عبد الله) وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: (یه‌که‌م مه‌حکه‌مه له‌نیوان به‌نده‌کاندا له‌سه‌ر خوینپرشته‌نه واته مرۆفه‌کان یه‌که‌م جار له‌سه‌ر خوینپرشته‌نه مه‌حکه‌مه ده‌کرتین).

۱۳۹۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ أَوَّلَ مَا يُقْضَى بَيْنَ الْعِبَادِ فِي الدِّمَاءِ.

واته: له (عبد الله) وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: (یه‌که‌م شتی که مرۆ له‌سه‌ری مه‌حکه‌مه ده‌کرتیت خوینپرشته‌نه).

۱۳۹۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ حُرَيْثٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ مُوسَى، عَنِ الْحُسَيْنِ بْنِ وَاقِدٍ، عَنْ يَزِيدَ الرَّقَاشِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْحَكَمِ الْبَجَلِيُّ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ، وَأَبَا هُرَيْرَةَ يَذْكُرَانِ عَنِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَوْ أَنَّ أَهْلَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ اشْتَرَكُوا فِي دَمِ مُؤْمِنٍ لَأَكْبَهُمُ اللَّهُ فِي النَّارِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، وَأَبُو الْحَكَمِ الْبَجَلِيُّ هُوَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي نُعْمٍ الْكُوفِيُّ.

واته: له نه‌بو هوره‌یره و نه‌بو سه‌عی‌دی خودری ره‌زای خوایان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: (نه‌گه‌ر خه‌لکی ناسمانه‌کان و زه‌وی به‌هاوبه‌شی خوینی پرواداری به‌ناره‌وا بریتن، خوای گه‌وره‌هه‌ر هه‌موویان به‌سه‌ردا ده‌خاته‌ناو ناگری دۆزه‌خه‌وه).

ده باره نه گهر پیاوی کوره کهی بکوژی ده کوژریتهوه یان نا؟

۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّجُلِ يَقْتُلُ ابْنَهُ يُقَادُ مِنْهُ أَمْ لَا

۱۳۹۹ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ عَيَّاشٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُثَنَّى بْنُ الصَّبَّاحِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، عَنْ سُرَّاقَةَ بْنِ مَالِكٍ بْنِ جُعْشَمٍ قَالَ: حَضَرْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُقِيدُ الْأَبَ مِنْ ابْنِهِ، وَلَا يُقِيدُ الْإِبْنَ مِنْ أَبِيهِ. هَذَا حَدِيثٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ سُرَّاقَةَ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَلَيْسَ إِسْنَادُهُ بِصَحِيحٍ، رَوَاهُ إِسْمَاعِيلُ بْنُ عَيَّاشٍ، عَنِ الْمُثَنَّى بْنِ الصَّبَّاحِ، وَالْمُثَنَّى بْنُ الصَّبَّاحِ يُضَعَّفُ فِي الْحَدِيثِ وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ أَبُو خَالِدٍ الْأَحْمَرُ، عَنِ الْحَجَّاجِ بْنِ أَرْطَاةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، عَنْ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ مُرْسَلًا. وَهَذَا حَدِيثٌ فِيهِ اضْطِرَابٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنَّ الْأَبَ إِذَا قَتَلَ ابْنَهُ لَا يُقْتَلُ بِهِ، وَإِذَا قَذَفَ ابْنَهُ لَا يُحْدُ.

واته: له سوراقه‌ی کورپی مالیکی کورپی جوعشه مهوه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنهوه، که فەرموویه‌تی: خۆم ناماده بووم پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم کورپی کوشته‌وه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی باوکی خۆی کوشتبوو، به‌لام نه‌گهر باوکی کورپی خۆی بکوشتایه نه‌یده‌کوشته‌وه.

۱۴۰۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو سَعِيدٍ الْأَشْجِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو خَالِدٍ الْأَحْمَرُ، عَنِ الْحَجَّاجِ بْنِ أَرْطَاةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَا يُقَادُ الْوَالِدُ بِالْوَلَدِ.

واته: له پی‌شه‌وا عومه‌روه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنهوه، که فەرموویه‌تی: بۆ خۆم گویم له پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده‌یفه‌رموو: (باوک له‌سه‌ر کوشتنی کورپی خۆی تۆله‌ی لی ناکریته‌وه و ناکوژریته‌وه).

۱۴۰۱ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عَدِيٍّ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ مُسْلِمٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ طَاوُوسٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا تُقَامُ الْحُدُودُ فِي الْمَسَاجِدِ، وَلَا يُقْتَلُ الْوَالِدُ بِالْوَلَدِ. هَذَا حَدِيثٌ، لَا نَعْرِفُهُ بِهَذَا الْإِسْنَادِ مَرْفُوعًا، إِلَّا مِنْ حَدِيثِ إِسْمَاعِيلَ بْنِ مُسْلِمٍ وَإِسْمَاعِيلَ بْنِ مُسْلِمٍ الْمَكِّيَّ قَدْ تَكَلَّمَ فِيهِ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ قَبْلِ حِفْظِهِ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گێرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (نه له ناو له مزگه وته کانداه ده ددی شه رعی جیه جی ده کریت، نه باو کیش له سهر کوشتنی کوری خوی ده کوژریته وه).

کوشتنی مروفی موسولمان جه لال نیه، له سی حاله تدا نه بیت

۱۰ - بَابُ مَا جَاءَ لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ إِلَّا بِإِخْدَى ثَلَاثٍ

۱۴۰۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُرَّةٍ، عَنْ مَسْرُوقٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّي رَسُولُ اللَّهِ، إِلَّا بِإِخْدَى ثَلَاثٍ: الثَّيِّبُ الرَّزَائِي، وَالنَّفْسُ بِالنَّفْسِ، وَالتَّارِكُ لِدِينِهِ الْمُفَارِقُ لِلْجَمَاعَةِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُثْمَانَ، وَعَائِشَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ. حَدِيثُ ابْنِ مَسْعُودٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله)ی کوری مه سهوده وه ره زای خوی لی بی ده گێرنه وه، که فرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (جه لال نیه خوین رشتنی مروفی موسولمان که شایه تومانی بهیئنی و بلی: (أشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّي رَسُولُ اللَّهِ)). واته: شایه تی ده ده م که هیچ په رستراویک نیه به ههق جگه له (الله)، وه منیش نییراوی خوی گه وره م. مه گهر له م سی حاله ته دا: زه واجی

کردییت و زینای کردییت، گیان له تۆلهی گیان واته موسلمانیکى به نارهوا
کوشتییت، یان پاشگه زبوویتهوه له نیسلام و له کۆمهلی موسولمانان
جیابویتهوه).

ئوهی هاتووه دهبارهی ئهوه که سهی خاوهن په یمانی بکوژی

۱۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ يَقْتُلُ نَفْسًا مُعَاهِدَةً

۱۴۰۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْدِيُّ بْنُ سُلَيْمَانَ هُوَ
الْبَصْرِيُّ، عَنْ ابْنِ عَجَلَانَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَالَ: أَلَا مَنْ قَتَلَ نَفْسًا مُعَاهِدًا لَهُ ذِمَّةُ اللَّهِ وَذِمَّةُ رَسُولِهِ، فَقَدْ أَخْفَرَ بِذِمَّةِ اللَّهِ، فَلَا يُرَخَّ
رَائِحَةَ الْجَنَّةِ، وَإِنَّ رِيحَهَا لَيُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ سَبْعِينَ خَرِيفًا. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي بَكْرَةَ.
حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ
النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له ئهبو هورهیرهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که پیغه مبهری خوا
صلی الله علیه وسلم فرموویهتی: (ناگادارین هه که سی که سیکی خاوهن په یمان
بکوژییت که له په نای خواو پیغه مبهره کهیدا بییت، ئهوه ئهوه که سه غه درى لهو
په یمانه کردووه و هه لیوه شاندۆتهوه، بۆنی بههشت ناکات، له کاتیکیدا که بۆنی
بههشت ماوهی هفتا سال رى بۆنی دهروات).

باسینکی تر لهوبارهوه

۱۲ - بَابُ

۱۴۰۴ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ آدَمَ، عَنْ أَبِي بَكْرِ بْنِ عَيَّاشٍ، عَنْ أَبِي سَعْدٍ، عَنْ عِكْرَمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَدَى الْعَامِرِيَّيْنِ بِدِيَةِ الْمُسْلِمِينَ، وَكَانَ لهُمَا عَهْدٌ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَأَبُو سَعْدٍ الْبَقَالُ اسْمُهُ سَعِيدُ بْنُ الْمَرْزُبَانِ.

واته: له ئیبنو عه باسهوه رهزای خویان لی بی ده گێر نهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم خوینبایی دوو پیاوه عامیرییه کهی وهک خوینبایی دوو موسولمان دانا، چونکه خاوهن په یمانی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوون. - عه مری کوری ئومه ییبه نه یزانی که خاوهن په یمانن کوشتنی -.

خاوهن کوژراو دوو رینگه ی له پیشه: کوشته وهی بکوژ و لیوردن

۱۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي حُكْمِ وَلِيِّ الْقَتِيلِ فِي الْقِصَاصِ وَالْعَفْوِ

۱۴۰۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، وَيَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَا: حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْأَوْزَاعِيُّ قَالَ: حَدَّثَنِي يَحْيَى بْنُ أَبِي كَثِيرٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو سَلَمَةَ، قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو هُرَيْرَةَ قَالَ: لَمَّا فَتَحَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مَكَّةَ قَامَ فِي النَّاسِ فَحَمِدَ اللَّهُ وَأَثْنَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: وَمَنْ قُتِلَ لَهُ قَتِيلٌ فَهُوَ بِخَيْرِ النَّظَرَيْنِ، إِمَّا أَنْ يَغْفُو، وَإِمَّا أَنْ يَقْتُلَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ وَائِلِ بْنِ حُجْرٍ، وَأَنَسٍ، وَأَبِي شُرَيْحٍ خُوَلِّدَ بْنِ عَمْرٍو.

واته: له ئه بو هورهیره وه رهزای خوی لی بی ده گێر نهوه، که فهرموویه تی: کاتی که خوی گه وه له سهردهستی پیغه مبهره کهی صلی الله علیه وسلم شاری مه کهی رزگار کرد، پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم ههستا وتاری خوینده وه بو

موسولمانان، سوپاس و ستایشی خوای کرد، له پاشدا فهرمووی: (هه رکه سی) که سیکی لی کوژرا نهوه بۆ نهوه دوو ریگا ههیه: یان ده بی لیتی خوش بی، یا له جیاتی کوژراوی خۆیدا دهیکوژی).

۱۴۰۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي ذَنْبٍ قَالَ: حَدَّثَنِي سَعِيدُ بْنُ أَبِي سَعِيدٍ الْمَقْبُرِيُّ، عَنْ أَبِي شَرِيحٍ الْكَنْعِيُّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ مَكَّةَ وَلَمْ يُحَرِّمْهَا النَّاسُ، مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يَسْفِكَنَّ فِيهَا دَمًا، وَلَا يَغْضِدَنَّ فِيهَا شَجَرًا، فَإِنْ تَرَخَصَ مُتَرَخِّصٌ، فَقَالَ: أُحِلَّتْ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَإِنَّ اللَّهَ أَحَلَّهَا لِي وَلَمْ يُحِلَّهَا لِلنَّاسِ، وَإِنَّمَا أُحِلَّتْ لِي سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ، ثُمَّ هِيَ حَرَامٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، ثُمَّ إِنَّكُمْ مَعَشَرَ خِرَاعَةٍ قَتَلْتُمْ هَذَا الرَّجُلَ مِنْ هَذِهِ الْوَلَدِ، فَمَنْ قُتِلَ لَهُ قَتِيلٌ بَعْدَ الْيَوْمِ، فَأَهْلُهُ بَيْنَ خَيْرَتَيْنِ، إِمَّا أَنْ يَقْتُلُوا، أَوْ يَأْخُذُوا الْعَقْلَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَحَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَرَوَاهُ شَيْبَانٌ أَيْضًا، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ مِثْلَ هَذَا وَرَوَى عَنْ أَبِي شَرِيحٍ الْحَزَائِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ قُتِلَ لَهُ قَتِيلٌ فَلَهُ أَنْ يَقْتُلَ، أَوْ يَغْفُو، أَوْ يَأْخُذَ الدِّيَةَ وَذَهَبَ إِلَى هَذَا بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَهُوَ قَوْلُ أَحَدٍ، وَإِسْحَاقُ.

واته: له نه بو شوره یی که عبییه وه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویته: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویته: (خوای گه وهه خۆی شاری مه که که ی بهر زراگرتوه و ریزی تاییه تی بۆ داناوه و زهویه که ی کردووه به ههره، نهک خه لک، نهوه که سه ی باوه ری به خواو به روژی دواپی ههیه با خوینی تیدا نه ریژی، دار و دره ختی نه بری، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (ریگه به من درا سه عاتی له روژدا جهنگی تیدا بکه م، نیت بۆ که سی تر حه لال نیه جهنگی تیدا بکات ههتا روژی قیامهت، له پاشدا نهی کۆمه لی خوزاعه

نیوه نهم پیاوه تان کوشتوه له هۆزی (هذیل)، من خوینه کهی دهدهم، به لام له دواى نهم فهرمايشتم لهوباره وه ههر که سی که سیکى لی کوژرا نهوه بۆ که سوکاره کهی دوو رینگا ههیه: یان دهبی له باتی کوژرا وه که یاندا بیکوژنه وه، یا دهبی خوینبایی وه ریگرن).

١٤٠٧ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قُتِلَ رَجُلٌ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَدَفِعَ الْقَاتِلُ إِلَى وَلِيِّهِ، فَقَالَ الْقَاتِلُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَاللَّهِ مَا أَرَدْتُ قَتْلَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَمَا إِنَّهُ إِنْ كَانَ قَوْلُهُ صَادِقًا فَقَتَلْتَهُ دَخَلْتَ النَّارَ، فَخَلَّى عَنْهُ الرَّجُلُ، وَكَانَ مَكْتُوفًا بِنَسْعَةٍ، فَخَرَجَ يَبْرُؤُ نَسْعَتَهُ، فَكَانَ يُسَمَّى ذَا النَّسْعَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَالنَّسْعَةُ: حَبْلٌ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خواى لی بی دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: له سهرده می پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم پیاوی کوژرا، کیشه که یان گه یانده پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم، نهویش بکوژه کهی دایه دهستی خاوهن کوژرا وه که که بیکوژیته وه، بکوژه که وتی: نهی پیغه مبهردی خوا صلی الله علیه وسلم سویتند به (الله) نه مویتست بیکوژم، پیغه مبهردی خوا صلی الله علیه وسلم به خاوهن کوژرا وه کهی فهرموو: (نه گهر نهم پیاوه راست بکات و تو بیکوژیته وه نه وه نه چیته ناگری دۆزه خه وه). نیتر نهویش به ره لای کرد. پیاوکوژه که به قایشی دهستی به سترابوو کاتی که هاته دهروه قایشه کهی به دواى خویدا راده کیشا نیتر پییان دهوت: کابرای خاوهن قایش.

دهرباره‌ی قه‌ده‌غه کردنی لوت و گوی کردن و هه‌تک کردن

۱۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّهْيِ عَنِ الْمُثْلَةِ

۱۴۰۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عُلْقَمَةَ بْنِ مَرْثَدٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا بَعَثَ أَمِيرًا عَلَى جَيْشٍ أَوْصَاهُ فِي خَاصَّةِ نَفْسِهِ بِتَقْوَى اللَّهِ وَمَنْ مَعَهُ مِنَ الْمُسْلِمِينَ خَيْرًا، فَقَالَ: اغْزُوا بِسْمِ اللَّهِ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ، قَاتِلُوا مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ، اغْزُوا وَلَا تَغْلُوا، وَلَا تَعْدُوا، وَلَا تُمْتَلُوا، وَلَا تَقْتُلُوا وَلِيدًا وَفِي الْحَدِيثِ قِصَّةٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، وَشَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ، وَعِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، وَأَنَسٍ، وَسَمُرَةَ، وَالْمَغِيرَةَ، وَيَعْلَى بْنِ مُرَّةٍ، وَأَبِي أَيُّوبَ. حَدِيثُ بُرَيْدَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَكَرِهَ أَهْلُ الْعِلْمِ الْمُثْلَةَ.

واته: له سوله‌یانی کوری بوره‌یده‌وه، له باوکیه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: کاتی پیتغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم سهر له‌شکریکی له‌گه‌ل له‌شکره‌که‌ی ده‌خسته‌ری بۆ غه‌زا نامۆزگاری خیری ده‌کردن به‌وه‌ی له‌خوا بترسن، ده‌یفهرموو: (به‌ناوی خواوه و له‌پیناوی خوای گه‌وره‌دا غه‌زا بکه‌ن، له‌به‌رامبه‌ر کافراندای به‌ه‌نگن، غه‌در و ناپاکی مه‌که‌ن، له‌ده‌سته‌کوت ده‌رمه‌که‌ن هه‌تا دابه‌ش ده‌کریت، لوت و گویی که‌س مه‌برن، مندال مه‌کوژن).

۱۴۰۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدٌ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ أَبِي الْأَشْعَثِ الصَّنْعَانِيِّ، عَنْ شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ، فَإِذَا قَتَلْتُمْ فَأَخْسِنُوا الْقِتْلَةَ، وَإِذَا ذَبَحْتُمْ فَأَخْسِنُوا الذَّبْحَةَ، وَلِإِحْدَ أَحَدِكُمْ شَفْرَتُهُ، وَلِإِخْرَ ذَبِيحَتِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. أَبُو الْأَشْعَثِ الصَّنْعَانِيُّ اسْمُهُ شَرَّاحِيلُ بْنُ آدَةَ.

واته: له شه ددادی کورپی نهوسهوه رهزای خوای لی بی ده گپنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (خوای گه وره چاکه ی له سه ره موو شتیک نویسه، نه گهر که سیکتان له تۆله دا کوشت به چاک ی بیکوژن، نه گهر ناژه لیکتان سه ربیری به چاک ی سه ری بپن، نهو که سه تان ناژه لیک ی سه ربیری با تیغه که ی تیژ بکاته وه به شیویه بیت زوو گیانی ده رچیت و نازاری که م پی بگات و پشو بدات به سه ربیره وه).

نهوه ی هاتوه ده باره ی خوینبایی کۆرپه له

۱۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي دِيَةِ الْجَنِينِ

۱۴۱۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ سَعِيدٍ الْكِنْدِيُّ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي زَائِدَةَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَضَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْجَنِينِ بِغُرَّةٍ عَبْدٍ أَوْ أَمَةٍ، فَقَالَ الَّذِي قُضِيَ عَلَيْهِ: أُيْعُطَى مَنْ لَا شَرِبَ، وَلَا أَكَلَ، وَلَا صَاخَ، فَاسْتَهَلَ فَمِثْلُ ذَلِكَ يُطَلَّ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ هَذَا لَيَقُولُ بِقَوْلِ شَاعِرٍ، بَلْ فِيهِ غُرَّةٌ عَبْدٌ أَوْ أَمَةٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ حَمَلِ بْنِ مَالِكٍ بْنِ النَّابِغَةِ، وَالْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: الْغُرَّةُ: عَبْدٌ، أَوْ أَمَةٌ، أَوْ خَمْسُ مِائَةِ دِرْهَمٍ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: أَوْ فَرَسٌ، أَوْ بَقْلٌ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپنهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بریاری دا خوینی کۆرپه له ده کاته سه ری نیر نهو سه ره بهنده بی یان که نیره ک بی، نهوه ی بریاره که ی بو ده رکرد وتی: خوینی چی بدهین نه دهنگی لیوه هاتوه و نه قسه ی کردوهو، نه نانی خواردوه و نه ناو وینه ی نه مه خوینی نیه، پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (نه مه له که سانی

سهرده مى نه فامى و كوله ناني و كاهينانه د ژايه تى حوكمى شهرع ده كات، له بهر نه وهى له سهر وا (سج) دا قسه كهى وهك قسهى نه وان و ابو، بهلكو خوينى كورپه له ده كاته سهرى ئيتر نهو سهره بهنده بى يان كه نيزهك بى).

١٤١١ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَهْبُ بْنُ جَرِيرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عُبَيْدِ بْنِ نَضْلَةَ، عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ، أَنَّ امْرَأَتَيْنِ كَانَتَا ضَرْبَتَيْنِ، فَرَمَتْ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى بِحَجَرٍ أَوْ عَمُودٍ فُسْطَاطٍ، فَأَلْقَتْ جَنِينَهَا، فَقَضَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْجَنَيْنِ غُرَّةَ عَبْدٍ، أَوْ أَمَةٍ، وَجَعَلَهُ عَلَى عَصَبَةِ الْمَرْأَةِ قَالَ الْحَسَنُ، وَأَخْبَرَنَا زَيْدُ بْنُ حُبَابٍ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ مَنْصُورٍ بِهَذَا الْحَدِيثِ نَحْوَهُ، هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له موغري كورې شوعه به وهه ره زاي خواى لى بى ده گيرنه وه، كه فرموويه تى: پياوئ دوو ژنى هه بوو به كيكيان به بهرد يان به عه مودى خيمه داي لهوى تريان كه سكى پر بوو بهرى خست، كيشه كه يان برده لاي پيغه مېر صلى الله عليه وسلم، بريارى دا كه خوينى كورپه له كهى ده كاته سهرى ئيتر نهو سهره بهنده بى يان كه نيزهك بى، وه بريارى دا خوينه كه له سهر خزمانى ژنه تاوانباره كه بيت و نه وان بيدهن.

نه وهى هاتووه ده بارهى موسولمان له جياتى كافر ناكورز ريته وه

١٦ - بَابُ مَا جَاءَ لَا يُقْتَلُ مُسْلِمٌ بِكَافِرٍ

١٤١٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُطَرِّفٌ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو جُحَيْفَةَ، قَالَ: قُلْتُ لِعَلِيٍّ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، هَلْ عِنْدَكُمْ سَوْدَاءٌ فِي بَيْضَاءَ لَيْسَ فِي كِتَابِ اللَّهِ؟ قَالَ: لَا وَالَّذِي فَلَقَ الْحَبَّةَ، وَبَرَأَ النَّسَمَةَ، مَا عَلِمْنَاهُ إِلَّا فَهْمًا يُعْطِيهِ اللَّهُ رَجُلًا فِي الْقُرْآنِ، وَمَا فِي الصَّحِيفَةِ، قُلْتُ: وَمَا فِي

الصَّحِيفَةُ؟ قَالَ: الْعَقْلُ، وَفِكَائِكَ الْأَسِيرِ، وَأَنْ لَا يُقْتَلَ مُؤْمِنٌ بِكَافِرٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو. حَدِيثٌ عَلَيَّ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَمَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ، قَالُوا: لَا يُقْتَلَ مُؤْمِنٌ بِكَافِرٍ، وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: يُقْتَلَ الْمُسْلِمُ بِالْمُعَاهِدِ وَالْقَوْلُ الْأَوَّلُ أَصَحُّ.

واته: له نهبو جوحه یفهوه رهزای خوای لی بی ده گپنهوه، که فهرموویه تی: وتم به پیشهوا عدلی رهزای خوای لی بی نایا نیوه وه که سوکاری پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم هیچ نامه و نوسراو و و سروشیکی تاییه تیتان له لا ههیه له لای که سی تر نه بی؟ فهرمووی: نا سویند به (الله) که تووی دانه ویله ده ته قینی و هه موو گیانله به رانی له نه بوون دروست کردوه، شتی و امان لا نیه، مه گهر تیگه یشتنی که خوای گه وره دهیدا به هه ندی موسولمان به جوانی له قورنان تی ده گات، له گهل نه مهیش له م تو ماردها نووسراوه، وتی: وتم: چی تیدا نووسراوه؟ فهرمووی: (چۆنیه تی خوینبایی و، حوکی دیل و چۆنیه تی مامه له له گهل کردنی، ههروه ها نه م حوکه ش که موسولمان له جیاتی کافر ناکورژریتته وه.

نهوهی هاتوره ده رباره ی خوینبایی کافر

۱۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي دِيَةِ الْكَافِرِ

۱۴۱۳ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا عِيسَى بْنُ أَحْمَدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ وَهْبٍ، عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يُقْتَلَ مُسْلِمٌ بِكَافِرٍ. وَهَذَا الْإِسْنَادُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: دِيَةُ عَقْلِ الْكَافِرِ نِصْفُ دِيَةِ عَقْلِ الْمُؤْمِنِ. حَدِيثُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو فِي هَذَا الْبَابِ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَاخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي دِيَةِ الْيَهُودِيِّ وَالنَّصْرَانِيِّ، فَذَهَبَ بَعْضُ أَهْلِ

الْعِلْمُ فِي دِيَةِ الْيَهُودِيِّ وَالنَّصْرَانِيِّ إِلَى مَا رُوِيَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَقَالَ عَمْرُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ: دِيَةُ الْيَهُودِيِّ وَالنَّصْرَانِيِّ نِصْفُ دِيَةِ الْمُسْلِمِ، وَهَذَا يَقُولُ أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ، وَرُوِيَ عَنْ عَمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ أَنَّهُ قَالَ: دِيَةُ الْيَهُودِيِّ وَالنَّصْرَانِيِّ أَرْبَعَةُ آلَافٍ دِرْهَمٍ، وَدِيَةُ الْمَجُوسِيِّ ثَمَانِ مِائَةٍ دِرْهَمٍ، وَهَذَا يَقُولُ مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، وَالشَّافِعِيُّ، وَإِسْحَاقُ، وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: دِيَةُ الْيَهُودِيِّ وَالنَّصْرَانِيِّ مِثْلُ دِيَةِ الْمُسْلِمِ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَأَهْلِ الْكُوفَةِ.

واته: له عهمری کوپی شوعه بیهوه، له باوکیهوه، له باپیریوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فەرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویهتی: (موسولمان له جیاتی کافر له تۆله دا نا کوژریتتهوه). هەر له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم هاتوه، که خوینبایی کافر نیوهی خوینبایی موسولمانه.

نهوهی هاتوه ده بارهی کهسی بهندهی خوی بکوژی

۱۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّجُلِ يَقْتُلُ عَبْدَهُ

۱۴۱۴ - (ضعيف) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ سَمُرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ قَتَلَ عَبْدَهُ قَتَلْنَا، وَمَنْ جَدَعَ عَبْدَهُ جَدَعْنَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَقَدْ ذَهَبَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنَ التَّابِعِينَ مِنْهُمْ: إِبْرَاهِيمُ النَّخَعِيُّ إِلَى هَذَا، وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْهُمْ: الْحَسَنُ الْبَصْرِيُّ، وَعَطَاءُ بْنُ أَبِي رِيَاحٍ: لَيْسَ بَيْنَ الْحُرِّ وَالْعَبْدِ قِصَاصٌ فِي النَّفْسِ، وَلَا فِيمَا دُونَ النَّفْسِ، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: إِذَا قَتَلَ عَبْدَهُ لَا يَقْتُلُ بِهِ، وَإِذَا قَتَلَ عَبْدَ غَيْرِهِ قُتِلَ بِهِ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَأَهْلِ الْكُوفَةِ.

واته: له سه موروه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فەرموویهتی:

پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (هه رکه سی بهنده ی خوی بکوژی ده یکوژین، هه رکه سی لوتی بهنده ی خوی هه لدری لوتی هه لده درین).

هه ندی له زانایان له وانه هه سه نی به سری و (عطاء) ی کوپی نه بو ره باح ده فرموون: له نیوان که سی نازاد و بهنده دا تۆله کردنه وه نیه نیت چ گیان بی یان جگه له گیان، نه مهش وتهی پیشه وایان نه هه د و نیسحاقه. هه ندیکی تر له زانایان ده فرموون: نه گهر که سی بهنده ی خوی بکوژی ناکوژریتسه وه، به لام نه گهر بهنده ی که سیک تر بکوژیت نه وه ده کوژریتسه وه له سه ری، نه مهش وتهی پیشه وایان سو فیانی (ثوری) و خه لکی کوفه یه.

نایا ژن میرات ده گری له خوینبایی میرده که ی؟

۱۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمَرْأَةِ هَلْ تَرِثُ مِنْ دِيَةِ زَوْجِهَا؟

۱۴۱۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، وَأَبُو عَمَّارٍ، وَعَبْدُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّ عُمَرَ، كَانَ يَقُولُ: الدِّيَةُ عَلَى الْعَاقِلَةِ وَلَا تَرِثُ الْمَرْأَةُ مِنْ دِيَةِ زَوْجِهَا شَيْئًا، حَتَّى أَخْبَرَهُ الصَّخَّاءُ بْنُ سُفْيَانَ الْكِلَابِيُّ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَتَبَ إِلَيْهِ أَنْ: وَرِثَ امْرَأَةً أَشِيمَ الضَّبَابِيِّ مِنْ دِيَةِ زَوْجِهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ.

واته: له سه عیدی کوپی موسه ییه به وه ده گیرنه وه که فرموویه تی: پیشه وایان عومهر ره زای خوی لی بی ده یفرموو: خوینبایی بو خرمانی باوکه، ژن میرات ناگری له خوینبایی میردی، هه تا (ضحاك) ی کوپی سو فیانی کیلابی پیی راگه یاند: بیگومان پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نامه ی بو نویسووه: به شه میرات دابنی بو ژنه که ی نه شیه می (ضبابی) له خوینبایی میرده که یدا. - نیت پیشه وایان عومهر ره زای خوی لی بی له قسه که ی خوی په شیمان بو وه - .

نهوهی هاتوره ده‌بارهی تۆله‌سەندنهوه

۲۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْقِصَاصِ

۱۴۱۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُشْرَمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِيسَى بْنُ يُونُسَ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، قَالَ: سَعَتْ زُرَّارَةُ بْنُ أَوْفَى يُحَدِّثُ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، أَنَّ رَجُلًا عَضَّ يَدَ رَجُلٍ فَنَزَعَ يَدَهُ فَوَقَعَتْ ثِيَّتَاهُ، فَاخْتَصَمُوا إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: يَعْضُّ أَحَدُكُمْ أَخَاهُ كَمَا يَعْضُّ الْفَحْلُ، لَا دِيَةَ لَكَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: (وَالْجُرُوحُ قِصَاصٌ). وَفِي الْبَابِ عَنْ يَعْلَى بْنِ أُمَيَّةَ، وَسَلَمَةَ بْنِ أُمَيَّةَ وَهَذَا أَخَوَانِ. حَدِيثُ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عيمرانی کوری حوصه‌ینه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فرموویه‌تی: پیاوی گازی گرت له‌ده‌ستی پیاویکی تر، نه‌ویش ده‌ستی له‌ده‌می ده‌ره‌یتنا دوو ددانی پیتشه‌وهی هه‌لکه‌ند، کیتشه‌یان برده خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، فرمووی: (یه‌کی له‌ ئیتوه وه‌ک نیره وشر ده‌ستی براکه‌ی ده‌گه‌زی، خوینباییت ناکه‌وی)، خوای گه‌وره نه‌م نایه‌ته‌ی دابه‌زانده: (وَالْجُرُوحُ قِصَاصٌ). سورة المائدة: ۴۵. واته: برینه‌کان به‌ گویره‌ی خویان تۆله‌یان هه‌یه.

زیندانی کردنی که‌سی به‌ هو‌ی بوه‌تان و توهمه‌وه

۲۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْحُبْسِ فِي التُّهْمَةِ

۱۴۱۷ - (حسن) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ سَعِيدٍ الْكِنْدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ بَهْزِ بْنِ حَكِيمٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَبَسَ رَجُلًا فِي تُّهْمَةٍ ثُمَّ خَلَّى عَنْهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. حَدِيثُ بَهْزِ بْنِ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، حَدِيثٌ حَسَنٌ وَقَدْ رَوَى إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ بَهْزِ بْنِ حَكِيمٍ هَذَا الْحَدِيثَ أَمَّ مِنْ هَذَا وَأَطْوَلَ.

واته: له بههزی کوری چه کیمهوه، له باوکیهوه، له باپیریوه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم کرد به هوی بوهتان و تروهمیه کهوه پیاویکی زیندانی کرد، له پاشدا بهره لای کرد.

هر کهس له سهر مال و سامانی بکوژریت شهیده

۲۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِيْمَنْ قُتِلَ دُونَ مَالِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ

۱۴۱۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا سَلَمَةُ بْنُ شَيْبٍ، وَحَاتِمُ بْنُ سَيَّاهِ الْمَرْزُوقِيُّ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ طَلْحَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَوْفٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ سَهْلٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ بْنِ عَمْرٍو بْنِ نُفَيْلٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ قُتِلَ دُونَ مَالِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ. وَزَادَ حَاتِمُ بْنُ سَيَّاهِ الْمَرْزُوقِيُّ فِي هَذَا الْحَدِيثِ، قَالَ مَعْمَرٌ بَلَّغَنِي، عَنِ الزُّهْرِيِّ، وَلَمْ أَسْمَعْ مِنْهُ زَادَ فِي هَذَا الْحَدِيثِ مَنْ قُتِلَ دُونَ مَالِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ. وَهَكَذَا رَوَى شُعَيْبُ بْنُ أَبِي حَمْزَةَ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ طَلْحَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ سَهْلٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَوَى سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ طَلْحَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ سُفْيَانُ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ سَهْلٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له سه عیدی کوری زهیدی کوری عه مری کوری نوفه یله وه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هر کهسی له سهر مال و سامانی خوی بکوژریت شهیده).

۱۴۱۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ الْعَقَدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ الْمُطَّلِبِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَسَنِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ

طَلْحَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ قُتِلَ دُونَ مَالِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَسَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبْنِ عُمَرَ، وَأَبْنِ عَبَّاسٍ، وَجَابِرٍ. حَدِيثُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَقَدْ رُوِيَ عَنْهُ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ وَقَدْ رَحَّصَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ لِلرَّجُلِ: أَنَّ يُقَاتِلَ عَنْ نَفْسِهِ وَمَالِهِ وَقَالَ ابْنُ الْمُبَارَكِ: يُقَاتِلُ عَنْ مَالِهِ وَلَوْ دِرْهَمَيْنِ.

واته: له (عبد الله) ی کورێ عه مره وه رهزای خوای لى بى ده گێرنه وه، که پیغه مبره صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه رکه سی له سه ر مال و سامانی خۆی بکوژیت شه هیده).

١٤٢٠ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ إِسْحَاقَ الهَمْدَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْوَهَّابِ الْكُوْفِيُّ، شَيْخٌ ثِقَةٌ، عَنْ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَسَنِ قَالَ: حَدَّثَنِي إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ طَلْحَةَ، قَالَ: سُفْيَانُ وَأُنْتَى عَلَيْهِ خَيْرًا، قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدِ اللَّهِ بْنَ عَمْرٍو يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ أُرِيدَ مَالُهُ بِغَيْرِ حَقٍّ فَقَاتِلْ فَقُتِلَ فَهُوَ شَهِيدٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَسَنِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ طَلْحَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ.

واته: له (عبد الله) ی کورێ عه مره وه رهزای خوای لى بى ده گێرنه وه، که پیغه مبره صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه رکه سی بیهوی به ناهه ق و به زولم و سته م مال و سامانی که سی داگیر بکات، نه وه که سه بجهنگی بو سه ندنه وه ی ماله که ی خۆی و بکوژیت نه وه شه هیده).

۱۴۲۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنِي يَعْقُوبُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ بْنِ سَعْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي عُبَيْدَةَ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَمَارٍ بْنِ يَاسِرٍ، عَنْ طَلْحَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَوْفٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ قُتِلَ دُونَ مَالِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ، وَمَنْ قُتِلَ دُونَ دِينِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ، وَمَنْ قُتِلَ دُونَ دَمِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ، وَمَنْ قُتِلَ دُونَ أَهْلِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهَكَذَا رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ سَعْدٍ نَحْوَ هَذَا وَيَعْقُوبُ هُوَ ابْنُ إِبْرَاهِيمَ بْنِ سَعْدٍ بْنِ إِبْرَاهِيمَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ الرَّهْرِيُّ.

واته: له سه عیدی کوری زهیدهوه رهزای خوای لی بی ده گێپرنهوه، که فهرموویهتی: بو خۆم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو دهیغه رموو: (هه رکهس له سه ر دین و سه ر و مال و که سوکاری بکوژریت نهوه شه هیده).

نهوهی هاتوو ده باره ی پا کانه

۲۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْقَسَامَةِ

۱۴۲۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ بُشَيْرِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ سَهْلِ بْنِ أَبِي حَنْمَةَ، قَالَ يَحْيَى: وَحَسِبْتُ عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ، أَنَّهُمَا قَالَا: خَرَجَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَهْلِ بْنِ زَيْدٍ وَمُحَيِّصَةُ بْنُ مَسْعُودٍ بْنِ زَيْدٍ حَتَّى إِذَا كَانَا بِحَيْبَرٍ تَفَرَّقَا فِي بَعْضِ مَا هُنَاكَ، ثُمَّ إِنَّ مُحَيِّصَةَ وَجَدَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ سَهْلٍ قَتِيلًا قَدْ قُتِلَ فَدَفَنَتْهُ، ثُمَّ أَقْبَلَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هُوَ وَخُوَيْصَةُ بْنُ مَسْعُودٍ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ سَهْلِ وَكَانَ أَصْغَرُ الْقَوْمِ ذَهَبَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ لِيَتَكَلَّمَ قَبْلَ صَاحِبِيهِ، قَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كَبِيرَ الْكِبَرِ فَصَمَتَ وَتَكَلَّمَ صَاحِبَاهُ ثُمَّ تَكَلَّمَ مَعَهُمَا،

فَذَكَرُوا لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَقْتَلَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَهْلٍ، فَقَالَ لَهُمْ: أَتَخْلِفُونَ خَمْسِينَ يَمِينًا فَتَسْتَجِفُّونَ صَاحِبَكُمْ أَوْ قَاتِلَكُمْ؟ قَالُوا: وَكَيْفَ نَخْلِفُ وَلَمْ نَشْهَدْ؟ قَالَ: فَتَبَرُّكُمْ يَهُودُ بِخَمْسِينَ يَمِينًا، قَالُوا: وَكَيْفَ نَقْبُلُ أَيْمَانَ قَوْمٍ كُفَّارٍ، فَلَمَّا رَأَى ذَلِكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَعْطَى عَقْلَهُ. حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ بُشَيْرِ بْنِ يَسَّارٍ، عَنْ سَهْلِ بْنِ أَبِي حَثْمَةَ، وَرَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ، نَحْوُ هَذَا الْحَدِيثِ بِمَعْنَاهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي الْقَسَامَةِ وَقَدْ رَأَى بَعْضُ فُقَهَاءِ الْمَدِينَةِ الْقَوْدَ بِالْقَسَامَةِ، وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَهْلِ الْكُوفَةِ وَعَيْرِهِمْ إِنَّ الْقَسَامَةَ لَا تُوجِبُ الْقَوْدَ، وَإِنَّمَا تُوجِبُ الدِّيَةَ.

واته: له سههلی کوری (حشمه) و رافیعی عهمری کوری خه دیجهوه ده گێرنهوه، که موحه یسهی کوری مه سعود و (عبد الله)ی کوری سههل ده چن بو خه یهبر، لهوئ به ناو باخه خورماکاندا بلاوده بنهوه، موحه یسه بیننی (عبد الله)ی کوری سههل کوژراوه به خاکی سپارد، جوله که کانیان تاوانبار کرد به کوشتنی، هاتن بو خزمدت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، حوه یسهی کوری مه سعود و (عبد الرحمن)ی کوری سههل بچو کترین که سی قه ومه که یان بوون، (عبد الرحمن)ی برای که له وان بچو کتر بوو ویستی ده رباره ی کوشتنی برا که ی قسه بکات، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (با گه وره که تان قسه بکات، با گه وره که تان قسه بکات)، یان فهرمووی: (با گه وره ده ست پی بکات)، نه ویش بیده نگ بوو، نیتر هاوړنکه ی به سه رهاته که ی گێرايه وه بو پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، نه ویش فهرمووی: (په نجا که س له ئیوه سویند بخوات له سه ر پیاوئ له وان، نه و پیاوه پت ده کری و ده درپته ده ستان له جیاتی کوژراوه که تان بیکوژنه وه). وتیان: شتی که نه مان دیبی چون سویندی له سه ر ده خوین؟ فهرمووی: (که واته په نجا که س

لەجولەکەکان سویندتان بۆ دەخۆن بەوہ پاکانەتان بۆ دەکەن). وتیان: ئەو
پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ئەوانە ھۆزیکێ کافرن چۆن سویندیان لێ
وەردەگیریت، کاتێک پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ئەوہی بینی خۆی
خوینەکە دا - لە وشتی زەکات - .

باسه کانی همدده شرعیه کان له پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم

۱۵ - أَبَوَابُ الْحُدُودِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

دهرباره ی نهو کهسه ی همددی شرعی له سهر واجب نیه

۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِيْمَنْ لَا يَجِبُ عَلَيْهِ الْحُدُّ

۱۴۲۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى الْقُطَيْبِيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَشْرُ بْنُ عَمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا هَمَّامٌ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ الْحَسَنِ الْبَصْرِيِّ، عَنْ عَلِيٍّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: رُفِعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثَةٍ: عَنِ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَيْقِظَ، وَعَنِ الصَّبِيِّ حَتَّى يَشِبَّ، وَعَنِ الْمَعْتُوهِ حَتَّى يَعْقِلَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ. حَدِيثُ عَلِيٍّ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ عَلِيٍّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَذَكَرَ بَعْضُهُمْ: وَعَنِ الْعَلَامِ حَتَّى يَخْتَلِمَ، وَلَا نَعْرِفُ لِلْحَسَنِ سَمَاعًا مِنْ عَلِيٍّ بِنِ أَبِي طَالِبٍ وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ، عَنْ أَبِي ظَبْيَانَ، عَنْ عَلِيٍّ بِنِ أَبِي طَالِبٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوُ هَذَا الْحَدِيثِ وَرَوَاهُ الْأَعْمَشُ، عَنْ أَبِي ظَبْيَانَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ عَلِيٍّ مُؤَقَّوفاً وَلَمْ يَرْفَعْهُ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ. قَدْ كَانَ الْحَسَنُ فِي زَمَانِ عَلِيٍّ وَقَدْ أَذْرَكَهُ، وَلَكِنَّا لَا نَعْرِفُ لَهُ سَمَاعًا مِنْهُ، وَأَبُو ظَبْيَانَ اسْمُهُ حُصَيْنٌ بْنُ جُنْدَبٍ.

واته: له پیتهوا عهلیهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی:

پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (قهله م له سهر نهم سی کهسه

هه لگیراوه واته گوناوه تاوانیان بو نانوسریت: خهوتو ههتا خبهری ده بیتهوه،

مندال ههتا بالغ ده بی، شیت ههتا چاک ده بیتهوه).

دو باره ی هه لگرتنی همددی شرعی

۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي ذَرِّ الْحُدُودِ

۱۴۲۴ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ الْأَسْوَدِ أَبُو عَمْرٍو الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ رَبِيعَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ زِيَادٍ الدِّمَشْقِيُّ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اذْرَوْا الْحُدُودَ عَنِ الْمُسْلِمِينَ مَا اسْتَطَعْتُمْ، فَإِنْ كَانَ لَهُ مَخْرَجٌ فَخَلُّوا سَبِيلَهُ، فَإِنَّ الْإِمَامَ أَنْ يُخْطِئَ فِي الْعَفْوِ خَيْرٌ مِنْ أَنْ يُخْطِئَ فِي الْعُقُوبَةِ. حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ زِيَادٍ نَحْوَ حَدِيثِ مُحَمَّدِ بْنِ رَبِيعَةَ وَلَمْ يَرْفَعَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو. حَدِيثُ عَائِشَةَ، لَا نَعْرِفُهُ مَرْفُوعًا إِلَّا مِنْ حَدِيثِ مُحَمَّدِ بْنِ رَبِيعَةَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ زِيَادٍ الدِّمَشْقِيِّ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَوَاهُ وَكَيْعٌ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ زِيَادٍ نَحْوَهُ، وَلَمْ يَرْفَعَهُ وَرَوَاهُ وَكَيْعٌ أَصَحُّ، وَقَدْ رَوَى نَحْوُ هَذَا عَنْ غَيْرِ وَاحِدٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُمْ قَالُوا مِثْلَ ذَلِكَ وَيَزِيدُ بْنُ زِيَادٍ الدِّمَشْقِيُّ ضَعِيفٌ فِي الْحَدِيثِ، وَيَزِيدُ بْنُ أَبِي زِيَادٍ الْكُوفِيُّ أَثْبَتٌ مِنْ هَذَا وَأَقْدَمُ.

واته: له عائیشه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره و صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نه وهنده ی نه توانن همددی شرعی له سهر موسولمانان هه لگرن، نه گهر بوار هه بوو لی بی ده رچن، چونکه بیگومان کاربه ده ست و پی شهوا له لی بووردندا نه بی بیکی و به هه له دا بجی چاکتره له وهی له جیبه جی کردنی همدده شرعیه کاندای به هه له دا بجی).

سه بارهت به داپوشینی عهیی موسولمان.

۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي السَّيْرِ عَلَى الْمُسْلِمِ

۱۴۲۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ نَفَسَ عَنْ مُؤْمِنٍ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا، نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ الْآخِرَةِ، وَمَنْ سَتَرَ عَلَى مُسْلِمٍ سَتْرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ، مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ وَفِي الْبَابِ عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ، وَابْنِ عُمَرَ: حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ هَكَذَا رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ رِوَايَةِ أَبِي عَوَانَةَ وَرَوَى أَسْبَاطُ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنِ الْأَعْمَشِ قَالَ: حَدَّثْتُ عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ وَكَأَنَّ هَذَا أَصَحُّ مِنَ الْحَدِيثِ الْأَوَّلِ حَدَّثَنَا بِذَلِكَ عُبَيْدُ بْنُ أَسْبَاطٍ بْنُ مُحَمَّدٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنِ الْأَعْمَشِ بِهَذَا الْحَدِيثِ.

واته: له نهبو هورهيره وه رهزای خوای لى بى ده گپړنه وه، كه فهرموويه تى: پیغه مبهرى خوا صلی الله علیه وسلم فهرموويه تى: (ههركهس ناخوشی و خهم و پهژارهیه کی دنیا له سهر موسولمانی سوك بکات و له تنگانیه رزگاری بکات، خوای گهوره له پژوی قیامه تدا ناخوشی و خهم و پهژارهیه کی له سهر سوك ده کات و له تنگانیه رزگاری ده کات، وه ههركهس عهیب و عاری موسولمانی پېوشی خوای گهوره له دنیاو دواړوژدا عهیب و عاری نهو ده پوشتیت، بهرده وام خوای گهوره یارمه تی ده ری بنده کانیه تی ماده م نهوان یارمه تی ده ری برا موسولمانه کانیان بن).

۱۴۲۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ عُقَيْلٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ، لَا يَظْلِمُهُ، وَلَا يُظْلَمُهُ، وَمَنْ كَانَ فِي حَاجَةِ أَخِيهِ كَانَ اللَّهُ فِي حَاجَتِهِ، وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً فَرَّجَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له سالمه وه، له باوکیه وه ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (موسولمان برای موسولمانه، زولم و سته می لی ناکات، سهرشوری ناکات و نایدا به ده سته وه به لکو سهری ده خات، ههرکس پیوستی برایه کی موسولمانی خوی جیبه جی بکات خوی گهوره پیوستی نهو جیبه جی ده کات، ناخوشی و خهم و په ژاره یه کی دنیا له سهر موسولمانی سوك بکات و له تنگانه یه زرگاری بکات، خوی گهوره له روژی قیامه تدا ناخوشی و خهم و په ژاره یه کی له سهر سوك ده کات و له تنگانه یه زرگاری ده کات، وه ههرکس عهیب و عاری موسولمانی بیوشی خوی گهوره له دنیاو دواړوژدا عهیب و عاری نهو ده پوشتی).

نهوهی هاتووه ده باره ی تهلقینی همددی شرعی

۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّلَقُّينِ فِي الْحَدِيثِ

۱۴۲۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لِمَاعِزِ بْنِ مَالِكٍ: أَحَقُّ مَا بَلَغَنِي عَنْكَ؟ قَالَ: وَمَا بَلَغَكَ عَنِّي؟ قَالَ: بَلَغَنِي أَنَّكَ وَقَعْتَ عَلَى جَارِيَةِ آلِ فُلَانٍ، قَالَ: نَعَمْ، فَشَهِدَ أَنْتَ شَهَادَاتٍ، فَأَمَرَ بِهِ فُرْجِمَ. وَفِي الْبَابِ عَنِ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ وَزَوَى شُعْبَةُ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ مُرْسَلًا، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ.

واته: له نینو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گپنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به ماعیزی کوپی مالیکی فرموی: (نه وهی که پیمان را گه یاندوم له باره ی تووه راسته؟). وتی: چیان له باره ی منه وه پی را گه یاندوی؟، فرموی: (پیم را گه یه نراوه که له گه ل که نیزه کیکی هوژی فلان زینات کردوه)، وتی: به لی، چوار جار شایه تی دا، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمائی دا به ردبارانیان کرد.

هه لگرتنی همدی شهرعی له سهر که سی دان بنی

به تاوانه کهیداو پاشگه زیتته وه

۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي ذُرِّ الْحَدِّ عَنِ الْمُعْتَرِفِ إِذَا رَجَعَ

۱۴۲۸ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: جَاءَ مَا عَزَّ الْأَسْلَمِيُّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: إِنَّهُ قَدْ زَنَى، فَأَعْرَضَ عَنْهُ، ثُمَّ جَاءَ مِنْ شِقِّهِ الْآخَرِ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّهُ قَدْ زَنَى، فَأَعْرَضَ عَنْهُ، ثُمَّ جَاءَ مِنْ شِقِّهِ الْآخَرِ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّهُ قَدْ زَنَى، فَأَمَرَ بِهِ فِي الرَّابِعَةِ، فَأُخْرِجَ إِلَى الْحَرَّةِ فَرُجِمَ بِالْحِجَارَةِ، فَلَمَّا وَجَدَ مَسَّ الْحِجَارَةِ فَرَّ يَشْتَدُّ، حَتَّى مَرَّ بِرَجُلٍ مَعَهُ لَحْيٌ جَمَلٌ فَضَرَبَهُ بِهِ، وَضَرَبَهُ النَّاسُ حَتَّى مَاتَ، فَذَكَرُوا ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَرَّ حِينَ وَجَدَ مَسَّ الْحِجَارَةِ وَمَسَّ الْمَوْتِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هَلَّا تَرَكَتُمُوهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ وَرُويَ هَذَا الْحَدِيثُ عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوُ هَذَا.

واته: له نه بو هوریه یروه ره زای خوی لی بی ده گپنه وه، که فرموی به تی:

ماعیزی نه سلمه می هات بز خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم وتی:

تهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم زینام کردووه، پشتی تیّ کرد، له لایه کی ترهوه هاتهوه وتی: زینام کردووه، پشتی تیّ کرد، له لایه کی ترهوه هاتهوه وتی: زینام کردووه، پشتی تیّ کرد، له لایه کی ترهوه هاتهوه وتی: زینام کردووه، له چوارهم جاردا فرمائی دا بردیانه دهرهوه بۆ چهړه بۆ ناو بهرده ره شه کان، کاتی که بهردبارانیان کرد بهرده کان نازاریان پی گه یاند به پهله هه لهات و بۆی دهرچوو، هه تا دای به لای پیاوئیکدا نیسکی و شتریکی پیندا کیشا خه لکه کesh لییان دا هه تا کوشتیان، له پاشدا باسه که یان گپراهوه بۆ پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموی: (بریا وازتان لی ده هینا به لکو ته و بهی بگردایه و خوی گه ورهش لیی خوش ببویه).

۱۴۲۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا بِذَلِكَ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ رَجُلًا مِنْ أَسْلَمَ جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَعْتَرَفَ بِالزِّنَا فَأَعْرَضَ عَنْهُ، ثُمَّ اعْتَرَفَ، فَأَعْرَضَ عَنْهُ، حَتَّى شَهِدَ عَلَى نَفْسِهِ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيْكَ جُنُودٍ، قَالَ: لَا، قَالَ: أَحْصَنْتَ؟، قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: فَأَمَرَ بِهِ، فُرِجِمَ بِالْمِصْلَى، فَلَمَّا أَذْلَقَتْهُ الْحِجَارَةُ قَرَّ، فَأَذْرَكَ، فُرِجِمَ حَتَّى مَاتَ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَيْرًا، وَلَمْ يُصَلِّ عَلَيْهِ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنَّ الْمُعْتَرِفَ بِالزِّنَا إِذَا أَقَرَّ عَلَى نَفْسِهِ أَرْبَعَ مَرَّاتٍ أُقِيمَ عَلَيْهِ الْحَدُّ، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: إِذَا أَقَرَّ عَلَى نَفْسِهِ مَرَّةً أُقِيمَ عَلَيْهِ الْحَدُّ، وَهُوَ قَوْلُ مَالِكٍ بْنِ أَنَسٍ، وَالشَّافِعِيِّ، وَحُجَّةٌ مَنْ قَالَ هَذَا الْقَوْلَ حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَزَيْدِ بْنِ خَالِدٍ، أَنَّ رَجُلَيْنِ اخْتَصَمَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ أَحَدُهُمَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ ابْنِي زَنَى بِامْرَأَةٍ هَذَا، الْحَدِيثُ بِطَوِيلِهِ، وَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اَعْدُ يَا اُنَيْسُ عَلَى امْرَأَةٍ هَذَا فَإِنْ اعْتَرَفَتْ فَارْجُئْهَا، وَلَمْ يَقُلْ فَإِنْ اعْتَرَفَتْ أَرْبَعَ مَرَّاتٍ.

واته: له جابری کوری (عبد الله) وه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که پیاویکی هوزی نه سلم هات بو خرمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نیعتیرافی کرد که زینای کردوه، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم پستی تی کرد، له پاشدا نیعتیرافی کرد، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم پستی تی کرد، ههتا چوار جار شایه تی له سهر خوی دا، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم پیی فهرموو: (نایا تو شیتیت). وتی: نه خیر، فهرمووی: (ژنت هیناوه؟)، وتی: به لئی، فهرمانی دا بهردبارانیان کرد له نویژگا که دا، کاتی که بهرده کان نازاریان پی گه یاند رای کرد، گرتیانه وه بهردبارانیان کرد ههتا مرد، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به چاکی باسی کرد، به لام نویژی له سهر نه کرد.

قه دهغه کردنی جیهه جی نه کردنی همدی تکای بو بکریت

٦ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ أَنْ يُشْفَعَ فِي الْحُدُودِ

١٤٣٠ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ قُرَيْشًا أَهَمُّهُمْ شَأْنُ الْمَرْأَةِ الْمَخْرُومَةِ الَّتِي سَرَقَتْ، فَقَالُوا: مَنْ يُكَلِّمُ فِيهَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ فَقَالُوا: مَنْ يَجْتَرِئُ عَلَيْهِ إِلَّا أَسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ حَبْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَكَلَّمَهُ أَسَامَةُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَتَشْفَعُ فِي حَدٍّ مِنْ حُدُودِ اللَّهِ؟ ثُمَّ قَامَ فَاحْتَطَبَ، فَقَالَ: إِنَّمَا أَهْلَكَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ أَنَّهُمْ كَانُوا إِذَا سَرَقَ فِيهِمْ الشَّرِيفُ تَرَكُوهُ، وَإِذَا سَرَقَ فِيهِمُ الضَّعِيفُ أَقَامُوا عَلَيْهِ الْحَدَّ، وَإِنَّمَا اللَّهُ لَوْ أَنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ مُحَمَّدٍ سَرَقَتْ لَقَطَعْتُ يَدَهَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ مَسْعُودِ بْنِ

الْعَجَمَاءِ وَابْنِ عُمَرَ، وَجَابِرٍ. حَدِيثُ عَائِشَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَيُقَالُ: ابْنُ الْأَعْمَجِ.

واته: له عائیشه وه رهزای خوای لی بی ده گترنه وه، که فهرموویه تی: قوره یش زور به پهروش بوون بو نمو نافره ته مه خزومیه ی که دزی کردبوو بو نه وه ی دهستی نه بردریت چونکه له هوزیکی ناودار بوو، وتیان: کی له لای پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم تکای بو بکات بو نه وه ی دهستی نه بردریت جگه له نوسامه ی کوپ زهید که خوشه ویستی نه وه، نوسامه له وباره وه قسه ی له گهل کردو تکای بو کرد، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (نه ی نوسامه! تکا بو همدی له همده کانی خوای گه وه ده که یت؟). له پاشدا ههستا وتاریکی خوینده وه وه فهرمووی: (نه وانه ی پیش ئیوه که له ناوچون به هو ی نه وه بوو نه گهر به کیکی نه جیب زاده وه دهوله مند و خانه دان دزی بکردایه وازیان لی نه هینا، به لام نه گهر ههژاریک دزی بکردایه همددی شرعیان به سهردا جیبه جی ده کرد، سویند به (الله) نه گهر (فَاطِمَةَ) ی کچی موحه ممد دزی بکات دهستی ده برم).

نه وه ی هاتوره ده باره ی جه ختکردنه وه له سهر بهر دباران

٧ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَحْقِيقِ الرَّجْمِ

١٤٣١ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ يُونُسَ الْأَزْرَقِيُّ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ أَبِي هِنْدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ قَالَ: رَجَمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَرَجَمَ أَبُو بَكْرٍ، وَرَجِمْتُ، وَلَوْلَا أَنِّي أَكْرَهُ أَنْ أَزِيدَ فِي كِتَابِ اللَّهِ لَكُنْتُ فِي الْمُصْحَفِ، فَإِنِّي قَدْ حَشِيتُ أَنْ يَجِيءَ أَقْوَامٌ فَلَا يَجِدُونَهُ فِي كِتَابِ اللَّهِ فَيَكْفُرُونَ بِهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ. حَدِيثُ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَرَوِي مِنْ غَيْرِ وَجْهٌ عَنْ عُمَرَ.

واته: له پیئشهوا عومره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بهردبارانی کردوه، هروه ها خوم و پیئشهوا عوسمانیش رهزای خوای لی بی، نه گهر له بهر نه وه نه بویه پیتم باش نیه له قورشان زیاد بکه م له ناو موصحه فکه دا ده منووسی، بیگومان نه ترسم که سانی پهیدا بین له قورناندا نه بی و پیی بی پروابوون و باوه ری پی نه کنه. - نه وه بوو زوربه ی خهوار بجه کان و هندی له موعته زیله کان نکولی بهردبارانیان ده کرد - .

۱۴۳۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا سَلَمَةُ بْنُ شَيْبٍ، وَإِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، وَالْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَّالُ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ بَعَثَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْحَقِّ، وَأَنْزَلَ عَلَيْهِ الْكِتَابَ، فَكَانَ فِيمَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةُ الرَّجْمِ، فَرَجَمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَجَمْنَا بَعْدَهُ، وَإِنِّي خَائِفٌ أَنْ يَطُولَ بِالنَّاسِ زَمَانٌ، فَيَقُولَ قَائِلٌ: لَا نَجِدُ الرَّجْمَ فِي كِتَابِ اللَّهِ، فَيَضِلُّوا بِتَرْكِ فَرِيضَةِ أَنْزَلَهَا اللَّهُ، أَلَا وَإِنَّ الرَّجْمَ حَقٌّ عَلَى مَنْ رَزَى إِذَا أَحْصَنَ، وَقَامَتِ الْبَيِّنَةُ، أَوْ كَانَ حَمْلًا أَوْ اعْتِرَافًا. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ، وَرَوَاهُ مِنْ غَيْرِ وَجْهٍ، عَنْ عُمَرَ.

واته: له پیئشهوا عومهری کوری (خطاب) وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که جارئ وتاری ده خوینده وه دهیوت: خوای گه وره موحه مدهی صلی الله علیه وسلم بههق رهوانه کرد، قورشانیشی بو دابه زاند، یه کی لهو نایه تانه ی که بو دابه زاند نایه تی بهردباران (رهجم) کردنه، نیمه ش خویندمانه وه لی تیگه یشتین و له بهرمان کرد، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم خوی زیناکارانی بهردباران (رهجم) ده کرد، نه وه تا نیمه ش له دوا ی نه و زیناکاران بهردباران (رهجم) ده که ین، به لام نه ترسم روژگار دریژه بکیشی و بکه ونه چه رخنه که وه که سی بلای: نایه تی بهردباران (رهجم) کردن له قورناندا نیه، جا به هوی وازه ینان له فهرزیک که خوای

گه‌وره نایه‌تی له‌باره‌وه دابه‌زاندوه ته‌وانبار ده‌بن و له ریگه ده‌رده‌چن، جا به‌ردباران(رجم)کردن هه‌قه‌و شتیکی راست و دروسته له‌سه‌ر ته‌و ژن و پیاوانه‌ی که بالغ و ناقلن و هاوسه‌رگیریان نه‌نجام دابی و زینا بکه‌ن، هه‌رکاتی شایه‌ت و به‌لگه‌ی روشن و سکپری دیاری بدات و (تیعتیراف)دانپیانان هه‌بی.

ده‌باره‌ی به‌ردبارانی نافرته‌تی شوی کردبی

۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّجْمِ عَلَى النَّبِيِّ

۱۴۳۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُثْمَةَ، سَمِعَهُ مِنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَزَيْدِ بْنِ خَالِدٍ، وَشِبْلٍ، أَنَّهُمْ كَانُوا عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَتَاهُ رَجُلَانِ يَخْتَصِمَانِ، فَقَامَ إِلَيْهِ أَحَدُهُمَا، وَقَالَ: أَتَشُدُّكَ اللَّهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، لَمَّا قَضَيْتَ بَيْنَنَا بِكِتَابِ اللَّهِ؟ فَقَالَ خَصْمُهُ وَكَانَ أَقْفَعَهُ مِنْهُ: أَجَلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَقْضِ بَيْنَنَا بِكِتَابِ اللَّهِ، وَانْذَنْ لِي فَأَتَكَلَّمُ: إِنَّ ابْنِي كَانَ عَسِيفًا عَلَى هَذَا، فَزَنَى بِامْرَأَتِهِ، فَأُخْبِرُونِي أَنَّ عَلَى ابْنِي الرَّجْمَ، فَقَدَيْتُ مِنْهُ بِمِائَةِ شَاةٍ وَخَادِمٍ، ثُمَّ لَقَيْتُ نَاسًا مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ، فَرَعَمُوا أَنَّ عَلَى ابْنِي جُلْدَ مِائَةٍ، وَتَغْرِيبَ عَامٍ، وَإِنَّمَا الرَّجْمُ عَلَى امْرَأَةٍ هَذَا، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَأَقْضِيَنَّ بَيْنَكُمَا بِكِتَابِ اللَّهِ، الْمِائَةُ شَاةٍ وَالْخَادِمُ رَدٌّ عَلَيْكَ، وَعَلَى ابْنِكَ جُلْدُ مِائَةٍ، وَتَغْرِيبُ عَامٍ، وَاغْدُ يَا أُتَيْسُ عَلَى امْرَأَةٍ هَذَا، فَإِنْ اعْتَرَفْتَ فَارْجُمُهَا، فَعَدَا عَلَيْهَا، فَاعْتَرَفَتْ فَارْجَمُهَا. حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَزَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُذَيْمِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ بِمَعْنَاهُ، حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ بِإِسْنَادِهِ نَحْوَ حَدِيثِ مَالِكٍ بِمَعْنَاهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي بَكْرَةَ، وَعُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَجَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ،

وَهَرَّالِ، وَبُرَيْدَةَ، وَسَلَمَةَ بْنِ الْمُحَبَّقِ، وَأَبِي بَرْزَةَ، وَعِمْرَانَ بْنَ حُصَيْنٍ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَزَيْدِ بْنِ خَالِدٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَهَكَذَا رَوَى مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، وَمَعْمَرٌ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَزَيْدِ بْنِ خَالِدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَرَوَاهُ بِهَذَا الْإِسْنَادِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: إِذَا زَنَتِ الْأُمَةُ فَاجْلِدُوهَا، فَإِنْ زَنَتْ فِي الرَّابِعَةِ فَبِعُوهَا وَلَوْ بِضَفِيرٍ وَرَوَى سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَزَيْدِ بْنِ خَالِدٍ، وَشِبْلٍ، قَالُوا: كُنَّا عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَكَذَا رَوَى ابْنُ عُيَيْنَةَ الْحَدِيثَيْنِ جَمِيعًا عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ وَزَيْدِ بْنِ خَالِدٍ وَشِبْلٍ وَحَدِيثُ ابْنِ عُيَيْنَةَ وَهُمْ فِيهِ سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ أَدْخَلَ حَدِيثًا فِي حَدِيثِ، وَالصَّحِيحُ مَا رَوَى مُحَمَّدُ بْنُ الْوَلِيدِ الزُّبَيْدِيُّ، وَيُونُسُ بْنُ عُبَيْدٍ، وَابْنُ أَخِي الزُّهْرِيِّ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَزَيْدِ بْنِ خَالِدٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا زَنَتِ الْأُمَةُ وَالزُّهْرِيُّ عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ عَنْ شِبْلِ بْنِ خَالِدٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَالِكٍ الْأَوْسِيِّ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا زَنَتِ الْأُمَةُ. وَهَذَا الصَّحِيحُ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ، وَشِبْلُ بْنُ خَالِدٍ لَمْ يُذَكِّرْ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّمَا رَوَى شِبْلٌ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَالِكٍ الْأَوْسِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهَذَا الصَّحِيحُ، وَحَدِيثُ ابْنِ عُيَيْنَةَ غَيْرُ مَحْفُوظٍ، وَرَوَى عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ شِبْلُ بْنُ خَامِدٍ وَهُوَ خَطَأً، إِنَّمَا هُوَ شِبْلُ بْنُ خَالِدٍ وَيُقَالُ أَيْضًا شِبْلُ بْنُ خُلَيْدٍ.

واته: له نهبو هورهيرهو زهیدی کوری خالید و شبلهوه دهگیرنهوه، که له خزمهت پیغه مبردا صلی الله علیه وسلم بوون، دوو پیاسو سکاآلیان هیتایه خزمهتی، یه کیکیان وتی: نهی پیغه مبره ی خوا صلی الله علیه وسلم، سویندت ددهم به قورنانه کهی خوا حوکم بکه له نیوانماندا، نهوی تریان که تیگه یشتو تر بوو وتی: به لئی به قورنانه کهی خوا حوکم بکه له نیوانمانداو ماوهم پی بدو با قسه ی خوّم بکهّم، فهرمووی: (دهی قسه بکه). وتی: کوری من له لای نه مه ره غبهر بووهو

زینای له‌گه‌ل ژنه‌که‌ی کردوه، پێیان راگه‌یاندم که ده‌بی کوره‌که‌ی من به‌ردباران بکریت، منیش سه‌د سه‌ر مه‌ر و که‌نیزه‌کێکم دایه، بۆ شه‌وه‌ی کوره‌که‌م به‌ردباران نه‌کریت، له‌پاشدا له‌ زاناکانم پرسی، وتیان: کوره‌که‌ی تو سه‌د شه‌لاقی لی ده‌دریت و سالی دورد‌ه‌خریته‌وه، ژنه‌که‌ی شه‌ویش به‌ردباران ده‌کریت، پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رمووی: (سویند به (الله) به‌ قورئانه‌که‌ی خوا بریار ده‌ده‌م له‌نیوانتاندا، سه‌د سه‌ر مه‌ر و که‌نیزه‌که‌که‌ نه‌گه‌رێنینه‌وه بۆ تو، کوره‌که‌ت سه‌د شه‌لاقی لی ده‌دری و سالی دورد‌ه‌خریته‌وه). کوره‌که‌ی سه‌د شه‌لاقی لی دراو، سالی دور‌خایه‌وه. فه‌رمانی دا به‌ نونه‌یسی نه‌سه‌له‌می ب‌روات بۆ لای نافرته‌که‌ نه‌گه‌ر دانی پێدا نا زینای کردوه شه‌وه به‌ردبارانی بکه، نونه‌یس چوو بۆ لای نافرته‌که‌ دانی پێدا نا، شه‌ویش به‌ردبارانی کرد.

١٤٣٤ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، عَنْ مَنْصُورِ بْنِ زَادَانَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ جَطَّانَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ عَبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: خُذُوا عَنِّي، فَقَدْ جَعَلَ اللَّهُ لَهْنٍ سَبِيلًا النَّيْبُ بِالنَّيْبِ جُلْدُ مِائَةٍ، ثُمَّ الرَّجْمُ، وَالْبِكْرُ بِالْبِكْرِ جُلْدُ مِائَةٍ وَتَنْفِي سَنَةٍ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْهُمْ: عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ، وَأَبِي بَرْزَةَ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ، وَغَيْرُهُمْ، قَالُوا: النَّيْبُ يُجْلَدُ وَيُرْجَمُ، وَإِلَى هَذَا ذَهَبَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَهُوَ قَوْلُ إِسْحَاقَ وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْهُمْ: أَبُو بَكْرٍ، وَعُمَرُ، وَغَيْرُهُمَا: النَّيْبُ إِنَّمَا عَلَيْهِ الرَّجْمُ وَلَا يُجْلَدُ. وَقَدْ رَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِثْلَ هَذَا فِي غَيْرِ حَدِيثٍ فِي قِصَّةِ مَا عِزَّ وَغَيْرِهِ، أَنَّهُ أَمَرَ بِالرَّجْمِ وَلَمْ يَأْمُرْ أَنْ يُجْلَدَ قَبْلَ أَنْ يُرْجَمَ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَابْنِ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَخَذَ.

واته: له عوباده‌ی کوری صامیته‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که

فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (لیم وهریگر، لیم وهریگر،) (قَدْ جَعَلَ اللَّهُ هُنَّ سَبِيلًا): واته نه گهر ژن و پیاوئ هاوسه رگریان کردبوو زینایان کرد سزاکه یان بریتیه له وهی ههریه کینکیان سهد دار(شهلاق)ی لی بدریت، وه بهردبارانیش بکرتین. کوپ و کچیش نه گهر زینایان کرد نه وه به کی سهد دار(شهلاق)یان لی دهدریت، وه سالکیش دورده خرینه وه.

نافره تی سکپر بهردباران تا کرئ ههتا مندالتی ده بی

۹ - بَابُ تَرْبُصِ الرَّجْمِ بِالْحُبْلَى حَتَّى تَضَعَ

۱۴۳۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْمَرٌ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ أَبِي الْمُهَلَّبِ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، أَنَّ امْرَأَةً مِنْ جُهَيْنَةَ اعْتَرَفَتْ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالزَّيْنَا، فَقَالَتْ: إِنِّي حُبْلَى، فَدَعَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَيْهَا، فَقَالَ: أَحْسِنِ إِلَيْهَا، فَإِذَا وَضَعْتَ حَمْلَهَا فَأُخْرِجْنِي، فَفَعَلْ، فَأَمَرَ بِهَا، فَشَدَّتْ عَلَيْهَا ثِيَابُهَا، ثُمَّ أَمَرَ بِرَجْمِهَا، فَرَجِمَتْ، ثُمَّ صَلَّى عَلَيْهَا، فَقَالَ لَهُ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، رَجِمْتَهَا ثُمَّ تُصَلِّي عَلَيْهَا، فَقَالَ: لَقَدْ تَابَتْ تَوْبَةً لَوْ قُسِمَتْ بَيْنَ سَبْعِينَ مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ لَوَسِعَتْهُمْ، وَهَلْ وَجَدْتَ شَيْئًا أَفْضَلَ مِنْ أَنْ جَادَتْ بِنَفْسِهَا لِلَّهِ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له عیمرانی کوپی حوصهینه وه رهزای خوای لی بی ده گپینه وه، که فهرموویه تی: نافره تی - له فهرموده که ی نه باندا له هوژی جوههینه بوو - هات بو خرمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، دانی پیتا نا که زینای کردوه، وتی: من سکیشم پره، پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم (ولی) ههقداری ژنه که ی بانگ کرد، پیتی فهرموو: (چاک به له گه لی کاتی که سکه که ی دانا بیهینه بۆلام). کاتی که منداله که ی بوو هیئای بۆ لای، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم

فرمانی دا ژنه که یان به پوښاکه کهی خوئی شه ته کدا بو شه وی له کاتی بهردباران کردندا شهرمگهی دهرنه که ویت، له پاشدا فرمانی دا بهردباران کرا، یننجا فرمانی دا نویزیان مردویان له سهر کرد به کومهل، پی شه و عومهر ره زای خوی لی بی وتی: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نویژی له سهر ده کهیت له کاتیکدا که زینای کردوه، فرمووی: (سویند به (الله) که گیانی منی به دهسته ته و بهیه کی کردوه نه گهر بیتو دابهش بکری به سهر هفتا کهس له خه لکی مه دینه دا بهشی هدر هه مرویان ده کا، تهویه له وه باشت ده بی چی بی که رۆحی خوئی به خشی له بهر ره زامه ندی خوی گه وړه).

نهوی هاتووه دهر باره ی بهردبارانی نه هلی کتاب

۱۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي رَجْمِ أَهْلِ الْكِتَابِ

۱۴۳۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجَّمَ يَهُودِيًّا وَيَهُودِيَّةً. وَفِي الْحَدِيثِ قِصَّةٌ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نیبنو عومهر وه ره زای خویان لی بی ده گپړنه وه، که فرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ژن و پیاویکی جوله کهی بهردباران کرد.

۱۴۳۷ - (صحيح بما قبله) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَرِيكٌ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجَّمَ يَهُودِيًّا وَيَهُودِيَّةً. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عُمَرَ، وَالْبَرَاءِ، وَجَابِرٍ، وَابْنِ أَبِي أَوْفَى، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ جَزْءٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ. حَدِيثُ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ، قَالُوا: إِذَا اخْتَصَمَ أَهْلُ الْكِتَابِ وَتَرَفَعُوا إِلَى حُكَّامِ الْمُسْلِمِينَ حَكَمُوا بَيْنَهُمْ بِالْكِتَابِ

وَالسُّنَّةُ وَبِأَحْكَامِ الْمُسْلِمِينَ، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَا يُقَامُ عَلَيْهِمُ الْحَدُّ فِي الزَّيْنَةِ، وَالْقَوْلُ الْأَوَّلُ أَصَحُّ.

واته: له جابیری کوری سه مورده ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبعر صلی الله علیه وسلم زن و پیاویکی جوله که ی بهر دباران کرد.
به په پیره وکردنی فمرموده که زوربه ی زانایان ده فمرمبون: نه گهر خاوه ن نامه ناسمانیه کان وه که جوله که و گاور کیشه یان هه بوو هینایانه به ربه ده ست کاربه ده ستی موسولمانان نه وه ده بی به پیتی قورنان و سوننه ت و نه حکامی موسولمانان بریاریان بو درکه ن و حوکمیان بده ن، نه مهش و ته ی پیشه وایان نه حمده و نیسحاقه.

نه وه ی هاتوره ده رباره ی سالی دورخسته وه

۱۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّفْيِ

۱۴۳۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، وَيَحْيَى بْنُ أَكْثَمَ، قَالَا: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ إِدْرِيسَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ضَرَبَ وَغَرَبَ، وَأَنَّ أَبَا بَكْرٍ ضَرَبَ وَغَرَبَ، وَأَنَّ عُمَرَ ضَرَبَ وَغَرَبَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَزَيْدِ بْنِ خَالِدٍ، وَعُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ غَرِيبٌ، رَوَاهُ غَيْرُ وَاحِدٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ إِدْرِيسَ فَرَفَعُوهُ. وَرَوَى بَعْضُهُمْ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ إِدْرِيسَ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ أَنَّ أَبَا بَكْرٍ ضَرَبَ وَغَرَبَ، وَأَنَّ عُمَرَ ضَرَبَ وَغَرَبَ، حَدَّثَنَا بِذَلِكَ أَبُو سَعِيدٍ الْأَشْجَعِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ إِدْرِيسَ، وَهَكَذَا رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ مِنْ غَيْرِ رَوَايَةِ ابْنِ إِدْرِيسَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ نَحْوَ هَذَا، وَهَكَذَا رَوَاهُ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْحَاقَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ أَنَّ أَبَا بَكْرٍ ضَرَبَ وَغَرَبَ، وَأَنَّ عُمَرَ ضَرَبَ وَغَرَبَ، وَلَمْ يَذْكُرُوا فِيهِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَقَدْ صَحَّ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ النَّفْيُ رَوَاهُ: أَبُو هُرَيْرَةَ، وَزَيْدُ بْنُ خَالِدٍ، وَعُبَادَةُ بْنُ الصَّامِتِ،

وَعَبْرُهُمْ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْهُمْ: أَبُو بَكْرٍ، وَعُمَرُ، وَعَلِيٌّ، وَأَبِيٌّ بْنُ كَعْبٍ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ، وَأَبُو ذَرٍّ، وَعَبْرُهُمْ وَكَذَلِكَ رُوِيَ عَنْ غَيْرِ وَاحِدٍ مِنْ فُقَهَاءِ التَّابِعِينَ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَمَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ.

واته: له نیبنو عومهروه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: که سی هاوسه رگری نه کردایه و زینای بکردایه پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم شه لاقی لی ددها و سالی دوره خسته وه، ههروه ها پیشه وایان نه بو به کر و عومهریش رهزای خویان لی بی.

نه وهی هاتوره ده باره ی سالی دور خسته وه

۱۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّفْعِ

۱۴۳۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، وَيَحْيَى بْنُ أَكْثَمٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ إِدْرِيسَ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ضَرَبَ وَغَرَبَ، وَأَنَّ أَبَا بَكْرٍ ضَرَبَ وَغَرَبَ، وَأَنَّ عُمَرَ ضَرَبَ وَغَرَبَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَزَيْدِ بْنِ خَالِدٍ، وَعُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ غَرِيبٌ، رَوَاهُ غَيْرُ وَاحِدٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ إِدْرِيسَ فَرَفَعُوهُ. وَرَوَى بَعْضُهُمْ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ إِدْرِيسَ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ أَنَّ أَبَا بَكْرٍ ضَرَبَ وَغَرَبَ، وَأَنَّ عُمَرَ ضَرَبَ وَغَرَبَ، حَدَّثَنَا بِذَلِكَ أَبُو سَعِيدٍ الْأَشْجَعُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ إِدْرِيسَ، وَهَكَذَا رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ رِوَايَةِ ابْنِ إِدْرِيسَ عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ نَحْوَ هَذَا، وَهَكَذَا رَوَاهُ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْحَاقَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ أَنَّ أَبَا بَكْرٍ ضَرَبَ وَغَرَبَ، وَأَنَّ عُمَرَ ضَرَبَ وَغَرَبَ، وَلَمْ يَذْكُرُوا فِيهِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَقَدْ صَحَّ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ النَّبِيُّ رَوَاهُ: أَبُو هُرَيْرَةَ، وَزَيْدُ بْنُ خَالِدٍ، وَعُبَادَةُ بْنُ الصَّامِتِ، وَغَيْرُهُمْ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْهُمْ: أَبُو بَكْرٍ، وَعُمَرُ، وَعَلِيٌّ، وَأَبِيُّ بْنُ كَعْبٍ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ، وَأَبُو دَرٍّ، وَغَيْرُهُمْ وَكَذَلِكَ زَوْي عَنْ غَيْرِ وَاحِدٍ مِنْ فُقَهَاءِ التَّابِعِينَ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَمَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ.

واته: له نیبنو عومرهده رهزای خویان لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: که سی هاوسه رگری نه کردایه و زینای بکردایه یتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم شهلاقی لی ده دا و سالی دورده خسته وه، ههروه ها یتشه وایان نه بو به کر و عومهریش رهزای خویان لی بی.

جیهه جیکردنی حهدهدی شرعی که فاره ته بو خاوه نه که ی

۱۲ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْخُدُودَ كَفَّارَةٌ لِأَهْلِهَا

۱۴۳۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَبِي إِدْرِيسَ الْخَوْلَاطِيِّ، عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ قَالَ: كُنَّا عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي مَجْلِسٍ، فَقَالَ: تُبَايِعُونِي عَلَى أَنْ لَا تُشْرِكُوا بِاللَّهِ شَيْئًا، وَلَا تَسْرِقُوا، وَلَا تَزْنُوا، قَرَأَ عَلَيْهِمُ الْآيَةَ، فَمَنْ وَفَى مِنْكُمْ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ، وَمَنْ أَصَابَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا فَعُوقِبَ عَلَيْهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ، وَمَنْ أَصَابَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا فَسَتَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ، فَهُوَ إِلَى اللَّهِ، إِنْ شَاءَ عَذَّبَهُ، وَإِنْ شَاءَ عَفَّرَ لَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَجَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، وَخُزَيْمَةَ بْنِ ثَابِتٍ. حَدِيثُ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَقَالَ الشَّافِعِيُّ: لَمْ أَسْمَعْ فِي هَذَا الْبَابِ أَنَّ الْخُدَّ يَكُونُ كَفَّارَةً لِأَهْلِهِ شَيْئًا أَحْسَنَ مِنْ هَذَا الْحَدِيثِ قَالَ الشَّافِعِيُّ: وَأُحِبُّ

لِمَنْ أَصَابَ ذَنْبًا فَسَتَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ أَنْ يَسْتُرَ عَلَى نَفْسِهِ وَيَتُوبَ فِيمَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ رَبِّهِ وَكَذَلِكَ رُوي عَنْ أَبِي بَكْرٍ، وَعُمَرُ أَنَّهُمَا أَمَرَا رَجُلًا أَنْ يَسْتُرَ عَلَى نَفْسِهِ.

واته: له عوبادهی کوری صامیتهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: له کۆرو دانیشتنیکدا له خزمهت پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم بووین، فهرمووی: (به لاین و په یمانم پی بدن که هاوبهش بو خوا بریار نه ده، دزی نه که، زینا نه که، نایه تیکی بو خویندنهوه، نهوهی وه فای هه بی نهوه خیر و پاداشتی له سهر خوایه، ههر که سی تووشی تاوانی بوو سزای بو دانرابوو نه گهر سزادرا نهوه ده بیته که فارهت بو، ههر که سی تووشی شتی لهوشیوه بوو خوای گهوره بوو پووشی، له روژی قیامه تدا نه گهر ویستی سزای ده دات، نه گهر ویستیشی لی خوش دهی).

جیه جی کردنی همددی شهرعی به سهر که نیزه کدا

۱۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي إِقَامَةِ الْحَدِّ عَلَى الْإِمَاءِ

۱۴۴۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو سَعِيدٍ الْأَشْجِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو خَالِدٍ الْأَحْمَرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْأَعْمَشُ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا زَنَتُ أُمَّةٌ أَحَدِكُمْ فَلْيَجْلِدْهَا ثَلَاثًا بِكِتَابِ اللَّهِ، فَإِنْ عَادَتْ فَلْيَبْعُهَا، وَلَوْ يَحْتَلُّ مِنْ شَعْرٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَزَيْدِ بْنِ خَالِدٍ، وَشَيْبِلٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَالِكٍ الْأَوْسِيِّ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رُوي عَنْهُ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ، وَرَأَوْا أَنَّ يُقِيمَ الرَّجُلُ الْحَدَّ عَلَى تَمْلُوكِهِ دُونَ السُّلْطَانِ، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: يُرْفَعُ إِلَى السُّلْطَانِ، وَلَا يُقِيمُ الْحَدَّ هُوَ بِنَفْسِهِ، وَالْقَوْلُ الْأَوَّلُ أَصَحُّ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نه گهر که نیزه کی یه کیکتان زینای کرد به پیی قورئان همدی شرعی خوی به سهردا جیبه جی بکات و شه لاقی لی بدات، سی جار نه مدهی فهرموو، نه گهر بو چواره م جار دوویاره ی کرده وه با بیفرۆشی نه گهر به په تیکی مووش بی).

۱۴۴۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الطَّيَالِسِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَائِدَةُ بْنُ قُدَامَةَ، عَنِ السُّدِّيِّ، عَنْ سَعْدِ بْنِ عُبَيْدَةَ، عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ السُّلَمِيِّ قَالَ: حُطِبَ عَلَيَّ فَقَالَ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ، أَقِيمُوا الْحُدُودَ عَلَى أَرْقَائِكُمْ مَنْ أَحْصَنَ مِنْهُمْ وَمَنْ لَمْ يُحْصِنْ، وَإِنَّ أُمَّةَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زَنْتٌ فَأَمَرَنِي أَنْ أَجْلِدَهَا، فَأَتَيْتُهَا فَإِذَا هِيَ حَدِيثُ عَهْدٍ بِنَفَاسٍ، فَخَشِيتُ إِنْ أَنَا جَلَدْتُهَا أَنْ أَقْتُلَهَا، أَوْ قَالَ: تَمُوتُ، فَأَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لَهُ، فَقَالَ: أَحْسَنْتَ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ وَالسُّدِّيُّ اسْمُهُ إِسْمَاعِيلُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، وَهُوَ مِنَ الثَّابِعِينَ قَدْ سَمِعَ مِنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، وَرَأَى حُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ.

واته: له نه بو (عبد الرحمن) ی سوله مییه وه ده گیرنه وه، که پیشهوا عهلی رهزای خوای لی بی وتاری ددها فهرمووی: نهی خه لکینه همددی شرعی به سهر بهنده و که نیزه که کانتاندا جیبه جی بکه، ئیر هاوسه رگریان کردبی یان نا، که نیزه کیکی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم زینای کرد، فرمانی پی کردم شه لاقی لی بدهم، منیش بردم ده بینم خوینی له بهر ده پوات، ترسام نه گهر شه لاقی لی بدهم بیکورم یان بریت، بویه هینام بو خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، به سهرهاته کهم بو باس کرد، فهرمووی: (کاریکی چاکت کرد).

ده باره‌ی همددی شهرعی سهرخوش

۱۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي حَدِّ السَّكَرَانِ

۱۴۴۲ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ مِسْعَرٍ، عَنْ زَيْدِ الْعَمِّيِّ، عَنْ أَبِي الصَّدِّيقِ النَّاجِيِّ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ضَرَبَ الْحَدَّ بِنَعْلَيْنِ أُزْبَعَيْنِ، قَالَ مِسْعَرٌ: أَطْنُهُ فِي الْحُمْرِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَزْهَرَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَالسَّائِبِ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَعُقْبَةَ بْنِ الْحَارِثِ. حَدِيثُ أَبِي سَعِيدٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ وَأَبُو الصَّدِّيقِ النَّاجِيُّ اسْمُهُ بَكْرُ بْنُ عَمْرٍو، وَيُقَالُ: بَكْرُ بْنُ قَيْسٍ.

واته: له نه‌بو سه‌عیدی خودریه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم چل نه‌علی دده‌ا له که‌سی سهرخوش.

۱۴۴۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، قَالَ: سَمِعْتُ قَتَادَةَ، يُحَدِّثُ، عَنْ أَنَسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ أَتَى بِرَجُلٍ قَدْ شَرِبَ الْحَمْرَ فَضَرَبَهُ بِجَرِيدَتَيْنِ نَحْوِ الْأُزْبَعَيْنِ، وَفَعَلَهُ أَبُو بَكْرٍ، فَلَمَّا كَانَ عُمَرُ اسْتَشَارَ النَّاسَ، فَقَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ: كَأَخَفِ الْحُدُودِ ثَمَانِينَ، فَأَمَرَ بِهِ عُمَرُ. حَدِيثُ أَنَسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَغَيْرِهِمْ: أَنَّ حَدَّ السَّكَرَانِ ثَمَانُونَ.

واته: له نه‌نه‌سی کوری مالیکه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیاوی شه‌رابی خواردب‌ووه هتیا‌یان بو‌لای پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم به‌په‌لکه خورما‌نزیکه‌ی چل شه‌لاقی لی‌دا، پیتشه‌وا نه‌بو به‌کریش ره‌زای خوای لی بی له‌سه‌رده‌می جیتشین‌ی خویدا چل داری دده‌ا له‌ناره‌ق خو‌ر، کاتی که پیتشه‌وا عوم‌هر ره‌زای خوای لی بی بو‌و به‌خه‌لیفه‌ها‌وه‌لانی پیغه‌مبه‌ری صلی الله علیه وسلم کو‌کرده‌وه‌و راوی‌زی پی‌کردن پی‌فه‌رموون: ناره‌ق خواردن په‌ره‌ی سه‌ندووه،

نیوه له باره ی همدی ناروق خوره وه راتان چونه؟ (عبد الرحمن) ی کوری عهوف پیی فرممو: به قهد که مترین سزای لی بکه که ههشتا شهلاقه، جا پیشهوا عومره رهزای خوی لی بی فرمانی ده رکرد و ههشتا داری بو ناروق خور بریه وه.

نه وه ی شه رابی خوارده وه تا سی جار شه لاقی لی بدهن،

بو چوارهم جار بیکورن

۱۵ - بَابُ مَا جَاءَ مَنْ شَرِبَ الْخَمْرَ فَاجْلِدُوهُ، وَمَنْ عَادَ فِي الرَّابِعَةِ فَأَقْتُلُوهُ

۱۴۴۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ عَيَّاشٍ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ بَهْدَلَةَ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ مُعَاوِيَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ شَرِبَ الْخَمْرَ فَاجْلِدُوهُ، فَإِنْ عَادَ فِي الرَّابِعَةِ فَأَقْتُلُوهُ. قَالَ: وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَالْشَّرِيدِ، وَشُرْحَبِيلِ بْنِ أَوْسٍ، وَجَرِيرٍ، وَأَبِي الرَّمْدِ الْبَلَوِيِّ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو. حَدِيثُ مُعَاوِيَةَ هَكَذَا رَوَى الثَّوْرِيُّ أَيْضًا، عَنْ عَاصِمٍ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ مُعَاوِيَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَوَى ابْنُ جُرَيْجٍ، وَمَعْمَرٌ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَمِعْتُ مُحَمَّدًا يَقُولُ: حَدِيثُ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ مُعَاوِيَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي هَذَا أَصَحُّ، مِنْ حَدِيثِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَإِنَّمَا كَانَ هَذَا فِي أَوَّلِ الْأَمْرِ ثُمَّ نُسِخَ بَعْدُ، هَكَذَا رَوَى مُحَمَّدُ بْنُ إِسْحَاقَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ مَنْ شَرِبَ الْخَمْرَ فَاجْلِدُوهُ، فَإِنْ عَادَ فِي الرَّابِعَةِ فَأَقْتُلُوهُ، قَالَ: ثُمَّ أَنَّى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعْدَ ذَلِكَ بِرَجُلٍ قَدْ شَرِبَ الْخَمْرَ فِي الرَّابِعَةِ فَضَرَبَهُ وَلَمْ يَقْتُلْهُ، وَكَذَلِكَ رَوَى الزُّهْرِيُّ، عَنْ قَبِيصَةَ بْنِ دُوَيْبٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ هَذَا قَالَ: فَرَفَعَ الْقَتْلَ، وَكَانَتْ رُحْصَةً، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ عَامَّةِ أَهْلِ الْعِلْمِ لَا نَعْلَمُ بَيْنَهُمْ اخْتِلَافًا فِي ذَلِكَ فِي الْقَدِيمِ وَالْحَدِيثِ وَمِمَّا يُقْوِي

هَذَا مَا رَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ أَوْجُهٍ كَثِيرَةٍ أَنَّهُ قَالَ: لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَّا يَأْخُذَ ثَلَاثَ: النَّفْسُ بِالنَّفْسِ، وَالنَّيْبُ الزَّائِنِ، وَالتَّارِكُ لِدِينِهِ.

واته: له موعاویه وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (نه گهر که سی ئاره قی خواره وه تا سی جار شه لاقی لی بدن، نه گهر بو چواره م جار گه رایه وه سه ری بیکوژن).

له جابیری کوری (عبد الله) وه رهزای خوای لی بی، له پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم ده گێرنه وه، که له پاش نه وه پیاویکیان هینا بو لای بو چواره م جار گه رایه وه سه ر شه راب خواره نه وه شه لاقی لیدا و نه یکوشت.

له پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم ده گێرنه وه، که فەرموویه تی: (حه لā نیه خوین رشتنی مرۆقی موسولمان که شایه تومانی بهینی و بلی: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّي رَسُولُ اللَّهِ). واته: شایه تی ده ده م که هیچ په رستراویک نیه به هه ق جگه له (الله)، وه منیش نیرراوی خوای گه وره م. ته نها له م سی حاله ته دا نه بیته: زه واجی کردیته و زینای کردیته، گیان له تۆله ی گیان واته موسلمانیکه به نارها و کوشتیته، یان پاشگه زبوویته وه له نیسلام و له کۆمه لی موسولمانان جیا بوویته وه).

ئوه ی هاتووه ده رباره ی له سه ر چه ند ده ستی دز ده بردریته

١٦ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَيْفِ تَقْطَعُ يَدَ السَّارِقِ

١٤٤٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، أَخْبَرْتُهُ عَمْرُو، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقْطَعُ فِي رُبْعٍ دِينَارٍ فَصَاعِدًا.

حَدِيثُ عَائِشَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَقَدْ رُويَ هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ، عَنْ عُمَرَ، عَنْ عَائِشَةَ مَرْفُوعًا، وَرَوَاهُ بَعْضُهُمْ، عَنْ عُمَرَ، عَنْ عَائِشَةَ مَوْفُوفًا.

واته: له عائیشهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم لهسهر چاره که دیناری زیاتر دهستی دزی دهبری - دیناری زیر - .

١٤٤٦ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: قَطَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي يَجَنٍّ قِيمَتُهُ ثَلَاثَةُ دَرَاهِمَ وَفِي الْبَابِ عَنْ سَعْدٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَيْمَنَ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْهُمْ: أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ، قَطَعَ فِي خَمْسَةِ دَرَاهِمَ وَرُويَ عَنْ عُثْمَانَ، وَعَلِيٍّ: أَنَّهُمَا قَطَعَا فِي رُبْعِ دِينَارٍ وَرُويَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي سَعِيدٍ، أَنَّهُمَا قَالَا: تُقَطَّعُ الْيَدُ فِي خَمْسَةِ دَرَاهِمَ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ فُقَهَاءِ التَّابِعِينَ، وَهُوَ قَوْلُ مَالِكٍ بْنِ أَنَسٍ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ: رَأَوْا الْقَطْعَ فِي رُبْعِ دِينَارٍ فَصَاعِدًا. وَقَدْ رُويَ عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ أَنَّهُ قَالَ: لَا قَطْعَ إِلَّا فِي دِينَارٍ، أَوْ عَشْرَةِ دَرَاهِمَ، وَهُوَ حَدِيثٌ مُرْسَلٌ، وَرَوَاهُ الْقَاسِمُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ. وَالْقَاسِمُ لَمْ يَسْمَعْ مِنْ ابْنِ مَسْعُودٍ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَأَهْلِ الْكُوفَةِ، قَالُوا: لَا قَطْعَ فِي أَقَلِّ مِنْ عَشْرَةِ دَرَاهِمَ. وَرُويَ عَنْ عَلِيٍّ أَنَّهُ قَالَ: لَا قَطْعَ فِي أَقَلِّ مِنْ عَشْرَةِ دَرَاهِمَ. وَلَيْسَ إِسْنَادُهُ بِمُتَّصِلٍ.

واته: له ثیبنو عومرهوه رهزای خوایان لی بی دهگیرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دهستی دزیکې بری لهسهر قه لغانی که نرخه که ی سى درهم بوو.

نهوی هاتوره دهرباره‌ی هه‌لواسینی دهستی دز

۱۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَغْلِيْقِ يَدِ السَّارِقِ

۱۴۴۷ - (ضعیف) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ عَلِيٍّ الْمُقَدَّمِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَجَّاجُ، عَنْ مَكْحُولٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ مُخَيَّرٍ، قَالَ: سَأَلْتُ فَضَالَهَ بْنَ عُبَيْدٍ عَنْ تَغْلِيْقِ الْيَدِ فِي عُنُقِ السَّارِقِ أَمِنْ السَّنَةِ هُوَ؟ قَالَ: أُنِيَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِسَارِقٍ فَقَطَعَتْ يَدُهُ، ثُمَّ أَمَرَ بِهَا، فَعُلِقَتْ فِي عُنُقِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عُمَرَ بْنِ عَلِيٍّ الْمُقَدَّمِيِّ، عَنِ الْحَجَّاجِ بْنِ أَرْطَاةَ وَعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ مُخَيَّرٍ هُوَ أَخُو عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُخَيَّرٍ شَامِيٍّ.

واته: له (عبد الرحمن) ی کوری موحه‌یریزه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که فه‌رموویه‌تی: پرسیارمان کرد له (فضالة) ی کوری عوبه‌ید دهرباره‌ی دز دهستی ده‌بردیت و هه‌لی نه‌واسن به ملیدا که ئایا سوننه‌ته یان نا؟ (فضالة) وتی: دزیکیان هینا بو لای پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌ستیان بری، له‌پاشدا فه‌رمانی دا به بری‌ای هه‌لی‌واسن به ملیه‌وه.

ده‌باره‌ی ده‌ست برین له‌سه‌ر مال فراندن و خیانه‌ت.

۱۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْخَائِنِ، وَالْمُخْتَلِسِ، وَالْمُنْتَهَبِ

۱۴۴۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُشْرَمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِيسَى بْنُ يُونُسَ، عَنْ ابْنِ جُرَيْجٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَيْسَ عَلَى خَائِنٍ، وَلَا مُنْتَهَبٍ، وَلَا مُخْتَلِسٍ قَطْعٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَقَدْ رَوَاهُ مُغِيرَةُ بْنُ مُسْلِمٍ أَخُو عَبْدِ الْعَزِيزِ الْقُسَمَلِيُّ، كَذَا قَالَ، عَلِيُّ

بْنُ الْمَدِينِيِّ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ حَدِيثِ ابْنِ جُرَيْجٍ. الْمُغِيرَةُ بْنُ مُسْلِمٍ هُوَ بَصْرِيٌّ.

واته: له جابیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (دهستی خائین نابریتی - نه وه که سهی نه مانه تیک لایه و خیانه تی لی بکات نه وه دهستی نابریتی -، ههروه ها دهستی مال تالانکه و مال فرین نابریتی).

دهست نابردری له سهر دزینی کرۆکی خورماو بهر به داره وه

۱۹ - بَابُ مَا جَاءَ لَا قَطْعَ فِي ثَمَرٍ وَلَا كَثْرٍ

۱۴۴۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ مُحَمَّدٍ بْنِ يَحْيَى بْنِ حَبَّانَ، عَنْ عَمِّهِ وَاسِعِ بْنِ حَبَّانَ، أَنَّ رَافِعَ بْنَ خَدِيجٍ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَا قَطْعَ فِي ثَمَرٍ وَلَا كَثْرٍ. هَكَذَا رَوَى بَعْضُهُمْ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ يَحْيَى بْنِ حَبَّانَ، عَنْ عَمِّهِ وَاسِعِ بْنِ حَبَّانَ، عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ رِوَايَةِ اللَّيْثِ بْنِ سَعْدٍ، وَرَوَى مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ يَحْيَى بْنِ حَبَّانَ، عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَمْ يَذْكُرُوا فِيهِ عَنْ وَاسِعِ بْنِ حَبَّانَ.

واته: له رافعی کوری خه دیمه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: بۆ خۆم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دهیغه رموو: (دهست نابردری له سهر کرۆکی خورماو بهر به داره وه).

ده باره‌ی له غه‌زادا ده‌ست نابردری له‌سهر دزی

۲۰ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ لَا تُقَطَّعُ الْأَيْدِي فِي الْعَزْوِ

۱۴۵۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ لَهْيَعَةَ، عَنْ عِيَّاشِ بْنِ عَبَّاسٍ الْمِصْرِيِّ، عَنْ شَيْمِ بْنِ بَيْتَانَ، عَنْ جُنَادَةَ بْنِ أَبِي أُمَيَّةَ، عَنْ بُسْرِ بْنِ أَرْطَاةَ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَا تُقَطَّعُ الْأَيْدِي فِي الْعَزْوِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ وَقَدْ رَوَاهُ غَيْرُ ابْنِ لَهْيَعَةَ هَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوُ هَذَا، وَيُقَالُ بُسْرُ بْنُ أَبِي أَرْطَاةَ أَيْضًا، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْهُمْ: الْأَوْزَاعِيُّ: لَا يَزَوْنَ أَنْ يُقَامَ الْحَدُّ فِي الْعَزْوِ بِحَضْرَةِ الْعَدُوِّ تَخَافَةَ أَنْ يَلْحَقَ مَنْ يُقَامُ عَلَيْهِ الْحَدُّ بِالْعَدُوِّ، فَإِذَا خَرَجَ الْإِمَامُ مِنْ أَرْضِ الْحَرْبِ وَرَجَعَ إِلَى دَارِ الْإِسْلَامِ أَقَامَ الْحَدَّ عَلَى مَنْ أَصَابَهُ كَذَلِكَ قَالَ الْأَوْزَاعِيُّ.

واته: له بوسری کوری (أرطاة) وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: بۆ خۆم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌یفه‌رموو: (له‌غه‌زادا ده‌ستی دز نابردریت).

ده باره‌ی پیاوی سواری که‌نیزه‌کی هاوسه‌ره‌که‌ی بی

۲۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّجُلِ يَقَعُ عَلَى جَارِيَةِ امْرَأَتِهِ

۱۴۵۱ - (ضعيف) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي عَزُوبَةَ، وَأَيُّوبَ بْنِ مِسْكِينٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ سَالِمٍ قَالَ: رُفِعَ إِلَى الثُّغَمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَجُلٌ وَقَعَ عَلَى جَارِيَةِ امْرَأَتِهِ، فَقَالَ: لَأَقْضِيَنَّ فِيهَا بِقَضَاءِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، لَئِنْ كَانَتْ أَحَلَّتْهَا لَهُ لَأَجْلِدَنَّهُ مِائَةً، وَإِنْ لَمْ تَكُنْ أَحَلَّتْهَا لَهُ رَجَعْتُه.

واته: له حه‌بیبی کوری سالیمه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیاوی سواری که‌نیزه‌کی ژنه‌که‌ی خۆی بوو بوو، سکا‌لایان به‌رزکرده‌وه بۆ

لای نوعمانی کوپی به شیر ره زای خوای لی بی - نهو کاته کار به دهستی کوفه بوو
 - فهرمووی: به حوکم و بریاری یتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بریاری بو
 دهدهم، نه گهر ژنه کت بۆتی حه لال کردبی و مؤلهتی پی دابی نهوا سهد دارت لی
 دهدهم، به لام نه گهر ژنه کت بۆتی حه لال نه کردبی و مؤلهتی پی نه دابی نهوا
 به ردبارانت ده کهم. - له پاشدا بۆیان ده رکهوت که ژنه کهی بۆی حه لال کردوه
 مؤلهتی پی داوه، نیت سهد داری لی دا - .

۱۴۵۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْنٌ، عَنْ أَبِي بَشِيرٍ، عَنْ
 حَبِيبِ بْنِ سَالِمٍ، عَنِ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ نَحْوَهُ، وَيُرْوَى عَنْ قَتَادَةَ أَنَّهُ قَالَ: كُتِبَ بِهِ إِلَى
 حَبِيبِ بْنِ سَالِمٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْمُحَبِّقِ. حَدِيثُ الثُّعْمَانِ فِي إِسْنَادِهِ
 اضْطِرَابٌ، سَمِعْتُ مُحَمَّدًا يَقُولُ: لَمْ يَسْمَعْ قَتَادَةُ مِنْ حَبِيبِ بْنِ سَالِمٍ هَذَا الْحَدِيثَ إِنَّمَا
 رَوَاهُ، عَنْ خَالِدِ بْنِ عَرْفُطَةَ وَأَبُو بَشِيرٍ لَمْ يَسْمَعْ مِنْ حَبِيبِ بْنِ سَالِمٍ هَذَا أَيْضًا، إِنَّمَا رَوَاهُ
 عَنْ خَالِدِ بْنِ عَرْفُطَةَ. وَقَدْ اخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي الرَّجُلِ يَقَعُ عَلَى جَارِيَةِ امْرَأَتِهِ، فَرُوي
 عَنْ غَيْرِ وَاحِدٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْهُمْ: عَلِيٌّ، وَابْنُ عُمَرَ أَنَّ
 عَلَيْهِ الرَّجْمَ. وَقَالَ ابْنُ مَسْعُودٍ: لَيْسَ عَلَيْهِ حَدٌّ وَلَكِنْ يُعَزَّرُ، وَذَهَبَ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ
 إِلَى مَا رَوَى الثُّعْمَانُ بْنُ بَشِيرٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

نهوهی هاتووه ده رباره ی نافرته تی به زور زینای له گه لدا بکری

۲۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمَرْأَةِ إِذَا اسْتُكْرِهَتْ عَلَى الزَّانَا

۱۴۵۳ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَمَّرُ بْنُ سُلَيْمَانَ الرَّقِّيُّ، عَنْ
 الْحَجَّاجِ بْنِ أَرْطَاةَ، عَنْ عَبْدِ الْجَبَّارِ بْنِ وَاثِلِ بْنِ حُجْرٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: اسْتُكْرِهَتْ امْرَأَةٌ
 عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَذَرَأَ عَنْهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

ال حَدِّ، وَأَقَامَهُ عَلَى الَّذِي أَصَابَهَا، وَلَمْ يُذَكِّرْ أَنَّهُ جَعَلَ لَهَا مَهْرًا. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، وَلَيْسَ إِسْنَادُهُ بِمُتَّصِلٍ. وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ سَمِعْتُ مُحَمَّدًا يَقُولُ: عَبْدُ الْجُبَّارِ بْنُ وَائِلِ بْنِ حُجْرٍ لَمْ يَسْمَعْ مِنْ أَبِيهِ وَلَا أَدْرَكَهُ، يُقَالُ: إِنَّهُ وَلِدَ بَعْدَ مَوْتِ أَبِيهِ بِأَشْهُرٍ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: أَنْ لَيْسَ عَلَى الْمُسْتَكْرِهَةِ حَدٌّ.

واته: له (عبد الجبار) ی کورپی وائیلی کورپی حوجره وه، له باوکیه وه ره زای خوای لى بى ده گپړنه وه، که فدرموویه تی: له سرده مې پیغه مبهری خوادا صلى الله علیه وسلم پیاوئ به زور زینای له گهلا نافرته تیکدا کرد، حهدهدی شهرعی سهپان به سر پیاوه که دا.

١٤٥٤ - (حسن دون قوله (أرجوه) والأرجح لم يرموه) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى النَّيْسَابُورِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ، عَنْ إِسْرَائِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سِمَاكُ بْنُ حَرْبٍ، عَنْ عُلْقَمَةَ بْنِ وَائِلِ الْكِنْدِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ امْرَأَةً خَرَجَتْ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تُرِيدُ الصَّلَاةَ، فَتَلَقَّاهَا رَجُلٌ فَتَجَلَّلَهَا، فَقَضَى حَاجَتَهُ مِنْهَا، فَصَاحَتْ، فَاَنْطَلَقَ، وَمَرَّ عَلَيْهَا رَجُلٌ، فَقَالَتْ: إِنَّ ذَاكَ الرَّجُلَ فَعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا، وَمَرَّتْ بِعَصَابَةِ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ، فَقَالَتْ: إِنَّ ذَاكَ الرَّجُلَ فَعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا، فَاَنْطَلَقُوا، فَأَخَذُوا الرَّجُلَ الَّذِي ظَنَنْتُ أَنَّهُ وَقَعَ عَلَيْهَا وَأَتَوْهَا، فَقَالَتْ: نَعَمْ هُوَ هَذَا، فَأَتَوْا بِهِ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَلَمَّا أَمَرَ بِهِ لِيُرْجَمَ قَامَ صَاحِبُهَا الَّذِي وَقَعَ عَلَيْهَا، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَنَا صَاحِبُهَا، فَقَالَ لَهَا: اذْهَبِي فَقَدْ غَفَرَ اللَّهُ لَكَ، وَقَالَ لِلرَّجُلِ قَوْلًا حَسَنًا، وَقَالَ لِلرَّجُلِ الَّذِي وَقَعَ عَلَيْهَا: ارْجُمُوهُ، وَقَالَ: لَقَدْ تَابَ تَوْبَةً لَوْ تَابَهَا أَهْلُ الْمَدِينَةِ لَقُبِلَ مِنْهُمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ صَحِيحٌ وَعُلْقَمَةُ بْنُ وَائِلِ بْنِ حُجْرٍ سَمِعَ مِنْ أَبِيهِ وَهُوَ أَكْبَرُ مِنْ عَبْدِ الْجُبَّارِ بْنِ وَائِلِ، وَعَبْدُ الْجُبَّارِ لَمْ يَسْمَعْ مِنْ أَبِيهِ.

واته: له عهلقه مهی کوری وائیله وه، له باوکیه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که له سه رده می پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم نافرته تیک له مال ده رچوو بۆ مزگهوت به مبهستی نویژ کردن له پینگا پیایوی ریتی پی گرت و به زۆر له گه لی جوت بوو، نافرته که هاواری کرد، کابرا بۆی ده رچوو، پیایوکی تر دای به لایدا وتی: نهم پیاهو بوو نه وهی له گه ل کردم - پی ده چی شهو بوو بیت و تاریک بوو بیت - ، کۆمه لی له کۆچهران دایان به لایدا وتی: نهم پیاهو بوو نه وهی له گه ل کردم، نهوانیش رۆشتن گرتیان و هیتایان وتی: به لی نهم پیاهو بوو، پیاهو که یان هیتا بۆ خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم کاتی که فرمانی دا به بهردباران کردنی، نهو پیاهوی که که تنه که ی کردبوو ههستا وتی: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، من نهو تاوانهم کردوو نهم پیاهو نه بووه و ناگای لی نیه، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به نافرته که ی فرموو: (تۆ برۆ به پراستی خوای گه وره لیّت خوش بووه). فرمایشتیکی جوانی فرموو به پیاهو بی تاوانه که، بهو پیاهوی که که تنه که ی کردبوو فرمووی: (بهردبارانی بکهن). له پاشدا فرمووی: (به پراستی تهوبه یه کی کرد نه گهر هه موو خه لکی مه دینه بهو شتیه به تهوبه یان بکردایه خوای گه وره لیی وهرده گرتن و له ههر هه موویان خوش ده بوو).

دهرباره ی که سی له گه ل ناز له دا کاری جوت بیت

۲۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ يَقْعُ عَلَى الْبَهِيمَةِ

۱۴۵۵ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَمْرٍو السَّوَّاقُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ عَمْرٍو بْنِ أَبِي عَمْرٍو، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ وَجَدْتُمُوهُ وَقَعَ عَلَى بَيْمَةٍ فَأَقْتُلُوهُ، وَأَقْتُلُوا الْبَهِيمَةَ).

واته: له نیبنو عه باسه ره زای خویان لی بی ده گترنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (ههرکه سی کاری جوتبسونی له گهل ناژه ل کرد خوی و ناژه له کهش بکوژن).

(حسن) فَقِيلَ لِابْنِ عَبَّاسٍ: مَا شَأْنُ الْبَهِيمَةِ؟ قَالَ: مَا سَمِعْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي ذَلِكَ شَيْئًا، وَلَكِنْ أَرَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَرِهَ أَنْ يُؤْكَلَ مِنْ لَحْمِهَا، أَوْ يُنْتَفَعَ بِهَا، وَقَدْ عَمِلَ بِهَا ذَلِكَ الْعَمَلُ. هَذَا حَدِيثٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَمْرِو بْنِ أَبِي عَمْرٍو، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَقَدْ رَوَى سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، عَنْ عَاصِمٍ، عَنْ أَبِي رَزِينٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّهُ قَالَ: مَنْ أَتَى بَهِيمَةً فَلَا حَدَّ عَلَيْهِ. حَدَّثَنَا بِذَلِكَ مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ وَهَذَا أَصَحُّ مِنَ الْحَدِيثِ الْأَوَّلِ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ.

به نیبنو عه باس ره زای خویان لی بی وترا: کوشتنی ناژه له که له بهرچی، فهرمووی: له وباروه هیچم نه بیستوه له پیغه مبهری خواوه صلی الله علیه وسلم، وانه زانم بویه وای فهرموو چونکه هزی نه کرد گوشتی بخوری و سوودی لی وهرگیری له بهر نه بجامدانی نهو کاره ناشیرینه له گهلیدا.

دهرباره ی همددی شرعی نیربازی

۲۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي حَدِّ اللَّوْطِيِّ

۱۴۵۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَمْرِو السَّوَّاقِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ أَبِي عَمْرٍو، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ وَجَدْتُمُوهُ يَعْمَلُ عَمَلَ قَوْمِ لُوطٍ فَأَقْتُلُوا الْفَاعِلَ وَالْمَفْعُولَ بِهِ. وَفِي

البَابُ عَنْ جَابِرٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. وَإِنَّمَا يُعْرَفُ هَذَا الْحَدِيثُ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَرَوَى مُحَمَّدُ بْنُ إِسْحَاقَ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ أَبِي عَمْرٍو، فَقَالَ: مَلْعُونٌ مَنْ عَمِلَ عَمَلِ قَوْمِ لُوطٍ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ الْقَتْلَ، وَذَكَرَ فِيهِ مَلْعُونٌ مَنْ أَتَى بَحِيمَةً. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ عَاصِمِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ سَهْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: اقْتُلُوا الْفَاعِلَ وَالْمَفْعُولَ بِهِ. هَذَا حَدِيثٌ فِي إِسْنَادِهِ مَقَالٌ، وَلَا نَعْرِفُ أَحَدًا رَوَاهُ عَنْ سَهْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، غَيْرَ عَاصِمِ بْنِ عُمَرَ الْعُمَرِيِّ، وَعَاصِمِ بْنِ عُمَرَ يُضَعَّفُ فِي الْحَدِيثِ مِنْ قَبْلِ حِفْظِهِ. وَاخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي حَدِّ اللَّوْطِيِّ، فَرَأَى بَعْضُهُمْ: أَنَّ عَلَيْهِ الرَّجْمَ أَخْصَنَ أَوْ لَمْ يُخْصَنَ، وَهَذَا قَوْلُ مَالِكٍ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ، وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ فُقَهَاءِ التَّابِعِينَ مِنْهُمْ: الْحَسَنُ الْبَصْرِيُّ، وَإِبْرَاهِيمُ النَّخَعِيُّ، وَعَطَاءُ بْنُ أَبِي رَجَاحٍ، وَغَيْرُهُمْ، قَالُوا: حَدُّ اللَّوْطِيِّ حَدُّ الزَّانِي، وَهُوَ قَوْلُ الثَّوْرِيِّ، وَأَهْلِ الْكُوفَةِ.

واته: له ټيبنو عه باسه وه ره زای خوايان لى بى ده گيرنه وه، كه وتويه تى: پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فهرموويه تى: (نه گهر ديتان كه سينك نيربازى ده كات بكهر و بدهر هه ردوكيان بكورن).

زانايان رايان جياوازه له سر همددي شرعى نيربازى، هه نديكيان پييان وايه بهر دباران بكرى ټيتر هاوسه رگيرى كړدبى يان نا، نه مهش وتهى پيشه وايان ماليك و شافيعى و نه حمد و نيسحاقه. هه ندى له زانايان له شويته كه وتوان له وانه: هه سده نى به صرى و ټيبراهيمى نه خه عى و (عطاء)ى كورپى نه بو ره باح و جگه له وانيش ده فهرمون: همددي شرعى نيربازى وهك همددي شرعى زينا وايه، نه مهش وتهى پيشه وا سوفيانى (ثوري) و خه لكى كوفه يه.

١٤٥٧ - (حسن) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، حَدَّثَنَا هَمَّامٌ، عَنْ الْقَاسِمِ بْنِ عَبْدِ الْوَاحِدِ الْمَكِّيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَقِيلٍ، أَنَّهُ سَمِعَ جَابِرًا

يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ أَحْوَفَ مَا أَخَافُ عَلَى أُمَّتِي عَمَلُ قَوْمٍ لُوطٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَقِيلٍ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، عَنْ جَابِرٍ.

واته: له جابیره وه رهزای خوای لی بی ده گینه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نه وهی که من زور لیتی ده ترسم له بارهی نوممه ته که مه وه بلاو بوونه وهی کاری نیریازی به له ناویاندا).

نه وهی هاتوره ده بارهی هه لگه راوه له دین

۲۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمُرْتَدِّ

۱۴۵۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الضَّيِّيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ الثَّقَفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَيُّوبُ، عَنْ عِكْرِمَةَ، أَنَّ عَلِيًّا حَرَّقَ قَوْمًا ارْتَدُّوا عَنِ الْإِسْلَامِ، فَبَلَغَ ذَلِكَ ابْنُ عَبَّاسٍ، فَقَالَ: لَوْ كُنْتُ أَنَا لَقَتَلْتُهُمْ بِقَوْلِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ بَدَّلَ دِينَهُ فَاقْتُلُوهُ. وَلَمْ أَكُنْ لِأَحْرِقَهُمْ بِقَوْلِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ لَا تُعَذِّبُوا بَعْدَ اللَّهِ، فَبَلَغَ ذَلِكَ عَلِيًّا، فَقَالَ: صَدَقَ ابْنُ عَبَّاسٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي الْمُرْتَدِّ، وَاحْتَلَفُوا فِي الْمَرْأَةِ إِذَا ارْتَدَّتْ عَنِ الْإِسْلَامِ، فَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ: تُقْتَلُ، وَهُوَ قَوْلُ الْأَوْزَاعِيِّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ: تُجْبَسُ وَلَا تُقْتَلُ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَغَيْرِهِ مِنْ أَهْلِ الْكُوفَةِ.

واته: له عیکره مه وه ده گینه وه، که پیشهوا عه لی رهزای خوای لی بی خه لکانیتی سوتاند به ناگر که پاشگه زبووونه وه له نیسلام، هه واله که گه یشته وه به نیبنو عبباس رهزای خویان لی بی فهرمووی: نه گهر من له جیتی نهو بوومایه ده مکوشتن، له بهر فهرمایشته که ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم که

فهرموویه تی: (هه رکهس دینی خوی گۆری و له ئیسلام پاشگه زیویه وه بیکوژن) ، نه ده بوو به ناگر بیان سوتینی، له بهر فهرمایشته که ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم: (به سزای تایبه تی خوی گه و ره سزای خه لک مه ده ن که بریتیه سوتاندن). جا که هه واته که گه یشته وه به پیشه واه عه لی فهرمووی: ئیبنو عه باس راست ده کات.

هه ندی له زانایان په پیره ی نه مه ده که ن سه باره ت به حوکمی هه لگه راوه له دین، به لام رایان جیاوازه له سه ر ئافره ت کاتی له ئیسلام پاشگه زیبته وه، هه ندی له زۆریه ی زانایان ده فهرموون: ده کوژریت، نه مه ش وه ی پیشه وایان نه وزاعی و نه حمده و ئیسه قه ، هه ندیکی تریان ده فهرموون: زیندانی ده کریت و ناکوژریت، نه مه ش وه ی پیشه واه سو فیانی (ثوری) و جگه له وه له خه لکی کوفه .

ده باره ی نه وه ی چه ک هه لده گری بو دژایه تی موسولمانان

۲۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ شَهَرَ السِّلَاحَ

۱۴۵۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، وَأَبُو السَّائِبِ سَلَمٌ بْنُ جُنَادَةَ، قَالَا: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ بُرَيْدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ جَدِّهِ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ أَبِي مُوسَى، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ حَمَلَ عَلَيْنَا السِّلَاحَ فَلَيْسَ مِنَّا. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ، وَابْنِ الزُّبَيْرِ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَسَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ. حَدِيثُ أَبِي مُوسَى حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو موساوه ره زای خوی لی بی ده گێرنه وه، که پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نه وکه سه ی له دژی ئیمه چه ک هه لگری نه وه له سه ر ریباز و سونه ته ی ئیمه نییه).

نهوی هاتوره دهر بارهی همددی شهرعی جادو و گهر

۲۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي حَدِّ السَّاحِرِ

۱۴۶۰ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ مُسْلِمٍ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ جُنْدَبٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: حَدِّ السَّاحِرِ ضَرْبَةً بِالسَّيْفِ. هَذَا حَدِيثٌ، لَا نَعْرِفُهُ مَرْفُوعًا إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَإِسْمَاعِيلُ بْنُ مُسْلِمٍ الْمَكِّيُّ يُضَعَّفُ فِي الْحَدِيثِ مِنْ قِبَلِ حِفْظِهِ وَإِسْمَاعِيلُ بْنُ مُسْلِمٍ الْعَبْدِيُّ الْبَصْرِيُّ قَالَ: وَكَيْفَ هُوَ ثَقَّةٌ وَيَرْوِي عَنِ الْحَسَنِ أَيْضًا، وَالصَّحِيحُ عَنْ جُنْدَبٍ مَوْفُوفًا وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَغَيْرِهِمْ، وَهُوَ قَوْلُ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ وَقَالَ الشَّافِعِيُّ: إِنَّمَا يُقْتَلُ السَّاحِرُ إِذَا كَانَ يَعْمَلُ فِي سِحْرِهِ مَا يَبْلُغُ بِهِ الْكُفْرَ، فَإِذَا عَمِلَ عَمَلًا دُونَ الْكُفْرِ فَلَمْ تَرَوْا عَلَيْهِ قِتْلًا.

واته: له جوندوبهوه رهزای خوای لى بى ده گيرنهوه، كه فهرموويه تى: پیغه مبهرى خوا صلى الله علیه وسلم فهرموويه تى: (همددى شهرعى ساحير و جادوو گهر دان له مليه تى به شمشير).

دهر بارهی که سى دزی بکات له غه نیمه ت

۲۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْعَالِ مَا يُصْنَعُ بِهِ

۱۴۶۱ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُمَرَ السَّوَّاقُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ صَالِحِ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ زَائِدَةَ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ وَجَدْتُمُوهُ غُلًّا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَأَخْرِقُوا مَتَاعَهُ قَالَ صَالِحٌ: فَدَخَلْتُ عَلَى مَسْلَمَةَ وَمَعَهُ سَالِمُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، فَوَجَدَ رَجُلًا قَدْ غُلًّا، فَحَدَّثَ سَالِمٌ هَذَا الْحَدِيثَ، فَأَمَرَ بِهِ، فَأَخْرِقَ مَتَاعَهُ، فَوُجِدَ فِي مَتَاعِهِ مُصْحَفٌ، فَقَالَ سَالِمٌ: بَعِ هَذَا وَتَصَدَّقْ بِتَمَنِيهِ. هَذَا الْحَدِيثُ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ

هَذَا الْوَجْهِ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَهُوَ قَوْلُ الْأَوْزَاعِيِّ، وَأَخْمَدَ، وَإِسْحَاقَ وَسَأَلْتُ مُحَمَّدًا عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ، فَقَالَ: إِنَّمَا رَوَى هَذَا صَالِحُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ زَائِدَةَ، وَهُوَ أَبُو وَاقِدٍ اللَّيْثِيُّ وَهُوَ مُتَكَرِّرُ الْحَدِيثِ، قَالَ مُحَمَّدٌ: وَقَدْ رَوَى فِي غَيْرِ حَدِيثٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْعَالِ، فَلَمْ يَأْمُرْ فِيهِ بِحَرْقِ مَتَاعِهِ.

واته: له پیئشهوا عومهره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبره خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (نه گهر که سیکتان دی دزی کردبوو له غه نیمه ت کهل و په له که ی بسوتینن). صالح فرموی: چووم بو خر مه ت مه سله مه سالمی کوپی (عبد الله) یش رهزای خوای لی بی له وی بوو، پیاو یکیان دی دزی کردبوو له غه نیمه ت، سالم نهم فرموده ی گپراپه وه، فرمانی کرد کهل و په له که ی بسوتینن، له ناو کهل و په له که یدا موصحه فیکیان دوزیه وه، سالم رهزای خوای لی بی فرموی: نهم موصحه فه بفروشن و پاره که ی بکه ن به خیر.

دهرباره ی که سی به پیاو ی بلتی: نه ی ژنانی

۲۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ يَقُولُ لِأَخَرٍ: يَا مُحَنَّثُ

۱۴۶۲ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ رَافِعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي فُدَيْلٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي حَبِيبَةَ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ الْحَصَنِ، عَنْ عِكْرَمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا قَالَ الرَّجُلُ لِلرَّجُلِ: يَا يَهُودِيٌّ، فَاضْرِبُوهُ عِشْرِينَ، وَإِذَا قَالَ: يَا مُحَنَّثُ، فَاضْرِبُوهُ عِشْرِينَ، وَمَنْ وَقَعَ عَلَى ذَاتِ تَحَرِّمٍ فَاقْتُلُوهُ. هَذَا حَدِيثٌ لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَإِبْرَاهِيمُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ يُضَعَّفُ فِي الْحَدِيثِ وَقَدْ رَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ رَوَاهُ الْبَرَاءُ بْنُ عَازِبٍ، وَقُرَّةُ بْنُ إِيسَى الْمُرِّيُّ، أَنَّ رَجُلًا تَزَوَّجَ امْرَأَةً أَبِيهِ، فَأَمَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِقَتْلِهِ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ

أَصْحَابِنَا، قَالُوا: مَنْ أَنْتَى ذَاتِ مُحَرَّمٍ وَهُوَ يَعْلَمُ فَعَلَيْهِ الْقَتْلُ وَقَالَ أَحْمَدُ: مَنْ تَزَوَّجَ أُمَّهُ قُتِلَ. وَقَالَ إِسْحَاقُ: مَنْ وَقَعَ عَلَى ذَاتِ مُحَرَّمٍ قُتِلَ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نه گهر که سی به که سیکی موسولمان بلی: نهی جوله که - نهی گاور، نهی کافر - نهوه ده شه لاقی لی بدهن، نه گهر به پیاوئ بلی: نهی ژنانی نهوه ده شه لاقی لی بدهن، نهوه ی به نه نهقه ست کاری جوتبوون بکات له گهل مه حره میکی خوی - وهک دایک و خوشک و کچ و پوری خوی - نهوه بیکوژن).

له بهرائی کورپی عازیب و قورپی کورپی نیاسی موزه نیه وه ده گیرنه وه، که پیاوئ ژنه کی باوکی ماره کرد، پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم فهرمانی دا به کوشتنی. به پهیره وکردنی فهرمووده که هاوه لافمان ده فهرموون: نهوه ی کاری جوتبوون بکات له گهل مه حره میکی خوی و بزانی نهو کاره حرامه ده بی بکوژری. پیشهوا نه حمده ده فهرموویت: نهوه ی دایکی ماره بکات ده بی بکوژری. پیشهوا ئیسحاق ده فهرمووی: نهوه ی کاری جوتبوون بکات له گهل مه حره میکی خوی ده بی بکوژری.

نهوه ی هاتوره ده باره ی ته می کردن.

۳۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّعْزِيرِ

۱۴۶۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ، عَنْ بُكَيْرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْأَشَجِّ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِي بُرْدَةَ بْنِ يَسَارٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يُجْلَدُ فَوْقَ

عَشْرٍ جَلَدَاتٍ إِلَّا فِي حَدٍّ مِنْ حُدُودِ اللَّهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ بُكَيْرِ بْنِ الْأَشَّجِ. وَقَدْ اخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي التَّعْزِيرِ، وَأَحْسَنُ شَيْءٍ رُويَ فِي التَّعْزِيرِ هَذَا الْحَدِيثُ. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثُ ابْنُ هَيْعَةَ، عَنْ بُكَيْرٍ، فَأَخْطَأَ فِيهِ، وَقَالَ: عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ جَابِرٍ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَهُوَ خَطَأٌ، وَالصَّحِيحُ حَدِيثُ اللَّيْثِ بْنِ سَعْدٍ، إِنَّمَا هُوَ: عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ جَابِرٍ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِي بُرْدَةَ بْنِ نِيَارٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نه بو بوردهی کوری نیاره وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که
فرموویه تی: پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (له ده دار زیاتر
له کهس نادریت مه گهر له سهر همددیک ی شرعی).

باسه کانی راوکردن له پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم

۱۶ - أَبُوبُ الصَّيِّدِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

دهرباره ی نیچیری سه گ کامه ی گوشته که ی ده خوری و کامه ی ناخوری

۱ - بَابُ مَا جَاءَ مَا يُؤْكَلُ مِنْ صَيْدِ الْكَلْبِ وَمَا لَا يُؤْكَلُ

۱۴۶۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَجَّاجُ، عَنْ مَكْحُولٍ، عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ. وَالْحَجَّاجُ، عَنِ الْوَلِيدِ بْنِ أَبِي مَالِكٍ، عَنْ عَائِذِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا ثَعْلَبَةَ الْخُسَيْنِيَّ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّا أَهْلُ صَيْدٍ، قَالَ: إِذَا أَرْسَلْتَ كَلْبَكَ، وَذَكَرْتَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ، فَأَمْسَكَ عَلَيْكَ فَكُلْ، قُلْتُ: وَإِنْ قَتَلَ؟ قَالَ: وَإِنْ قَتَلَ، قُلْتُ: إِنَّا أَهْلُ زَمِيٍّ، قَالَ: مَا رَدَّتْ عَلَيْكَ قَوْسُكَ فَكُلْ قَالَ: قُلْتُ: إِنَّا أَهْلُ سَفَرٍ نَمُرُّ بِالْيَهُودِ، وَالنَّصَارَى، وَالْمَجُوسِ، فَلَا نَجِدُ غَيْرَ آيَتِهِمْ، قَالَ: فَإِنْ لَمْ يَجِدُوا غَيْرَهَا فَاغْسِلُوهَا بِالْمَاءِ، ثُمَّ كُلُوا فِيهَا وَاشْرَبُوا. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَعَائِذُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ هُوَ أَبُو إِدْرِيسَ الْحَوَّلَانِيُّ، وَاسْمُ أَبِي ثَعْلَبَةَ الْخُسَيْنِيِّ جُرْثُومٌ، وَيُقَالُ: جُرْثُمُ بْنُ نَاشِمٍ، وَيُقَالُ: ابْنُ قَيْسٍ.

واته: له نهبو (ثعلبه) ده رهزای خوای لی بێ ده گیرنهوه، که فهرموویهتی: وتم: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نیتمه خه لکانیکی راوچین، فهرمووی: (نه گهر سه گه راوکه ره راهینراوه که ت ناراسته ی نیچیره که کردو، ناوی خودات هینا، نهوه ی بۆ تۆی راو ده کات لیبی بخۆ)، وتم: نهی نه گهر کوشتی؟ فهرمووی: (نه گهر کوشتیشی ههر لیبی بخۆ)، وتم: نهی نیتمه خه لکانیکی تیرهاوێژین و نه هلی

ره می کردن، فەرمووی: (هەر شتێک کەوانە کەت بۆت بگێڕیتەوه لێی بخۆ). وتم: ئەو پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نێمه خەڵکانی کین سەفەر زۆر دەکەین دەدەین بەلای جوله کەو گاور و ناگریه رسته کاندای جگه له دهفر و قاپ و قاچاخی ئەوانمان دەست ناکەوێت خواردنیان تێدا بخۆین، فەرمووی: (نەگەر ناچار بوون دەفر و قاپ و قاچاخی ئەوان بە کاربەینن بە ئاو بیهێژن و بە کاریان بهێنن بۆ خواردن و خواردنەوه).

١٤٦٥ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا قَبِيصَةُ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ هَمَّامِ بْنِ الْحَارِثِ، عَنْ عَبْدِ بْنِ حَاتِمٍ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّا نُرْسِلُ كِلَابًا لَنَا مُعَلَّمَةً، قَالَ: كُلُّ مَا أَمْسَكَ عَلَيْكَ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَإِنْ قَتَلْنَا؟ قَالَ: وَإِنْ قَتَلْنَا، مَا لَمْ يَشْرُكْهَا كَلْبٌ غَيْرُهَا، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّا نَزْمِي بِالْمِعْرَاضِ، قَالَ: مَا خَزَقَ فُكْلٌ، وَمَا أَصَابَ بِعَرَضِهِ فَلَا تَأْكُلْ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ، حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مَنْصُورٍ نَحْوَهُ، إِلَّا أَنَّهُ قَالَ: وَسُئِلَ عَنِ الْمِعْرَاضِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عهدهی کۆری حاتیمهوه رهزای خوای لێ بێ دهگێڕنهوه، که فەرموویهتی: وتم: ئەو پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، من سهگی راوکهری راهیتراو ناراستهی نیچیر دهکهم دهیگرن بۆم، ئایا گۆشته کهی حهلاله و لێی بخۆم؟ فەرمووی: (نەگەر سهگه راوکهره کەت ناراستهی نیچیره که کردو ناوی خودات هینا نهویش نیچیره کهی گرت، نهوه بۆتۆی دهگری بیخۆ)، وتم: ئەو نەگەر نیچیره که بکوژی؟ فەرمووی: (نەگەر بیشیکوژی، به مەرجی سهگیکی تر هاوبهشی نه کردبی له گرتیندا - نهوه که نهو سهگه کوشتیستی). وتی: وتم: ئەو پیغه مبهری خوا صلی

الله علیه وسلم، نه گهر به (معراض)^(۱) تیریکی بێ پهړه نیچیری پئی راوبکهم ئایا گوشتی نیچیره که حه لالهو لیتی بخۆم؟ فهرمووی: (نه گهر ناوی خوات له سهر هیناو، له سهر باری تیژی لیتی بدات نهوه گوشته کهی حه لالهو لیتی بخۆ، به لام نه گهر له سهر باری پانی لیتی بدات نهوه لیتی مه خو چونکه نهوه به زهبر مرداریوتهوه).

دهرباره ی خواردنی گوشتی نیچیری سه گی راوکه ری ناگرپه رست

۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي صَيْدِ كَلْبِ الْمَجُوسِ

۱۴۶۶ - (ضعیف) حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ عِيسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَرِيكٌ، عَنِ الْحُجَّاجِ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ أَبِي بَزَّةَ، عَنْ سُلَيْمَانَ الْيَشْكُرِيِّ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: هُمَيْنَا عَنْ صَيْدِ كَلْبِ الْمَجُوسِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ لَا يُرَخَّصُونَ فِي صَيْدِ كَلْبِ الْمَجُوسِ، وَالْقَاسِمُ بْنُ أَبِي بَزَّةَ هُوَ الْقَاسِمُ بْنُ نَافِعٍ الْمَكِّيُّ.

واته: له جابیری کوپی (عبد الله) وه رهزای خوای لی بئی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: خواردنی گوشتی نیچیری سه گی راوکه ری ناگرپه رستمان لی قه دهغه کراوه.

(۱) (معراض) بریتیه: له تیریکی بێ پهړه بیان تهخته یه کی قورسه یا عصایه ک ناسنیک به سهره که یه وه تی یان جگه له ناسن.

دهرباره‌ی خواردنی گوشتی نیچیری باز

۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي صَيْدِ الْبُرَاةِ

۱۴۶۷ - (منکر) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ، وَهَنَادٌ، وَأَبُو عَمَّارٍ قَالُوا: حَدَّثَنَا عِمْسَى بْنُ يُونُسَ، عَنْ مُجَالِدٍ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ صَيْدِ الْبَارِي، فَقَالَ: مَا أَمْسَكَ عَلَيْكَ فُكْلٌ. هَذَا حَدِيثٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ مُجَالِدٍ، عَنِ الشَّعْبِيِّ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ، لَا يَرَوْنَ بِصَيْدِ الْبُرَاةِ، وَالصُّفُورِ بَأْسًا وَقَالَ مُجَاهِدٌ: الْبُرَاةُ: هُوَ الطَّيْرُ الَّذِي يُصَادُ بِهِ مِنَ الْجَوَارِحِ الَّتِي قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: (وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ)، فَسَرَّ الْكِلَابَ وَالطَّيْرَ الَّذِي يُصَادُ بِهِ وَقَدْ رَخَّصَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي صَيْدِ الْبَارِي، وَإِنْ أَكَلَ مِنْهُ، وَقَالُوا: إِنَّمَا تَغْلِيْمُهُ إِجَابَتُهُ، وَكَرِهَهُ بَعْضُهُمْ، وَالْفُقَهَاءُ أَكْثَرُهُمْ قَالُوا: نَأْكُلُ وَإِنْ أَكَلَ مِنْهُ.

واته: له عهدی کوری حاتیمهوه رهزای خوای لی بی ده‌گیرنهوه، که فرمویه‌تی: درباره‌ی خواردنی گوشتی نیچیری که باز راوی بکات پرسیارم کرد له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، فرمووی: (نهوهی بۆتۆ ده‌یگری لینی بخۆ).

دهرباره‌ی که‌سی نیچیری بینکی و لی ون بی

۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّجُلِ يَرْمِي الصَّيْدَ فَيَغِيبُ عَنْهُ

۱۴۶۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي بَشْرٍ، قَالَ: سَمِعْتُ سَعِيدَ بْنَ جُبَيْرٍ يُحَدِّثُ، عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَرَمِي الصَّيْدَ فَأَجِدُ فِيهِ مِنَ الْعَدِ سَهْمِي؟ قَالَ: إِذَا عَلِمْتَ أَنَّ سَهْمَكَ قَتَلَهُ وَلَمْ تَرَ فِيهِ أَثَرَ سَبْعٍ فُكْلٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ وَرَوَى شُعْبَةُ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ أَبِي بَشْرٍ، وَعَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ مَيْسَرَةَ، عَنْ

سَعِيدُ بْنُ جُبَيْرٍ، عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ مِثْلَهُ، وَكِلَا الْحَدِيثَيْنِ صَحِيحٌ وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ الْخَثَنِيِّ.

واته: له عه‌دی کورپی حاتیمه‌وه ره‌زای خوای لی بئی ده‌گێرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: وتم: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، تیر ده‌گرمه نیچیری‌ک و ده‌بی‌کم شوینی هه‌لده‌گرم، بۆ روژی دواتر ده‌بینم به‌ مردوویی تیره‌که‌ی منی پێوه‌یه‌ نایا له‌ گوشته‌که‌ی بخۆم یان نا؟ فهرمووی: (نه‌گهر زانیت تیره‌که‌ی تو کوشتویه‌تی و شوینه‌واری درنده‌ی پێوه‌ دیار نه‌بوو نه‌وه‌ لێی بخۆ).

ده‌رباره‌ی که‌سی نیچیری‌ بی‌کی به‌ مردوویی له‌ناو ناودا بیدۆزیته‌وه

۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ يَزْمِي الصَّيْدَ فَيَجِدُهُ مَيِّتًا فِي الْمَاءِ

١٤٦٩ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ قَالَ: أَخْبَرَنِي عَاصِمُ الْأَخْوَلُ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الصَّيْدِ، فَقَالَ: إِذَا رَمَيْتَ بِسَهْمِكَ فَادْكُرْ اسْمَ اللَّهِ، فَإِنْ وَجَدْتَهُ قَدْ قُتِلَ فَكُلْ إِلَّا أَنْ تَجِدَهُ قَدْ وَقَعَ فِي مَاءٍ فَلَا تَأْكُلْ، فَإِنَّكَ لَا تَذَرِي الْمَاءَ قَتَلَهُ أَوْ سَهْمُكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عه‌دی کورپی حاتیمه‌وه ره‌زای خوای لی بئی ده‌گێرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: ده‌رباره‌ی خواردنی گوشتی نیچیری‌ که‌ راو بکری‌ت پرسیارم کرد له پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، فهرمووی: (کاتی تیره‌که‌ت تی گرت، ناوی خوای له‌سه‌ر به‌ینه، نه‌گهر به‌مردوویی دۆزیته‌وه‌ لێی بخۆ، خو‌ نه‌گهر له‌ناودا دۆزیته‌وه‌ لێی مه‌خۆ چونکه‌ تو نازانی تیره‌که‌ی تو کوشتویه‌تی یان له‌ ناوه‌که‌دا خنکاوه‌).

دهرباره‌ی خواردنی گوشتی نیچیری سه‌گ لئی بخوات

٦ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْكَلْبِ يَأْكُلُ مِنَ الصَّيْدِ

١٤٧٠ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مَجَالِدٍ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ عَبْدِ بْنِ حَاتِمٍ قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ صَيْدِ الْكَلْبِ الْمُعْلَمِ، قَالَ: إِذَا أُرْسِلَتْ كَلْبُكَ الْمُعْلَمَ وَذَكَرْتَ اسْمَ اللَّهِ فَكُلْ مَا أَمْسَكَ عَلَيْكَ، فَإِنْ أَكَلَ فَلَا تَأْكُلْ، فَإِنَّمَا أَمْسَكَ عَلَى نَفْسِهِ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَرَأَيْتَ إِنْ خَالَطَتْ كِلَابَنَا كِلَابٌ أُخْرَى؟ قَالَ: إِنَّمَا ذَكَرْتَ اسْمَ اللَّهِ عَلَى كَلْبِكَ، وَلَمْ تَذْكُرْ عَلَى غَيْرِهِ قَالَ سُفْيَانُ: أَكْرَهُ لَهُ أَكْلَهُ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ فِي الصَّيْدِ وَالذَّبِيحَةِ إِذَا وَقَعَا فِي الْمَاءِ أَنْ لَا يَأْكُلْ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ: فِي الذَّبِيحَةِ إِذَا قُطِعَ الْخُلُقُومُ فَوَقَعَ فِي الْمَاءِ فَمَاتَ فِيهِ فَإِنَّهُ يُؤْكَلُ، وَهُوَ قَوْلُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْمُبَارَكِ وَقَدْ اخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي الْكَلْبِ إِذَا أَكَلَ مِنَ الصَّيْدِ، فَقَالَ أَكْثَرُ أَهْلِ الْعِلْمِ: إِذَا أَكَلَ الْكَلْبُ مِنْهُ فَلَا تَأْكُلْ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ، وَرَحَّصَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ فِي الْأَكْلِ مِنْهُ وَإِنْ أَكَلَ الْكَلْبُ مِنْهُ.

واته: له عهدي کوری حاتیمه‌وه ره‌زای خوای لئی بئی ده‌گیرنه‌وه، که فەرموویه‌تی: دەربارە‌ی خواردنی گوشتی نیچیری که سه‌گی راهینراو راوی بکات پرسیارم کرد له پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، فەرمووی: (نه‌گەر سه‌گه راوکه‌ره‌که‌ت ناراسته‌ی نیچیره‌که کردو ناوی خودات لئی هینا نه‌ویش نیچیره‌که‌ی گرت، نه‌وه‌ی یۆتۆ‌ی ده‌گری بیخۆ، به‌لام نه‌گەر لیتی خوارد تو لیتی مه‌خۆ چونکه نه‌وه‌ی بۆ خۆ‌ی راوکردووه)، وتم: نه‌ی پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، سه‌گی تر هاوبه‌شی سه‌گه‌کانمان ده‌کات له‌کاتی راوکردندا؟ فەرمووی: (تۆ ناوی خوات له‌سەر سه‌گه‌که‌ی خۆت هیناوه، نه‌ک سه‌گی تر).

خواردنی گۆشتی نیچیری که به (معراض) راو بکریت

۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي صَنِيدِ الْمِعْرَاضِ

۱۴۷۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا يُوسُفُ بْنُ عِمْسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَكْرِيَّا، عَنْ الشَّعْبِيِّ، عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ قَالَ: سَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ صَنِيدِ الْمِعْرَاضِ، فَقَالَ: مَا أَصْنَبْتَ بِحَدِّهِ فُكُلًا، وَمَا أَصْنَبْتَ بِعَرْضِهِ فَهُوَ وَقِيدٌ. حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ زَكْرِيَّا، عَنْ الشَّعْبِيِّ، عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ.

واته: له عه‌دی کورپی حاتیمه‌وه ره‌زای خ‌وای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فەر‌موویه‌تی: ده‌رباره‌ی خ‌واردنی گۆشتی نیچیری که راو بکریت به (معراض) تیریکی بی په‌ره‌ پر‌سیارم کرد له پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، فەر‌مووی: (نه‌گەر ناوی خ‌وات له‌سه‌ر هینا، وه له‌سه‌ر باری تیژی لیی بدات نه‌وه گۆشته‌که‌ی حه‌ل‌اله‌و لیی بخۆ، به‌لام نه‌گەر له‌سه‌ر باری پانی لیی بدات نه‌وه لیی مه‌خۆ چونکه نه‌وه به زه‌بر مردار‌بوته‌وه).

نامه‌ی سهربراره‌کان

کتاب الذبائح

نهوی هاتوره دهرباره‌ی نهو نازده لانه‌ی له مهروه سهرده‌بررین

۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الذَّبِيحَةِ بِالْمَرْوَةِ

۱۴۷۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى الطُّطَيْيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْأَعْلَى، عَنْ سَعِيدٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ رَجُلًا مِنْ قَوْمِهِ صَادَ أَرْزَبًا أَوْ اثْنَيْنِ، فَذَبَحَهُمَا بِمَرْوَةٍ، فَتَعَلَّقَهُمَا، حَتَّى لَقِيَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَسَأَلَهُ، فَأَمَرَهُ بِأَكْلِهِمَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ صَفْوَانَ، وَرَافِعٍ، وَعَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ. وَقَدْ رَخَّصَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي أَنْ يُذَكِّي بِمَرْوَةٍ، وَلَمْ يَرْزُوا بِأَكْلِ الْأَرْزَبِ بَأْسًا، وَهُوَ قَوْلُ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَقَدْ كَرِهَ بَعْضُهُمْ أَكْلَ الْأَرْزَبِ، وَاخْتَلَفَ أَصْحَابُ الشَّعْبِيِّ فِي رِوَايَةِ هَذَا الْحَدِيثِ فَرَوَى دَاوُدُ بْنُ أَبِي هِنْدٍ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ صَفْوَانَ وَرَوَى عَاصِمُ الْأَحْوَلُ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ صَفْوَانَ بْنِ مُحَمَّدٍ أَوْ مُحَمَّدِ بْنِ صَفْوَانَ، وَمُحَمَّدُ بْنُ صَفْوَانَ أَصَحُّ وَرَوَى جَابِرُ الْجُعْفِيُّ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ نَحْوَ حَدِيثِ قَتَادَةَ، عَنِ الشَّعْبِيِّ وَيُحْتَمَلُ أَنَّ الشَّعْبِيَّ رَوَى عَنْهُمَا جَمِيعًا. قَالَ مُحَمَّدٌ: حَدِيثُ الشَّعْبِيِّ عَنْ جَابِرٍ غَيْرُ مَحْفُوظٍ.

واته: له جابیری کوری (عبدالله) وه زه‌ای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پی‌او‌ی له هوزده‌که‌ی یه‌ک دوو که‌رویشکی راو‌کرد له مه‌روه سه‌ری برین و هه‌لی گرتن هه‌تا که‌یشت به پی‌تعه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، له‌وباره‌وه لیتی پرس‌ی، فه‌رمانی پی‌ کرد له گوشت‌ه‌که‌یان بخوات.

باسی خوارده کان

أَبْوَابُ الْأَطْعَمَةِ

خواردنی گوشتی نازهل یان بالتندیه به ستریتوه ره می بکری

۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ أَكْلِ الْمَصْبُورَةِ

۱۴۷۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحِيمِ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَفْرَيقِيِّ، عَنْ صَفْوَانَ بْنِ سُلَيْمٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ أَكْلِ الْمُجْتَمَةِ، وَهِيَ الَّتِي تُصْبَرُ بِالنَّبْلِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عِرْبَاضِ بْنِ سَارِيَةَ، وَأَنْسٍ، وَابْنِ عُمرَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَجَابِرٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. حَدِيثُ أَبِي الدَّرْدَاءِ حَدِيثٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه بو دهر دانه وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه می کردوه له خواردنی گوشتی نازله لی یان بالتندیه به ستریتوه و ره می بکری و تیرباران بکری هه تا مردار ده بیتوه.

۱۴۷۴ - (صحيح مفرقا إلا الخلیسة) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى، وَعَبْدُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ، عَنْ وَهْبِ بْنِ خَالِدٍ، قَالَ: حَدَّثَنِي أُمُّ حَبِيبَةَ بِنْتُ الْعِرْبَاضِ وَهِيَ ابْنُ سَارِيَةَ، عَنْ أَبِيهَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى يَوْمَ خَيْبَرَ عَنْ لُحُومِ كُلِّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبْعِ، وَعَنْ كُلِّ ذِي مَخْلَبٍ مِنَ الطَّيْرِ، وَعَنْ لُحُومِ الْحُمْرِ الْأَهْلِيَّةِ، وَعَنْ الْمُجْتَمَةِ، وَعَنِ الْخَلِيسَةِ، وَأَنْ تَوَطَّأَ الْحَبَالَى حَتَّى يَضَعْنَ مَا فِي بُطُونِهِنَّ قَالَ مُحَمَّدُ بْنُ

يَحْيَى: سُئِلَ أَبُو عَاصِمٍ عَنِ الْمُجْتَمَةِ، قَالَ: أَنَّ يُنْصَبَ الطَّيْرُ أَوْ الشَّيْءُ فَيُرْمَى، وَسُئِلَ عَنِ الْحَلِيسَةِ، فَقَالَ: الذِّئْبُ أَوْ السَّبُعُ يُذْرِكُهُ الرَّجُلُ فَيَأْخُذُهُ مِنْهُ فَيَمُوتُ فِي يَدِهِ قَبْلَ أَنْ يَذْكِيَهَا.

واته: له نومو حهبيیه کچی (عریاض) ی کوری ساریه وه، له باوکیه وه ره زای خوای لی بی ده گیرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له پروژی خه بیهردا نه هی کرد له مانه: خواردنی گوشتی هر درنده یه که له به دار بی، وه هر بالنده یه کیش که چنگ و نینوکی تیژ بیت، خواردنی گوشتی گویدریژی مالی، خواردنی گوشتی ناژه لی یان بالنده یه به ستریتیه وه و ره می بکری و تیرباران بکری هتا مردار ده بیتیه وه، خواردنی گوشتی ناژه لی یان بالنده یه که سی فریای بکه وی له ده می گورگ یان درنده رزگار بکات پیش نه وه ی سهری بریت مردار بیتیه وه، هروه ها نه هی کردوه له سواربون و نه نجامدانی کاری جوتبون له گه ل سکپری هتا سکه که ی داده نی (به رده خات).

١٤٧٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنِ الثَّوْرِيِّ، عَنْ سَمَاقٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يُتَّخَذَ شَيْءٌ فِيهِ الرُّوحُ غَرَضًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ.

واته: له نیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه هی کردوه له وه ی گیانله بهر بنریتیه وه به نیشانه.

نهوهی هاتووه ده رباره ی سهر برینی کوزپه له

۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي ذِكَاةِ الْجَنِينِ

۱۴۷۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ مُجَالِدٍ (ح) وَحَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَفْصُ بْنُ غِيَاثٍ، عَنْ مُجَالِدٍ، عَنْ أَبِي الْوَدَّاءِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: ذِكَاةُ الْجَنِينِ ذِكَاةُ أُمِّهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَأَبِي أُمَامَةَ، وَأَبِي الدَّرْدَاءِ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَغَيْرِهِمْ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَابْنِ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ وَأَبُو الْوَدَّاءِ اسْمُهُ جَبْرِ بْنُ نَوْفٍ.

واته: له نه بی سه عیده وه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (سهر برینی کوزپه له سهر برینی دایکیه تی). واته نیتر پتویست ناکات کوزپه له که سهر بریدریت.

قه دهغه کردنی خواردنی گوشتی درنده ی که له دارو بالتنده ی چنگ تیز

۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ كُلِّ ذِي نَابٍ وَذِي مَخْلَبٍ

۱۴۷۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ الْحَسَنِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْلَمَةَ، عَنْ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَبِي إِدْرِيسَ الْخَوْلَاطِيِّ، عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ الْحُسَيْنِيِّ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ كُلِّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبَاعِ. حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمَخْزُومِيُّ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَبِي إِدْرِيسَ الْخَوْلَاطِيِّ نَحْوَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَبُو إِدْرِيسَ الْخَوْلَاطِيُّ اسْمُهُ عَائِدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ.

واته: له نه بو (ثعلبه) ی خوشه نییه وه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که

پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم نهی کردووه له خواردنی گوشتی درندهی کهلبه دار.

۱۴۷۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو النَّضْرِ هَاشِمُ بْنُ الْقَاسِمِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِكْرَمَةُ بْنُ عَمَّارٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: حَرَّمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَغْنِي يَوْمَ خَيْبَرَ، الْحُمْرَ الْإِنْسِيَّةَ، وَالْحُومَ الْبَعَالِ، وَكُلَّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبَاعِ، وَذِي مَخْلَبٍ مِنَ الطَّيْرِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَعِزْنَابِ بْنِ سَارِيَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ. حَدِيثُ جَابِرٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له جابیرهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم لهروژی خهیهردا خواردنی گوشتی نهمانهی حهرام کردووه: گویدریتی مالی، نیستر، همر درندهیه کهلبه دار بی، همر بالندهیه که چنگ و نینوکی تیر بی.

۱۴۷۹ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَرَّمَ كُلَّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبَاعِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنَ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ، وَهُوَ قَوْلُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم خواردنی گوشتی همر درندهیه کهلبه دار بی حهرام کردووه.

نهو گوشته ی له نازهل ی زیندو بیردریت نهو مرداره وه بروه

۴ - بَابُ مَا قُطِعَ مِنَ الْحَيِّ فَهُوَ مَيِّتٌ

۱۴۸۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى الصَّنْعَائِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَلَمَةُ بْنُ رَجَاءٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ أَبِي وَاقِدٍ اللَّثِّيِّ، قَالَ: قَدِمَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمَدِينَةَ وَهُمْ يَجُبُونَ أَسْنِمَةَ الْإِبِلِ، وَيَقْطَعُونَ أَلْيَابَ الْعَنَمِ، فَقَالَ: مَا قُطِعَ مِنَ الْبَهِيمَةِ وَهِيَ حَيَّةٌ فَهِيَ مَيِّتَةٌ. حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ يَعْقُوبَ الْجَوْزَجَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو النَّضْرِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ نَحْوَهُ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَأَبُو وَاقِدٍ اللَّثِّيُّ اسْمُهُ الْحَارِثُ بْنُ عَوْفٍ.

واته: له نهو واقیده وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: کاتی که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ته شریفی هینا بز مه دینه خه لک کزبارهی وشتره کانیان و دووگی مه ره کانیان ده بری، فهرمووی: (نهو هی له نازهل ی زیندو بیردریت نهو حوکمی گوشتی مرداره وه بووی هدیو حهرامه).

سه برپینی شهرعی قورقوراگه و بهشی سه ره وه ی ده گریته وه

۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الذُّكَاةِ فِي الْخَلْقِ وَاللَّيَّةِ

۱۴۸۱ - (ضعف) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، وَمُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ، قَالَا: حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ، عَنْ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ (ح) وَقَالَ أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي الْعَشْرَاءِ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَمَا تَكُونُ الذُّكَاةُ إِلَّا فِي الْخَلْقِ وَاللَّيَّةِ؟ قَالَ: لَوْ طَعَنْتَ فِي فَخِذِهَا لَأَجَزْتُ عَنْكَ قَالَ أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ: قَالَ يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ: هَذَا فِي الصَّرُورَةِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا

نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ، وَلَا نَعْرِفُ لِأَبِي الْعُشْرَاءِ عَنْ أَبِيهِ غَيْرَ هَذَا
الْحَدِيثِ وَاخْتَلَفُوا فِي اسْمِ أَبِي الْعُشْرَاءِ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ: اسْمُهُ أُسَامَةُ بْنُ قَهْطِمٍ، وَيُقَالُ:
اسْمُهُ يَسَارُ بْنُ بَرَزٍ، وَيُقَالُ: ابْنُ بَلَزٍ، وَيُقَالُ: اسْمُهُ عَطَارِدُ نُسِبَ إِلَى جَدِّهِ.

واته: له نه‌بو عوشرانه‌وه، له باوکیه‌وه ره‌زای خوای لى بى ده‌گیرنه‌وه، که
فه‌رموویه‌تی: وتم: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلى الله علیه وسلم، نایا سه‌رپرینی
شه‌رعى ته‌نها قورقوراگه و به‌شى سه‌ره‌وى قورقوراگه ده‌گریته‌وه؟ فه‌رمووی:
(نه‌گه‌ر رانی بی‌نکی و برینداری بکه‌ی به‌سه - درسته له‌جیاتی سه‌رپرین -).

نه‌وى هاتوو ده‌رباره‌ی کوشتنی شه‌وگه‌رد

۱۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي قَتْلِ الْوَزْعِ

۱۴۸۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ
أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ قَتَلَ
وَزْعَةً بِالضَّرْبَةِ الْأُولَى كَانَ لَهُ كَذَا وَكَذَا حَسَنَةً، فَإِنْ قَتَلَهَا فِي الضَّرْبَةِ الثَّانِيَةِ كَانَ لَهُ كَذَا
وَكَذَا حَسَنَةً، فَإِنْ قَتَلَهَا فِي الضَّرْبَةِ الثَّالِثَةِ كَانَ لَهُ كَذَا وَكَذَا حَسَنَةً. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ
مَسْعُودٍ، وَسَعْدٍ، وَعَائِشَةَ، وَأُمِّ شَرِيكٍ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خوای لى بى ده‌گیرنه‌وه، که فه‌رموویه‌تی:
پیغه‌مبه‌ری خوا صلى الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: (هه‌رکه‌سى به‌یه‌که‌م لی‌دان
شه‌وگه‌ردى بکوژى نه‌ونده و نه‌ونده خیر و چاکه‌ی بۆ ده‌نوسریت، هه‌رکه‌سى به
دووهم لی‌دان شه‌وگه‌ردى بکوژى نه‌ونده و نه‌ونده خیر و چاکه‌ی بۆ ده‌نوسرى،
هه‌رکه‌سى به‌سییم لی‌دان شه‌وگه‌ردى بکوژى نه‌ونده و نه‌ونده خیر و چاکه‌ی بۆ
ده‌نوسرى).

نهوهی هاتووه ده‌بارهی کوشتنی ماره‌کان

۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي قَتْلِ الْحَيَّاتِ

۱۴۸۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اقْتُلُوا الْحَيَّاتِ، وَاقْتُلُوا ذَا الطُّفَيْتَيْنِ، وَالْأَبْتَرَ، فَإِنَّهُمَا يَلْتَمِسَانِ الْبَصَرَ، وَيُسْقِطَانِ الْحَبْلَى. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ، وَعَائِشَةَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَسَهْلِ بْنِ سَعْدٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَقَدْ رَوَى عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنْ أَبِي لُبَابَةَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى بَعْدَ ذَلِكَ عَنْ قَتْلِ جَنَّاتِ الْبُيُوتِ وَهِيَ: الْعَوَامِرُ. وَيُرْوَى عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنْ زَيْدِ بْنِ الْخَطَّابِ أَيْضًا وَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ: إِنَّمَا يُكْرَهُ مِنْ قَتْلِ الْحَيَّاتِ: قَتْلُ الْحَيَّةِ الَّتِي تَكُونُ دَقِيقَةً كَأَنَّهَا فِصَّةٌ وَلَا تَلْتَوِي فِي مَشْيِهَا.

واته: له سالیمی کوری (عبد الله) هوه، له باوکیهوه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فرمویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه‌تی: (همه‌مو ماری بکوژن به تاییه‌تی نه‌و مارانه‌ی که دوو هیتلی ره‌ش وه‌ک هیتلی په‌لکه خورما وا به سهر پشتیان‌ه‌وه ماری نه‌بته‌ریش، چونکه نه‌و دووانه ناوی چاو ده‌بن و، سک له‌بار ده‌بن). له نه‌بو لوبابه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌پاشدا ریگری کرد له کوشتنی ماری ناو ماله‌کان.

۱۴۸۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ صَيْفِيٍّ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ لِبُيُوتِكُمْ عَمَارًا، فَخَرِّجُوا عَلَيْهِنَّ ثَلَاثًا، فَإِنْ بَدَأَ لَكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْهُنَّ شَيْءٌ فَاقْتُلُوهُنَّ. هَكَذَا رَوَى عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ صَيْفِيٍّ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، وَرَوَى مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ صَيْفِيٍّ، عَنْ أَبِي السَّائِبِ مَوْلَى هِشَامِ بْنِ زُهْرَةَ، عَنْ

أَبِي سَعِيدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْحَدِيثِ قِصَّةً. حَدَّثَنَا بِذَلِكَ الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ وَهَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو وَزَوْي مُحَمَّدُ بْنُ عَجَلَانَ، عَنْ صَيْفِي نَحْوُ رِوَايَةِ مَالِكٍ.

واته: له نه بو سه عیدی خودریه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (جر و جانیه وه و مار له ناو ماله کانتاندان، ههرکس شتی له و جزره ی بینی له ماله کهیدا با هه تا سی جار نازاری بدات و زوری بو بینی و ده ری بکات، نه گهر له پاش سی جاره که ده رکه وته وه نه و کاته بیکوژی).

١٤٨٥ - (ضعیف) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي زَائِدَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي لَيْلَى، عَنْ ثَابِتِ الْبُنَانِيِّ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، قَالَ: قَالَ أَبُو لَيْلَى: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا ظَهَرَتِ الْحَيَّةُ فِي الْمَسْكَنِ فَقُولُوا لَهَا: إِنَّا نَسْأَلُكَ بِعَهْدِ نُوحٍ، وَبِعَهْدِ سُلَيْمَانَ بْنِ دَاوُدَ، أَنْ لَا تُؤْذِينَا، فَإِنْ عَادَتْ فَاقْتُلُوهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ ثَابِتِ الْبُنَانِيِّ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ أَبِي لَيْلَى.

واته: نه بو له یلا ره زای خوای لی بی فهرمووی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نه گهر ماری له ناو ماله ده رکه وت پی بیلین: به به لئین و په یمانی نوح و سوله یمانی کوپی داود داوات لی ده کهم نازارمان مه ده نه گهر گه رایه وه نه وه بیکوژن).

نهوی هاتوره دهرباره‌ی کوشتنی سه‌گه‌کان

۱۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي قَتْلِ الْكِلَابِ

۱۴۸۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَنْصُورُ بْنُ زَادَانَ، وَيُونُسُ بْنُ عُبَيْدٍ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُغْفَلٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَوْلَا أَنَّ الْكِلَابَ أُمَّةٌ مِنَ الْأُمَمِ لَأَمَرْتُ بِقَتْلِهَا كُلِّهَا، فَاقْتُلُوا مِنْهَا كُلَّ أَسْوَدَ بَهِيمٍ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ، وَجَابِرٍ، وَأَبِي رَافِعٍ، وَأَبِي أَيُّوبَ. حَدِيثُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُغْفَلٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَيُرْوَى فِي بَعْضِ الْحَدِيثِ أَنَّ الْكَلْبَ الْأَسْوَدَ الْبَهِيمُ: شَيْطَانٌ، وَالْكَلبُ الْأَسْوَدُ الْبَهِيمُ الَّذِي لَا يَكُونُ فِيهِ شَيْءٌ مِنَ الْبَيَاضِ، وَقَدْ كَرِهَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ صَيْدَ الْكَلْبِ الْأَسْوَدِ الْبَهِيمِ.

واته: له (عبد الله) ی کوری موغه فقه‌لوه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فرمویه‌تی: (نه‌گه سه‌گه‌کان نومه‌تی نه‌بونایه له نومه‌تان فرماتم ده‌کرد به کوشتن و له‌ناوبردنیان، به‌لام سه‌گی زور ره‌ش بکوژن).

۱۴۸۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمَرَ بِقَتْلِ الْكِلَابِ، إِلَّا كَلْبَ صَيْدٍ، أَوْ كَلْبَ مَاشِيَةٍ، قَالَ: قِيلَ لَهُ إِنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ كَانَ يَقُولُ: أَوْ كَلْبَ زَرْعٍ، فَقَالَ: إِنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ لَهُ زَرْعٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نیبنو عومره‌وه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فرمائی کردوه به کوشتنی سه‌گه‌کان، جگه له سه‌گی راهیتراو بو راو و، سه‌گی پاسی ناژهن، پی و ترا: نه‌بو هوره‌یره ره‌زای خوای لی بی ده‌فرموییت: یان سه‌گی پاسی کشتوکال و زهوی و زار و مه‌زرا، فرموی: نه‌بو هوره‌یره خوی خاوه‌نی کشتوکال و مه‌زرا بوو.

۱۴۸۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ أَصْبَاطٍ بْنُ مُحَمَّدٍ الْقُرَشِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ مُسْلِمٍ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُعْقِلٍ قَالَ: إِنِّي لَمِمَّنْ يَرْفَعُ أَغْصَانَ الشَّجَرَةِ عَنْ وَجْهِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يُخْطَبُ، فَقَالَ: لَوْلَا أَنَّ الْكِلَابَ أُمَّةٌ مِنَ الْأُمَمِ لَأَمَرْتُ بِقَتْلِهَا، فَافْتُلُوا مِنْهَا كُلَّ أَسْوَدَ بَهِيمٍ، وَمَا مِنْ أَهْلٍ يَنْتَبِ يَرْتَبُطُونَ كَلْبًا إِلَّا نَقَصَ مِنْ عَمَلِهِمْ كُلَّ يَوْمٍ قِيرَاطٌ، إِلَّا كَلْبَ صَنِيدٍ، أَوْ كَلْبَ حَرْثٍ، أَوْ كَلْبَ غَنَمٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُعْقِلٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له (عبد الله) كوری موغه فقه له وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نه گهر سه گه کان نومته تی نه بونایه له نومته تان فهرمانم ده کرد به کوشتن و له ناویردنیان، به لام هه موو سه گینکی زور رهش بکوژن، ههر خانه واده به سه گی رابگریت، نیللا هه موو روژی به نه ندازه ی کیوینکی گه وره (قیراط) ی له پاداشتی کرده وهی خیر و چاکه یان کمه ده بیته وه، جگه له سه گی راهینراو بز راو و، سه گی پاسی زهوی و زارو مه زرا و، سه گی پاسی ناژله نه بی).

۱۴۹۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْحُلَوَانِيُّ، وَعَبْدُ وَاحِدٍ، قَالُوا: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ اتَّخَذَ كَلْبًا إِلَّا كَلْبَ مَاشِيَةٍ، أَوْ صَنِيدٍ، أَوْ زَبْعٍ، انْتَقَصَ مِنْ أَجْرِ كُلِّ يَوْمٍ قِيرَاطٌ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ وَيُرْوَى عَنْ عَطَاءِ بْنِ أَبِي رَبَاحٍ أَنَّهُ رَخَّصَ فِي إِمْسَاكِ الْكَلْبِ، وَإِنْ كَانَ لِلرَّجُلِ شَاةٌ وَاحِدَةٌ. حَدَّثَنَا بِذَلِكَ إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَجَّاجُ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنِ ابْنِ جُرَيْجٍ، عَنْ عَطَاءٍ بِهَذَا.

واته: له نه بو هوره ره وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (ههر که سی سه گی رابگریت،

جگه له سه‌گی پاسی نازهل یان سه‌گی راهینراو بو راو یا سه‌گی پاسی کشتوکال و مه‌زرا شهوه هه‌موو روژی به نه‌ندازه‌ی کیتیکی گه‌وره (قیراط) ی له پاداشتی کرده‌وه‌ی خیر و چاکه‌ی که‌م ده‌بیته‌وه).

ده‌باره‌ی سه‌ربرین به قامیش و نيسك جگه له‌ویش

۱۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الذَّكَاءِ بِالْقَصَبِ وَغَيْرِهِ

۱۴۹۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَخْوَصِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ مَسْرُوقٍ، عَنْ عَبَّادَةَ بْنِ رِفَاعَةَ بْنِ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّا نَلْقَى الْعَدُوَّ غَدًا وَلَيْسَتْ مَعَنَا مُدَى، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا أَنْهَرَ الدَّمَ وَذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ فَكُلُّوهُ مَا لَمْ يَكُنْ سِنًا أَوْ ظُفْرًا، وَسَأُحَدِّثْكُمْ عَنْ ذَلِكَ، أَمَّا السِّنُّ: فَعَظْمٌ، وَأَمَّا الظُّفْرُ: فَمُدَى الْحَبَشَةِ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ عَبَّادَةَ بْنِ رِفَاعَةَ بْنِ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ، عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَبَّادَةَ، عَنْ أَبِيهِ وَهَذَا أَصَحُّ وَعَبَّادَةُ قَدْ سَمِعَ مِنْ رَافِعٍ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: لَا يَرَوْنَ أَنْ يُدَكِّي بِسِنَّ وَلَا بِعَظْمٍ.

واته: له رافعی کوری خه‌دیجه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فرمویه‌تی: وتم: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم به‌ره‌نگاری دوژمن ده‌بینه‌وه، چه‌قومان پی نیه نازهل‌لی پی سه‌ربرین، فرموی: (به په‌له سه‌ری برن بو شه‌وه‌ی به‌ئاسانی گیانی ده‌رجیت و نه‌خنکیت، هه‌رشتی فیچقه به‌ خوین بکات و ناوی خوای له‌سه‌ر بریت لی بخۆن، به‌مه‌رجی ددان و نینۆک نه‌بی، شه‌هشتان پی ده‌لیم چونکه ددان ئیسقانه‌و کوله، نینۆکیش چه‌قوی حه‌به‌شیه کافره‌کانه - خۆچواندنه به‌وان -).

دهرباره ی و شترو مانگاو مهر یاخی بی

وهك ناژه لئی كیوی به تیر لئی بدری یان نا؟

۱۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْبَعِيرِ وَالْبَقَرِ وَالْعَنَمِ إِذَا نَدَّ فَصَارَ وَخْشِيًّا يُرْمَى بِسَنَمِهِمْ أَمْ

لَا؟

۱۴۹۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَخْوَصِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ مَسْرُوقٍ، عَنْ عَبَّادَةَ بْنِ رِفَاعَةَ بْنِ رَافِعٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ فَنَدَّ بَعِيرٌ مِنْ إِبِلِ الْقَوْمِ، وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُمْ خَيْلٌ، فَرَمَاهُ رَجُلٌ بِسَنَمِهِمْ، فَحَبَسَهُ اللَّهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ لِهَذِهِ الْبَهَائِمِ أَوَابِدَ كَأَوَابِدِ الْوَحْشِ فَمَا فَعَلَ مِنْهَا هَذَا فافعلوا به هَكَذَا. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبَّادَةَ بْنِ رِفَاعَةَ، عَنْ جَدِّهِ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَبَّادَةَ، عَنْ أَبِيهِ وَهَذَا أَصَحُّ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ وَهَكَذَا رَوَاهُ شُعْبَةُ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ مَسْرُوقٍ نَحْوَ رِوَايَةِ سُفْيَانَ.

واته: له رافعی کوری خه دیجه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: له سه فهریکدا له خزمهت پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم بووین، و شتری یه کی له قهومه کان هه لهات و نه گیرایه وه، نه سپیشیان پی نه بوو بو نه وه ی بیگرته وه، پیاوکیان تیریکی تی گرت، تیره که لیتی داو وه ستا، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (نه م ناژه لانه هه یانه وهك ناژه لئی کیتی له ناده میزاد یاخی ده بن، هه ناژه لئی هه لهات نیوهش بهو شیویه ی لی بکه ن).

باسه کانی قوربانی له پیغه مبهری خواوه صلی الله علیه وسلم

۱۷ - أَبَوَابُ الْأَصْحَابِ عَنِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

نهوی هاتوو ده باره ی فهزل و گه وره یی قوربانی

۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الْأَصْحَابِ

۱۴۹۳ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَبُو عَمْرِو مُسْلِمُ بْنُ عَمْرِو بْنِ مُسْلِمٍ الْحَذَّاءُ الْمَدَنِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ نَافِعٍ الصَّائِغُ أَبُو مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِي الْمُثَنَّى، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَا عَمِلَ آدَمِيٌّ مِنْ عَمَلٍ يَوْمَ النَّحْرِ أَحَبَّ إِلَى اللَّهِ مِنْ إِهْرَاقِ الدَّمِ، إِنَّهُ لَيَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِقُرُوءِهَا وَأَشْعَارِهَا وَأَظْلَافِهَا، وَأَنَّ الدَّمَ لَيَقَعُ مِنَ اللَّهِ بِمَكَانٍ قَبْلَ أَنْ يَقَعَ مِنَ الْأَرْضِ، فَطَبِّبُوا بِهَا أَنْفُسًا. وَفِي الْبَابِ عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، وَزَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَأَبُو الْمُثَنَّى اسْمُهُ سُلَيْمَانُ بْنُ زَيْدٍ رَوَى عَنْهُ ابْنُ أَبِي فُدَيْلٍ. وَيُرْوَى عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: فِي الْأَصْحَابِ لِصَاحِبِهَا بِكُلِّ شَعْرَةٍ حَسَنَةٍ وَيُرْوَى بِقُرُوءِهَا.

واته: له عایشه وه ره زای خوای لی بی ده گپ نه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (ئاده میزاد له پرۆژی جه ژنی قورباندا هیچ کاریکی نه کردوو چاکتر و خوشه ویست تر بی له لای خوا له خوین پشتنی ناژهلای واته قوربانی کردن، پیش نهوی خوینه که ی بکه ویتته سهر زوی خوای گه وره قبولی ده کات، نهو ناژله ی کراوته قوربانی له پرۆزی قیامه تدا به

شاخه کانی و مووه کانی و سمه کانیه وه دیت، کهواته دلخوش بن و به دل قوربانی بکه ن).

نه وهی هاتوو ده باره ی دوو بهران کردنه قوربانی

۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْأُضْحِيَّةِ بِكَبْشَيْنِ

۱۴۹۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: ضَحَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِكَبْشَيْنِ أَمْلَحَيْنِ أَقْرَنَيْنِ، ذَبَحَهُمَا بِيَدِهِ، وَسَمَّى وَكَبَّرَ وَوَضَعَ رِجْلَهُ عَلَى صِفَاحِهِمَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَعَائِشَةَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي أَيُّوبَ، وَجَابِرٍ، وَأَبِي الدَّرْدَاءِ، وَأَبِي رَافِعٍ، وَابْنِ عُمرَ، وَأَبِي بَكْرَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نه سی کوپی مالیکه وه ره زای خوای لی بی ده گیر نه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دوو بهرانی شاخدار سی تیکه لاو به که می ره شی و کرده قوربانی و به دهستی خو ی سه ری برین و له کاتی سه بریناندا ده یه رموو: (بسم الله، الله اکبر)، پی راستی دانا له سه ر لاملیان.

نه وهی هاتوو ده باره ی قوربانی کردن بو مردو.

۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْأُضْحِيَّةِ عَنِ الْمَيْتِ

۱۴۹۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُبَيْدٍ الْمُحَارِبِيُّ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَرِيكٌ، عَنْ أَبِي الْحَسَنِ، عَنْ الْحَكَمِ، عَنْ حَنْشٍ، عَنْ عَلِيٍّ، أَنَّهُ كَانَ يُضَحِّي بِكَبْشَيْنِ أَحَدَهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالْآخَرُ عَنْ نَفْسِهِ، فَقِيلَ لَهُ: فَقَالَ: أَمَرَنِي بِهِ، يَغْنِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَلَا أَدْعُهُ أَبَدًا. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ

حَدَّثَنَا شَرِيكٌ وَقَدْ رَخَّصَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ أَنَّ يُضْحَى عَنِ الْمَيْتِ وَلَمْ يَرِ بَعْضُهُمْ أَنَّ يُضْحَى عَنْهُ، وَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ: أَحَبُّ إِلَيَّ أَنْ يُتَّصَدَّقَ عَنْهُ، وَلَا يُضْحَى عَنْهُ، وَإِنْ ضَحَّى، فَلَا يَأْكُلُ مِنْهَا شَيْئًا، وَيَتَّصَدَّقُ بِهَا كُلِّهَا قَالَ مُحَمَّدٌ: قَالَ عَلِيُّ بْنُ الْمَدِينِيِّ: وَقَدْ رَوَاهُ غَيْرُ شَرِيكٍ، قُلْتُ لَهُ: أَبُو الْحُسَيْنِ مَا اسْمُهُ فَلَمْ يَعْرِفْهُ قَالَ: مُسْلِمٌ اسْمُهُ الْحَسَنُ.

واته: له پیشهوا عه‌لیه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که دوو به‌رانی کرده قوربانی، یه‌کیکیان بو پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم و یه‌کیکیشیان بو خۆی، پیتی و ترا: نه‌وه چی‌یه؟ فه‌رمووی: پیغه مبه‌ر صلی الله علیه وسلم فه‌رمانی بی کردوم که له‌دوای خۆی هه‌موو سالی قوربانی بو بکه‌م.

نهمه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی چ نازه‌لی باشه بو قوربانی

٤ - بَابُ مَا جَاءَ مَا يُسْتَحَبُّ مِنَ الْأَضَاجِي

١٤٩٦ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو سَعِيدٍ الْأَشْجِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ غِيَاثٍ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: ضَحَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِكَبْشٍ أَقْرَنَ فَحِيلَ، يَأْكُلُ فِي سَوَادٍ، وَيَمْشِي فِي سَوَادٍ، وَيَنْظُرُ فِي سَوَادٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ حَفْصِ بْنِ غِيَاثٍ.

واته: له نه‌بو سه‌عه‌ده‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فه‌رموویه‌تی: پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم به‌رانیکی شاخ‌داری نه‌خه‌سیتراوی کرده قوربانی، هه‌رچوار په‌لی و ده‌ورو به‌ری ده‌م و چاوی و ژیر سکی ره‌شباو بوو - واته هه‌رچوار په‌لی ته‌واو سپی یان ره‌ش نه‌بوو به‌لکو ره‌ش و سپی بوو - .

دهرباره‌ی چ نازه‌لی دروست نیه بکریته قوربانی

۵ - بَابُ مَا لَا يَجُوزُ مِنَ الْأَصْحَابِ

۱۴۹۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا جَرِيرٌ بْنُ حَازِمٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ عُبَيْدِ بْنِ فَيْرُوزَ، عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ، رَفَعَهُ قَالَ: لَا يُضْحَى بِالْعَرَجَاءِ بَيْنَ ظَلْعَيْهَا، وَلَا بِالْعَوَازِ بَيْنَ عَوْرَتِهَا، وَلَا بِالْمَرِيضَةِ بَيْنَ مَرَضَتِهَا، وَلَا بِالْعَجْفَاءِ الَّتِي لَا تُنْقِي.

واته: له بهرانی کورپی عازیبه وه رهزای خوای لی بی ده‌گیرنه وه، که پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (چوار سیفەت هەن دروست نیه له نازه‌لی قوربانیدا هەبن: نازه‌لیکی شەل که شەلیه‌که‌ی ناشکرا بیّت و کاتیکی ده‌برین بو له‌وه‌ر نه‌گات به نازه‌له‌کانی ترده، نازه‌لیکی کویر که کویرییه‌که‌ی ناشکرا بیّت، نازه‌لیکی نه‌خۆش که نه‌خۆشیه‌که‌ی ناشکرا بی، نه‌وه‌نده له‌پو لاواز بی نێسکه‌که‌ی مۆخی تیدا نه‌مابی).

۱۴۹۷م - حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي زَائِدَةَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ عُبَيْدِ بْنِ فَيْرُوزَ، عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ بِمَعْنَاهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عُبَيْدِ بْنِ فَيْرُوزَ عَنِ الْبَرَاءِ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ.

دهرباره‌ی چ نازه‌لی خراپه بو قوربانی

۶ - بَابُ مَا يُكْرَهُ مِنَ الْأَصْحَابِ

۱۴۹۸ - (ضعيف) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَوَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شَرِيكُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ شُرَيْحِ بْنِ النُّعْمَانِ الصَّائِدِيِّ

وَهُوَ الْمُحَمَّدِيُّ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ قَالَ: أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ نَسْتَشْرِفَ الْعَيْنَ وَالْأُذُنَ، وَأَنْ لَا نُضَاجِيَ بِمُقَابَلَةٍ، وَلَا مُدَابَرَةٍ، وَلَا شَرْقَاءَ، وَلَا خَرْقَاءَ.

واته: له پیتشه‌وا عه‌لیه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمانی پی کردوین: که به‌باشی سه‌رنجی چاو و گوئی نه‌و ناژه‌لانه‌ بده‌ین که ده‌مانه‌وی بیان‌که‌ین به قوربانی و دل‌نیاب‌ین له‌وی که چاو و گوئیان سه‌لامه‌ته، ناژه‌لی نه‌که‌ین به قوربانی گوئی له‌باری پانی له‌پیتشه‌وه هه‌لدراپی و وازی لی هیترا بیت به هه‌لواسراوی، هه‌روه‌ها ناژه‌لی نه‌که‌ین به قوربانی گوئی له‌باری پانی له‌دواوه هه‌لدراپی، وه ناژه‌لی نه‌که‌ین به قوربانی که گوئیان سمی بی و نیشانه کراییت بو نه‌وی بناسریتته‌وه، وه ناژه‌لی نه‌که‌ین به قوربانی گوئی تا بن داتلیشیتنرابی و بویت به دوو به‌شه‌وه.

١٤٩٨م - (ضعیف) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْرَائِيلُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ شُرَيْحِ بْنِ النُّعْمَانِ، عَنْ عَلِيٍّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِثْلَهُ وَزَادَ، قَالَ: الْمُقَابَلَةُ: مَا قُطِعَ طَرَفُ أُذُنَيْهَا، وَالْمُدَابَرَةُ: مَا قُطِعَ مِنْ جَانِبِ الْأُذُنِ، وَالشَّرْقَاءُ: الْمَشْقُوقَةُ، وَالْخَرْقَاءُ: الْمَنْقُوبَةُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَشُرَيْحُ بْنُ النُّعْمَانِ الصَّائِدِيُّ هُوَ كُوفِيٌّ مِنْ أَصْحَابِ عَلِيٍّ، وَشُرَيْحُ بْنُ هَانِيٍّ كُوفِيٌّ، وَلِوَالِدِهِ صُحْبَةٌ مِنْ أَصْحَابِ عَلِيٍّ، وَشُرَيْحُ بْنُ الْحَارِثِ الْكِنْدِيُّ أَبُو أُمَيَّةَ الْقَاضِي، قَدْ رَوَى عَنْ عَلِيٍّ، وَكُلُّهُمْ مِنْ أَصْحَابِ عَلِيٍّ. قَوْلُهُ: أَنْ نَسْتَشْرِفَ، أَيُّ أَنْ نَنْظُرَ صَحِيحًا.

واته: له پیتشه‌وا عه‌لیه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی، راوی نه‌مه‌ی بو زیاد کرد: فهرمووی: (مُقَابَلَةُ) واته: به‌شی له‌گوئی له‌پیتشه‌وه براپیت، (مُدَابَرَةُ) واته: گوئی له‌دواوه براپیت، (شَرْقَاءَ) واته: گوئی کرابی به دوو به‌شه‌وه، (خَرْقَاءَ) واته: گوئیان سمی بی بو نه‌وی بناسریتته‌وه.

نهوهی هاتوره ده باره ی مهری یهک سال بۆ قوریانی

۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْجَدْعِ مِنَ الضَّانِ فِي الْأَضَاحِيِّ

١٤٩٩ - (ضعيف) حَدَّثَنَا يُوسُفُ بْنُ عِيسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ وَقِيدٍ، عَنْ كِدَامِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي كَيْشٍ قَالَ: جَلَبْتُ غَنَمًا جُدْعَانًا إِلَى الْمَدِينَةِ فَكَسَدَتْ عَلَيَّ، فَلَقِيتُ أَبَا هُرَيْرَةَ فَسَأَلْتُهُ، فَقَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: نِعَمُ الْأَضْحِيَّةِ الْجَدْعُ مِنَ الضَّانِ، قَالَ: فَاَنْتَهَبَهُ النَّاسُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَأُمِّ بِلَالٍ ابْنَةِ هِلَالٍ، عَنْ أَبِيهَا، وَجَابِرٍ، وَعُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ، وَرَجُلٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ غَرِيبٌ. وَقَدْ رَوَى هَذَا عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ مَوْفُوفًا وَعُثْمَانُ بْنُ وَقِيدٍ هُوَ: ابْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ زَيْدٍ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ، أَنَّ الْجَدْعَ مِنَ الضَّانِ يُجْزَى فِي الْأَضْحِيَّةِ.

واته: له نهو کي باشهوه ده گيرنهوه، که فەرموویەتی: جە لەبێ مهري یهک سالم دایه بهر بۆ مه دینه هەتا لهوی بیانفرۆشم، خەلک رهغه بیهان لییان نه بوو نه یانکری لیم له بهر نهوهی پییان وابوو بۆ قوریانی دهست نادهن، گه شتم به نهبو هورهیره رهزای خوی لی بۆ لهو بارهوه لیم پرسى؟ فەرمووی: بۆ خۆم گویم له پیتغه مبرى خوا صلی الله علیه وسلم دهی فەرموو: (بهراستی قوریانیهکی نیعمهته مهري یهک سالی ددان کهوتوو). فەرمووی: خەلکه که نهو فەرمووده یان بیست پهلاماریان داو به نرخیکی باش هه موو مه ره کانیان لی کری.

١٥٠٠ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ، عَنْ أَبِي الْخَيْرِ، عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَعْطَاهُ غَنَمًا يَقْسِمُهَا عَلَى أَصْحَابِهِ ضَحَايَا، فَبَقِيَ عَتُودٌ أَوْ جَذْيٌ، فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ، فَقَالَ: ضَحَّ بِهْ أَنْتَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ قَالَ وَكِيعٌ: الْجَدْعُ مِنَ الضَّانِ يَكُونُ ابْنُ سِتَّةٍ أَوْ سَبْعَةٍ أَشْهُرٍ. وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ أَنَّهُ قَالَ: قَسَمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ضَحَايَا فَبَقِيَ جَدْعَةٌ، فَسَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: ضَحَّ بِهَا أَنْتَ.

واته: له عوقبهی کورپی عامیرهوه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که پیغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم بری مهړ و بزنی قوربانی دایه دابهشیان بکات به سهر هاوریکانی، گیسکی مایهوه، نهوهم باسکرد بو پیغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم، فهرمووی: (تۆش نهوه بکه به قوربانی بو خۆت). وه کیع فهرمووی: (الجدع من الضان) واته: مهړی شهش یان ههوت مانگ.

۱۵۰۰م- حَدَّثَنَا بِذَلِكَ مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، وَأَبُو دَاوُدَ، قَالَا: حَدَّثَنَا هِشَامُ الدَّسْتَوَائِيُّ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ بَعْجَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَدْرٍ، عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِهَذَا الْحَدِيثِ.

نهوهی هاتوووه دهبارهی هاوبهشی له قوربانیدا

۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِشْتِرَاكِ فِي الْأَضْحِيَّةِ

۱۵۰۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو عَمَارٍ الْحُسَيْنِيُّ بْنُ حُرَيْثٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ مُوسَى، عَنِ الْحُسَيْنِ بْنِ وَاقِدٍ، عَنْ عَلْبَاءِ بْنِ أَحْمَرَ، عَنْ عِكْرَمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ فَحَضَرَ الْأَضْحَى فَاشْتَرَكْنَا فِي الْبَقَرَةِ سَبْعَةً، وَفِي الْبَعِيرِ عَشْرَةً. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي الْأَسَدِ السُّلَمِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، وَأَبِي أَيُّوبَ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ الْفَضْلِ بْنِ مُوسَى.

واته: له ئیبنو عه‌باسه‌وه ره‌زای خویان لی بی ده‌گێڕنه‌وه، که فه‌رموویه‌تی: له سه‌فه‌ری‌کدا له‌خزمت پیغه‌مبه‌ری خوادا صلی الله علیه وسلم بووین، روژی جه‌ژن و کاتی قوربانی کردن هاته‌پیشه‌وه، هه‌وت که‌س پیکه‌وه به‌ هاوبه‌شی مانگیه‌کمان ده‌کرده قوربانی، ده‌ که‌س پیکه‌وه به‌ هاوبه‌شی وشتری‌کمان ده‌کرده قوربانی.

۱۵۰۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: نَحَرْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْحَدِيثِ الْبَدَنَةِ عَنْ سَبْعَةٍ، وَالْبَقَرَةَ عَنْ سَبْعَةٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَابْنِ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ وَقَالَ إِسْحَاقُ: يُجْزِي أَيْضًا الْبَعِيرُ عَنْ عَشْرَةٍ وَاحْتَجَّ بِحَدِيثِ ابْنِ عَبَّاسٍ.

واته: له جابیره‌وه ره‌زای خوی لی بی ده‌گێڕنه‌وه، که فه‌رموویه‌تی: له سالی ریکه‌وتنی حوده‌ییبه‌دا له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوادا صلی الله علیه وسلم هه‌وت که‌س پیکه‌وه به‌ هاوبه‌شی وشتری‌کمان ده‌کرده قوربانی، هه‌وت که‌س پیکه‌وه به‌ هاوبه‌شی مانگیه‌کمان ده‌کرده قوربانی.

نه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی شاخ شکاو و گوێ براو

۹ - بَابُ فِي الصَّحِيحَةِ بَعْضُ بَنَاءِ الْقَرْنِ وَالْأُذُنِ

۱۵۰۳ - (حسن) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شَرِيكٌ، عَنْ سَلَمَةَ بْنِ كُهَيْلٍ، عَنْ حُجَّيَّةَ بْنِ عَدِيٍّ، عَنْ عَلِيٍّ قَالَ: الْبَقَرَةُ عَنْ سَبْعَةٍ، قُلْتُ: فَإِنْ وَلَدَتْ؟ قَالَ: اذْبَحْ وَلَدَهَا مَعَهَا، قُلْتُ: فَالْعَرَجَاءُ، قَالَ: إِذَا بَلَغَتِ الْمَنَسِكَ، قُلْتُ: فَمَكْسُورَةُ الْقَرْنِ،

قَالَ: لَا بَأْسَ أَمْرَنَا، أَوْ أَمَرْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ نَسْتَشْرِفَ الْعَيْنَيْنِ وَالْأُذُنَيْنِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَاهُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، عَنْ سَلَمَةَ بْنِ كُهَيْلٍ.

واته: پێشه‌وا عه‌لیه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: مانگایه‌ک بۆ چه‌وت که‌س پێکه‌وه به‌ هاوبه‌شی ده‌کرێته قوربانی، وتم: نه‌ی نه‌گهر بێچوی بوو؟ فهرمووی: بێچوه‌که‌شی له‌گه‌ڵ سه‌رپرن، وتم: نه‌ی نه‌گهر شه‌ل بوو؟ فهرمووی: نه‌گهری خۆی توانی بگاته‌ شوێنی نوێژگا که‌ نه‌وه دروسته‌ بکریته به‌ قوربانی، وتم: نه‌ی نه‌گهر شاخی شکا بوو؟ فهرمووی: دروسته‌ بکریته به‌ قوربانی، پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمانی پێ کردین به‌باشی سه‌رنجی چاو و گوێی نه‌و نا‌ژه‌لانه‌ بده‌ین که‌ ده‌مانه‌وی بیکه‌ین به‌ قوربانی و دلتیا بین له‌وه‌ی که‌ چاو و گوێی سه‌لامه‌ته‌.

١٥٠٤ - (ضعیف) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُهُ، عَنْ سَعِيدٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ جُرَيْجِ بْنِ كَلْبٍ السَّدُوسِيِّ، عَنْ عَلِيٍّ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يُضْحَى بِأَعْضَبِ الْقَرْنِ وَالْأُذُنِ، قَالَ قَتَادَةُ: فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِسَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، فَقَالَ: الْعَضْبُ، مَا بَلَغَ النِّصْفَ فَمَا فَوْقَ ذَلِكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: پێشه‌وا عه‌لیه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم نه‌هی کردووه له‌وه‌ی شاخ شکا و گوێ بپراو بکریته قوربانی، قه‌تاده فهرمووی: نه‌مه‌م گیرایه‌وه بۆ سه‌عیدی کوری موسه‌یه‌ب ره‌زای خوای لی بی، فهرمووی: نه‌گهر شاخی له‌نیوه‌ی یان زیاتر شکا بی و گوێی له‌نیوه‌ی یان زیاتر برا بیت نه‌وه دروسته‌ نیه بکری به‌ قوربانی.

دهرباره‌ی دروسته مه‌ری بکریت به قوربانی بو خانهداده

۱۰ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الشَّاةَ الْوَاحِدَةَ تُجْزَى عَنْ أَهْلِ الْبَيْتِ

۱۵۰۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرٍِ الْحَنْفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الضَّحَّاكُ بْنُ عُثْمَانَ قَالَ: حَدَّثَنِي عُمَارَةُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: سَمِعْتُ عَطَاءَ بْنَ يَسَارٍ يَقُولُ: سَأَلْتُ أَبَا أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيَّ: كَيْفَ كَانَتْ الضَّحَايَا عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ فَقَالَ: كَانَ الرَّجُلُ يُضَجِّي بِالشَّاةِ عَنْهُ وَعَنْ أَهْلِ بَيْتِهِ، فَيَأْكُلُونَ وَيُطْعَمُونَ حَتَّى تَبَاهِيَ النَّاسُ، فَصَارَتْ كَمَا تَرَى. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَعُمَارَةُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ مَدِينِيٌّ، وَقَدْ رَوَى عَنْهُ مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ، وَاجْتَبَا بِحَدِيثِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ ضَحَّى بِكَبْشٍ، فَقَالَ: هَذَا عَمَّنْ لَمْ يُضَحَّ مِنْ أُمَّتِي، وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: لَا تُجْزَى الشَّاةُ إِلَّا عَنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ، وَهُوَ قَوْلُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْمُبَارَكِ، وَغَيْرِهِ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ.

واته: له (عطاء)ی کوری یه ساره وه ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پرسیارم کرد له نه بو نه یوبی نه نصاری ره زای خوی لی بی: نایا له سه رده می پیغه مبهری خواوا صلی الله علیه وسلم قوربانی کردن چۆن بووه؟ فهرمووی: پیاو مه‌ریکی ده کرد به قوربانی بو خۆی و خانهداده که ی، خۆیان لییان ده خواردوو به شی خه لکیشیان لی ددها، له پاشدا خه لک لاف و گه زافیان پی لی ددها تا حال بهم حاله گه یشت.

دهرباره‌ی به لگه له سه ر نه وه ی که قوربانی سونه ته

۱۱ - بَابُ الدَّلِيلِ عَلَى أَنَّ الْأُضْحِيَّةَ سُنَّةٌ

۱۵۰۶ - (ضعيف) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا حَجَّاجُ بْنُ أَرْطَاةَ، عَنْ جَبَلَةَ بْنِ سُحَيْمٍ، أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ ابْنَ عُمَرَ، عَنِ الْأُضْحِيَّةِ أَوْاجِبَةٌ هِيَ؟

فَقَالَ: ضَحَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالْمُسْلِمُونَ، فَأَعَادَهَا عَلَيْهِ، فَقَالَ: أَتَعْمَلُ؟ ضَحَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالْمُسْلِمُونَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ أَنَّ الْأُضْحِيَّةَ لَيْسَتْ بِوَاجِبَةٍ وَلَكِنَّهَا سُنَّةٌ مِنْ سُنَنِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُسْتَحَبُّ أَنْ يُعْمَلَ بِهَا، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَابْنِ الْمُبَارَكِ.

واته: له جبهه لهی کورپی سوچه ميه وه ده گێرنه وه، که پیاوی پرسیاری کرد له پیشهوا عومهر رهزای خوای لی بی، که ئایا قوربانی واجبه یان نا؟ فهرمووی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم و موسولمانان قوربانیاان کردووه، پیاوه که هه مان پرسیاری دوویات کردووه، پیشهوا عومهر رهزای خوای لی بی فهرمووی: ئه ری تو عه قلت هه یه بو تیناگهی؟ من ده لیم: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم و موسولمانان قوربانیاان کردووه.

به په پیره وکردنی فهرمووده که لای زانا یاان قوربانی واجبه نیه به لکو سوننه تیکه له سوننه ته کانی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، وا چاکه کاری پی بکریت، نه مهش وتهی پیشه وایان سوفیانی (ثوری) و نیبنو موباره که.

۱۵۰۷ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، وَهَنَّادٌ، قَالَا: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي زَائِدَةَ، عَنْ حَجَّاجِ بْنِ أَرْطَاةَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: أَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْمَدِينَةِ عَشْرَ سِتِينَ يَضْحِي كُلَّ سَنَةٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له نیبنو عومهر وه رهزای خوایان لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده سال له مه دینه مایه وه، هه موو سالی قوربانی ده کرد.

دهرباره‌ی سهربرینی قوریانی له‌دوای نوێژی جهژن

۱۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الذَّبْحِ بَعْدَ الصَّلَاةِ

۱۵۰۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ أَبِي هِنْدٍ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ، قَالَ: خُطِبْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي يَوْمٍ نَحْرٍ، فَقَالَ: لَا يَذْبَحَنَّ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُصَلِّيَ، قَالَ: فَقَامَ خَالِي، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَذَا يَوْمُ اللَّحْمِ فِيهِ مَكْرُوهٌ، وَإِنِّي عَجَلْتُ نُسُكِي لِأُطْعِمَ أَهْلِي وَأَهْلَ دَارِي أَوْ حِيرَانِي، قَالَ: فَأَعِدْ ذَبْحَكَ بِآخِرٍ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، عِنْدِي عَنَاقُ لَبَنٍ، وَهِيَ خَيْرٌ مِنْ شَاتِي لَحْمٍ، أَفَأَذْبَحُهَا؟ قَالَ: نَعَمْ، وَهِيَ خَيْرٌ نَسِيكَتِكَ، وَلَا تُجْزِئُ جَذَعَةٌ بَعْدَكَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَجُنْدَبٍ، وَأَنْسٍ، وَعُثْمَانَ بْنِ أَشْفَرٍ، وَابْنِ عُمرَ، وَأَبِي زَيْدٍ الْأَنْصَارِيِّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنَّ لَا يُضَحَّى بِالْمِصْرِ حَتَّى يُصَلِّيَ الْإِمَامُ، وَقَدْ رَخَّصَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ لِأَهْلِ الْقَرْيَةِ فِي الذَّبْحِ إِذَا طَلَعَ الْفَجْرُ، وَهُوَ قَوْلُ ابْنِ الْمُبَارَكِ. وَقَدْ أَجْمَعَ أَهْلُ الْعِلْمِ: أَنَّ لَا يُجْزِئُ الْجَذَعُ مِنَ الْمَغْرِبِ، وَقَالُوا: إِنَّمَا يُجْزِئُ الْجَذَعُ مِنَ الضُّآنِ.

واته: له بهرائی کوری عازیبه‌وه ره‌زای خوای لى بى ده‌گێڕنه‌وه، که فهرموویه‌تی: روژی جهژنی قوریان پیتغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌دوای نوێژی وتاری بو‌داین فهرمووی: (هیچ که‌سی له‌نیوه‌ ناژه‌له‌ قوریانیه‌ که‌ی سه‌رنه‌برێ هه‌تا نوێژی جهژن ده‌کات)، فهرمووی: خاڵم شه‌بو بو‌رده‌ی کوری نیار هه‌ستایه‌وه وتی: نه‌ی پیتغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، سویند به‌ (الله) پێش نه‌وه‌ی بێم بو‌ نوێژی جهژن قوریانیه‌ که‌م سه‌ربرێ زانیم که‌ شه‌مپۆ روژی خواردن و خواردنه‌وه‌یه‌ خه‌لك هه‌زیان له‌ گوشته، په‌له‌م کرد لی‌م خواردو ده‌رخواردی که‌سوکار و دراوسێکانیشم دا، پیتغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (ناژه‌لیکی تر سه‌ربره)، وتی: نه‌ی پیتغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، گیسکینکم هه‌یه‌ یه‌ک

سالی تهواو نه کردوه به لām چاکتره لهو شه که ی که سهرم برپوه نهوه بهسه بیکهم به قوربانی؟ - مه بهستی نهوه بووه گوشتی زیاتره - فهرمووی: (به لئی، بیکه به قوربانی باشتین قوربانی به بو تو، به لām له پاش تو بو که سی تر دروست نیه).

به په پیره وکردنی فهرمووده که زۆری زانایان رایان وایه: بو خه لکی شار ههتا پیشنوێژ نوێژی جهژن نه کات قوربانیه کانیاان سهر نه برن. بیگومان ههندی له زانایان ریگهیاان داوه خه لکی گونده کان کاتی که خۆره لآت قوربانیه کانیاان سهر برن، نه مهش وتهی پیتشهوا ئیبنو موباره که. زانایان هاوران که دروست نیه بیچووی ته مهن یه که سالی بزنی بکریت به قوربانی، به لām بیچوی ته مهن یه که سالی مهی دروسته.

ده باره ی باش نیه له سی روژ زیاتر له گوشتی قوربانی بخوریت

۱۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ أَكْلِ الْأَضْحِيَّةِ فَوْقَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ

۱۵۰۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَأْكُلُ أَحَدُكُمْ مِنْ لَحْمِ أُضْحِيَّتِهِ فَوْقَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَأَنْسٍ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَإِنَّمَا كَانَ النَّهْيُ مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُتَقَدِّمًا ثُمَّ رَخَّصَ بَعْدَ ذَلِكَ.

واته: له ئیبنو عومره وه رهزای خویان لی بی ده گیر نه وه، که پیتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هیچ که سی له ئیوه با له سی روژ زیاتر له گوشتی قوربانیه که ی نه خوات). نه مهش له سه ره تاوه بو به لām له پاشدا ریگه ی دا.

رینگه دان بهوهی له دواى سى رۆژ له گوشتى قوربانى بخوریت

١٤ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرُّحْصَةِ فِي أَكْلِهَا بَعْدَ ثَلَاثِ

١٥١٠ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، وَتَحْمُودُ بْنُ غِيْلَانَ، وَالْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَّالُ، قَالُوا: أَخْبَرَنَا أَبُو عَاصِمٍ النَّبِيلُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، عَنْ عَلْقَمَةَ بْنِ مَرْثَدٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كُنْتُ نَهَيْتُكُمْ عَنْ لُحُومِ الْأَصَاغِيِّ فَوْقَ ثَلَاثِ لَيْتَسِعَ ذُو الطَّوْلِ عَلَى مَنْ لَا طَوْلَ لَهُ، فَكُلُوا مَا بَدَا لَكُمْ، وَأَطْعُمُوا وَادَّخِرُوا. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ، وَعَائِشَةَ، وَبُيُيُشَةَ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَقَتَادَةَ بْنِ النُّعْمَانِ، وَأَنَسٍ، وَأُمِّ سَلَمَةَ. حَدِيثُ بُرَيْدَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ.

واته: له بوره بیده وه رهزای خواى لى بى ده گيرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (رینگیمان لى کردن که له سى رۆژ زیاتر له گوشتى قوربانیه کانتان نه خۆن، بۆ نه وهی هه مووتان گوشتان بهرکه ویت، به لام نیتستا خواى گه وره ده رووی خیری لى کردونه ته وه و رۆزیتان فراوان بسوه، جا لى بخۆن و بهشى خه لکی لى بدن و بهشى خوشتانى لى پاشه که وت بکه ن).

١٥١١ - (ضعيف بهذا السياق وأصله في صحيح مسلم) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَحْوَصِ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ عَابِسِ بْنِ رَبِيعَةَ، قَالَ: قُلْتُ لِأُمِّ الْمُؤْمِنِينَ: أَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَنْهَى عَنْ لُحُومِ الْأَصَاغِيِّ؟ قَالَتْ: لَا، وَلَكِنْ قُلَّ مَنْ كَانَ يُضَحِّي مِنَ النَّاسِ فَأَخْبَّ أَنْ يَطْعَمَ مَنْ لَمْ يَكُنْ يُضَحِّي، وَلَقَدْ كُنَّا نَرْفَعُ الْكُرَاعَ فَنَأْكُلُهُ بَعْدَ عَشْرَةِ أَيَّامٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأُمُّ الْمُؤْمِنِينَ هِيَ عَائِشَةُ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَقَدْ رُوِيَ عَنْهَا هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ.

واته: له عابسی کوپی ره بیه وه ده گيرنه وه، که فهرموویه تی: وتم: به عایشه ی

دایکی باوه‌پداران ره‌زای خوای لی بئی، نایا پیغه‌مبه‌ری خوادا صلی الله علیه وسلم نه‌هی کردووه له خواردنی گوشتی قوربانی؟ فه‌رمووی: نه‌خیر، به‌لام که‌م که‌س قوربانی ده‌کات، پیم خۆشه‌گوشتی قوربانی ده‌رخواردی نه‌وانه بدریت که قوربانی ناکهن، پیچکه‌یه‌کمان هه‌لده‌گرت له‌دوای ده‌روژ ده‌ماخوارد.

نه‌وه‌ی هاتووه ده‌باره‌ی فهرع و عه‌تیره

۱۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْفَرَعِ وَالْعَتِيرَةِ

۱۵۱۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنِ ابْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا فَرَعٌ وَلَا عَتِيرَةٌ، وَالْفَرَعُ: أَوَّلُ السَّاجِ كَانَ يُنْتَجُ لَهُمْ فَيَذْبَحُونَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ثُبَيْشَةَ، وَخُتَيْفِ بْنِ سُلَيْمٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَتِيرَةُ: ذَبِيحَةٌ كَانُوا يَذْبَحُونَهَا فِي رَجَبٍ يُعْظَمُونَ شَهْرَ رَجَبٍ لِأَنَّهُ أَوَّلُ شَهْرٍ مِنْ أَشْهُرِ الْحَرَمِ، وَأَشْهُرِ الْحَرَمِ: رَجَبٌ، وَذُو الْقَعْدَةِ، وَذُو الْحِجَّةِ، وَالْمَحَرَّمُ، وَأَشْهُرُ الْحَجِّ: شَوَّالٌ، وَذُو الْقَعْدَةِ، وَعَشْرٌ مِنْ ذِي الْحِجَّةِ، كَذَلِكَ رُوِيَ عَنْ بَعْضِ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَنْ بَعْضِهِمْ فِي أَشْهُرِ الْحَجِّ.

واته: له شه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خوای لی بئی ده‌گیرنه‌وه، که فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: (فرع) و (عتیره) نیه، واته شه‌م دوو جوژه سه‌رپرینه له‌نیسلامدا نیه، (فرع) بریتیه له نو‌یه‌ره‌ی وشتر و مه‌ر که له‌دایک ده‌بو سه‌ریان ده‌بری له‌سه‌رده‌می نه‌فامیدا. (عتیره) شه‌ بریتیه شه‌و سه‌رپراویه له مانگی ره‌جه‌بدا سه‌ریان ده‌بری بو‌به‌رزپا‌گرتنی مانگی ره‌جه‌ب چونکه یه‌که‌م مانگه حه‌رام کراوه‌کانه، مانگه حه‌رام کراوه‌کانیش بریتین له: مانگی ره‌جه‌ب و (ذی القعدة) و (ذی الحجة) و موحه‌ره‌م، مانگه‌کانی حه‌جیش بریتین له:

مانگی شهوال و (ذو القعدة) و ده رۆژی سه ره تای مانگی (ذی الحجة).

نهوهی هاتووه ده باره ی گوێزه بانه (حهوتم)

١٦ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْعَقِيقَةِ

١٥١٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ خَلْفٍ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ الْمُفَضَّلِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُثْمَانَ بْنِ حُثَيْمٍ، عَنْ يُونُسَ بْنِ مَاهَكَ، أَنَّهُمْ دَخَلُوا عَلَى حَفْصَةَ بِنْتِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ فَسَأَلُوهَا عَنِ الْعَقِيقَةِ، فَأَخْبَرَتْهُمْ أَنَّ عَائِشَةَ أَخْبَرَتْهَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمَرَهُمْ عَنِ الْعُلَامِ شَاتَانِ مُكَافِئَتَانِ، وَعَنِ الْجَارِيَةِ شَاةٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَأُمِّ كُرَيْزٍ، وَبُرَيْدَةَ، وَسَمُرَةَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَأَنَسٍ، وَسَلْمَانَ بْنِ عَامِرٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ. حَدِيثُ عَائِشَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَحَفْصَةُ هِيَ بِنْتُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ.

واته: له یوسوفی کوری ماهیکه وه ده گێرنه وه، که چوون بۆ لای حه فسه ی کچی (عبد الرحمن) ی کوری پیشهوا نه بو به کر ره زای خوای لی بی، ده باره ی گوێزه بانه (حهوتم) پرسیاریان لی کرد؟ نه ویش پیی راگه یانندن که خاتو عایشه ره زای خوای لی بی پیی راگه یاندووه، بیگومان پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمانی پی کردوون: بۆ کور دوو مه ری وه ک یه ک و هاوته مهن سه ربهری، بۆ کچیش یه ک مه ر).

ده باره ی بانگدان به گوئی مندالد

١٧ - بَابُ الْأَذَانِ فِي أَذْنِ الْمُؤَلَّدِ

١٥١٤ - (ضعيف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَا: أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي زَافِعٍ،

عَنْ أَبِيهِ قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَدْنَى فِي أُذُنِ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ حِينَ وَلَدَتْهُ فَاطِمَةُ بِالصَّلَاةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَالْعَمَلُ فِيهِ أَلْ عَقِيْقَةُ عَلَى مَا رُوِيَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنِ الْعَلَامِ شَاتَانِ مُكَافِئَتَانِ، وَعَنِ الْجَارِيَةِ شَاةً، وَرُوِيَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيْضًا أَنَّهُ عَقَى عَنِ الْحَسَنِ بِشَاةٍ، وَقَدْ ذَهَبَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ إِلَى هَذَا الْحَدِيثِ.

واته: له نه بو رافيعه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: کاتی که (فاطمة) رهزای خوای لی بی بووی حه سه نی کوری پی شهوا عه لی دا رهزای خوای لی بی بو، پیغه مبهری خواص صلی الله علیه وسلم دی بانگی نویژی دا به گوئی دا. له پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم ده گپرنه وه، که بو گوێزه بانه (حه وتم) ی کور دوو مه ری وهک یهک و هاوته مه ن سه ربهری تی، بو کچیش یهک مه ی).

١٥١٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا هِشَامُ بْنُ حَسَّانَ، عَنْ حَفْصَةَ بِنْتِ سِيرِينَ، عَنِ الرَّبَابِ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ عَامِرٍ الضُّبِّيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَعَ الْعَلَامِ عَقِيْقَةُ، فَأَهْرِيقُوا عَنْهُ دَمًا، وَأَمِيطُوا عَنْهُ الْأَذَى. حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ سُلَيْمَانَ الْأَحْوَلِ، عَنْ حَفْصَةَ بِنْتِ سِيرِينَ، عَنِ الرَّبَابِ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ عَامِرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِثْلَهُ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له سه لمانی کوری عامیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (له گهل ههر مندالیکدا گوێزه بانه یهک هه یه، سه ربهراوه که خوینی به ته ورم لی به وات و، پیسای ی و پاشه رۆکه ی لی بکری ته وه.

١٥١٦ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنِ ابْنِ جُرَيْجٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي بَرْزَيْدٍ، عَنْ سَبَاعِ بْنِ ثَابِتٍ، أَنَّ مُحَمَّدَ بْنَ ثَابِتٍ بْنِ

سَبَّاحٌ، أَحْبَبْتُهُ، أَنَّ أُمَّ كُرَيْرٍ أَحْبَبْتُهُ، أَنَّهَا سَأَلَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ الْعَقِيقَةِ، فَقَالَ: عَنِ الْعِلَامِ شَاتَانِ، وَعَنِ الْأُنْثَى وَاحِدَةٌ، وَلَا يَضُرُّكُمْ ذُكْرَانَا كُنَّ أَمْ إِنَاثَا. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئومو کورزه وه ده گێر نه وه، که ده باره ی گوێزه بانه (حه وتم) پرسیا ری کرد له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، نه ویش فه رمووی: (بۆ کوپ دوو مه پ سهربرپریت، بۆ کچیش یه ک مه پ، نیت سهربرپاوه که نیت بێ یان مێ وه ک یه که و زیانتان پێ ناگه یه نی).

١٨ - بَاب

١٥١٧ - (ضعیف) حَدَّثَنَا سَلَمَةُ بْنُ شَبِيبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْمُغِيرَةِ، عَنْ عُقَيْرِ بْنِ مَعْدَانَ، عَنْ سُلَيْمِ بْنِ عَامِرٍ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: خَيْرُ الْأُضْحِيَّةِ الْكَبِشُ، وَخَيْرُ الْكَفَنِ الْحُلَّةُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، وَعُقَيْرُ بْنُ مَعْدَانَ يُضَعَّفُ فِي الْحَدِيثِ.

واته: له ئومو کورزه وه ده گێر نه وه، که ده باره ی گوێزه بانه (حه وتم) پرسیا ری کرد له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، نه ویش فه رمووی: (چاکترین ئاژه له بۆ قوربانی بهران (ی شاخداره)، باشتترین کفنیش قوماشی (حله) یه که پیکهاتوه له دوو پارچه (رداء) و (إزار).

١٩ - بَاب

١٥١٨ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَوْحُ بْنُ عُبَادَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ عَوْنٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو رَمْلَةَ، عَنْ حِثْنَفِ بْنِ سُلَيْمٍ قَالَ: كُنَّا وَفُوقًا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِعَرَفَاتٍ فَسَمِعْتُهُ يَقُولُ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ، عَلَى كُلِّ أَهْلِ بَيْتٍ فِي كُلِّ عَامٍ

أُضْحِيَّةٌ وَعَتِيرَةٌ، هَلْ تَذَرُونَ مَا الْعَتِيرَةُ؟ هِيَ الَّتِي تُسَمُّونَهَا الرَّجَبِيَّةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَلَا نَعْرِفُ هَذَا الْحَدِيثَ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عَوْنٍ.

واته: له میخنه فی کوری سوله یهوه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که فرموویه تی: نیمه له عه رهفات له خزمهت پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم وه ستابوین، گویم لیتی بوو ده یفه رموو: (نه ی خه لکینه، هه موو سالتی واجبه له سر هه موو خیزانی قوریانیه ک و ره جه بانه (عتیره) به بکه، ثایا ده زانن (عتیره) چی به؟ نهویه که خه لک پیتی ده لێن: (الرَّجَبِيَّة) مه ری یان ناژه لیکه له مانگی ره جه بدا خه لک سه ری ده برن.

ده باره ی مه ر بو گوێزه بانه (حه وتم)

۲۰ - بَابُ الْعَقِيقَةِ بِشَاوٍ

۱۵۱۹ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى الْقُطَيْبِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْأَعْلَى بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ الْحُسَيْنِ، عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ قَالَ: عَقَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْحَسَنِ بِشَاوٍ، وَقَالَ: يَا فَاطِمَةُ، اخْلُقِي رَأْسَهُ، وَتَصَدَّقِي بِزَنَةِ شَعْرِهِ فِضَّةً، قَالَ: فَوَزَنَتْهُ فَكَانَ وَزْنُهُ دِرْهَمًا أَوْ بَعْضَ دِرْهَمٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَإِسْنَادُهُ لَيْسَ بِمُتَّصِلٍ وَأَبُو جَعْفَرٍ مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ بْنِ الْحُسَيْنِ لَمْ يُدْرِكْ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ.

واته: له پیشهوا علیهوه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که فرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم مه ریکی کرد به گوێزه بانه (حه وتم) ی حه سه ن، فرمووی: نه ی (فاطمه) سه ری بتاشه و، هینده ی کیشانه ی مووه کانی زیو بکه به خیر، فرمووی: مووه کانی کیشا بایی درهه می یان چه ند درهه می بوو.

باب - ۲۱

۱۵۲۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْحَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَزْهَرُ بْنُ سَعْدٍ السَّمَّانُ، عَنِ ابْنِ عَوْنٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِيرِينَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خُطِبَ، ثُمَّ نَزَلَ فَدَعَا بِكَبْشَيْنِ فَذَبَحَهُمَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الرحمن) ی کوری نهبی به کرده، له باوکیه وه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که فرموویه تی: پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم له سهر مینبهری وتاری دا، له باشد هاته خواره وه، داوای دوو بهرانی کرد بۆیان هیتا سهری برین.

باب - ۲۲

۱۵۲۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَغْفُوبُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ أَبِي عَمْرٍو، عَنِ الْمُطَّلِبِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: شَهِدْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْأَضْحَى بِالْمُصَلَّى، فَلَمَّا قَضَى خُطْبَتَهُ نَزَلَ عَنْ مِنْبَرِهِ، فَأَتَى بِكَبْشٍ، فَذَبَحَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَيْهِ، وَقَالَ: بِسْمِ اللَّهِ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، هَذَا عَنِّي وَعَمَّنْ لَمْ يُضَحِّ مِنْ أُمَّتِي. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: أَنَّ يَقُولَ الرَّجُلُ إِذَا ذَبَحَ: بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَهُوَ قَوْلُ ابْنِ الْمُبَارَكِ وَالْمُطَّلِبِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ خَنْطَبٍ يُقَالُ إِنَّهُ لَمْ يَسْمَعْ مِنْ جَابِرٍ.

واته: له جابیری کوری (عبد الله) وه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که فرموویه تی: روژی جهزنی قوریان له خزمهت پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم ناماده ی نوێژگا که بووم، کاتی وتاره که ی تهواو بوو له سهر مینبهری که ی دابهزی، بهرانیکیان بۆ هیتا به دهستی خو ی سهری بری فرمووی: ((بسم الله، الله اکبر)) ثم

قوربانیه له جیاتی خۆم و له جیاتی ئه و که سانهی ئومهم که نیانه قوربانی بکهن).

باسیکی تر هه له باره ی (حهوتم) گوێزه بانهوه

۲۳ - بَابُ مِنَ الْعَقِيقَةِ

۱۵۲۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَلِيُّ بْنُ مُسْهِرٍ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ مُسْلِمٍ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ سَمُرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْعُلَامُ مُرْتَهَنٌ بِعَقِيقَتِهِ يُذْبَحُ عَنْهُ يَوْمَ السَّابِعِ، وَيُسَمَّى، وَيُخْلَقُ رَأْسُهُ حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سَعِيدُ بْنُ أَبِي عَرُوبَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ يَسْتَحِبُّونَ أَنْ يُذْبَحَ عَنِ الْعُلَامِ الْعَقِيقَةُ يَوْمَ السَّابِعِ، فَإِنْ لَمْ يَتَّهَيْأ يَوْمَ السَّابِعِ فَيَوْمَ الرَّابِعِ عَشَرَ، فَإِنْ لَمْ يَتَّهَيْأ عَنْهُ يَوْمَ حَادٍ وَعَشْرِينَ، وَقَالُوا: لَا يُجْزَى فِي الْعَقِيقَةِ مِنَ الشَّاةِ إِلَّا مَا يُجْزَى فِي الْأُضْحِيَّةِ.

واته: له سه موروه ره زای خوا ی لى بى ده گێرنهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه موو مندالیک په یهسته بهو ناژه له وه که بو (حهوتم) گوێزه بانه بو ی سهرده بری، له پوژی ههوته می له دایک بوونی بو ی سهر ده بری و، ناوی لى دهنری و سهری ده تاشریت).

که سی بیهوی قوربانی بکا با موو له خوی نه کاته وه

۲۴ - بَابُ تَرْكِ اخْذِ الشَّعْرِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُضَحِّيَ

۱۵۲۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ الْحَكَمِ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، عَنْ عَمْرِو أَوْ عُمَرَ بْنِ مُسْلِمٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ رَأَى هِلَالَ ذِي

الْحِجَّةُ، وَأَرَادَ أَنْ يُصَحِّي، فَلَا يَأْخُذَنَّ مِنْ شَعْرِهِ، وَلَا مِنْ أَظْفَارِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالصَّحِيحُ هُوَ عَمْرُو بْنُ مُسْلِمٍ، قَدْ رَوَى عَنْهُ مُحَمَّدُ بْنُ عَمْرٍو بْنُ عُلْقَمَةَ وَغَيْرُ وَاحِدٍ وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ نَحْوُ هَذَا، وَهُوَ قَوْلُ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ وَبِهِ كَانَ يَقُولُ سَعِيدُ بْنُ الْمُسَيَّبِ، وَإِلَى هَذَا الْحَدِيثِ ذَهَبَ أَحَدُ، وَإِسْحَاقُ وَرَحَّصَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي ذَلِكَ، فَقَالُوا: لَا بَأْسَ أَنْ يَأْخُذَ مِنْ شَعْرِهِ وَأَظْفَارِهِ، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَاحْتَجَّ بِحَدِيثِ عَائِشَةَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَبْعَثُ بِالْهَذِي مِنَ الْمَدِينَةِ، فَلَا يَجْتَنِبُ شَيْئًا مِمَّا يَجْتَنِبُ مِنْهُ الْمُحْرِمُ.

واته: له نومو سهله مهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم فەرموویەتی: (هەرکەسی هیلالی مانگی (ذي الحجة)ی دی واته سههتای مانگ، بیهوی نازەلی بکاته قوربانی، نهوه نه موو لهخۆی بکاتهوه و نه نینۆکی بکات ههتا قوربانیهکی دهکات).

بسه کانی نهزر و سوتند له پیغه مبهروهه صلى الله عليه وسلم

۱۸ - أَبَوَابُ التُّدْوِرِ وَالْإِيمَانِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

له پیغه مبهروهه صلى الله عليه وسلم هاتوره که نهزر نیه له سه ریچیدا

۱ - بَابُ مَا جَاءَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ لَا تَذَرُ فِي مَعْصِيَةٍ

۱۵۲۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو صَفْوَانَ، عَنْ يُونُسَ بْنِ يَزِيدَ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تَذَرُ فِي مَعْصِيَةٍ، وَكَفَّارَتُهُ كَفَّارَةُ يَمِينٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عُمَرَ، وَجَابِرٍ، وَعِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ. هَذَا حَدِيثٌ لَا يَصِحُّ، لِأَنَّ الزُّهْرِيَّ لَمْ يَسْمَعْ هَذَا الْحَدِيثَ مِنْ أَبِي سَلَمَةَ سَمِعْتُ مُحَمَّدًا يَقُولُ رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ مِنْهُمْ: مُوسَى بْنُ عُقْبَةَ، وَابْنُ أَبِي عَتِيْقٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ أَرْقَمٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. قَالَ مُحَمَّدٌ: وَالْحَدِيثُ هُوَ هَذَا.

واته: له عائیشهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویهتی: (نهزر له سه ریچیی و تاواندا دروست نیه، که سیک له سه رخوی نهزر کرد کاریک بکات، کاره که پیچه وانیه یاسای نیسلام بوو نهوه نهزره که ی دروست نیهو ده بیت که فاره ته که ی بدات، که فاره که شی وهک که فاره تی سوتند وایه).

۱۵۲۵ - (صحيح بما قبله) حَدَّثَنَا أَبُو إِسْمَاعِيلَ التِّرْمِذِيُّ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ بْنِ يُونُسَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَيُّوبُ بْنُ سُلَيْمَانَ بْنِ بِلَالٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي أُوَيْسٍ،

عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ بِلَالٍ، عَنْ مُوسَى بْنِ عُقْبَةَ، وَتَحْمَدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي عَتِيقٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ أَرْقَمَ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا نَذْرَ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ، وَكَفَّارَتُهُ كَفَّارَةُ يَمِينٍ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، وَهُوَ أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ أَبِي صَفْوَانَ، عَنْ يُونُسَ وَأَبُو صَفْوَانَ هُوَ مَكِّيٌّ وَاسْمُهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَعِيدٍ بْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ مَرْوَانَ، وَقَدْ رَوَى عَنْهُ الْحَمِيدِيُّ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ مِنْ أَجَلَّةِ أَهْلِ الْحَدِيثِ وَقَالَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: لَا نَذْرَ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ، وَكَفَّارَتُهُ كَفَّارَةُ يَمِينٍ، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ، وَاحْتَجَّ بِحَدِيثِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ عَائِشَةَ وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: لَا نَذْرَ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ، وَلَا كَفَّارَةُ فِي ذَلِكَ، وَهُوَ قَوْلُ مَالِكٍ، وَالشَّافِعِيِّ.

کهسی له سه ره خوی نه زو کرد تا عهتی خوا بکات نهوه با بیکات

۲ - بَابُ مَنْ نَذَرَ أَنْ يُطِيعَ اللَّهَ فَلْيُطِعْهُ

۱۵۲۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، عَنْ طَلْحَةَ بْنِ عَبْدِ الْمَلِكِ الْأَنْثَلِيِّ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ عَائِشَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ نَذَرَ أَنْ يُطِيعَ اللَّهَ فَلْيُطِعْهُ، وَمَنْ نَذَرَ أَنْ يَعْصِيَ اللَّهَ فَلَا يَعْصِهِ. حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُنِيرٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ طَلْحَةَ بْنِ عَبْدِ الْمَلِكِ الْأَنْثَلِيِّ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ عَائِشَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رَوَاهُ يَحْيَى بْنُ أَبِي كَثِيرٍ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَهُوَ قَوْلُ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ، وَبِهِ يَقُولُ مَالِكٌ، وَالشَّافِعِيُّ قَالُوا: لَا يَعْصِي اللَّهَ وَلَيْسَ فِيهِ كَفَّارَةُ يَمِينٍ إِذَا كَانَ التَّنْذِرُ فِي مَعْصِيَةِ.

واته: له عائشه وه ره زای خواى لى بى ده گيړنه وه، که فهرموويه تى:

پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه‌تی: (که‌سی له‌سه‌رخوی نه‌زرکرد
فرمانبه‌رداری و گوێپایه‌لی خوی گه‌وره بکات نه‌وه با وه‌فا به نه‌زه‌که‌ی بکات،
به پیچه‌وانه‌وه نه‌گه‌ر که‌سی له‌سه‌رخوی نه‌زرکرد سه‌ریچی خوی گه‌وره بکات و
گونا‌هو تاواتان بکات نه‌وه با سه‌ریچی خوی گه‌وره نه‌کات).

نهرکردنی شتی دانامه‌زری که‌هی ئاده‌میزاد خوی نه‌بیته.

۳ - بَابُ مَا جَاءَ لَا نَذْرَ فِيمَا لَا يَمْلِكُ ابْنُ آدَمَ

۱۵۲۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ يُونُسَ الْأَزْرَقِيُّ، عَنْ هِشَامِ الدَّسْتَوَائِيِّ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ ثَابِتِ بْنِ الضَّحَّاكِ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَيْسَ عَلَى الْعَبْدِ نَذْرٌ فِيمَا لَا يَمْلِكُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَعُمَرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (ثابت‌ی کوری (ضحاك) وه ره‌زای خوی لی بی ده‌گیرنه‌وه، که
پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم فرموویه‌تی: (نه‌زرکردنی شتی دانه‌مه‌زری
له‌کاتی‌کدا که نه‌و شته‌هی ئاده‌میزاد خوی نه‌بیته).

ده‌بار‌هی که‌فاره‌تی نه‌زری ناوی شته‌که نه‌هیترا‌بی

۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَفَّارَةِ النَّذْرِ إِذَا لَمْ يُسَمَّ

۱۵۲۸ - (ضعيف وهو صحيح دون قوله: إِذَا لَمْ يُسَمَّ) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ عَيَّاشٍ قَالَ: حَدَّثَنِي مُحَمَّدٌ، مَوْلَى الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ قَالَ: حَدَّثَنِي كَعْبُ بْنُ عُلْفَمَةَ، عَنْ أَبِي الْحَثِرِ، عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كَفَّارَةُ النَّذْرِ إِذَا لَمْ يُسَمَّ كَفَّارَةُ يَمِينٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له عوقبه‌ی کوری عامیره‌وه ره‌زای خوی لی بی ده‌گیرنه‌وه، که
فرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه‌تی: (که‌فاره‌تی نه‌زر

وهك كه فاره تی سویند وایه نه گهر ناوی شته که ی نه هیتابی و دیاری نه کردبی).

که سی سویند له سه ر شتی بخوات بینی شتی لهو خیر تره
 ۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ خَلَفَ عَلَى يَمِينٍ فَرَأَى غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا

۱۵۲۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى الصَّنَعَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُعْتَمِرُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ يُونُسَ هُوَ ابْنُ عُبَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَسَنُ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَمُرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا عَبْدَ الرَّحْمَنِ، لَا تَسْأَلِ الْإِمَارَةَ، فَإِنَّكَ إِنْ أَتَيْتَكَ عَنْ مَسْأَلَةٍ وَكُنْتَ إِلَيْهَا، وَإِنْ أَتَيْتَكَ عَنْ غَيْرِ مَسْأَلَةٍ أُعِنْتَ عَلَيْهَا، وَإِذَا خَلَفْتَ عَلَى يَمِينٍ فَرَأَيْتَ غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا فَأَبِ الدَّيَّ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ، وَلْتَكْفُرْ عَنْ يَمِينِكَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ، وَأَبِي الدَّرْدَاءِ، وَأَنْسٍ، وَعَائِشَةَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأُمِّ سَلَمَةَ، وَأَبِي مُوسَى. حَدِيثُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَمُرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کوری سه موره وه ره زای خوی لی بی ده گیرنه وه، که فرموویه تی: پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم پیی فرمووم: (نه ی (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کوری سه موره، داوای پله و پایه و فرمانره وایه تی مه که، چونکه نه گهر به بی داواکردن پییت بدری یارمه تی ده دریت و خوی گه وه سه رکه وتوت ده کات به سه ریدا، به لام نه گهر له سه ر داخوازی خوت پییت بدری یارمه تی نادریت و ده بیت به بار به سه رته وه، نه گهر له سه ر شتی سویندت خوارد بینیت شتی لهو خیر تره که فاره تی سوینده که ت بده و نه وه یان بکه که خیر تره).

نهوهی هاتووه ده رباره ی که فارهت له پیتش سوتند خستن

٦ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْكَفَّارَةِ قَبْلَ الْحِنْثِ

١٥٣٠ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، عَنْ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ خَلَفَ عَلَى يَمِينٍ، فَرَأَى غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا، فَلْيُكْفِرْ عَنْ يَمِينِهِ وَلْيَفْعَلْ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ، أَنَّ الْكَفَّارَةَ قَبْلَ الْحِنْثِ تُجْزَى، وَهُوَ قَوْلُ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ، وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: لَا يُكْفَرُ إِلَّا بَعْدَ الْحِنْثِ قَالَ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ: إِنْ كَفَرَ بَعْدَ الْحِنْثِ أَحَبُّ إِلَيَّ، وَإِنْ كَفَرَ قَبْلَ الْحِنْثِ أَجْزَأُ.

واته: له نه بو هورهیره وه ره زای خوای لی بئی ده گینه وه، که پیتغه مبه ره صلی الله علیه وسلم پیتی فهرمووم: (هه رکه سی له سه ر شتی سوتندی خوارد بینی شتی لهو خیر تره که فاره تی سوتنده که ی بدات و نهوه یان بکات که خیر تره).

به په پیره وکردنی فهرمووده که لای زۆریه ی زانایان له هاوه لانی پیتغه مبه ره ی خوا صلی الله علیه وسلم و جگه له وانیش: که فارهت له پیتش سوتند خستن دروسته، نه مهش و ته ی پیتشه وایان مالیک و شافعی و نه حمده و ئیسحاقه. هه ندیک ی تر له زانایان ده فهرموون: که فارهت له دوا ی سوتند خستنه وه یه. پیتشه وایان سوفیانی (ثور ی) ده فهرمووی: نه گهر له دوا ی سوتند خستن که فاره ته که ی بدات پیتم باشه، خو نه گهر له پیتش سوتند خستن که فاره ته که ی بدات هه دروسته.

نه وهی هاتوو ده باره ی جیا کر دنه وه له سوتند دا

۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِسْتِثْنَاءِ فِي الْيَمِينِ

۱۵۳۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الصَّمَدِ بْنُ عَبْدِ الْوَارِثِ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، وَحَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ خَلَفَ عَلَى يَمِينٍ، فَقَالَ: إِنْ شَاءَ اللَّهُ فَقَدْ اسْتَنْتَيْ، فَلَا حِنْثَ عَلَيْهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَقَدْ رَوَاهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ وَغَيْرُهُ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ مَوْفُوفًا. وَهَكَذَا رُوِيَ عَنْ سَالِمٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ مَوْفُوفًا. وَلَا نَعْلَمُ أَحَدًا رَفَعَهُ غَيْرَ أَيُّوبَ السَّخْنِيَّاتِي وَقَالَ إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ: وَكَانَ أَيُّوبُ أَحْيَانًا يَرْفَعُهُ، وَأَحْيَانًا لَا يَرْفَعُهُ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: أَنَّ الْإِسْتِثْنَاءَ إِذَا كَانَ مُؤْصُولًا بِالْيَمِينِ فَلَا حِنْثَ عَلَيْهِ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَالْأَوْزَاعِيِّ، وَمَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ.

واته: له ئيبنو عومره وه ره زای خوايان لی بئی ده گێر نه وه، که پتغه مبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فەر موویه تی: (هه رکه سی سوتندی خوارد له سه ر شتی، وتی: (إِنْ شَاءَ اللَّهُ) واته: نه گهر خوا بیهوی، نه وه سوتنده که ی ناکه ویت).

۱۵۳۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ ابْنِ طَاوُوسٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ خَلَفَ عَلَى يَمِينٍ، فَقَالَ: إِنْ شَاءَ اللَّهُ لَمْ يَحْنَثْ. سَأَلْتُ مُحَمَّدَ بْنَ إِسْمَاعِيلَ عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ، فَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ خَطَأً، أَلْخَطَأُ فِيهِ عَبْدُ الرَّزَّاقِ اخْتَصَرَهُ مِنْ حَدِيثِ مَعْمَرٍ، عَنِ ابْنِ طَاوُوسٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: إِنَّ سُلَيْمَانَ بْنَ دَاوُدَ قَالَ: لَأَطُوفَنَّ اللَّيْلَةَ عَلَى سَبْعِينَ امْرَأَةً تَلِدُ كُلُّ امْرَأَةٍ غُلَامًا

فَطَافَ عَلَيْهِنَّ فَلَمْ تَلِدْ امْرَأَةً مِنْهُنَّ إِلَّا امْرَأَةً نِصْفَ غُلَامٍ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَوْ قَالَ: إِنْ شَاءَ اللَّهُ، لَكَانَ كَمَا قَالَ، هَكَذَا رَوَى عَنْ عَبْدِ الرَّزَّاقِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنِ ابْنِ طَاوُوسٍ، عَنْ أَبِيهِ، هَذَا الْحَدِيثُ بِطَوِيلِهِ، وَقَالَ سَبْعِينَ امْرَأَةً، وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: قَالَ سُلَيْمَانُ بْنُ دَاوُدَ لَأُطَوِّقَنَّ اللَّيْلَةَ عَلَى مِائَةِ امْرَأَةٍ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (هه رکه سی سوتندی خوارد له سه رشتی، وتی: (إِنْ شَاءَ اللَّهُ) واته: نه گهر خوا بیهوی، نه وه سوتنده که ی ناکه ویت).

ده باره ی سوتند خواردن به جگه له (الله) تاوانه و دروست نیه

۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الْحَلْفِ بِغَيْرِ اللَّهِ

۱۵۳۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ، سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عُمَرَ وَهُوَ يَقُولُ: وَأَبِي، وَأَبِي، فَقَالَ: أَلَا إِنَّ اللَّهَ يَنْهَاكُمْ أَنْ تَحْلِفُوا بِآبَائِكُمْ، فَقَالَ عُمَرُ: فَوَاللَّهِ مَا حَلَفْتُ بِهِ بَعْدَ ذَلِكَ ذَاكِرًا وَلَا آثِرًا. وَفِي الْبَابِ عَنْ ثَابِتِ بْنِ الضَّحَّاكِ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَقُتَيْبَةَ، وَعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَمُرَةَ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. قَالَ أَبُو عُبَيْدٍ: مَعْنَى قَوْلِهِ وَلَا آثِرًا، أَي: لَمْ أَثَرُهُ عَنْ غَيْرِي، يَقُولُ: لَمْ أَذْكُرْهُ عَنْ غَيْرِي.

واته: له سالیمه وه، له باوکیه وه ده گپرنه وه، که پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم گوئی لی بوو پیشهوا عومر رهزای خوای لی بی سوتندی ده خوارد ده یفه رموو: (وَأَبِي، وَأَبِي)، فرموی: (هوشیارین خوای گهوره نه می لی کردوون سوتند به باب و باپیرتان بخون). پیشهوا عومر فرموی: سوتند به (الله) له وکاته وه نه وه له

پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بیستوه نه خۆم سویندم پیتان خواردوه و، نه له ده می که سیی تریشه وه سویندی وام گیراوه ته وه.

۱۵۳۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُهُ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَدْرَكَ عُمَرَ وَهُوَ فِي رُكْبٍ وَهُوَ يُخَلِّفُ بِأَيِّهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ يَنْهَاكُمْ أَنْ تَخْلِفُوا بِأَبَائِكُمْ لِيُخَلِّفَ خَالِفٌ بِاللَّهِ أَوْ لِيَسْكُتَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئیبنو عومره وه رهزای خویان لی بی ده گیرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ناگای لی بوو پیتشهوا عومهر رهزای خوی لی بی له گه ل کۆمه لیکدا ده رویشت سویندی به باوکی ده خوارد، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموی: (به راستی خوی گه وه نه هی لی کردوون سویند به باب و باپیرتان بخۆن، نه گهر که سیی ویستی سویند بخوا با به خوا سویند بخوا، یان بی ده نگ بی).

۱۵۳۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو خَالِدٍ الْأَحْمَرُ، عَنِ الْحَسَنِ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ، عَنْ سَعْدِ بْنِ عُبَيْدَةَ، أَنَّ ابْنَ عُمَرَ سَمِعَ رَجُلًا يَقُولُ: لَا وَالْكَعْبَةِ، فَقَالَ ابْنُ عُمَرَ: لَا يُخَلِّفُ بَعِيرُ اللَّهِ، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ خَلَفَ بَعِيرُ اللَّهِ فَقَدْ كَفَرَ أَوْ أَشْرَكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ وَقُيِّرَ هَذَا الْحَدِيثُ عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنَّ قَوْلَهُ فَقَدْ كَفَرَ أَوْ أَشْرَكَ عَلَى التَّغْلِيظِ، وَالْحُجَّةُ فِي ذَلِكَ حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَمِعَ عُمَرَ يَقُولُ: وَأَبِي وَأَبِي، فَقَالَ: أَلَا إِنَّ اللَّهَ يَنْهَاكُمْ أَنْ تَخْلِفُوا بِأَبَائِكُمْ، وَحَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: مَنْ قَالَ فِي خَلْفِهِ وَاللَّاتِ، وَالْعُزَّى فَلْيُفْلِنْ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ. هَذَا مِثْلُ مَا رَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: إِنَّ الرِّبَاءَ شِرْكٌ وَقَدْ فَسَّرَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ هَذِهِ الْآيَةَ: (فَمَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا) الْآيَةَ، قَالَ: لَا يُرَائِي.

واته: له سه عدی کوری عوبه یده وه ده گیرنه وه، که ئیبنو عومهر رهزای خویان

لئ بئ گوئی له پیاوی به که عبه سویندی ده خوارد بهم شیوهیه: (لَا وَالْكَعْبَةِ)،
 ئیبنو عومەر پیتی فهرموو: به غهیری خوا سویند مه خو، بۆ خویم گویم له
 پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده فهرموو: (هه رکهس سویند بخوا به
 غهیری خوای گهوره نهوه بیتگومان کافر ده بی یان هاو له و هاو بهشی بۆ خوا بریار
 داوه). له نه بو هورهیرهوه رهزای خوای لئ بئ ده گێرنهوه، که پیغه مبهری خوا
 صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (نه گهر که سیکتان سویندی خوارد له
 سوینده کهیدا وتی: سویند به لات به عوزا، نهوه با بلی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) واته:
 هیچ په رستراویکی به ههق نیه جگه له (الله).

ده باره ی کهسی سویند بخوات به به پی پروات و نه توانی

۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ يَخْلِفُ بِالْمَشْيِ وَلَا يَسْتَطِيعُ

۱۵۳۶ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ الْقُدُّوسِ بْنُ مُحَمَّدٍ الْعَطَّارُ الْبَصْرِيُّ، قَالَ:
 حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ عَاصِمٍ، عَنْ عِمْرَانَ الْقَطَّانِ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: نَذَرْتُ امْرَأَةً
 أَنْ تَمْشِيَ إِلَى بَيْتِ اللَّهِ، فَسُئِلَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ ذَلِكَ؟ فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ
 لَعَنِي عَنْ مَشْيِهَا، مُرُوهَا فَلْتَرْكَبْ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَعُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ، وَابْنِ
 عَبَّاسٍ. حَدِيثُ أَنَسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا
 عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَقَالُوا: إِذَا نَذَرْتُ امْرَأَةً أَنْ تَمْشِيَ فَلْتَرْكَبْ وَلْتُهْدِ شَاءَ.

واته: له نه نهسی کوپی مالیکهوه رهزای خوای لئ بئ ده گێرنهوه، که
 فهرموویهتی: ئافه تهی نه زری کرد به پی پروات بۆ مالتی خوا، له باره وه له
 پیغه مبهری خویان صلی الله علیه وسلم پرسی، فهرمووی: (خوای گهوره زۆر
 ده وله نه پتووستی به روشتنی نهو نیه به پی، پیتی بلین با سواری ولاخی ببی و به
 سواری پروات).

۱۵۳۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو مُوسَى مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ الْحَارِثِ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُمَيْدٌ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: مَرَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِشَيْخٍ كَبِيرٍ يَتَهَادَى بَيْنَ ابْنَيْهِ، فَقَالَ: مَا بَالُ هَذَا؟ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، نَذَرُ أَنْ يَمُوتَ، قَالَ: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَعَنِي عَنْ تَعْذِيبِ هَذَا نَفْسَهُ، قَالَ: فَأَمَرَهُ أَنْ يَرْكَبَ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عَدِيٍّ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَى رَجُلًا فَذَكَرَ نَحْوَهُ.

واته: له نه نه سی کوړی مالیکه وه ره زای خوا ی لى بى ده گپړنه وه، که فرمویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دای به لای پیاوړکی پیدا دوو کوړی چوبوونه ژیربالی له نیوانیاندا ری دی ده کرد، فرموی: نه مه حالی چیه؟ وتیان: نه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه زری کردو به پی بروات بو مالتی خوا، پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم فرموی: (خوا ی گه وړه زرو ده وله مهنده پیویستی بهو نیه سزای نه فسی خو ی ده دات). وتی: جا فرمانی پی کرد سواری ولاخ بیت.

ده باره ی نه زرو کردن کاریکی خراپه

۱۰ - بَابُ فِي كَرَاهِيَةِ النَّذْرِ

۱۵۳۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تَنْذِرُوا فَإِنَّ النَّذْرَ لَا يُغْنِي مِنَ الْقَدَرِ شَيْئًا، وَإِنَّمَا يُسْتَخْرَجُ بِهِ مِنَ الْبَحِيلِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عُمَرَ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ كَرِهُوا النَّذْرَ وَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ

بُنُ الْمُبَارَكِ: مَعْنَى الْكَرَاهِيَةِ فِي النَّذْرِ فِي الطَّاعَةِ وَالْمُعَصِيَةِ، وَإِنْ نَذَرَ الرَّجُلُ بِالطَّاعَةِ فَوَقَّ بِهَ فَلَهُ فِيهِ أَجْرٌ وَيُكْرَهُ لَهُ النَّذْرُ.

واته: له نه بو هوره بیره وه ره زای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نه زو مه که ن، نه زو هیچ له قه ده ر ناگۆری، به لکو نه زو له پیاوی چروک ده رده چیت).

نه وه ی هاتووه ده رباره ی جیه جی کردنی نه زو

۱۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي وَقَاءِ النَّذْرِ

۱۵۳۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْقَطَّانُ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنْ عُمَرَ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي كُنْتُ نَذَرْتُ أَنْ أَعْتَكِفَ لَيْلَةً فِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، قَالَ: أَوْفِ بِنَذْرِكَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَابْنِ عَبَّاسٍ. حَدِيثُ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ ذَهَبَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ إِلَى هَذَا الْحَدِيثِ، قَالُوا: إِذَا أَسْلَمَ الرَّجُلُ وَعَلَيْهِ نَذْرٌ طَاعَةً فَلَيْفَ بِهِ، وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: لَا اعْتِكَافَ إِلَّا بِصَوْمٍ. وَقَالَ آخَرُونَ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ: لَيْسَ عَلَى الْمُعْتَكِفِ صَوْمٌ إِلَّا أَنْ يُوجِبَ عَلَى نَفْسِهِ صَوْمًا، وَاخْتَجُّوا بِحَدِيثِ عُمَرَ أَنَّ نَذْرَ أَنْ يَعْتَكِفَ لَيْلَةً فِي الْجَاهِلِيَّةِ، فَأَمَرَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْوَفَاءِ، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ.

واته: له پیشهوا عومهروه ره زای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: وتم: نه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم من له سه رده می نه فامی دا نه زرم کردوه شه وی له مزگه وتی هه رامدا بیتمه وه، پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (نه زو که ت جیه جی بکه).

سوتند خواردنی پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم چون بوو

۱۲ - بَابُ مَا جَاءَ كَيْفَ كَانَ يَمِينُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

۱۵۴۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ مُوسَى بْنِ عُقْبَةَ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: كَثِيرًا مَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْلِفُ يَمِينَهُ الْيَمِينَ: لَا وَمُقَلِّبِ الْقُلُوبِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له سالیمهوه، له باوکیهوه رهزای خویان لی بی دهگیرنهوه، که زووترین سوتند خواردنی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه مه بوو دهیغه رموو: (لَا وَمُقَلِّبِ الْقُلُوبِ). واته: نا سوتند بهوهی دله کان نه م دیو نه م دیو پی دهکات که (الله)یه.

دهبارهی خیر و پاداشتی بهنده رزگار کردن

۱۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي ثَوَابِ مَنْ أَعْتَقَ رَقَبَةً

۱۵۴۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ ابْنِ الْهَادِ، عَنْ عُمَرَ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، عَنْ سَعِيدِ ابْنِ مَرْجَانَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ أَعْتَقَ رَقَبَةً مُؤْمِنَةً، أَعْتَقَ اللَّهُ مِنْهُ بِكُلِّ عَضْوٍ مِنْهُ عَضْوًا مِنَ النَّارِ، حَتَّى يَغْتِقَ فَرْجَهُ بِفَرْجِهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَعُمَرُو بْنِ عَبْسَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَوَائِلَةَ بْنِ الْأَسْفَعِ، وَأَبِي أُمَامَةَ، وَعُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ، وَكَعْبُ بْنُ مُرَّةٍ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَابْنُ الْهَادِ اسْمُهُ يَزِيدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَسَامَةَ بْنِ الْهَادِ وَهُوَ مَدَنِيٌّ ثِقَةٌ، قَدْ رَوَى عَنْهُ مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ وَغَيْرُ وَاحِدٍ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: بو خوم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو دهیفهرموو: (ههرکه سی بهندهیه رزگار بکات، خوای گهروره له جیاتی هر نهندامیکی نهو بهندهیه نهندامیکی نهو کهسه رزگار دهکات له ناگری دوزهخ، تهنانهت شهرمگی نهو کهسه رزگار دهکات له ناگری دوزهخ له جیاتی شهرمگی بهندهکه).

دهرباره ی کهسی زللهیه بدات له روومه تی بهندهکه ی

۱۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّجُلِ يَلْطِمُ خَادِمَهُ

۱۵۴۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُحَارِبِيُّ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ حُصَيْنٍ، عَنْ هِلَالِ بْنِ يَسَافٍ، عَنْ سُؤَيْدِ بْنِ مَقْرِئٍ الْمُرَبِّيِّ، قَالَ: لَقَدْ رَأَيْتُنَا سَبْعَةَ إِخْوَةٍ مَا لَنَا خَادِمٌ إِلَّا وَاحِدَةً فَلَطَمَهَا أَحَدُنَا، فَأَمَرَنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ نُعْتِقَهَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عُمَرَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ حُصَيْنِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ فَذَكَرَ بَعْضُهُمْ فِي الْحَدِيثِ، قَالَ: لَطَمَهَا عَلَى وَجْهِهَا.

واته: له سوهیدی کوری موقه پینی موزه نیه وه دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: (بیگو مان نیمه حهوت کوری موقه پین بووین تهنه خزمه تکاریکمان هه بوو خزمه تی ده کردین برا بچوکه که مان زلله یه کی دا له روومه تی، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمانی پی کردین له سهر نهو زله نازادی بکهین، نیمه ش نازادمان کرد.

دهر باره ی که سی به غهیری میلله تی نیسلام سوتند بخوات

۱۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الْحَلْفِ بِغَيْرِ مِلَّةِ الْإِسْلَامِ

۱۵۴۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ يُونُسَ الْأَزْرَقِيُّ، عَنْ هِشَامِ الدَّسْتَوَائِيِّ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ ثَابِتِ بْنِ الضَّحَّاكِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ حَلَفَ بِمِلَّةٍ غَيْرِ الْإِسْلَامِ كَاذِبًا فَهُوَ كَمَا قَالَ.

هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ اخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي هَذَا إِذَا حَلَفَ الرَّجُلُ بِمِلَّةٍ سِوَى الْإِسْلَامِ، فَقَالَ: هُوَ يَهُودِيٌّ أَوْ نَصْرَانِيٌّ إِنْ فَعَلَ كَذَا وَكَذَا فَقَعَلَ ذَلِكَ الشَّيْءَ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ: قَدْ أَتَى عَظِيمًا وَلَا كُفَّارَةً عَلَيْهِ، وَهُوَ قَوْلُ أَهْلِ الْمَدِينَةِ، وَبِهِ يَقُولُ مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، وَإِلَى هَذَا الْقَوْلِ ذَهَبَ أَبُو عُبَيْدٍ وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالتَّابِعِينَ وَغَيْرِهِمْ عَلَيْهِ فِي ذَلِكَ الْكُفَّارَةُ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ.

واته: له (ثابت) ی کوری (ضحاك) وه ده گيرنه وه، كه فهرموويه تی: پتغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم فهرموويه تی: (ههركهس سوتند بخوا له سهر شتی بلی له دینی نیسلام به شم برابی نه مه وایه و اش نه بیت واته درو بکات نه وه وهك خو ی ده لی وایه، واته بهش بر او، نه گهر قسه که ی راست بی به سه لامه تی ناگه یتته وه بو سهر دینی نیسلام).

۱۶ - بَابُ

۱۵۴۴ - (ضعيف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ زَخْرٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الرَّعْنِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَالِكٍ الْيَخَصْبِيِّ، عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ أَخِي نَذَرْتُ أَنْ تَمْشِيَ إِلَيَّ

الْبَيْتِ خَافِيَةً غَيْرَ مُحْتَمِرَةٍ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ لَا يَصْنَعُ بِشَقَاءٍ أُخْتِكَ شَيْئًا، فَلْتَرْكَبْ، وَلْتَحْتَمِرْ، وَلْتَصُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ.

واته: له عوقبهی کورپی عامیرهوه رهزای خوای لی بی ده گینهوه که فرموویه تی: وتم: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، خوشکینکم نهزری کردوه به بی له چک و سه ریوش به پی پروات بو حج، فرمووی: (خوای گهوره زور دهوله منده هیچ پیوستیه کی بهو زه جمه تهی خوشکه کهی تو نیه، با له چک بکات و سه ری خزی داپوشی و به سواری و لاخ حجه کهی بکات و ، سی روژ به روژوو بیت).

۱۷ - باب

۱۵۴۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْمُغِيرَةِ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْأَوْزَاعِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الزُّهْرِيُّ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ خَلَفَ مِنْكُمْ، فَقَالَ فِي خَلْفِهِ: وَاللَّاتِ وَالْعُزَّى، فَلْيَقُلْ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَمَنْ قَالَ: نَعَالَ أَقَامِرْكَ، فَلْيَتَصَدَّقْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَبُو الْمُغِيرَةِ هُوَ الْخَوْلَانِيُّ الْحِمَصِيُّ وَاسْمُهُ عَبْدُ الْقُدُّوسِ بْنُ الْحَجَّاجِ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لی بی ده گینهوه، که فرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (نه گهر که سیکتان سوتندی خوارد وتی: سوتند به لات به عوزا، نهوه با بلی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) واته: هیچ په رستراویکی به هق نیه جگه له (الله). هه که سی به هاوړپکهی بلی: وهه با قوما ر بکهین نهوه با شتی بیه خشی). واته شتی بکات به خیر له که فاره تی نهو قسه ناشیرینه دا.

نهوهی هاتووه ده باره‌ی جیه‌جی کردنی نه‌زری مردبوو

۱۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي قَضَاءِ النَّذْرِ عَنِ الْمَمِيَّتِ

۱۵۴۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ سَعْدَ بْنَ عُبَادَةَ اسْتَفَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي نَذْرٍ كَانَ عَلَى أُمِّهِ تُوفِّيَتْ قَبْلَ أَنْ تَقْضِيَهُ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَقْضِي عَنْهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نیبنو عه‌باسه‌وه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که دایکی سه‌عدی کوپی عوباده ره‌زای خوی لی بی نه‌زریکی کردبوو پیش نه‌وهی جیه‌جی بکات مردبوو، سه‌عد له‌وباره‌وه پرسیاری کرد له پتغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، نه‌ویش فەرمووی: (نه‌زره‌که‌ی بو جیه‌جی بکه).

ده باره‌ی فه‌زلی نه‌و که‌سه‌ی به‌نده رزگار ده‌کات

۱۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ مَنْ أَعْتَقَ

۱۵۴۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عِمْرَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، وَهُوَ أَحْوُ سُفْيَانَ بْنِ عُيَيْنَةَ، عَنْ حُصَيْنٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ أَبِي الْجَعْدِ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ، وَغَيْرِهِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّمَا امْرَأُ مُسْلِمٍ، أَعْتَقَ امْرَأً مُسْلِمًا، كَانَ فَكَاكُهُ مِنَ النَّارِ، يُجْزِي كُلَّ غُضُوٍ مِنْهُ غُضُوًا مِنْهُ، وَإِنَّمَا امْرَأُ مُسْلِمٍ، أَعْتَقَ امْرَأَتَيْنِ مُسْلِمَتَيْنِ، كَانَتَا فَكَاكَهُ مِنَ النَّارِ، يُجْزِي كُلَّ غُضُوٍ مِنْهُمَا غُضُوًا مِنْهُ، وَإِنَّمَا امْرَأَةٌ مُسْلِمَةٌ، أَعْتَقَتْ امْرَأَةً مُسْلِمَةً، كَانَتْ فَكَاكَهَا مِنَ النَّارِ، يُجْزِي كُلَّ غُضُوٍ مِنْهَا غُضُوًا مِنْهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَفِي

الْحَدِيثُ مَا يَدُلُّ عَلَى أَنَّ عَتَقَ الذُّكُورَ لِلرِّجَالِ أَفْضَلُ مِنْ عَتَقِ الْإِنَاثِ لِقَوْلِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ أَعْتَقَ امْرَأً مُسْلِمًا كَانَ فَكَاهُهُ مِنَ النَّارِ، يُجْزِي كُلُّ غُضُوٍّ مِنْهُ غُضُوًّا مِنْهُ. الْحَدِيثُ صَحَّ فِي طَرَفِهِ.

واته: له نه بو نومامهوه رهزای خوای لی بی ده گپ نه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (ههر موسولمانی پیاویکی موسولمانی بهنده نازاد بکات ده بی به کللی رزگار بوونی له ناگری دۆزهخ، له جیاتی ههر نه نامیکی نهو بهنده یه نه نامیکی رزگاری ده بیته له ناگری دۆزهخ، ههر پیاویکی موسولمان دوو نافرته موسولمانی بهنده نازاد بکات ده بن به کللی رزگار بوونی له ناگری دۆزهخ، له جیاتی ههر نه نامیکی نهو دوو بهنده یه نه نامیکی رزگاری ده بیته له ناگری دۆزهخ، ههر نافرته یکی موسولمان نافرته یکی موسولمانی بهنده نازاد بکات ده بی به کللی رزگار بوونی له ناگری دۆزهخ، له جیاتی ههر نه نامیکی نهو بهنده یه نه نامیکی رزگاری ده بیته له ناگری دۆزهخ).

باسه کانی ژياننامه له پيغه مبهروه صلى الله عليه وسلم

١٩ - أَبَوَاتُ السَّيِّرِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

دهرباره ی بانگ کردن بز نيسلام له پيش جهنگ

١ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الدَّعْوَةِ قَبْلَ الْقِتَالِ

١٥٤٨ - (ضعيف) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ، عَنْ أَبِي الْبَحْتَرِيِّ، أَنَّ جَيْشًا مِنْ جُيُوشِ الْمُسْلِمِينَ كَانَ أَمِيرُهُمْ سَلْمَانُ الْفَارِسِيُّ حَاصِرُوا قَصْرًا مِنْ قُصُورِ فَارِسَ، فَقَالُوا: يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، أَلَا تَنْهَدُ إِلَيْهِمْ؟ قَالَ: دَعُونِي أَذْعُهُمْ كَمَا سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدْعُوهُمْ فَأَتَاهُمْ سَلْمَانُ، فَقَالَ لَهُمْ: إِنَّمَا أَنَا رَجُلٌ مِنْكُمْ فَارِسِي، تَرَوْنَ الْعَرَبَ يُطِيعُونِي، فَإِنْ أَسْلَمْتُمْ فَلَكُمْ مِثْلُ الَّذِي لَنَا وَعَلَيْكُمْ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْنَا، وَإِنْ أَبَيْتُمْ إِلَّا دِينَكُمْ تَرَكْنَاكُمْ عَلَيْهِ وَأَعْطَوْنَا الْحِزْبَةَ عَنْ يَدٍ وَأَنْتُمْ صَاحِرُونَ، قَالَ: وَرَطُنَ إِلَيْهِمْ بِالْفَارِسِيَّةِ، وَأَنْتُمْ غَيْرُ مُحَمَّدِينَ، وَإِنْ أَبَيْتُمْ نَابَذْنَاكُمْ عَلَى سَوَاءٍ، قَالُوا: مَا نَحْنُ بِالَّذِي نُعْطِي الْحِزْبَةَ، وَلَكِنَّا نَقَاتِلُكُمْ، فَقَالُوا: يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، أَلَا تَنْهَدُ إِلَيْهِمْ؟ قَالَ: لَا، فَدَعَاهُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَى مِثْلِ هَذَا، ثُمَّ قَالَ: انْهَدُوا إِلَيْهِمْ، قَالَ: فَتَنَهَدْنَا إِلَيْهِمْ، فَفَتَحْنَا ذَلِكَ الْقَصْرَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ بُرَيْدَةَ، وَالثُّعْمَانِ بْنِ مِقْرَنٍ، وَابْنِ عُمَرَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ. وَحَدِيثُ سَلْمَانَ حَدِيثٌ حَسَنٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ. وَسَمِعْتُ مُحَمَّدًا يَقُولُ: أَبُو الْبَحْتَرِيُّ لَمْ يُذْرِكْ سَلْمَانُ، لِأَنَّهُ لَمْ يُذْرِكْ عَلِيًّا، وَسَلْمَانُ مَاتَ قَبْلَ عَلِيٍّ. وَقَدْ ذَهَبَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ إِلَى هَذَا، وَرَأَوْا أَنَّهُ يُدْعَوُ قَبْلَ الْقِتَالِ. وَهُوَ قَوْلُ إِسْحَاقَ بْنِ إِبْرَاهِيمَ

قَالَ: إِنَّ تَقْدِمَ إِلَيْهِمْ فِي الدَّعْوَةِ، فَحَسَنٌ، يَكُونُ ذَلِكَ أَهْيَبَ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: لَا دَعْوَةَ الْيَوْمِ. وَقَالَ أَحْمَدُ: لَا أَعْرِفُ الْيَوْمَ أَحَدًا يُدْعَى. وَقَالَ الشَّافِعِيُّ: لَا يُقَاتَلُ الْعَدُوُّ حَتَّى يُدْعَوْا، إِلَّا أَنْ يَعْجَلُوا عَنْ ذَلِكَ، فَإِنْ لَمْ يَفْعَلْ فَقَدْ بَلَّغَتْهُمْ الدَّعْوَةُ.

واتە: لە ئەبو بەختەرییەو دەگێژنەوہ، کە فەرموویەتی: سوپایەکی لە سوپاکانی موسوڵمانان کۆشکی لە کۆشکەکانی فارسەکانیان ئابلوقةدا سەلمانی فارسی رەزای خوای لی بئی سەرکردەیان بوو، وتیان: ئەی باوکی (عبد الله) هێرش نەکەینە سەریان؟ فەرمووی: وازم لی بێتن با بانگیان بکەم بۆ سەر دینی ئیسلام وەك چۆن گویم لی بوو بپیتغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لەکاتیکی ناوہادا خەلکی بانگ دەکرد بۆ سەر دینی ئیسلام، سەلمان چووہ پێشەوہ پیتی فەرموون: منیش پیاویکی فارسەم لەئێوہ، ئەمانەش عەرەبن و گوێرایەلیم دەکەن، جا ئەگەر موسوڵمان بن چیمان بۆ ھەییە بۆ ئێوہش ھەییە، چیمان لەسەرە ئێوہش ئەوہتان لەسەرە، بەلام ئەگەر موسوڵمان نەبن و لەسەر ئاینی خۆتان بێننەوہ ئەوہ وازتان لی ئەھێنین بەمەرجی سەرانەمان بەدەنی بەسەرشۆری، وتی: بە فارسی پیتی فەرموون: ئەگەر رازی نابن ئەوا هێرش دەکەینە سەرتان و جەنگتان لەگەڵ بەرپا دەکەین، ئەوانیش وتیان: ئێمە سەرانەتان نادەینی بەلکو جەنگتان لەگەڵ دەکەین، وتیان: ئەی باوکی (عبد الله) هێرش نەکەینە سەریان؟ فەرمووی: نەخیر، ھەتا سی رۆژ بەو شێوہیە بانگی کردن، لەپاشدا فەرمووی: هێرش بکەنە سەریان، هێرشان کردە سەریان و کۆشکەکەمان گرت.

۲ - بَاب

۱۵۴۹ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى الْعَدَنِيُّ الْمَكِّيُّ وَبُكَيْرُ بْنُ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الرَّجُلِ الصَّالِحِ هُوَ ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ نَوْفَلِ بْنِ مُسَاجِقٍ، عَنِ ابْنِ عِصَامِ الْمُزَنِيِّ، عَنْ أَبِيهِ وَكَانَتْ لَهُ صُحْبَةٌ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا بَعَثَ جَيْشًا أَوْ سَرِيَّةً يَقُولُ لَهُمْ: إِذَا رَأَيْتُمْ مَسْجِدًا، أَوْ سَمِعْتُمْ مُؤَذِّنًا، فَلَا تَقْتُلُوا أَحَدًا هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَهُوَ حَدِيثُ ابْنِ عُيَيْنَةَ.

واته: له نهبو عیصامی موزه نییه وه، له باوکیه وه ده گیرنه وه، کاتی که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له شکرکیکی دهنارد بو غهزایه پیی ده فرموون: (نه گهر مزگوتتان دی، یان بانگتان بیست، هیچ که سی مه کوژن).

هیرشکردنه سهر دوژمن له شهو و له نا کاودا

۳ - بَابُ فِي الْبَيَاتِ وَالْعَارَاتِ

۱۵۵۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ خَرَجَ إِلَى خَيْبَرَ أَتَاهَا لَيْلًا، وَكَانَ إِذَا جَاءَ قَوْمًا لَيْلًا لَمْ يُغَيِّرْ عَلَيْهِمْ حَتَّى يُصْبِحَ، فَلَمَّا أَصْبَحَ، خَرَجَتْ يَهُودُ بِمَسَاجِيهِمْ، وَمَكَاتِلِهِمْ، فَلَمَّا رَأَوْهُ، قَالُوا: مُحَمَّدٌ وَاقِقٌ وَاللَّهِ مُحَمَّدٌ الْحَمِيسُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اللَّهُ أَكْبَرُ، خَرِبَتْ خَيْبَرُ، إِنَّا إِذَا نَزَلْنَا بِسَاحَةِ قَوْمٍ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ.

واته: له نه نه سی کوپی مالیکه وه ره زای خوای لی بی ده گیرنه وه، کاتی که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده رچوو بو خه بیهر، گه یشته خه بیهر شهوی مابوو، نهویش ده ستوری وابوو نه گهر بیویستایه بدات به سهر هوزیکدا به شهو نهیده دا به سهر یاندا هه تا به یانی ده دا، کاتی که روژ بوویه وه جوله که کان به پاچ و

بیتل که ره سته می مهزراو کشتو کاله وه ده رکه وتن، کاتی که موسولمانه کانیان دی، وتیان: سویند به (الله) نه وه موچه ممد و له شکره که یه تی، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمووی: (الله اکبر) وا ویران بوو خه یبه ر، ئیمه کاتی په لاماری هوزی بدهین نه وکاته ترسینراوان چ روژتیکی خراب و تنگیان ده بی).

۱۵۵۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، وَحُمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا مُعَاذُ بْنُ مُعَاذٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي عَرُوبَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ، عَنْ أَبِي طَلْحَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا ظَهَرَ عَلَى قَوْمٍ أَقَامَ يَعْزِصَتِهِمْ ثَلَاثًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَحَدِيثُ حُمَيْدٍ عَنْ أَنَسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رَخَّصَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي الْعَاذَةِ بِاللَّيْلِ، وَأَنْ يُبَيَّنُوا، وَكَرِهَهُ بَعْضُهُمْ وَقَالَ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ: لَا بَأْسَ أَنْ يُبَيَّنَّ الْعَدُوَّ لَيْلًا وَمَعْنَى قَوْلِهِ: وَافَقَ مُحَمَّدٌ الْحَمِيسَ، يَعْنِي بِهِ: الْجَيْشَ.

واته: له نه بی (طلحه) وه ره زای خوی لی بی ده گیر نه وه، که فرمو یه تی: هه رکاتی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به سهر گه لیکدا سهر بکه وتایه سی شو له گوړه پانی نه وه هوزده ده مایه وه - (عرصة) گوړه پانی که بیناو خانوی تیدا نه بی - .

نه وه ی هاتووه ده ربه ری سوتاندن و ویران کردن

۴ - بَابُ فِي التَّخْرِيقِ وَالتَّخْرِيبِ

۱۵۵۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَرَّقَ نَخْلَ بَنِي النَّضِيرِ وَقَطَعَ، وَهِيَ الْبُؤَيْرَةُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: (مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لِينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَى أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْرِجَ الْفَاسِقِينَ). وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَقَدْ ذَهَبَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ إِلَى هَذَا، وَلَمْ يَرَوْا بَأْسًا بِقَطْعِ الْأَشْجَارِ، وَتَخْرِيبِ الْحُصُونِ، وَكَرِهَهُ بَعْضُهُمْ ذَلِكَ، وَهُوَ قَوْلُ

الْأَوْزَاعِي. قَالَ الْأَوْزَاعِيُّ: وَنَهَى أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ أَنْ يَقْطَعَ شَجَرًا مُثْمِرًا، أَوْ يُحْرِبَ غَائِمًا، وَعَمِلَ بِذَلِكَ الْمُسْلِمُونَ بَعْدَهُ. وَقَالَ الشَّافِعِيُّ: لَا بَأْسَ بِالتَّحْرِيقِ فِي أَرْضِ الْعَدُوِّ وَقَطْعِ الْأَشْجَارِ وَالْثَّمَارِ. وَقَالَ أَحْمَدُ: وَقَدْ تَكُونُ فِي مَوَاضِعَ لَا يَجْدُونَ مِنْهُ بُدًّا، فَأَمَّا بِالْعَبَثِ فَلَا تُحْرَقُ. وَقَالَ إِسْحَاقُ: التَّحْرِيقُ سُنَّةٌ إِذَا كَانَ أَنْكَى فِيهِمْ.

واته: له نیبنو عومهر وه رهزای خویان لی بی ده گێرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دارخورماکانی (بنی نضیر) ی بری و سوتاندنی، جا خوی گه وه نهم نایه تهی دابه زاند: (مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لِينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَى أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْرِجَ الْفَاسِقِينَ). سورة الحشر: ۵. واته: نهوی بریتان له دارخورما یا لیتی گه پران به وه ستاوی له سهر بنه کانیان نه وه به فهرمانی خوا بووه، وه بو سهر شور کردنی له ری ده رجوان بوو.

نه وهی هاتوره ده باره ی ده سکه وتی جهنگ

۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْغَنِيمَةِ

۱۵۵۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُبَيْدٍ الْمُخَارِبِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَسْبَاطُ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ التَّيْمِيِّ، عَنْ سَيَّارٍ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ فَضَّلَنِي عَلَى الْأَنْبِيَاءِ، أَوْ قَالَ: أُمِّي عَلَى الْأُمَمِ، وَأَخْلَلَ لَنَا الْعَنَائِمَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَأَبِي ذَرٍّ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَأَبِي مُوسَى، وَابْنِ عَبَّاسٍ. حَدِيثُ أَبِي أُمَامَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَسَيَّارٌ هَذَا يُقَالُ لَهُ سَيَّارٌ مَوْلَى بَنِي مُعَاوِيَةَ وَرَوَى عَنْهُ سُلَيْمَانُ التَّيْمِيُّ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ بَجْرِ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ.

واته: له نه بو نومامه وه رهزای خوی لی بی ده گێرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (خوای گه وه ره زیاری پێداوم له

په یامبه‌رانی تر، یان فەرمووی: (خوای گه‌وره فەزلی ئومەتی منی داوه به‌سه‌ر گهلانی تردا، به‌وهی ده‌ستکه‌وتی جه‌نگی بۆ حەلال کردوین).

۱۵۵۳ (م) - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: قُضِيَتْ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ بِسِتٍّ: أُعْطِيَتْ جَوَامِعُ الْكَلِمِ، وَنُصِرَتْ بِالرُّعْبِ، وَأُجِلَّتْ لِي الْغَنَائِمُ، وَجُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهُورًا، وَأُرْسِلْتُ إِلَى الْخَلْقِ كَافَّةً، وَحُتِمَ بِي النَّبِيُّونَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئەبو ھورەیرەو ھەزای خوای لی بی دە‌گێڕنەوه، که پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویەتی: (خوای گه‌وره ریزی زیاتری پێداوم له په‌یامبه‌رانی تر به‌شەشت: به‌ه‌ری ئەوهی پی داوم قەسە کورت و پر مانا بکەم، مانگە رێهە‌ک دوژمن لێم دە‌ترسی، ده‌ستکه‌وتی جه‌نگم بۆ حەلال کراوه، ھەموو زویم بۆ کراوه پاک‌وه‌کەر و مزگەوت، رەوانە‌کراوم بۆ سەر ھەموو خە‌لک، زنجیرە‌ی پیغه مبه‌ران به‌من تەواو کراوه له‌دوای من پیغه مبه‌ری تر رەوانە ناکرێ).

ئەوه‌ی ھاتووہ دە‌بارە‌ی پشکی ئەسپ

٦ - بَابُ فِي سَهْمِ الْخَيْلِ

١٥٥٤ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ الضَّيِّ، وَحُمَيْدُ بْنُ مَسْعَدَةَ، قَالَا: حَدَّثَنَا سُلَيْمُ بْنُ أَحْصَرَ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَسَمَ فِي النَّقْلِ لِلْفَرَسِ بِسَهْمَيْنِ، وَلِلرَّجُلِ بِسَهْمٍ.

واته: له ئیبنو عومەرەو ھەزای خوایان لی بی دە‌گێڕنەوه، که پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌ ده‌ستکه‌وتی جه‌نگ دوو پشکی دانا بۆ ئەسپ و پشکی بۆ پیای.

١٥٥٤ (م) - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، عَنْ سُلَيْمِ بْنِ أَحْضَرَ نَحْوَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ مُجَمِّعِ بْنِ جَارِيَّةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَابْنِ أَبِي عُمَرَ، عَنْ أَبِيهِ وَحَدِيثِ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَالْأَوْزَاعِيِّ، وَمَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، وَابْنِ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ قَالُوا: لِلْفَارِسِ ثَلَاثَةُ أَشْهُمٍ، سَهْمٌ لَهُ، وَسَهْمَانِ لِقَرَسِهِ، وَلِلرَّاجِلِ سَهْمٌ.

زوربهی زانایان له هاوه لانی پیغه مېرهی خوا صلى الله عليه وسلم و جگه له وانیش په پړه وی نهم فەرمووده ده کهن، نه مهش و تهی پيشه وایان سوفيانی (ثوري) و نهوزاعی و مالیک و ثینو موباره ک و شافعی و نه محمد و نيسحاقه ده فەرموون: له دهسته کهوتی جهنگی بو سوار سی پشک داده نریت، دوو پشک بو نه سپه کهی و پشکی بو خوی، بو پیادهش پشکی داده نریت.

نهوهی هاتوره ده باره ی سربه کان

٧ - بَابُ مَا جَاءَ فِي السَّرَايَا

١٥٥٥ - (ضعيف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى الْأَزْدِيُّ الْبَصْرِيُّ، وَأَبُو عَمَّارٍ وَعَبْدُ وَاحِدٍ قَالُوا: حَدَّثَنَا وَهْبُ بْنُ جَرِيرٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ يُونُسَ بْنِ يَزِيدَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَتَبَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: خَيْرُ الصَّحَابَةِ أَرْبَعَةٌ، وَخَيْرُ السَّرَايَا أَرْبَعُ مِائَةٍ، وَخَيْرُ الْجِيُوشِ أَرْبَعَةُ آلَافٍ، وَلَا يُغْلَبُ اثْنَا عَشَرَ أَلْفًا مِنْ قَلَّةٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا يُسْنِدُهُ كَبِيرٌ أَحَدٌ غَيْرُ جَرِيرِ بْنِ حَازِمٍ وَإِنَّمَا رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا، وَقَدْ رَوَاهُ جَبَّانُ بْنُ عَلِيٍّ الْعَنْزِيُّ، عَنْ عَقِيلٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ ابْنِ

عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَوَاهُ اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ عُقَيْلٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا.

واته: له ئیبنو عه باسه وه رهزای خویان لی بی ده گپ نه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (باشترین هارپی نهوانه ن که ژماره یان چوار که سه، باشترین سریهش نهویه که ژماره یان چوار سه د که سه، باشترین سوپاش نهویه که ژماره یان چوار ههزار که سه، هه رکاتی ژماره یان که بیسته دوانزه ههزار کهس ئیتر له بهر که می ژماره یان نابه زن).

دهستکهوتی مالی کافران به بی جهنگ به کی ده دریت

۸ - بَابُ مَنْ يُعْطَى الْفِيءُ

۱۵۵۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَاتِمُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ هُرْمَزٍ، أَنَّ نَجْدَةَ الْحُرُورِيَّ كَتَبَ إِلَى ابْنِ عَبَّاسٍ يَسْأَلُهُ، هَلْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَغْزُو بِالنِّسَاءِ؟ وَهَلْ كَانَ يَضْرِبُ لَهُنَّ بِسَهْمٍ؟ فَكَتَبَ إِلَيْهِ ابْنُ عَبَّاسٍ: كَتَبْتُ إِلَيْكَ تَسْأَلُنِي هَلْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَغْزُو بِالنِّسَاءِ، وَكَانَ يَغْزُو بِهِنَّ، فَيُدَاوِينَ الْمَرْضَى، وَيُخَذِّلْنَ مِنَ الْغَنِيمَةِ، وَأَمَّا يُنْهَمُّ، فَلَمْ يَضْرِبْ لَهُنَّ بِسَهْمٍ.

واته: له به زیدی کوپی هورمه وه ده گپ نه وه، که فهرموویه تی: نه جده ی ههروری نامه ی نوی بو ئیبنو عه باس ده باره ی ئافره تان پرسیری لی کرد: که ئایا له خزمهت پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم ئافره تان به شداری جهنگیان ده کرد؟ وه ئایا له دهستکهوتی جهنگی پشک و بهشی بو داده نان؟ ئیبنو عه باس وه لامی نامه که ی بهم شیویه بو نویسه وه: به لی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم

وسلم به شداری جهنگی پی ده کردن ته داوی نه خۆشیان ده کرد، له دهه سته وتی جهنگی بهشی ده دان، به لام وهک پیاوان پشکی بو دانه ده نان.

(صحيح الإسناد مقطوع) وفي الباب عن أنس، وأُمِّ عَطِيَّةَ . وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَالشَّافِعِيِّ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: يُسَمُّهُمُ لِلْمَرْأَةِ وَالصَّبِيِّ، وَهُوَ قَوْلُ الْأَوْزَاعِيِّ. قَالَ الْأَوْزَاعِيُّ: وَأَسَمَهُمُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِلصَّبْيَانِ بِحَبِيرٍ، وَأَسَمَهُمُ أَثَمَةُ الْمُسْلِمِينَ لِكُلِّ مَوْلُودٍ وَلِدَ فِي أَرْضِ الْحَرْبِ. قَالَ الْأَوْزَاعِيُّ: وَأَسَمَهُمُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِلنِّسَاءِ بِحَبِيرٍ، وَأَخَذَ بِذَلِكَ الْمُسْلِمُونَ بَعْدَهُ، حَدَّثَنَا بِذَلِكَ عَلِيُّ بْنُ حُشْرَمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِيسَى بْنُ يُونُسَ، عَنِ الْأَوْزَاعِيِّ هَذَا. وَمَعْنَى قَوْلِهِ: وَيُحَذِّقُ مِنَ الْغَنِيمَةِ، يَقُولُ: يُرَضَّحُ هُنَّ بِشَيْءٍ مِنَ الْغَنِيمَةِ يُعْطَيْنَ شَيْئًا.

زۆربهی زانایان په پیره وی فهرمووده که ده کهن، نه مهش وتی پيشه وایان سوفیانی (ثوري) و شافعییه، هندیکی تریان ده فهرموون: پشک داده نریت بو ئافرهت و مندال، نه مهش وتی پيشه و نهوزاعیه، پيشه و نهوزاعی ده فهرمووی: پیغه مبهه صلی الله علیه وسلم له ده سته وتی خهیهه پشکی دانا بو مندالان، هه مندالی له خاکی جهنگدا له دایک ببویه پيشه وای موسولمانان پشکی بو داده نا، پيشه و نهوزاعی ده فهرموویت: پیغه مبهه صلی الله علیه وسلم له ده سته وتی خهیهه پشکی دانا بو ئافره تان، موسولمانانیش ده ستیان پیوه گرت و بهو شیوه یان ده کرد.

دهرباره ی ئایا پشک داده نریت بۆ بهنده یان نا؟

۹ - بَابُ هَلْ يُسْهَمُ لِلْعَبْدِ؟

۱۵۵۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ الْمُفَضَّلِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ عُمَيْرٍ، مَوْلَى أَبِي اللَّحْمِ قَالَ: شَهِدْتُ خَبِيرَ مَعَ سَادَتِي، فَكَلَّمُوا فِي رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَكَلَّمُوهُ أَنِّي مَمْلُوكٌ، قَالَ: فَأَمَرَنِي، فَقُلِدْتُ السَّيْفَ، فَإِذَا أَنَا أَجْرُهُ، فَأَمَرَ لِي بِشَيْءٍ مِنْ خُرْتِي الْمَتَاعِ، وَعَرَضْتُ عَلَيْهِ رُقِيَّةً كُنْتُ أَزْقِي بِهَا الْمَجَانِينَ، فَأَمَرَنِي بِطَرَحِ بَعْضِهَا، وَخَبَسَ بَعْضُهَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ، لَا يُسْهَمُ لِلْمَمْلُوكِ، وَلَكِنْ يُرْضَخُ لَهُ بِشَيْءٍ، وَهُوَ قَوْلُ الثَّوْرِيِّ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ.

واته: له عومهیری بندهی سازادکراوی (آبی اللحم) هوه ده گیرنهوه، که فهرموویهتی: له گه گهواره کانی نه هله کهم نامادهی غهزای بهدر بووین، جا له گه له پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم گفتوگویان کرد دهرباره ی به شداری کردنم له غهزاکه و حقی من و به شم له غه نیمه ته که، نهویش فهرمانی کرد شمشیریکیان دامی بۆ نهوهی که به شداری جهنگه که بکه م و فیری هونهری جهنگی بسم، شمشیره کهم کرده شان به لام له بهر بچوکی ته مه نم و کورتی قه دو بالام به شوینی خۆمدا شمشیره کهم راده کیشا، به پیغه مبهریان صلی الله علیه وسلم راگه یاند که کۆیله م، کاتی که غه نیمه ته که یان دابه شکرد فهرمانی کرد هندی کهل و په لی ناو مالیان پی به خشمیم. هندی نوشته م نیشانی پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم دا کاتی خۆی ده منووسی بۆ شیته کان، نهویش هندی وشه ی لی فریدان که پیچه وانده ی قورئان و سوننه ت بوو، هندیکی لی هیشتنه وه.

نه گهر نه هلی (ذمه) هاوکاری موسولمانانیاں کرد پشکیان بو دادهنری یان

نا؟

۱۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي أَهْلِ الذِّمَّةِ يَغْزُونَ مَعَ الْمُسْلِمِينَ هَلْ يُسْنَهُمْ لَهُمْ؟

۱۵۵۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنِ الْمُضَنَّلِيِّ بْنِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَيَّارٍ الْأَسْلَمِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ إِلَى بَدْرٍ حَتَّى إِذَا كَانَ بِحَرَّةِ الْوَبَرَةِ لَحِقَهُ رَجُلٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ يَذْكُرُ مِنْهُ جُرْأَةً وَنَجْدَةً، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: تُوْمِنُ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ؟ قَالَ: لَا، قَالَ: ارْجِعْ، فَلَنْ أَسْتَعِينَ بِمُشْرِكٍ. وَفِي الْحَدِيثِ كَلَامٌ أَكْثَرُ مِنْ هَذَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ، قَالُوا: لَا يُسْنَهُمْ لِأَهْلِ الذِّمَّةِ، وَإِنْ قَاتَلُوا مَعَ الْمُسْلِمِينَ الْعَدُوَّ. وَرَأَى بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنَّ يُسْنَهُمْ لَهُمْ إِذَا شَهِدُوا الْقِتَالَ مَعَ الْمُسْلِمِينَ. وَيُرَوَّى عَنِ الزُّهْرِيِّ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَسْنَهُمْ لِقَوْمٍ مِنَ الْيَهُودِ قَاتَلُوا مَعَهُ حَدَّثَنَا بِذَلِكَ قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ ثَابِتٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ.

واته: له عائيشه وه رهزای خواى لى بى ده گيرنه وه، کاتى که پیتغه مبهرى خوا صلی الله علیه وسلم ده رچوو بو جهنگى به در روشت ههتا گه يشته (حرّة الوبرة) - شوتیتکه چوار میل له مه دینه وه دووره - ، پیاویکی ئازا له هاوهل بو خوا بریارده ران خوی گه یاندی و په یوه ندی کرد به پیتغه مبهروه صلی الله علیه وسلم بو شهوی له خزمه تیدا بجهنگی، پیتغه مبهرى خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (باوهر شهیتنى به خوا و به پیتغه مبهره کهى؟)، وتى: نه خیر، فهرمووی: (دهى بگه پیره وه نیمه پشت نابه ستین به هاوهل بو خوا بریارده ر و پیوستمان به یارمه تی تو نیه).

به پهیره وکردنى فهرمووده که هه ندی له زانایان ده فهرموون: نه هلی (ذمه)

پشکیان بو دانانریت، ههڕه‌نده به‌شداری جه‌نگ بکه‌ن به‌رامبه‌ر به‌ دوژمن و هاوکاری موسولمانان بکه‌ن، هه‌ندی له زانایان رایان وایه: نه‌گه‌ر به‌شداری جه‌نگ بکه‌ن و هاوکاری موسولمانان بکه‌ن پشکیان بو داده‌نریت. له زوهریه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم پشکی دانا بو کۆمه‌لی جوله‌که که به‌شداری جه‌نگیان کرد به‌رامبه‌ر به‌ دوژمن و هاوکاری موسولمانان کرد.

۱۵۵۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو سَعِيدٍ الْأَشَجُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ غِيَاثٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا بُرَيْدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بُزْدَةَ، عَنْ جَدِّهِ أَبِي بُزْدَةَ، عَنْ أَبِي مُوسَى قَالَ: قَدِمْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي نَفَرٍ مِنَ الْأَشْعَرِيِّينَ خَيْبَرِ، فَأَسْهَمَ لَنَا مَعَ الَّذِينَ افْتَتَحُوهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ. قَالَ الْأَوْزَاعِيُّ: مَنْ لَحِقَ بِالْمُسْلِمِينَ قَبْلَ أَنْ يُسْهَمَ لِلْخَيْلِ أَسْهَمَ لَهُ وَبُرَيْدٌ يُكْنَى أَبَا بُزْدَةَ وَهُوَ ثِقَّةٌ، وَرَوَى عَنْهُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَابْنُ عُيَيْنَةَ، وَغَيْرُهُمَا.

واته: له نه‌بو موسای نه‌شعه‌ریه‌وه ره‌زای خوای لی بئی ده‌گیرنه‌وه، که فەرموویه‌تی: له‌گه‌ل کۆمه‌لی له هۆزی نه‌شعه‌ریه‌کان گه‌یشتم به‌ پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له خه‌یبه‌ر، پشکی بو ئیمه‌ش دانا له‌گه‌ل نه‌وانه‌ی که رزگاریان کردبوو. پێشه‌وا نه‌وزاعی ده‌فهرمووی: هه‌رکه‌س بگات به‌ موسولمانان له‌پێش نه‌وه‌ی پشکی نه‌سپ دابنریت نه‌وه پشکی بو داده‌نریت.

سوودوهر گرتن له قاپ و قاچاخ‌ی هاوبه‌ش بو خوا بپرێده‌ران

۱۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِئْتِفَاعِ بِآيَةِ الْمُشْرِكِينَ

۱۵۶۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ أَحْزَمَ الطَّائِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو قُتَيْبَةَ سَلَمٌ بْنُ قُتَيْبَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ الْحُسَيْنِيِّ، قَالَ:

سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ قُدُورِ الْمَجُوسِ، فَقَالَ: أَنْفُوها عَسَلًا، وَاطْبُخُوا فِيهَا، وَنَهَى عَنْ كُلِّ سَبْعٍ ذِي نَابٍ. وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ، وَرَوَاهُ أَبُو إِدْرِيسَ الْحَوَّلَانِيُّ، عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ وَأَبُو قِلَابَةَ لَمْ يَسْمَعْ مِنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ، إِنَّمَا رَوَاهُ عَنْ أَبِي أَسْمَاءَ، عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ.

واته: له نه بو (ثعلبۀ) ى خوشه نيبه وه ره زای خواى لى بى ده گيړنه وه، كه فرمويه تى: سه باره تى به به كار هيتنانى مه نجهل و قابله مهى ناگر په رستان پرسيار كرا له پيغه مېره ى خوا صلى الله عليه وسلم، نه ويش فرموى: (به شوردن پاكي بكه نه وه و چيشتى تيدا بكوئينن و بيخون، هه روه ها نه هى كردووه له خواردنى گوشتى هه درنده به كه لبه ى هه بى و گوشتى مرداره وه بوو بخوات).

١٥٦٠ (م) - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ حَيَوَةَ بْنِ شَرِيحٍ، قَالَ: سَمِعْتُ رَبِيعَةَ بْنَ يَزِيدَ الدَّمَشَقِيَّ، يَقُولُ: أَخْبَرَنِي أَبُو إِدْرِيسَ الْحَوَّلَانِيُّ عَائِدًا اللَّهُ بِنُ عُبَيْدٍ اللَّهِ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا ثَعْلَبَةَ الْخُسَيْنِيَّ، يَقُولُ: أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّا بِأَرْضِ قَوْمٍ أَهْلِ كِتَابٍ نَأْكُلُ فِي آيَتِهِمْ، قَالَ: إِنْ وَجَدْتُمْ غَيْرَ آيَتِهِمْ فَلَا تَأْكُلُوا فِيهَا، فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَاغْسِلُوهَا وَكُلُوا فِيهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو (ثعلبۀ) ى خوشه نيبه وه ره زای خواى لى بى ده گيړنه وه، كه فرمويه تى: چووم بو خر مه ت پيغه مېره ى خوا صلى الله عليه وسلم، وتم: نه ى پيغه مېره ى خوا صلى الله عليه وسلم، نيتم له خاكى گه ليك دابن خاوه ن نامه ى ناسمانين له قاپ و قاچاخى نه واندا ده خوئين و ده خوينه وه، فرموى: (نه گهر قاپ و قاچاخى غه يري نه و انتان ده سكهوت نه وه له قاپ و قاچاخى نه واندا مه خون و مه خون نه وه، نه گهر ده ستيشتان نه كهوت نه وا بيان شون و به كار يان به ينن بو خواردن و خواردنه وه).

زياتر دانان له بهشي دهستكهوتى جهنگدا

۱۲ - بَابُ فِي النَّفْلِ

۱۵۶۱ - (صحيح) حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْحَارِثِ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ مُوسَى، عَنْ مَكْحُولٍ، عَنْ أَبِي سَلَامٍ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ، عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُنْفِلُ فِي الْبَدَأَةِ الرَّبْعَ، وَفِي الْقُفُولِ الثَّلَاثَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَحَبِيبِ بْنِ مَسْلَمَةَ، وَمَعْنِ بْنِ يَزِيدَ، وَابْنِ عُمرَ، وَسَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ. وَحَدِيثُ عُبَادَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ أَبِي سَلَامٍ، عَنْ رَجُلٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له عوبادهى كورې صاميتهوه رهزای خواى لى بى ده گيړنه وه، كه پيغه مېر صلى الله عليه وسلم جارى وا هه بووه له دواى لى دهركردنى پينج يه كه له دهستكهوتى جهنگى چاره كه به شيك زيادهى ددها به ههندي، ههروه ها له كاتى گهړانه وشدا سييه كى ددها به ههنديك.

۱۵۶۱ (م) - (حسن الإسناد) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي الزِّنَادِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَتَبَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَنَفَّلَ سَبْعَةَ ذَا الْقَعَارِ يَوْمَ بَدْرٍ، وَهُوَ الَّذِي رَأَى فِيهِ الرُّؤْيَا يَوْمَ أُحُدٍ، هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ أَبِي الزِّنَادِ. وَقَدْ اخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي النَّفْلِ مِنَ الْخُمْسِ فَقَالَ مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ: لَمْ يَنْفِلْهُ أَنْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَفَلَ فِي مَغَارِبِهِ كُلِّهَا. وَقَدْ بَلَغَنِي أَنَّهُ نَفَلَ فِي بَعْضِهَا، وَإِنَّمَا ذَلِكَ عَلَى وَجْهِ الْاجْتِهَادِ مِنَ الْإِمَامِ فِي أَوَّلِ الْمَغْتَمِ وَآخِرِهِ قَالَ ابْنُ مَنْصُورٍ: قُلْتُ لِأَحْمَدَ: إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَفَلَ إِذَا فَصَلَ بِالرُّبْعِ بَعْدَ الْخُمْسِ، وَإِذَا قَفَلَ بِالثَّلَاثِ بَعْدَ الْخُمْسِ، فَقَالَ: يُخْرِجُ

الْحُمْسُ ثُمَّ يُنْقَلُ بِمَا بَقِيَ وَلَا يُجَاوِزُ هَذَا. وَهَذَا الْحَدِيثُ عَلَى مَا قَالَ ابْنُ الْمُسَيَّبِ النَّقْلُ مِنَ الْحُمْسِ، قَالَ إِسْحَاقُ كَمَا قَالَ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه رهزای خویان لی بی ده گێرنه وه، که پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم روژی جهنگی بهدر وهك زیاده بهش شمشیره کی وهرگرت که به (ذَا الْفَقَارِ) به ناوبانگ بوو، خهوی پیوه دی بوو روژی جهنگی ئو خود.

زانایان رایان جیاوازه له سهه پینج یهك، پیشهوا مالیکی کوری نه نهس ده فرمووی: پیم نه گه یشتوه که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له هه موو غهزاکاندا زیاده بهشی داییت، به لام پیم گه یشتوه له هه ندی غهزاکاندا زیاده بهشی داوه له پرووی نیجتههادی پیشهواوه له سهه رتاو کوتایی دابهشکردنی دهسکهوتی جهنگه وه. ئیبنو مه نصور ده فرمووی: به پیشهوا نه هه دم وت: ئایا پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم زیاده بهشی ده دا له دوا ی جیاکردنه وه ی چوار یهك و پینج یهك، ههروه ها سی یه کی ده دا له کوتاییه وه له دوا ی پینج یهك؟ فرمووی: پینج یه کی ده ده کرد، جا له وهی که ده مایه وه زیاده بهشی لی ده دا، له وه زیاتر تی نه ده پیری.

هه ره که سی کافری بکوژی کهل و په له که ی بو نه وه ده بی

۱۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي مَنْ قَتَلَ قَتِيلًا فَلَهُ سَلْبُهُ

۱۵۶۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ عُمَرَ بْنِ كَثِيرٍ بْنِ أَفْلَحٍ، عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ، مَوْلَى أَبِي قَتَادَةَ، عَنْ أَبِي قَتَادَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ قَتَلَ قَتِيلًا لَهُ عَلَيْهِ بَيِّنَةٌ فَلَهُ سَلْبُهُ. وَفِي الْحَدِيثِ قِصَّةٌ.

واته: له نه بو قه تاده وه رهزای خوی لی بی ده گێرنه وه، که فرموویه تی:

پیغه مبره خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (هه رکه سی کافرێ بکوژی و به لگهی هه بی نهوه کهل و پهل و که ره سه ی جهنگ و نه سپی کوژراوه که بو نهو که سه ده بی که کوشتوویه تی).

۱۵۶۲ (م) - (صحیح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَوْفِ بْنِ مَالِكٍ، وَخَالِدِ بْنِ الْوَلِيدِ، وَأَنْسِ، وَسَمُرَةَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَأَبُو مُحَمَّدٍ هُوَ نَافِعٌ مَوْلَى أَبِي قَتَادَةَ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ، وَهُوَ قَوْلُ الْأَوْزَاعِيِّ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: لِلْإِمَامِ أَنْ يُخْرِجَ مِنَ السَّلْبِ الْخُمْسَ وَقَالَ الثَّوْرِيُّ: النَّفْلُ أَنْ يَقُولَ الْإِمَامُ: مَنْ أَصَابَ شَيْئًا فَهُوَ لَهُ، وَمَنْ قَتَلَ قَتِيلًا فَلَهُ سَلْبُهُ، فَهُوَ جَائِزٌ، وَلَيْسَ فِيهِ الْخُمْسُ. وَقَالَ إِسْحَاقُ: السَّلْبُ لِلْقَاتِلِ، إِلَّا أَنْ يَكُونَ شَيْئًا كَثِيرًا فَرَأَى الْإِمَامُ أَنْ يُخْرِجَ مِنْهُ الْخُمْسَ، كَمَا فَعَلَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ.

پیشهوا ئیسحاق ده فەرمووی: کهل و په لی کوژراو بو بکوژه که ی ده بیت مه گهر شتیکی زۆر بیت، پیشهوا پتی باش بی پینج به کی لی ده ریکریت، هه روه ک چۆن پیشهوا عومهر ره زای خوی لی بی کردی.

فروشتی ده سکه وتی جهنگی دروست نیه له پیش دابه شکر دنی

۱۴ - بَابُ فِي كَرَاهِيَةِ بَيْعِ الْمَغَانِمِ حَتَّى تُقَسَمَ

۱۵۶۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَاتِمُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ جَهْصَمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ شِرَاءِ الْمَغَانِمِ حَتَّى تُقَسَمَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. وَهَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه بو سه عیدی خودریه وه ره زای خوای لى بى ده گپرنه وه، که فرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه هی کردووه له کرین و فروشتنی ده سکه وتی جهنگی له پیش دابه شکردنی.

جوتبون له گهل نافرتهی سکپری ده سکه وتی جهنگی دروست نیه

۱۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ وَطْءِ الْحَتَالَى مِنَ السَّبَايَا

۱۵۶۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى التَّيْسَابُورِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ النَّبِيلُ، عَنْ وَهْبِ أَبِي خَالِدٍ، قَالَ: حَدَّثَنِي أُمُّ حَبِيبَةَ بِنْتُ عَرَبَاضِ بْنِ سَارِيَةَ، أَنَّ أَبَاهَا، أَخْبَرَهَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى أَنْ تُوطَأَ السَّبَايَا حَتَّى يَضَعَنَّ مَا فِي بَطُونِهِنَّ. وَفِي الْبَابِ عَنْ رُوَيْعِ بْنِ ثَابِتٍ وَحَدِيثِ عَرَبَاضِ حَدِيثُ غَرِيبٍ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَقَالَ الْأَوْزَاعِيُّ: إِذَا اشْتَرَى الرَّجُلُ الْجَارِيَةَ مِنَ السَّيِّ وَهِيَ حَامِلٌ فَقَدْ رُوِيَ عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ أَنَّهُ قَالَ: لَا تُوطَأُ حَامِلٌ حَتَّى تَضَعَ قَالَ الْأَوْزَاعِيُّ: وَأَمَّا الْحَرَائِرُ فَقَدْ مَضَتْ السُّنَّةُ فِيهِنَّ بِأَنْ أُمِرْنَ بِالْعِدَّةِ كُلُّ هَذَا حَدَّثَنِي عَلِيُّ بْنُ حُشْرَمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِيسَى بْنُ يُونُسَ، عَنْ الْأَوْزَاعِيِّ.

واته: له (عرباض) ی کوری ساریه وه ره زای خوای لى بى ده گپرنه وه، که فرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه هی کردووه له نه بامدانی کاری جوتبون له گهل نافرتهی سکپری ده سکه وتی جهنگی هه تا سکه کانیاں داده نین.

ده باره‌ی خواردنی هاربه‌ش بو خوا دانهران.

۱۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي طَعَامِ الْمُشْرِكِينَ

۱۵۶۵ - (حسن) حَدَّثَنَا تَحْمُودُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الطَّيَالِسِيُّ، عَنْ شُعْبَةَ قَالَ: أَخْبَرَنِي يَمَّاكُ بْنُ حَرْبٍ، قَالَ: سَمِعْتُ قَبِيصَةَ بْنَ هَلْبٍ يُحَدِّثُ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: سَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ طَعَامِ النَّصَارَى؟ فَقَالَ: لَا يَتَخَلَّجَنَّ فِي صَدْرِكَ طَعَامٌ ضَارَعَتْ فِيهِ النَّصْرَانِيَّةُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. قَالَ تَحْمُودٌ: وَقَالَ عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ يَمَّاكٍ، عَنْ قَبِيصَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِثْلَهُ، قَالَ تَحْمُودٌ: وَقَالَ وَهْبُ بْنُ جَرِيرٍ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ يَمَّاكٍ، عَنْ مُرَيِّ بْنِ قَطْرِ، عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِثْلَهُ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنَ الرُّحَصَةِ فِي طَعَامِ أَهْلِ الْكِتَابِ.

واته: له سه ماکی کوری حه‌ربه‌وه ده‌گێر نه‌وه، که فهرموویه‌تی: بو خۆم گویم له قه‌بیه‌ی کوری هولب بوو، له باوکیه‌وه گێرایه‌وه وتی: سه‌باره‌ت به‌ خواردنی گاواره‌کان پرسیارم کرد له پیتغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، فهرمووی: (با هیچ شتی له دلتدا دروست نه‌بی له خواپه‌رسته‌کانی گاواره‌کان بجی - خواردنی تایبه‌ت نه‌بوايه نه‌یان ده‌خوارد -). خواردنی گاواره‌کان ری پێ دراوه.

جیا کردنه‌وه‌ی منداڵ له دایکی دروست نیه

۱۷ - بَابُ فِي كَرَاهِيَةِ التَّفْرِيقِ بَيْنَ السَّبْيِ

۱۵۶۶ - (حسن) حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ حَفْصٍ بْنُ عُمَرَ الشَّيْبَانِيُّ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ وَهْبٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي حُيَيْ، عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْجُبَلِيِّ، عَنْ أَبِي أَيُّوبَ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ فَرَّقَ بَيْنَ وَالِدَةٍ وَوَلَدِهَا فَرَّقَ اللَّهُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ

أَجَبْتَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ، كَرِهُوا التَّفْرِيقَ بَيْنَ السَّيِّئِ بَيْنَ الْوَالِدَةِ وَوَلَدِهَا، وَبَيْنَ الْوَلَدِ وَالْوَالِدِ، وَبَيْنَ الْإِخْوَةِ.

واته: له نه بو نه یویه وه ره زای خوای لی بئی ده گێرنه وه، که فەرموویه تی: بو خۆم گویم له پیتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده یفه رموو: (هه رکه س دایک و منداله که ی له یهک جیابکاته وه، خوای گه وه ره له رۆژی قیامه تدا له خۆشه ویسته که ی جیا ده کاته وه).

ده رباره ی کوشتنی دیله کان و وه رگرتنی فیدیه لیان

۱۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي قَتْلِ الْأَسَارَى وَالْفِدَاءِ

۱۵۶۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ أَبِي السَّفَرِ، وَاسْمُهُ أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْهَمْدَانِيُّ، وَخَمُودُ بْنُ غِيْلَانَ قَالَا: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الْحَفَرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ زَكَرِيَّا بْنُ أَبِي زَائِدَةَ، عَنْ سُفْيَانَ بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ هِشَامٍ، عَنِ ابْنِ سِيرِينَ، عَنْ عُبَيْدَةَ، عَنْ عَلِيٍّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ جِبْرَائِيلَ هَبَطَ عَلَيْهِ، فَقَالَ لَهُ: خَيْرُهُمْ، يَعْنِي أَصْحَابَكَ، فِي أَسَارَى بَذَرِ الْقَتْلِ أَوْ الْفِدَاءِ عَلَى أَنْ وَرَوَى أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ هِشَامٍ، عَنِ ابْنِ سِيرِينَ، عَنْ عُبَيْدَةَ، عَنْ عَلِيٍّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُقْتَلُ مِنْهُمْ قَابِلًا مِثْلَهُمْ، قَالُوا: الْفِدَاءُ وَيُقْتَلُ مِنَّا. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ، وَأَنَسٍ، وَأَبِي بَرَزَةَ، وَجُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ الثَّوْرِيِّ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ ابْنِ أَبِي زَائِدَةَ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوُهُ. وَرَوَى ابْنُ عَوْنٍ، عَنِ ابْنِ سِيرِينَ، عَنْ عُبَيْدَةَ، عَنْ عَلِيٍّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا. وَأَبُو دَاوُدَ الْحَفَرِيُّ اسْمُهُ عُمَرُ بْنُ سَعْدٍ.

واته: له پیشهوا علیهوه رهزای خوای لى بى ده گیرنهوه، که فهرموویه تی: جبریل دابهزی و هاته خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم پیتی فهرموو: هاوه لانت سه ریشک بکه له نیتوان کوشتنی دیله کانی جهنگی بهدر و مال و سامان لى و وهرگرتن و بهره لاکردنیان، به لام چهندیان لى بهره لاکه ن سالى ناینده نه وهندیان لى ده کوژری، وتیان: مال و سامان لى وهرگرتن و بهره لاکردنیان و کوشتنمان له لایهن نه وانهوه، - جا مال و سامانیان لى وهرگرتن و هفتا کهسیان لى بهره لاکردن کردن، نه وهبوو بز سالى ناینده له جهنگی نو خوددا هفتا کهس له هاوه لان شهید کران (أَوْ لَمَّا أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَيْهَا قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ) -.

١٥٦٨ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَيُّوبُ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ عَمِّهِ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدَى رَجُلَيْنِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ بِرَجُلٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَعَمُّ أَبِي قِلَابَةَ هُوَ أَبُو الْمُهَلَّبِ وَاسْمُهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَمْرِو، وَيُقَالُ: مُعَاوِيَةُ بْنُ عَمْرِو، وَأَبُو قِلَابَةَ اسْمُهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ زَيْدٍ الْجَرْمِيُّ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ أَنَّ لِلْإِمَامِ أَنْ يَمُنَّ عَلَى مَنْ شَاءَ مِنَ الْأَسَارَى، وَيَقْتُلَ مَنْ شَاءَ مِنْهُمْ، وَيَقْدِيَ مَنْ شَاءَ، وَاخْتَارَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ الْقَتْلَ عَلَى الْفِدَاءِ وَقَالَ الْأَوْزَاعِيُّ: بَلَّغَنِي أَنَّ هَذِهِ الْآيَةَ مَنْسُوخَةٌ قَوْلُهُ تَعَالَى: (فَإِمَّا مَنًّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً) نَسَخْنَهَا (وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقِفْتُمُوهُمْ). حَدَّثَنَا بِذَلِكَ هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ الْأَوْزَاعِيِّ. قَالَ إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ: قُلْتُ لِأَجْمَدَ: إِذَا أُسِرَ الْأَسِيرُ يُقْتَلُ أَوْ يُفَادَى أَحَبُّ إِلَيْكَ؟ قَالَ: إِنْ قَدَرُوا أَنْ يُفَادُوا فَلَيْسَ بِهِ بَأْسٌ، وَإِنْ قُتِلَ فَمَا أَعْلَمُ بِهِ بَأْسًا. قَالَ إِسْحَاقُ: الْإِنْخَانُ أَحَبُّ إِلَيَّ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَعْرُوفًا فَأَطْمَعُ بِهِ الْكَثِيرَ.

واته: له عیمرانی کوپی حوسه یهوه رهزای خوای لى بى ده گیرنهوه، که

پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌جیاتیی دوو پیاری موسولمان که دیل بوون له‌لای کافران پیاریکی کافری به‌ردا واته دیل به دیلی پی کردن .

به په‌په‌وه‌کردنی فەر‌مووده‌که زۆربه‌ی زانایان له‌هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم و جگه له‌وانیش رایان وایه: پی‌شه‌وا بۆی هه‌یه چاکه بکات له‌گه‌ل دلیکدا که خۆی بیه‌وی نازادی بکات، وه هه‌ر دیلی که خۆی بیه‌وی بیکوژیت، هه‌ر دلیکیش خۆی بیه‌وی سه‌رانه‌ی لی سه‌ینه‌ی. هه‌ندی له‌زانایان کوشتنیان هه‌له‌بژاردوه. پی‌شه‌وا نه‌وزاعی ده‌فه‌رمووی: پی‌م گه‌یشتوه که نایه‌تی: (فَإِمَّا مَنَّا بَعْدَ وَإِمَّا فِدَاءً) سورة محمد: ۴. واته: دواتر یا به‌ منه‌ت و چاکه (به‌ره‌لایان بکه‌ن)، یا به‌ فیدیو و بریتی. نه‌م نایه‌ته‌ نه‌سخی کردۆته‌وه: (وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ). سورة البقرة: ۱۹۱. واته: بیانکوژن له‌هه‌ر شوینی ده‌ستان که‌وتن و زال بوون به‌سه‌ریاندا.

ده‌باره‌ی قه‌ده‌غه‌کردنی کوشتنی ژن و مندال له‌جه‌نگدا

۱۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّهْيِ عَنْ قَتْلِ النِّسَاءِ وَالصَّبِيَّانِ

۱۵۶۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ أَخْبَرَهُ، أَنَّ امْرَأَةً وُجِدَتْ فِي بَعْضِ مَعَاذِي رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَقْتُولَةً، فَأَنْكَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَلِكَ، وَنَهَى عَنْ قَتْلِ النِّسَاءِ وَالصَّبِيَّانِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ بُرَيْدَةَ، وَزَيْنَابَ، وَيُقَالُ: رَبَاحُ بْنُ الرَّبِيعِ، وَالْأَسْوَدُ بْنُ سَرِيعٍ، وَابْنُ عَبَّاسٍ، وَالصَّغْبِيُّ بْنُ جَثَّامَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ كَرَهُوا قَتْلَ النِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَالشَّافِعِيِّ، وَرَحَّصَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي الْبَيَاتِ وَقَتْلَ النِّسَاءِ فِيهِمْ وَالْوِلْدَانِ، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ وَرَحَّصَا فِي الْبَيَاتِ.

واته: له ئیبنو عومره وه رهزای خویان لی بی دهگیرنه وه، که له یه کی لهغه زاکانی پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم لاشه ی نافرته تیک به کوژراوی دۆزرایه وه، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نینکاری نه و کاره ی کردو زۆری بی ناخۆش بوو، جا نه هی کرد له کوشتنی نافرته و منداڵ.

١٥٧٠ - (حسن) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ الْجَهْضَمِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: أَخْبَرَنِي الصَّعْبُ بْنُ جَثَامَةَ قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ خَيْلَنَا أُوطِئَتْ مِنْ نِسَاءِ الْمُشْرِكِينَ وَأَوْلَادِهِمْ، قَالَ: هُمْ مِنْ آبَائِهِمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه رهزای خویان لی بی دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: سه عبی کوپی (جثامة) پی راگه یاندم فهرمووی: وتم: نه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم سوپای نیسلام به شهو له ناكاو ده دات به سه ر مائی هاوبهش بو خوا دانهراندا نافرته تان و ژن و مندلا نیان ده کهونه ژیر پی ته سپه کافان و پان ده بنه وه و ده کوژرین نه وه حوکی چۆنه؟ پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (له و حالته دا نه وانیش حوکی باب و باپیرانی خویانیان هیه).

٢٠ - بَابُ

١٥٧١ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ بُكَيْرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: بَعَثَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي بَعْثٍ، فَقَالَ: إِنْ وَجَدْتُمْ فَلَانًا وَفُلَانًا لِرَجُلَيْنِ مِنْ قُرَيْشٍ فَأَخْرِقُوهُمَا بِالنَّارِ، ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ أَرَدْنَا الْخُرُوجَ: إِنِّي كُنْتُ أَمَرْتُكُمْ أَنْ تَحْرِقُوا فَلَانًا وَفُلَانًا بِالنَّارِ وَإِنَّ النَّارَ لَا يُعَذِّبُ بِهَا إِلَّا اللَّهُ، فَإِنْ وَجَدْتُمُوهُمَا فَاقْتُلُوهُمَا. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ،

وَحَمْرَةَ بْنِ عَمْرِو الْأَسْلَمِيِّ: حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ وَقَدْ ذَكَرَ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْحَاقَ بَيْنَ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ وَبَيْنَ أَبِي هُرَيْرَةَ رَجُلًا فِي هَذَا الْحَدِيثِ وَرَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ مِثْلَ رِوَايَةِ اللَّيْثِ، وَحَدِيثُ اللَّيْثِ بْنُ سَعْدٍ أَشْبَهُ وَأَصَحُّ

واته: له نه بو هورهیرهوه رهزای خوای لی بی ده گپړنهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم کومه لیکى نارد فهرمووی: (نه گهر فلانه کهس و فلانه کهستان دهستکهوت به ناگر بیانسوتیتن)، کاتى که ويستمان ده رچین، فهرمووی: (فهرمانم پى کردن فلانه کهس و فلانه کهستان دهستکهوت به ناگر بیانسوتیتن، بهراستی هیچ کهسک بوى نیه سزاو نازارى هیچ روح له بهرک بدات به ناگر جگه (الله)، نه گهر دهستانکهوتن بیانکوژن).

دهرباره ی گزی و ناپاکى له دهستکهوتى جهنگى

۲۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْعُلُولِ

۱۵۷۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ سَالِمِ بْنِ أَبِي الْجَعْدِ، عَنْ ثَوْبَانَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ مَاتَ وَهُوَ بَرِيءٌ مِنْ ثَلَاثٍ: الْكِبْرِ، وَالْعُلُولِ، وَالذَّنْبِ دَخَلَ الْجَنَّةَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَزَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجَهَنِيِّ.

واته: له (ثوبان) هوه رهزای خوای لی بی ده گپړنهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویه تی: (هرکهسى برى و بهرى بى لهم سيانه ده چيته بههشتهوه: خو به زلزانين، گزی و ناپاکى له دهستکهوتى جهنگى، قهرزارى).

۱۵۷۳ - (شاذ بهذا اللفظة) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عَدِيٍّ، عَنْ سَعِيدٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ سَالِمِ بْنِ أَبِي الْجَعْدِ، عَنْ مَعْدَانَ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، عَنْ ثَوْبَانَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ فَازَ الرُّوحَ الْجَسَدَ وَهُوَ بَرِيءٌ مِنْ ثَلَاثٍ: الْكَنْزِ، وَالْعُلُولِ، وَالذَّنِّ دَخَلَ الْجَنَّةَ هَكَذَا قَالَ سَعِيدٌ: الْكَنْزُ، وَقَالَ أَبُو عَوَانَةَ فِي حَدِيثِهِ: الْكِبَرُ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنْ مَعْدَانَ وَرِوَايَةُ سَعِيدٍ أَصَحُّ.

واته: له (ثوبان) ده رهزای خوای لى بى ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه رکه سی روح له جهسته ی ده رچی بهری بى له م سیانه ده چیتته بهه شتهوه: خو به زلزانین، گزی و ناپاکی له ده سته وتی جهنگی، قه زاری).

۱۵۷۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الصَّمَدِ بْنُ عَبْدِ الْوَارِثِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِكْرَمَةُ بْنُ عَمَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّهُ، إِنَّ سِمَاكَ أَبُو زُمَيْلٍ الْحَنْفِيُّ، قَالَ: سَمِعْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ، يَقُولُ: حَدَّثَنِي عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ قَالَ: قِيلَ: يَا رَسُولَ فَلَانًا قَدْ اسْتَشْهَدَ، قَالَ: كَلَّا قَدْ رَأَيْتُهُ فِي النَّارِ بِعَبَاءَةٍ قَدْ غَلَّهَا، قَالَ: قُمْ يَا عُمَرُ فَنَادِ إِنَّهُ لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ إِلَّا الْمُؤْمِنُونَ ثَلَاثًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ

واته: له پیشهوا عومهروه رهزای خوای لى بى ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: وترا: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فلانه کهس شههید بوو، فهرمووی: (نه خیر، بهراستی بینیم له ناگردا بههوی عه بایه کهوه که لایدا بوو له ده سته وتی جهنگی بو خوی). فهرمووی: (نهی عومه رهسته جار بدو و بلی: بهراستی جگه له باوه داران کهسی تر ناچیتته بهه شتهوه) سی جار.

سه بارهت به ده رجوونی نافر هتان بۆ غهزا

۲۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي خُرُوجِ النِّسَاءِ فِي الْحَرْبِ

۱۵۷۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا يَشْرُ بْنُ هِلَالٍ الصَّوَّافُ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ سُلَيْمَانَ الصُّبُعِيُّ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَغْزُو بِأَمِّ سُلَيْمٍ وَنِسْوَةٍ مَعَهَا مِنَ الْأَنْصَارِ يَسْقِيْنَ الْمَاءَ وَيُدَاوِينَ الْجَرَحَى. وَفِي الْبَابِ عَنِ الرَّبِيعِ بِنْتِ مُعَوِذٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نه سهوه رهزای خوای لی بی ده گپ نهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نومو سولهیم و چهند ژنیکی نه نصاری له گه ک خوی ده برد بۆ غهزا، کاریان نهوه بوو ناویان ده گپراو برینداره کانیان ته داوی ده کرد.

ده باره ی وهه گرتنی دیاری هاوبهش بۆ خوا دانه ران

۲۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي قَبُولِ هَذَا يَا الْمُشْرِكِينَ

۱۵۷۶ - (ضعيف جدا) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ سَعِيدٍ الْكِنْدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحِيمِ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ ثَوْبَرٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَلِيٍّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّ كِسْرَى أَهْدَى لَهُ، فَقَبِلَ، وَأَنَّ الْمُلُوكَ أَهْدَوْا إِلَيْهِ، فَقَبِلَ مِنْهُمْ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ وَثَوْبَرُ بْنُ أَبِي فَاخْتَةَ اسْمُهُ سَعِيدُ بْنُ عِلَاقَةَ، وَثَوْبَرُ يُكْنَى أَبَا جَهْمٍ.

واته: له پیشهوا علیه وهه رهزای خوای لی بی ده گپ نهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له لایهن کیسراوه دیاریه کی بۆ هات، وهه رگرت، بیگومان پاشاکان دیاریان بۆ ده نارد، نهویش لیتی قبول ده کردن.

وه رگرتی دیاری هاوبهش بو خوا دانهران دروست نیه

۲۴ - بَابُ فِي كَرَاهِيَةِ هَذَا الْمُشْرِكِينَ

۱۵۷۷ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، عَنْ عِمْرَانَ الْقَطَّانِ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الشَّحِيرِ، عَنْ عِيَّاضِ بْنِ حِمَارٍ، أَنَّهُ أَهْدَى لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَدِيَّةً لَهُ أَوْ نَاقَةً، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَسَلَّمْتُ، قَالَ: لَا، قَالَ: فَإِنِّي تُهِيتُ عَنْ زَيْدِ الْمُشْرِكِينَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَمَعْنَى قَوْلِهِ: إِنِّي تُهِيتُ عَنْ زَيْدِ الْمُشْرِكِينَ، يَعْنِي: هَذَا يَأْتِيهِمْ وَقَدْ رُويَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ كَانَ يَقْبَلُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ هَذَا يَأْتِيهِمْ وَذِكْرُ فِي هَذَا الْحَدِيثِ الْكَرَاهِيَةُ، وَاحْتَمَلُ أَنْ يَكُونَ هَذَا بَعْدَ مَا كَانَ يَقْبَلُ مِنْهُمْ، ثُمَّ نَهَى عَنْ هَذَا يَأْتِيهِمْ.

واته: له (عیاض) ی کوری حیمارهوه رهزای خوی لی بی ده گپنهوه، که پیای و شتریکی منی کرده دیاری بو پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم، فهرمووی: (تو موسولمان بویت؟) وتم: نه خیر، فهرمووی: (من رتگرم لیکراوه که دیاری و باربو و به خشینی هاوبهش بو خوا دانهران قبول بکهه).

نهوهی هاتووه ده باره ی سه جده ی شوکر

۲۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي سَجْدَةِ الشُّكْرِ

۱۵۷۸ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا بَكَّارُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ أَبِي بَكْرَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي بَكْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَاهُ أَمَرَ، فَسَرَّ بِهِ، فَخَرَّ لِلَّهِ سَاجِدًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ بَكَّارِ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ رَأَوْا سَجْدَةَ الشُّكْرِ، وَبَكَّارُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ أَبِي بَكْرَةَ مُقَارِبُ الْحَدِيثِ.

واته: له (أبي بكره) وه رهزای خوی لی بی ده گپنهوه، که پیغه مبهر صلی الله

علیه وسلم شتیکی دههاته پیش پیتی شاد و دلخوښ بوايه سهجدهی شوکری برد.

نهوهی هاتووه دهه باره ی نهمانی نافرته و بهنده

٢٦ - بَابُ مَا جَاءَ فِي أَمَانِ الْعَبْدِ وَالْمَرْأَةِ

١٥٧٩ - (حسن) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ أَكْثَمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ كَثِيرِ بْنِ زَيْدٍ، عَنِ الْوَلِيدِ بْنِ رَبَاحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ الْمَرْأَةَ لَتَأْخُذُ لِلْقَوْمِ، يَعْنِي: تُجِيرُ عَلَى الْمُسْلِمِينَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أُمِّ هَانِيٍّ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ وَسَأَلْتُ مُحَمَّدًا، فَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ وَكَثِيرُ بْنُ زَيْدٍ قَدْ سَمِعَ مِنَ الْوَلِيدِ بْنِ رَبَاحٍ، وَالْوَلِيدُ بْنُ رَبَاحٍ سَمِعَ مِنْ أَبِي هُرَيْرَةَ وَهُوَ مُقَارِبُ الْحَدِيثِ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گینه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (نه گهر نافرتهی موسولمان په نای کافری دا که رینگری بکات له وهی موسولمانان نه یکوژن نه وه کاره که ی دروسته و نابی بیکوژن).

١٥٧٩ (م) - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو الْوَلِيدِ الدِّمَشْقِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي ابْنُ أَبِي ذَنْبٍ، عَنْ سَعِيدِ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِي مُرَّةَ، مَوْلَى عَقِيلِ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، عَنْ أُمِّ هَانِيٍّ أَنَّهَا قَالَتْ: أَجَزْتُ رَجُلَيْنِ مِنْ أَهْلِي، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: قَدْ أَمَّنَا مَنْ أَمَّنْتَ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ، أَجَازُوا أَمَانَ الْمَرْأَةِ، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ، أَجَازَ أَمَانَ الْمَرْأَةِ، وَالْعَبْدِ، وَقَدْ رَوَى مِنْ غَيْرِ وَجْهِ وَأَبُو مُرَّةَ مَوْلَى عَقِيلِ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَيُقَالُ لَهُ أَيْضًا: مَوْلَى أُمِّ هَانِيٍّ أَيْضًا، وَاسْمُهُ يَزِيدُ وَقَدْ رَوَى عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ أَنَّهُ أَجَازَ أَمَانَ الْعَبْدِ. وَقَدْ رَوَى عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: ذِمَّةُ الْمُسْلِمِينَ وَاحِدَةٌ يَسْعَى بِهَا أَذْنَاَهُمْ. وَمَعْنَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ أَنَّ مَنْ أَعْطَى الْأَمَانَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ فَهُوَ جَائِزٌ عَلَى كُلِّهِمْ.

واته: له (أم هانیء) ی کچی (أبسی طَالِب) وه ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: له پرۆزی رزگارکردنی مه که که دا په نای دوو پیاوی هاوه ل بۆ خوا بریارده ری خزمی میترده که مم دا، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (ئیمهش په نای نمو که سه ده دهین که تو په نات داوه، نه مان ده دهینه که سی که تو نه مانت داوه تی).

له پیشه وا عه لی و (عبد الله) ی کورپی عه مره وه ره زای خوا بیان لی بی ده گێرنه وه، که پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نه مانی موسولمان هه ره که، خوارینه که بیان مافی نه ماندانی هه ره به هه ره کافر ی که بیه وی).

نه وه ی ها تو وه ده رباره ی غه در و نا پاکی

۲۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْغَدْرِ

۱۵۸۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبُو الْفَيْضِ، قَالَ: سَمِعْتُ سُلَيْمَ بْنَ عَامِرٍ، يَقُولُ: كَانَ بَيْنَ مُعَاوِيَةَ وَبَيْنَ أَهْلِ الرُّومِ عَهْدٌ، وَكَانَ يَسِيرُ فِي بِلَادِهِمْ، حَتَّى إِذَا انْقَضَى الْعَهْدُ أَغَارَ عَلَيْهِمْ، فَإِذَا رَجُلٌ عَلَى دَابَّةٍ أَوْ عَلَى فَرَسٍ، وَهُوَ يَقُولُ: اللَّهُ أَكْبَرُ، وَفَاءٌ لَا غَدْرَ، وَإِذَا هُوَ عَمَرُو بْنُ عَبْسَةَ، فَسَأَلَهُ مُعَاوِيَةُ عَنْ ذَلِكَ، فَقَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ كَانَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ قَوْمٍ عَهْدٌ فَلَا يَحْلُلُ عَهْدًا، وَلَا يَشُدُّهُ حَتَّى يَمْضِيَ أَمْدُهُ أَوْ يَنْبِذَ إِلَيْهِمْ عَلَى سَوَاءٍ، قَالَ: فَرَجَعَ مُعَاوِيَةُ بِالنَّاسِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له سوله می کورپی عامیره وه ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: له نینوان موعاویه و رومه کاندایه بیان هه بوو، موعاویه ره زای خوا ی لی بی به خوی و له شکر ی که وه به ره و ولاتی رومه کان که وه پر ی، بۆ شه وه نزیک بیت وه لی بیان هه تا

نه گهر ماوهی په یمانه که تهواو بوو غه زایان بکات، پیاوێ به سواری و لاخی یان نه سپیکه وه هات هاواری ده کردو دهیوت: (الله اکبر)، (الله اکبر)، غه در مه که نه وفاتان هه بی بهرام بهر بهو په یمانه که داوتانه واجبه له سه رتان نهو په یمانه بیپارێژن، سهیریان کرد ده بینن عه مری کوپی عه به سه یه، موعاویه ره زای خوا ی لی بی له و باره وه پر سیاری لی کرد، عه مر فهرمووی: بۆ خۆم گویم له پیغه مبره ی خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده یفه رموو: (هه رکه سیك له نیتوان نهو و کۆمه لیکدا په یمان هه بوو، نهو به با به یه که لایه نهو له لای خۆیه وه هه لینه وه شینیتیه وه هه تا کاته که ی تهواو ده بی، یان په یمانه که یان پی بداته وه بۆ نهو ی هه ردوو لایان یه کسان بن له هه لوه شانده نهو ی و ناگادار بن). وتی: نیتر موعاویه به خۆی و له شکره که یه وه گه راپه وه.

له رۆژی قیامه تدا بۆ هه موو غه درکاری نالایه هه یه

٢٨ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ لِكُلِّ غَادِرٍ لَوَاءٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

١٥٨١ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، قَالَ: حَدَّثَنِي صَخْرُ بْنُ جُوَيْرِيَةَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِنَّ الْغَادِرَ يُنْصَبُ لَهُ لَوَاءٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، وَأَنْسٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَسَأَلْتُ مُحَمَّدًا، عَنْ حَدِيثِ سُؤَيْدٍ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ عُمَارَةَ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ عَلِيٍّ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لِكُلِّ غَادِرٍ لَوَاءٌ، فَقَالَ: لَا أَعْرِفُ هَذَا الْحَدِيثَ مَرْفُوعًا.

واته: له نیتبو عومه ره وه ره زای خوا یان لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: بۆ خۆم گویم له پیغه مبره ی خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده یفه رموو: (غه درکار له رۆژی قیامه تدا نالایه کی بۆ داده چه قینری، ده لیتن: بزائن نه مه غه در ی فلانی کوپی فولانه).

نهوهی هاتوره ده باره ی دابه زین له سه ر بریار

۲۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّزُولِ عَلَى الْحُكْمِ

۱۵۸۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، أَنَّهُ قَالَ: رُمِيَ يَوْمَ الْأَخْزَابِ سَعْدُ بْنُ مُعَاذٍ فَقَطَعُوا أَكْحَلَهُ أَوْ أَجْلَحَهُ، فَحَسَمَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالنَّارِ، فَانْتَفَحَتْ يَدُهُ، فَتَرَكَهَ فَتَزَقَهُ الدَّمُ، فَحَسَمَهُ أُخْرَى، فَانْتَفَحَتْ يَدُهُ، فَلَمَّا رَأَى ذَلِكَ، قَالَ: اللَّهُمَّ لَا تُخْرِجْ نَفْسِي حَتَّى تُقَرَّ عَيْنِي مِنْ بَنِي قُرَيْظَةَ، فَاسْتَمْسَكَ عِرْقُهُ، فَمَا قَطَرَ قَطْرَةً، حَتَّى نَزَلُوا عَلَى حُكْمِ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ، فَأَرْسَلَ إِلَيْهِ، فَحَكَمَ أَنْ يُقْتَلَ رِجَالُهُمْ وَتُسَخِّيَا نِسَاؤُهُمْ، يَسْتَعِينُ بِهِنَ الْمُسْلِمُونَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَصَبْتَ حُكْمَ اللَّهِ فِيهِمْ، وَكَانُوا أَرْبَعَ مِائَةٍ، فَلَمَّا فَرَعَ مِنْ قَتْلِهِمْ انْفَتَقَ عِرْقُهُ فَمَاتَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، وَعَطِيَّةِ الْفُرَظِيِّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له جابیره وه رهزای خوای لی بی ده گپړنه وه، که فمرموویه تی: روژی غهزای خندهق کاتی که نه حزابه کان هه ره موویان کووونه وه بو له ناویردنی موسولمانان سه عدی کوری (معاذ) رهزای خوای لی بی به تیری بالی پیکرا، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم برینه که ی داخ کرد تووشی خوین بهربوون بوو، جاریکی تر داخی کرده وه خوینه که ی نه ده وه ستایه وه، کاتی سه عد نه وه ی دی فمرمووی: خودایه روحم نه کیچی هه تا چاوه کانم روشن ده بنه وه به له ناوچوونی به نی (قریظه)، نیتر خوینه که ی وه ستایه وه و یه ک دلوی لی نه روشت، هه تا له سه ر حوکم و بریاری سه عد دابه زین و له قه لاکانیان و هاتنه خواره وه، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ناردی به دوا ی سه عدا، سه عد بریاری دا پیساوه جهنگاوه ره کانیان بکوژن و ژنه کانیشیان دابهش بکه ن به سه ر موسولماناندا بو نه وه ی وه ک خرمه تکار به کاریان

بهیتن، جا پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمووی: (ئەو سەعد حوکم و برپاری خودات پیتکا دەربارەیان) واتە خوای گەورەش بە هەمان شێوە برپاری داوێ. ئەوکاتە ژمارە ی پیاوێ جەنگاوەرە کانیان چوار سەد کەس بوون، کاتی کە سەرچەمیان کوشتن و لای بوونەو، برینە کە سەعد کرایەو و خۆینی بەریوێ مرد.

۱۵۸۳ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَبُو الْوَلِيدِ الدِّمَشْقِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ بَشِيرٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: اقْتُلُوا شُرُوحَ الْمُشْرِكِينَ، وَاسْتَخْبُوا شَرَّهُمْ وَالشَّرُّ: الْغُلَمَانُ الَّذِينَ لَمْ يُنْتُوا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، وَرَوَاهُ الْحَجَّاجُ بْنُ أَرْطَاةَ، عَنْ قَتَادَةَ نَحْوَهُ.

واتە: لە سەمورە ی کور ی جوندوبەوێ رەزای خوای لای بێ دەگیرنەو، کە پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویەتی: (پیاوێ لیها تووێ کانی هاوێش بۆ خوا دانەرە بکوژن و ئەو منداڵانە ی کە موویان لای نەها تووێ بهیتنەو و مەیانکوژن).

۱۵۸۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عَمْرِ، عَنْ عَطِيَّةَ الْقُرْظِيِّ، قَالَ: عُرِضْنَا عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ قُرَيْظَةَ فَكَانَ مَنْ أَتَيْتُ قَتَلَ، وَمَنْ لَمْ يُنَيْتْ خُلِّي سَبِيلَهُ، فَكُنْتُ يَمْنَنٌ لَمْ يُنَيْتْ فَخُلِّي سَبِيلِي. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ أَنَّهُمْ يَرَوْنَ الْإِنْبَاتَ بُلُوعًا، إِنْ لَمْ يُعْرِفْ اخْتِلَامُهُ وَلَا سِتُّهُ، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ.

واتە: (عَطِيَّةُ الْقُرْظِيِّ) دەفەرمووی: روژی (قُرَيْظَةَ) نیشانی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دراین، کێ شەرمگە ی مووی پیتوێ بواوێ دەیانکوشت چونکە ئەوێ نیشانە ی بالغ بوونی بوو، ئەوێ شەرمگە ی مووی پیتوێ نەبواوێ نەیاندە کوشت، منیش یە کێ بوو لەوانە ی شەرمگە ی مووی پیتوێ نەبوو بۆیە بەرە لایان کردم.

نهو هی هاتووه دهر باره ی به لّین و په یمان

۳۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْحِلْفِ

۱۵۸۵ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مَسْعَدَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُسَيْنُ الْمُعَلِّمِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ فِي حُطْبَتِهِ: أَوْفُوا بِحِلْفِ الْجَاهِلِيَّةِ فَإِنَّهُ لَا يَزِيدُهُ، يَغْنِي الْإِسْلَامَ، إِلَّا شِدَّةً، وَلَا تُحْدِثُوا حِلْفًا فِي الْإِسْلَامِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، وَأُمِّ سَلَمَةَ، وَجُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَقَيْسِ بْنِ عَاصِمٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واټه: له غه مری کوری شوعه بیده، له باوکیه وه، له باپیری وه ره زای خوا ی لسی
بی ده گیرنه وه، که پیغه مبره ی خوا صلى الله عليه وسلم له وتاره کهیدا فهرمووی:
(وه فاتان هه بی بهرامبر به به لّین و په یمانی شهرعی سهرده می نه فامی و
جیبه جیتی بکه، چونکه نیسلام هیچی بو زیاد ناکات به لکو پته وتری ده کات،
به لّین و په یمانی تازه دامه هینن له نیسلامدا).

نهو هی هاتووه دهر باره ی سهرانه سهندن له ناگر په رستان

۳۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي اخْذِ الْجِزْيَةِ مِنَ الْمَجُوسِ

۱۵۸۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَجَّاجُ بْنُ أَرْطَاةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ بَجَالَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: كُنْتُ كَاتِبًا لِحِزْرِ بْنِ مُعَاوِيَةَ عَلَى مَنَازِرَ، فَجَاءَنَا كِتَابُ عُمَرَ: انْظُرْ مَجُوسَ مَنْ قَبْلَكَ فَخُذْ مِنْهُمْ الْجِزْيَةَ، فَإِنَّ

عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ أَخْبَرَنِي، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَخَذَ الْجِزْيَةَ مِنْ مَجُوسِ هَجَرَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له به جاله ی کورې (عَبْدَةُ) وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: له شوی نی که ناوی (مَنَازِر) بوو نووسه ری جه زنی کورې مو عاویه بووم، کاتی که نامه که ی پتیشه وا عومهر ره زای خوی لی بی گه یشت سالی پتیش مردنی بهم شتویه نووسی بووی: سهرانه وهرگرن له ناگیره رستان، چونکه (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کورې عهوف ره زای خوی لی بی پتی راگه یاندم که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم سهرانه ی له ناگیره رستانی ولاتی هه جهر وهرده گرت.

١٥٨٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ بَجَالَةَ، أَنَّ عُمَرَ كَانَ لَا يَأْخُذُ الْجِزْيَةَ مِنَ الْمَجُوسِ، حَتَّى أَخْبَرَهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَخَذَ الْجِزْيَةَ مِنْ مَجُوسِ هَجَرَ. وَفِي الْحَدِيثِ كَلَامٌ أَكْثَرُ مِنْ هَذَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له به جاله وه ده گیرنه وه، که پتیشه وا عومهر ره زای خوی لی بی سهرانه وه نه ده گرت له ناگیره رستان، هه تا (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کورې عهوف ره زای خوی لی بی پتی راگه یاند، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم سهرانه ی وهرده گرت له ناگیره رستانی ولاتی هه جهر.

١٥٨٨ - حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ أَبِي كَبْشَةَ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ الزُّهْرِيِّ، عَنِ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ قَالَ: أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْجِزْيَةَ مِنْ مَجُوسِ الْبَحْرَيْنِ، وَأَخَذَهَا عُمَرُ بْنُ فَارِسٍ، وَأَخَذَهَا عُثْمَانُ مِنَ الْفُرْسِ.

وَسَأَلْتُ مُحَمَّدًا عَنْ هَذَا، فَقَالَ: هُوَ مَالِكٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ^(١).

واته: له سانیبی کوری یه زیده وه ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مېبره ی خوا
صلى الله عليه وسلم سهرانه ی وهرده گرت له ناگرېه رستانى ولاتى به حره ين، پيشه وا
عومهر ره زای خواى لى بى سهرانه ی وهرده گرت له فارسه کان، ههروه ها پيشه وا
(عثمان) يش ره زای خواى لى بى سهرانه ی وهرده گرت له فارسه کان.

چ مال و سامانیکى نه هلى (ذمه) حه لاله بو موسولمانان

۳۲ - بَابُ مَا يَحِلُّ مِنْ أَمْوَالِ أَهْلِ الذِّمَّةِ

١٥٨٩ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ لُحَيْعَةَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ،
عَنْ أَبِي الْحَرِثِ، عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّا نَمُرُّ بِقَوْمٍ فَلَا هُمْ
يُضَيِّقُونَا، وَلَا هُمْ يُؤْذُونُ، مَا لَنَا عَلَيْهِمْ مِنَ الْحَقِّ وَلَا نَحْنُ نَأْخُذُ مِنْهُمْ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنْ أَبَوْا إِلَّا أَنْ تَأْخُذُوا كَرْهًا فَخُذُوا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَقَدْ
رَوَاهُ اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ أَيْضًا وَإِنَّمَا مَعْنَى هَذَا الْحَدِيثِ: أَنَّهُمْ كَانُوا
يَخْرُجُونَ فِي الْعَزْوِ فَيَمُرُّونَ بِقَوْمٍ وَلَا يَجِدُونَ مِنَ الطَّعَامِ مَا يَشْتَرُونَ بِالثَّمَنِ فَقَالَ النَّبِيُّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنْ أَبَوْا أَنْ يَبِيعُوا إِلَّا أَنْ تَأْخُذُوا كَرْهًا فَخُذُوا، هَكَذَا رَوَى فِي
بَعْضِ الْحَدِيثِ مُفَسِّرًا، وَقَدْ رَوَى عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ أَنَّهُ كَانَ يَأْمُرُ بِنَحْوِ هَذَا.

(١) قال بشار: هذا الحديث ليس من أحاديث الترمذي لأمر: ١ - أن المرعي لم يذكره في "تحفة
الأشراف"، ولا استدركه عليه الحفاظان: العراقي، وابن حجر. ٢ - أن المرعي لما ترجم للحسين بن أبي
كبة في "تهذيب الكمال"، وذكر روايته عن عبد الرحمن بن مهدي، لم يرقم عليه برقم الترمذي. ٣ - أن
الهيثمي ذكره في "مجمع الزوائد" ١٣ / ٥. وانظر "المسند الجامع" (٦ / ٢٦) حديث (٣٩٧٦). انتهى.
وهذا الحديث لا يوجد في النسخة الخطية للكروخي.

واته: له عوقبهی کوری عامیرهوه رهزای خوای لى بى ده گێر نهوه، که
 فهرموویه تی: وتم: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، جاری وا ده بى تو
 ده مان نیری به نوینهری یان بو کارى یا بو غهزایه، به لای قهومیکی نه هلی
 (ذمه) دا تیده په پین میوانداریمان ناکه و هیچمان ناده نی و هیچیان لى وهرناگرین،
 نایا ئیمه چ ههق و مافیکمان له سهریانه؟ پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم
 فهرمووی: (نه گهر بوونه میوان له لای قهومی نهوهی عاده ته بو میوان ده کری بۆیان
 کردن نهوه لییان قبول بکهن، نه گهر نه یان کرد نهوهی که مافی میوانه به زۆر لییان
 بسینن).

له یه زیدی کوری نه بو حه بیبه وه ده گێر نهوه، مانای فهرمووده که به م شیوهیه:
 جاری وا ده بو نه وان ده ده چوون بو غهزایه، ده یاندا به لای قهومیکی نه هلی
 (ذمه) دا خواردنیان ده ست نه ده کهوت به پاره بیکرن. پیغه مبهری خوا صلی الله
 علیه وسلم فهرمووی: (نه گهر پینان نه فروشتن به زۆر به شی خۆتانیان لى بسینن).

نهوهی هاتوو ده باره ی کۆچکردن

۳۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْهَجْرَةِ

۱۵۹۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَبْدَةَ الضَّبِّيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَنْصُورُ بْنُ الْمُعْتَمِرِ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ طَاوُوسٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ فَتْحِ مَكَّةَ: لَا هَجْرَةَ بَعْدَ الْفَتْحِ، وَلَكِنْ جِهَادٌ وَبَيْتَةٌ، وَإِذَا اسْتَنْفَرْتُمْ فَأَنْفِرُوا. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ حُبَشٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَقَدْ رَوَاهُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، عَنْ مَنْصُورِ بْنِ الْمُعْتَمِرِ نَحْوَ هَذَا.

واته: له نیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له روژی سازا کردنی شاری مه ککه دا فهرمووی: (له دواي رزگار کردنی شاری مه ککه وه نیتر کوچکردنی واجب له مه ککه وه بو مه دینه نیه، به لام کوچکردن بو جهاد و تیکوشان و به نیه تی جهادکردن هه ده میتنی و بهرده وامه، هه رکاتی فهرماتان پی کرا له لایه ن فهرمانه وای موسولمانانه وه که ده رچن بو جهنگ و غهزا نیوهش ده رچن).

ده باره ی په یمان دان به پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم

۳۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي بَيْعَةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

۱۵۹۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ الْأُمَوِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِيسَى بْنُ يُونُسَ، عَنِ الْأَوْزَاعِيِّ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: (لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ) قَالَ جَابِرٌ: بَايَعْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى أَنْ لَا نَفِرَّ، وَلَمْ نُبَايِعْهُ عَلَى الْمَوْتِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ، وَابْنِ عُمَرَ، وَعُبَادَةَ، وَجَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ عِيسَى بْنِ يُونُسَ، عَنِ الْأَوْزَاعِيِّ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ قَالَ: قَالَ جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ وَلَمْ يُذَكَّرْ فِيهِ أَبُو سَلَمَةَ.

واته: له جابیری کوری (عبد الله) وه رهزای خوای لی بی ده گپړنه وه، که له باره ی
 نهم نایه ته وه: (لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ). سورة الفتح:
 ۱۸. واته: بهراستی خوای گه وره رازی بوو له پرواداران کاتې که له ژیر دره خته که ی
 سر ناوی حوده بییه دا ده ستیان خسته ناو ده ست و به یعه تیان پی کردی. جابیر
 فهرمووی: په یمانان دا به پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم که رانه که ین و
 پشت نه که ینه جهنگ، په یمانان پی نه دا له سر مردن.

۱۵۹۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَاتِمُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي
 عُبَيْدٍ، قَالَ: قُلْتُ لِسَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ عَلَى أَيِّ شَيْءٍ بَايَعْتُمْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ يَوْمَ الْحُدَيْبِيَةِ؟ قَالَ: عَلَى الْمَوْتِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له یزیدی کوری نه بو عوبه یده وه رهزای خوای لی بی ده گپړنه وه، که
 فهرموویه تی: وتم به سه له مه ی کوری نه کوه: له روژی حوده بییه دا له سر چی
 په یمانان دا به پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم؟ فهرمووی: له سر مردن.

۱۵۹۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ عَبْدِ
 اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: كُنَّا تُبَايِعُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى
 السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ، فَيَقُولُ لَنَا: فِيمَا اسْتَطَعْتُمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَمَعْنَى كِلَا
 الْحَدِيثَيْنِ صَحِيحٌ، قَدْ بَايَعَهُ قَوْمٌ مِنْ أَصْحَابِهِ عَلَى الْمَوْتِ، وَإِنَّمَا قَالُوا: لَا نَزَالُ بَيْنَ
 يَدَيْكَ حَتَّى نُقْتَلَ، وَبَايَعَهُ آخَرُونَ، فَقَالُوا: لَا نَقْرُ.

واته: له نبینو عومره وه رهزای خویان لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی:
 نیمه په یمانان ده دا به پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم که له قسه ی دهر نه چین و
 گو تر پرا ه لی بکه ین، پی ده فهرمووین: که بلین: نه وه نده ی له توانا ماندا ه بیت.
 مانای هردو فهرمووده که راست و دروسته، بیگومان هندی له هاوه لان په یمانیان

دا به پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له سهر مردن، بهراستی وتیان: بهردهوام له خزمهتدان ههتا مردن، ههندیکی تریان په یامانیان پی دا وتیان: راناکهین و پشت ناکهینه جهنگ.

۱۵۹۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: لَمْ يُبَايِعْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى الْمَوْتِ، إِنَّمَا بَايَعْنَاهُ عَلَى أَنْ لَا نَفَرَّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له جابیری کوری (عبدالله) وه رهزای خوای لی بی ده گپړنه وه، که فرموی: په یامان نه دا به پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له سهر مردن، به لکو په یامان پی دا له سهر نه وهی که رانه کهین و پشت نه کهینه جهنگ.

نهوهی هاتوره ده رباره ی په یمان شکاندن

۳۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي نَكْثِ الْبَيْعَةِ

۱۵۹۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو عَمَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ثَلَاثَةٌ لَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَلَا يُزَكِّيهِمْ، وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ: رَجُلٌ بَايَعَ إِمَامًا فَإِنْ أَعْطَاهُ وَفَى لَهُ، وَإِنْ لَمْ يُعْطِهِ لَمْ يَفِ لَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَعَلَى ذَلِكَ الْأَمْرُ بِلَا اخْتِلَافٍ.

واته: له نه بو هور هیره وه رهزای خوای لی بی ده گپړنه وه، که فرمویته: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویته: (سی کهس له روژی قیامه تا خوا نایان دوتی، وه له تاوان پاکیان ناکاته وه، وه سزای سهخت و توندیان بو ههیه: که سی که په یمان بدات به پی شه وایه نه گهر پتی بهه خشی وه فای هه بی و پابه ند بی به به یعه ته که یه وه، خو نه گهر پتی نه بهه خشی وه فای نه بی).

ئهوهی هاتوو ده ربارهی پهیمانی بهنده

۳۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي بَيْعَةِ الْعَبْدِ

۱۵۹۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، أَنَّهُ قَالَ: جَاءَ عَبْدٌ فَبَايَعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى الْهِجْرَةِ، وَلَا يَشْعُرُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ عَبْدٌ، فَجَاءَ سَيِّدُهُ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: بِغْيِهِ، فَاشْتَرَاهُ بِعَبْدَيْنِ أَسْوَدَيْنِ، وَلَمْ يَبَايِعْ أَحَدًا بَعْدَ حَتَّى يَسْأَلَهُ: أَعَبْدٌ هُوَ؟ وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ. حَدِيثُ جَابِرٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ صَحِيحٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ أَبِي الزُّبَيْرِ.

واته: له جابیرهوه رهزای خوای لى بى ده گيرنهوه، که فهرموویهتى: بهندهیه هاته خزمهتى پیغه مبره خوا صلی الله علیه وسلم، نهویش نهیزانى بهندهیه پهیمانی لى وەرگرت بهو مهرجهی کۆج بکات بو مهدينه، جا گهوره کهى هات داواى کردهوه، پیغه مبره خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (پیم بفروشه)، جا به دوو بهندهی رهش لى کړی، له پاشدا نیر پهیمانی له کهس وهرنه ده گرت ههتا پرسىاری لى نه کردایه که بهندهیه یان نا.

ئهوهی هاتوو ده ربارهی پهیمانی نافرهتان

۳۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي بَيْعَةِ النِّسَاءِ

۱۵۹۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، سَمِعَ أُمِّمَةَ بِنْتَ رُقَيْقَةَ، تَقُولُ: بَايَعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي نِسْوَةٍ، فَقَالَ لَنَا: فِيمَا اسْتَطَعْتُنَّ وَأَطَقْتُنَّ، قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَرْحَمُ مِنَّا بِأَنْفُسِنَا،

قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، بَايَعْنَا، قَالَ سُفْيَانُ: تَعْنِي صَافِحْنَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّمَا قَوْلِي لِمَاثَةِ امْرَأَةٍ كَقَوْلِي لِامْرَأَةٍ وَاحِدَةٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، وَأَسْمَاءَ بِنْتِ يَزِيدَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ. وَرَوَى سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَمَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ نَحْوَهُ. وَسَأَلْتُ مُحَمَّدًا عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ، فَقَالَ: لَا أَعْرِفُ لِأُمِّمَةَ بِنْتِ رُقَيْقَةَ غَيْرَ هَذَا الْحَدِيثِ، وَأُمِّمَةُ امْرَأَةٌ أُخْرَى لَهَا حَدِيثٌ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له موحه ممدی کوری مونکه دیره وه ره زای خوی لی بی ده گپړنه وه، که بو خوی گوئی له نومه ممدی کچی روقه یقه وه بووه ده یغه رموو: له گهل چهند نافرته تیکدا په یمانان دا به پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم، پتی فهرمووین: بلین: نه وندهی که ده توانین و له تواناماندا ههیه)، وتم: خواو پیغه مبهره که ی صلى الله عليه وسلم له خو زمان به بهزیی ترن بو مان، وتم: نه ی پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم! نهوا په یمانان دا، فهرمووی: (به راستی وتی من بو سه د نافرته، وه که نهو وتهیم وایه بو نافرته تی).

نوهی هاتووه ده ربارهی ژمارهی هاوه لانی جهنگی بهدر

۳۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي عِدَّةِ أَصْحَابِ أَهْلِ بَدْرٍ

۱۵۹۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا وَاصِلُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ عَيَّاشٍ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْبَرَاءِ قَالَ: كُنَّا نَتَحَدَّثُ أَنَّ أَصْحَابَ بَدْرٍ يَوْمَ بَدْرٍ كَعِدَّةِ أَصْحَابِ طَالُوتَ ثَلَاثُ مِائَةٍ وَثَلَاثَةَ عَشَرَ رَجُلًا. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَقَدْ رَوَاهُ الثَّوْرِيُّ، وَغَيْرُهُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ.

واته: له بهرائه وه ره زای خوی لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویته تی: نیمه باسی

ژماره‌ی هاوه‌لانی جهنگی بهدرمان ده‌کرد، که ژماره‌یان به قه‌د ژماره‌ی هاوه‌لانی (طالوت) ده‌بوو، که ژماره‌یان سی سهد و سیانزه پیاو بوون).

نه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی پینج یه‌ک

۳۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْخُمْسِ

۱۵۹۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ عَبَّادٍ الْمُهَلَّبِيُّ، عَنْ أَبِي جَمْرَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لِيُوفِدَ عَبْدُ الْقَيْسِ: أَمْرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا خُمْسَ مَا غَنِمْتُمْ. وَفِي الْحَدِيثِ قِصَّةٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ أَبِي جَمْرَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ نَحْوَهُ.

واته: له نیسنو عه‌باسه‌وه ره‌زای خوایان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه مبره‌ی خوا صلی الله علیه وسلم به نوینه‌ری عه‌بدی قه‌یسی فرموو: (فرمانتان پی ده‌که‌م به ده‌کردنی پینج یه‌ک له ده‌ستکه‌وتی جهنگی).

نه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی خرابی راوړوت و تالانی

۴۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ النَّهْبَةِ

۱۶۰۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَخْوَصِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ مَسْرُوقٍ، عَنْ عَبَّادَةَ بْنِ رِفَاعَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ، فَتَقَدَّمَ سَرَعَانُ النَّاسِ، فَتَعَجَّلُوا مِنَ الْغَنَائِمِ، فَاطْبَحُوا وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي أُخْرَى النَّاسِ، فَمَرَّ بِالْقُدُورِ فَأَمَرَ بِهَا، فَأُكْفِفَتْ، ثُمَّ قَسَمَ بَيْنَهُمْ، فَعَدَلَ بَعْضًا بَعْضًا شِئَاءَهُ. وَرَوَى سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبَّادَةَ، عَنْ جَدِّهِ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنْ أَبِيهِ، حَدَّثَنَا بِذَلِكَ مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا

وَكَيْعٌ، عَنْ سُفْيَانَ. وَهَذَا أَصَحُّ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ثُعْلَبَةَ بْنِ الْحَكَمِ، وَأَنْسٍ، وَأَبِي رَحْمَانَ، وَأَبِي الدَّرْدَاءِ، وَعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَمُرَةَ، وَزَيْدِ بْنِ خَالِدٍ، وَجَابِرٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي أُيُوبَ. وَعَبَّاسُ بْنُ رِفَاعَةَ سَمِعَ مِنْ جَدِّهِ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ.

واته: له رافعی کوی خه دیجه وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: نیمه له سه فهرتکدا له خزمهت پیتغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم بووین، خه لکه که نهوانه ی که له پیتشه وه بوون و به په له بوون به دهسته که وه ده گه رانه وه دهسته که وه که وشر و مهریشی تیدابوو، مه نجه لیان خسته سه ر ناگر و خویان ناماده کرد بز گوشت لینان، پیتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له دوی خه لکه که وه بوو، دای به لای مه نجه له کاندای فهرمانی دا مه نجه له کانیان قلاب کرده وه و ریگری لی کردن که به کاری به یسن، چونکه غه نیمه ته که هیشتا دابهش نه کرابوو، جا دهسته که وه که ی دابهش کرد به سه ریاندا، وشرتیکی له بهرام بهر ده مهردا داده نا.

١٦٠١ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ انْتَهَبَ فَلَيْسَ مِنَّا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ أَنَسٍ.

واته: له نه نه سه وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه رکه سی راورپوت و تالانی بکات له سه ر ریباز و سونه ته تی نیمه نیه).

نهوهی هاتوو ده رباره ی سلاو کردن له گاور و جوله که

٤١ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّسْلِيمِ عَلَى أَهْلِ الْكِتَابِ

١٦٠٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا تَبْدَءُوا الْيَهُودَ، وَالنَّصَارَى بِالسَّلَامِ، وَإِذَا لَقِيتُمْ أَحَدَهُمْ فِي الطَّرِيقِ فَاضْطَرُّوهُمْ إِلَى أَضْبَاقِهِ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ، وَأَنْسٍ، وَأَبِي بَصْرَةَ الْغَفَارِيِّ صَاحِبِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هورده روه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نیوه له پیشه وه سلاو له گاور و جوله که مه کهن، نه گهر له ریگه دا گه یشتن به یه کی له وان ریگه که ته نگه بهر بوو ناچاری بکهن با نهو بکه ویتته ته نگه بهریه که وه و له ویتوه گوزهر بکات).

١٦٠٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ الْيَهُودَ إِذَا سَلَّمَ عَلَيْكُمْ أَحَدُهُمْ فَإِنَّمَا يَقُولُ: السَّامُ عَلَيْكُمْ، فَقُلْ: عَلَيْكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نیبنو عومره وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (به راستی کاتی جوله که سلاو له نیوه ی موسولمان ده کهن ده لیتن: (خوا بتانکوژیت) نیوهش بلیتن: (خوا نیوهش بکوژیت).

دروست نیه نیشته چی بوون له ناو هاوبهش بو خوا بریارده راندا

٤٢ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الْمَقَامِ بَيْنَ أَظْهَرِ الْمُشْرِكِينَ

١٦٠٤ - (صحيح دون: أَمَرَ لَهُمْ بِنِصْفِ الْعَقْلِ) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي خَالِدٍ، عَنْ قَيْسِ بْنِ أَبِي خَازِمٍ، عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعَثَ سَرِيَّةً إِلَى خَثْعَمٍ فَأَعْتَصَمَ نَاسٌ بِالسُّجُودِ، فَأَسْرَعَ فِيهِمُ الْقَتْلَ، فَبَلَغَ ذَلِكَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَمَرَ لَهُمْ بِنِصْفِ الْعَقْلِ وَقَالَ: أَنَا بَرِيءٌ مِنْ كُلِّ مُسْلِمٍ يَقِيمُ بَيْنَ أَظْهَرِ الْمُشْرِكِينَ. قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَلَمْ؟ قَالَ: لَا تَرَأَى نَارَاهُمَا.

واته: له جهري کوری (عبد الله) وه رهزای خواى لى بى ده گپړنه وه، که فرموویته: پیغه مبهري خوا صلی الله علیه وسلم له شکرتکی نارد یوسه هوزی (خثعم)، چنه کسى لهوان په نایان برد بو سه جده بردن و سه جده یان ده برد، بو نه وهی نه یان کوژن، به لام له پهله په لیدا کوژان، هه واله که گه شته وه به پیغه مبهري صلی الله علیه وسلم، نه ویش فرمانی پی کردن به وهی که نیوهی خوینه که یان بدن، وه فرمووی: (من بهریم له ههر موسولمانی که له ناو هاوبهش بریارده راندا داده نیستی و نیشته چی ده بیټ). وتیان: نهی پیغه مبهري خوا صلی الله علیه وسلم بوچی؟ فرمووی: (پیویسته له سر موسولمان له گهل کافردا نه بیټ، به لکو ده بیټ مالی دور بیټ له مالیان به شیویه نه گهر ههر به که یان ناگری کرده وه نه وی تریان نه بیینی، نه مهش تاماژیه بو دوری نیوان موسولمانان و کافران).

١٦٠٥ - حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدَةُ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي خَالِدٍ، عَنْ قَيْسِ بْنِ أَبِي خَازِمٍ مِثْلَ حَدِيثِ أَبِي مُعَاوِيَةَ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنْ جَرِيرٍ وَهَذَا أَصَحُّ. وَفِي الْبَابِ عَنْ سَمُرَةَ. وَأَكْثَرُ أَصْحَابِ إِسْمَاعِيلَ قَالُوا: عَنْ قَيْسِ بْنِ أَبِي خَازِمٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعَثَ سَرِيَّةً وَلَمْ يَذْكُرُوا فِيهِ عَنْ جَرِيرٍ. وَرَوَاهُ حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنِ الْحَجَّاجِ بْنِ أَرْطَاةَ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي خَالِدٍ، عَنْ قَيْسٍ، عَنْ جَرِيرٍ مِثْلَ حَدِيثِ أَبِي مُعَاوِيَةَ. وَسَمِعْتُ مُحَمَّدًا يَقُولُ: الصَّحِيحُ حَدِيثُ قَيْسٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلٌ. وَرَوَى سَمُرَةُ بْنُ جُنْدَبٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا تُسَاكِنُوا الْمُشْرِكِينَ، وَلَا جَمَاعَهُمْ، فَمَنْ سَاكَنَهُمْ أَوْ جَامَعَهُمْ فَهُوَ مِثْلُهُمْ.

واته: له سه مورهی کوری جوندوبهوه رهزای خوی لی بی دهگیرنهوه، که فرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (له گهل هاوبهش بو خوا دانه راندا نیشته جی مهبین و هاوسییه تیان مه کهن و تیکه لاویان مه کهن، نهوهی هاوسییه تیان بکات و تیکه لاویان بکات و هک نهوان وایه).

دهرباره ی دهر کردنی گاور و جوله که له جهزیره ی عه ره ب

٤٣ - بَابُ مَا جَاءَ فِي إِخْرَاجِ الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى مِنْ جَزِيرَةِ الْعَرَبِ

١٦٠٦ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْكِنْدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ الْحُبَابِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَيْنَ عِشْتُ، إِنْ شَاءَ اللَّهُ لِأُخْرِجَنَّ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى مِنْ جَزِيرَةِ الْعَرَبِ.

واته: له پيشهوا عومره وه رهزای خوی لی بی دهگیرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (ته گهر مام به ویستی خوی گه وره گاور و جوله که له جهزیره ی عه ره بی ده رده کهم).

١٦٠٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْحَلَّلُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ، وَعَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَا: أَخْبَرَنَا ابْنُ جُرَيْجٍ، قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبُو الزُّبَيْرِ، أَنَّهُ سَمِعَ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ

يَقُولُ: أَحْبَبْتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَأُخْرِجَنَّ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى مِنْ جَزِيرَةِ الْعَرَبِ، فَلَا أَتْرُكُ فِيهَا إِلَّا مُسْلِمًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له پيشهوا عومره وه رهزای خوای لى بى ده گيرنه وه، كه پيغه مبهرى خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (گاور و جوله كه له جهزیره ی عه ره بى ده رده كه م، جگه له موسولمان كه سی تیدا ناهیتلم).

نه وه ی هاتوره ده باره ی میراتی پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم

٤٤ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَرْكَةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

١٦٠٨ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْوَلِيدِ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: جَاءَتْ فَاطِمَةُ إِلَى أَبِي بَكْرٍ، فَقَالَتْ: مَنْ يَرِثُكَ؟ قَالَ: أَهْلِي، وَوَلَدِي، قَالَتْ: فَمَا لِي لَا أَرِثُ أَبِي؟ فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَا تُورِثُ، وَلَكِنِّي أَعُولُ مَنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُهُ، وَأُتْفِقُ عَلَى مَنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُتْفِقُ عَلَيْهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ، وَطَلْحَةَ، وَالزُّبَيْرِ، وَعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، وَسَعْدٍ، وَعَائِشَةَ، وَحَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ إِنَّمَا أَسْنَدُهُ حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، وَعَبْدُ الْوَهَّابِ بْنُ عَطَاءٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ وَسَأَلْتُ مُحَمَّدًا عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ، فَقَالَ: لَا أَعْلَمُ أَحَدًا رَوَاهُ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، إِلَّا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ. وَقَدْ رَوَاهُ عَبْدُ الْوَهَّابِ بْنُ عَطَاءٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ نَحْوَ رِوَايَةِ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ.

واته: له نه بو هوره يره وه رهزای خوای لى بى ده گيرنه وه، كه فەرموویه تی:

(فاطمة) ی کچی پیغه مبهرى خوا صلی الله علیه وسلم هات بو خزمهت پيشهوا

ئەبو بەکر رەزای خوای لى بى، فەرمووی: (كى میراتبەرى تۆیە؟) فەرمووی: خانەوادە و کەسوکار و مندالە کاتم، فەرمووی: ئەى بۆ من میراتبەرى باوکم نىم؟ فەرمووی: بۆ خۆم گویم له پیغه مبهرى خوا صلی الله علیه وسلم بوو دەیفەرموو: (میراتمان لى ناگیرى). بەلام ئیمە کەسى بەختیو دەکەین که پیغه مبهرى خوا صلی الله علیه وسلم بەختیو کردبى، دەبەخشین بە کەسى که پیغه مبهرى خوا صلی الله علیه وسلم پیشتر پیتی دەبەخشى.

۱۶۰۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا بِذَلِكَ عَلِيُّ بْنُ عِيسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ بْنُ عَطَاءٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ فَاطِمَةَ جَاءَتْ أَبَا بَكْرٍ، وَعُمَرَ، تَسْأَلُ مِيرَاثَهَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَا: سَمِعْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِنِّي لَا أُورِثُ، قَالَتْ: وَاللَّهِ لَا أُكَلِّمُكُمَا أَبَدًا، فَمَاتَتْ وَلَا تُكَلِّمُهُمَا. قَالَ عَلِيُّ بْنُ عِيسَى: مَعْنَى لَا أُكَلِّمُكُمَا، تَغْيِي: فِي هَذَا الْمِيرَاثِ أَبَدًا أَنْتُمَا صَادِقَانِ، وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ وَجْهٍ، عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له ئەبو هورەیرەوه رەزای خوای لى بى دەگێرنەوه، که فەرموویەتى: (فاطمە)ی کچی پیغه مبهرى خوا صلی الله علیه وسلم هات بۆ خزمەت پیشەوایان ئەبو بەکر و عومەر رەزای خوایان لى بى، داواى میراتى باوکى لى کردن، فەرموویان: بۆ خۆمان گوتمان له پیغه مبهرى خوا صلی الله علیه وسلم بوو دەیفەرموو: (من میراتم لى ناگیرى). (فاطمە) فەرمووی: سویند بە (الله) هەرگیز لەوبارەوه قسەتان لەگەڵ ناکەم، چونکه هەردووکتان راستگۆن، ئەوه بوو هەتا مرد قسەى لەگەڵ نەکردن.

۱۶۱۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَّالُ، قَالَ: أَخْبَرَنَا بِشْرُ بْنُ عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ مَالِكِ بْنِ أَوْسٍ بْنِ الْحَدَثَانِ، قَالَ:

دَخَلْتُ عَلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، وَدَخَلَ عَلَيْهِ عُثْمَانُ بْنُ عَفَّانَ، وَالزُّبَيْرُ بْنُ الْعَوَّامِ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ، وَسَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ، ثُمَّ جَاءَ عَلِيٌّ، وَالْعَبَّاسُ يَخْتَصِمَانِ، فَقَالَ عُمَرُ لَهُمْ: أَنْشِدُكُمْ بِاللَّهِ الَّذِي يَأْذِنُهُ تَقُومُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ، تَعْلَمُونَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا نُورَثُ، مَا تَرَكْنَاهُ صَدَقَةٌ؟ قَالُوا: نَعَمْ، قَالَ عُمَرُ فَلَمَّا تُوُفِّيَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ أَبُو بَكْرٍ: أَنَا وَلِيُّ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَجِئْتُ أَنْتَ وَهَذَا إِلَى أَبِي بَكْرٍ تَطْلُبُ أَنْتَ مِيرَاثَكَ مِنْ ابْنِ أَخِيكَ، وَيَطْلُبُ هَذَا مِيرَاثَ امْرَأَتِهِ مِنْ أَبِيهَا، فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا نُورَثُ، مَا تَرَكْنَاهُ صَدَقَةٌ، وَاللَّهِ يَعْلَمُ إِنَّهُ صَادِقٌ بَارٌّ رَاشِدٌ تَابِعٌ لِلْحَقِّ: وَفِي الْحَدِيثِ قِصَّةٌ طَوِيلَةٌ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ.

واته: له مالیکی کورپی نهوسی کورپی (الحدثان) هوه ده گپړنهوه، که فهرموویه تی: چووم بو خزمهت پېشهوا عومهر رهزای خوای لی بی، پېشهوا (عُثْمَان) ی کورپی عه عفان و زوبیری کورپی عهوام و (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کورپی عهوف و سهعدی کورپی نه بی وه قاصیش هاتن بو خزمهتی، عهباس و عهلیش رهزای خویان لی بی دمه قاله یان بو، پېشهوا عومهر رهزای خوای لی بی فهرمووی: تو نهو خویای که به فرمانی نهو ناسمان و زهوی راوه ستاوه، نایا ناگادارن که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (میرات له نیمه ی پیغه مبهران ناگیریت، نهوه ی له پاش نیمه به جیبمینی ده بی به خیر و بو بهر ژه وهندی نیسلام و موسولمانان خه رج بکریت). وتیان: به لی، پېشهوا عومهر رهزای خوای لی بی فهرمووی: کاتی که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم وهفاتی کرد، پېشهوا نه بو به کر رهزای خوای لی بی فهرمووی: من وه لی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، نهوه بو تو و نه مه هاتن بولای پېشهوا نه بو به کر رهزای خوای لی بی، تو نه ی عهباس داوای میراتی برازا که ت ده کرد، عهلیش داوای میراتی (فاطمة) ی هاوسه ری ده کرد

له میراتی باوکی، پیشهوا نه بو بهر کر رهزای خوای لی بئی فهرمووی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویته: (میرات له ئیمه ی پیغه مبهران ناگیریت، نهوه ی له پاش ئیمه به جیمینتی ده بئی به خیر و بۆ بهرژه وهندی نیسلام و موسولمانان خهرج ده کریت). خوای گهوره ده زانیت که نه بو بهر کر راستگۆو چاکه کار و هه قخواز و شوینکهوته ی ههق و راستی بوو.

ده باره ی فهرمایشته که ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم:

شاری مه ککه جاریکی تر غهزا نا کریتهوه

٤٥ - بَابُ مَا جَاءَ مَا قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

يَوْمَ فَتَحَ مَكَّةَ: إِنَّ هَذِهِ لَا تُغْزَى بَعْدَ الْيَوْمِ

١٦١١ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَكَرِيَّا بْنُ أَبِي زَائِدَةَ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنِ الْحَارِثِ بْنِ مَالِكٍ ابْنِ الْبَرَصَاءِ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ فَتَحِ مَكَّةَ يَقُولُ: لَا تُغْزَى هَذِهِ بَعْدَ الْيَوْمِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَسَلْيَمَانَ بْنِ صُرَدٍ، وَمُطِيعٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهُوَ حَدِيثُ زَكَرِيَّا بْنِ أَبِي زَائِدَةَ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، فَلَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِهِ.

واته: له (حارث) ی کوپی مالیکهوه رهزای خوای لی بئی ده گیرنهوه، که فهرموویته: بۆ خۆم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو له پۆژری رزگارکردنی شاری مه ککه ده یه فهرموو: (له نه مپۆ به دواوه نهم شاره جاریکی تر غهزا نا کریتهوه ههتا رۆژی قیامهت).

دەبارەى ئەو کاتەى کە باشە بۆ بەرەنگار بونەوہى دوژمن

٤٦ - بَابُ مَا جَاءَ فِي السَّاعَةِ الَّتِي يُسْتَحَبُّ فِيهَا الْقِتَالُ

١٦١٢ - (ضعيف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاذُ بْنُ هِشَامٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ الثُّعْمَانِ بْنِ مُقَرِّنٍ قَالَ: غَزَوْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَكَانَ إِذَا طَلَعَ الْفَجْرُ أَمْسَكَ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ، فَإِذَا طَلَعَتْ قَاتَلَ، فَإِذَا انْتَصَفَ النَّهَارُ أَمْسَكَ حَتَّى تَزُولَ الشَّمْسُ، فَإِذَا زَالَتْ الشَّمْسُ قَاتَلَ حَتَّى الْعَصْرِ، ثُمَّ أَمْسَكَ حَتَّى يُصَلِّيَ الْعَصْرَ ثُمَّ يُقَاتِلُ قَالَ: وَكَانَ يُقَالُ عِنْدَ ذَلِكَ: هَبِجْ رِيَاخَ النَّصْرِ وَيَدْعُوا الْمُؤْمِنُونَ لِجُيُوشِهِمْ فِي صَلَاتِهِمْ. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثُ عَنِ الثُّعْمَانِ بْنِ مُقَرِّنٍ بِإِسْنَادٍ أَوْصَلَ مِنْ هَذَا، وَقَتَادَةُ لَمْ يَذْكُرِ الثُّعْمَانُ بْنُ مُقَرِّنٍ، وَمَاتَ الثُّعْمَانُ بْنُ مُقَرِّنٍ فِي خِلَافَةِ عُمَرَ.

واته: له نوعمانی کوږی موقه پښه وه رهزای خواى لى بى ده گيړنه وه، که فرمووېه تى: له خزمهت پيغه مبهردا صلی الله عليه وسلم به شداری غه زام کردوه، کاتى که به یانی د هدا وازی له جهنگ دهینا هه تا خوره لده هات، کاتى که خوره لده هات دهستی ده کرده وه به جهنگ کردن هه تا کاتى نیوه پړ، نه وکاته وازی له جهنگ دهینا هه تا نویژی نیوه پړی ده کرده و خور لایده دا نه وکاته دهستی ده کرده وه به جهنگ کردن هه تا نویژی عه سر جا نویژی عه سړی ده کرد و دهستی ده کرده وه به جهنگ کردن، راوی وتی: هاوه لان دهیانوت: بویه پیغه مبهردا صلی الله عليه وسلم لهو کاتانه دا جهنگی راده گرت هه تا باوهرداران له کاتى نویژه کانیاندا پیار پښه وه بۆ خوځیان و بۆ سوپاکه یان بیگومان شه و کاتانهش کاتى وهرگرتنى پارانه ویهو ده بیت به هوى سهرکه وتن.

١٦١٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَقَّانُ بْنُ مُسْلِمٍ، وَالْحَجَّاجُ بْنُ مِنْهَالٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عِمْرَانَ الْجَوْنِيُّ، عَنْ عَلْقَمَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْمُزَنِيِّ، عَنْ مَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ بَعَثَ النُّعْمَانَ بْنَ مِقْرِنٍ إِلَى الْهَرَمُزَانِ، فَذَكَرَ الْحَدِيثَ بِطَوِيلِهِ، فَقَالَ النُّعْمَانُ بْنُ مِقْرِنٍ: شَهِدْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَكَانَ إِذَا لَمْ يُقَاتِلْ أَوَّلَ النَّهَارِ انْتَضَرَ حَتَّى تَزُولَ الشَّمْسُ، وَتَهْبِ الرِّيحُ، وَيَنْزِلَ النَّصْرُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَعَلْقَمَةُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ هُوَ أَخُو بَكْرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْمُزَنِيِّ.

واته: له مه عقيلي کوری یه ساره وه رهزای خوی لی بی ده گپړنه وه، که پيشه وا عومهر رهزای خوی لی بی نوعمانی کوری موقه پړینی رهزای خوی لی بی نارد بو لای هورمزان، جا راوی فهرمووده که ی به دریژی گپړایه وه، نوعمانی کوری موقه پړین فهرمووی: له خزمهت پیغه مبردا صلى الله عليه وسلم به شداری غه زام کردووه، نه گهر له سه ره تاي روژه وه جهنگی ده ست پی نه کردایه، نهوا دواي ده خست هه تا خور له ناوه پراستی ناسمان لایده دا، دیاره نهو کاته ش کاتی هه لکردنی بایه و فینک ده کات و ده بیت به هو ی دابه زینی سه رکه وتن.

نهو ی هاتووه ده باره ی شومیه تی دانه پال شتیک

٤٧ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الطَّيْرَةِ

١٦١٤ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ سَلَمَةَ بْنِ كُهَيْلٍ، عَنْ عِيسَى بْنِ عَاصِمٍ، عَنْ زُرِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الطَّيْرَةُ مِنَ الشِّرْكِ، وَمَا مِنَّا إِلَّا، وَلَكِنَّ اللَّهَ يُذْهِبُهُ بِالتَّوَكُّلِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَحَابِسِ التَّمِيمِيِّ، وَعَائِشَةَ، وَابْنِ

عُمَرُ، وَسَعْدُ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ سَلَمَةَ بْنِ كُهَيْلٍ وَرَوَى شُعْبَةُ أَيْضًا، عَنْ سَلَمَةَ هَذَا الْحَدِيثِ، سَمِعْتُ مُحَمَّدَ بْنَ إِسْمَاعِيلَ يَقُولُ: كَانَ سُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ يَقُولُ فِي هَذَا الْحَدِيثِ، وَمَا مِنَّا، وَلَكِنَّ اللَّهَ يُذْهِبُهُ بِالتَّوَكُّلِ. قَالَ سُلَيْمَانُ: هَذَا عِنْدِي قَوْلُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ وَمَا مِنَّا.

واته: له (عبد الله) ی کوری مه سعو ده وه ره زای خوا ی لی بئ ده گیر نه وه، که فرمویه تی: پیغه مېر ی خوا صلى الله عليه وسلم فرمویه تی: (شومیه تی و نو قلانه لیدان له هار بهش بۆ خوا دانانه وهیه، هه موومان شومیه تی ده دهینه پال شت له دلدا به لām خوا ی په رو درگار نه وه نه ندیشه و خهیا لانه ناهیل ی له دلدا به هوی پشت به ستن به خوا وه).

١٦١٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَبِي عَدِيٍّ، عَنْ هِشَامِ الدَّسْتَوَائِيِّ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا عَذْوَى وَلَا طَيْرَةَ، وَأَحِبُّ الْقَالَ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَا الْقَالَ؟ قَالَ: الْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نه سه وه ره زای خوا ی لی بئ ده گیر نه وه، که فرمویه تی: پیغه مېر ی خوا صلى الله عليه وسلم فرمویه تی: (نه نه خوشی ته نینه وه ههیه به بئ ره زامه ندی خوا، نه شومیه تی و نو قلانه لیدان ههیه، به لām گه شیبینی و نو خشه لیدانم پئ خوشه، وتیان: نه ی پیغه مېر ی خوا صلى الله عليه وسلم گه شیبینی و نو خشه لیدان چیه؟ فرموی: (وشهیه کی چاکه).

١٦١٦ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ رَافِعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ الْعَقَدِيُّ، عَنْ حَمَادِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُعْجِبُهُ إِذَا خَرَجَ لِحَاجَتِهِ أَنْ يَسْمَعَ: يَا رَاشِدُ، يَا نَجِيحُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوای لى بى ده گپړنه وه، کاتى که پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم دهرده چوو بو سهرناو پیتی باش بوو گوښی له وشه ی: (یا راشد) و (یا نجیح) بى.

ناموز گاری پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم له باره ی جه ننگه وه

٤٨ - بَابُ مَا جَاءَ فِي وَصِيَّتِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْقِتَالِ

١٦١٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ عُلْقَمَةَ بْنِ مَرْثَدٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا بَعَثَ أَمِيرًا عَلَى جَيْشٍ أَوْصَاهُ فِي خَاصَّةِ نَفْسِهِ بِتَقْوَى اللَّهِ وَمَنْ مَعَهُ مِنَ الْمُسْلِمِينَ خَيْرًا، وَقَالَ: اغْرَوْا بِسْمِ اللَّهِ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ، قَاتِلُوا مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ، وَلَا تَغْلُوا، وَلَا تَغْدِرُوا، وَلَا تُمْتَلُوا، وَلَا تَقْتُلُوا وَلِيدًا، فَإِذَا لَقِيتَ عَدُوَّكَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ فَادْعُهُمْ إِلَى إِحْدَى ثَلَاثِ خِصَالٍ، أَوْ خِلَالٍ، أَيُّهَا أَجَابُوكَ، فَاقْبَلْ مِنْهُمْ، وَكُفَّ عَنْهُمْ، وَادْعُهُمْ إِلَى الْإِسْلَامِ، وَالتَّحَوَّلْ مِنْ دَارِهِمْ إِلَى دَارِ الْمُهَاجِرِينَ، وَأَخْبِرْهُمْ أَنَّهُمْ إِنْ فَعَلُوا ذَلِكَ فَإِنَّ لَهُمْ مَا لِلْمُهَاجِرِينَ، وَعَلَيْهِمْ مَا عَلَى الْمُهَاجِرِينَ، وَإِنْ أَبَوْا أَنْ يَتَحَوَّلُوا، فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّهُمْ يَكُونُونَ كَأَعْرَابِ الْمُسْلِمِينَ، يَجْرِي عَلَيْهِمْ مَا يَجْرِي عَلَى الْأَعْرَابِ، لَيْسَ لَهُمْ فِي الْغَنِيمَةِ وَالْفَيْءِ شَيْءٌ، إِلَّا أَنْ يُجَاهِدُوا، فَإِنْ أَبَوْا، فَاسْتَعِزْ بِاللَّهِ عَلَيْهِمْ وَقَاتِلْهُمْ، وَإِذَا حَاصَرْتَ حِصْنًا فَأَرَادُوكَ أَنْ يَجْعَلَ لَهُمْ ذِمَّةَ اللَّهِ وَذِمَّةَ نَبِيِّهِ، فَلَا يَجْعَلْ لَهُمْ ذِمَّةَ اللَّهِ وَلَا ذِمَّةَ نَبِيِّهِ، وَاجْعَلْ لَهُمْ ذِمَّتَكَ وَذِمَّةَ أَصْحَابِكَ، لَأَنْتُمْ إِنْ تَخَفَرُوا ذِمَّتْكُمْ وَذِمَّةَ أَصْحَابِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ مِنْ أَنْ تَخَفَرُوا ذِمَّةَ اللَّهِ وَذِمَّةَ رَسُولِهِ، وَإِذَا حَاصَرْتَ أَهْلَ حِصْنٍ فَأَرَادُوكَ أَنْ تُنْزِلَهُمْ عَلَى حُكْمِ اللَّهِ فَلَا تُنْزِلُوهُمْ، وَلَكِنْ أَنْزِلْهُمْ عَلَى حُكْمِكَ فَإِنَّكَ لَا تَدْرِي أَتُصِيبُ حُكْمَ اللَّهِ فِيهِمْ أَمْ لَا، أَوْ نَحْوَ هَذَا. وَفِي الْبَابِ عَنِ الثُّعْمَانِ بْنِ مِقْرَانَ وَحَدِيثِ بُرَيْدَةَ حَدِيثَ حَسَنٍ صَحِيحٍ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ عُلْقَمَةَ بْنِ مَرْثَدٍ نَحْوَهُ بِمَعْنَاهُ، وَزَادَ فِيهِ: فَإِنْ أَبَوْا فَخُذْ مِنْهُمْ

الْجِزْيَةُ، فَإِنْ أَبَوْا فَاسْتَعَيْنَ بِاللَّهِ عَلَيْهِمْ. هَكَذَا رَوَاهُ وَكِيعٌ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ مَهْدِيٍّ وَدَكْرَجٌ فِيهِ أَمْرُ الْجِزْيَةِ.

واته: له سوله یمانی کوری پوره یدهوه، له باوکیهوه ره زای خوای لی بی ده گیرنهوه، که فرمویه تی: کاتی که پیغه مبره صلی الله علیه وسلم که سیکی ده کرده سه کرده ی سوپایه ک و رهوانه ی ده کرد، ناموژگاری خو ی و موسولمانانی ده کرد بهوه ی که له خوای گه وره بترسن و به چاکی له گهل هارپیکانی رهفتار بکات، جا ده یه فرموو: (به ناوی خواوه بجهنگه و له پیناوی خواوا جهنگ بکه له گهل نهوانه ی که کافرن، گزی و خیانهت مه کهن له غه نیمهت و دهستکهوتی جهنگی، په یمان مهشکینن، لوت و گوئی کوژراوان مه برن، مندا لا مه کوژن، نه گهر گه یشتی به دوژمنه کهت له هاوه لا بو خوا بریاره ره ره کان نهوه بانگیان بکه بو سی خال: جا وه لامی کامیان دایتهوه نهوه لییان وه برگره وازیان لی بینه، بانگیان بکه بو سه دینی نیسلام، نه گهر وه لامیان دایتهوه نهوه لییان وه برگره وازیان لی بینه، له پاشدا بانگیان بکه بو نهوه ی له ولاتی خو یانهوه بگو یزنهوه بو ولاتی کوچه ران، پینان رابگه یه نهوه حال ییان بکه نه گهر نهو کاره بکهن نهوه نهوه یان بو هدی که بو کوچه ران هدی، وه نهوه شیان له سه ره که له سه ره نهوانه، نه گهر رازی نه بوون پینان رابگه یه نهوه حال ییان بکه که نهوان وهک موسولمانه دهشته کیه کانن، نهو حوکم و بریاره ی خویان به سه ردا جیبه جی ده کریت که به سه ر باوه داراندا جیبه جی ده کریت، هیچ له دهستکهوتی جهنگی و تالانیان بو نیه مه گهر له گهل موسولماناندا خه بات و تی کوژشان بکهن، نه گهر رازی نه بوون نهوه بانگیان بکه بو نهوه ی سه رانه (جزیه) بدن، نه گهر وه لامیان دایتهوه نهوه لییان وه برگره وازیان لی بینه، نه گهر به وهش رازی نه بوون نهوه پشت به خوای گه وره بیهسته و داوای یارمه تی لی بکهو له گهل یان بجهنگه، کاتی دهوری قه لایه که ده گریت خه لکی ناو قه لا که داوایان لی کردی به رامبر بهوه ی خو یان بدن به دهسته به لین و په یمانی

خوا و پیغه مبهری خودایان بدهیتی، نهو کاره مه که، به لکو به ناوی خۆت و هاوړیکانته وه به لّین و په یمانیاں پى بده، چونکه نښه نه گهر به لّین و په یمانیاں خۆتان و هاوړیکانتان بشکینن ناسانتره له وهى به لّین و په یمانیاں خوا و پیغه مبهری خوا بشکینن، ههروه ها نه گهر گه ماروئى خه لکى قه لایه کت دا داوایان لى کردى له سهر حوکم و برپاری خوای گه وړه دابه زن و خویان بدهن بدهسته وه، نه وه تو دایان نه به زینى له سهر حوکم و برپاری خوای گه وړه، به لکو له سهر حوکم و برپاری خۆت دایان به زینه، چونکه تو نازانى نهو برپاره ی که دهیده ت ریکه له گه ل حوکم و برپاری خوای گه وړه دا یان نا).

۱۶۱۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَفَّانُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا ثَابِتٌ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يُعِيرُ إِلَّا عِنْدَ صَلَاةِ الْفَجْرِ، فَإِنْ سَمِعَ أَذَانًا أَمْسَكَ، وَإِلَّا أَغَارَ، وَاسْتَمَعَ ذَاتَ يَوْمٍ فَمَسَمِعَ رَجُلًا يَقُولُ: اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، فَقَالَ: عَلَى الْفِطْرَةِ فَقَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَقَالَ: خَرَجْتَ مِنَ النَّارِ. قَالَ الْحَسَنُ: وَحَدَّثَنَا أَبُو الْوَلِيدِ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَمَادُ بْنُ سَلَمَةَ بِهَذَا الْإِسْنَادِ مِثْلَهُ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نه سى کورې مالیکه وه ره زای خوای لى بى ده گيړنه وه، که فهرموویه تى: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم عاده تى وابوو که ده چوو بو غه زه له گه ل شه به قى به یاندا کاتى بانگى به یانى دهیدا به سه ریاندا، له پیشدا له ده ورو به ری نهو شوینه دا گوئى هه لده خست بزانی بانگى به یانى ده ده ن یان نا، جا نه گهر بانگیان بدایه هیرشى نه ده کرده سه ریان، به لام نه گهر بانگیان نه دایه نهوا له نا کاو هیرشى ده کرده سه ریان، روژى گوئى لى بوو پیاوئى دهیوت: (الله اکبر)، فهرمووی: له سهر فیره ت: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، فهرمووی: له ناگرى دوزخ رزگارى بوو.

باسه کانی گهورهیی تیکوژشان له پیغه مبهروهه صلى الله عليه وسلم

۲۰ - أَبْوَابُ فَضَائِلِ الْجِهَادِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

نهوهی هاتووه ده بارهیی فهزل و گهورهیی جیهاد و تیکوژشان

۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الْجِهَادِ

۱۶۱۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا يَعْدِلُ الْجِهَادَ؟ قَالَ: إِنَّكُمْ لَا تَسْتَطِيعُونَهُ. فَرَدُّوا عَلَيْهِ مَرَّتَيْنِ، أَوْ ثَلَاثًا، كُلُّ ذَلِكَ يَقُولُ: لَا تَسْتَطِيعُونَهُ، فَقَالَ فِي الثَّالِثَةِ: مَثَلُ الْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ مَثَلُ الْقَائِمِ الصَّائِمِ الَّذِي لَا يَقْتُرُ مِنْ صَلَاةٍ وَلَا صِيَامٍ، حَتَّى يَرْجِعَ الْمُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ. وَفِي الْبَابِ عَنِ الشِّقَاءِ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ حُبَشٍ، وَأَبِي مُوسَى، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَأُمِّ مَالِكٍ الْبَهْرِيَّةِ، وَأَنَسٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نهوه هورهیرهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فرمویهتی: دوو تا سی جار و ترا: نهی پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم، چ کارى هاوتای گهورهیی جیهاد و تیکوژشانه؟ هه موو جارێ دهیفرموو: (ناتوانن)، بۆ سییهه جار فرموی: (وینهی نهه کهسهی که جیهاد دهکات له پیناوی خوادا وهه کهسهی وایه بهشهو شهونویژ بکات و بهرۆژ بهرۆژوو بی، بهمهرجی بیزار و بی تاقهت نهبی له شهونویژ رۆژووگرتن ههتا تیکوژشهوه که له جیهاد دهگهپیتهوه).

۱۶۲۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَرِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُعْتَمِرُ بْنُ سُلَيْمَانَ قَالَ: حَدَّثَنِي مَرْزُوقُ أَبُو بَكْرٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَغْنِي يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: الْمُجَاهِدُ فِي سَبِيلِي هُوَ عَلَيَّ ضَامِنٌ، إِنْ قَبَضَتْهُ أَوْزَتْهُ الْجَنَّةُ، وَإِنْ رَجَعَتْهُ رَجَعَتْهُ بِأَجْرِ أَوْ غَنِيمَةٍ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نه نه سه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی، واته خوای گوره ده فهرمووی: (تیکوشهر له پیناوی مندا زه مانه تی له سهر منه: نه گهر رۆحم کیشا ده یخه مه به هه شته وه، خو نه گهر گهراندیشمه وه به پاداشت و غه نیمه ت و ده سته وتی جهنگه وه ده یگه پینمه وه).

فهل و گوره بی نهو که سه ی له سه نگه رنشیندا ده مریت

۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ مَنْ مَاتَ مُرَابِطًا

۱۶۲۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا خِيَوَةُ بْنُ شُرَيْحٍ، قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبُو هَانِيٍّ الْخَوْلَائِيُّ، أَنَّ عَمْرَوَ بْنَ مَالِكٍ الْجَنْجِيَّ، أَخْبَرَهُ، أَنَّهُ سَمِعَ فَضَالَ بْنَ عُبَيْدٍ، يُحَدِّثُ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: كُلُّ مَيِّتٍ يُحْتَمُ عَلَى عَمَلِهِ إِلَّا الَّذِي مَاتَ مُرَابِطًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنَّهُ يُنْمَى لَهُ عَمَلُهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَيَأْمَنُ مِنْ فِتْنَةِ الْقَبْرِ، وَسَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: الْمُجَاهِدُ مَنْ جَاهَدَ نَفْسَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ، وَجَابِرٍ وَحَدِيثُ فَضَالَهِ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (فضالة) ی کوری عوبه یده وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه مروو

مردویهك مۆزی کوتایی ده نریت به سهر کرده وه کانیدا ته نها که سی سەنگەرنشین (مورابط) نه بی، چونکه نهو بهردهوام کرده وه کانی بو ی له زیادبون و گه شه کردندا ده بن ههتا روژی قیامت، وه له فیتنه و نازاری گوژ پارێزراو ده بی). بو خۆم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده یفه رموو: (تیکوشهر که سیکه جیهاد بهرام بهر به نه فسی خۆی بکات).

نهوهی هاتوو ده باره ی فهزلی روژوو له پیناوی خوا

۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الصَّوْمِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

۱۶۲۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ لَهْيَعَةَ، عَنْ أَبِي الْأَسْوَدِ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، وَسُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّهُمَا حَدَّثَاهُ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ صَامَ يَوْمًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ زَحَرَخَهُ اللَّهُ عَنِ النَّارِ سَبْعِينَ خَرِيفًا أَحَدُهَا يَقُولُ: سَبْعِينَ، وَالْآخَرُ يَقُولُ: أَرْبَعِينَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَأَبُو الْأَسْوَدِ اسْمُهُ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ نَوْفَلِ الْأَسَدِيِّ الْمَدِينِيِّ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، وَأَنْسٍ، وَعُقْبَةَ بْنِ غَامِرٍ، وَأَبِي أُمَامَةَ.

واته: له نهو هورهیره وه رهزای خوی لی بی ده گپ نه وه، که پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه رکه سی روژی له پیناوی خوا دا به روژوو بیت نه وه خوی گه وه هفتا سال یان چل سال له ناگری دوزه خ دووری ده خاته وه).

۱۶۲۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمَخْزُومِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْوَلِيدِ الْقَدَنِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ (ح) وَحَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنِ الثَّعْمَانِ بْنِ أَبِي عِيَّاشٍ الزُّرْقِيِّ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يَصُومُ عَبْدٌ يَوْمًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِلَّا بَاعَدَ ذَلِكَ الْيَوْمَ النَّارَ عَنْ وَجْهِهِ سَبْعِينَ خَرِيفًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

سنن الترمذي بهر گي دووهم - باسه کاني گه وره يي نيکوتشان له پيغه مبره وه صلى الله عليه وسلم

واته: له نه بو سه عيدي خودريه وه ره زاي خواي لي بي ده گيرنه وه، که فرمويه تي: پيغه مبري خوا صلى الله عليه وسلم فرمويه تي: (هر بهنده يه روژي له پيناوي خوادا به روژوو بيت ينگومان بهو روژه روژوه خواي گه وره روخساري هفتا سال له ناگري دوزه خ دوور ده خاته وه).

١٦٢٤ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ أَيُّوبَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا الْوَلِيدُ بْنُ جَمِيلٍ، عَنِ الْقَاسِمِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ الْبَاهِلِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ صَامَ يَوْمًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ جَعَلَ اللَّهُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ النَّارِ خُنْدَقًا كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ أَبِي أُمَامَةَ.

واته: له نه بو نومامه ي باهيلي وه ره زاي خواي لي بي ده گيرنه وه، که پيغه مبري خوا صلى الله عليه وسلم فرمويه تي: (هر بهنده يه روژي له پيناوي خوادا به روژوو بيت خواي گه وره نهو روژه روژوه ده کاته خنده قى له نيوان نهو و ناگري دوزه خدا خنده قه که وهک نيوان دووري زهوي و ناسمانه).

نوهي هاتوه دهر باره ي به خشين له پيناوي خوا

٤ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ التَّقَةِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

١٦٢٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ عَلِيٍّ الْجُعْفِيُّ، عَنْ زَائِدَةَ، عَنِ الرَّكْنِيِّ بْنِ الرَّبِيعِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ يُسَيْرِ بْنِ عَمِيلَةَ، عَنْ خُرَيْمِ بْنِ قَاتِكٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ أَنْفَقَ نَفَقَةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ كُتِبَتْ لَهُ بِسَبْعِ مِائَةِ ضِعْفٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ الرَّكْنِيِّ بْنِ الرَّبِيعِ.

واته: له خوره يي کوري فاتيکه وه ره زاي خواي لي بي ده گيرنه وه، که

فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه رکه سی له پیناوی خوادا بیه خشی بۆ سه رخستنی دینی خوا نه وه یه که به جهوت سه د زیاتری بۆ ده نوسریت).

نه وهی هاتووه ده باره ی فه زلی خزمهت له پیناوی خوا

۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الْخِدْمَةِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

۱۶۲۶ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ رَافِعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ حُبَابٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاوِيَةُ بْنُ صَالِحٍ، عَنْ كَثِيرِ بْنِ الْحَارِثِ، عَنِ الْقَاسِمِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ الطَّائِي، أَنَّهُ سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيُّ الصَّدَقَةِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: خِدْمَةُ عَبْدٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، أَوْ ظِلُّ فُسْطَاطٍ، أَوْ طَرُوقَةٌ فَخْلٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ. وَقَدْ رَوَى عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ صَالِحٍ هَذَا الْحَدِيثُ مُرْسَلًا، وَخُولِفَ زَيْدٌ فِي بَعْضِ إِسْنَادِهِ. وَرَوَى الْوَلِيدُ بْنُ جَمِيلٍ، هَذَا الْحَدِيثَ عَنِ الْقَاسِمِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، حَدَّثَنَا بِذَلِكَ زِيَادُ بْنُ أَيُّوبَ.

واته: له عه دی کورپی حاتیمی (طائی) وه رهزای خوی لی بی ده گیرنه وه، که پرسیری کردوه له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، کام خیر و خیرات گه وره ترینه؟ فهرمووی: (خیری نه وه بهنده یه که خاوه نه که ی دهیدا له پیناوی خوادا بۆ خزمه تکردنی تیکوژشهرانی ریگهی خوا، یان سیبه ری نه وه دهواره یه که خاوه نه که ی دهیدا له پیناوی خوادا به تیکوژشهرانی ریگهی خوا، یا خیری نه وه ولاخه سواری به پینگه یشتو و بهرکه له یه که خاوه نه که ی دهیدا له پیناوی خوادا بۆ خزمه تکردنی تیکوژشهرانی ریگهی خوا).

ده باره ی نهو که سه ی جهنگاوه ری ریکده خات بو غهزا

۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ مَنْ جَهَّزَ غَازِيَا

۱۶۲۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو زَكْرِيَّا يَحْيَى بْنُ دُرُسْتٍ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ بُسْرِ بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ جَهَّزَ غَازِيَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَقَدْ غَزَا، وَمَنْ خَلَفَ غَازِيَا فِي أَهْلِهِ فَقَدْ غَزَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له زهیدی کوری خالیدی جوهره نییه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (نهوهی جهنگاوه ریک سازو ریکبخات بو جهاد له رتی خوادا نهوه جهادی کردوه، وه نهوهی شیوین موجهی دیک بگریته وه بو مالو منداله که ی به چاکه نهوهش هه جهادی کردوه).

۱۶۲۹ - (صحيح بما قبله) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ ابْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنْ عَطَاءٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ جَهَّزَ غَازِيَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ، أَوْ خَلَفَهُ فِي أَهْلِهِ فَقَدْ غَزَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له زهیدی کوری خالیدی جوهره نییه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فرمویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (نهوهی جهنگاوه ریک سازو ریکبخات بو جهاد له رتی خوادا نهوه جهادی کردوه، وه نهوهی شیوین موجهی دیک بگریته وه بو مالو منداله که ی به چاکه نهوهش هه جهادی کردوه).

۱۶۳۰ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ أَبِي سُلَيْمَانَ، عَنْ عَطَاءٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ.

۱۶۳۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَرْبُ بْنُ شَدَّادٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ بُسْرِ بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ جَهَّزَ غَارِيًّا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَقَدْ غَزَا، وَمَنْ خَلَفَ غَارِيًّا فِي أَهْلِهِ فَقَدْ غَزَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له زهیدی کوری خالیدی جو هه نیه وه ره زای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فەرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (ئه وهی جهنگاوه ریک سازو ریکبخات بو جیهاد له ریتی خوادا نه وه جیهادی کردوه، وه نه وهی شیوین موجهیدیک بگریته وه بو مال و منداله که ی به چاکه نه وهش هه جیهادی کردوه).

ده باره ی گه وره یی که سی پیکانی تو زوای بیت له پیناوی خوا

۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ مَنْ اغْبَرَّتْ قَدَمَاهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

۱۶۳۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو عَمَّارٍ الْحُسَيْنُ بْنُ حُرَيْثٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَبِي مَرْزَمٍ، قَالَ: لَحِقَنِي عَبَّاسُ بْنُ رِفَاعَةَ بْنِ رَافِعٍ، وَأَنَا مَاشٍ إِلَى الْجُمُعَةِ، فَقَالَ: أَبْشِرْ، فَإِنَّ خُطَاكَ هَذِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، سَمِعْتُ أَبَا عَنِسٍ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ اغْبَرَّتْ قَدَمَاهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَهُمَا حَرَامٌ عَلَى النَّارِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَأَبُو عَنِسٍ اسْمُهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ جَنْزٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي بَكْرٍ، وَرَجُلٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَزَيْدُ بْنُ أَبِي مَرْزَمٍ هُوَ رَجُلٌ

شَامِيٍّ، رَوَى عَنْهُ الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ، وَيَحْيَى بْنُ حَزْمَةَ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ مِنْ أَهْلِ الشَّامِ، وَبُرَيْدُ بْنُ أَبِي مَرْزَمٍ كُوفِيٌّ، أَبُوهُ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَاسْمُهُ مَالِكُ بْنُ رَبِيعَةَ. وَبُرَيْدُ بْنُ أَبِي مَرْزَمٍ سَمِعَ مِنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ. وَرَوَى عَنْ بُرَيْدِ بْنِ أَبِي مَرْزَمٍ، أَبُو إِسْحَاقَ الْهَمْدَانِيُّ، وَعَطَاءُ بْنُ السَّائِبِ، وَيُونُسُ بْنُ أَبِي إِسْحَاقَ، وَشُعْبَةُ، أَحَادِيثُ.

واته: له یهزیدی کورێ ئەبو مەریە مەوێ دەگێرنەو، کە فەرموویەتی: دەپۆشتم بۆ مزگەوت عوبابەیی کورێ ریفاعەیی کورێ رافیعەم رەزای خوای لێ بێ پێگەیشتم فەمووی: مژدەت لێ بێ ئەو هەنگاوانەیی کە دەینی بێ بەرەو مزگەوت لەپێناوی خوادایە، بۆ خۆم گوێم لە ئەبا عەبەس بوو دەیفەرموو: پیغه مبهري خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویەتی: (هەرکەسێ لەپێناوی خوادا پێکانی تۆزای ببیت، خوای گەور پێکانی حەرام دەکات لە ناگری دۆزەخ واتە دەیانبارێزی).

دەربارە ی گەورەیی تۆز و غوبار لەپێناوی خوا

۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الْغُبَارِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

۱۶۳۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْمَسْعُودِيِّ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ عِيسَى بْنِ طَلْحَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يُلْجُ النَّارَ رَجُلٌ بَكَى مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ حَتَّى يَعُودَ اللَّبَنُ فِي الضَّرْعِ، وَلَا يَجْتَمِعُ غُبَارٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَدُحَانُ جَهَنَّمَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَمُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ هُوَ مَوْلَى أَبِي طَلْحَةَ مَدَنِيٌّ.

واته: له ئەبو هورەیرەو رەزای خوای لێ بێ دەگێرنەو، کە فەرموویەتی: پیغه مبهري خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویەتی: (هەرکەسێ لەترسی خوا بگری خوای گەورە نایخاتە ناگری دۆزەخەو هەتا شیرێ دۆشراو نەگەرێتەو ناو گوانی

شیره ره کهوه، تۆز و غوباری تیکوژشان له پیناوی خوا و دوکه لی جهه نه م کۆنا بنه وه، واته کهسی له غه زادا تۆز و غوبار بجی به سه ریا دوکه لی جهه نه م ناچی به سه ریدا).

ده رباره ی گوره یی کهسی مووی سبی بی له پیناوی خوا دا

۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ مَنْ شَابَ شَيْبَةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ

۱۶۳۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مُرَّةَ، عَنْ سَالِمِ بْنِ أَبِي الْجَعْدِ، أَنَّ شُرَحْبِيلَ بْنَ السَّمْطِ، قَالَ: يَا كَعْبُ بْنُ مُرَّةَ، حَدَّثَنَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَآخِذَنْ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ شَابَ شَيْبَةً فِي الْإِسْلَامِ كَانَتْ لَهُ نُورًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ فَضَالَةَ بْنِ عُبَيْدٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو. وَحَدِيثُ كَعْبِ بْنِ مُرَّةَ، هَكَذَا رَوَاهُ الْأَعْمَشُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مُرَّةَ وَقَدْ رَوَيْ هَذَا الْحَدِيثُ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ أَبِي الْجَعْدِ وَأَدْخَلَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ كَعْبِ بْنِ مُرَّةَ فِي الْإِسْنَادِ رَجُلًا، وَيُقَالُ: كَعْبُ بْنُ مُرَّةَ، وَيُقَالُ: مُرَّةُ بْنُ كَعْبِ الْبَهْرِيِّ، وَقَدْ رَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَحَادِيثَ.

واته: له شوره حبیلی کوری (سمط) وه ره زای خوی لی بی ده گیر نه وه، که فرموویه تی: نهی کوری موړه فرمايش تیکمان له پیغه مبهری خوا وه صلی الله علیه وسلم بۆ باس بکه به لām هوشار به بی زیاد و که م، فه مووی: بۆ خۆم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده یفه رموو: (هه رکه سی ته لی مووی سبی بی له پیناوی خوا دا نه وه ده بیته نور و روناکی بۆی له پوژی قیامه تدا).

۱۶۳۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ الْمَرْزُوقِيُّ، قَالَ: أَخْبَرَنَا خَيْثُ بْنُ شُرَيْحٍ الْحِمَصِيُّ، عَنْ بَقِيَّةَ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعْدٍ، عَنْ خَالِدِ بْنِ مَعْدَانَ، عَنْ كَثِيرِ بْنِ مُرَّةَ، عَنْ

عَمْرُو بْنُ عَبْسَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ شَابَ شَيْبَةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَانَتْ لَهُ نُورًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، وَخِيَوَةُ بْنُ شُرَيْحٍ هُوَ: ابْنُ يَزِيدَ الْحِمَصِيُّ.

واته: له عه مری کوری عه به سه وه ره زای خوای لى بى ده گپ نه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه رکه سی ته لى مووی سپی بى له پیناوی خوادا نه وه ده بیته نور و روناکی بوی له پوژی قیامه تدا).

گوره بی که سی نه سی ساز و ناماده بکات له پیناوی خوا

۱۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ مَنْ ارْتَبَطَ فَرَسًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

١٦٣٦ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْحَيْلُ مَغْفُودٌ فِي نَوَاصِيهَا الْحَيَّرُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَالْحَيْلُ لثَلَاثَةِ: هِيَ لِرَجُلٍ أَجْرٌ، وَهِيَ لِرَجُلٍ سِتْرٌ، وَهِيَ عَلَى رَجُلٍ وَزْرٌ، فَأَمَّا الَّذِي لَهُ أَجْرٌ: فَالَّذِي يَتَّخِذُهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ، فَيُعِدُّهَا لَهُ هِيَ لَهُ أَجْرٌ لَا يَغِيبُ فِي بَطُونِهَا شَيْءٌ إِلَّا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ أَجْرًا، وَفِي الْحَدِيثِ قِصَّةٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَى مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ هَذَا.

واته: له نه بو هوره بهروه ره زای خوای لى بى ده گپ نه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (ناوچاوانی نه سپ خیر و بهر که تی پیوه به تا پوژی قیامه ت، نه سپ بو سیانه: بو که سی خیر و بهر که ته، بو که سی بهر به سه ت، بو که سی گونا هو تاوانه، نه وه که سی که له پیناوی خوادا بو غه زا به کاری ده یینی بو نه وه خیر و بهر که ته هه رشتی به جیته سکیه وه نیلا خوای گوره به نه جر و پاداشت بو خاوه نه که ی ده نوی).

ده باره ی گه ورهیی ره می له پیتاوی خوادا

۱۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الرَّمِيِّ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

۱۶۳۷ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْحَاقَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي حُسَيْنٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ لَيَدْخُلُ بِالسَّهْمِ الْوَاحِدِ ثَلَاثَةَ الْجَنَّةِ: صَانِعُهُ يَخْتَسِبُ فِي صَنْعَتِهِ الْخَيْرَ وَالرَّامِيَ بِهِ وَالْمُحَمَّدَ بِهِ، وَقَالَ: ازْمُوا وَارْكَبُوا، وَلَئِنْ تَرَمُّوا أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ تَرْكَبُوا، كُلُّ مَا يَلْهُو بِهِ الرَّجُلُ الْمُسْلِمُ بَاطِلٌ، إِلَّا زَمِيَهُ بِقَوْسِهِ، وَتَأْدِيَهُ فَرَسَهُ، وَمُلَاعَبَتَهُ أَهْلَهُ، فَإِنَّهُمْ مِنَ الْحَقِّ. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا هِشَامُ الدَّسْتَوَائِيُّ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي سَلَامٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْأَزْرَقِ، عَنْ عُقْبَةَ بْنِ غَامِرٍ الْجُهَنِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِثْلَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ كَعْبِ بْنِ مُرَّةٍ، وَعَمْرِو بْنِ عَبْسَةَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له (عبد الله) ی کوپی (عبد الرحمن) ی کوپی نهبو حوسهینهوه ره زای خوای لی بئ ده گیرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (خوای گه وره به هو ی یه ک تیره وه که سی دهیگریته کافران سی که س ده خاته به هه شته وه: نهو که سه ی به نیه تی خیر دروستی ده کات بو ره می کافران، نهو که سه ی تیره که دهو شینی و ره می پی ده کات، نهو که سه ش که یارمه تی ددهات و تیر له دوا ی تیر دهیدات به دهستیوه) وه فرمووی: نهسپ سواری و ره می بکه ن و خوتان رابهینن له سهریان من بو خوم ره میم پی خوشتره له نهسپ سواری، پیاو خوی به هه رشتیکه وه خه ریک بکات جگه له مانه نهوه به شتی پر و پوجه وه خوی خه ریک کردوه: ره می کردن به قهوسه که ی، راهینانی نهسپه که ی بو جهنگ، گه مهو گالته کردن له گه ل هاسهر و خانه واده به راستی نه مانه له هه ق و مافه کانن).

۱۶۳۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاذُ بْنُ هِشَامٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ سَالِمِ بْنِ أَبِي الْجَعْدِ، عَنْ مَعْدَانَ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، عَنْ أَبِي نَجِيحٍ السُّلَمِيِّ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ رَمَى بِسَهْمٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَهُوَ لَهُ عَدْلٌ مُحَرَّرٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَأَبُو نَجِيحٍ هُوَ عَمْرُو بْنُ عَبْسَةَ السُّلَمِيُّ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْأَزْرَقِ هُوَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ زَيْدٍ.

واته: له نهبو نه جیحی سوله مییه وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: بو خۆم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو دهیفرموو: (هه رکه سی له پیناوی خوا تیری بوه شینی وهك نه وه وایه کزیله یه رزگار بکات).

دهرباره ی گه ورهیی پاسبه وانی له پیناوی خوادا

۱۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الْحَرْسِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

۱۶۳۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ الْجَهْضَمِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ عَمْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعَيْبُ بْنُ رَزِيْقٍ أَبُو شَيْبَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَطَاءُ الْخُرَّاسِيُّ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ أَبِي رَئَاحٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: عَيْنَانِ لَا تَمْسُهُمَا النَّارُ: عَيْنٌ بَكَتْ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ، وَعَيْنٌ بَاتَتْ تَحْرُسُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُثْمَانَ، وَأَبِي رَجَاءَةَ. وَحَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ شُعَيْبِ بْنِ رَزِيْقٍ.

واته: له نیبنو عه پاسبه وه رهزای خوایان لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: بو خۆم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو دهیفرموو: (دوو چاو ناگری دۆزهخ نایان سوتینی: چاوی فرمیتسک بریژی له پیناوی خوادا، چاوی کیش پاسبه وانی بکا له پیناوی خوادا).

نهوهی هاتووه ده باره ی پاداشتی شهیدان

۱۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي ثَوَابِ الشُّهَدَاءِ

۱۶۴۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ طَلْحَةَ الزُّبُعِيُّ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ عَيَّاشٍ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْقَتْلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُكَفِّرُ كُلَّ خَطِيئَةٍ، فَقَالَ جَبْرِيلُ: إِلَّا الدِّينَ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِلَّا الدِّينَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ كَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ، وَجَابِرٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي قَتَادَةَ. وَهَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ أَبِي بَكْرٍ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ هَذَا الشَّيْخِ. وَسَأَلْتُ مُحَمَّدَ بْنَ إِسْمَاعِيلَ عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ، فَلَمْ يَعْرِفْهُ، وَقَالَ: أَرَى أَنَّهُ أَرَادَ حَدِيثَ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: لَيْسَ أَحَدٌ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ يَسْرُهُ أَنْ يَرْجَعَ إِلَى الدُّنْيَا إِلَّا الشَّهِيدُ.

واته: له نههسی کوری مالیکه وه رهزای خوای لی بئی ده گێرنه وه، که فرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (کوژران له پیناوی خوا ده بیته که فاره تی هه موو گونا هو تاوانی، جبریل فرمووی: جگه له قهرز، پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم فرمووی: (جگه له قهرز). ههروه ها له نههسه وه رهزای خوای لی بئی ده گێرنه وه، که پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (هیچ کهسی له خه لکی بههشت پیتی خوش نیه بگه ریتته وه بۆ دنیا جگه له شهید نه بی).

۱۶۴۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنِ ابْنِ كَعْبٍ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ أَرْوَاحَ الشُّهَدَاءِ فِي طَيْرٍ خَضِرٍ تَغْلُقُ مِنْ ثَمَرِ الْجَنَّةِ أَوْ شَجَرِ الْجَنَّةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له که عبی کوری مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (رۆحی شه هیده کان ده کریتته بهری په له وهری سهوز، له بهری دار و درهخت و میوه و بهروبو مه کانی به ههشت دهخون).

١٦٤٢ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا غُثْمَانُ بْنُ عُفَيْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَلِيُّ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ عَامِرِ الْعُقَيْلِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: غُرَضٌ عَلَيَّ أَوَّلُ ثَلَاثَةٍ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ: شَهِيدٌ، وَعَقِيفٌ مُتَعَقِفٌ، وَعَبْدٌ أَحْسَنَ عِبَادَةَ اللَّهِ وَنَصَحَ لِمَوَالِيهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (یه که مینی نهو سی که سهی که ده چنه به ههشته وه نشاندام بریتین له مانه: شه هید، که سیکی دهست و دل و داوین پاک و خوی به دوور بگریت له سوالکردن، بهندهیه په رستشی خوای گه وه به چاکی نه نجم بدات و خیری بۆ گه وه که ی بویت و ههق و مافی جیه جی بکات).

١٦٤٣ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: مَا مِنْ عَبْدٍ يَمُوتُ لَهُ عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ يُحِبُّ أَنْ يَرْجَعَ إِلَى الدُّنْيَا، وَأَنْ لَهُ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا، إِلَّا الشَّهِيدُ، لِمَا يَرَى مِنَ فَضْلِ الشَّهَادَةِ، فَإِنَّهُ يُحِبُّ أَنْ يَرْجَعَ إِلَى الدُّنْيَا، فَيُقْتَلَ مَرَّةً أُخْرَى. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ قَالَ ابْنُ أَبِي عُمَرَ: قَالَ سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ: كَانَ عَمْرُو بْنُ دِينَارٍ أَسَنَ مِنَ الزُّهْرِيِّ.

واته: له نه نه سى کورې ماليکه وه ره زای خواى لى بى ده گيړنه وه، که فرمويه تى: پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فرمويه تى: (هيچ بنده يه نيه برى و له لايه ن خواى گموره وه و خيړى ده سته وي پي خوش بيت بگه رپته وه بى دنيواو، نه گهر دنيواو نه وه شى له ناويابه تى بى نه و بيت، جگه له شهيد، له کاتيکدا که فزل و گموره يي پله ي شهيدى ده بينى، بيگومان پي خوشه بگه رپته وه بى دنيواو، جاريکى تر شهيد بيته وه له رپي خوا).

دهرباره ي فزل و گموره يي شهيده کان له لای خوا

۱۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الشُّهَدَاءِ عِنْدَ اللَّهِ

۱۶۴۴ - (ضعيف) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ لُحَيْعَةَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ أَبِي يَزِيدَ الْخَوْلَانِيِّ، أَنَّهُ سَمِعَ فَضَالَهَ بْنَ عُبَيْدٍ، يَقُولُ: سَمِعْتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: الشُّهَدَاءُ أَرْبَعَةٌ: رَجُلٌ مُؤْمِنٌ جَدُّ الْإِيمَانِ، لَقِيَ الْعَدُوَّ، فَصَدَّقَ اللَّهُ حَتَّى قُتِلَ، فَذَلِكَ الَّذِي يَرْفَعُ النَّاسَ إِلَيْهِ أَعْيُنُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ هَكَذَا وَرَفَعَ رَأْسَهُ حَتَّى وَقَعَتْ فَلَنَسُوهُ، قَالَ: فَمَا أَدْرِي أَفَلَنَسُوهُ عُمَرُ أَرَادَ أَمْ فَلَنَسُوهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَالَ: وَرَجُلٌ مُؤْمِنٌ جَدُّ الْإِيمَانِ لَقِيَ الْعَدُوَّ فَكَأَنَّمَا ضَرَبَ جِلْدُهُ بِشَوْكٍ طَلَحَ مِنَ الْجَنَنِ أَنَاهُ سَهْمٌ غَرِبَ فَقَتَلَهُ فَهُوَ فِي الدَّرَجَةِ الثَّانِيَةِ، وَرَجُلٌ مُؤْمِنٌ خَلَطَ عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا لَقِيَ الْعَدُوَّ فَصَدَّقَ اللَّهُ حَتَّى قُتِلَ فَذَلِكَ فِي الدَّرَجَةِ الثَّلَاثَةِ، وَرَجُلٌ مُؤْمِنٌ أَشْرَفَ عَلَى نَفْسِهِ لَقِيَ الْعَدُوَّ فَصَدَّقَ اللَّهُ حَتَّى قُتِلَ فَذَلِكَ فِي الدَّرَجَةِ الرَّابِعَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَطَاءِ بْنِ دِينَارٍ. سَمِعْتُ مُحَمَّدًا يَقُولُ: قَدْ رَوَى سَعِيدُ بْنُ أَبِي أَيُّوبَ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ دِينَارٍ، وَقَالَ: عَنْ أَشْيَاخٍ مِنْ خَوْلَانَ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنْ أَبِي يَزِيدَ. وَقَالَ عَطَاءُ بْنُ دِينَارٍ: لَيْسَ بِهِ بَأْسٌ.

واته: له پیشهوا عومره وه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: بو
خۆم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده یفه رموو: (شه هیده کان
چوار ده سته، ده سته یه کهم: نهو پیاوه خاوهن باوهره راست و دروستانه که
ده گهن به کافران ده جهنگن هتا ده کوژرین لهو به لاین و گفته دا که به خوای خویان
داوه راست دهرده چن، له پروژی قیامه تدا خه لک ناوا چاویان بو هه لده برن بو
رونکردنه وهی بلندی پایهی نه م ده سته یه نه وهنده سه ری بهر زکرده وه کلاوه که ی
له سه ری که وته خواره وه - فهرمووی: نازانم مبه سته ی له کلاوه که ی پیشهوا عومه
بوو یان کلاوه که ی پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم - فهرمووی: (ده سته ی دووهم:
نهو پیاوه خاوهن باوهره راست و دروستانه که ده گهن به کافران له بهر ترسنوکی
وه که نه وه ی پیستیان به در که زی بناژنری هتا له شویتینیکی نادیاره وه تیرتکیان
به رده که وی و ده یانکوژی، ده سته ی سییه م: نهو پیاوه باوهردارانه که کاری باش و
کاری خراب ټیکه له ده کهن، چاکه ده کهن و خراپه ش ده کهن، به لام کاتی که ده گهن
به کافران پیاوانه ده جهنگن هتا ده کوژرین لهو به لاین و گفته دا که به خوای خویان
داوه راست دهرده چن، ده سته ی چواره م: نهو پیاوه باوهردارانه که له راده به دهر
خراپه یان کردوه و سته میان له خویان کردوه به لام کاتی که ده گهن به کافران
پیاوانه ده جهنگن هتا ده کوژرین لهو به لاین و گفته دا که به خوای خویان داوه
راست دهرده چن).

نه وه ی هاتوه دهر باره ی غه زا کردن له دهر یادا

۱۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي غَزْوِ الْبَحْرِ

۱۶۴۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ:
حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّهُ سَمِعَهُ

يَقُولُ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدْخُلُ عَلَى أُمِّ حَرَامٍ بِنْتِ مِلْحَانَ قُطْعِمُهُ، وَكَانَتْ أُمُّ حَرَامٍ تَحْتَ عِبَادَةِ بْنِ الصَّامِتِ فَدَخَلَ عَلَيْهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا فَأَطْعَمْتُهُ، وَجَلَسْتُ تَقْلِي رَأْسَهُ، فَنَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ اسْتَيْقَظَ وَهُوَ يَضْحَكُ، قَالَتْ: فَقُلْتُ مَا يَضْحَكُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: نَاسٌ مِنْ أُمَّتِي عُرِضُوا عَلَيَّ غُرَازَةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ، يَرْكَبُونَ ثَبَجَ هَذَا الْبَحْرِ مُلُوكٌ عَلَى الْأَسِيرَةِ، أَوْ مِثْلَ الْمُلُوكِ عَلَى الْأَسِيرَةِ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، ادْعُ اللَّهَ أَنْ يَجْعَلَ لِي مِنْهُمْ، فَدَعَا لَهَا، ثُمَّ وَضَعَ رَأْسَهُ فَنَامَ، ثُمَّ اسْتَيْقَظَ وَهُوَ يَضْحَكُ، قَالَتْ: فَقُلْتُ: مَا يَضْحَكُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: نَاسٌ مِنْ أُمَّتِي عُرِضُوا عَلَيَّ غُرَازَةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ، نَحْوُ مَا قَالَ فِي الْأَوَّلِ، قَالَتْ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، ادْعُ اللَّهَ أَنْ يَجْعَلَ لِي مِنْهُمْ، قَالَ: أَنْتِ مِنَ الْأَوَّلِينَ، قَالَ: فَارْكَبْتِ أُمُّ حَرَامٍ الْبَحْرَ فِي زَمَانٍ مُعَاوِيَةَ بْنِ أَبِي سُفْيَانَ، فَصُرِعَتْ عَنْ دَائِيَّتِهَا حِينَ خَرَجَتْ مِنَ الْبَحْرِ فَهَلَكْتَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَأُمُّ حَرَامٍ بِنْتُ مِلْحَانَ هِيَ أُخْتُ أُمِّ سُلَيْمٍ وَهِيَ خَالَةُ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ.

واته: جارى پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم چوو بو مالی نومیو حهرامی کچی میلحان ره زای خوای لی بی، خوشکی نومیو سوله می خیزانی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم و، هاوسه ری عوباده ی کوری صامیت ره زای خوای لی بی، نانی دایه، جا پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم خوی لی کهوت، کاتی که خه بهری بووه پیده کهنی، وتی: وتم: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوچی پیده کهنی؟ فهرمووی: (له نومه تی خۆم کۆمه لیکم دی سواری پشتی نهی ده ریایه بووبوون نه وهنده دلیان خوش بوو نه توت پاشان و له سهر ته ختی پاشایه تی دانیشتون). وتم: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، داوا له خوای گه وره بکه که یه کئی بم له وانه، بۆ پارایه وه، له پاشدا سه ری نایه وه خوی لیکهوت، که خه بهری بووه پیده کهنی، وتی: وتم: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم،

بوچي پيډه کښي؟ نه وېش و ته که ي پيشوي فېرمو وه، و تم: نه ي پيغه مېره ي خوا صلى الله عليه وسلم، له خوا ي گوره بېار پېره وه که يه کي بم له وانه، فېرمو ي: (تو له ده سته ي يه که مين ي). نه نه س وتي: له سېر ده مي مو عاويده دا نومو حېرام ي کچي ميلحان سوا رې پشتي ده ر يا بوو بو غېزا، کاتي که له ده ر يا که هاته ده ر وه سوا رې ولاخي بوو، له سېر پشتي ولاخه که ي که و ته خواره وه و مرد.

ده ر باره ي نه وه ي له بهر د و ن يا و رو و پامايي بجه نگي

۱۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِيْمَنْ يُقَاتِلُ رِيَاءً وَلِلدُّنْيَا

۱۶۴۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ شَقِيقِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي مُوسَى قَالَ: سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الرَّجُلِ يُقَاتِلُ شَجَاعَةً، وَيُقَاتِلُ حَيَّةً، وَيُقَاتِلُ رِيَاءً، فَأَيُّ ذَلِكَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ قَالَ: مَنْ قَاتَلَ لِنَفْسِهِ كَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو موساره ره زاي خوا ي لي بي ده گيړ نه وه، که فېرمو ويه تي: پرسيار کړا له پيغه مېره ي خوا صلى الله عليه وسلم ده ر باره ي که سي له بهر نه وه ي وه سفي بکښ و بلين که سي کي نازاو قاره مانه بجه نگي، که سي ک له بهر هو ز و خزم و که سوکار بجه نگي، که سي ک له بهر ده سته و تي ده جه نگي، که سي ک له بهر نه وه ي شوي ني ديار بيت بجه نگي، ناي ا نه مانه کامه يان له پيناوي خوادايه؟ فېرمو ي: (نه وه ي بجه نگي بو نه وه ي وشه ي خوا بهرزي بته وه بيگومان نه وه له پيناوي خوادايه).

۱۶۴۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ الثَّقَفِيُّ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَلْقَمَةَ بْنِ وَقَّاصٍ اللَّيْثِيِّ، عَنْ عُمَرَ بْنِ

الْحَطَّابِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّةِ، وَإِنَّمَا لِامْرِئٍ مَّا نَوَى، فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ، فَهِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى دُنْيَا يُصِيبُهَا، أَوْ امْرَأَةٍ يَتَزَوَّجُهَا، فَهِجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رَوَى مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، وَسُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْأَثَمَةِ هَذَا عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ. وَلَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ الْأَنْصَارِيِّ قَالَ: عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ: يَنْبَغِي أَنْ نَضَعَ هَذَا الْحَدِيثَ فِي كُلِّ بَابٍ.

واته: له پيشهوا عومهری کوری (حَطَّاب) وه رهزای خوای لی بی ده گینه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبه ره خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نهو کارو کرده وانهی پاداشت و تۆله یان له سه ره به پیتی نیازو مبه سه کانه، بیگومان هه موو که سیک به گویره ی نهت و مبه سه تی خوی پاداشت و تۆله ی بۆ دهنوسریت، ههرکه سی مبه سه تی کۆچکردنه که ی له مه که وه بۆ مه دینه بۆ ره زامه ندی خوای گه وره و پیغه مبه ره صلی الله علیه وسلم بی نه وه کۆچکردنه که ی بۆ ره زامه ندی خوای گه وره و پیغه مبه ره صلی الله علیه وسلم و به پاداشتی خوی ده گات، وه ههرکه سی مبه سه تی کۆچکردنه که ی بۆ کاریکی دنیایی بی یان بۆ ماره کردنی نافرته ی بی نه وه کۆچکردنه که ی به پیتی نیازه که یه تی و خیری ناگات).

گه ورهیی تیکۆشان له پیتاوی خوا له به یانیان و نیواراندا

۱۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الْعُدْوِ وَالرَّوَّاحِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

۱۶۴۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْعَطَّافُ بْنُ خَالِدٍ الْمَخْزُومِيُّ، عَنْ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: غَدَاةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا، وَمَوْضِعُ سَوْطٍ فِي الْجَنَّةِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا

فِيهَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَبِي أَيُّوبَ، وَأَنَسٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له سه هلی کوری سه عدی ساعدیه وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (جیهاد و تیکوشانی سهر له بهیانی یان سهر له نیواره چاکتره له هه موو دونیاو نه وهی که تییادیه، له بهه شتدا شوینی قامچی چاکتره له هه موو دونیاو نه وهی که تییادیه).

١٦٤٩ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو سَعِيدٍ الْأَشْجِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو خَالِدٍ الْأَحْمَرُ، عَنْ ابْنِ عَجْلَانَ، عَنْ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالْحَجَّاجِ عَنْ الْحَكَمِ، عَنْ مِقْسَمٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: عِدْوَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، أَوْ زَوْجَةٌ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ وَأَبُو حَازِمٍ الَّذِي رَوَى عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ هُوَ أَبُو حَازِمٍ الرَّاهِدِيُّ وَهُوَ مَدَنِيٌّ، وَاسْمُهُ سَلَمَةُ بْنُ دِينَارٍ، وَأَبُو حَازِمٍ الَّذِي رَوَى عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، هُوَ أَبُو حَازِمٍ الْأَشْجَعِيُّ الْكُوفِيُّ، وَاسْمُهُ سَلَمَانٌ وَهُوَ مَوْلَى عَزَّةَ الْأَشْجَعِيَّةِ.

واته: له نیبنو عه باسه وه رهزای خویان لی بی ده گێرنه وه، که پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (جیهاد و تیکوشانی سهر له بهیانی یان سهر له نیواره چاکتره له هه موو دونیاو نه وهی که تییادیه).

١٦٥٠ - (حسن) حَدَّثَنَا عُبَيْدُ بْنُ أَسْبَاطٍ بْنُ مُحَمَّدٍ الْقُرَشِيُّ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ هِشَامِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي هِلَالٍ، عَنْ ابْنِ أَبِي ذُبَابٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: مَرَّ رَجُلٌ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِشُعْبٍ فِيهِ عُيَيْنَةٌ مِنْ مَاءٍ عَذْبَةٍ فَأَعْجَبَتْهُ لَطِيبُهَا، فَقَالَ: لَوْ اعْتَرَلْتُ النَّاسَ، فَأَقَعْتُ فِي هَذَا الشَّعْبِ، وَلَنْ أَفْعَلَ حَتَّى أَسْتَأْذِنَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَذَكَرَ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

وَسَلَّمَ، فَقَالَ: لَا تَفْعَلْ، فَإِنَّ مَقَامَ أَحَدِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَفْضَلُ مِنْ صَلَاتِهِ فِي بَيْتِهِ سَبْعِينَ عَامًا، أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَيُدْخِلَكُمُ الْجَنَّةَ، اغْرُزُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ، مَنْ قَاتَلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَوَاقٍ نَاقَةً وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که فهرموویهتی: پیاوی له هاوه لانی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دای به لای شیوێکدا سه رچاوه و کانیاویکی لی بوو ناوه که می سازگار و زولال بوو، له بهر باشی و خوشی شوینه که ههزی لی کرد، وتی: خۆزگه له خه لک جیا بومایه ته وه و له م شیوه دا نیشه جی بوومایه، به لام کاری و نا که م هه تا پرس نه که م به پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم و مۆله تی لی وهر نه گرم، نه وه ی باس کرد بو پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، فهرمووی: (نا کاری و نه که ی شوین پیی هه ریه کی له ئیوه که جیگیر ده بی تییدا و ده جهنگی له پیناوی خوادا گه وره تره له نوژی هه فتا سال له ماله وه، ئایا ئیوه هه زنا که ن خوا لیتان خوش بی و بتاخاته به هه شته وه؟ ده ی غهزا بکه ن له پیناوی خوادا، هه رکه سی نه وهنده ی دۆشینی و شتری له پیناوی خوادا بجهنگی به هه شتی بو مسوگه ر ده بیته).

١٦٥١ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَغَدْوَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، أَوْ رَوْحَةٌ، خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا، وَلَقَابٌ قَوْسٍ أَحَدِكُمْ، أَوْ مَوْضِعٌ يَدِهِ فِي الْجَنَّةِ، خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا، وَلَوْ أَنَّ امْرَأَةً مِنْ نِسَاءِ أَهْلِ الْجَنَّةِ اطَّلَعَتْ إِلَى الْأَرْضِ لِأَضَاءَتِ مَا بَيْنَهُمَا، وَلَمَلَّتْ مَا بَيْنَهُمَا رِيحًا، وَلَنَصِيفُهَا عَلَى رَأْسِهَا خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نه سه وه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری

خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (جیهادی سهر له بهیانی یان سهر له نیواره له هه موو دونیاو نهوهی که تییدایه چاکتره، به قهد دریزی که وانه که یه کی له نیوه یان شوینی جیتی دهستی له بههشتدا له هه موو دونیاو نهوهی که تییدایه چاکتره، نه گهر نافرته تی له نافرتهانی بههشت به ده رکهوی نیوانی ناسمان و زهوی روناک ده کاتهوه و پری دهکات له بۆنی خوش، له چکه که ی که داویه تی به سهریدا له هه موو دونیاو نهوهی که تییدایه چاکتره).

نهوهی هاتوره ده باره ی چاکترین کهس کینه

۱۸ - بَابُ مَا جَاءَ أَيُّ النَّاسِ خَيْرٌ

۱۶۵۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ لَهْيَعَةَ، عَنْ بُكَيْرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْأَشَجِّ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِخَيْرِ النَّاسِ؟ رَجُلٌ تَمَسَّكَ بِعَنْانِ فَرَسِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ. أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِالَّذِي يَنْلُوهُ؟ رَجُلٌ مُغْتَزِلٌ فِي غَنِيمَةٍ لَهُ يُؤَدِّي حَقَّ اللَّهِ فِيهَا. أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِشَرِّ النَّاسِ؟ رَجُلٌ يُسْأَلُ بِاللَّهِ وَلَا يُعْطِي بِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَيُرْوَى هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نیبنو عه باسه وه رهزای خوا یان لی بی ده گیر نهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (پیتان بلیم چاکترین کهس کینه؟ پیاویکه لغاوی نهسه که ی گرتبی له پیناوی خوادا بجیت بۆ جیهاد، نهی پیتان بلیم دوا ی نهو کی چاکترین کهسه؟ پیاویکه به دیار چهند مه پکیه وه گوشه گیر بووی مافی خوا ی لی بدات، نهی پیتان بلیم خراپترین کهس کینه؟ پیاویکه به ناوی خوا وه داوا ی شتیکی لی ده کری که بیدات به لام نهو نایدات).

ده باره‌ی نهوه‌ی بهراستی داوای شهیدی بکات

۱۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ سَأَلَ الشَّهَادَةَ

۱۶۵۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَهْلٍ بْنُ عَسْكَرٍ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْقَاسِمُ بْنُ كَثِيرٍ الْمِصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ شُرَيْحٍ، أَنَّهُ سَمِعَ سَهْلَ بْنَ أَبِي أُمَامَةَ بْنَ سَهْلٍ بْنِ حُنَيْفٍ، يُحَدِّثُ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ سَأَلَ اللَّهَ الشَّهَادَةَ مِنْ قَلْبِهِ صَادِقًا بَلَّغَهُ اللَّهُ مَنَازِلَ الشُّهَدَاءِ، وَإِنْ مَاتَ عَلَى فِرَاشِهِ. حَدِيثُ سَهْلٍ بْنِ حُنَيْفٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ شُرَيْحٍ وَقَدْ رَوَاهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ صَالِحٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ شُرَيْحٍ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ شُرَيْحٍ يُكْنَى أَبَا شُرَيْحٍ وَهُوَ إِسْكَندَرَانِيٌّ وَفِي الْبَابِ عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ.

واته: له سههلی کورپی حونه یفهوه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (هه رکه سی له ده له وه بهراستی داوای شهیدی بکات خوای گه وره ده یگه یه نیتته پله ی شهیده کان، با له سه ره جیگای خهوتنه که ی خوشی بریت و شهید نه بی).

۱۶۵۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَوْحُ بْنُ عُبَادَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ جُرَيْجٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ مُوسَى، عَنْ مَالِكِ بْنِ يُحَاظِرٍ السَّكْسَكِيِّ، عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ سَأَلَ اللَّهَ الْقَتْلَ فِي سَبِيلِهِ صَادِقًا مِنْ قَلْبِهِ أَعْطَاهُ اللَّهُ أَجْرَ الشَّهَادَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له موعازی کورپی جه به له وه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (هه رکه سی له ده له وه بهراستی داوای نه وه بکات له پیناوی خوای گه وره دا بکوژی، نه وه خوای گه وره پاداشتی شهیدی پی ده به خشیت نه گهرچی نه شکوژریت).

خوای گه وره یارمه تیده ری تیکوشه ر و که سیکه هاوسه رگری بکات

۲۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمُجَاهِدِ وَالنَّكَاحِ وَالْمَكَاتِبِ وَعَوْنِ اللَّهِ إِيَّاهُمْ

۱۶۵۵ - (حسن) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنِ ابْنِ عَجْلَانَ، عَنْ سَعِيدِ الْمُقْبِرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ثَلَاثَةٌ حَقٌّ عَلَى اللَّهِ عَوْنُهُمْ: الْمُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَالْمَكَاتِبُ الَّذِي يُرِيدُ الْأَدَاءَ، وَالنَّكَاحُ الَّذِي يُرِيدُ الْعَقَافَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له نه بو هوره يره وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (سی کهس خوای گه وره یارمه تیده ریانه: تیکوشه ری له ری خوا جهاد بکات، نهو بهنده یه نامهی پی دراوه خوی نازاد بکات ده یوی نرخه کی بدات، نهو کهسه ی ژن ده هیئی له بهر و خوپاراست له زینا و داوین پاکی).

نهوی هاتوو ده باره ی بریندار بوون له ری خوا

۲۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِيْمَنْ يُكَلِّمُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

۱۶۵۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يُكَلِّمُ أَحَدٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَنْ يُكَلِّمُ فِي سَبِيلِهِ، إِلَّا جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ اللَّوْنُ لَوْنُ الدَّمِ، وَالرَّيْحُ رِيحُ الْمَسْكِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رَوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نه بو هوره يره وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هیچ کهسی نه بریندار بووی

له ریتی خوا، خوا نه زانی کئی له ریتی خوا بریندار ده کریت، ئیلا روژی قیامت که دیت برینه کهی خوینی لی ده چۆری رهنگه کهی رهنگی خوینه و بۆنه کهی بۆنی میسکه).

۱۶۵۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا رَوْحُ بْنُ عُبَادَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ جُرَيْجٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ مُوسَى، عَنْ مَالِكِ بْنِ يُحَايِرٍ، عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ قَاتَلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ مِنْ رَجُلٍ مُسْلِمٍ فَوَاقٍ نَاقَةٍ وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ، وَمَنْ جُرِحَ جُرْحًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ نُكِبَ نَكْبَةً، فَإِنَّهَا تَجِيءُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَأَغْزَرٍ مَا كَانَتْ لَوْنُهَا الزَّعْفَرَانُ وَرِيحُهَا كَالْمِسْكِ.

واته: له (معادی کوری جه به له وه ره زای خوی لی بی ده گیر نه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (هر موسولمانی نه وهندهی دوشینی و شتری له پیتناوی خوی گه وردها بجه نگیته به هه شتی بو مسوگر ده بیت، وه هه رکه سی بریندار بی یان توشی لیتقه ومانی بی له رتیگی خوی گه وردها، نه وه له روژی قیامتدا که هات برینه کهی خوینی لی ده تکی رهنگه کهی وه که زه عفهران زه رده، به لام بۆنه کهی وه بۆنی میسک وایه).

نه وهی هاتوو ده بارهی چ کرده وهیه چاکرینه

۲۲ - بَابُ مَا جَاءَ أَيُّ الْأَعْمَالِ أَفْضَلُ

۱۶۵۸ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدَةُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: سُمِلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيُّ الْأَعْمَالِ أَفْضَلُ، أَوْ أَيُّ الْأَعْمَالِ خَيْرٌ؟ قَالَ: إِيمَانٌ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ، قِيلَ: ثُمَّ أَيُّ شَيْءٍ؟ قَالَ: الْجِهَادُ سَنَامُ الْعَمَلِ، قِيلَ: ثُمَّ أَيُّ شَيْءٍ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: ثُمَّ حَجٌّ

مَبْرُورٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، قَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نهبو هورهیره رهزای خوای لى بى ده گپنهوه، که فهرموویه تی: پرسیار کرا له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، چ کردوهیه چاکترینه؟ فهرمووی: (باوه پهیستان به خواو به پیغه مبهره کهی)، وترا: له پاش نهوه؟ فهرمووی: (جیهاد کردن چله پۆیهی کرده کانه)، وترا: له پاش نهوه نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم؟ فهرمووی: (له پاشدا حه جی وهرگیراو).

دلتیابن دهرگا کانی بههشت وان له ژیر سیبهری شمشیر کاندای

۲۳ - بَابُ مَا ذُكِرَ أَنَّ أَبْوَابَ الْجَنَّةِ تَحْتَ ظِلَالِ السُّيُوفِ

۱۶۵۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ سُلَيْمَانَ الضُّبَيْعِيُّ، عَنْ أَبِي عِمْرَانَ الْجَوْنِيِّ، عَنْ أَبِي بَكْرٍ بْنِ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبِي، بِحَضْرَةِ الْعَدَوِّ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ أَبْوَابَ الْجَنَّةِ تَحْتَ ظِلَالِ السُّيُوفِ، فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ رَثٌ الْهَيْئَةِ: أَأَنْتَ سَمِعْتَ هَذَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَذْكُرُهُ؟ قَالَ: نَعَمْ، فَرَجَعَ إِلَى أَصْحَابِهِ، فَقَالَ: أَقْرَأُ عَلَيْكُمُ السَّلَامَ، وَكَسَرَ جَفْنَ سَيْفِهِ، فَضَرَبَ بِهِ حَتَّى قُتِلَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ جَعْفَرِ بْنِ سُلَيْمَانَ الضُّبَيْعِيِّ. وَأَبُو عِمْرَانَ الْجَوْنِيُّ: اسْمُهُ عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ حَبِيبٍ. وَأَبُو بَكْرٍ بْنُ أَبِي مُوسَى، قَالَ أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ: هُوَ اسْمُهُ.

واته: له نهبو به کرى کورپی نهبو موسای شه شعیره وه رهزای خوای لى بى ده گپنهوه، که فهرموویه تی: بهرام بهر به دوژمن وه ستابوین بو خۆم گویم له باوکم بوو ده یفه رموو: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (دلتیابن دهرگا کانی بههشت وان له ژیر سیبهری شمشیر کاندای). پیاو یکی شپۆ له وتی: تۆ خۆت گویت له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو نه مهی فهرموو،

فهرمووی: بهلّی، کابرا گهراپهوه بۆلای هاوړپیکانی، سلاوی خوا حافیزی لیکردن و، کیتلانی شمشیړه کهی شکاندو، دهستی کرد به شهړه شمشیړ ههتا کوژرا.

نهوهی هاتووه دهربارهی چاکترین کهس کینه

۲۴ - بَابُ مَا جَاءَ أَيُّ النَّاسِ أَفْضَلُ

۱۶۶۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو عَمَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ، عَنِ الْأَوْزَاعِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الزُّهْرِيُّ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَزِيدَ اللَّثَّيْنِيِّ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: سُمِلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيُّ النَّاسِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: رَجُلٌ يُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، قَالُوا: تُمْ مَنْ؟ قَالَ: تُمْ مُؤْمِنٌ فِي شُعْبٍ مِنَ الشَّعَابِ يَتَّقِي رَبَّهُ وَيَدْعُ النَّاسَ مِنْ شَرِّهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو سه عیدی خودریهوه رهزای خوای لى بى ده گپرنهوه، که فهرموویته: پرسیار کرا له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، چاکترین کهس کتیه؟ فهرمووی: (کهسێکه له پیناوی خوادا بهسه و مالی جهاد بکات)، وتیان: لهپاش نهو؟ فهرمووی: (لهپاشدا باوهرداری له شیوی له شیوه کاندایه خوا بترسی و، خه لک له خراپه ی به دوورین).

دهرباره ی خیر و پاداشتی شهید

۲۵ - بَابُ فِي ثَوَابِ الشَّهِيدِ

۱۶۶۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاذُ بْنُ هِشَامٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ قَتَادَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ يَسْرُهُ أَنْ يَرْجَعَ إِلَى الدُّنْيَا غَيْرَ الشَّهِيدِ، فَإِنَّهُ يُحِبُّ أَنْ

يَرْجِعُ إِلَى الدُّنْيَا، يَقُولُ: حَتَّى أَقْتُلَ عَشَرَ مَرَّاتٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، يَمَّا يَرَى يَمَّا أَعْطَاهُ اللَّهُ مِنَ الْكَرَامَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که فەرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (هیچ که سی نیه له خه لکی به ههشت پیتی خۆش بی بگه پیتته وه بۆ دنیا جگه له شهید، بنگومان شهید پیتی خۆشه بگه پیتته وه بۆ دنیا)، دهیفرموو: (ههتا ده جار شهید ببی له ریی خوا، له کاتی که ده بیینی خوای گه وه نه وه موو ریز و کهرامه تهی پی به خشیوه).

١٦٦٢ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ بِمَعْنَاهُ.

١٦٦٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: حَدَّثَنَا نُعَيْمُ بْنُ حَمَادٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا بَقِيَّةُ بْنُ الْوَلِيدِ، عَنْ بَجْرِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ خَالِدِ بْنِ مَعْدَانَ، عَنِ الْمُقْدَامِ بْنِ مَعْدِي كَرِبٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لِلشَّهِيدِ عِنْدَ اللَّهِ سِتُّ خِصَالٍ: يُغْفَرُ لَهُ فِي أَوَّلِ دَفْعَةٍ، وَيَرَى مَقْعَدَهُ مِنَ الْجَنَّةِ، وَنَجَارُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَيَأْمَنُ مِنَ الْقَرْعِ الْأَكْبَرِ، وَيُوضَعُ عَلَى رَأْسِهِ تَاجُ الْوَقَارِ، الْيَاقُوتَةُ مِنْهَا خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا، وَيُزَوَّجُ اثْنَتَيْنِ وَسَبْعِينَ زَوْجَةً مِنَ الْحُورِ الْعِينِ، وَيُسَقَّعُ فِي سَبْعِينَ مِنْ أَقَارِبِهِ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له میقدامی کوری مهعدی کهریه وه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که فەرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (شهید لای خوا شەش بههری هیه: له گه ل یه کهم دلۆیه خۆینی که لیبی ده رژی خوا لیبی خۆش ده بی، شوینی خۆی له به ههشتا نشان ده دری، له سزای گۆر رزگاری ده بی، له ترس

سنن الترمذی بهر گئی دووهم - پاسبه کانی گهورهیی تیکوشان له پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم

و له‌رزی گه‌وره‌ی رۆژی قیامت پارێزراو ده‌بی، تاجی و یقار و ریز ده‌خزیتته سه‌ر سه‌ری، ده‌نکه یاقوتیکی نه‌و تاجه چاکتره له هه‌موو دونیاو نه‌وه‌ی که تییدایه، هه‌فتاو دوو حۆری به‌هه‌شتی لی ماره ده‌کری، تکاو شه‌فاعه‌ت بو حه‌فتا که‌س له‌که‌سوکاری وه‌رده‌گیری).

نه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی گه‌وره‌یی پاسبه‌وانی سه‌ر سنور

۲۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الْمُرَاطِ

۱۶۶۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي التَّضَرِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو النَّضْرِ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: رِبَاطُ يَوْمٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا، وَمَوْضِعُ سَوْطٍ أَحَدِكُمْ فِي الْجَنَّةِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا، وَلِرَوْحَةٍ يَرْوَحُهَا الْعَبْدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ لَعْدَوَةٍ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له سه‌هلی کوری سه‌عه‌ده وه‌زای خ‌وای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه مبه‌ر صلی الله علیه وسلم فەر‌موویه‌تی: (رۆژی پاسبه‌وانی سه‌ر سنوری ولاتی نی‌سلام له‌پتی خوا له هه‌موو دونیاو نه‌وه‌ی که تییدایه چاکتره، شوینی قامچی هه‌ر یه‌کی له‌نیوه له‌به‌هه‌شتدا چاکتره له هه‌موو دونیاو نه‌وه‌ی که تییدایه، جیهادی سه‌ر له به‌یانی یان سه‌ر له نی‌واره‌ی به‌نده‌یه له‌پتی خوا له هه‌موو دونیاو نه‌وه‌ی که تییدایه چاکتره).

۱۶۶۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُنْكَدِرِ، قَالَ: مَرَّ سَلْمَانُ الْفَارِسِيُّ بِشُرْحَيْلِ بْنِ السَّمْعَطِ وَهُوَ فِي مُرَاطٍ لَهُ، وَقَدْ شَقَّ عَلَيْهِ وَعَلَى أَصْحَابِهِ، قَالَ: أَلَا أُحَدِّثُكَ يَا ابْنَ السَّمْعَطِ بِحَدِيثٍ سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَالَ: بَلَى، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ يَقُولُ: رِبَاطُ يَوْمٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَفْضَلُ، وَرَبَّيْمَا قَالَ: خَيْرٌ، مِنْ صِيَامِ شَهْرِ وَقِيَامِهِ، وَمَنْ مَاتَ فِيهِ وَقِيَّةُ الْقَبْرِ، وَنَمِيَ لَهُ عَمَلُهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: سه لمانی فارسی ره زای خوای لى بى دای به لای شوره حبیلی کورى (سمط) دا له وکاته دا سه ننگه رى گرتبوو له دوژمن، قورس و گران بوو له سهر خوى و هاوړیکانى، سه لمان فهرمووى: نهى کورى (سمط) هوښیاره نایا فهرمايشتیکی پیغه مبهرى خودات صلی الله علیه وسلم بو نه گيرمه وه که بو خۆم گویم لى بوو؟ وتى: به لى، فهرمووى: بو خۆم گویم له پیغه مبهرى خوا صلی الله علیه وسلم بوو دهی فهرموو: (روژى پاسه وانی سهر سنورى ولاتى نیسلام له پرتى خوا چاکتره له مانگى روژوو به شه ونویژى شه وه کانی وه، ههر که سى بمرى له کاتى پاسه وانی سهر سنورى خاکی موسولماناندا له فیتنه و سزای گوړ پاریزراو دهییت، کرده وه کانی هه تا روژى قیامت ههر له زیاد بووندان و نهش و نما ده که ن).

١٦٦٦ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ زَافِعٍ، عَنْ سُمَيٍّ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ لَقِيَ اللَّهَ بِغَيْرِ أَثَرٍ مِنْ جِهَادٍ لَقِيَ اللَّهَ وَفِيهِ ثَلَمَةٌ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ الْوَلِيدِ بْنِ مُسْلِمٍ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ زَافِعٍ وَإِسْمَاعِيلَ بْنِ زَافِعٍ قَدْ ضَعَّفَهُ بَعْضُ أَصْحَابِ الْحَدِيثِ وَسَمِعْتُ مُحَمَّدًا يَقُولُ: هُوَ ثِقَةٌ مُقَارِبُ الْحَدِيثِ. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَحَدِيثُ سَلْمَانَ إِسْنَادُهُ لَيْسَ بِمُتَّصِلٍ، مُحَمَّدُ بْنُ الْمُنَكْدِرِ لَمْ يُدْرِكْ سَلْمَانَ الْفَارِسِيَّ وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ أَيُّوبَ بْنِ مُوسَى، عَنْ مَكْحُولٍ، عَنْ شَرَحْبِيلَ بْنِ السَّمْطِ، عَنْ سَلْمَانَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له شه بو هوره بیره وه ره زای خوای لى بى ده گيرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهرى خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (ههر که سى به بى شوینه واری

جیهاد و تیکوژان بگات به خوای گه وره نهوه به که موکوریه وه دهگات به خوا).

۱۶۶۷ - (حسن) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْحَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو عَقِيلٍ، زُهْرَةُ بْنُ مَعْبُدٍ عَنْ أَبِي صَالِحٍ، مَوْلَى عُثْمَانَ قَالَ: سَمِعْتُ عُثْمَانَ وَهُوَ عَلَى الْمِنْبَرِ يَقُولُ: إِنِّي كَتَمْتُكُمْ حَدِيثًا سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَرَاهِيَةً تَقَرُّقُكُمْ عَنِّي، ثُمَّ بَدَأَ لِي أَنْ أُحَدِّثَكُمْوَهُ لِيُخْتَارَ امْرُؤٌ لِنَفْسِهِ مَا بَدَأَ لَهُ، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: رِبَاطُ يَوْمٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ يَوْمٍ فِيمَا سِوَاهُ مِنَ الْمَنَازِلِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَقَالَ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ: أَبُو صَالِحٍ مَوْلَى عُثْمَانَ: اسْمُهُ بُرْكَانُ.

واته: پیتشهوا (عثمان) رهزای خوای لى بى له سهه مینبهه فهرمووی: فهرموودهیه که بیستوه له پیغه مبهه ری خوا صلی الله علیه وسلم لیم شار دوونه ته وه و تا ئیستا باسم نه کردوه له ترسی نه وه ی لیم دوور نه که ونه وه و برۆن بۆ پاسه وانی سهه سنور، به لām بۆم ده رکهوت بۆتان باس بکهه چاکتره، بۆ نه وه ی هه رکه سی له وه ی بۆی دانراوه هه لی بیژیری بۆ خۆی، بۆ خۆم گویم له پیغه مبهه ری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده یفه رموو: (روژی ئیشکگرتن و پاسه وانی سهه سنوری ولاتی نیسلام له پیتی خوا خیرتره له هه زار روژ خیرکردنی جگه لهو شوینه).

۱۶۶۸ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، وَأَحْمَدُ بْنُ نَصْرِ النَّيْسَابُورِيُّ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا صَفْوَانُ بْنُ عِيسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَجْلَانَ، عَنْ الْقَعْقَاعِ بْنِ حَكِيمٍ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا يَجِدُ الشَّهِيدُ مِنْ مَسِّ الْقَتْلِ إِلَّا كَمَا يَجِدُ أَحَدُكُمْ مِنْ مَسِّ الْقَرْصَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه بو هوره یه وه رهزای خوای لى بى ده گپرنه وه، که فهرموویه تی:

پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (شهید کاتی که ده کوژریت نه وهنده یه کی له نیوه میروله یه پیوه ی بدات نازاری پی ده گات).

۱۶۶۹ - (حسن) حَدَّثَنَا زِيَادُ بْنُ أَيُّوبَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ جَبَلٍ الْفَلَسْطِينِيُّ، عَنِ الْقَاسِمِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَيْسَ شَيْءٌ أَحَبَّ إِلَيَّ مِنَ قَطْرَتَيْنِ وَأَثَرَيْنِ، قَطْرَةٌ مِنْ دُمُوعٍ فِي حَشِيَّةِ اللَّهِ، وَقَطْرَةٌ دَمٍ تُهْرَاقُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَأَمَّا الْأَثَرَانِ: فَأَثَرٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَأَثَرٌ فِي فَرِيضَةٍ مِنْ فَرَائِضِ اللَّهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه بی نومامه وه رهزای خوای لی بی ده گینه وه، که فرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (هیچ شتی له لای خوا نه وهنده ی نه دوو دلۆبه و نه دوو شوینه واره خو شه ویست نه: دلۆبی فرمیسک له ترسی خوا بی و، دلۆبی خوین بریژری له پتی خوا، دوو شوینه واره کانیش: شوینه واری له پتی خوا وه ک برینداری و توز و غویار له جیهاددا...، شوینه واری ناره حه تی و بارگرانیه ک له کاتی نه بجامدانی فرهزی له فرهزه کانی خوا وه ده ستوێژ گرتن له کاتی سه رمادا به ناوی سارد...).

باسه کانی جیهاد له پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم

۲۱ - أَبْوَابُ الْجِهَادِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

دهر باره‌ی روخسه‌تی دانیشتوان خاوه‌ن بههانه‌ی شهرعی

۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرُّخْصَةِ لِأَهْلِ الْعُدْرِ فِي الْقُعُودِ

۱۶۷۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ الْجَهْضَمِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُعْتَمِرُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: ائْتُونِي بِالْكَتِفِ، أَوِ اللَّوْحِ، فَكَتَبْتُ: (لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ)، وَعَمَرُوا ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ خَلْفَ ظَهْرِهِ، فَقَالَ: هَلْ لِي مِنْ رُخْصَةٍ؟ فَتَزَلْتُ: (غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ). وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَجَابِرٍ، وَزَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ .. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ سُلَيْمَانَ التَّيْمِيِّ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ وَقَدْ رَوَى شُعْبَةُ، وَالثَّوْرِيُّ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ هَذَا الْحَدِيثَ.

واته: له بهرائی کوری عازیبه‌وه ره‌زای خوای لی بئی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمووی: (ئیسکی شانی وشر یان له‌وحده‌کم بۆ بینن) به‌فرمانی ئەو نووسەرە که ئەم ئایەتە‌ی لەسەر نووسی: (لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ). سورة النساء: ۱۴۵. واته: به‌کسان نین دانیشتوان (له جیهادی ڕیتی خودا) له‌باوه‌رداران له‌گه‌ڵ تیکۆشه‌رانی ڕینگه‌ی خودا به‌مال و گیانیان.

عه‌مری کوری ئوممی مه‌کتوم که پیاوێکی کوێر بوو له‌پشتیه‌وه دانیشتبوو، وتی: ئایا روخسه‌ت بۆ من هه‌یه؟ جا ئەم به‌شە‌ی ئایه‌که دابه‌زی: (غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ). واته: جگه له‌خاوه‌ن عوزره‌کان (نه‌خۆش، کوێر، شەل).

دهرباره‌ی نهوه‌ی دهرده‌چی بۆ جیهاد و دایک و باوکی جی دێلێ

۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ خَرَجَ فِي الْعَزْوِ وَتَرَكَ أَبَوَيْهِ

۱۶۷۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ سُفْيَانَ، وَشُعْبَةَ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ أَبِي ثَابِتٍ، عَنْ أَبِي الْعَبَّاسِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْتَأْذِنُهُ فِي الْجِهَادِ، فَقَالَ: أَلَاكَ وَالِدَانِ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: فَفِيهِمَا فَجَاهِدْ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَأَبُو الْعَبَّاسِ هُوَ الشَّاعِرُ الْأَعْمَى الْمَكِّيُّ وَاسْمُهُ: السَّائِبُ بْنُ قَرُوحٍ.

واته: له (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری عه‌مره‌وه ره‌زای خویان لێ بێ ده‌گیرنه‌وه، که فەرموویه‌تی: پیاویک هات بۆلای پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم بۆ نه‌وه‌ی مۆله‌تی بدات ب‌روات بۆ جیهاد، فەرمووی: (باوک و دایکت له‌ژیاندا ماون). وتی: به‌لێ، فەرمووی: (ده‌ی بجۆ له‌ خزمه‌تکردنی دایک و باوکتدا تیبیکۆشه). نه‌مه له‌کاتی‌کدایه که جیهاده‌که فەرزی (عین) نه‌بی، نه‌گه‌ر فەرزی (عین) بوو نه‌وه ره‌زامه‌ندی نه‌وانی ناوی.

نه‌وه‌ی هاتووه‌ دهرباره‌ی دروسته‌ پیاوی به‌ ته‌نیا بکریته کاربه‌ده‌ستی

سو‌پایه‌ک و راوانه‌ بکریت بۆ جیهاد

۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّجُلِ يُبْعَثُ وَحْدَهُ سَرِيَّةً

۱۶۷۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى النَّيْسَابُورِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَجَّاجُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ جُرَيْجٍ، فِي قَوْلِهِ: (أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ)، قَالَ: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ خُذَافَةَ بْنُ قَيْسٍ بْنِ عَدِيٍّ السَّهْمِيُّ بَعَثَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى سَرِيَّةٍ. أَخْبَرَنِي يَعْلَى بْنُ مُسْلِمٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ ابْنِ جُرَيْجٍ.

واته: له ئیبنو جوهره یجهوه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، له باره ی نهم نایه تهوه: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ). سورة النساء: ۵۹. واته: نهی کهسانیک که باوه پتان هیناوه گوێپرایه لی خواو گوێپرایه لی پیغه مبهر بن، وه پاشانیش گوێپرایه لی کاریه دهسته کانی خوتان بن.

ئیبنو جوهریج ده لیت نهم نایه تهی سه رهوه ده باره ی (عبد الله) ی کوری قهیس هاته خواره وه، له کاتی کدا که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به فرماندهی سوپایه یان له شکری رهوانه ی کرد بو غهزا - که ده بی گوێپرایه لی بن و ملکه چی بن.

ده باره ی پیاو به ته نیا سه فهر بکات دروست نیه

۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ أَنْ يُسَافِرَ الرَّجُلُ وَخَدَهُ

١٦٧٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ الصَّغِيِّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَوْ أَنَّ النَّاسَ يَعْلَمُونَ مَا أَعْلَمَ مِنَ الْوَحْدَةِ مَا سَارَ رَاكِبٌ بِلَيْلٍ يَغْنِي: وَخَدَهُ.

واته: له ئیبنو عومره وه رهزای خویان لی بی ده گێرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرماندهی: (نه گهر نه وهی من ده یانم ده باره ی نافه تی به ته نیا سه فهر کردن له شهودا خه لك بیانزانیایه هه رگیز سوار له شهوا به ته نیا ریتی نه ده کرد).

١٦٧٤ - (حسن) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ حَزْمَلَةَ، عَنْ عُمَرُو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الرَّكِيبُ شَيْطَانٌ، وَالرَّاكِبَانِ شَيْطَانَانِ، وَالثَّلَاثَةُ رَكْبٌ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ عَاصِمٍ، وَهُوَ ابْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ زَيْدٍ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، قَالَ: مُحَمَّدٌ: هُوَ ثِقَةٌ صَدُوقٌ، وَعَاصِمٌ بْنُ عُمَرَ الْعُمَرِيُّ ضَعِيفٌ فِي الْحَدِيثِ لَا أَزُوي عَنْهُ شَيْئًا، وَحَدِيثُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له عه مری کوری شوعه بیهوه، له باوکیهوه، له باپیریوه رهزای خوای لی بئی دهگیرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (سوارێ شهیتانیکه، دوو سوار دوو شهیتانن، که بوون بهسیان نهو کاته دهبن به کۆمهله - نهوه باشه، واته به تمنیا یان دوان پیکهوه سهفهه بکهن باش نیه نه گهر زیاترین چاکتره -).

نهوهی هاتوو ده باره ی مۆله تی فیل و درۆ له جهنگدا

٥ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرُّحْصَةِ فِي الْكَذِبِ وَالْخَدِيعَةِ فِي الْحَرْبِ

١٦٧٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، وَنَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ، قَالَا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عُمَرُو بْنِ دِينَارٍ، سَمِعَ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْحَرْبُ خُدْعَةٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَزَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، وَعَائِشَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَسْمَاءَ بِنْتِ زَيْدِ بْنِ السُّكَنِ، وَكَعْبِ بْنِ مَالِكٍ، وَأَنَسٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له جابیری کوری (عبد الله) وه رهزای خوای لی بئی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (جهنگ فیل و هه له خه له تاندنه).

دهرباره‌ی غه‌زاکانی پیغمبرهده صلی الله علیه وسلم، ژماره‌یان چه‌نده؟

٦ - بَابُ مَا جَاءَ فِي غَزَوَاتِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَكَمْ غَزَا؟

١٦٧٦ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَهْبُ بْنُ جَرِيرٍ، وَأَبُو دَاوُدَ الطَّيَالِسِيُّ قَالَا: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، قَالَ: كُنْتُ إِلَى جَنْبِ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ، فَقِيلَ لَهُ: كَمْ غَزَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ غَزْوَةٍ؟ قَالَ: سَبْعَ عَشْرَةَ، فَقُلْتُ: كَمْ غَزَوْتَ أَنْتَ مَعَهُ؟ قَالَ: سَبْعَ عَشْرَةَ، قُلْتُ: أَتَيْتُهُنَّ كَانَ أَوَّلُ؟ قَالَ: ذَاتُ الْعُشَيْرَةِ، أَوِ الْعُشَيْرَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه‌بو نیسحاقه‌ده ره‌زای خوای لی بی ده‌گی‌رنه‌وه، که فه‌رموویه‌تی: له‌ته‌نیشت زه‌یدی کوری نه‌رقه‌مه‌وه بووم، پی‌تی وترا: پیغمبره‌ده صلی الله علیه وسلم چه‌ند غه‌زای کردووه؟ فه‌رمووی: نه‌زوده، وتم: به‌شداری چه‌ند غه‌زات کردووه له‌خزمه‌تیدا؟ فه‌رمووی: هه‌فده، وتم: یه‌که‌م غه‌زا کامه‌یان بوو، فه‌رمووی: غه‌زای (ذَاتُ الْعُشَيْرَةِ) یان (ذَاتُ الْعُشَيْرَةِ).

دهرباره‌ی ریکه‌خستی ریزه‌کان له‌کاتی غه‌زادا

٧ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّفِِّ وَالتَّغَيَّةِ عِنْدَ الْقِتَالِ

١٦٧٧ - (ضعيف الإسناد) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حُمَيْدٍ الرَّازِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَلَمَةُ بْنُ الْفَضْلِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ قَالَ: عَبَّأَنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدْرٍ لَيْلًا. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي أَيُّوبَ. وَهَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَسَأَلْتُ مُحَمَّدَ بْنَ إِسْمَاعِيلَ عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ؟ فَلَمْ يَعْرِفْهُ، وَقَالَ: مُحَمَّدُ بْنُ إِسْحَاقَ سَمِعَ مِنْ عِكْرِمَةَ وَجِئَ رَأَيْتُهُ كَانَ حَسَنَ الرَّأْيِ فِي مُحَمَّدِ بْنِ حُمَيْدٍ الرَّازِيِّ، ثُمَّ ضَعَّفَهُ بَعْدُ.

واته: له (عبد الرحمن)ی کوری عهوفهوه رهزای خویان لی بی ده گپنهوه، که
 فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم هه ره شهو له بهدر هه
 کومه لهو له شوینی خوماندا ریزه کانی ریکخستین و ناماده ی کردین بو جهنگ.

ده باره ی پارانهوه له کاتی جهنگدا

۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الدُّعَاءِ عِنْدَ الْقِتَالِ

۱۶۷۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: حَدَّثَنَا
 إِسْمَاعِيلُ بْنُ أَبِي خَالِدٍ، عَنِ ابْنِ أَبِي أَوْفَى قَالَ: سَمِعْتُهُ يَقُولُ يَغْيِي النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ يَدْعُو عَلَى الْأَحْزَابِ، فَقَالَ: اللَّهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ، سَرِيعَ الْحِسَابِ، اهْزِمِ
 الْأَحْزَابَ، اللَّهُمَّ اهْزِمْهُمْ، وَزَلْزِلْهُمْ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ
 صَحِيحٌ.

واته: له ئیبنو نهبو نهوفاوه رهزای خوی لی بی ده گپنهوه، که فهرموویه تی:
 بو خوم گویم له پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم بوو روژی جهنگی نه حزاب
 ده پارایهوه و دوعای له دهستهو کومه له بی باوه ره کان ده کرد، ده یفه رموو:
 (خودایه! نهی دابه زنه ری قورئان، نهی موحاسه به کاری خیرا، دهسته و کومه لی
 بی باوه ران تیک بشکینه، خودایه هیز و دهسه لاتیان تیک بشکینه، بیانخه ره له رزه
 و زهله لهوه و شکستیان پی بهینه).

نموه‌ی هاتوره دهرباره‌ی نالاکانی سوپا

۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْأَلْوِيَةِ

۱۶۷۹ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُمَرَ بْنِ الْوَلِيدِ الْكِنْدِيُّ الْكُوفِيُّ، وَأَبُو كُرَيْبٍ، وَمُحَمَّدُ بْنُ رَافِعٍ قَالُوا: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ آدَمَ، عَنْ شَرِيكِ، عَنْ عَمَّارٍ يَغْنِي الدُّهْنِيَّ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ مَكَّةَ وَلِوَاؤُهُ أَبْيَضُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ يَحْيَى بْنِ آدَمَ، عَنْ شَرِيكِ وَسَأَلْتُ مُحَمَّدًا عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ فَلَمْ يَعْرِفْهُ، إِلَّا مِنْ حَدِيثِ يَحْيَى بْنِ آدَمَ، عَنْ شَرِيكِ، وَقَالَ: حَدَّثَنَا غَيْرُ وَاحِدٍ، عَنْ شَرِيكِ، عَنْ عَمَّارٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ مَكَّةَ وَعَلَيْهِ عِمَامَةٌ سَوْدَاءُ قَالَ مُحَمَّدٌ: وَالْحَدِيثُ هُوَ هَذَا. وَالذَّهْنُ بَطْنٌ مِنْ بَحِيلَةٍ، وَعَمَّارُ الدُّهْنِيُّ هُوَ عَمَّارُ بْنُ مُعَاوِيَةَ الدُّهْنِيُّ، وَيُكْنَى أَبَا مُعَاوِيَةَ وَهُوَ كُوفِيٌّ وَهُوَ ثِقَّةٌ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ.

واته: له جابیرهوه رهزای خوای لی بئی ده‌گیرنه‌وه، کاتی که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم چووه ناو شاری مه‌ککه‌وه روژی رزگارکردنی نالاکه‌ی سپی بوو، عه‌مامه‌یه‌کی ره‌شی به‌سه‌ره‌وه بوو. - له‌کاتی جه‌نگدا لیوا نیشانه‌ی که‌ژاوه‌ی سه‌رکرده‌یه، به‌لام رایه هه‌رکه‌سه بو خۆی رایه‌یه‌کی به‌ده‌سته‌وه‌یه و ده‌جه‌نگی - .

دهرباره‌ی چۆنه‌تی و ره‌نگی نالاکان

۱۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرِّايَاتِ

۱۶۸۰ - (صحيح دون قوله: مرعبة) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ زَكْرِيَّا بْنُ أَبِي زَائِدَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو يَعْقُوبَ الثَّقَفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ عُبَيْدٍ، مَوْلَى مُحَمَّدِ بْنِ الْقَاسِمِ قَالَ: بَعَثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ الْقَاسِمِ إِلَى الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ أَسْأَلُهُ عَنْ رَايَةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: كَانَتْ سَوْدَاءَ مُرَبَّعَةً مِنْ نَمْرَةٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ

عَلِيٍّ، وَالْحَارِثِ بْنِ حَسَّانَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ ابْنِ أَبِي زَائِدَةَ، وَأَبُو يَعْقُوبَ الثَّقَفِيُّ اسْمُهُ: إِسْحَاقُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، وَرَوَى عَنْهُ أَيْضًا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى.

واته: له یونوسی کورپی عوبهید بهندهی رزگار کراوی موحه ممدی کورپی قاسمه وه دهگیرنه وه، که فەرموویه تی: موحه ممدی کورپی قاسم ناردمی بۆلای به پرائی کورپی عازیب رهزای خوای لی بی ههتا دهبارهی ئالاکهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم پرسپاری لی بکه م که چۆن بووه؟ نهویش فەرمووی: ئالاکهی پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم پارچه شالیککی چوارگۆشه بوو هتلی رهش و سپی تیدا بوو.

١٦٨١ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ زَائِدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ إِسْحَاقَ وَهُوَ السَّالْحَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ حَيَّانَ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا جَعْفَرٍ لَاحِقَ بْنَ مُحَمَّدٍ يُحَدِّثُ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: كَانَتْ رَأْيَةُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَوْدَاءَ، وَلَوَازُهُ أَبْيَضَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عَبَّاسٍ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه رهزای خویان لی بی دهگیرنه وه، که فەرموویه تی: ئالاکهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم رهش بوو، لیواکهشی سپی بوو.

نهوهی هاتووه دهبارهی دروشم له کاتی جهنگدا

١١ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الشِّعَارِ

١٦٨٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْمُهَلَّبِ بْنِ أَبِي صَفْرَةَ، عَمَّنْ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِنْ بَيَّنَّكُمْ الْعَدُوُّ، فَقُولُوا: حَمَّ لَا يُنْصَرُونَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْحَوَيْ، وَهَكَذَا رَوَى بَعْضُهُمْ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ مِثْلَ رِوَايَةِ الثَّوْرِيِّ، وَرَوَى عَنْهُ عَنِ الْمُهَلَّبِ بْنِ أَبِي صَفْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا.

واته: له پیغه‌مبه‌روه صلی الله علیه وسلم ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: (نه‌گهر دوژمن به‌شه‌و له‌ناکا‌و دای به‌سه‌رتاندا و تیکه‌لا‌و بوون کوشتار ده‌ستی پی‌ کرد با دروشم و نه‌یئنی شه‌وتان (حم لَا یُنْصَرُونَ) بی‌ت.

ده‌بار‌ه‌ی چۆ‌نیه‌تی شمشیره‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم

۱۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي صِفَةِ سَيْفِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

۱۶۸۳ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ شُجَاعٍ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عُبَيْدَةَ الْحَدَّادُ، عَنْ عُثْمَانَ بْنِ سَعْدٍ، عَنِ ابْنِ سِيرِينَ، قَالَ: صَنَعْتُ سَيْفِي عَلَى سَيْفِ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ، وَزَعَمَ سَمُرَةُ أَنَّهُ صَنَعَ سَيْفَهُ عَلَى سَيْفِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَكَانَ خَفِيفًا. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَقَدْ تَكَلَّمُ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْقَطَّانُ فِي عُثْمَانَ بْنِ سَعْدٍ الْكَاتِبِ وَضَعْفُهُ مِنْ قَبْلِ حِفْظِهِ.

واته: له ئیبنو سیرینه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: شمشیره‌که‌م له‌سه‌ر شیوه‌ی شمشیره‌که‌ی سه‌موره‌ی کو‌ری جو‌ندوب دروست کرد، چونکه سه‌موره پی‌ی وابو‌و شمشیره‌که‌ی له‌سه‌ر شیوه‌ی شمشیره‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم دروست کردووه، که حه‌نه‌فی بوو.

ده‌بار‌ه‌ی به‌ روژ‌وو نه‌بوون له‌کاتی جه‌نگدا

۱۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْفِطْرِ عِنْدَ الْقِتَالِ

۱۶۸۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ، عَنْ عَطِيَّةَ بْنِ قَيْسٍ، عَنْ قَزْعَةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: لَمَّا بَلَغَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَامَ الْفَتْحِ مَرَّ الظُّهْرَانِ، فَأَذَنَّا

بِلِقَاءِ الْعَدُوِّ فَأَمَرَنَا بِالْفِطْرِ، فَأَفْطَرْنَا أَجْمَعُونَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ.

واته: له نهبو سه عیدی خودریه وه رهزای خوای لی بی ده گپړنه وه، که فرموویه تی: له سالی رزگارکردنی مه ککه دا کاتی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم گه یشته (مَرَّ الظُّهْرَانِ) - شیوئیکه له نیوان مه ککه و عه سه فاند - پتی راگه یانندین که رووبه پرووی دوژمن ده بینه وه له بهرنه وه فرمانی پی کردین به روژوو شکانندن، جا هه موومان روژوو کانون شکاند.

نوهی هاتووه ده باره ی ده رجوون له کاتی ترسدا

۱۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْخُرُوجِ عِنْدَ الْفَرَجِ

۱۶۸۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الطَّيَالِسِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ قَتَادَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ قَالَ: رَكِبَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرَسًا لِأَبِي طَلْحَةَ يُقَالُ لَهُ: مُنْدُوبٌ، فَقَالَ: مَا كَانَ مِنْ فَرَجٍ، وَإِنْ وَجَدْنَاهُ لَبَخْرًا. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ بْنِ الْعَاصِ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نهسی کوپی مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گپړنه وه، که فرموویه تی: له مه دینه هاوار و ناله یه کی ترسناک هات - وه ک بلیتی دوژمن هیرش بکاته سهر شاری مه دینه - ، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به پهله سواری نه سپه که ی نهبو (طَلْحَةَ) بوو که پییان دهوت: مه ندوب، له پیش خه لکه که وه نازایانه به ته نیا به رهو پیری هاوار و ناله که روشت بزانی چی یه، کاتی که هاته وه فرمووی: (هیچمان نه دی، یان هاوار و ناله ی ترسناکمان نه دی، به لکو نهم نه سپه نه وه ونده به هه لمته وه که شه پولی ده ریا وایه).

١٦٨٦ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، وَابْنُ أَبِي عَدِيٍّ، وَأَبُو دَاوُدَ قَالُوا: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: كَانَ فَرَجٌ بِالْمَدِينَةِ فَاسْتَعَارَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرَسًا لَنَا، يُقَالُ لَهُ: مَنْدُوبٌ، فَقَالَ: مَا رَأَيْنَا مِنْ فَرَجٍ، وَإِنْ وَجَدْنَاهُ لَبَخْرًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نه سی کوپی مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گیر نه وه، که فرموویه تی: له مه دینه هاوار و ناله یه کی ترسناک هات - وه ک بلیتی دوژمن هیترش بکاته سهر شاری مه دینه - ، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه سپیکی له نیتمه وه رگرت - نه بو (طَلْحَةَ) میتردی دایکی بوو - پیاپان دهوت: مه ندوب، به پهله سواری بوو له پیتش خه لکه که وه نازایانه به ته نیا به ره و پیری هاوار و ناله که رۆشت بزانی چی یه، کاتی که هاته وه فرمووی: (هیچمان نه دی، یان هاوار و ناله ی ترسناکمان نه دی، به لام نه م نه سپه نه وه نه ده به هه لمه ته وه شه پۆلی ده ریا وایه).

١٦٨٧ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسِ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ أَجْرَأِ النَّاسِ، وَأَجْوَدِ النَّاسِ، وَأَشْجَعِ النَّاسِ. قَالَ: وَقَدْ فَرَعَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ لَيْلَةً سَمِعُوا صَوْتًا، قَالَ: فَتَلَقَّاهُمُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى فَرَسٍ لِأَبِي طَلْحَةَ عُرِيٍّ، وَهُوَ مُتَقَلِّدٌ سَيْفَهُ، فَقَالَ: لَمْ تُرَاعُوا، لَمْ تُرَاعُوا، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَجَدْنَاهُ بَحْرًا يَعْنِي: الْفَرَسَ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نه سی کوپی مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گیر نه وه، که فرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بویرترین کهس و به خشنده ترین و سهخی ترین کهس و نازاو دلیرترین کهس بوو. فرمووی: بیگومان شه ویک له خه لکی مه دینه دهنگی هاوار و ناله یه کی ترسناکیان گووی لی بوو زۆر ترسان و شه ژان، فرمووی: خه لکه که رۆشتن به ره و پیری هاوار و ناله که پیغه مبهری خوایان

صلی الله علیه وسلم پیگه یشت له وسهره وه دهاته وه به سواری نه سپینکی نه بو (طَلْحَة) نه وهنده به پهله روشت بوو جلی نه کردبوو پشتی نه سپه که ی رووت بوو، شمشیره که ی له ملیدا بوو، فهرمووی: (مه شله ژین، مه شله ژین، هیچمان نه دی که ببیت به هو ی ترس و شله ژان، نهم نه سپه وهك شه پو لی ده ریا وایه نه وهنده گورج و گوله).

نه وه ی هاتو وه ده رباره ی دامه زراوی له کاتی جهنگدا

۱۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الثَّبَاتِ عِنْدَ الْقِتَالِ

۱۶۸۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو إِسْحَاقَ، عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ قَالَ: قَالَ لَنَا رَجُلٌ: أَفَرَزْتُمْ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَا أَبَا عُمَارَةَ؟ قَالَ: لَا وَاللَّهِ، مَا وَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَلَكِنْ وَلَّى سَرْعَانَ النَّاسِ تَلَقَّوْنَهُمْ هَوَازُنَ بِالنَّبْلِ، وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى بَعْلَتِهِ، وَأَبُو سُفْيَانَ بْنُ الْحَارِثِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ آخِذٌ بِلِجَامِهَا، وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: أَنَا النَّبِيُّ لَا كَذِبَ، أَنَا ابْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَابْنِ عُمَرَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له به رانی کورپی عازیبه وه رهزای خوای لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویته: پیاری پتی وتین: نه ی نه بو عوماره نایا نیوه هه لهاتن و راتان کرد ده وری پیغه مبهری خواتان صلی الله علیه وسلم چو لکرد؟ فهرمووی: نا سویند به (الله)، به لکو تیربارانی هه وازن نه وهنده زور بوو نه وانه ی پیشرپه ویان کردبوو گه رانه وه، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به سواری نیستره که یه وه بوو، نه بو سوفیان ره شه که ی گرتبوو، ده یفه رموو: (من پیغه مبهرم درو ناکهم، من له نه وه ی عبد المطلب م).

۱۶۸۹ - (صحیح الإسناد) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُمَرَ بْنِ عَلِيٍّ الْمُقَدَّمِيُّ الْبَصْرِيُّ، حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ سُفْيَانَ بْنِ حُسَيْنٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: لَقَدْ رَأَيْنَا يَوْمَ جُنَيْنٍ وَإِنَّ الْفُتَيْنَيْنِ لَمَوْلَيَيْنِ، وَمَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِائَةُ رَجُلٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ عُبَيْدِ اللَّهِ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نیبنو عومره وه رهزای خویان لی بی ده گپنه وه، که فهرموویه تی: بیگومان نیتمت ده بینی وه ک دوو دهسته و تاقمی پشت له یه ک هه لکردوو، سه د کهس له گهل پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم نه مابوو.

نهوهی هاتوو ده باره ی رازاند نهوهی شمشیره کان

۱۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي السُّيُوفِ وَحِلَّتِهَا

۱۶۹۰ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ صُدْرَانَ أَبُو جَعْفَرٍ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا طَالِبُ بْنُ حُجَبِرٍ، عَنْ هُودِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ جَدِّهِ مَزِيدَةَ قَالَ: دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ الْفَتْحِ وَعَلَى سَيْفِهِ ذَهَبٌ وَفِصَّةٌ، قَالَ طَالِبٌ: فَسَأَلْتُهُ عَنِ الْفِصَّةِ؟ فَقَالَ: كَانَتْ قَبِيعَةُ السَّيْفِ فِصَّةً. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ وَجَدْتُ هُودَ: اسْمُهُ مَزِيدَةُ الْعَصْرِيُّ.

واته: له مهزیده وه رهزای خوی لی بی ده گپنه وه، که فهرموویه تی: له روژی رزگار کردنی مه که کهدا کاتی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم چوو ناو شاره وه شمشیره که ی نالتون و زیوی تی گیرابوو، (طالب) فهرمووی: ده باره ی زیو لیتم پرسی؟ فهرمووی: مشتی شمشیره که ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم زیوی تی گیرابوو.

۱۶۹۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، حَدَّثَنَا وَهْبُ بْنُ جَرِيرٍ بْنِ حَازِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: كَانَتْ قَبِيعَةُ سَيْفِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ فِضَّةٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَهَكَذَا رَوَى عَنْ هَمَّامٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ، وَقَدْ رَوَى بَعْضُهُمْ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي الْحَسَنِ قَالَ: كَانَتْ قَبِيعَةُ سَيْفِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ فِضَّةٍ.

واته: له نه نه سهوه رهزای خوای لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: مشتی شمشیره که ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم زیوی تی گیرابوو.

نهو ی هاتووه ده رباره ی درع

۱۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الدَّرْعِ

۱۶۹۲ - (حسن) حَدَّثَنَا أَبُو سَعِيدٍ الْأَشْجِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ بُكَيْرٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ يَحْيَى بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنِ الزُّبَيْرِ بْنِ الْعَوَّامِ قَالَ: كَانَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دِرْعَانِ يَوْمَ أُحُدٍ، فَتَهَضَّ إِلَى الصَّخْرَةِ، فَلَمْ يَسْتَطِعْ، فَأَقْعَدَ طَلْحَةَ تَحْتَهُ، فَصَعِدَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَيْهِ حَتَّى اسْتَوَى عَلَى الصَّخْرَةِ، فَقَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: أَوْجَبَ طَلْحَةُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ صَفْوَانَ بْنِ أُمَيَّةَ، وَالسَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ.

واته: له زویتری کورپی عه وامه وه رهزای خوای لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: له روژی جهنگی نوحوددا پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دوو درعی پوښی بوو، ههستا بجیته سهر بهر دیکې گه وره نه یوتوانی، (طلحه) پشتی بو دانه واند به سهر پشتی نه ودا سهر که وته سهر بهر ده که، فهرموومی: بو خوم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده یغه فهرموو: ((طلحه) به هه شتی مسوگر

کرد).

نهوهی هاتوره ده باره‌ی کلاو و زریه

۱۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمَغْفَرِ

۱۶۹۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: دَخَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَامَ الْفَتْحِ وَعَلَى رَأْسِهِ الْمَغْفَرُ، فَقِيلَ لَهُ: ابْنُ حُطَلٍ مُتَعَلِّقٌ بِأَسْتَارِ الْكَعْبَةِ، فَقَالَ: اقْتُلُوهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ لَا نَعْرِفُ كَبِيرَ أَحَدٍ رَوَاهُ، غَيْرَ مَالِكٍ، عَنْ الزُّهْرِيِّ.

واته: له نههسی کوپی مالیکهوه ره‌زای خوای لى بى ده‌گینه‌وه، که فهرموویه‌تی: کاتی که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم چووه ناو شاری مه‌ککه‌وه له‌روژی رزگار کردنیدا کلاو و زریه‌یه‌کی له‌سه‌ردا بوو، که کلاو و زریه‌یه‌کی له‌سه‌ری داکنند، پیتی وترا: (ابْنُ حُطَلٍ) په‌نای بردۆته بهر که‌عبه، فهرمووی: (بی‌کوژن).

نهوهی هاتوره ده باره‌ی نه‌سپ

۱۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الْحَيْلِ

۱۶۹۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَيْثُرُ بْنُ الْقَاسِمِ، عَنْ حُصَيْنٍ، عَنْ الشَّعْبِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ الْبَارِقِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْحَيْلُ مَعْقُودٌ فِي نَوَاصِي الْحَيْلِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ الْأَجْرُ وَالْمَغْنَمُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عُمَرَ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَخَبْرٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَسْمَاءَ بِنْتِ يَزِيدَ، وَالْمَغْدِرَةَ بِنِ شُعْبَةَ، وَجَابِرٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ

صَحِيحٌ. وَعَزْوُهُ هُوَ ابْنُ أَبِي الْجَعْدِ الْبَارِقِيُّ، وَيُقَالُ: هُوَ عَزْوُهُ بْنُ الْجَعْدِ. قَالَ أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ: وَفَقَهُ هَذَا الْحَدِيثُ أَنَّ الْجِهَادَ مَعَ كُلِّ إِمَامٍ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ.

واته: له عوروهی باره قیهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (خیر و پاداشت و غه نیمهت بهسراوه به یاله کانی نهو نه سپهوه که ناماده کراوه بۆ جیهاد ههتا روژی قیامت).

نهوهی هاتوره ده باره ی چ جوړه نه سپی چاکه

۲۰ - بَابُ مَا جَاءَ مَا يُسْتَحَبُّ مِنَ الْحَيْلِ

۱۶۹۵ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الصَّبَّاحِ الهاشمي البصري، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شَيْبَانُ يَغْنِي ابْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِمْسَى بْنُ عَلِيٍّ ابْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يُمْنُ الْحَيْلِ فِي الشُّقْرِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ شَيْبَانَ.

واته: له نیبنو عه باسوه رهزای خویان لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (خیر و بهر ده کهت له نه سپی سوردايه).

۱۶۹۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ لُحَيْعَةَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ، عَنْ عَلِيٍّ بْنِ رَبَاحٍ، عَنْ أَبِي قَتَادَةَ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: خَيْرُ الْحَيْلِ الْأَذْهَمُ الْأَفْرَحُ الْأَزْمُ، ثُمَّ الْأَفْرَحُ الْمُحْجَلُ، طَلُقَ الْبَيْمَنِ، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ أَذْهَمَ فَكُمَيْتٌ عَلَى هَذِهِ الشَّيْءِ.

واته: له نهو قه تادهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که پیغه مبهری خوا

صلی الله علیه وسلم فەر موویه تی: (چاکترین ئەسپ ئەسپی رەشی تیرە نیوجاوانی ئەوەندە درەهەمی سپی تێدا یە، بەشی سەرەوهی لمۆزی سپیە، لەپاشدا چواربەلی سپی بیت، پەلێکی سپی نەبیت، ئەگەر ئەسپی رەشی تیر نەبوو، ئەسپی گوی و یالی سپی بی و باقیەکی سور بی).

١٦٩٧ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَهْبُ بْنُ جَرِيرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَيُّوبَ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ بِمَعْنَاهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

نەوهی هاتووە دەربارە ی چ جوړە ئەسپی باش نییە

٢١ - بَابُ مَا جَاءَ مَا يُكْرَهُ مِنَ الْخَيْلِ

١٦٩٨ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانٌ، قَالَ: حَدَّثَنِي سَلْمُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ النَّخْعِيُّ، عَنْ أَبِي زُرْعَةَ بْنِ عَمْرِو بْنِ جَرِيرٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ كَرِهَ الشَّكَالَ مِنَ الْخَيْلِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَقَدْ رَوَاهُ شُعْبَةُ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ الْحُتَيْمِيِّ، عَنْ أَبِي زُرْعَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ. وَأَبُو زُرْعَةَ بْنُ عَمْرِو بْنِ جَرِيرٍ: اسْمُهُ هَرَمٌ، حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حُمَيْدٍ الرَّازِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَرِيرٌ، عَنْ عُمَارَةَ بْنِ الْقُعْقَاعِ قَالَ: قَالَ لِي إِبْرَاهِيمُ النَّخَعِيُّ: إِذَا حَدَّثْتَنِي، فَحَدِّثْنِي عَنْ أَبِي زُرْعَةَ، فَإِنَّهُ حَدَّثَنِي مَرَّةً بِحَدِيثٍ، ثُمَّ سَأَلْتُهُ بَعْدَ ذَلِكَ بِسَنِينَ فَمَا أَخْرَمَ مِنْهُ خَرْفًا.

واتە: لە ئەبو هورەیرەو رەزای خوای لی بی دەگیرنەوه، کە پیغه مبهەر صلی الله علیه وسلم هەزی لە ئەسپی (شکال) نەبوو - (شکال) ئەسپێکە کە قاچی راستی و دەستی چەپی سپی پێوہ بی، یان دەستی راستی و قاچی چەپی سپی پێوہ بی، واتە بە پیچەوانەوہ.

دهرباره ی پیشبرکیتی نه سپ سواری

۲۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّهَانِ وَالسَّبْقِ

۱۶۹۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ وَزِيرٍ الْوَاسِطِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ يُونُسَ الْأَزْرَقِيُّ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَجْرَى الْمُضَمَّرَ مِنَ الْحَيْلِ مِنَ الْحَفِيَاءِ إِلَى ثَنِيَّةِ الْوَدَاعِ وَبَيْنَهُمَا سِتَّةُ أَمْيَالٍ، وَمَا لَمْ يُضَمَّرْ مِنَ الْحَيْلِ مِنَ ثَنِيَّةِ الْوَدَاعِ إِلَى مَسْجِدِ بَنِي زُرَيْقٍ وَبَيْنَهُمَا مِيلٌ، وَكُنْتُ فِيمَنْ أَجْرَى، فَوُتِبَ بِي فَرَسِي حَذَارًا. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَجَابِرٍ، وَعَائِشَةَ، وَأَنَسٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ الثَّوْرِيِّ.

واته: له (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری عومره وه رهزای خویان لی بی دهگیرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم پیشبرکیتی کردوه له نیتوان نه وه نه سپانه ی که دابهسته بوون له (حَفِيَاء) وه هتا (ثَنِيَّةُ الْوَدَاعِ). ههروه ها پیشبرکیتی کردوه له نیتوان نه وه نه سپانه ی که دابهسته نه بوون له (الثَّنِيَّة) وه بۆ مزگه وتی بهنی زوره یق. خوُم یه کیک بووم له وانه ی که پیشبرکیتکه ی پی کردم نه سپه کم به سه ر شورای یان دیواری مزگه وته که دا بازی دا . - (حَفِيَاء) شویتیکه له نزیک مه دینه، (ثَنِيَّةُ الْوَدَاعِ) یش هه ره له مه دینه یه .

۱۷۰۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنِ ابْنِ أَبِي ذُنْبٍ، عَنْ نَافِعِ بْنِ أَبِي نَافِعٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا سَبْقَ إِلَّا فِي نَصْلٍ، أَوْ خَفٍّ، أَوْ خَافٍ.

واته: له نه بو هوره یه وه رهزای خوی لی بی دهگیرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (پیشبرکیتی تنها له مانه دا هه یه: نه وه ی خوی

ههیه - مهبهستی و شتره - ، یان نهوهی سمی ههیه وهک تهسپ و نهوانه ی وهک نهون، یا رم و تیر و شمشی و هاوشیوهیان).

نهوهی هاتوو ده باره ی دروست نیه نیره کهر بنری له ماین

۲۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ أَنْ تُنْزَى الْحُمُرُ عَلَى الْحَيْلِ

۱۷۰۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو جَهْضَمٍ مُوسَى بْنُ سَالِمٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَبْدًا مَأْمُورًا، مَا اخْتَصَنَّا دُونَ النَّاسِ بِشَيْءٍ إِلَّا بِثَلَاثٍ: أَمَرْنَا أَنْ نُسَبِّحَ الْوُضُوءَ، وَأَنْ لَا نَأْكُلَ الصَّدَقَةَ، وَأَنْ لَا نُنْزِيَ جِمَارًا عَلَى قَرْسٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَرَوَى سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ هَذَا، عَنْ أَبِي جَهْضَمٍ، فَقَالَ: عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ وَسَمِعْتُ مُحَمَّدًا يَقُولُ: حَدِيثُ الثَّوْرِيِّ غَيْرُ مُحْفُوظٍ وَوَهَمَ فِيهِ الثَّوْرِيُّ وَالصَّحِيحُ مَا رَوَى إِسْمَاعِيلُ ابْنُ عُثَيْبٍ، وَعَبْدُ الْوَارِثِ بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ أَبِي جَهْضَمٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ.

واته: له نیبنو عه باسه وه ره زای خوا یان لى بى ده گپ نه وه، که فهرمویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بهندهیه کی فهرمان پیکراو بوو له لایهن خواوه، نیمه ی نال و بهیت هیچ حوکم و بریاریکی بو نه داوین بو نومه ته که ی نه دابی، هیچ فهرمانیکی پی نه کردوین به نومه ته که ی نه کردبی واته تاییه تمه ندیمان نیه جگه لهم سی شته دا نه بی: فهرمانی پی کردوین به ته واوی و به جوانی ده ستوێژ بگرین، سه ده که و خیر و زه کات نه خوین، نیره که ریش نه نین له ماین.

ده باره‌ی سه‌ر که وتن به‌هوی هه‌زار و نه‌داره موسولمانه کانه‌وه

۲۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِسْتِفْتَا بِصَعَالِكِ الْمُسْلِمِينَ

۱۷۰۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ يَزِيدَ بْنِ جَابِرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ أَرْطَاةَ، عَنْ جُبَيْرِ بْنِ نُفَيْرٍ، عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: ابْغُوبِي ضُعَفَاءَكُمْ، فَإِنَّمَا تُرْزَقُونَ وَتُنَصَّرُونَ بِضُعَفَائِكُمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه‌بو ده‌ردانه‌وه ره‌زای خ‌وای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فه‌رموویه‌تی: بو خ‌وم گویم له پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده‌یفه‌رموو: (هه‌ولم بو ب‌ده‌ن له‌ناو هه‌زار و لاوازه‌کان، چونکه خ‌وای گه‌وره به‌هوی په‌رستش و ته‌ق‌واو پارانه‌وه‌ی نه‌وانه‌وه ر‌وزیتان پی ده‌به‌خشی و سه‌رتان ده‌خات به‌سه‌ر دوژمناندا).

دروست نیه و لاخی سواری زه‌نگی پیوه بیت

۲۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الْأَجْرَاسِ عَلَى الْحَيْلِ

۱۷۰۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا تَصْحَبِ الْمَلَائِكَةَ رُقَّةً فِيهَا كَلْبٌ وَلَا جَرَسٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ، وَعَائِشَةَ، وَأُمِّ حَبِيبَةَ، وَأُمِّ سَلَمَةَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خ‌وای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: (مه‌لانیکه هاو‌ریه‌تی نه‌و کاروانی و ک‌ومه‌لانه‌ ناکه‌ن که سه‌گ و زه‌نگیان پی بیت).

ده باره ی کئی ده کریت به سهر کرده له جهنگدا

۲۶ - بَابُ مَا جَاءَ مَنْ يُسْتَعْمَلُ عَلَى الْحَرْبِ

۱۷۰۴ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي زَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْأَخْوَصُ بْنُ الْجَوَّابِ أَبُو الْجَوَّابِ، عَنْ يُونُسَ بْنِ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْبَرَاءِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعَثَ جَيْشَيْنِ وَأَمَرَ عَلَى أَحَدِهِمَا عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ، وَعَلَى الْآخَرِ خَالِدَ بْنَ الْوَلِيدِ، فَقَالَ: إِذَا كَانَ الْقِتَالُ فَعَلِيٌّ، قَالَ: فَافْتَتَحَ عَلِيٌّ جِصْنَاً فَأَخَذَ مِنْهُ جَارِيَةً، فَكَتَبَ مَعِيَ خَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَشِي بِهِ، فَقَدِمْتُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَرَأَ الْكِتَابَ، فَتَغَيَّرَ لَوْنُهُ، ثُمَّ قَالَ: مَا تَرَى فِي رَجُلٍ يُحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَيُحِبُّهُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ، قَالَ: قُلْتُ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ غَضَبِ اللَّهِ، وَغَضَبِ رَسُولِهِ، وَإِنَّمَا أَنَا رَسُولٌ، فَسَكَتَ. وَفِي الْبَابِ. عَنِ ابْنِ عُمَرَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ الْأَخْوَصِ بْنِ جَوَّابٍ قَوْلُهُ: يَشِي بِهِ، يَعْنِي: التَّمِيمَةَ.

واته: له بهرائه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دوو سوپای رهوانه کرد بو جهنگ، یه کتیکیان به سهر کردایه تی پیشهوا عهلی رهزای خوای لی بی نهوی تریشیان به سهر کردایه تی خالیدی کوپی وه لید رهزای خوای لی بی، فهرمووی: (نه گهر جهنگ بهریا بوو شهو به پیشهوا عهلی رهزای خوای لی بی سهر کردایه تی جهنگه که بکات)، جا پیشهوا عهلی رهزای خوای لی بی قه لایه کی رزگار کرد هه ندی ئافره تیان گرت به سه بایا یه کتیکیان هه لبارد بو خزی، خالد نامهیه کی به مندا نارد بو پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له باره ی پیشهوا عهلیه وه رهزای خوای لی بی دوو زمانی کرد، کاتی نامه که ی خالد خوینرایه وه بو پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم رهنگی تیک چوو، له پاشدا فهرمووی: (چون ده بینن پیاوی خواو پیغه مبهری خوش دهوی و خواو

پیغه مبهریش نهویان خوش دهوی؟، براءه فرمووی: منیش وتم: په ناده گرم به خوا له تورپهیی خواو له تورپهیی پیغه مبهره که، من نیردراوم، جا پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بیدهنگ بوو.

نهوی هاتووه ده باره ی پېشهوا

۲۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِمَامِ

۱۷۰۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَلَا كُلُّكُمْ رَاعٍ، وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، فَالْأَمِيرُ الَّذِي عَلَى النَّاسِ رَاعٍ، وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالرَّجُلُ رَاعٍ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ، وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْهُمْ، وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَّةٌ عَلَى بَيْتِ بَعْلِهَا، وَهِيَ مَسْئُولَةٌ عَنْهُ، وَالْعَبْدُ رَاعٍ عَلَى مَالِ سَيِّدِهِ، وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْهُ، أَلَا فِكُلُّكُمْ رَاعٍ، وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَنْسٍ، وَأَبِي مُوسَى. وَحَدِيثُ أَبِي مُوسَى غَيْرُ مُحْفُوظٍ، وَحَدِيثُ أَنْسٍ غَيْرُ مُحْفُوظٍ، وَحَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. رَوَاهُ إِبْرَاهِيمُ بْنُ بَشَّارٍ الرَّمَادِيُّ، عَنْ سُفْيَانَ بْنِ عُيَيْنَةَ، عَنْ بُرَيْدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِي بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِي مُوسَى، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَخْبَرَنِي بِذَلِكَ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ بَشَّارٍ. قَالَ مُحَمَّدٌ: وَرَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ بُرَيْدٍ، عَنْ أَبِي بُرَيْدَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا وَهَذَا أَصَحُّ. قَالَ مُحَمَّدٌ: وَرَوَى إِسْحَاقُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ مُعَاذِ بْنِ هِشَامٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنْسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ سَائِلٌ كُلَّ رَاعٍ عَمَّا اسْتَزَعَاهُ سَمِعْتُ مُحَمَّدًا يَقُولُ: هَذَا غَيْرُ مُحْفُوظٍ، وَإِنَّمَا الصَّحِيحُ عَنْ مُعَاذِ بْنِ هِشَامٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا.

واته: له نیبنو عومره وه ره زای خوايان لی بی ده گیرنه وه، که پیغه مبهری خوا

صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (ناگادار بن نثوه هه مووتان شوان و چاودیرن وه هه مووتان بهرپرسن له ژێردهسته کانتان، پیشهوا شوان و چاودیره بهسه ر خه لکه وه بهرپرسه لییان، پیاو شوان و چاودیره له ناو خانه واده کهیدا و بهرپرسه لییان، ژن شوان و چاودیره بهرپرساره له مال و مندالی میرده کهی، بنده شوان و چاودیره بهرپرساره له مالی گهرده کهی، وه نثوه هه مووتان شوان و چاودیرن وه هه مووتان بهرپرسن له ژێردهسته کانتان).

ئهوهی هاتوو دهبارهی فرمانبهرداری پیشهوا

۲۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي طَاعَةِ الْإِمَامِ

۱۷۰۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى النَّيْسَابُورِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْعِزَّارِ بْنِ حُرَيْثٍ، عَنْ أُمِّ الْحُصَيْنِ الْأَحْمَسِيَّةِ، قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُخْطَبُ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ، وَعَلَيْهِ بُرْدٌ قَدْ التَّفَعَ بِهِ مِنْ تَحْتِ إِنْطِهِ، قَالَتْ: فَأَنَا أَنْظُرُ إِلَى عَضَلَةِ عَصْدِهِ تَرْتَجُّ، سَمِعْتُهُ يَقُولُ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا اللَّهَ، وَإِنْ أُمِرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ حَبَشِيٌّ مُجَدِّعٌ فَاسْمَعُوا لَهُ، وَأَطِيعُوا مَا أَقَامَ لَكُمْ كِتَابَ اللَّهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَعِزْبَاضِ بْنِ سَارِيَةَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ، عَنْ أُمِّ حُصَيْنٍ.

واته: له ئومو حوصهینی نه همه سییه وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که فرمویه تی: بۆ خۆم گویم له پیغه مبره ری خوا صلی الله علیه وسلم بوو له حه جی مالوایدا عه بایه کی پینجاوو به خویه وه وتاری ده دا ده مبینی قۆلی ده جولاند ده یفرموو: (ئه ی خه لکینه له خوا بترسن، گو ی بگرن بۆ پیشه و او کار به دهستان و فرمانبهرداری بکه ن با بنده یه کی حه به شی لوت و گو ی بر اویش بی، ماده م به قورن ان حوکم بکات.

ملکه چی و گوێزایه لێ بۆ کهس زییه له ناهه رمانی خوادا

۲۹ - بَابُ مَا جَاءَ لَا طَاعَةَ لِمَخْلُوقٍ فِي مَعْصِيَةِ الْخَالِقِ

۱۷۰۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ عَلَى الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ فِيمَا أَحَبَّ وَكَرِهَ مَا لَمْ يُؤْمَرْ بِمَعْصِيَةٍ، فَإِنْ أُمِرَ بِمَعْصِيَةٍ فَلَا سَمْعَ عَلَيْهِ وَلَا طَاعَةَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَعِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، وَالْحَكَمِ بْنِ عَمْرِو الْعِفَارِيِّ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئیبنو عومره وه رهزای خویان لێ بێ ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (کهسی موسولمان ده بیست ملکه چی و گوێزایه لێ بیت لهو شتهی پێی خۆشه له وهش که پێی ناخۆشه، مه گهر فهرمانی به گوناوه تاوان پێ بکریت، نه گهر فهرمانی به گوناوه تاوان پێ کرا، نه وه نه ملکه چی له سه ره نه گوێزایه لێ).

دهرباره ی به شهردانی ناژه لان و لیدان و داخ کردنیان که دروست نیه

۳۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ التَّخْرِيشِ بَيْنَ الْبَهَائِمِ وَالضَّرْبِ وَالْوَسْمِ فِي الْوَجْهِ

۱۷۰۸ - (ضعيف) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ آدَمَ، عَنْ قُطَيْبَةَ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ، عَنْ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي يَحْيَى، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ التَّخْرِيشِ بَيْنَ الْبَهَائِمِ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه رهزای خویان لێ بێ ده گێرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه هی کردووه له وهی ناژه لان به شه پر بدرین.

۱۷۰۹ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي يَحْيَى، عَنْ مُجَاهِدٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ التَّخْرِيشِ بَيْنَ الْبَهَائِمِ وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَيُقَالُ: هَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ قُطَيْبَةَ، وَرَوَى شَرِيكَ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ. وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنِ أَبِي يَحْيَى. حَدَّثَنَا بِذَلِكَ أَبُو كُرَيْبٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ آدَمَ، عَنْ شَرِيكَ، وَرَوَى أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ. وَرَوَاهُ ابْنُ فَضِيلٍ، عَنْ لَيْثٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، مَرْفُوعًا وَأَبُو يَحْيَى هُوَ الْفَقَّاتُ الْكُوفِيُّ، وَيُقَالُ اسْمُهُ: زَادَانُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ طَلْحَةَ، وَجَابِرٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَعِكْرَاشِ بْنِ دُوَيْبٍ.

واته: له موجهه ده گپړنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه هی کردوه له وهی ناژه لاند به شهر بدرین.

۱۷۱۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا رَوْحُ بْنُ عُبَادَةَ، عَنِ ابْنِ جُرَيْجٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ الْوَسْمِ فِي الْوَجْهِ وَالضَّرْبِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له جابیره وه ره زای خوی لی بی ده گپړنه وه، که پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم نه هی کردوه له لیدان و داخکردنی روخساری ناژه لاند و گیانه وه ران.

دهرباره ی بالتغ بوونی مندال و که ی فهرزی له سهره

۳۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي حَدِّ بُلُوغِ الرَّجُلِ، وَمَتَى يُفْرَضُ لَهُ

۱۷۱۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْوَزِيرِ الْوَاسِطِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ يُونُسَ الْأَزْرَقِيُّ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ عُثَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ:

عَرَضْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي جَنْشٍ وَأَنَا ابْنُ أَرْبَعِ عَشْرَةَ فَلَمْ يَقْبَلْنِي، ثُمَّ عَرَضْتُ عَلَيْهِ مِنْ قَابِلٍ فِي جَنْشٍ وَأَنَا ابْنُ خَمْسِ عَشْرَةَ فَقَبِلَنِي قَالَ نَافِعٌ: فَحَدَّثْتُ بِهَذَا الْحَدِيثِ عُمَرُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ، فَقَالَ: هَذَا حَدُّ مَا بَيْنَ الصَّغِيرِ وَالْكَبِيرِ، ثُمَّ كَتَبَ أَنْ يُفْرَضَ لِمَنْ بَلَغَ الْخَمْسَ عَشْرَةَ حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ نَحْوَهُ بِمَعْنَاهُ، إِلَّا أَنَّهُ قَالَ: قَالَ عُمَرُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ هَذَا حَدُّ مَا بَيْنَ الذَّرِيَّةِ وَالْمُقَاتِلَةِ وَلَمْ يَذْكُرْ أَنَّهُ كَتَبَ أَنْ يُفْرَضَ. حَدِيثُ إِسْحَاقَ بْنِ يُونُسَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ.

واته: له ئیبنو عومره وه رهزای خویان لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: له روژی جهنگی نوخوددا چوارده سالان بووم برامه خزمهت پیغه مبعری خوا صلی الله علیه وسلم بو نه وهی به شداری جهنگه که بکه م رێگهی پی نه دام، به لام بو سالی ناینده له روژی (خندهق) دا پانزه سالان بووم برامه خزمهتی رێگهی پی دام به شداری بکه م، نه مه یان گێرایه وه بو عومهری کوری (عبد العزیز) فهرمووی: نه مه هه ددی نیوان گه وه و به چوکه، جا نامه ی نووسی بو سه رکاره کانی و ناردی بو یان که هه رکه سی ته مه نی گه یشته پانزه سال ناوی تو مار بکه ن له دیوان و فهرزی له سه ره.

نه وهی هاتو وه ده رباره ی که سی شه هید بیت و قه رزار بی

۳۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ يُسْتَشْهَدُ وَعَلَيْهِ دَيْنٌ

۱۷۱۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي قَتَادَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ سَمِعَهُ يُحَدِّثُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَامَ فِيهِمْ، فَذَكَرَ لَهُمْ: أَنَّ الْجِهَادَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَالْإِيمَانَ بِاللَّهِ أَفْضَلُ

الْأَعْمَالِ، فَقَامَ رَجُلٌ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَرَأَيْتَ إِنْ قُتِلْتُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، يُكْفَرُ عَنِّي خَطَايَايَ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: نَعَمْ، إِنْ قُتِلْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَنْتَ صَابِرٌ مُحْتَسِبٌ مُقْبِلٌ غَيْرُ مُدْبِرٍ، ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كَيْفَ قُلْتَ؟ قَالَ: أَرَأَيْتَ إِنْ قُتِلْتُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُيْكَفَرُ عَنِّي خَطَايَايَ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: نَعَمْ، وَأَنْتَ صَابِرٌ مُحْتَسِبٌ مُقْبِلٌ غَيْرُ مُدْبِرٍ، إِلَّا الدَّيْنَ، فَإِنَّ جَبْرِيلَ قَالَ لِي ذَلِكَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ، وَمُحَمَّدِ بْنِ جَحْشٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَرَوَى بَعْضُهُمْ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ سَعِيدِ الْمُقْبِرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ هَذَا. وَرَوَى يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْأَنْصَارِيُّ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنْ سَعِيدِ الْمُقْبِرِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي قَتَادَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَهَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ سَعِيدِ الْمُقْبِرِيِّ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.

واته: له نهی قهتادهوه دهگیرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نامۆزگاری هاوه لانی دهکرد، باسی نهوهی بو کردن که جیهاد له ریتی خوا و باوه پهیئان به خوا گه ورهترین کردهوهی چاکهن، پیاوی ههستایهوه وتی: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم! نه گهر له ریتی خوادا بکوژریم نهوه ده بیته که فارهتی گونا که کام و خوا لیم خوش دهبی؟ فهرمووی: (به لئی، نه گهر دامه زراو و خۆراگر بیت و پروو به پرووی دوژمن بجهنگی و پشت نه که یته جهنگ). له پاشدا پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (چیت وت؟) وتم: نه گهر له ریتی خوادا بکوژریم نهوه ده بیته که فارهتی گونا که کام و خوا لیم خوش دهبی؟ فهرمووی: (به لئی، نه گهر دامه زراو و خۆراگر بیت و پروو به پرووی دوژمن بجهنگی و پشت نه که یته جهنگ، جگه له قهرز، جبریل نهوهی پی فهرمووی).

نهوهی هاتووه ده‌بارهی ناشتی تهرمی شه‌هیده‌کان

۳۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي دَفْنِ الشُّهَدَاءِ

۱۷۱۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَزْهَرُ بْنُ مَرْوَانَ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ هِلَالٍ، عَنْ أَبِي الدَّهْمَاءِ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عَامِرٍ قَالَ: شُكِّيَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْجِرَاحَاتُ يَوْمَ أُحُدٍ، فَقَالَ: اخْفِرُوا، وَأَوْسِعُوا، وَأَخْسِنُوا، وَادْفِنُوا الْإِثْنَيْنِ وَالثَّلَاثَةَ فِي قَبْرِ وَاحِدٍ، وَقَدِّمُوا أَكْثَرَهُمْ قُرْآنًا، فَمَاتَ أَبِي، فَقَدِّمَ بَيْنَ يَدَيَّ رَجُلَيْنِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ خُبَابٍ، وَجَابِرٍ، وَأَنَسٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَرَوَى سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ وَغَيْرُهُ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ هِلَالٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عَامِرٍ. وَأَبُو الدَّهْمَاءِ: اسْمُهُ قُرْقَةُ بْنُ بُهَيْسٍ أَوْ بَيْهَسٍ.

واته: له هیشامی کوری عامیرهوه ره‌زای خوای لی بئی ده‌گیرنه‌وه، که فەرموویه‌تی: یاریده‌ده‌ران له روژی جه‌نگی نو‌حوددا هاتن سکا‌لایان هینایه لای پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم لهو هەموو کوژراوانه، وتیان: فەرمانت به چی یه؟ نه‌ویش فەرمووی: (چال بکه‌نن و فراوانی بکه‌ن و چاکی بکه‌ن و دوو دوو سی سی بیاننیزن له گو‌پیکدا، نه‌وه‌یان که زیاتر قورنانی له‌به‌ره پیتی بجه‌ن بۆ ناو گو‌پ). وتی: نه‌وکاته (عامیر) باو‌کم کوژرا بوو له‌گه‌ل دوو که‌س خرا‌نه ناو گو‌پیکه‌وه.

نهوهی هاتووه ده‌بارهی پرس و را

۳۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمَشُورَةِ

۱۷۱۴ - (ضعيف) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مُرَّةَ، عَنْ أَبِي عُبَيْدَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: لَمَّا كَانَ يَوْمُ بَدْرٍ وَجِيَءٌ بِالْأَسَارَى، قَالَ

رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا تَقُولُونَ فِي هَؤُلَاءِ الْأَسَارَى فَذَكَرَ قِصَّةَ فِي هَذَا الْحَدِيثِ طَوِيلَةً. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ، وَأَبِي أُيُوبَ، وَأَنْسِ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ وَأَبُو عُبَيْدَةَ لَمْ يَسْمَعْ مِنْ أَبِيهِ وَيُرْوَى عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: مَا رَأَيْتُ أَحَدًا أَكْثَرَ مَشُورَةً لِأَصْحَابِهِ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له (عبد الله) وه رهزای خوای لی بئی ده گپرنهوه، که فهرموویهتی: له روژی جهنگی بهردا دیله کانیان هینایه لای پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، فهرمووی: له باره ی نه م دیلانهوه ئیه ده لێن چی؟ جا راوی به سه رهاته که ی گپرایه وه.

له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بئی ده گپرنهوه، که فهرموویهتی: هیچ که سیکم نه دیوه هینده ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم پرس و رای کردبی به هاوه لانی.

ده باره ی لاشه ی دیل نا کۆر رته وه به مال و سامان

۳۵ - بَابُ مَا جَاءَ لَا تُفَادَى حِقَّةُ الْأَسِيرِ

۱۷۱۵ - (ضعيف الإسناد) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ ابْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنِ الْحَكَمِ، عَنْ مِقْسَمٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ الْمُشْرِكِينَ أَرَادُوا أَنْ يَشْتَرُوا جَسَدَ رَجُلٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ، فَأَبَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَبِيعَهُمْ إِيَّاهُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ الْحَكَمِ وَرَوَاهُ الْحَجَّاجُ بْنُ أَرْطَاةٍ أَيْضًا، عَنِ الْحَكَمِ. وَقَالَ أَحْمَدُ بْنُ الْحَسَنِ: سَمِعْتُ أَحْمَدَ بْنَ حَنْبَلٍ يَقُولُ: ابْنُ أَبِي لَيْلَى لَا يُجْتَنَبُ بِحَدِيثِهِ وَقَالَ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ: ابْنُ أَبِي لَيْلَى صَدُوقٌ، وَلَكِنْ لَا نَعْرِفُ صَحِيحَ حَدِيثِهِ مِنْ سَقِيمِهِ، وَلَا أَرَوِي عَنْهُ شَيْئًا، وَابْنُ أَبِي لَيْلَى صَدُوقٌ فَقِيهٌ، وَرَبَّمَا يَهُمُّ

فِي الْإِسْنَادِ. حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ دَاوُدَ، عَنْ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ قَالَ: فَقَهَاؤُنَا ابْنُ أَبِي لَيْلَى وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ شُبْرَمَةَ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه رهزای خویان لی بی ده گێرنه وه، که هاو بهش بو خوا دانهران و یستیان لاشه ی پیاویکی هاو بهش بو خوا دانهر بکړنه وه، به لام پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم قبولی نه کرد پتیان بفرۆشیت.

دهرباره ی پشتکردنه جهنگ له کاتی بهر هنگار بونه وده

۳۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْفِرَارِ مِنَ الرَّحْفِ

۱۷۱۶ - (ضعيف) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي زَيْدٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: بَعَثَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَرِيَّةٍ، فَحَاصَ النَّاسُ حَيْصَةً، فَقَدِمْنَا الْمَدِينَةَ، فَاجْتَبَأْنَا بِهَا وَقُلْنَا: هَلَكْنَا، ثُمَّ أَتَيْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، نَحْنُ الْفَرَارُونَ، قَالَ: بَلْ أَنْتُمْ الْعَكَازُونَ، وَأَنَا فِتْنُكُمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ يَزِيدَ بْنِ أَبِي زَيْدٍ وَمَعْنَى قَوْلِهِ: فَحَاصَ النَّاسُ حَيْصَةً، يَعْنِي: أَنَّهُمْ قَرُّوا مِنَ الْقِتَالِ، وَمَعْنَى قَوْلِهِ: بَلْ أَنْتُمْ الْعَكَازُونَ، وَالْعَكَازُ: الَّذِي يَقَرُّ إِلَى إِمَامِهِ لِيَنْصُرَهُ لَيْسَ يُرِيدُ الْفِرَارَ مِنَ الرَّحْفِ.

واته: له ئیبنو عومره وه رهزای خویان لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له گه له شکر ینکدا نار دینی بو غهزا، که جهنگ دهستی پی کرد ماویه بهرده وام بوو خه لکه که بوو به مشت و مریان که هه لپین بزیه هه لهاتن و گه پانه وه بهر وه مه دینه، منیش یه کیک بووم له وانه، کاتی که گه یشینه مه دینه له شهرماندا خۆمان دهر نه خست په شیمان بوینه وه و وتمان: چیمان کرد به خۆمان تیاچووین، له پاشدا چووین بو خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، وتمان: ئیمه له جهنگ هه لهاتووین، فهرمووی: (نه خیر، به لکو ئیوه

ده تانهوی جاریکی تر هیرش ببه نه وه سهر دوژمنه که تان، منیش له کومه له که تا نم).

ده باره ی ناشتی کوژراو ههر لهو شوینه دا که کوژراوه.

۳۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي ذَنْبِ الْقَتْلِ فِي مَقْتَلِهِ

۱۷۱۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، عَنِ الْأَسْوَدِ بْنِ قَيْسٍ، قَالَ: سَمِعْتُ نُبَيْحَا الْعَنْزِيَّ يُحَدِّثُ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: لَمَّا كَانَ يَوْمَ أُحُدٍ جَاءَتْ عَمَّتِي بِأَبِي لِتَذْفِفَهُ فِي مَقَابِرِنَا، فَنَادَى مُنَادِي رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: رُدُّوا الْقَتْلَى إِلَى مَضَاجِعِهِمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَنُبَيْحٌ ثَقَّةٌ.

واته: له جابری کوری (عبد الله) وه رهزای خوای لی بی ده گیر نه وه، که فرموویه تی: له جهنگی نو خوددا پورم هات بو نه وهی لاشه ی باو کم بباته وه له مه دینه له گوپرستانی خو ماندا بینیتن، چارده ره که ی پیغه مبههر صلی الله علیه وسلم هات، وتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرماتان پی ده کات به وهی که کوژراوه کان بگه پرینه وه و له جیگه ی خو یاندا بیانیتن - نیمه ش گه پراندنمانه وه بو جیگه ی خو یان و ههر یه که وه له جیگه ی خویدا به جل و بهرگی خو یانه وه ناشتمان واته لهو جیگه یه دا که شهید بوو بوون.

نه وهی هاتووه ده باره ی پیشوازی که سی بگه پرته وه

۳۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَلْقَى الْغَائِبِ إِذَا قَدِمَ

۱۷۱۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، وَسَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمَخْزُومِيُّ، قَالَا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنِ السَّائِبِ بْنِ يَرِيدَ قَالَ: لَمَّا قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ تَبُوكَ خَرَجَ النَّاسُ يَتْلُقُونَهُ إِلَى ثَنِيَّةِ الْوَدَاعِ، قَالَ السَّائِبُ: فَخَرَجْتُ مَعَ النَّاسِ وَأَنَا غُلَامٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له سائيبي کورې په زیده وه ده گيرنه وه، که فهرموويه تی: کاتی که پیغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم له غه زای ته بوک گه پايه وه بو مه دينه، خه لکی مه دينه چونه پيشوازی له دهر بهندی وه داع (ثنيّة الوداع)، سائيب فهرمووی: نهو کاته من مندا ل بووم له گه ل خه لکه که چووم بو پيشوازی.

دهرباره ی ده سته کوتی مالی کافران به بی جهنگ

۳۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْفِيءِ

۱۷۱۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ مَالِكِ بْنِ أَوْسٍ بْنِ الْحَدَثَانِ قَالَ: سَمِعْتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ يَقُولُ: كَانَتْ أَمْوَالُ بَنِي النَّضِيرِ مِمَّا أَقَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ، مِمَّا لَمْ يُوجِفِ الْمُسْلِمُونَ عَلَيْهِ بِحَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ، وَكَانَتْ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَالِصًا، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَغْزِلُ نَفَقَةَ أَهْلِهِ سَنَةً، ثُمَّ يَجْعَلُ مَا بَقِيَ فِي الْكُرَاعِ وَالسِّلَاحِ عُدَّةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَرَوَى سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ.

واته: له ماليکی کورې نه وسه وه ده گيرنه وه، که فهرموويه تی: بو خوم گویم له پيشهوا عومهر ره زای خوی لی بی بوو ده فهرموو: مالی (بنی نضیر) لهو مالانه بوو که خوی گه وره به (فيء) ته رخانی کردبو بو پیغه مبهره که ی، موسولمانان بوو به ده سته تانی خویان ماندو نه کردبو، هیچ نه سپ و وشتریکیان بو تاو نه دابو، به لکو به بی جهنگ ده ستیان که وتبو، به ته نها تاییه ت بوو به پیغه مبهري خواوه صلى الله

علیه وسلم، ئەویش بەشی خەرجی سالتیکی بۆ خۆی و خاوخیزانی دانا، ئەوەشی کە مایهوه چەك و ئەسپ و ولاخی سواری پێ کپری بۆ نامادەکاری لەریتی خواى گەورەدا.

باسه کانی پوښاک له پیغهمبهروهه صلی الله علیه وسلم

۲۲ - أَبُوبُ الْيَاسِرِ عَنِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

نوهی هاتوره ده باره ی ناوړېشم و زیږ

۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْحَرِيرِ وَالذَّهَبِ

۱۷۲۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ ثُمَيْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي هِنْدٍ، عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: حُرِّمَ لِبَاسُ الْحَرِيرِ وَالذَّهَبِ عَلَى ذُكُورِ أُمَّتِي وَأَجَلٌ لِأَنَائِهِمْ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ، وَعَلِيٍّ، وَعُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ، وَأَنَسٍ، وَحَدِيفَةَ، وَأُمِّ هَانِئٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَعِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ الرَّثِيمِ، وَجَابِرٍ، وَأَبِي رَجَاءَةَ، وَأَبِي عُمَرَ، وَالْبَرَاءِ. وَحَدِيثُ أَبِي مُوسَى حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بر موسای نه شعهریهوه رهزای خوی لى بى ده گپړنهوه، که پیغهمبهري خوا صلی الله علیه وسلم فېرموویه تی: (له بهرکردنی پوښاکى ناوړېشم و به کارهینانى زیږ هدرامه بو نیرینه ی نوممه تی من به لام بو مینینه ی نوممه تی من حه لاله).

۱۷۲۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاذُ بْنُ هِشَامٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ سُؤَيْدِ بْنِ عَقْلَةَ، عَنْ عُمَرَ، أَنَّهُ حُطِبَ بِالْجَابِيَةِ فَقَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْحَرِيرِ، إِلَّا مَوْضِعَ أَصْبُعَيْنِ، أَوْ ثَلَاثٍ، أَوْ أَرْبَعٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: پېشهوا عومهر رهزای خوی لى بى له جابیه ی شام وتاریدا فېرمووی:

پتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نهی کردووه له ناوړېشم جگه له نه ندازهی دوو یان سی یا چوار په نجه نه بی.

رېنگه دان به له بهر کردنی پوښاکي ناوړېشم له جه نگدا

۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرُّخْصَةِ فِي لُبْسِ الْحَرِيرِ فِي الْحَرْبِ

۱۷۲۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا تَحْمُودُ بْنُ غِيلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الصَّمَدِ بْنُ عَبْدِ الْوَارِثِ، قَالَ: حَدَّثَنَا هَمَّامٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا قَتَادَةُ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ عَوْفٍ، وَالزُّبَيْرَ بْنَ الْعَوَّامِ، شَكَا الْقَمَلَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي غَزَاةٍ لَهُمَا، فَرُخِّصَ لَهُمَا فِي قُمَصِ الْحَرِيرِ، قَالَ: وَرَأَيْتُهُ عَلَيْهِمَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نه سی کورې مالیکه موه ره زای خوی لى بى ده گپړنه وه، که له غه زایه کدا (عبد الرحمن) ی کورې عهوف و زوبیرى کورې عهوام ره زای خویان لى بى له خزمهت پتغه مبهردا صلی الله علیه وسلم سکالای حالى خویان کرد له ده ست نه سپی، نهویش رېنگه ی پیدان پوښاکي ناوړېشم له بهر بکه نه، فهرمووی: له بهر یاندا بینیم.

۳ - بَابُ

۱۷۲۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو عَمَارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ مُوسَى، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، قَالَ: حَدَّثَنَا وَاقِدُ بْنُ عَمْرٍو بْنِ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ، قَالَ: قَدِمَ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ فَأَتَيْتُهُ، فَقَالَ: مَنْ أَنْتَ؟ فَقُلْتُ: أَنَا وَاقِدُ بْنُ عَمْرٍو بْنِ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ، قَالَ: فَبَكِي، وَقَالَ: إِنَّكَ لَشَبِيهٌ بِسَعْدٍ، وَإِنَّ سَعْدًا كَانَ مِنْ أَعْظَمِ النَّاسِ وَأَطْوَلِهِمْ، وَإِنَّهُ بُعِثَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَبَّةً مِنْ دِيبَاجٍ مَنْسُوجٍ فِيهَا الذَّهَبُ، فَلَبَسَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَصَعِدَ الْمِنْبَرَ، فَقَامَ، أَوْ قَعَدَ، فَجَعَلَ النَّاسُ يَلْمِسُونَهَا، فَقَالُوا:

مَا رَأَيْنَا كَالْيَوْمِ ثَوْبًا قَطُّ، فَقَالَ: أَتَعْجَبُونَ مِنْ هَذِهِ؟ لَمَّا دِيلُ سَعْدٍ فِي الْجَنَّةِ خَيْرٌ بِمَا تَرَوْنَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له واقیدی کورې عه مری کورې ساعدی کورې (معاذ) وه ده گټړنه وه، که فهرموویه تی: نه نه سی کورې مالیک ره زای خوای لی بی هاته وه منیش چوومه خزمه تی: فهرمووی: تو کیی؟ وتم: من واقیدی کورې عه مری کورې ساعدی کورې (معاذ) م، نه نه س دهستی کرد به گریان و فهرمووی: تو زور له ساعد ده چیت، بیتگومان ساعد ره زای خوای لی بی له ناو خه لکدا گه وره ترین پله و پایه ی هه بوو، بالای له هه موو که س بهر زتر بوو، جوبه یه کیان له دیباج نارد بو پیغه مبره ی خوا صلی الله علیه وسلم رایه له که ی به ته لی ثالثون چنرابوو - پیش نه وه ی ناو ریشم حرام بی -، نه ویش له بهری کرد، له سر مینبر هه ستا یان دانیش، خه لکه که ده ستیان لی ددها سریان سوړده ما له جوانی، وتیان: هه تا نه موړ هه رگیز قوماشی نه ونده جوانان نه دیوه، پیغه مبره صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (سهرتان سوړده میتنی له جوانی نه م پوښاکه؟ خاوی یان دهسته سړه که ی ساعد له به هه شتدا له مه جوانتره که ده بینن).

دهرباره ی ریگه دان به پیاوان که پوښاک ی سوو له بهر که ن

٤ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرُّحْصَةِ فِي الثَّوْبِ الْأَخْمَرِ لِلرِّجَالِ

١٧٢٤ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْبَرَاءِ، قَالَ: مَا رَأَيْتُ مِنْ ذِي لَمَّةٍ فِي حُلَّةٍ خُمْرَاءَ أَحْسَنَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، لَهُ شَعْرٌ يَضْرِبُ مَنْكِبَيْهِ، بَعِيدٌ مَا بَيْنَ الْمَنْكِبَيْنِ لَمْ يَكُنْ بِالْقَصِيرِ وَلَا بِالطَّوِيلِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ، وَأَبِي رَمْثَةَ، وَأَبِي جُحَيْفَةَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له بهرانه وه رهزای خوای لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم پوښاکیکې سوری تازه ی له بهر دا بوو که سم نه دیوه نه وه نده جوان و پیکه وتوو بیت، قزیکې پیوه بوو دهیدا له سرشانی، بالآ مامناو هندی بوو، نه بالآی بهرز بوو نه کورته بالآش بوو.

له بهر کردنی پوښاکي عه صفه راناوی بو پیاوان دروست نيه

۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الْمُعَصْفَرِ لِلرِّجَالِ

۱۷۲۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حُنَيْنٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَلِيٍّ قَالَ: نَهَانِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ لُبْسِ الْقَمِيصِ، وَالْمُعَصْفَرِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَحَدِيثُ عَلِيٍّ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له پيشهوا عهليه وه رهزای خوای لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له بهر کردنی پوښاکي ناوړیشمی قهسی و عه صفه راناوی - نه وهی به گیای گه زنه رهنګ ده کریت - لی قه ده غه کردم.

نوهی هاتووه ده رباره ی له بهر کردنی پوښاکي فهر

۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي لُبْسِ الْفِرَاءِ

۱۷۲۶ - (حسن) حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ مُوسَى الْفَرَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَيْفُ بْنُ هَارُونَ الْبُرْجُمِيُّ، عَنْ سُلَيْمَانَ التَّيْمِيِّ، عَنْ أَبِي عَثْمَانَ، عَنْ سَلْمَانَ قَالَ: سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ السَّمَنِ وَالْجَبْنِ وَالْفِرَاءِ، فَقَالَ: الْحَلَالُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ، وَالْحَرَامُ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ، وَمَا سَكَتَ عَنْهُ فَهُوَ مِمَّا عَفَا عَنْهُ. وَفِي الْبَابِ عَنِ الْمُغِيرَةِ.

وَهَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مَرْفُوعًا إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَرَوَى سُفْيَانُ، وَغَيْرُهُ، عَنْ سُلَيْمَانَ التَّيْمِيِّ، عَنْ أَبِي عَثْمَانَ، عَنْ سَلْمَانَ قَوْلَهُ وَكَأَنَّ الْحَدِيثَ الْمَوْقُوفَ أَصَحُّ وَسَأَلْتُ الْبُخَارِيَّ عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ، فَقَالَ: مَا أَرَاهُ مُحْفُوظًا، رَوَى سُفْيَانُ، عَنْ سُلَيْمَانَ التَّيْمِيِّ، عَنْ أَبِي عَثْمَانَ، عَنْ سَلْمَانَ مَوْقُوفًا، قَالَ الْبُخَارِيُّ: وَسَيَفِي بَنُ هَارُونَ مُقَارِبُ الْحَدِيثِ، وَسَيَفِي بَنُ مُحَمَّدٍ عَنْ عَاصِمٍ ذَاهِبُ الْحَدِيثِ.

واته: له سه لمانه وه ره زای خوای لی بی ده گټړنه وه، که فهرموویه تی: سه باره ت به چه وری و په نیر و فهر و پرسیار کړا له پټغه مېرود صلی الله علیه وسلم؟ فهرمودی: (هه رچی خوای گوره له قورثانه کهیدا به حه لالی داناره نه وه حه لاله، وه هه رچی خوای گوره له قورثانه کهیدا به حهرامی داناره نه وه حهرامه هه تا هه تایه، نه وه شتی که ناوی نه برودو و لی بی ده نگ بووه نه وه چاوپوښی لی کراوه و دروسته).

ده باره ی خوښه کړدنی پټسته ی مرداره وه بو

۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي جُلُودِ الْمَيْتَةِ إِذَا دُبِعَتْ

۱۷۲۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ أَبِي رَبَاحٍ، قَالَ: سَمِعْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ يَقُولُ: مَاتَتْ شَاةٌ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِأَهْلِيهَا: أَلَا نَزَعْتُمْ جِلْدَهَا، ثُمَّ دَبَعْتُمُوهُ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ.

واته: له (عطاء) ی کورې نه بو ره باحه وه ده گټړنه وه، که فهرموویه تی: بو خوږم گوټم نیبنو عه باس ره زای خویان لی بی بوو ده فهرموو: جاری مه وری مردار بوو بووه، پټغه مېرود صلی الله علیه وسلم به خاوه نه که ی فهرموو: (نه وه بوچی پټسته که یتان لی دانه مالی و خوښه ی بکن و سوودی لی و هیرگرن؟).

١٧٢٨ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، وَعَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ وَغْلَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيُّمَا إِهَابٍ دُبِعَ فَقَدْ طَهَّرَ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ، قَالُوا فِي جُلُودِ الْمَيْتَةِ: إِذَا دُبِعَتْ فَقَدْ طَهِّرَتْ. قَالَ الشَّافِعِيُّ: أَيُّمَا إِهَابٍ مَيْتَةٍ دُبِعَ فَقَدْ طَهَّرَ، إِلَّا الْكَلْبَ وَالْحَنْزِيرَ، وَاحْتَجَّ بِهَذَا الْحَدِيثِ، وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: إِنَّهُمْ كَرِهُوا جُلُودَ السِّبَاعِ وَإِنْ دُبِعَ، وَهُوَ قَوْلُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْمُبَارَكِ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ، وَالْحَمَيْدِيِّ، وَشَدَّدُوا فِي لُبْسِهَا وَالصَّلَاةِ فِيهَا قَالَ إِسْحَاقُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ: أَيُّمَا مَعْنَى قَوْلِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيُّمَا إِهَابٍ دُبِعَ فَقَدْ طَهَّرَ، جِلْدُ مَا يُؤْكَلُ لَحْمُهُ، هَكَذَا فَسَّرَهُ النَّضْرُ بْنُ شُمَيْلٍ. وَقَالَ إِسْحَاقُ: قَالَ النَّضْرُ بْنُ شُمَيْلٍ: أَيُّمَا يَقَالُ: الْإِهَابُ لِلْجِلْدِ مَا يُؤْكَلُ لَحْمُهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْمُحَبَّبِ، وَمَيْمُونَةَ، وَعَائِشَةَ. وَحَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ هَذَا وَرُوي عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ مَيْمُونَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَرُوي عَنْهُ، عَنْ سَوْدَةَ وَسَمِعْتُ مُحَمَّدًا يُصَحِّحُ حَدِيثَ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَحَدِيثَ ابْنِ عَبَّاسٍ عَنْ مَيْمُونَةَ، وَقَالَ: أَحْتَمَلُ أَنْ يَكُونَ رَوَى ابْنُ عَبَّاسٍ، عَنْ مَيْمُونَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَرَوَى ابْنُ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنْ مَيْمُونَةَ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَابْنِ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ.

واته: له نیبنو عه باسه وه ره زای خوایان لى بى ده گپړنه وه، كه فهرموويه تى: پیغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فهرموويه تى: (بیگومان هر پیسته یه خوښه بکړیت نه وه پاکه). — جگه له پیستی سه گ و بهراز و دړنده —.

۱۷۲۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ طَرِيفٍ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ فَضِيلٍ، عَنِ الْأَعْمَشِيِّ، وَالشَّيْبَانِيِّ، عَنِ الْحَكَمِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُكَيْمٍ قَالَ: أَنَا كِتَابُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنْ لَا تَنْتَفِعُوا مِنَ الْمَيْتَةِ بِإِهَابٍ وَلَا عَصَبٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَيُرْوَى عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُكَيْمٍ، عَنْ أَشْيَاحٍ لَهُ هَذَا الْحَدِيثُ وَلَيْسَ الْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُكَيْمٍ أَنَّهُ قَالَ: أَنَا كِتَابُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَبْلَ وَقَاتِهِ بِشَهْرَيْنِ وَسَمِعْتُ أَحْمَدَ بْنَ الْحَسَنِ يَقُولُ: كَانَ أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ يَذْهَبُ إِلَى هَذَا الْحَدِيثِ لِمَا ذُكِرَ فِيهِ قَبْلَ وَقَاتِهِ بِشَهْرَيْنِ، وَكَانَ يَقُولُ: كَانَ هَذَا آخِرَ أَمْرِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ تَرَكَ أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ هَذَا الْحَدِيثَ لَمَّا اضْطَرُّوا فِي إِسْنَادِهِ، حَيْثُ رَوَى بَعْضُهُمْ، فَقَالَ: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُكَيْمٍ، عَنْ أَشْيَاحٍ مِنْ جُهَيْنَةَ.

واته: له (عبد الله) كورې عوكه مېروده ده گيرنه وه، كه فرمويې ته: نامه ي پټغه مېرمان صلى الله عليه وسلم بڼه هات دوو مانگ پيش نه وه ي وهات بكات: (كه سوود ودرنه گرین له كه ولى مرداره وه بوو هدر وه ها له ره گيشى).

ده باره ي راكيشانى پوښاك به دواى خوډا دروست نيه

۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ جَرِّ الْإِزَارِ

۱۷۳۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ (ح) وَحَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، وَزَيْدُ بْنُ أَسْلَمَ، كُلُّهُمْ يُخْبِرُ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَنْظُرُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَى مَنْ جَرَّ ثَوْبَهُ خِيَلَاءَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ حُذَيْفَةَ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ،

وَسَمَرَةَ، وَأَبِي ذَرٍّ، وَعَائِشَةَ، وَهَيْبِ بْنِ مَعْقِلٍ، وَحَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثُ حَسَنٍ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) ی کورې عومهره وه رهزای خویان لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (خوای گه وره له روژی قیامه تدا سهیری که سی ناکات جل و بهرگه که ی بهدوای خویدا راکیشی بو فیز و خو به زلزانین).

دهرباره ی شوړی داوینې نافرته تان و راکیشانی بهدوای خویدا

۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي جَرِّ ذُيُولِ النِّسَاءِ

۱۷۳۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ جَرَّ ثَوْبَهُ خِلَاءَ لَمْ يَنْظُرِ اللَّهُ إِلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَقَالَتْ أُمُّ سَلَمَةَ: فَكَيْفَ يَصْنَعْنَ النِّسَاءُ بِذُيُولِهِنَّ؟ قَالَ: يُرَخِّجْنَ شِبْرًا، فَقَالَتْ: إِذَا تَنَكَّشِفُ أَفْئِدَاهُمُنَّ، قَالَ: فَيُرَخِّجُهُنَّ ذِرَاعًا، لَا يَزِدُّنَّ عَلَيْهِ. هَذَا حَدِيثُ حَسَنٍ صَحِيحٌ.

واته: له ښښو عومهره وه رهزای خویان لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (ههرکه سی جل و بهرگه که ی بهدوای خویدا راکیشی بو فیز و خو به زلزانین خوای گه وره له روژی قیامه تدا سهیری که سی ناکات)، نومو سه له مه فهرمووی: نه ی نافرته تان چی له داوینیان بکه ن؟ فهرمووی: (بستی شوړی بکه ن). فهرمووی: قاچیان درده که ویت، فهرمووی: (دهی با یه ک بال شوړی بکه ن، نابی له وه زیاتر شوړی بکه ن).

۱۷۳۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَفَّانُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ أُمِّ الْحَسَنِ، أَنَّ أُمَّ سَلَمَةَ حَدَّثَتْهُمْ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَبَّرَ لِقَاطِمَةَ شَبْرًا مِنْ نِطَاقِهَا. وَرَوَى بَعْضُهُمْ، عَنْ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ زَيْدٍ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ أُمِّهِ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ وَفِي هَذَا الْحَدِيثِ رُحْصَةٌ لِلنِّسَاءِ فِي جَرِّ الْإِزَارِ لِأَنَّهُ يَكُونُ أُسْتَرٌ لَهُنَّ.

واته: له نومو حه سندهوه رهزای خوای لی بی ده گپړنهوه، نومو سه له مه رهزای خوای لی بی بوی باس کردن، که پیتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به نه دنازی بستیکی دانا بو (نطاق) کهی (فاطمه) ی کچی). (نطاق) پوښاکیکه نافرهت له سهر سکی دایده نه پشترینه کهی له ناوهر استدا له سهری ده به سستی به شی سهره وهی شوپ ده کاته وه.

نوهی هاتووه ده باره ی له بهر کردنی پوښاکي خوری

۱۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي بُنَيِّ الصُّوفِ

۱۷۳۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَيُّوبُ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ هِلَالٍ، عَنْ أَبِي بُرْدَةَ، قَالَ: أَخْرَجَتْ إِلَيْنَا عَائِشَةُ كِسَاءً مُلَبَّدًا، وَإِزَارًا غَلِيظًا، فَقَالَتْ: قُبِضَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي هَذَيْنِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَابْنِ مَسْعُودٍ، وَحَدِيثُ عَائِشَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو بورده وه رهزای خوای لی بی ده گپړنهوه، که فمرموویه تی: عائشه رهزای خوای لی بی هات عه بایه ک و قوماشیکی نه ستوری زبری وه ک شهروالی ده هیتا نیشانی داین فمرمووی: کاتی پیتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم وه فاتی کرد نهم دوو پارچه یی له بهر دا بوو.

۱۷۳۴ - (ضعیف جدا) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَلْفُ بْنُ خَلِيفَةَ، عَنْ مُحَمَّدٍ الْأَعْرَجِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ، عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: كَانَ عَلَى مُوسَى يَوْمَ كَلَّمَهُ رَبُّهُ كِسَاءٌ صُوفٍ، وَجُبَّةٌ صُوفٍ، وَكُمَّةٌ صُوفٍ، وَسَرَائِلُ صُوفٍ، وَكَانَتْ نَعْلَاهُ مِنْ جِلْدِ جِمَارٍ مَيِّتٍ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ مُحَمَّدٍ الْأَعْرَجِ. وَحُمَيْدٌ: هُوَ ابْنُ عَلِيٍّ الْكُوفِيُّ مُنْكَرُ الْحَدِيثِ، وَحُمَيْدُ بْنُ قَيْسٍ الْأَعْرَجُ الْمَكِّيُّ صَاحِبٌ مُجَاهِدٍ ثَقَّةٌ. وَالْكُمَّةُ: الْقَلَنْسُوَّةُ الصَّغِيرَةُ.

واته: له نیبنو مهسعودهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (نهو رۆژهی که موسا قسهی له گهل پهرهردگاری کرد عهبايهك و جوبیهکی لهبهردا بوو له خوری، کلاویکی خوری لهسهردا بوو، شهروالیکی خوری لهپیدا بوو، نهعلهکانی لهپیستی گویدریژی مردوو بوو).

ئهوهی هاتوو دهبارهی میزهری رهش

۱۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْعِمَامَةِ السَّوْدَاءِ

۱۷۳۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، عَنْ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: دَخَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَكَّةَ يَوْمَ الْفَتْحِ وَعَلَيْهِ عِمَامَةٌ سَوْدَاءُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَعُمَرَ، وَابْنِ حُرَيْثٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَزَكَانَةَ. حَدِيثُ جَابِرٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له جابیرهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: لهکاتی رزگارکردنی شاری مهککهدا کاتی که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم رۆشته ناو شارهوه میزهریکی رهشی بهسهروهوه بوو.

دهرباره‌ی بهردانه‌وه‌ی میزه‌ر بو نیو هه‌ردوو شان

۱۲ - بَابُ فِي سَدْلِ الْعِمَامَةِ بَيْنَ الْكُتَيْبِ

۱۷۳۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ إِسْحَاقَ الْهَمْدَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُحَمَّدٍ الْمَدَنِيُّ، عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا اغْتَمَّ سَدَلَ عِمَامَتَهُ بَيْنَ كُتَيْبِهِ قَالَ نَافِعٌ: وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ يَسْدِلُ عِمَامَتَهُ بَيْنَ كُتَيْبِهِ، قَالَ عَبْدُ اللَّهِ: وَرَأَيْتُ الْقَاسِمَ، وَسَالِمًا يَفْعَلَانِ ذَلِكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَلَا يَصِحُّ حَدِيثُ عَلِيٍّ فِي هَذَا مِنْ قِبَلِ إِسْنَادِهِ.

واته: له نیبنو عومه‌روه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: کاتی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم میزه‌ره‌که‌ی ده‌پنجایه‌وه به‌ریدایه‌وه بو نیو هه‌ردوو شانی، نافع فهرمووی: نیبنو عومه‌ریش به هه‌مان شیوه. عوبه‌یدول‌لاش فهرمووی: قاسیم و سالییم دی نه‌وه‌یان ده‌کرد.

نه‌نگوستیله‌ی نالتون دروست نیه بو پیاوان

۱۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ خَاتَمِ الذَّهَبِ

۱۷۳۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا سَلَمَةُ بْنُ شَيْبٍ، وَالْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حُنَيْنٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ قَالَ: نَهَانِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ التَّخْتُمِ بِالذَّهَبِ، وَعَنِ لِبَاسِ الْقَيْسِيِّ، وَعَنِ الْقِرَاءَةِ فِي الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ، وَعَنِ لِبَاسِ الْمُعَصَفَرِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له پیشه‌وا عه‌لیه‌وه ره‌زای خوی لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم نه‌مانه‌ی لی قه‌ده‌غه‌کردم: له‌ده‌ستکردنی

نهنگوستیله ی زیږ، له بهرکردنی پوښاکي ناوړیشمی قهسی و عه صفه راناوی نهوه ی به گیای گه زنه رهنګ ده کړیت، ههروه ها قورنان خویندنیښ له رکوع و سه جده دا.

۱۷۳۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا يُوسُفُ بْنُ حَمَّادٍ الْمَعْنِيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ أَبِي التَّيَّاحِ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَفْصُ اللَّيْثِيِّ، قَالَ: أَشْهَدُ عَلَى عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ أَنَّهُ حَدَّثَنَا أَنَّهُ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ التَّخْتُمِ بِالذَّهَبِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَابْنِ عُمَرَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَمُعَاوِيَةَ. حَدِيثُ عِمْرَانَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَأَبُو التَّيَّاحِ: اسْمُهُ يَزِيدُ بْنُ حُمَيْدٍ.

واته: له حه فصی (اللیثی) هه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: شایه تی دده دم که عیمرانی کوری حوصه ین رهزای خوای لی بی بوی گیراینه وه و فهرمووی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له ده سترکردنی نهنگوستیله ی زیږی قه دهغه کردووه له پیاوان.

نهوه ی هاتووه ده رباره ی نهنگوستیله ی زیو

۱۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي خَاتَمِ الْفِضَّةِ

۱۷۳۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ وَهَبٍ، عَنْ يُونُسَ، عَنْ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: كَانَ خَاتَمُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ وَرَقٍ، وَكَانَ فَصُّهُ حَبَشِيًّا. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عُمَرَ، وَبُرَيْدَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: نهنگوستیله که ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له زیو بوو، نقیقه که ی حه به شی بوو.

نهوهی هاتووه ده‌بارهی چ نقیمێ باشه

۱۵ - بَابُ مَا جَاءَ مَا يُسْتَحَبُّ فِي قَصْرِ الْحَائِمِ

۱۷۴۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ غُمَرَ بْنِ عُبَيْدِ الطَّنَافِيسِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا زُهَيْرُ أَبُو حَيْثَمَةَ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: كَانَ حَائِمُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ فِضَّةٍ فَضُهُ مِنْهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نه‌ه‌سی کوری مالیکه‌وه ره‌زای خوای لى بى ده‌گیرنه‌وه، که فەرموویه‌تی: نه‌نگوستیله‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له زیو بوو، نقیمه‌که‌شی له‌خۆی بوو.

ده‌بارهی نه‌نگوستیله کردنه ده‌ستی راست

۱۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي لُبْسِ الْحَائِمِ فِي الْيَمِينِ

۱۷۴۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُبَيْدٍ الْمُخَارِبِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ مُوسَى بْنِ عُقْبَةَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَنَعَ حَائِمًا مِنْ ذَهَبٍ، فَتَخَتَّمَ بِهِ فِي يَمِينِهِ، ثُمَّ جَلَسَ عَلَى الْمِنْبَرِ، فَقَالَ: إِنِّي كُنْتُ اتَّخَذْتُ هَذَا الْحَائِمَ فِي يَمِينِي، ثُمَّ نَبَذَهُ، وَنَبَذَ النَّاسُ حَوَاتِيمَهُمْ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَجَابِرٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَعَائِشَةَ، وَأَنَسٍ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ نَحْوَ هَذَا مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ أَنَّهُ تَخَتَّمَ فِي يَمِينِهِ.

واته: له ئیبنو عومه‌روه ره‌زای خویان لى بى ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمانی دا نه‌نگوستیله‌کیان له ئالتون بو‌ دروستکردو کردیه ده‌ستی راستی، له‌پاشدا له‌سه‌ر مینبه‌ر دانیش‌ت، فەرمووی: (من نهم

ئهنگوستیله م کرده دهستی راستم، له پاشدا دهی کردو فرییدا)، خه لکه کهش
ئهنگوستیله کانیا فرییدا.

۱۷۴۲ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حُمَيْدٍ الرَّازِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَرِيرٌ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنِ الصَّلْتِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ نَوْفَلٍ، قَالَ: رَأَيْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ يَتَخَتَّمُ فِي يَمِينِهِ وَلَا إِخَالَهُ إِلَّا قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَخَتَّمُ فِي يَمِينِهِ. قَالَ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ: حَدِيثُ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنِ الصَّلْتِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ نَوْفَلٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له صهلتی کوری (عبد الله)ی کوری نهوفلهوه دهگیرنهوه، که
فرموویه تی: ئیبنو عباسم دی ئهنگوستیله دی کرده دهستی راستیهوه، وانه زانم
فرمووشی: پیتغه مبهری خوام صلی الله علیه وسلم دی ئهنگوستیله دی کرده
دهستی راستیهوه.

۱۷۴۳ - (صحیح موقوف) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَاتِمُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: كَانَ الْحَسَنُ، وَالْحُسَيْنُ يَتَخَتَّمَانِ فِي يَسَارِهِمَا. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له جعفری کوری موحه مبهدهوه، له باوکیهوه رهزای خوای لی بی
دهگیرنهوه، که فرموویه تی: ههسن و حوسهین ئهنگوستیله یان ده کرده دهستی
چه پیانهوه.

۱۷۴۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، عَنْ حَمَادِ بْنِ سَلَمَةَ، قَالَ: رَأَيْتُ ابْنَ أَبِي رَافِعٍ يَتَخَتَّمُ فِي يَمِينِهِ، فَسَأَلْتُهُ عَنْ ذَلِكَ، فَقَالَ: رَأَيْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ جَعْفَرٍ يَتَخَتَّمُ فِي يَمِينِهِ، وَقَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَخَتَّمُ فِي يَمِينِهِ قَالَ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ: هَذَا أَصَحُّ شَيْءٍ رُوِيَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي هَذَا الْبَابِ.

واته: له حه مادی کورې سه له مبهروه ره زای خواى لى بى ده گپړنه وه، که
 فرمویه تی: ئیبنو نه بو رافیعم دی نه نگوستیله ی ده کرده دهستی راستیه وه،
 له وباره وه لیم پرسی، فرموی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم
 نه نگوستیله ی ده کرده دهستی راستیه وه.

۱۷۴۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ:
 أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَنَعَ
 خَاتَمًا مِنْ وَرَقٍ، فَنَقَشَ فِيهِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ، ثُمَّ قَالَ: لَا تَنْقُشُوا عَلَيْهِ. هَذَا حَدِيثٌ
 حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَمَعْنَى قَوْلِهِ: لَا تَنْقُشُوا عَلَيْهِ، نَهَى أَنْ يَنْقُشَ أَحَدٌ عَلَى خَاتَمِهِ مُحَمَّدٌ
 رَسُولُ اللَّهِ.

واته: له نه نه سی کورې مالیکه وه ره زای خواى لى بى ده گپړنه وه، که
 فرمویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمانی دا نه نگوستیله یه کیان
 له زیو یو دروست کرد نه خشی (مُحَمَّدَ رَسُولُ اللَّهِ). له سر هر لکه نه د. له پاشدا
 فرموی: (هیچ کهس نه خشی (مُحَمَّدَ رَسُولُ اللَّهِ) له سر نه نگوستیله که ی
 هله نه که نیت).

۱۷۴۶ - (ضعيف) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سَعِيدُ بْنُ عَامِرٍ،
 وَالْحُجَّاجُ بْنُ مِنْهَالٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا هَمَّامٌ، عَنِ ابْنِ جُرَيْجٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ:
 كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا دَخَلَ الْخَلَاءَ نَزَعَ خَاتَمَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ
 صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه نه سی کورې مالیکه وه ره زای خواى لى بى ده گپړنه وه، که
 فرمویه تی: کاتى پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده چووه سر ناو
 نه نگوستیله که ی له دهستی داده که نه د.

نهوهی هاتوو ده رباره ی نه خشی نهنگوستیله

۱۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي نَقْشِ خَاتَمِ

۱۷۴۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ ثُمَامَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: كَانَ نَقْشُ خَاتَمِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُحَمَّدٌ سَطْرٌ، وَرَسُولُ سَطْرٌ، وَاللَّهُ سَطْرٌ.

واته: له نه نهسی کوری مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که
فرموویه تی: نه خشی نهنگوستیله که ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم سی
دیپ بوو: (مُحَمَّدٌ)

دیپری، (رَسُولٌ) دیپری، (اللَّهُ) دیپری - دیپری به کهم له سه ره وه (اللَّهُ)، دیپری دووهم:
(رَسُولٌ). دوا ی نهو (مُحَمَّدٌ) - .

۱۷۴۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، وَمُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيُّ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ ثُمَامَةَ، عَنْ أَنَسِ قَالَ: كَانَ نَقْشُ خَاتَمِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثَلَاثَةَ أَسْطُرٍ: مُحَمَّدٌ سَطْرٌ، وَرَسُولُ سَطْرٌ، وَاللَّهُ سَطْرٌ، وَلَمْ يَذْكُرْ مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى فِي حَدِيثِهِ: ثَلَاثَةَ أَسْطُرٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عُمَرَ. حَدِيثُ أَنَسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نهسی کوری مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که
فرموویه تی: نه خشی نهنگوستیله که ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم سی
دیپ بوو: (مُحَمَّدٌ) دیپری، (رَسُولٌ) دیپری، (اللَّهُ) دیپری.

نهو هی هاتووه ده باره ی وینه

۱۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الصُّورَةِ

۱۷۴۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا رَوْحُ بْنُ عُبَادَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ جُرَيْجٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبُو الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الصُّورَةِ فِي الْبَيْتِ، وَنَهَى عَنْ أَنْ يُصْنَعَ ذَلِكَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَأَبِي طَلْحَةَ، وَعَائِشَةَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي أَيُّوبَ. حَدِيثُ جَابِرٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له جابیره وه رهزای خوای لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه نه هی کردووه له دانان و هه لواسینی وینه له نار مالدا، ههروه ها نه هی کردووه له دروستکردنی.

۱۷۵۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ أَبِي النَّضْرِ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُثْمَةَ، أَنَّهُ دَخَلَ عَلَى أَبِي طَلْحَةَ الْأَنْصَارِيِّ يَعُودُهُ، قَالَ: فَوَجَدْتُ عِنْدَهُ سَهْلَ بْنَ حُنَيْفٍ، قَالَ: فَدَعَا أَبُو طَلْحَةَ إِنْسَانًا يَنْزِعُ نَمَطًا تَحْتَهُ، فَقَالَ لَهُ سَهْلٌ: لِمَ تَنْزِعُهُ؟ فَقَالَ: لِأَنَّ فِيهِ تَصَاوِيرَ، وَقَدْ قَالَ فِيهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا قَدْ عَلِمْتُ، قَالَ سَهْلٌ: أَوَلَمْ يَقُلْ إِلَّا مَا كَانَ رَقْمًا فِي ثَوْبٍ، فَقَالَ: بَلَى، وَلَكِنَّهُ أَطْيَبُ لِنَفْسِي. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عوبه يدولای کوری (عبد الله) ی کوری عوتبه وه ده گپړنه وه، که نه بو (طلحه) رهزای خوای لی بی نه خوش بوو چوووه بو سردانی، فهرمووی: له وکاته دا سه هلی کوری حونه یفی لی بوو، فهرمووی: نه بو (طلحه) جوړه فهرشیکي نه رمی له ژیردا بوو، بانگی کرد دهریان هینا، سه هل فهرمووی: نه وه بو چی دهریان هینا له ژیرتدا؟ فهرمووی: وینه های له سهره، خوشت چاک ده زانی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم چی فهرمووه لهو باره وه - مه بهستی له م فهرمایشته ی بوو:

(مه لانیکه ناچیته مالتیکه وه سهگ و وینهی تیدا بیته) - سههل فهرمووی: مه گهر نه یفه رموو: (جگه لهو پۆشاکه ی که نه خشی له سه ره؟ واته پۆشاکێ نه خشی له سه ره بیته دروسته). فهرمووی: به لێ، به لام ئه مه به لامه وه په سه ند تر و چاکتره.

نه وه ی هاتوو ده رباره ی وینه گره کان

۱۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمَصَوِّرِينَ

۱۷۵۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ صَوَّرَ صُورَةً عَذَّبَهُ اللَّهُ حَتَّى يَنْفُخَ فِيهَا، يَغْنِي الرُّوحَ، وَلَيْسَ بِنَافِخٍ فِيهَا، وَمَنْ اسْتَمَعَ إِلَى حَدِيثِ قَوْمٍ وَهُمْ يَقُولُونَ مِنْهُ صُبَّ فِي أُذُنِهِ الْأَثْلُكُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي جُحَيْفَةَ، وَعَائِشَةَ، وَابْنِ عُمَرَ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئیبنو عبه سه وه ره زای خویان لێ بێ ده گیرنه وه، که پیغه مبه ره صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه رکه سی له دونیادا وینه ی رۆح له به ری بکیشی، له رۆژی قیامه تدا داوای لێ ده کری رۆح بکات به بهر نه و وینه دا- بیگومان هه رگیز ناشتوانی رۆح بکات به بهریا - ، هه رکه سی گوی بگری بۆ چه ی کۆمه لێ له کاتی که نه وان نه یانه وێ و پێیان ناخۆش بێ گویی لێیان بێ نه وه له رۆژی قیامه تدا قورقوشمی سوڕۆکراوی تهاوه ده کرێته ناو کرکراگه ی هه ردوو گویچه یه وه).

نوهی هاتووه دهرباره ی گورینی رهنګی قز و ریش

۲۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْخِصَابِ

۱۷۵۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ عُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: غَيَّرُوا الشَّيْبَ وَلَا تَشَبَّهُوا بِالْيَهُودِ. وَفِي الْبَابِ عَنِ الزُّبَيْرِ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَجَابِرٍ، وَأَبِي ذَرٍّ، وَأَنْسٍ، وَأَبِي رَمْثَةَ، وَالْجَهْدَمَةِ، وَأَبِي الطُّفَيْلِ، وَجَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ، وَأَبِي جَحِيفَةَ، وَابْنِ عُمَرَ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نه يو هورديره وه رهزای خواى لى بى ده گيرنه وه، که فهرموويه تى: پیغه مبرى خوا صلی الله علیه وسلم فهرموويه تى: (رهنگی مووی سپی سهر و ریشتان بگورن و بویاخی بکهن، خوتان مه چوینن به جوله که کان).

۱۷۵۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ الْأَجْلَحِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِي الْأَسْوَدِ، عَنْ أَبِي ذَرٍّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ أَحْسَنَ مَا غُيِّرَ بِهِ الشَّيْبُ الْحِنَاءُ وَالْكَتَمُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَأَبُو الْأَسْوَدِ الدَّيْلِيُّ: اسْمُهُ ظَالِمٌ بْنُ عَمْرِو بْنِ سُفْيَانَ.

واته: له (أبو ذر) وه رهزای خواى لى بى ده گيرنه وه، که فهرموويه تى: ده گيرنه وه، که پیغه مبرى خوا صلی الله علیه وسلم فهرموويه تى: (بهراستی باشتړین شتیک مووی سپی پى بگورن خه نه و سمه یه).

دهرباره‌ی مووی سه‌ره‌تا ناوشان و نه‌رمایی گوینکان

۲۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْجُمُعَةِ وَاتِّخَاذِ الشَّعْرِ

۱۷۵۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا حُمَيْدُ بْنُ مَسْعَدَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ الثَّقَفِيُّ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَبْعَةً لَيْسَ بِالطَّوِيلِ وَلَا بِالْقَصِيرِ، حَسَنَ الْجِسْمِ، أَسْمَرَ اللَّوْنِ، وَكَانَ شَعْرُهُ لَيْسَ بِجَعْدٍ وَلَا سَبْطٍ، إِذَا مَشَى يَتَكَفَّأُ وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَالْبَرَاءِ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَجَابِرٍ، وَوَائِلِ بْنِ حُجْرٍ، وَأُمِّ هَانِيٍّ. حَدِيثُ أَنَسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ حُمَيْدٍ.

واته: له نه‌نه‌سی کوری مالیکه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فەرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم پیاویکی چوارشانه‌ی نه‌دریژ بوو نه‌کورت، جه‌سته‌ی ریک و جوان بوو، مووی سه‌ری نه‌لول و بژ بوو نه‌نهرم و خاوبوو، کاتی که رتی ده‌کرد پیتی له‌زه‌وی هه‌لده‌یری و دایده‌نا.

۱۷۵۵ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي الزِّنَادِ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: كُنْتُ أُغْتَسِلُ أَنَا وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ إِنَاءٍ وَاحِدٍ، وَكَانَ لَهُ شَعْرٌ فَوْقَ الْجُمُعَةِ وَدُونَ الْوُفْرَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَقَدْ رُويَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ، عَنْ عَائِشَةَ أَنَّهَا قَالَتْ: كُنْتُ أُغْتَسِلُ أَنَا وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ إِنَاءٍ وَاحِدٍ، وَلَمْ يَذْكُرُوا فِيهِ هَذَا الْحَرْفَ، وَكَانَ لَهُ شَعْرٌ فَوْقَ الْجُمُعَةِ وَدُونَ الْوُفْرَةِ وَإِنَّمَا ذَكَرَهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي الزِّنَادِ وَهُوَ نِقَّةٌ حَافِظٌ، كَانَ مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ يُوثِّقُهُ وَيَأْمُرُ بِالْكِتَابَةِ عَنْهُ.

واته: له عایشه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فەرموویه‌تی: من و پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌ته‌شتیکی گه‌ورده‌دا خۆمان‌شت، قژیکی

پیوه بوو نه کورت بوو نه دریژ.

نهمی کردوه له سهر شانه کردن مه گهر روژی ناروژی

۲۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّهْيِ عَنِ التَّرَجُّلِ، إِلَّا غَبَاً

۱۷۵۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُشْرَمٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عِيسَى بْنُ يُونُسَ، عَنْ هِشَامٍ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُعْقِلٍ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ التَّرَجُّلِ إِلَّا غَبَاً. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ هِشَامٍ، عَنِ الْحَسَنِ بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ.

واته: له (عبد الله) کورې موغه فقه له وه ره زای خوی لى بى ده گپړنه وه، که فرمویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نهمی کردوه له سهر شانه کردن مه گهر روژی ناروژی هه تا بو پاک و خاوینى بى بو شوق و زهوق نه بى.

نهمی هاتووه دهر باره ی چاو رشتن به کل

۲۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْاِكْتِحَالِ

۱۷۵۷ - (صحيح دون قوله: وزعم) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الطَّيَالِسِيُّ، عَنْ عَبَّادِ بْنِ مَنْصُورٍ، عَنْ عِكْرَمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: اِكْتَحِلُوا بِالْإِمْدِ فَإِنَّهُ يَخْلُو الْبَصَرَ، وَيُنْبِتُ الشَّعْرَ، وَزَعَمَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَتْ لَهُ مَكْحَلَةٌ يَكْتَحِلُ بِهَا كُلَّ لَيْلَةٍ ثَلَاثَةً فِي هَذِهِ، وَثَلَاثَةً فِي هَذِهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَابْنِ عُمرَ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ، لَا نَعْرِفُهُ عَلَى هَذَا اللَّفْظِ، إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَبَّادِ بْنِ مَنْصُورٍ حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، وَمُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى قَالََا:

حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، عَنْ عَبَادِ بْنِ مَنْصُورٍ نَحْوَهُ. وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: عَلَيْكُمْ بِالْإِيمِدِ فَإِنَّهُ يَجْلُو الْبَصَرَ وَيُنْبِتُ الشَّعْرَ.

واته: له نیبنو عه باسه وه ره زای خوا یان لی بی ده گێرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (به کلی رهش چاوتان برپژن، چونکه چاوتان پاک ده کاته وه به هیزی ده کات، ههروه ها مووی برژانگیشتان ده پوینیته وه). نیبنو عه باس پیتی وابوو پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم کل و کلدانیکی هه بوو هه موو شهوی چاوی ده پرشت، سی جار ده یهینا به هه چاویکی دا.

ئوهی هاتوو ده بارهی نهی کردن له دوو له بهر کردنه: (الصَّمَاءِ) و (الْإِحْتِبَاءِ).

٢٤ - بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّهْيِ عَنْ اسْتِمَالِ الصَّمَاءِ، وَالْإِحْتِبَاءِ فِي الثَّوْبِ الْوَاحِدِ

١٧٥٨ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْإِسْكَنْدَرَانِيُّ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنْ لَيْسَتَيْنِ: الصَّمَاءِ، وَأَنْ يَخْتَبِيَ الرَّجُلُ بِثَوْبِهِ لَيْسَ عَلَى فَرْجِهِ مِنْهُ شَيْءٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَابْنِ عُمَرَ، وَعَائِشَةَ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَجَابِرٍ، وَأَبِي أُمَامَةَ وَحَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رُوِيَ هَذَا مِنْ غَيْرِ وَجْهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.

واته: له نهو هورهیره وه ره زای خوا ی لی بی ده گێرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نهی کردوو له دوو جوړ له بهر کردن: به که م: (الصَّمَاءِ) بریتیه له وهی مروژ به پارچه قوماشی یان جلّی خوی شهته ک بدات به شیویه که نه توانی دهستی ده بهیئتیت وه ک چون منداڵ ده پێچریته وه، دووهم: (الْإِحْتِبَاءِ) بریتیه له وهی مروژ به جیچکانه وه جلّی بشالینتی به خویه وه، به بی نه وهی شتی بدات به شهرمگهی خۆیدا.

نهو هی هاتوره دهرباره ی به قز دانه دهم قز.

۲۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي مُوَاصَلَةِ الشَّعْرِ

۱۷۵۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا سُوَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَعَنَ اللَّهُ الْوَاصِلَةَ وَالْمُسْتَوْصِلَةَ، وَالْوَأْتِمَةَ وَالْمُسْتَوْصِمَةَ قَالَ نَافِعٌ: الْوَشْمُ فِي اللَّيْلِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَابْنِ مَسْعُودٍ، وَأَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَمَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ، وَمُعَاوِيَةَ.

واته: له نيبنو عومره وه رهزای خوايان لى بى ده گيرنه وه، كه فهرموويه تى: پيغه مبرى خوا صلى الله عليه وسلم فهرموويه تى: (خوای گه وه نه عله تى كروه لهو ژنه ی قز ده داته دهم قزى كه سيكى تر، وه نه عله تى كروه لهو ژنه ش كه قز ده داته دهم قزى خو، هروه ها نه عله تى كروه لهو ژنه ی كه خال ده كوتى بو كه سيكى تر، وه نه عله تى كروه لهو ژنه ش كه خالى بو ده كوتن.

سواربوونى ولاخيكي كزيانه كه ی ناوريشمى سوور بى

۲۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي رُكُوبِ الْمَيَاطِرِ

۱۷۶۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَلِيُّ بْنُ مُسْهِرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو إِسْحَاقَ الشَّيْبَانِيُّ، عَنْ أَشْعَثَ بْنِ أَبِي الشَّعْثَاءِ، عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ سُوَيْدٍ بْنِ مِقْرَنٍ، عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ قَالَ: نَهَانَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ رُكُوبِ الْمَيَاطِرِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَمُعَاوِيَةَ، وَحَدِيثُ الْبَرَاءِ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رَوَى شُعْبَةُ، عَنْ أَشْعَثَ بْنِ أَبِي الشَّعْثَاءِ نَحْوَهُ، وَفِي الْحَدِيثِ قِصَّةٌ.

واته: له بهرائى كورى عازيبه وه رهزای خوای لى بى ده گيرنه وه، كه

فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم سواربوونی و لاخیکی لی
قه دهغه کردین کۆپانه که ی ناوری شمی سوور بیّت.

نهوهی هاتوو ده باره ی فهرشی پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم

۲۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فِرَاشِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

۱۷۶۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَلِيُّ بْنُ مُسْهِرٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: إِنَّمَا كَانَ فِرَاشُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الَّذِي يَنَامُ عَلَيْهِ أَدَمٌ، حَشْوُهُ لَيْفٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ حَفْصَةَ، وَجَابِرٍ.

واته: له عائیشه وه رهزای خوای لی بئی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: نهو
فهرشی که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له سهری ده خهوت چه رمیتکی
خۆشه کراو بوو، ناواخنه که ی ریشوی دارخورما بوو.

نهوهی هاتوو ده باره ی کراس

۲۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْقُمُصِ

۱۷۶۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حُمَيْدٍ الرَّازِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو ثُمَيْلَةَ، وَالْفَضْلُ بْنُ مُوسَى، وَزَيْدُ بْنُ حُبَابٍ، عَنْ عَبْدِ الْمُؤْمِنِ بْنِ خَالِدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ قَالَتْ: كَانَ أَحَبَّ النَّيَابِ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْقَمِيصُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ الْمُؤْمِنِ بْنِ خَالِدٍ تَفَرَّدَ بِهِ، وَهُوَ مَرْوُزِيٌّ وَرَوَى بَعْضُهُمْ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ أَبِي ثُمَيْلَةَ، عَنْ عَبْدِ الْمُؤْمِنِ بْنِ خَالِدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أُمِّهِ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ.

۱۷۶۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ نَصْرِ بْنِ عَلِيٍّ الْجَهْضَمِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الصَّمَدِ بْنُ عَبْدِ الْوَارِثِ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا لَيْسَ قَمِيصًا بَدَأَ بِمِئَامِنِهِ. وَقَدْ رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ شُعْبَةَ بِهَذَا الْإِسْنَادِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ مَوْثُوقًا، وَلَا نَعْلَمُ أَحَدًا رَفَعَهُ غَيْرَ عَبْدِ الصَّمَدِ بْنِ عَبْدِ الْوَارِثِ، عَنْ شُعْبَةَ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: پینغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم کاتی پوښاکي له بهر ده کرد له لای راسته وه دهستی پی ده کرد.

که سی پوښاکینکی تازه له بهر بکات چی ده لی

۲۹ - بَابُ مَا يَقُولُ إِذَا لَيْسَ ثَوْبًا جَدِيدًا

۱۷۶۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ سَعِيدِ الْجُرَيْرِيِّ، عَنْ أَبِي نَضْرَةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا اسْتَجَدَّ ثَوْبًا سَمَّاهُ بِاسْمِهِ، عِمَامَةً، أَوْ قَمِيصًا، أَوْ رِدَاءً، ثُمَّ يَقُولُ: اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ كَمُؤْتِنِيهِ، أَسْأَلُكَ خَيْرَهُ وَخَيْرَ مَا صُنِعَ لَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَشَرِّ مَا صُنِعَ لَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ، وَابْنِ عُمَرَ. حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ يُونُسَ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْقَاسِمُ بْنُ مَالِكٍ الْمُرَبِّيُّ، عَنِ الْجُرَيْرِيِّ نَحْوَهُ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له نه بو سه عیدی خودریه وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: دهگیرنه وه، که وتویه تی: پینغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم کاتی که پوښاکینکی تازه ی له بهر ده کرد ناوی ده برد به ناوی پوښاکه که خویه وه: وه که میزه ر یان کراس یا هر پوښاکینکی تر، له پاشدا دهیفرموو: (خودایه ستایش هر بو تویه، تو منت پوښته کرده وه، داوای خیر و چاکه ی نهم پوښاکه تی لی ده کهم، وه

داوای نهو خیر و چاکه یهت لی ده کهم که بۆی دروست کراوه، وه په ناته پئی ده گرم له خراپه ی نه مهو نهو خراپه یه ی که بۆی دروست کراوه).

نهو هی هاتوره ده باره ی جبه و ههردوو خوفه که

۳۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي لُبْسِ الْجَبَّةِ وَالْحَقْنِ

۱۷۶۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا يُوسُفُ بْنُ عِيسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الْمُعِيزَةِ بْنِ شُعْبَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَبَسَ جُبَّةً رُومِيَّةً ضَيِّقَةً الْكُمَيْنِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عوروهی کورپی موغیره ی کورپی شوعبه وه، له باوکیه وه، رهزای خوا ی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم جبهیه کی رومی له بهر ده کرد قو لی جبه که ی تهسک بوو.

۱۷۶۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي زَائِدَةَ، عَنِ الْحَسَنِ بْنِ عِيَّاشٍ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ هُوَ الشَّيْبَانِيُّ، عَنِ الشَّعْبِيِّ قَالَ: قَالَ الْمُعِيزَةُ بْنُ شُعْبَةَ: أَهْدَى دَحِيَّةُ الْكَلْبِيِّ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حُقْنَيْنِ فَلَبِسَهُمَا: وَقَالَ إِسْرَائِيلُ، عَنْ جَابِرٍ، عَنْ عَامِرٍ: وَجُبَّةٌ فَلَبِسَهُمَا حَتَّى تَحْرَقَا، لَا يَذَرِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَذْكِيَّ هَذَا أَم لَا. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ وَأَبُو إِسْحَاقَ: اسْمُهُ سُلَيْمَانُ، وَالْحَسَنُ بْنُ عِيَّاشٍ هُوَ أَخُو أَبِي بَكْرٍ بْنِ عِيَّاشٍ.

واته: له شهعبیه وه ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: موغیره ی کورپی شوعبه وه فهرمووی: دیچه ی که لپی جوتی خوفی به دیاری نارد بۆ پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، نهویش له پیتی کرد. له عامیره وه هاتوره، که جبهیه کی بۆ نارد له بهری کرد ههتا درآ له بهریدا، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نهیزانی خوفه کان له

پیستی نازله لی سهربراو بوون یان نا واته یا له پیستی نازله لی مرداره وه بوو بوون.

نوهی هاتووه دهرباره ی توند کړدنی ددان به زیر

۳۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي شَدِّ الْأَسْنَانِ بِالذَّهَبِ

۱۷۷۰ - (حسن) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ هَاشِمٍ بْنُ الرَّيْدِ، وَأَبُو سَعْدٍ الصَّاعِقِيُّ، عَنْ أَبِي الْأَشْهَبِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ طَرْفَةَ، عَنْ عَرْفَجَةَ بْنِ أَسْعَدَ قَالَ: أُصِيبَ أَنْفِي يَوْمَ الْكَلَابِ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، فَأَتَّخَذْتُ أَنْفًا مِنْ وَرَقٍ، فَأَتَنَنْ عَلَى فَأَمَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ أَتَّخِذَ أَنْفًا مِنْ ذَهَبٍ. حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الرَّبِيعُ بْنُ بَذْرٍ، وَمُحَمَّدُ بْنُ يَزِيدَ الْوَاسِطِيُّ، عَنْ أَبِي الْأَشْهَبِ نَحْوَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ طَرْفَةَ وَقَدْ رَوَى سَلَمٌ بْنُ زَرْبٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ طَرْفَةَ نَحْوَ حَدِيثِ أَبِي الْأَشْهَبِ. وَقَدْ رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ أَنَّهُمْ شَدُّوا أَسْنَانَهُمْ بِالذَّهَبِ، وَفِي هَذَا الْحَدِيثِ حُجَّةٌ لَهُمْ. وَقَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ: سَلَمٌ بْنُ زَرْبٍ وَهُوَ وَهُمْ وَزَرْبٌ أَصَحُّ وَأَبُو سَعْدٍ الصَّاعِقِيُّ: اسْمُهُ مُحَمَّدُ بْنُ مُبَيْيَّرٍ.

واته: له عدرفه جهی کوری نه سعه ده وه ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: له سهرده می نه فامیدا له روژی جهنگی (کولاب) دا لوم برآ، لوتیکم له زیو بو خوم دروستکرد، بۆگه نی کرد، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمانی پی کردم لوتیک له زیر دروست بکهم. له هندی له زانایانه وه ده گپړنه وه، که نه وان واته هاوه لان ددانیان به زیر توند ده کرده وه.

نډه‌وی هاتووه ده‌بار‌ه‌ی قه‌ده‌غه‌کردنی پیستی درنده

۳۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّهْيِ عَنْ جُلُودِ السَّبَاعِ

۱۷۷۰م- (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ الْمُبَارَكِ، وَمُحَمَّدُ بْنُ بَشَرٍ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي خَالِدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي عَرُوبَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَبِي الْمَلِيحِ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنْ جُلُودِ السَّبَاعِ أَنْ تُفْتَرَشَ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدٌ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَبِي الْمَلِيحِ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنْ جُلُودِ السَّبَاعِ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاذُ بْنُ هِشَامٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَبِي الْمَلِيحِ أَنَّهُ كَرِهَ جُلُودَ السَّبَاعِ. وَلَا نَعْلَمُ أَحَدًا قَالَ عَنْ أَبِي الْمَلِيحِ، عَنْ أَبِيهِ، غَيْرَ سَعِيدِ بْنِ أَبِي عَرُوبَةَ.

واته: له ښو مه‌لیحه‌وه، له‌باوکیه‌وه ده‌گیړنه‌وه، که پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم نه‌ی کرده له‌وه‌ی که‌ولی درنده راج‌ریټ و له‌سه‌ری دانیشن.

۱۷۷۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ يَزِيدَ الرَّشَكِيِّ، عَنْ أَبِي الْمَلِيحِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ نَهَى عَنْ جُلُودِ السَّبَاعِ وَهَذَا أَصَحُّ.

واته: له ښو مه‌لیحه‌وه ده‌گیړنه‌وه، که پیغه مبه‌ر صلی الله علیه وسلم نه‌ی کرده له به‌کاره‌ینانی که‌ولی درنده.

ده باره‌ی نه‌عهله کانی پیغه مبه‌ر صلی الله علیه وسلم

۳۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي نَعْلِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

۱۷۷۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا هَمَّامٌ، عَنْ قَتَادَةَ، قَالَ: قُلْتُ لَأَنْسِ بْنِ مَالِكٍ: كَيْفَ كَانَ نَعْلُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَالَ: لَهْمَا قِبَالَانِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له قه‌تاده‌وه ره‌زای خ‌وای لی‌ بی‌ ده‌گی‌رنه‌وه، که فه‌رم‌وویه‌تی: وتم به نه‌ن‌ه‌سی ک‌وری مالیک ره‌زای خ‌وای لی‌ بی‌: نه‌عهله کانی پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم چ‌ون بوو؟ فه‌رم‌ووی: دوو زوئیل قایشیان پی‌وه بوو. - پارچه‌یه کیان سه‌ریکی به‌ند کرابوو به سه‌ریه‌نی نه‌عهله که‌وهو سو‌له که‌وهو شهو سه‌ره که‌ی تری به لوتی نه‌عهله که‌وه ده‌که‌وته نی‌توان په‌نج‌ه که‌له‌و په‌نج‌ه که‌ی ته‌نیشتیه‌وه، پارچه‌که‌ی تریشیان هه‌روه‌ها بوو، به‌لام ده‌که‌وته نی‌توان په‌نج‌ه‌ی ناوه‌راست و په‌نج‌ه‌ی براتوته‌وه

-

۱۷۷۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا حَبَّانُ بْنُ هِلَالٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هَمَّامٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا قَتَادَةُ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ نَعْلَاهُ لَهْمَا قِبَالَانِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ.

واته: له نه‌ن‌ه‌سه‌وه ره‌زای خ‌وای لی‌ بی‌ ده‌گی‌رنه‌وه، که نه‌عهله کانی پیغه مبه‌ری

خوا صلی الله علیه وسلم دوو زوئیل قایشیان پی‌وه بوو.

نهوهی هاتوو ده‌بارهی روشن به نه‌علیکهوه دروست نیه

۳۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الْمَشْيِ فِي النَّعْلِ الْوَاحِدَةِ

۱۷۷۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، عَنْ مَالِكٍ (ح) وَحَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الْأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَمْشِي أَحَدُكُمْ فِي نَعْلٍ وَاحِدَةٍ، لِيَنْعِلَهُمَا جَمِيعًا، أَوْ لِيُخَفِّهُمَا جَمِيعًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ.

واته: له نه‌بو هوره‌یرهوه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه‌تی: (با هیچ که‌سی له نیوه به تاکه پیتلاوینکهوه ری نه‌کات، یان هه‌ردوو تاکه‌کی له‌پی بکات، یا هه‌ردووکیان داکه‌نی و به‌پی پته‌ی ری بکات).

نهوهی هاتوو ده‌بارهی به پیوه پیتلاو له‌پی کردن باش نیه

۳۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ أَنْ يَنْتَعِلَ الرَّجُلُ وَهُوَ قَائِمٌ

۱۷۷۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَزْهَرُ بْنُ مَرْوَانَ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَارِثُ بْنُ نُبَهَانَ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ عَمَّارِ بْنِ أَبِي عَمَّارٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَنْتَعِلَ الرَّجُلُ وَهُوَ قَائِمٌ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ وَرَوَى عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرٍو الرَّقِّيُّ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ وَكِلَا الْحَدِيثَيْنِ لَا يَصِحُّ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ، وَالْحَارِثُ بْنُ نُبَهَانَ لَيْسَ عَنْدهُمْ بِالْحَافِظِ، وَلَا نَعْرِفُ لِحَدِيثِ قَتَادَةَ عَنْ أَنَسٍ أَصْلًا.

واته: له نه‌بو هوره‌یرهوه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه‌هی کردوه له‌وهی پیاو به پیوه پیتلاو له‌پی بکات.

۱۷۷۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو جَعْفَرٍ السِّمَنَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ عُبَيْدٍ اللَّهُ الرَّقِّيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرِو الرَّقِّيِّ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى أَنْ يَنْتَعِلَ الرَّجُلُ وَهُوَ قَائِمٌ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، وَقَالَ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ: وَلَا يَصِحُّ هَذَا الْحَدِيثُ، وَلَا حَدِيثُ مَعْمَرٍ، عَنْ عَمَّارِ بْنِ أَبِي عَمَّارٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.

واته: له نه نه سی کوړی مالیکه وه ده زای خوی لی بی ده گپړنه وه، که پټغه مېره خوا صلی الله علیه وسلم نه هی کړده له وهی پیاو به پټو پټلاو له پی بکات.

نوهی هاتووه ده باره ی موله تی به تا که پټلاو ښکوه ری کړدن

۳۶ - بَابُ مَا جَاءَ مِنَ الرُّحَصَةِ فِي الْمَشْيِ فِي النَّعْلِ الْوَاحِدَةِ

۱۷۷۷ - (منکر) حَدَّثَنَا الْقَاسِمُ بْنُ دِينَارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ السَّلُولِيُّ كُوفِيٌّ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُرَيْرٌ بْنُ سُفْيَانَ الْبَجَلِيُّ الْكُوفِيُّ، عَنْ لَيْثٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْقَاسِمِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: رُبَّمَا مَشَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي نَعْلٍ وَاحِدَةٍ.

واته: له عانیشه وه ده زای خوی لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: جاری وا هه بو پټغه مېره خوا صلی الله علیه وسلم به تا که نه علیکه وه رپی ده کړد.

۱۷۷۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْقَاسِمِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّهَا مَشَتْ بِنَعْلٍ وَاحِدَةٍ، وَهَذَا أَصَحُّ. وَهَكَذَا رَوَاهُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْقَاسِمِ مُوقُوفًا وَهَذَا أَصَحُّ.

واته: له عائیشه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: بیگومان جاری وا هه بوو پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به تاکه نه علیک ه وه ریتی ده کرد.

ده باره ی پیاو سه ره تا کام تاک له پی بکات

۳۷ - بَابُ مَا جَاءَ بِأَيِّ رَجُلٍ يَبْدَأُ إِذَا انْتَعَلَ

۱۷۷۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ (ح) وَحَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الْأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا انْتَعَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَبْدَأْ بِالْيَمِينِ، وَإِذَا نَزَعَ فَلْيَبْدَأْ بِالشِّمَالِ، فَلْتَكُنِ الْيَمْنَى أَوْهَمًا تُنْعَلُ، وَآخِرُهُمَا تُنْزَعُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نه گهر که سی له نیوه ویستی پیتاوه کانی له پی بکات با له لای راستیه وه ده ست پی بکات واته یه کهم جار تاکی راستی پیتاوه که له پی بکات، له کاتی داکه ندیشدا با له لای چه پیه وه ده ست پی بکات واته یه کهم جار تاکی پیتی چه پی له پی دانی، وه با پیتی راستی یه کهم بی له کاتی له پی کردندا، دواهم بی له کاتی داناندا).

نه وه ی هاتووه ده باره ی پینه کردنی پوشاک

۳۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَرْجِيعِ الثَّوْبِ

۱۷۸۰ - (ضعيف جدا) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ مُحَمَّدٍ الْوَرَّاقُ، وَأَبُو يَحْيَى الْحِمَّانِيُّ قَالَا: حَدَّثَنَا صَالِحُ بْنُ حَسَّانَ، عَنْ غُرَّةَ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَرَدْتَ اللُّحُوقَ بِي فَلْيَكْفِكَ مِنْ

الدُّنْيَا كَرَادِ الرَّكِبِ، وَإِيَّاكَ وَمَجَالِسَةَ الْأَغْنِيَاءِ، وَلَا تَسْتَخْلِقِي ثَوْبًا حَتَّى تُرْقِعِيهِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ صَالِحِ بْنِ حَسَّانَ وَسَمِعْتُ مُحَمَّدًا يَقُولُ: صَالِحُ بْنُ حَسَّانَ مُنْكَرُ الْحَدِيثِ، وَصَالِحُ بْنُ أَبِي حَسَّانَ الَّذِي رَوَى عَنْهُ ابْنُ أَبِي ذُئْبٍ ثِقَةٌ. وَمَعْنَى قَوْلِهِ: وَإِيَّاكَ وَمَجَالِسَةَ الْأَغْنِيَاءِ، عَلَى نَحْوِ مَا رَوَى عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: مَنْ رَأَى مَنْ فَضَّلَ عَلَيْهِ فِي الْخَلْقِ وَالرِّزْقِ فَلْيَنْظُرْ إِلَى مَنْ هُوَ أَسْفَلُ مِنْهُ يَمُنْ فَضَّلَ هُوَ عَلَيْهِ، فَإِنَّهُ أَجْدَرُ أَنْ لَا يَزْدَرِيَ نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْهِ. وَيُرَوَّى عَنْ عَوْنِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: صَحِبْتُ الْأَغْنِيَاءَ فَلَمْ أَرْ أَحَدًا أَكْثَرَ هَمًّا مِنِّي، أَرَى دَابَّةً خَيْرًا مِنْ دَابَّتِي، وَثَوْبًا خَيْرًا مِنْ ثَوْبِي، وَصَحِبْتُ الْفُقَرَاءَ فَاسْتَرْحْتُ.

واته: له عائشه وه رهزای خواى لى بى ده گپړنه وه، که فهرموويه تى: پیغه مبهري خوا صلی الله علیه وسلم فهرموويه تى: (نه گهر ده ته وى بگه ی به پله ی من له به هه شتدا به که م رازی ببه له دونیادا هینده ی تویشوی سواریک، خوت به دوور بگره له دانیشن له گهل ده وله مهنده کان، پوښاک به کون دامه نى هه تا ده دری و پینه ی ده که یت و له بهری ده که یت وه).

مانای: (خوت به دوور بگره له دانیشن له گهل ده وله مهنده کان). هاوشیوه ی هم فهرمايشته به که له نه بو هورهیره وه رهزای خواى لى بى ده گپړنه وه، که پیغه مبهري خوا صلی الله علیه وسلم فهرموويه تى: (نه گهر که سیکتان یه کیکی دی خواى گه وره فزلی دابو به سه ریدا له جوانی و رۆزی و مال و سامانی دونیادا، با ته ماشای حالى خوارتری خوی بکات، چونکه نه گهر وا نه کهن له وانه یه نه و نازو به هرانه ی که خودا پتی داو ن به که می بزنان و تووشی ناسوپاسگوزاری بن).

له عه ونی کوړی (عبد الله) وه ده گپړنه وه، که فهرموويه تى: (هاورپیه تى ده وله مهنده کانم کرد له و کاته دا هیچ که سیکم نه ده دی هینده ی من هم و غه می دونیای هه بى، دیم ولاخه که ی له ولاخه که ی من چاکتره، پوښاکه که ی له

پوښاکه کدی من چاکتره، به لآم هاورپیه تی هه ژاره کانم کرد بو خوم حه سامه وه.

دهرباره ی پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم چوون نه ناو مه ککه وه

۳۹ - بَابُ دُخُولِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَكَّةَ

۱۷۸۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ ابْنِ أَبِي نَجِيحٍ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ أُمِّ هَانِيٍّ قَالَتْ: قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَكَّةَ وَلَهُ أَرْبَعُ غَدَائِرَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ قَالَ مُحَمَّدٌ: لَا أَعْرِفُ لِمُجَاهِدٍ سَمَاعًا مِنْ أُمِّ هَانِيٍّ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ نَافِعٍ الْمَكِّيُّ، عَنْ ابْنِ أَبِي نَجِيحٍ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ أُمِّ هَانِيٍّ قَالَتْ: قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَكَّةَ وَلَهُ أَرْبَعُ ضَفَائِرَ أَبُو نَجِيحٍ: اسْمُهُ يَسَارٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي نَجِيحٍ مَكِّيٌّ.

واته: له نومو هانیسه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم گه یشته شاری مه ککه پرچی هونیبه وه وه چوار زولقی هه بوو.

دهرباره ی فهقیانه ی هاوه لآن چوون بوو

۴۰ - بَابُ كَيْفَ كَانَ كِمَامُ الصَّخَايَةِ؟

۱۷۸۲ - (ضعيف) حَدَّثَنَا حُمَيْدُ بْنُ مَسْعَدَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حُمُرَانَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ وَهُوَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ بُسْرِ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا كَبْشَةَ الْأَنْمَارِيَّ، يَقُولُ: كَانَتْ كِمَامُ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَطْحًا. هَذَا حَدِيثٌ مُنْكَرٌ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ

بُسْرٍ بَصْرِيٍّ هُوَ ضَعِيفٌ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ؛ ضَعَّفَهُ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ وَغَيْرُهُ، وَبُطِّحَ بِغَيْبِهِ: وَاسِعَةً.

واته: له نه بو که بشه ی نه نصاریه وه ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: ها وه لانی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فقیانه کانیان فراوان بوو.

دهرباره ی پوښاک هه تا کوی شور بی

۴۱ - بَابُ فِي مَبْلَغِ الْإِزَارِ

۱۷۸۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَحْوَصِ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ مُسْلِمِ بْنِ نُذَيْرٍ، عَنْ حُدَيْفَةَ قَالَ: أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِعَضَلَةِ سَاقِي، أَوْ سَاقِهِ، فَقَالَ: هَذَا مَوْضِعُ الْإِزَارِ، فَإِنْ أَبَيْتَ فَأَسْفَلَ، فَإِنْ أَبَيْتَ فَلَا حَقَّ لِلْإِزَارِ فِي الْكَعْبَيْنِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ رَوَاهُ الثَّوْرِيُّ، وَشُعْبَةُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ.

واته: له (حَدَيْفَةُ) وه ره زای خوی لسی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ماسولکه ی قاچی من یان هی خوی گرت، فهرمووی: (نهمه شوینی پوښاکه واته ده بی پوښاک هه تا تیره شور بی، نه گهر به وه قه ناعه ت نه کرد خوارتر، هه ق نیه پوښاک له خوار قوله پیوه بیټ.

دهرباره ی پیچانه وه ی میزه به سهر کلا وه وه

۴۲ - بَابُ الْعَمَائِمِ عَلَى الْقَلَانِسِ

۱۷۸۴ - (ضعيف) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ رَبِيعَةَ، عَنْ أَبِي الْحَسَنِ الْعَسْقَلَانِيِّ، عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ رِكَانَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رِكَانَةَ صَارَعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَصَرَعَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ رِكَانَةُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِنَّ فَرْقَ مَا بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْمُشْرِكِينَ الْعَمَائِمُ عَلَى الْقَلَانِسِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ وَإِسْنَادُهُ لَيْسَ بِالْقَائِمِ، وَلَا نَعْرِفُ أَبَا الْحَسَنِ الْعَسْقَلَانِيَّ، وَلَا ابْنَ زُكَّانَةَ.

واته: له نه بو جه عفهری کوری موحه ممدی کوری عه لی کوری روکانه وه، له باوکیه وه ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: جاری روکانه له گهل پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم زورانی گرت، پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم روکانه ی به زاند و دای به زهوی دا، روکانه وتی: بو خوم گویم له پیغه مبهردی خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده فهرموو: (جیاوازی له نیتوان نیتو بت په رسته کاندای پیچانه وهی میتره به سهر کلاوه وه).

نه وهی هاتووه ده رباره ی نه نگوستیله یه کی ناسن

۴۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْخَاتَمِ الْحَدِيدِ

۱۷۸۵ - (ضعيف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ حُبَابٍ، وَأَبُو ثُمَيْلَةَ يَحْيَى بْنُ وَاضِحٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُسْلِمٍ، عَنِ ابْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَلَيْهِ خَاتَمٌ مِنْ حَدِيدٍ، فَقَالَ: مَا لِي أَرَى عَلَيْكَ جِلْيَةَ أَهْلِ النَّارِ؟ ثُمَّ جَاءَهُ وَعَلَيْهِ خَاتَمٌ مِنْ صُفْرِ، فَقَالَ: مَا لِي أَحَدُ مِنْكَ رِيحَ الْأَصْنَامِ؟ ثُمَّ أَتَاهُ وَعَلَيْهِ خَاتَمٌ مِنْ ذَهَبٍ، فَقَالَ: أَرِمَ عَنْكَ جِلْيَةَ أَهْلِ الْجَنَّةِ؟ قَالَ: مِنْ أَيِّ شَيْءٍ أُخَذَ؟ قَالَ: مِنْ وَرْقٍ، وَلَا تَتِمُّهُ مِثْقَالًا. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو. وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُسْلِمٍ يُكْنَى أَبَا طَيْبَةَ وَهُوَ مَرْزُوقِيٌّ.

واته: له نیبو بوره یده وه، له باوکیه وه ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: بیاوی هات بو خزمه تی پیغه مبهردی خوا صلی الله علیه وسلم نه نگوستیله یه کی ناسنی له ده ستا بوو، پتی فهرموو: (نه وه بو ده تبینم خشلی دوزخیه کانت له خوت داوه؟!). له پاشدا هاته وه بو خزمه تی نه نگوستیله یه کی مسی له ده ستدا بوو، فهرمووی: (نه وه بو ده تبینم بونی بته کانت لی دی؟!). له پاشدا هاته وه بو خزمه تی

نهنگوستیله یه کی زیری له ده ستدا بوو، فهرمووی: (خشی به هه شتی ه کان فیری بده؟)، پیاوه که وتی: نهی له چی دروستی بکه؟ فهرمووی: (له زیو دروستی بکه با نه گاته مسقالتی).

نهوهی هاتووه ده باره ی نهنگوستیله کردنه دوو په نجهوه

۴۴ - بَابُ كَرَاهِيَةِ التَّحْتُمِ فِي أَصْبُعَيْنِ

۱۷۸۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ كُلَيْبٍ، عَنْ ابْنِ أَبِي مُوسَى قَالَ: سَمِعْتُ عَلِيًّا يَقُولُ: نَهَانِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْقَيْسِيِّ، وَالْمَيْزَةِ الْحُمْرَاءِ، وَأَنْ أَلْبَسَ خَاتَمِي فِي هَذِهِ وَفِي هَذِهِ، وَأَشَارَ إِلَى السَّبَابَةِ وَالْوُسْطَى. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَابْنُ أَبِي مُوسَى هُوَ أَبُو بُرْدَةَ بْنُ أَبِي مُوسَى: وَاسْمُهُ عَامِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ قَيْسٍ.

واته: له ئیبنو نهو موساوه ده گیر نهوه، که فهرموویته: بو خوم گویم له پیتهوا عه لی ره زای خوی لی بی ده یفه رموو: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه مانه ی لی قه ده غه کردم: له بهر کردنی پوښاکی ناوړی شمی قه سی، راخه ری سوری نهرم، ههروه ها نهنگوستیله ی زیر بکه مه نه م په نجه م و نهو په نجه م ناماژه ی کرد بو په نجه ی شایه تومان و په نجه توته.

ده باره ی خو شه ویستړین پوښاک به لای پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم

۴۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي أَحَبِّ الثِّيَابِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

۱۷۸۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاذُ بْنُ هِشَامٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: كَانَ أَحَبَّ الثِّيَابِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَلْبَسُهَا الْحِيزَةُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نههسی کورپی مالیکهوه دهفهرمووی: خوشهویستین پۆشاک بهلای
پیغه مبهروهه صلی الله علیه وسلم حیههه بوو. — له یه مهن دروست دهکرا له لۆکه

—

باسه کانی خوراک له پیغه مبهروهه صلی الله علیه وسلم

۲۳ - أَبُوبِ الْأَظْعَمِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

دهرباره‌ی خواردنی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم

۱ - بَابُ مَا جَاءَ عَلَى مَا كَانَ يَأْكُلُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

۱۷۸۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاذُ بْنُ هِشَامٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ يُونُسَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: مَا أَكَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي خَوَانٍ، وَلَا فِي سُكْرُجَةٍ، وَلَا خَبِزَ لَهُ مُرَقَّقٌ قَالَ: فَقُلْتُ لِقَتَادَةَ: فَعَلَامَ كَانُوا يَأْكُلُونَ؟ قَالَ: عَلَى هَذِهِ السُّفْرِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ قَالَ مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ: وَيُونُسٌ هَذَا هُوَ يُونُسُ الْإِسْكَافُ وَقَدْ رَوَى عَبْدُ الْوَارِثِ بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي غَرْوَبَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوای لی بی ده گپ نه وه، که فەرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم هەرگیز له سهەر میزنانی نه ده خوارد، نه له (سوکروجه) دا که ده فریکی بچوک بووه نانی ده خوارد، نه نانی نه رمی ده خوارد، فەرمووی: به قه تاده م وت: نهی له سهەر چی نانی ده خوارد؟ فەرمووی: له سهەر سفهریه که موسافیر به کاری ده هیتی.

دهرباره‌ی خواردنی گوشتی که رویشک

۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي أَكْلِ الْأَرْزَبِ

۱۷۸۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، عَنْ هِشَامِ بْنِ زَيْدٍ بْنِ أَنَسٍ، قَالَ: سَمِعْتُ أَنَسًا يَقُولُ: أَنْفَجْنَا أَرْزَبًا بِمَرِّ الظَّهْرَانِ، فَسَمِعَ أَصْحَابُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَلْفَهَا، فَأَذْرَكْتُهَا فَأَخَذْتُهَا، فَأَتَيْتُ بِهَا أَبَا طَلْحَةَ فَذَبَحَهَا بِمَرْوَةٍ، فَبَعَثَ مَعِيَ بِفَخِذِهَا أَوْ بِوَرِكِهَا إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَكَلَهُ، قَالَ: قُلْتُ: أَكَلَهُ؟ قَالَ: قَبْلَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَعَمَّارٍ، وَتَحْمَدِ بْنِ صَفْوَانَ، وَيُقَالُ: مُحَمَّدُ بْنُ صَيْفِيٍّ، هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ: لَا يَزُونُ بِأَكْلِ الْأَرْزَبِ بَأْسًا، وَقَدْ كَرِهَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ أَكْلَ الْأَرْزَبِ، وَقَالُوا: إِنَّهَا تُذَمِّي.

واته: له نه نه سى كوپى ماليكه وه زه زای خواى لى بى ده گيرنه وه، كه فرمويه تى: له (مرّ الظهران) شويتنيكه مهره له به له مه كه وه دووره ريمان كهوت له شوين پتي كه رويشكى، ها وه لاني پتغه مبهري خوا صلی الله علیه وسلم دواى كهوتن، من پتي گه يشتم و گرم، بردم بو نه بو (طلحة) نه ویش له مه وه سهري بری، رانه كهی و پيدا ناردم بو پتغه مبهري خوا صلی الله علیه وسلم لى خوارد، فرموى: وتم: خواردی؟ فرموى: وه ريگرت.

دهرباره‌ی خواردنی گوشتی بز نه مرّه

۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي أَكْلِ الضَّبِّ

۱۷۹۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، سُئِلَ عَنْ أَكْلِ الضَّبِّ؟ فَقَالَ: لَا أَكُلُهُ وَلَا أَحْرِمُهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَثَابِتِ بْنِ وَدِيعَةَ،

وَجَابِرٍ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ ابْنُ حَسَنَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ اخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي أَكْلِ الضَّبِّ، فَرَحَّصَ فِيهِ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَغَيْرِهِمْ، وَكَرِهَهُ بَعْضُهُمْ. وَيُرْوَى عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّهُ قَالَ: أَكَلَ الضَّبُّ عَلَى مَا إِدَّةَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَإِنَّمَا تَرَكَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَقَدُّرًا.

واته: له ئیبنو عومره وه رهزای خویان لی بی ده گێرپنه وه، که ده رباره ی خواردنی گوشتی بز نه مژه له پیغه مبهره ی خویان صلی الله علیه وسلم پرسى؟ فهرمووی: (نا یخۆم و هه رامیشی ناکه م).

زانایان رایان جیاوازه له سه ره خواردنی گوشتی بز نه مژه، هه ندی له زانایان له ها وه لانی پیغه مبهره ی خوا صلی الله علیه وسلم و جگه له وانیش ریگه یان پی دا وه، به لام هه ندیکیان به لایانه وه باش نیه خواردنی. ئیبنو عباس رهزای خویان لی بی ده فهرمووی: له سه ره خوانی پیغه مبهره ی خوا صلی الله علیه وسلم گوشتی بز نه مژه ده خورا، بیزی لی ده کرده وه بۆیه نه یه خوارد.

نه وه ی هاتوو ده رباره ی خواردنی گوشتی که متیار

٤ - بَابُ مَا جَاءَ فِي أَكْلِ الضَّبِّ

١٧٩١ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ جُرَيْجٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُبَيْدِ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنِ ابْنِ أَبِي عَمَارٍ قَالَ: قُلْتُ لِحَابِرٍ: الضَّبُّ صَيْدٌ هِيَ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: قُلْتُ: أَكُلُهَا؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: قُلْتُ لَهُ: أَقَالَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَالَ: نَعَمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ ذَهَبَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ إِلَى هَذَا، وَلَمْ يَرَوْا بِأَكْلِ الضَّبِّ بَأْسًا، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ. وَرَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَدِيثٌ فِي كَرَاهِيَةِ أَكْلِ الضَّبِّ، وَلَيْسَ

إِسْنَادُهُ بِالْقَوِيِّ، وَقَدْ كَرِهَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ أَكْلَ الضَّبْعِ، وَهُوَ قَوْلُ ابْنِ الْمُبَارَكِ قَالَ يَحْتَجِي الْقَطَّانُ: وَرَوَى جَرِيرٌ بْنُ حَازِمٍ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُبَيْدٍ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ ابْنِ أَبِي عَمَّارٍ، عَنْ جَابِرٍ، عَنْ عُمَرَ قَوْلَهُ. وَحَدِيثُ ابْنِ جُرَيْجٍ أَصَحُّ، وَابْنُ أَبِي عَمَّارٍ هُوَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي عَمَّارٍ الْمَكِّيُّ.

واته: له ئیبنو نه بو عه ماره وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: به جابیرم رهزای خوای لی بی وت: که متیار نیچیره و راوده کری؟ فهرمووی: به لی، وتی: وتم: له گوشته که ی بخوم؟ فهرمووی: به لی، وتی: پیتم وت: پیتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه مه ی فهرموو؟ فهرمووی: به لی. هه ندی له زانا یان خواردنی گوشتی که متیار یان به لاره دروسته، نه مه ش وتی پیتشه وایان نه حمده و ئیسحاقه.

۱۷۹۲ - (ضعیف) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ مُسْلِمٍ، عَنْ عَبْدِ الْكَرِيمِ بْنِ أَبِي الْمُحَارِقِ أَبِي أُمَيَّةَ، عَنْ جَبَانَ بْنِ جَرْزٍ، عَنْ أَخِيهِ خُزَيْمَةَ بْنِ جَرْزٍ قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ أَكْلِ الضَّبْعِ، فَقَالَ: أَوْ يَأْكُلُ الضَّبْعُ أَحَدٌ؟ وَسَأَلْتُهُ عَنِ الذَّبِّ؟ فَقَالَ: أَوْ يَأْكُلُ الذَّبُّ أَحَدٌ فِيهِ خَيْرٌ؟ هَذَا حَدِيثٌ لَيْسَ إِسْنَادُهُ بِالْقَوِيِّ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ إِسْمَاعِيلَ بْنِ مُسْلِمٍ، عَنْ عَبْدِ الْكَرِيمِ أَبِي أُمَيَّةَ، وَقَدْ تَكَلَّمَ بَعْضُ أَهْلِ الْحَدِيثِ فِي إِسْمَاعِيلَ، وَعَبْدُ الْكَرِيمِ أَبِي أُمَيَّةَ وَهُوَ عَبْدُ الْكَرِيمِ بْنُ قَيْسٍ بْنِ أَبِي الْمُحَارِقِ، وَعَبْدُ الْكَرِيمِ بْنُ مَالِكٍ الْجَزْرِيُّ ثِقَةٌ.

واته: له خوزهیمه ی کوری جهزنه وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: ده باره ی خواردنی گوشتی که متیار له پیتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم پرسى؟ فهرمووی: (بوچی کهس گوشتی که متیار ده خوات؟). هه روه ها ده باره ی خواردنی گوشتی گورگ پرسیارم لی کرد، فهرمووی: (بوچی کهس خیری تیدا بیت گوشتی گورگ ده خوات؟).

نهوهی هاتوره دهربارهی خواردنی گوشتی نهسپ

۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي أَكْلِ لَحْمِ الْخَيْلِ

۱۷۹۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، وَنَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ، قَالَا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: أَطْعَمَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَحْمَ الْخَيْلِ، وَنَهَانَا عَنْ لَحْمِ الْخُمُرِ فِي الْبَابِ عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَهَكَذَا رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ عَنْ جَابِرٍ، وَرَوَاهُ حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ، عَنْ جَابِرٍ وَرَوَاهُ ابْنُ عُيَيْنَةَ أَصَحُّ وَسَمِعْتُ مُحَمَّدًا يَقُولُ: سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ أَحْفَظُ مِنْ حَمَّادِ بْنِ زَيْدٍ.

واته: له جابیری کوری (عبد الله) وه رهزای خوای لى بى ده گپرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم گوشتی نهسپی دهرخورد داین، بهلام خواردنی گوشتی گویدریژی مالی لى قهدهغه کردین.

نهوهی هاتوره دهربارهی خواردنی گوشتی گویدریژی مالی

۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي لَحْمِ الْخُمُرِ الْأَهْلِيَّةِ

۱۷۹۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ الثَّقَفِيُّ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ الْأَنْصَارِيِّ، عَنْ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ (ح) وَحَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، وَالْحَسَنِ، ابْنَيْ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ، عَنْ أَبِيهِمَا، عَنْ عَلِيٍّ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ مُتْعَةِ الْبَسَاءِ زَمَنَ خَبِيرٍ، وَعَنْ لَحْمِ الْخُمُرِ الْأَهْلِيَّةِ. حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمَخْزُومِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، وَالْحَسَنِ هُمَا ابْنَا مُحَمَّدِ ابْنِ الْحَنَفِيَّةِ وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُحَمَّدٍ يُكْنَى أَبَا هَاشِمٍ قَالَ الزُّهْرِيُّ: وَكَانَ أَرْضَاهُمَا الْحَسَنُ بْنُ مُحَمَّدٍ قَدَّرَ نَحْوَهُ، وَقَالَ غَيْرُ سَعِيدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ: عَنِ ابْنِ عُيَيْنَةَ، وَكَانَ أَرْضَاهُمَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُحَمَّدٍ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له پیشهوا علیهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له زه مانی خهیهردا سیغه ی نافرستان و خواردنی گوشتی گویدریژی مالی قهدهغه کرد.

۱۷۹۵ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُسَيْنُ بْنُ عَلِيٍّ الْجُعْفِيُّ، عَنْ زَائِدَةَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَرَّمَ يَوْمَ خَيْبَرَ كُلَّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبَاعِ، وَالْمَجْتَمَةِ، وَالْحِمَارِ الْإِنْسِيِّ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَجَابِرٍ، وَالْبَرَاءِ، وَابْنِ أَبِي أَوْفَى، وَأَنْسٍ، وَالْعِرْبَاضِ بْنِ سَارِيَةَ، وَأَبِي ثَعْلَبَةَ، وَابْنِ عُمَرَ، وَأَبِي سَعِيدٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَرَوَى عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، وَغَيْرُهُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو هَذَا الْحَدِيثَ. وَإِنَّمَا ذَكَرُوا حَرْفًا وَاحِدًا، نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ كُلِّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبَاعِ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له روژی خهیهردا گوشتی نه مانه ی حهرام کرد: خواردنی گوشتی هه موو درندهیه کی که لبه دار، خواردنی گوشتی هه ر نازه لی بنریتهوه بو نیشانه ره می بکری و بکوژریت، ههروه ها خواردنی گوشتی گویدریژی مالی.

له موحه ممدی کوپی عه مرهوه، نه م فهرمووده هاتوه، به لام باسی یه ک وشه ی کرد، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه می کردوه له خواردنی گوشتی هه موو درندهیه کی که لبه دار.

نهوی هاتوو ده‌بارهی خواردن له قاپ و قاچاخی کافراندا

۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْأَكْلِ فِي آيَةِ الْكُفَّارِ

۱۷۹۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ أَحْزَمَ الطَّائِي، قَالَ: حَدَّثَنَا سَلَمُ بْنُ قُتَيْبَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ، قَالَ: سُمِلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ قُدُورِ الْمَجُوسِ، فَقَالَ: أَنْفُوهَا عَمَلًا، وَاطْبُخُوا فِيهَا، وَنَهَى عَنْ كُلِّ سَبْعِ ذِي نَابٍ. هَذَا حَدِيثٌ مَشْهُورٌ مِنْ حَدِيثِ أَبِي ثَعْلَبَةَ، وَرَوَى عَنْهُ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ. وَأَبُو ثَعْلَبَةَ: اسْمُهُ جُرْثُومٌ، وَيُقَالُ: جُرْهُمٌ، وَيُقَالُ: نَاشِبٌ. وَقَدْ ذَكَرَ هَذَا الْحَدِيثُ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ أَبِي أَسْمَاءَ الرَّحْبِيِّ، عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ.

واته: له نه‌بو (ثعلبه) وه ره‌زای خوای لى بى ده‌گپرنه‌وه، كه فهرموویه‌تى: ده‌بارهی خواردن له قاپ و قاچاخ و مه‌نجه‌لى ناگره‌رستاندا پرسیار کرا له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم؟ فهرمووی: (پاک پاک بیشۆن و چیشتی تیدا بکولینن و بیخۆن)، وه نه‌هی کردوو له خواردنی گوشتی هه‌موو درنده‌یه‌کی که‌له‌دار.

۱۷۹۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عِيسَى بْنِ يَزِيدَ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ مُحَمَّدٍ الْعَيْشِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ أَيُّوبَ، وَقَتَادَةَ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ أَبِي أَسْمَاءَ الرَّحْبِيِّ، عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ الْحُشْنِيِّ، أَنَّهُ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّا بَارِضُ أَهْلِ الْكِتَابِ، فَتَطْبُخُ فِي قُدُورِهِمْ، وَنَشْرَبُ فِي آيَتِهِمْ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنْ لَمْ يَجِدُوا غَيْرَهَا فَارْحَضُوهَا بِالْمَاءِ ثُمَّ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّا بَارِضُ صَبَدٍ، فَكَيْفَ نَصْنَعُ؟ قَالَ: إِذَا أُرْسِلَتْ كَلْبُكَ الْمُكَلَّبُ، وَذَكَرْتَ اسْمَ اللَّهِ، فَقَتَلَ فَكُلْ، وَإِنْ كَانَ غَيْرَ مُكَلَّبٍ، فَذُكِّي فَكُلْ، وَإِذَا رَمَيْتَ بِسَهْمِكَ، وَذَكَرْتَ اسْمَ اللَّهِ، فَقَتَلَ فَكُلْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو (ثعلبة)ی خوشه نیهوه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که فهرموویه تی: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم من له خاکی خاوهن نامه ناسمانیه کاندام، له مه نجه لی نهواندا چیشته ده کولینین و ده بخوین، له جام و ده فره کانیاندا ناو ده خوینهوه، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم؟ فهرمووی: (نه گهر جگه له مه نجه لی و قاپ و قاچاخی ناوانتان ده ست نه کهوت، نهوه به ناو پاک بیانشون و به کاریان بهینن). له پاشدا فهرمووی: نیمه له خاکی کداین نیجیری تیدایه و راوی تیدا ده کریت نیمه چی بکهین؟ فهرمووی: (نه گهر سه گه راوکه ره راهیتراوه کهت ناراسته ی نیجیره که کردو، ناوی خودات هینا، کوشتی، نهوه له گوشته که ی بخۆ، با سه گه کهش لینی خواردیبت، نه گهر راهیتراویش نه بوو سه ری بیره و له گوشته که ی بخۆ، نه گهر ناوی خودات هینا و تیره کهت تی گرت و کوشتی له گوشته که ی بخۆ).

نهوه ی هاتووه ده رباره ی مشکێ له ناو روزندا بتوی

۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْقَارَةِ تَمُوتُ فِي السَّنَةِ

۱۷۹۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمَخْزُومِيُّ، وَأَبُو عَمَّارٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ مَيْمُونَةَ، أَنَّ قَارَةَ وَقَعَتْ فِي سَنَةِ ثَمَانٍ فَمَاتَتْ، فَسُئِلَ عَنْهَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: أَلْفُوهَا وَمَا حَوْلَهَا وَكُلُّوهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثُ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُئِلَ وَلَمْ يَذْكُرُوا فِيهِ عَنْ مَيْمُونَةَ، وَحَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ مَيْمُونَةَ أَصَحُّ. وَرَوَى مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ. وَهُوَ حَدِيثٌ غَيْرُ مُخْفُوظٍ. وَسَمِعْتُ مُحَمَّدَ بْنَ إِسْمَاعِيلَ يَقُولُ: وَحَدِيثُ مَعْمَرٍ عَنْ

الرُّهْرِيُّ عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَذَكَرَ فِيهِ أَنَّهُ سُئِلَ عَنْهُ، فَقَالَ: إِذَا كَانَ جَامِدًا فَأَلْفُوهَا وَمَا حَوْلَهَا، وَإِنْ كَانَ مَائِعًا فَلَا تَقْرُبُوهُ، هَذَا خَطَأٌ أَخْطَأَ فِيهِ مَعْمَرٌ قَالَ: وَالصَّحِيحُ حَدِيثُ الرَّهْرِيِّ عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ عَنْ مَيْمُونَةَ.

واته: له مه پونهوه ده گپړنهوه، که مشکى کهوته ناو روڼهوه و تویى، لهوبارهوه پرسیار کړا له پیتغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم، فهرمووى: (نه گهر روڼه که وشک بوو مشکه که و چواردهوره کهى فری بدن و بیخون) - خو نه گهر ته ریش بوو نزیکی مه که ونهوه و بیریزن .

نوهى هاتووه دهربارهى خواردن و خواردنهوه به ده ستى چه پ

۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّهْيِ عَنِ الْأَكْلِ وَالشُّرْبِ بِالشِّمَالِ

۱۷۹۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ نُمَيْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَبِي بَكْرٍ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَأْكُلُ أَحَدُكُمْ بِشِمَالِهِ، وَلَا يَشْرَبُ بِشِمَالِهِ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَأْكُلُ بِشِمَالِهِ، وَيَشْرَبُ بِشِمَالِهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَعُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ، وَسَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ، وَأَنْسِ بْنِ مَالِكٍ، وَحَفْصَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَهَكَذَا رَوَى مَالِكٌ، وَابْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ الرَّهْرِيِّ، عَنْ أَبِي بَكْرٍ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ وَرَوَى مَعْمَرٌ، وَعُقَيْلٌ، عَنِ الرَّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ وَرَوَاهُ مَالِكٌ، وَابْنُ عُيَيْنَةَ أَصَحُّ.

واته: له (عبد الله) كوپى عومره وه ره زای خوايان لى بى ده گپړنهوه، که پیتغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم فهرموويه تى: (با هيچ كه سى له نيوه به ده ستى چه پى نه خوات و نه خواته وه، چونكه شهي تان به ده ستى چه پى نه خوات و

ده خواته وه).

۱۸۰۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ عَوْنٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي عَرُوبَةَ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا أَكَلْتَ أَحَدُكُمْ فَلْيَأْكُلْ يَمِينَهُ وَلْيَشْرَبْ يَمِينَهُ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَأْكُلُ بِشِمَالِهِ وَيَشْرَبُ بِشِمَالِهِ^(۱).

واته: له سالیمه وه، له بارکیه وه ره زای خویان لی بی ده گێر نه وه، که پیغه مبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (نه گهر که سی له نیوه خواردنیکی خوارد با به دهستی راستی بیخوات، ههروه ها نه گهر خواردنه وه یه کی خوارد وه با به دهستی راستی بیخواته وه، چونکه شهیتان به دهستی چهپی ده خوات و ده خواته وه).

ده باره ی لیسانه وه ی په نجه کان له دوا ی خواردن

۱۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي لَعْنِ الْأَصَابِعِ بَعْدَ الْأَكْلِ

۱۸۰۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ أَبِي الشَّوَّارِبِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ الْمُخْتَارِ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا أَكَلْتَ أَحَدُكُمْ فَلْيَلْعَقْ أَصَابِعَهُ، فَإِنَّهُ لَا يَذْرِ فِي أَيْتِهِنَّ الْبَرَكَةَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَكَعْبِ بْنِ مَالِكٍ، وَأَنْسٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا

(۱) قال بشار عواد: هذا الحديث ليس من أحاديث الترمذي، فهو ليس في المخطوطات المعتمدة، ولا في "تحفة الأحوذ"، وحينما ذكر المزي هذا الحديث في "التحفة" (۵/هـ) حديث (۶۹۶۸) نسبته إلى النسائي فقط، ولم يستدركه عليه المستدركون. وأيضاً فإنه لم يُرقم على رواية جعفر بن عون عن سعيد بن أبي عروبة في "تهذيب الكمال"، ولا ذكر رواية عبد الله بن عبد الرحمن عنه أصلاً (۵/ ۷۱ - ۷۲). - وهذا الحديث لا يوجد في النسخة الخطية للكروخي.

نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ سُهَيْلٍ. وَسَأَلْتُ مُحَمَّدًا عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ، فَقَالَ: هَذَا حَدِيثُ عَبْدِ الْعَزِيزِ مِنَ الْمُخْتَلَفِ لَا يُعْرَفُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِهِ.

واته: له شه بو هوریه وه ره زای خوی لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نه گهر که سی له نیوه خواردنیکی خوارد با په نجه کانی بلیسیته وه، چونکه نازانی فهرمویه بهرکه ت له کویدایه واته نازانی چ په نجه کی فهرمویه بهرکه تی پیویه).

نه وهی هاتوو ده باره ی پارویه که ده ست بکه وی

۱۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي اللَّقْمَةِ تَسْقُطُ

۱۸۰۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ لُحْيَةَ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا أَكَلْتُمْ طَعَامًا فَسَقَطَتْ لُقْمَتُهُ فَلْيُمِطْ مَا رَابَهُ مِنْهَا، ثُمَّ لْيَطْعَمْهَا وَلَا يَدْعُهَا لِلشَّيْطَانِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ.

واته: له جابیره وه ره زای خوی لی بی ده گیرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نه گهر که سی له نیوه خواردنیکی خوارد پارویه که ده ده ستی بهرموویه پاکی بکاته وه، له پاشدا بیخوات وازی لی نه هیئی بو شهیتان).

۱۸۰۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْحَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَفَّانُ بْنُ مُسْلِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا ثَابِتٌ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا أَكَلَ طَعَامًا لَعِقَ أَصَابِعَهُ الثَّلَاثَ، وَقَالَ: إِذَا مَا وَقَعَتْ لُقْمَةٌ أَحَدِكُمْ فَلْيُمِطْ عَنْهَا الْأَذَى وَلْيَأْكُلْهَا، وَلَا يَدْعُهَا لِلشَّيْطَانِ، وَأَمَرَنَا أَنْ نَسْلُبَ الصَّخْفَةَ، وَقَالَ: إِنَّكُمْ لَا تَذَرُونَ فِي أَيِّ طَعَامِكُمُ الْبِرْكَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فرموویه تی: کاتی که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم خواردنیکی ده خوارد سی په نجه که ی ده لیسایه وه و ده یفه رموو: (نه گهر پاروی که سیکتان که وته خواره وه با پاکي بکاته وه و بیخوات، به جیتی نه هیللی بۆ شه یتان). فرمائی پی ده کردین که قاپه که دالینسین و هیچی تیدا نه هیلین، وه فرمووی: (چونکه کهس له نیه نازانیت بیت و بهر که تی خواردنه که ی به کامه وه یه تی).

۱۸۰۴ - (ضعیف) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ الْجَهْضَمِيُّ، قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبُو الْيَمَانِ الْمُعَلَّى بْنُ رَاشِدٍ، قَالَ: حَدَّثَنِي جَدِّي أُمُّ عَاصِمٍ، وَكَانَتْ أُمُّ وَلَدٍ لِبِسَانَ بْنِ سَلَمَةَ، قَالَتْ: دَخَلَ عَلَيْنَا نُبَيْشَةُ الْحَزْرِيِّ وَنَحْنُ نَأْكُلُ فِي قَصْعَةٍ، فَحَدَّثَنَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ أَكَلَ فِي قَصْعَةٍ ثُمَّ لَحِسَهَا اسْتَعْفَرَتْ لَهُ الْقَصْعَةُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ الْمُعَلَّى بْنِ رَاشِدٍ، وَقَدْ رَوَى يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ مِنَ الْأَثَمَةِ، عَنِ الْمُعَلَّى بْنِ رَاشِدٍ هَذَا الْحَدِيثُ.

واته: له دایکی مندا لیکي سینانی کوری سه له مه وه ده گپرنه وه، که فرموویه تی: نوبه یشه ی خهیر هات بۆ لامان نيمهش له و کاته دا له له گه نیکدا نامان ده خوارد، بۆی گپراينه وه که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (هه رکه سیك له له گه نیکدا یان ده وره کدا نان بخوات، له پاشدا دایلیسی و هه رچی تیدایه بیخوات، نه و له گه نه داوای لی خوشبوونی بۆ ده کات).

ئهوهی هاتووه ده‌بارهی خواردن له‌ناوه‌راسته‌وه باش نیه

۱۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الْأَكْلِ مِنْ وَسْطِ الطَّعَامِ

۱۸۰۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو رَجَاءٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَرِيرٌ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الْبَرَكَةُ تَنْزِلُ وَسْطَ الطَّعَامِ، فَكُلُوا مِنْ خَافَتِيهِ، وَلَا تَأْكُلُوا مِنْ وَسْطِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ إِنَّمَا يُعْرَفُ مِنْ حَدِيثِ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ، وَقَدْ رَوَاهُ شُعْبَةُ وَالثَّوْرِيُّ عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ.

واته: له ئیبنو عه‌باسه‌وه ره‌زای خوایان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (بیست و بهره‌کەت له‌ناوه‌راست و به‌شی سه‌روه‌ی خواردنه‌وه دیته‌خواره‌وه، له ناوه‌راست و له‌سه‌رووی خواردنه‌که‌وه مه‌خۆن، به‌لکو له چواره‌وره‌یه‌وه و له‌به‌رده‌می خۆتانه‌وه بخۆن).

ئهوهی هاتووه ده‌بارهی خواردنی سیر و پیاز باش نیه

۱۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ أَكْلِ الثُّومِ وَالْبَصْلِ

۱۸۰۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْقَطَّانُ، عَنْ ابْنِ جُرَيْجٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَطَاءٌ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ أَكَلَ مِنْ هَذِهِ، قَالَ أَوَّلَ مَرَّةٍ: الثُّومُ، ثُمَّ قَالَ: الثُّومُ، وَالْبَصْلُ، وَالْكَرَّاثُ، فَلَا يَفْرَتْنَا فِي مَسْجِدِنَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ، وَأَبِي أَيُّوبَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَجَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ، وَقُرَّةَ بْنِ إِبْرَاهِيمَ الْمُزَنِيِّ، وَابْنِ عُمَرَ.

واته: له جابیری کوری (عبد الله) هوه ره‌زای خوا ی لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (ئهوهی سیر یان پیاز یا که‌وه‌ر بخوات با خۆی به‌دورب‌گریت لی‌مان له مزگه‌وته‌که‌ماندا).

۱۸۰۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ يَمَّاكِ بْنِ حَرْبٍ، سَمِعَ جَابِرَ بْنَ سَمُرَةَ يَقُولُ: نَزَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى أَبِي أَيُّوبَ، وَكَانَ إِذَا أَكَلَ طَعَامًا بَعَثَ إِلَيْهِ بِقُضْلِهِ، فَبَعَثَ إِلَيْهِ يَوْمًا بِطَعَامٍ وَلَمْ يَأْكُلْ مِنْهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَلَمَّا أَتَى أَبُو أَيُّوبَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهُ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: فِيهِ ثُومٌ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَحْرَامٌ هُوَ؟ قَالَ: لَا، وَلَكِنِّي أَكْرَهُهُ مِنْ أَجْلِ رِيحِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له جابیری کورپی سه موره وه رهزای خوای لی بئی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له مالی نه بو نه یویی نه نصاری دابهزی و مایه وه، نه بو نه یوب رهزای خوای لی بئی هه خواردنیککی بخواردایه بهشی پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم لی ده نارد، جاری خواردنیککی بو نارد لی بی نه خوارد، کاتی نه بو نه یوب هات بو خزمه تی باسه که ی بو گپرایه وه، فهرمووی: (نهو خواردنه سیری تیدا بوو بۆیه نه خوارد)، نه بو نه یوب فهرمووی: نه ی پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم بۆچی سیر هه رامه؟ فهرمووی: (نا هه رام نیه، به لکو من له بهر بۆنه که ی هه زم لی نیه).

ده باره ی خواردنی سیر ریگه پی دراوه به کولای

۱۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرُّخَصَةِ فِي أَكْلِ الثُّومِ مَطْبُوحًا

۱۸۰۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مَدُوْنِهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْجَرَّاحُ بْنُ مَلِيحٍ، وَالِدُ وَكِيعٍ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ شَرِيكَ بْنِ حَنْبَلٍ، عَنْ عَلِيٍّ، أَنَّهُ قَالَ: هُمِّي عَنْ أَكْلِ الثُّومِ، إِلَّا مَطْبُوحًا.

واته: له پیشهوا علیه وه رهزای خوای لی بئی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: خواردنی سیر ریگه پی نه دراوه مه گهر به کولای.

۱۸۰۹ - (ضعیف) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ شَرِيكَ بْنِ حَنْبَلٍ، عَنْ عَلِيٍّ قَالَ: أَنَّهُ كَرِهَ أَكْلَ الثُّومِ إِلَّا مَطْبُوحًا. هَذَا الْحَدِيثُ لَيْسَ إِسْنَادُهُ بِذَلِكَ الْقَوِيِّ، وَرَوَى عَنْ شَرِيكَ بْنِ حَنْبَلٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا قَالَ مُحَمَّدٌ: الْجَرَّاحُ بْنُ مَلِيحٍ صَدُوقٌ، وَالْجَرَّاحُ بْنُ الصَّخَّاءِ مُقَارِبُ الْحَدِيثِ.

واته: له پیتشهوا عه‌لیه‌وه ره‌زای خوای لی بئی ده‌گیتینه‌وه، که فهرموویه‌تی: خواردنی سیری به لاهه باش نه‌بووه مه‌گهر به کولای.

۱۸۱۰ - (حسن) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ الصَّبَّاحِ الْبَرَزَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي يَزِيدَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ أُمَّ أُيُوبَ أَخْبَرَتْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَزَلَ عَلَيْهِمْ، فَتَكَلَّفُوا لَهُ طَعَامًا فِيهِ مِنْ بَعْضِ هَذِهِ الْبُقُولِ، فَكَرِهَ أَكْلَهُ، فَقَالَ لِأَصْحَابِهِ: كُلُّوهُ، فَإِنِّي لَسْتُ كَأَحَدِكُمْ إِنِّي أَخَافُ أَنْ أُؤْذِيَ صَاحِبِي. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ وَأُمُّ أُيُوبَ هِيَ امْرَأَةُ أَبِي أُيُوبَ الْأَنْصَارِيِّ.

واته: کاتی که پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم له مه‌دینه له‌مال نه‌بو نه‌یویی نه‌نصاری دابه‌زی و مایه‌وه، خواردن‌تکیان به زه‌حه‌مت بۆ ناماده‌کرد سیر یان پیازی تیدا بوو، هه‌زی لی نه‌کرد و لیتی نه‌خوارد، به هه‌وه‌لانی فهرموو: (ئیتوه بیخۆن، من وهک هه‌چ که‌سی له‌ئیتوه نیم من ده‌ترسم نازاری هه‌ورپه‌که‌م - واته جبریل) - بده‌م.

۱۸۱۱ - (ضعیف الإسناد مقطوع) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ الْحُبَابِ، عَنْ أَبِي خُلْدَةَ، عَنْ أَبِي الْعَالِيَةِ، قَالَ: الثُّومُ مِنْ طَبِيبَاتِ الرَّزْقِ. وَأَبُو خُلْدَةَ: اسْمُهُ خَالِدُ بْنُ دِينَارٍ وَهُوَ ثِقَّةٌ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ، وَقَدْ أَذْرَكَ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ وَسَمِعَ مِنْهُ، وَأَبُو الْعَالِيَةِ: اسْمُهُ زُوَيْعٌ هُوَ الرِّيَّاحِيُّ. قَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ: كَانَ أَبُو خُلْدَةَ خِيَارًا مُسْلِمًا.

واته: له نهبو عالیوه ده گێر نهوه، که فهرموویه تی: سیر له خواردنه پاکه کانه
واته: حه لاله، له بهر بۆنه که ی نه هی لی کراوه نه ک له بهر نه وه ی که حه رام بی.

سهرداپۆشینی قاپ و قاجاخ و کوژاندنه وه ی چراو ناگر له کاتی خهوتندا

۱۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَحْمِيرِ الْإِنَاءِ، وَإِطْفَاءِ السِّرَاجِ، وَالنَّارِ عِنْدَ الْمَنَامِ

۱۸۱۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، عَنْ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَغْلِقُوا الْبَابَ، وَأَوْكُتُوا الْمِسْقَاءَ، وَأَكْفُوا الْإِنَاءَ، أَوْ حَمَرُوا الْإِنَاءَ، وَأَطْفِئُوا الْمِصْبَاحَ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَفْتَحُ غَلْقًا، وَلَا يَحِلُّ وَكَاءً، وَلَا يَكْشِفُ آيَةً، وَإِنَّ الْقُوَيْسِقَةَ تُضْرِمُ عَلَى النَّاسِ بَيْتَهُمْ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ، عَنْ جَابِرٍ.

واته: له جابیره وه ره زای خوی لی بی ده گێر نهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری
خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (له کاتی خهوتندا ده رگا دابخه و کونده و
مه شکو جه وه نه وه هیزه و هه ر شتیکی تری له و جوړه که خواردن و ناویان تیدایه
ده میان دابخه و توند بیبهستن، ده فر و قاپ و قاجاخه کان سه ره وه خوارکه نه وه و
سهریان داپۆشن و چراو مۆم و ناگر بکوژینه وه، چونکه شهیتان ده رگای داخراو
ناکاته وه، گری و ده می به سراو ناکاته وه، نه وه ده فر و قاپ و قاجاخانه ی داپۆشران
پشکنیان بۆ ناکات، نه وانیه ی له کون دینه ده ره وه وه ک مشک و جرج ناگر
به ره ده نه مالی خه لک و ماله کانیان ده سوتینه نه گه ر ناگر و چراکانیان
نه کوژینه وه).

۱۸۱۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ قَالُوا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تَتْرَكُوا النَّارَ فِي بُيُوتِكُمْ حِينَ تَنَامُونَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له سالیمهوه، له باوکیهوه رهزای خویان لی بی دهگیرنهوه، که فەرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویهتی: (له کاتی کدا که دهخەون ناگره کان بکوژیننهوه).

خواردنی دوو دهنک دوو دهنک خورما پیکهوه باش نه

۱۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الْقِرَانِ بَيْنَ التَّمْرَتَيْنِ

۱۸۱۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عِيلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ الزُّبَيْرِيُّ، وَعُبَيْدُ اللَّهِ، عَنِ الثَّوْرِيِّ، عَنْ جَبَلَةَ بْنِ سُحَيْمٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يُقْرَنَ بَيْنَ التَّمْرَتَيْنِ حَتَّى يَسْتَأْذِنَ صَاحِبُهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ سَعْدِ مَوْلَى أَبِي بَكْرٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئیبنو عومرهوه رهزای خویان لی بی دهگیرنهوه، که فەرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نهی کردوه له خواردنی دوو دهنک دوو دهنک خورما پیکهوه مهگر هاوړیکه ریگهی بدات.

نهوهی هاتووه ده باره ی باشی خورما

۱۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي اسْتِحْبَابِ التَّمْرِ

۱۸۱۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَهْلٍ بْنُ عَسْكَرٍ الْبَغْدَادِيُّ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَا: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ حَسَّانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ بِلَالٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ

عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: بَيْتٌ لَا تَمُرُّ فِيهِ جِئَاعٌ أَهْلُهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ سَلَمَى امْرَأَةِ أَبِي رَافِعٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَسَأَلْتُ الْبُخَارِيَّ عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ، فَقَالَ: لَا أَعْلَمُ أَحَدًا رَوَاهُ غَيْرَ يَحْيَى بْنِ حَسَّانَ.

واته: له عائیشه وه رهزای خوای لى بى ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نهو ماله ی خورمای تیدا نه بیټ خه لکه که ی برسین).

نهو ی هاتووه ده رباره ی سوپاسکردنی خوا له دواى خواردن

۱۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْحَمْدِ عَلَى الطَّعَامِ إِذَا فُرِغَ مِنْهُ

۱۸۱۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، وَتَحْمُودُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَا: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ زَكْرِيَّا بْنِ أَبِي زَائِدَةَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ لَيَرْضَى عَنِ الْعَبْدِ أَنْ يَأْكُلَ الْأَكْمَلَةَ، أَوْ يَشْرَبَ الشَّرْبَةَ، فَيُحَمِّدَهُ عَلَيْهَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَعَائِشَةَ، وَأَبِي أَيُّوبَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَقَدْ رَوَاهُ غَيْرُ وَاحِدٍ عَنْ زَكْرِيَّا بْنِ أَبِي زَائِدَةَ نَحْوَهُ، وَلَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ زَكْرِيَّا بْنِ أَبِي زَائِدَةَ.

واته: له نه نه سی کوړی مالیکه وه رهزای خوای لى بى ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (خوای گه وره رازیه لهو بهنده یی که خواردن ده خوات یان ناو ده خواته وه سوپاسی خوای له سهر ده کات).

نهوهی هاتوره دهر باره‌ی ناخواردن له گه‌ل گول

۱۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْأَكْلِ مَعَ الْمَجْدُومِ

۱۸۱۷ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ سَعِيدٍ الْأَشْقَرُ، وَابْنُ أَبِي عَرَبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُفَضَّلُ بْنُ فَضَالَةَ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ الشَّهِيدِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَخَذَ يَدَ مَجْدُومٍ فَأَدْخَلَهُ مَعَهُ فِي الْقَصْعَةِ، ثُمَّ قَالَ: كُلْ بِسْمِ اللَّهِ، ثِقَةً بِاللَّهِ، وَتَوَكَّلًا عَلَيْهِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ يُونُسَ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنِ الْمُفَضَّلِ بْنِ فَضَالَةَ، وَالْمُفَضَّلُ بْنُ فَضَالَةَ هَذَا شَيْخٌ بَصْرِيٌّ، وَالْمُفَضَّلُ بْنُ فَضَالَةَ شَيْخٌ آخَرُ مِصْرِيٌّ أَوْثَقُ مِنْ هَذَا وَأَشْهُرُ، وَقَدْ رَوَى شُعْبَةُ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ الشَّهِيدِ، عَنْ ابْنِ بُرَيْدَةَ، أَنَّ عُمَرَ، أَخَذَ يَدَ مَجْدُومٍ، وَحَدِيثُ شُعْبَةَ أَشْبَهُ عِنْدِي وَأَصَحُّ.

واته: له جابیرهوه رهزای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دهستی گولیکی گرت و له‌گه‌لیدا دهستی کرد به نان خواردن فهرمووی: (بجۆ به‌ناوی خوا، پشت نه‌ستورم به پارێزگاری خوداو، پشت و په‌نام هەر خوایه).

۲۰ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْمُؤْمِنَ يَأْكُلُ فِي مَعَى وَاحِدٍ، وَالْكَافِرُ يَأْكُلُ فِي سَبْعَةٍ

أُمْعَاءُ

۱۸۱۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الْكَافِرُ يَأْكُلُ فِي سَبْعَةِ أُمْعَاءَ، وَالْمُؤْمِنُ يَأْكُلُ فِي مَعَى وَاحِدٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَأَبِي نَضْرَةَ الْعِفَارِيِّ، وَأَبِي مُوسَى، وَجَهْجَاهِ الْعِفَارِيِّ، وَمَيْمُونَةَ، وَعَبْدَ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو.

واته: له ئیبنو عومیره وه رهزای خویان لی بی ده گێرنه وه، که پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (موسولمان نه وهنده ده خوات وهک نه وهی یهک گه دهی هه بی، به لام کافر نه وهنده زۆر ده خوات وهک نه وهی که حهوت گه دهی هه بی).

١٨١٩ - (صحیح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ضَافَهُ ضَيْفٌ كَافِرٌ، فَأَمَرَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِشَاةٍ، فَحُلِيتْ فَشَرِبَ، ثُمَّ أُخْرِي فَشَرِبَهُ، ثُمَّ أُخْرِي فَشَرِبَهُ، حَتَّى شَرِبَ جِلَابَ سَبْعِ شِيَاهٍ، ثُمَّ أَصْبَحَ مِنَ الْعَدِ، فَأَسْلَمَ، فَأَمَرَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِشَاةٍ، فَحُلِيتْ فَشَرِبَ جِلَابَهَا، ثُمَّ أَمَرَ لَهُ بِأُخْرَى فَلَمْ يَسْتَتِمَهَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْمُؤْمِنُ يَشْرَبُ فِي مَعَى وَاحِدٍ، وَالْكَافِرُ يَشْرَبُ فِي سَبْعَةِ أَمْعَاءٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ سُهَيْلٍ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوی لی بی ده گێرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم میوانیکی کافری هه بوو، فرمانی دا مه پیکیان بو دۆشی شیره کهی خواره وه، ههتا حهوت مه پریان بو دۆشی شیر ی هه هه موویانی خواره وه، بو رۆزی دواتر موسولمان بوو، فرمانی دا مه پیکیان بو دۆشی شیره کهی خواره وه، له پاشدا فرمانی دا مه پیکیان تریان بو دۆشی نهیتوانی شیره کهی بخواته وه، پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم فرمووی: (موسولمان به قهناعهته نه وهنده ده خوات وهک نه وهی یهک گه دهی هه بی، به لام کافر نه وهنده زۆر ده خوات وهک نه وهی که حهوت گه دهی هه بی).

ده باره‌ی خواردنی که‌سی به‌شی دوو که‌س ده‌کات

۲۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي طَعَامِ الْوَاحِدِ يَكْفِي الْإِثْنَيْنِ

۱۸۲۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ (ح) وَحَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الْأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: طَعَامُ الْإِثْنَيْنِ كَافِي الثَّلَاثَةِ، وَطَعَامُ الثَّلَاثَةِ كَافِي الْأَرْبَعَةِ. قَالَ: وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَابْنِ عُمرَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَرَوَى جَابِرٌ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: طَعَامُ الْوَاحِدِ يَكْفِي الْإِثْنَيْنِ، وَطَعَامُ الْإِثْنَيْنِ يَكْفِي الْأَرْبَعَةَ، وَطَعَامُ الْأَرْبَعَةِ يَكْفِي الثَّمَانِيَةَ.

واته: له نه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خوای لی‌بی ده‌گیترنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (خواردنی دوو که‌س به‌شی سی که‌س ده‌کات، خواردنی سی که‌س به‌شی چوار که‌س ده‌کات). له جابیره‌وه ره‌زای خوای لی‌بی ده‌گیترنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (خواردنی یه‌ک که‌س به‌شی دوو که‌س ده‌کات، خواردنی دوو که‌س به‌شی چوار که‌س ده‌کات، خواردنی چوار که‌س به‌شی هه‌شت که‌س).

۱۸۲۰م - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي سُفْيَانَ، عَنْ جَابِرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِهَذَا.

نه‌وه‌ی هاتووه ده‌باره‌ی خواردنی کولله

۲۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي أَكْلِ الْجَرَادِ

۱۸۲۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي يَعْقُوبٍ الْعَبْدِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى، أَنَّهُ سَمِعَ عَنِ الْجَرَادِ، فَقَالَ: غَزَوْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سِتَّ غَزَوَاتٍ نَأْكُلُ الْجَزَادَ. هَكَذَا رَوَى سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ أَبِي يَغْفُورٍ هَذَا الْحَدِيثَ، وَقَالَ: سِتَّ غَزَوَاتٍ وَرَوَى سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ أَبِي يَغْفُورٍ، فَقَالَ: سَبْعَ غَزَوَاتٍ.

واته: له ثینبو نهبو نهوفاوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که دهرباره ی خواردنی کولله پرسپاریان لی کرد، فهرمووی: له گهل پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم شەش غەزامان کرد، لهو غەزایانەدا کولەمان دەخوارد.

۱۸۲۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ، وَالْمَوْمِلُ، قَالَا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي يَغْفُورٍ، عَنْ ابْنِ أَبِي أَوْفَى قَالَ: غَزَوْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَبْعَ غَزَوَاتٍ نَأْكُلُ الْجَزَادَ. وَرَوَى شُعْبَةُ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ أَبِي يَغْفُورٍ، عَنْ ابْنِ أَبِي أَوْفَى قَالَ: غَزَوْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَزَوَاتٍ نَأْكُلُ الْجَزَادَ. حَدَّثَنَا بِذَلِكَ مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ بِهَذَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عُمَرَ، وَجَابِرٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَأَبُو يَغْفُورٍ: اسْمُهُ وَاقِدٌ، وَيُقَالُ: وَفْدَانٌ أَيْضًا، وَأَبُو يَغْفُورٍ الْآخَرُ: اسْمُهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عُبَيْدِ بْنِ نِسْطَاسَ. وَاتَه: له ثینبو نهبو نهوفاوه ده طیرنهوه، که فهرمووی تی: له طهل تیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم حقوت غەزامان کرد، لهو غەزایانەدا کولەمان دەخوارد.

نهوی هاتوو دهرباره ی دو عاکردن له کولله

۲۳ - بَاب مَا جَاءَ فِي الدُّعَاءِ عَلَى الْجَزَادِ

۱۸۲۳ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، حَدَّثَنَا أَبُو النَّضْرِ هَاشِمُ بْنُ الْقَاسِمِ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَلَانَةَ، عَنْ مُوسَى بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ إِبْرَاهِيمَ التَّيْمِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، وَأَنْسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَا: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا دَعَا

عَلَى الْجَرَادِ، قَالَ: اللَّهُمَّ أَهْلِكَ الْجَرَادَ، أَقْتُلْ كِبَارَهُ، وَأَهْلِكَ صِغَارَهُ، وَأَفْسِدْ بَيْضَهُ، وَأَقْطَعْ دَابِرَهُ، وَخُذْ بِأَفْوَاهِهِمْ عَنْ مَعَاشِنَا وَأَرْزَاقِنَا إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ، قَالَ: فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ تَدْعُو عَلَى جُنْدٍ مِنْ أَجْنَادِ اللَّهِ يَقْطَعُ دَابِرَهُ؟ قَالَ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّهَا تَنْثَرُ حُوتٍ فِي الْبَحْرِ. قَالَ أَبُو عِيسَى: هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَمُوسَى بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ إِبْرَاهِيمَ التَّيْمِيِّ قَدْ تَكَلَّمَ فِيهِ وَهُوَ كَثِيرُ الْغَرَائِبِ وَالْمَنَاقِبِ، وَأَبُوهُ مُحَمَّدٌ بْنُ إِبْرَاهِيمَ ثَقَّةٌ وَهُوَ مَدَنِيٌّ^(١).

واته: له جابیر و نه نهسی کوری مالیکه وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویانه: کاتی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده پاراپیه وه بو له ناو بردنی کولله، ده فهرموو: (خوایه کولله کان له ناو بهره، گه وه کانیان بکوژه، بچوکه کانیان له ناو بهره، هیلکه کانیان خراپ بکه، دواپراویان بکه، ده میان بهستی له ناست رزق و رۆزمان بیگومان خوایه تو بیسهری پارانه وه کافمانی). فهرمووی: پیاوی وتی: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم! چۆن دوعا ده کهیت له سه ریازی له سه ریازه کانی خوای گه وه به وهی دواپراو بن؟ فهرمووی: (بیگومان پڑمه ی نه ههنگه له ده ریادا).

(١) قال بشار عواد: هذا الحديث ليس من كتاب الترمذي إذ لم نجد له أصلاً في جميع النسخ الخطية التي بين أيدينا، وإنما انفردت به المطبوعة البولاقية، ولم يذكره الرمزي في "تحفة الأشراف"، وإنما أضافه محققه من النسخة المطبوعة، ولم يحسن في ذلك صنعا، فهذا الحديث تعمد الرمزي عدم عزوه إلى الترمذي لأنه ليس منه، ولا أدل على ذلك من رقه على ترجمة زياد بن عبد الله بن علاثة العقيلي في "تهذيب الكمال" برقم ابن ماجة حسب، بل قوله في آخر الترجمة: وروى له ابن ماجة حديثاً واحداً، وقد وقع لنا عالياً من روايته، ثم ساقه من طريق الخطيب بمنته وإسناده (٩/ ٤٩١ - ٤٩٢)، ثم لو كان لهذا الحديث أصلاً في كتاب الترمذي لاستدركه الحافظان العراقي أو تلميذه ابن خنجر على الرمزي، وأيضاً البوصيري قد ساقه في "مصابيح الزجاجة"، مما يجزم تفرد ابن ماجة به، والظاهر أنه من إضافات الرواة. - وهذا الحديث لا يوجد في النسخة الخطية للكرخي.

دهرباره‌ی خواردنی گوشت و شیری نازله‌لی پیس خور

۲۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي أَكْلِ لَحْمِ الْجَلَالَةِ وَالْبَاهَا

۱۸۲۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُهُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ ابْنِ أَبِي نَجِيحٍ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ أَكْلِ الْجَلَالَةِ وَالْبَاهَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ وَرَوَاهُ الثَّوْرِيُّ، عَنْ ابْنِ أَبِي نَجِيحٍ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا.

واته: له ئیبنو عومره وه رهزای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه‌هی کردووه له خواردنی شیر و گوشتی نازله‌لی پیس خور.

۱۸۲۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاذُ بْنُ هِشَامٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ الْمُجْتَمَةِ، وَلَبِنِ الْجَلَالَةِ، وَعَنِ الشُّرْبِ مِنْ فِي السِّقَاءِ قَالَ مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، وَحَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عَدِيٍّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي عَرُوبَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو.

واته: له ئیبنو عه‌باسه وه رهزای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه‌هی کردووه له‌مانه: خواردنی گوشتی نه‌و گیانداره‌ی ده‌کریته نیشانه بو ره‌می ده‌پیکری و مردار ده‌بیته‌وه به هویه‌وه، خواردنی شیری نازله‌لی پیس خور، خواردنه‌وه به شیویه‌یه ده‌م بنریت به ده‌می کونده یان مه‌شکه یا هه‌ر شتیکی تری له‌و جوړه.

ده باره‌ی خواردنی گوشتی مریشک

۲۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي أَكْلِ الدَّجَاجِ

۱۸۲۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ أَحْزَمَ الطَّائِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو قُتَيْبَةَ، عَنْ أَبِي الْعَوَّامِ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ زُهْدِمَ الْجَزَمِيِّ، قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى أَبِي مُوسَى وَهُوَ يَأْكُلُ دَجَاجَةً فَقَالَ: اذْنُ فَكُلْ، فَإِنِّي رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْكُلُهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ زُهْدِمَ، وَلَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ زُهْدِمَ، وَأَبُو الْعَوَّامِ هُوَ عِمْرَانُ الْقَطَّانُ.

واته: له زهده می جهرمیوه ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: چووم بو خرمه‌ت نه‌بو موسا ره‌زای خوای لی بی له‌وکاته‌دا گوشتی مریشکی ده‌خوارد، فهرمووی: وهره پیتشه‌وه بخو، بینگومان به چاوی خۆم پیغه‌مبه‌ری خوام صلی الله علیه وسلم دیوه گوشتی مریشکی ده‌خوارد.

۱۸۲۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ زُهْدِمَ، عَنْ أَبِي مُوسَى قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْكُلُ لَحْمَ دَجَاجٍ. وَفِي الْحَدِيثِ كَلَامٌ أَكْثَرُ مِنْ هَذَا. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رَوَى أَيُّوبُ السَّخْتِيَانِيُّ هَذَا الْحَدِيثَ أَيْضًا، عَنِ الْقَاسِمِ التَّمِيمِيِّ، وَعَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ زُهْدِمَ.

واته: له نه‌بو موساوه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: به چاوی خۆم پیغه‌مبه‌ری خوام صلی الله علیه وسلم دی گوشتی مریشکی ده‌خوارد.

دهرباره‌ی خواردنی گوشتی چیرگ

۲۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي أَكْلِ الْخَبَارِ

۱۸۲۸ - (ضعیف) حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ سَهْلٍ الْأَعْرَجِيُّ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ مَهْدِيٍّ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ عُمَرَ بْنِ سَفِينَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، قَالَ: أَكَلْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَحْمَ خَبَارٍ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَإِبْرَاهِيمُ بْنُ عُمَرَ بْنِ سَفِينَةَ رَوَى عَنْهُ ابْنُ أَبِي فُدَيْكٍ، وَيُقَالُ: بُرْنَةُ بْنُ عُمَرَ بْنِ سَفِينَةَ.

واته: له نیبراهیمی کوپی عومهری کوپی سه‌فینه‌وه، له باوکیه‌وه، له باپیره‌وه ده‌گیرنه‌وه، که فرموویه‌تی: له‌گه‌ل پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم گوشتی چیرگم خواردوه - چیرگ بالنده‌یه‌کی مل درێژه ره‌نگی خاکیه وه‌ک قاز وایه - .

دهرباره‌ی خواردنی گوشتی برژاو

۲۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي أَكْلِ الشَّوَاءِ

۱۸۲۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ مُحَمَّدٍ الرَّعْقَرَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَجَّاجُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: قَالَ ابْنُ جُرَيْجٍ: أَخْبَرَنِي مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ، أَنَّ عَطَاءَ بْنَ يَسَارٍ أَخْبَرَهُ، أَنَّ أُمَّ سَلَمَةَ أَخْبَرَتْهُ: أَنَّهَا قَرَّبَتْ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَنْبًا مَشْوِيًّا فَأَكَلَ مِنْهُ ثُمَّ قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ وَمَا تَوَضَّأَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ، وَالْمَغِيرَةِ، وَأَبِي رَافِعٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له ئومو سه‌له‌مه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که لا ته‌نیشتیکی ئاژه‌ئیکی به برژاوی نزیک کرده‌وه له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، لیتی خواردوو هه‌ستا بو نوێژ ده‌ستنوێژی نه‌گرتیه‌وه.

دهرباره ی به پالوه خواردن باش نیه

۲۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الْأَكْلِ مُتَّكِئًا

۱۸۳۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَرِيكٌ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ الْأَقْمَرِ، عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَمَّا أَنَا فَلَا أَكُلُ مُتَّكِئًا. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَلِيِّ بْنِ الْأَقْمَرِ، وَرَوَى زَكَرِيَّا بْنُ أَبِي زَائِدَةَ، وَسُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ الْأَقْمَرِ هَذَا الْحَدِيثَ، وَرَوَى شُعْبَةُ، عَنْ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ الْأَقْمَرِ.

واته: له نهبو جوحه يفهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (من به پالوه شت ناخوم).

پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم هزی له شیرینی و ههنگوین بوو

۲۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي حُبِّ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْخُلُوءَ وَالْعَسَلَ

۱۸۳۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا سَلَمَةُ بْنُ شَيْبٍ، وَتَحْمُودُ بْنُ غِيْلَانَ، وَأَحْمَدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ الدَّوْرَقِيُّ، قَالُوا: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُحِبُّ الْخُلُوءَ وَالْعَسَلَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، وَقَدْ رَوَاهُ عَلِيُّ بْنُ مُسْهِرٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، وَفِي الْحَدِيثِ كَلَامٌ أَكْثَرُ مِنْ هَذَا.

واته: له عائیشهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم هزی له شیرینی و ههنگوین بوو.

نهوهی هاتوو ده باره‌ی ناوی زۆر کردنه ناو گۆشتاوهوه

۳۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي إِكْثَارِ مَاءِ الْمَرْقَةِ

۱۸۳۲ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُمَرَ بْنِ عَلِيٍّ الْمُقَدَّمِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُسْلِمُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ قَضَاءٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ عَلْقَمَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْمُرِّي، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا اشْتَرَى أَحَدُكُمْ لَحْمًا فَلْيُكْثِرْ مَرْقَتَهُ، فَإِنْ لَمْ يَجِدْ لَحْمًا أَصَابَ مَرْقَةً، وَهُوَ أَحَدُ اللَّحْمَيْنِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي ذَرٍّ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ مُحَمَّدِ بْنِ قَضَاءٍ، وَمُحَمَّدُ بْنُ قَضَاءٍ هُوَ الْمُعَيَّرُ، وَقَدْ تَكَلَّمَ فِيهِ سَلْمَانُ بْنُ حَرْبٍ وَعَلْقَمَةُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ هُوَ أَخُو بَكْرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْمُرِّي.

واته: له عهلقه مه‌ی کوری (عبد الله) ی کوری موزه‌نییه‌وه، له باوکیه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (هه‌ر که‌سی له‌نیوه گوشتی کری با ناوی زۆری تی بکات، نه‌گهر که‌سی گوشتی ده‌ست نه‌که‌وت بیخوات با گۆشتاوه‌که‌ی بخوات).

۱۸۳۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ عَلِيٍّ بْنِ الْأَسْوَدِ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ مُحَمَّدٍ الْعَنْقَرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْرَائِيلُ، عَنْ صَالِحِ بْنِ رُسْتَمٍ أَبِي عَامِرٍ الْخَزَّازِ، عَنْ أَبِي عِمْرَانَ الْجَوْنِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ، عَنْ أَبِي ذَرٍّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يَحْقِرَنَّ أَحَدُكُمْ شَيْئًا مِنَ الْمَعْرُوفِ، وَإِنْ لَمْ يَجِدْ فَلْيَلْقُ أَخَاهُ بِوَجْهِ طَلْقٍ، وَإِنْ اشْتَرَيْتَ لَحْمًا أَوْ طَبَخْتَ قِدْرًا فَأَكْثِرْ مَرْقَتَهُ وَاعْرِفْ لِجَارِكَ مِنْهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رَوَى شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي عِمْرَانَ الْجَوْنِيِّ.

واته: له نه‌بو (ذر) وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (هیچ که‌سی له‌نیوه چاکه

به کهم نه زانی، نه گهر ههر نه بوو که گهشتی به برا موسولمانه کهت به پرووی گه شهوه سلاوی لی بکه و بدوینه، که گوشتت کپی و کولاندت ناوی زوری تی بکه بهشی دراوسیکه تی لی بده).

نهوهی هاتوره ده باره ی فهزلی گوشتاو

۳۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الثَّرِيدِ

۱۸۳۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مَرْثَةَ، عَنْ مَرْثَةَ الْهَمْدَانِيِّ، عَنْ أَبِي مُوسَى، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: كَمَلُ مِنَ الرِّجَالِ كَثِيرٌ، وَلَمْ يَكْمُلْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَرْثَةُ ابْنَةِ عِمْرَانَ، وَأَسِيَّةُ امْرَأَةِ فِرْعَوْنَ، وَفَضْلُ عَائِشَةَ عَلَى النِّسَاءِ كَفَضْلِ الثَّرِيدِ عَلَى سَائِرِ الطَّعَامِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَأَنْسٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهو موساوه رهزای خوی لی بی ده گپنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (زورن نهوانه ی له پیاوان گه یشتنه چله پزیه ی پیاوه تی و مهردایه تی، له نافرته تانیس مه ریه می کچی عیمران و ناسیای ژنی فیرعه ون، فهزلی عایشه به سهر نافرته تانی تردا وه که فهزلی گوشتاو وایه به سهر خواردنه کانی تردا).

نهوهی هاتوره ده باره ی خواردنی گوشت به قهپ

۳۲ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّهُ قَالَ: انْهَسُوا اللَّحْمَ نَهْسًا

۱۸۳۵ - (ضعيف) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَبْدِ الْكَرِيمِ أَبِي أُمِيَّةٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ، قَالَ: زَوَّجَنِي أَبِي فَدَعَا أُنَاسًا فِيهِمْ صَفْوَانُ بْنُ أُمِيَّةٍ،

فَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: انْهَسُوا اللَّحْمَ نَهْسًا فَإِنَّهُ أَهْنَأُ وَأَمْرَأُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. وَهَذَا حَدِيثٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ الْكَرِيمِ، وَقَدْ تَكَلَّمَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي عَبْدِ الْكَرِيمِ الْمُعَلِّمِ، مِنْهُمْ أَيُّوبُ السَّخْتِيَانِيُّ مِنْ قَبْلِ حِفْظِهِ.

واته: له (عبد الله) کوری (حارث) هوه ده گێرنهوه، که فەرموویهتی: باوکم ژنی بو هینام خەلکی بانگ کرد بو زەماوێندە کەم یەکی لهوانە ی دەعوەتی کرد صەفوانی کوری ئومەییە بوو فەرمووی: پیتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویهتی: (بە قەپ گوشت لێکەرەوه و بیخۆ، چونکە بەو شێوەیە شیفا بخش تر و ئاسان ترە لەسەر گەدەو خوشترو تەندروست ترە).

۳۳ - بَابُ مَا جَاءَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ الرُّخَصَةِ فِي قَطْعِ اللَّحْمِ
بِالسَّكِينِ

۱۸۳۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ أُمَيَّةَ الضَّمَرِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ رَأَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اخْتَزَّ مِنْ كَيْفِ شَاةٍ فَأَكَلَ مِنْهَا ثُمَّ مَضَى إِلَى الصَّلَاةِ وَلَمْ يَتَوَضَّأْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَفِي الْبَابِ عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ.

واته: له جەعفەری کوری عەمری کوری ئومەییەوه، لە باوکیەوه رەزای خوا ی لێ بێ دە گێرنهوه، که پیتغه مبهری صلی الله علیه وسلم دیو بە چەقۆ لە شانی مەریکی دەبری و دە بخوارد، لەپاشدا چوو بو نوێژ و دەستنوێژی نە گرتەوه.

ده باره‌ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم هه‌زی له چ گوشتی بوو
 ۳۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي أَبِي اللَّحْمِ كَانَ أَحَبَّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

۱۸۳۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا وَاصِلُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ فُضَيْلٍ، عَنْ أَبِي حَيَّانَ التَّيْمِيِّ، عَنْ أَبِي زُرْعَةَ بْنِ عَمْرِو بْنِ جَرِيرٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: أَبِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَلْحَمُ فَيُدْفَعُ إِلَيْهِ الذِّرَاعُ وَكَانَ يُعْجِبُهُ فَتَهَسَ مِنْهَا. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ، وَعَائِشَةَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ، وَأَبِي عُبَيْدَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَبُو حَيَّانَ اسْمُهُ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ بْنِ حَيَّانَ وَأَبُو زُرْعَةَ بْنُ عَمْرِو بْنِ جَرِيرٍ اسْمُهُ هَرِمٌ.

واته: له نه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گی‌رنه‌وه، که فهرموویه‌تی:
 ده‌ستی گوشتیان هینا بو پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه‌ویش هه‌زی له
 گوشتی ده‌ست بوو به قه‌پ گوشتی لی ده‌کرده‌وه و ده‌بخوارد.

۱۸۳۸ - (منکر) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ مُحَمَّدٍ الرَّعْفَرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ عَبَّادٍ أَبُو عَبَّادٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا فُلَيْحُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ عَبْدِ الْوَهَّابِ بْنِ يَحْيَى، مِنْ وَلَدِ عَبَّادِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: مَا كَانَ الذِّرَاعُ أَحَبَّ إِلَيَّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَلَكِنْ كَانَ لَا يَجِدُ اللَّحْمَ إِلَّا غَبًا فَكَانَ يُعْجَلُ إِلَيْهِ لِأَنَّهُ أَعْجَلُهَا نُضْجًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له عایشه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گی‌رنه‌وه، که فهرموویه‌تی:
 پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم هه‌زی له گوشتی بال نه‌بوو، خوی و
 خانه‌واده‌که‌ی ناوه گوشتیان ده‌خوارد، له‌به‌رته‌وه‌ی گوشتی بال زوتر پی
 ده‌گه‌یشت، زوتر بویان ده‌برد ده‌بخوارد.

نهوهی هاتوو ده باره‌ی سرکه

۳۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْحَلِّ

۱۸۳۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَرَفَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُبَارَكُ بْنُ سَعِيدٍ هُوَ أَخُو سُفْيَانَ بْنِ سَعِيدٍ الثَّوْرِيِّ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: نِعَمَ الْإِدَامُ الْحَلُّ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَأُمِّ هَانِئٍ. حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْخَزَاعِيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاوِيَةُ بْنُ هِشَامٍ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ مُحَارِبِ بْنِ دِثَارٍ، عَنْ جَابِرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: نِعَمَ الْإِدَامُ الْحَلُّ. هَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ مُبَارَكِ بْنِ سَعِيدٍ.

واته: له جابیره ده رهزای خوای لی بی ده گینهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (سرکه چاکترین پیخوره).

۱۸۴۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَهْلٍ بْنُ عَسْكَرٍ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ حَسَّانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ بِلَالٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: نِعَمَ الْإِدَامُ الْحَلُّ. حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يَحْيَى بْنُ حَسَّانَ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ بِلَالٍ بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ إِلَّا أَنَّهُ قَالَ: نِعَمَ الْإِدَامَ، أَوْ الْأُذْمُ الْحَلُّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ سُلَيْمَانَ بْنِ بِلَالٍ.

واته: له عایشه وه رهزای خوای لی بی ده گینهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (سرکه چاکترین پیخوره).

۱۸۴۱ - (حسن) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ مُحَمَّدُ بْنُ الْقَلَاءِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ عَيَّاشٍ، عَنْ أَبِي حَمْرَةَ الثَّمَالِيِّ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ أُمِّ هَانِئٍ بِنْتِ أَبِي طَالِبٍ قَالَتْ: دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: هَلْ عِنْدَكُمْ شَيْءٌ؟ قُلْتُ: لَا، إِلَّا كِسْرٌ يَابِسَةٌ وَخَلٌّ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: قَرِّبِيهِ، فَمَا أَقْفَرَ بَيْنَتْ مِنْ أَدَمٍ فِيهِ خَلٌّ.

هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ أُمِّ هَانِيٍّ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَأَبُو حَمْرَةَ الثَّمَالِيُّ اسْمُهُ ثَابِتُ بْنُ أَبِي صَفِيَّةٍ، وَأُمُّ هَانِيٍّ مَاتَتْ بَعْدَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ بِزَمَانٍ، وَسَأَلْتُ مُحَمَّدًا عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ قَالَ: لَا أَعْرِفُ لِلشَّعْبِيِّ سَمَاعًا مِنْ أُمِّ هَانِيٍّ، فَقُلْتُ: أَبُو حَمْرَةَ كَيْفَ هُوَ عِنْدَكَ؟ فَقَالَ: أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ تَكَلَّمَ فِيهِ، وَهُوَ عِنْدِي مُقَارِبُ الْحَدِيثِ.

واته: له نومو هانيه وه رهزای خواى لى بى ده گيرنه وه، كه فهرموويه تى: پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم هات بو لام فهرمووى: هيچ خواردينى كتان لايه بيخوين؟ وتم: نا هيچمان نيه، جگه له پارچه يه نان و كه مى سرکه نه بى، فهرمووى: (بوم ناماده بکه)، هدر مالى سرکه ي تيدا بوو بى پيخوره نابى.

١٨٤٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدَةُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْخُرَاعِيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاوِيَةُ بْنُ هِشَامٍ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ مُحَارِبِ بْنِ دِثَارٍ، عَنْ جَابِرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: نِعْمَ الْإِدَامُ الْخَلُّ. هَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ مُبَارَكِ بْنِ سَعِيدٍ.

واته: له جابيره وه رهزای خواى لى بى ده گيرنه وه، كه پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فهرموويه تى: (سرکه چاكترين پيخوره).

نهوى هاتوره دهر باره ي خواردنى كالهك به خورماوه

٣٦ - بَابُ مَا جَاءَ فِي أَكْلِ الْبَطِيخِ بِالرُّطْبِ

١٨٤٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدَةُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْخُرَاعِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاوِيَةُ بْنُ هِشَامٍ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَأْكُلُ الْبَطِيخَ بِالرُّطْبِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَرَوَاهُ بَعْضُهُمْ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

مُرْسَلًا، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنْ عَائِشَةَ، وَقَدْ رَوَى يَزِيدُ بْنُ رُومَانَ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ هَذَا الْحَدِيثَ.

واته: له عائشه وه رهزای خوای لی بی ده گینه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم کاله کی به فهریکه خورماوه ده خوارد.

نموه ی هاتوو ده باره ی خواردنی خه یار به خورماوه

۳۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي أَكْلِ الْقَثَاءِ بِالرُّطْبِ

۱۸۴۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ مُوسَى الْقَزَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْكُلُ الْقَثَاءَ بِالرُّطْبِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ إِبْرَاهِيمَ بْنِ سَعْدٍ.

واته: له (عبد الله) ی کوپی جه عفهر وه رهزای خویان لی بی ده گینه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم خه یاری به فهریکه خورماوه ده خوارد.

نموه ی هاتوو ده باره ی خواردنی میزی و شتر

۳۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي شُرْبِ أَبْوَالِ الْإِبِلِ

۱۸۴۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ مُحَمَّدٍ الرَّعْفَرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَفَّانُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا حُمَيْدٌ، وَثَابِتٌ، وَقَتَادَةُ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ نَاسًا مِنْ عُرَيْنَةَ قَدِمُوا الْمَدِينَةَ فَاجْتَوَوْهَا، فَبَعَثَهُمُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي إِبِلِ الصَّدَقَةِ وَقَالَ: اشْرَبُوا مِنْ أَبْوَالِهَا وَأَلْبَانِهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ

حَدِيثُ ثَابِتٍ، وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ أَنَسٍ، رَوَاهُ أَبُو قِلَابَةَ، عَنْ أَنَسٍ، وَرَوَاهُ سَعِيدُ بْنُ أَبِي عَرُوبَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ.

واته: له نه نه سی کورپی مالیکه وه ره زای خویان لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: کومه لی له هوزی عورهینه هاتن بو مه دینه ناو هه وای مه دینه یان پی نه که وت نه خوشکه وتن، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ناردنی بو دهره وی شار بو ناو رانه وشره شیرده ره کانی زه کات، فهرمووی: (له میز و شیری وشره کان بخون).

دهرباره ی دهست شتن له پیش خواردن و له وای خواردن

۳۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْوُضُوءِ قَبْلَ الطَّعَامِ وَبَعْدَهُ

۱۸۴۶ - (ضعیف) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ ثَمَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا قَيْسُ بْنُ الرَّبِيعِ (ح) وَحَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْكَرِيمِ الْجَرَجَانِيُّ، عَنْ قَيْسِ بْنِ الرَّبِيعِ الْمَعْنَى وَاحِدٌ، عَنْ أَبِي هَاشِمٍ يَغْنِي الرُّمَالِيَّ، عَنْ زَادَانَ، عَنْ سَلْمَانَ قَالَ: قَرَأْتُ فِي التَّوْرَةِ أَنَّ بَرَكَةَ الطَّعَامِ الْوُضُوءُ بَعْدَهُ، فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأُخْبِرْتُهُ بِمَا قَرَأْتُ فِي التَّوْرَةِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: بَرَكَةُ الطَّعَامِ الْوُضُوءُ قَبْلَهُ وَالْوُضُوءُ بَعْدَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. لَا نَعْرِفُ هَذَا الْحَدِيثَ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ قَيْسِ بْنِ الرَّبِيعِ، وَقَيْسُ بْنُ الرَّبِيعِ يُضَعَّفُ فِي الْحَدِيثِ، وَأَبُو هَاشِمٍ الرُّمَالِيُّ اسْمُهُ يَحْيَى بْنُ دِينَارٍ

واته: له سه لمانی فارسیه وه ره زای خوی لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: له تهورات دا خویندومه ته وه که دهست شتن له وای خواردن هوکاری پیت و بهر که تی خواردنه که یه، نه مهم راگیانند به پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، فهرمووی:

(دهست شتن له پیتش و له دوای خواردن هوکاری پیت و بهره که تی خواردنه که یه).

نهوهی هاتوره دهرباره ی دهست نهشتن له پیتش خواردن

٤٠ - بَابُ فِي تَرْكِ الْوُضُوءِ قَبْلَ الطَّعَامِ

١٨٤٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِثْرَاهِيمَ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ مِنَ الْخَلَاءِ فَقُرِبَ إِلَيْهِ طَعَامٌ، فَقَالُوا: أَلَا نَأْتِيكَ بِوُضُوءٍ؟ قَالَ: إِنَّمَا أُمِرْتُ بِالْوُضُوءِ إِذَا قُمْتُ إِلَى الصَّلَاةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ وَقَدْ رَوَاهُ عَفْرُو بْنُ دِينَارٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْحُوَيْرِثِ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَقَالَ عَلِيُّ بْنُ الْمَدِينِيِّ: قَالَ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ: كَانَ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ يَكْرَهُ غَسْلَ الْيَدِ قَبْلَ الطَّعَامِ، وَكَانَ يَكْرَهُ أَنْ يُوضَعَ الرَّغِيفُ تَحْتَ الْقُضْعَةِ.

واته: له نینو عه باسه وه رهزای خویان لی بی دهگیرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له سه رئاو هاته دهره وه، خواردنیان بو هینا، وتیان: ناوت بو نه هینین دهستنوژی پی بگریت؟ فهرموویه تی: (فهرمانم پی کراوه کاتی که ههستام بو نوژی کردن دهستنوژی بگرم). - دهست شتن بهسه - سوفیانی (ثوری) دهستنوژی گرتنی له پیتش خواردن پی ناخوش بووه، ههروه ها پی ناخوش بووه نان له ژیر نهو دهوری و قاپ و دهره وه دابنریت که نانی تیدا دهخوری.

دهرباره ی بهناوی خواوه دهستکردن به ناخواردن

٤١ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّسْمِيَةِ فِي الطَّعَامِ

١٨٤٨ - (ضعيف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْعَلَاءُ بْنُ الْفَضْلِ بْنِ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ أَبِي سَوِيَّةَ أَبُو الْهَذِيلِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ عِكْرَاشٍ، عَنْ أَبِيهِ عِكْرَاشٍ

بْنِ دُوَيْبٍ قَالَ: بَعَثَنِي أَبُو مُرَّةَ بْنُ عُبَيْدٍ بِصَدَقَاتٍ أَمْوَالِهِمْ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَدِمْتُ عَلَيْهِ الْمَدِينَةَ فَوَجَدْتُهُ جَالِسًا بَيْنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ، قَالَ: ثُمَّ أَخَذَ يَدَيَّ فَأَنْطَلَقَ بِي إِلَى بَيْتٍ أَمَّ سَلَمَةَ فَقَالَ: هَلْ مِنْ طَعَامٍ؟ فَأْتَيْنَا بِحَفَنَةٍ كَثِيرَةٍ التَّرِيدِ وَالْوَذْرِ، وَأَقْبَلْنَا نَأْكُلُ مِنْهَا، فَخَبَطْتُ يَدَيَّ مِنْ نَوَاجِيهَا وَأَكَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ، فَقَبَضَ بِيَدِهِ الْيُسْرَى عَلَى يَدَيَّ الْيُمْنَى ثُمَّ قَالَ: يَا عِكْرَاشُ، كُلْ مِنْ مَوْضِعٍ وَاحِدٍ فَإِنَّهُ طَعَامٌ وَاحِدٌ، ثُمَّ أَتَيْنَا بِطَبَقٍ فِيهِ أَلْوَانُ التَّمْرِ، أَوْ مِنْ أَلْوَانِ الرُّطَبِ، عُبَيْدُ اللَّهِ شَكَّ، قَالَ: فَجَعَلْتُ أَكُلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْ، وَجَالَتْ يَدُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الطَّبَقِ وَقَالَ: يَا عِكْرَاشُ، كُلْ مِنْ حَيْثُ شِئْتَ فَإِنَّهُ غَيْرُ لَوْنٍ وَاحِدٍ، ثُمَّ أَتَيْنَا بِمَاءٍ فَعَسَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَيْهِ، وَمَسَحَ بِلَبْلٍ كَفِّهِ وَجْهَهُ وَذِرَاعَيْهِ وَرَأْسَهُ وَقَالَ: يَا عِكْرَاشُ، هَذَا الْوُضُوءُ مِمَّا غَيَّرَتِ النَّارُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ الْعَلَاءِ بْنِ الْفَضْلِ وَقَدْ تَفَرَّدَ الْعَلَاءُ بِهَذَا الْحَدِيثِ، وَلَا نَعْرِفُ لِعِكْرَاشٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا هَذَا الْحَدِيثَ.

واته: له عيكراشی کوری (دُوَيْب) هوه ده گێرنهوه، که فهرموویه تی: به نی مورهی کوری عوبهید زه کاتی ماله کانیان به مندا نارد بو پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، بینیم له ناو کوچه ران و یاریه ده راندا دانیشتوه، وتی: دهستی گرتم و بردمی بو مالی ئومو سه له مه، فهرمووی: (هیچ خواردنیک هیه بیخوین؟) له گه نیککی بو هیتانین پارچه گوشتی نهرمه و گوشتاویکی زوری تیدا بوو، منیش دهستم ده گێرا به دهوری خواردنه که دا دهستم بهری دهستی ده کهوت، به لام پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له بهرده می خویه وه ده بخوارد، به دهستی چه پی دهستی راستی گرتم، له پاشدا فهرمووی: (تهی عکراش! له یه ک شوینه وه بخو، بیگومان یه ک خواردنه)، پاشان ته به قیکیان بو هیتانین جوړه ها خورمای ته ری تیدا بوو، منیش له بهرده می خومه وه دهستم کرد به خورما خواردن، به لام پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم

دهستی ده گێپرا به دهوری تهبهقه کهدا، فهرمووی: (به ئاره زووی خۆت له کوپوه دهخۆی بخۆ چونکه خورماکان یهک رهنگ نین). پاشان ئاویان بو هیناین ههردوو دهستی شت دهستی به تهپری هینا به سههر دهم و چاو و قوڵ و سهریدا، فهرمووی: (ئهی عکراش! نه مه نهو شتهیه له دوای دهستان له خواردنی که ناگر رهنگی دهگۆریت).

نهوهی هاتووه دهبارهی خواردنی کوله که

٤٢ - بَابُ مَا جَاءَ فِي أَكْلِ الدُّبَاءِ

١٨٤٩ - (ضعيف. الإسناد) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ صَالِحٍ، عَنْ أَبِي طَالُوتَ، قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ وَهُوَ يَأْكُلُ الْقُرْعَ وَهُوَ يَقُولُ: يَا لَكَ شَجَرَةً مَا أُحِبُّكَ إِلَّا لِحُبِّ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَاكَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ حَكِيمِ بْنِ جَابِرٍ، عَنْ أَبِيهِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نهو (طالوت) هوه ده گێپنهوه، که فهرموویهتی: چوم بو لای نه نهسی کوپی مالیک کوله کهی دهخوارد دهیفرموو: له بهر نهوه ههزم لیته پیغه مبروی خوا صلی الله علیه وسلم ههزی لیت بوو.

١٨٥٠ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مَيْمُونٍ الْمَكِّيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَتَبَعُ فِي الصَّحْفَةِ، يَعْنِي الدُّبَاءَ، فَلَا أَرَأُلُ أُحِبُّهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ أَنَسٍ وَرُوي أَنَّهُ رَأَى الدُّبَاءَ بَيْنَ يَدَيْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ لَهُ: مَا هَذَا؟ قَالَ: هَذَا الدُّبَاءُ نُكْتِرُ بِهِ طَعَامَنَا.

واته: له نه نه سی کورپی مالیکه وه ره زای خوای لى بى ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوام صلی الله علیه وسلم دی به قهراخی له گنه که دا ده گهرا بۆ کوله که کان، نیت له دواى نه و روژه وه بهرده وام ههزم له کوله که بوو. نه نه س ره زای خوای لى بى له بهرده می پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم کوله که ی دیوه، پیتی فهرمووه: نه وه چییه؟ فهرمووی: (نه مه کوله که یه خواردنه که مانى پی زیاد ده که یه).

نه وه ی هاتوو ده باره ی خواردنی زهیت

۴۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي أَكْلِ الزَّيْتِ

۱۸۵۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كُلُوا الزَّيْتَ وَادْهِنُوا بِهِ فَإِنَّهُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ. هَذَا حَدِيثٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ الرَّزَّاقِ عَنْ مَعْمَرٍ، وَكَانَ عَبْدُ الرَّزَّاقِ يَضْطَرِبُ فِي رِوَايَةِ هَذَا الْحَدِيثِ، فَرُبَّمَا ذَكَرَ فِيهِ عَنْ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَرُبَّمَا رَوَاهُ عَلَى الشَّلِكِ فَقَالَ: أَحْسَبُهُ عَنْ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَرُبَّمَا قَالَ: عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا. حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ سُلَيْمَانُ بْنُ مَعْبُدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، نَحْوَهُ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنْ عُمَرَ.

واته: له پیشه و عومهروه ره زای خوای لى بى ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (زهیت بخۆن به نانه وه، بیدهن له جهسته شان چونکه له دره ختیکی پیروز و موباره که).

۱۸۵۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ الرَّبْرِیُّ، وَأَبُو نُعَيْمٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عِيسَى، عَنْ رَجُلٍ يُقَالُ لَهُ: عَطَاءٌ مِنْ أَهْلِ الشَّامِ، عَنْ أَبِي أُسَيْدٍ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كُلُوا الزَّيْتِ وَأَدْهِنُوا بِهِ فَإِنَّهُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عِيسَى.

واته: له نه بو نوسه دیده ده رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبر صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (زهیت بخون به نانه وه، بیدهن له جهسته شان چونکه له دره ختیکی پیروز و موباره که).

نه وهی هاتوره ده باره ی خواردن له گهل بهنده و خیران

۴۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْأَكْلِ مَعَ الْمَمْلُوكِ وَالْعِيَالِ

۱۸۵۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي خَالِدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ يُخْبِرُهُمْ بِذَلِكَ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا كَفَى أَحَدُكُمْ خَادِمُهُ طَعَامَهُ حَرَّةً وَدُخَانَهُ فَلْيَأْخُذْ بِيَدِهِ فَلْيُقْعِدْهُ مَعَهُ، فَإِنْ أَبَى فَلْيَأْخُذْ لُقْمَةً فَلْيُطْعِمْهَا إِيَّاهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَأَبُو خَالِدٍ وَالِدُ إِسْمَاعِيلَ اسْمُهُ سَعْدٌ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نه گهر که سیکتان خزمه تکاره که ی خواردنیکی بو دروست کرد و بو هیئا له کاتی کدا نه و پیوهی ماندو بووه و گهرمای چه شتوه دوکه له که ی چوه به سه روچاویدا با له دهستی بگری و دایینیشینی نانه که ی له گهل بخوات، نه گهر نه یویست پارویه دوو پاروی ههر بداتی).

نهوهی هاتوره دهربارهی فهزلی ناندان به خه لک

٤٥ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ إِطْعَامِ الطَّعَامِ

١٨٥٤ - (ضعیف) حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ حَمَّادٍ الْمَغْنِيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُمَانُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْجُمَحِيُّ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ زِيَادٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَفْشُوا السَّلَامَ، وَأَطْعِمُوا الطَّعَامَ، وَاضْرِبُوا الْهَامَ، تُورَثُوا الْجَنَانَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَابْنِ عُمَرَ، وَأَنْسٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ، وَعَبْدِ الرَّحْمَنِ ابْنِ عَائِشَةَ، وَشُرَيْحِ بْنِ هَانٍ، عَنْ أَبِيهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ زِيَادٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپینه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (سلاو بلاویکه نه وه له نیتوان خوتاندا، نان بدنه به خه لک، له کاتی جهنگدا بدنه له سهری کافران، به ههشت به میرات ده گرن).

١٨٥٥ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَخْوَصِ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اْعْبُدُوا الرَّحْمَنَ، وَأَطْعِمُوا الطَّعَامَ، وَأَفْشُوا السَّلَامَ، تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِسَلَامٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله)ی کوپی عه مره وه رهزای خویان لی بی ده گپینه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (خوا بهی رستن، نان بدنه به خه لک، سلاو بلاویکه نه وه له نیتوان خوتاندا، بدنه له سهری کافران، به ههشت به میرات ده گرن).

نهوهی هاتووه ده‌بارهی فه‌زلی نانی ئیواره

٤٦ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الْعِشَاءِ

١٨٥٦ - (ضعیف) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَعْلَى الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا غُنْبَسَةُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْقُرَشِيُّ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عِلَاقٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: تَعَشُّوْا وَلَوْ بِكَفٍّ مِنْ حَشَفٍ، فَإِنْ تَرَكَ الْعِشَاءَ مَهْرَمَةً. هَذَا حَدِيثٌ مُنْكَرٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَغُنْبَسَةُ يُضَعَّفُ فِي الْحَدِيثِ وَعَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ عِلَاقٍ مَجْهُولٌ.

واته: له نه‌ه‌سی کوری مالیکه‌وه ره‌زای خوای لى بى ده‌گیرنه‌وه، که فەرموویه‌تی: پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (نانی ئیواره بخۆن نه‌گەر چنگی خورمای وشکیش بى، چونکه ته‌رک‌کردنی ده‌بیته هوی زوو پیربوون).

ده‌بارهی ناوی خوا هیتان له‌سه‌ر خواردن

٤٧ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّسْمِيَةِ عَلَى الطَّعَامِ

١٨٥٧ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الصَّبَّاحِ الْهَاشِمِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْأَعْلَى، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ، أَنَّهُ دَخَلَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعِنْدَهُ طَعَامٌ قَالَ: اذْنُ يَا بُنَيَّ، وَسَمِ اللَّهَ وَكُلْ يَمِينَكَ، وَكُلْ يَمَّا يَلِيكَ. وَقَدْ رُوِيَ عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِي وَجْزَةَ السَّعْدِيِّ، عَنْ رَجُلٍ مِنْ مُزَيْنَةَ، عَنْ عُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ، وَقَدْ اخْتَلَفَ أَصْحَابُ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ فِي رِوَايَةِ هَذَا الْحَدِيثِ وَأَبُو وَجْزَةَ السَّعْدِيُّ اسْمُهُ يَزِيدُ بْنُ عُبَيْدٍ.

واته: له عومه‌ری کوری نه‌بو سه‌له‌مه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که چوووه بو خزمه‌ت پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌وکاته‌دا خورده‌نیکی له‌به‌رده‌ستدا بووه،

فهرموویه تی: (کورێ شیرینم نزیک بهره وه ناوی خوا بیته واته: بلی: (بسم الله)، به دهستی راست بخۆ، له بهرده می خوشته وه بخۆ).

۱۸۵۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي نَضْرَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا هِشَامُ الدَّسْتَوَائِيُّ، عَنْ بُدَيْلِ بْنِ مَيْسَرَةَ الْعُقَيْلِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُبَيْدِ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ أُمِّ كَلْثُومٍ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا أَكَلْتَ أَحَدَكُمْ طَعَامًا فَلْيَقُلْ: بِسْمِ اللَّهِ، فَإِنْ نَسِيَ فِي أَوَّلِهِ فَلْيَقُلْ: بِسْمِ اللَّهِ فِي أَوَّلِهِ وَآخِرِهِ، وَهَذَا الْإِسْنَادُ عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْكُلُ طَعَامًا فِي سِتَّةٍ مِنْ أَصْحَابِهِ، فَجَاءَ أَعْرَابِيٌّ فَأَكَلَهُ بِلُفْمَتَيْنِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَمَا إِنَّهُ لَوْ سَمَى لَكَفَأَكُمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عایشه وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هر به کی له ئیوه کاتی نانی خوارد له سه ره تا وه ناوی خوای گه وه بیته و بلی: (بسم الله)، نه گهر له سه ره تا وه بیرێ چو وه کاتیک بیرێ که وه وه بلی: (بسم الله فی اوله و آخیره). واته: به ناوی خوا له سه ره تا وه له کو تاییه وه. عایشه رهزای خوای لی بی ده فهرموویت: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له گهل شهش کهس له ها وه لانی نانی ده خوارد، عه ره بیکی ده شته کی هات نانه کی کرد به دوو پاروو خواردی، پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (نه گهر ناوی خواتان له سه ره بهی نایه بهشی ده کردن و بهستان بو).

دهبارهی خهوتن باش نیه به دهستی چهو و لینجهوه

٤٨ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الْبَيْتُوتَةِ وَفِي يَدِهِ رِيحٌ غَمَرٍ

١٨٥٩ - (موضوع) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ بْنُ الْوَلِيدِ الْمَدَنِيُّ، عَنْ ابْنِ أَبِي ذَنْبٍ، عَنِ الْمُقْبِرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ الشَّيْطَانَ حَسَّاسٌ لِحَاسٍ فَأَحْذَرُوهُ عَلَى أَنْفُسِكُمْ، مَنْ بَاتَ وَفِي يَدِهِ رِيحٌ غَمَرٍ فَأَصَابَهُ شَيْءٌ فَلَا يُلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَقَدْ رُوِيَ مِنْ حَدِيثِ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویهتی: (شهیتان زور حساسه و زوو ههست بهشت دهکات، کهسی به دهستی چهو و لینجهوه خهوت و دهستی نهشت توشی شتی بوو با سهرزهنشتی کهس نهکات جگه لهخوی).

١٨٦٠ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْحَاقَ الْبَغْدَادِيُّ الصَّاعِقِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ الْمَدَائِنِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَنْصُورُ بْنُ أَبِي الْأَسْوَدِ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ بَاتَ وَفِي يَدِهِ رِيحٌ غَمَرٍ فَأَصَابَهُ شَيْءٌ فَلَا يُلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ الْأَعْمَشِ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویهتی: (هههکهسی به دهستی چهو و لینجهوه خهوت و دهستی نهشت توشی ههرشتی بوو با جگه لهخوی سهرزهنشتی کهس نهکات).

باسه کانی شراب له پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم

٤ - أَبُوبِ الْأَشْرَبَةِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

نهوهی هاتوره دهر باره‌ی شراب خور

١ - بَابُ مَا جَاءَ فِي شَارِبِ الْخَمْرِ

١٨٦١ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو زَكْرِيَّا يَحْيَى بْنُ دُرُوسٍ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كُلُّ مُسْكِرٍ خَمْرٌ، وَكُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ، وَمَنْ شَرِبَ الْخَمْرَ فِي الدُّنْيَا فَمَاتَ وَهُوَ يُدْمِنُهَا لَمْ يَشْرِنَهَا فِي الْآخِرَةِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَعُبَادَةَ، وَأَبِي مَالِكٍ الْأَشْعَرِيِّ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَقَدْ رَوَاهُ مِنْ غَيْرٍ وَجْهٌ عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَرَوَاهُ مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، مَوْفُوفًا فَلَمْ يَرْفَعَهُ.

واته: له ئیبنو عومره وه رهزای خویان لى بى ده گپرنه وه، كه فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه موو سهرخۆشکه ریک مهی و عهره قه، وه هه موو سهرخۆشکه ریک حهرامه، ههر کهس له دنیا دا بهرده وام بیست له سهر خواردنه وهی مهی و تهویه لى نه کات و له سهر نهو حاله بری نهوه له روژی قیامه تدا نایخواته وه بى بهش ده کریت لى).

۱۸۶۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَرِيرٌ بْنُ عَبْدِ الحَمِيدِ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُبَيْدِ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ شَرِبَ الخَمْرَ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةُ أَرْبَعِينَ صَبَاحًا، فَإِنْ تَابَ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ، فَإِنْ عَادَ لَمْ يَقْبَلِ اللَّهُ لَهُ صَلَاةُ أَرْبَعِينَ صَبَاحًا، فَإِنْ تَابَ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ، فَإِنْ عَادَ لَمْ يَقْبَلِ اللَّهُ لَهُ صَلَاةُ أَرْبَعِينَ صَبَاحًا، فَإِنْ تَابَ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ، فَإِنْ عَادَ الرَّابِعَةَ لَمْ يَقْبَلِ اللَّهُ لَهُ صَلَاةُ أَرْبَعِينَ صَبَاحًا، فَإِنْ تَابَ لَمْ يَنْتَبِ اللَّهُ عَلَيْهِ، وَسَقَاهُ مِنْ نَهْرِ الحَبَالِ قِيلَ: يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ: وَمَا نَهْرُ الحَبَالِ؟ قَالَ: نَهْرٌ مِنْ صَدِيدِ أَهْلِ النَّارِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَقَدْ رَوَى نَحْنُ هَذَا عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له (عبد الله)ی کورپی عومره وه رهزای خویان لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه رکه سی عه رهق و مهی بخواته وه، خوای گه وه نویژی چل روژی لی وه رناگری، نه گهر تهویهی کردو په شیمان بوویه وه خوای گه وه لیتی خوښ ده بی، نه گهر گه رایه وه سهری خوای گه وه نویژی چل روژی لی وه رناگریت، نه گهر تهویهی کردو په شیمان بوویه وه خوای گه وه لیتی خوښ ده بی، نه گهر بۆ چوارهم جار گه رایه وه سهری خوای گه وه نویژی چل روژی لی وه رناگریت، نه گهر تهویهی کردو په شیمان بوویه وه خوای گه وه لیتی وه رناگری و له ده رای خه بال - که ده رایه که له کیم و زوخی دوزه خیه کان - پتی ده نوشی)، و ترا: نهی نه بو (عبد الرحمن) ده رای خه بال چییه؟ فهرمووی: ده رایه که له کیم و زوخی دوزه خیه کان.

دهرباره ی ههموو سهرخو شکه ری حهرامه

۲ - بَابُ مَا جَاءَ كُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ

۱۸۶۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سئِلَ عَنِ الْبَيْعِ فَقَالَ: كُلُّ شَرَابٍ أَسْكَرَ فَهُوَ حَرَامٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عائشه وه رهزای خوا ی لی بی ده گپړنه وه، که پرسیار کړا له پیغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم دهرباره ی دوشاوی هه نگوین، فهرمووی: (ههر شهرابی خه لک سهرخو ش بکات نه وه حهرامه).

۱۸۶۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا عُبَيْدُ بْنُ أَسْبَاطٍ بْنُ مُحَمَّدٍ الْقُرَشِيُّ الْكُوفِيُّ، وَأَبُو سَعِيدٍ الْأَشْجِيُّ، قَالَا: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ إِدْرِيسَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: كُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ، وَعَلِيٍّ، وَابْنِ مَسْعُودٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَأَبِي مُوسَى، وَالْأَشْجِ الْعُصْرِيِّ، وَذَيْلَمَ، وَمَيْمُونَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَقَيْسِ بْنِ سَعْدٍ، وَالثَّغْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ، وَمُعَاوِيَةَ، وَوَائِلِ بْنِ حُجْرٍ، وَثَرَّةَ الْمُرَزِيِّ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُعْقِلٍ، وَأُمِّ سَلَمَةَ، وَبُرَيْدَةَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَعَائِشَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ وَقَدْ رَوَى عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، نَحْوَهُ، وَكِلَاهُمَا صَحِيحٌ، رَوَاهُ غَيْرُ وَاحِدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، نَحْوَهُ، وَعَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نیبنو عومره وه رهزای خوا یان لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: بو خوم گویم له پیغه مبهري صلى الله عليه وسلم بوو ده یغه فهرموو: (ههموو سهرخو شکه ریک حهرامه).

هەرشتیک زۆریک لێ مرۆف سەرخۆش بکات، کهمه کهشی هەر حهرامه
 ۳ - بَابُ مَا جَاءَ مَا أَسْكَرَ كَثِيرُهُ فَقَلِيلُهُ حَرَامٌ

۱۸۶۵ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ (ح) وَحَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ بَكْرِ بْنِ أَبِي الْفَرَاتِ، عَنِ ابْنِ الْمُثَنِّكِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَا أَسْكَرَ كَثِيرُهُ فَقَلِيلُهُ حَرَامٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ سَعْدٍ، وَعَائِشَةَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَابْنِ عُمرَ، وَخَوَاتِ بْنِ جُبَيْرٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ جَابِرٍ.

واته: له جابیری کوری (عبد الله) وه رهزای خوای لێ بێ دهگیرنهوه، که
 پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویهتی: (هەرشتیک زۆری لێ بخوریتهوه
 مرۆف سەرخۆش بکات، کهمه کهشی هەر حهرامه).

۱۸۶۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْأَعْلَى بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى، عَنْ هِشَامِ بْنِ حَسَّانَ، عَنْ مَهْدِيٍّ بْنِ مَيْمُونٍ (ح) وَحَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُعَاوِيَةَ الْجَمْعِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَهْدِيُّ بْنُ مَيْمُونٍ، الْمَعْنَى وَاحِدٌ، عَنْ أَبِي عَثْمَانَ الْأَنْصَارِيِّ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ، مَا أَسْكَرَ الْفَرْقُ مِنْهُ فَمِلْهُ الْكَفِّ مِنْهُ حَرَامٌ: قَالَ أَحَدُهُمَا فِي حَدِيثِهِ: الْحَسَنَةُ مِنْهُ حَرَامٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَقَدْ رَوَاهُ لَيْثُ بْنُ أَبِي سُلَيْمٍ، وَالرَّبِيعُ بْنُ صَبِيحٍ، عَنْ أَبِي عَثْمَانَ الْأَنْصَارِيِّ، نَحْوَ رِوَايَةِ مَهْدِيٍّ بْنِ مَيْمُونٍ، وَأَبُو عَثْمَانَ الْأَنْصَارِيُّ اسْمُهُ عَمْرُو بْنُ سَالِمٍ، وَيُقَالُ: عُمَرُ بْنُ سَالِمٍ أَيْضًا.

واته: له عایشه وه رهزای خوای لێ بێ دهگیرنهوه، که فەرموویهتی:
 پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویهتی: (هه موو سەرخۆشکه رێک
 حهرامه، هەرشتی (فرق) لێ لێی حهرا م بێ، نه وه پری مشتیکیشی حهرا مه). -

(فرق) پیتوانه دهک بووه شانزه ره تلی گرتووه - . به کی له راویه کان وتی: (جورعه یه لیتی حه رامه).

ده باره ی خو شای گوزه و مهر کانه

۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي نَبِيذِ الْجَرِّ

۱۸۶۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ عُثَيْمٍ، وَيَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَا: أَخْبَرَنَا سُلَيْمَانُ التَّيْمِيُّ، عَنْ طَاوُوسٍ، أَنَّ رَجُلًا أَتَى ابْنَ عُمَرَ فَقَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ نَبِيذِ الْجَرِّ؟ فَقَالَ: نَعَمْ، فَقَالَ طَاوُوسٌ: وَاللَّهِ إِنِّي سَمِعْتُهُ مِنْهُ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ أَبِي أَوْفَى، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَسُوَيْدٍ، وَعَائِشَةَ، وَابْنِ الزُّبَيْرِ، وَابْنِ عَبَّاسٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (طاوس) هوه ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: پیاوی هات بو خرمه ت نیبنو عومهر ره زای خویان لی بی وتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نهی کردوه له خو شای گوزه و مهر کانه؟ - (جر) ههرشتیکه له گل دروست بکریت - . فهرمووی: به لی، (طاوس) فهرمووی: سویند به (الله) بو خرم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بو نه وهی فهرموو.

ده باره ی ریگری له خو شای کوله که کوپه لهو گوزه ی زفتدراو

۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ أَنْ يُنْبَذَ فِي الدُّبَاءِ وَالْحَنْتَمِ وَالنَّقِيرِ

۱۸۶۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو مُوسَى مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الطَّيَالِسِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مُرَّةٍ، قَالَ: سَمِعْتُ زَادَانَ، يَقُولُ: سَأَلْتُ ابْنَ عُمَرَ عَمَّا نَهَى عَنْهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ الْأَوْعِيَةِ، وَأَخْبَرَنَاهُ بِلُغَتِكُمْ وَفَسَّرَهُ لَنَا بِلُغَتِنَا، فَقَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْحَنْتَمَةِ وَهِيَ الْجِرَّةُ،

وَنَهَى عَنِ الدُّبَاءِ وَهِيَ الْقَرْعَةُ، وَنَهَى عَنِ النَّفِيرِ وَهُوَ أَصْلُ النَّخْلِ يُنْقَرُ نَقْرًا أَوْ يُنْسَحُ نَسْحًا، وَنَهَى عَنِ الْمَرْقَتِ وَهِيَ الْمَقِيرُ، وَأَمَرَ أَنْ يُنْبَذَ فِي الْأَسْقِيَةِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ، وَعَلِيٍّ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَعْمَرَ، وَسَمُرَةَ، وَأَنْسٍ، وَعَائِشَةَ، وَعِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، وَعَائِذِ بْنِ عَمْرٍو، وَالْحَكَمِ الْغِفَارِيِّ، وَمَيْمُونَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عهمری کورپی مورده ده گيرنه وه، که فهرموویه تی: بۆ خۆم گویم له (راذان) بوو ده یفه رموو: سه باره ت به خۆشای ئهو ده فرانیه که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه هی لی کردوون پرسیارم کرد له ئیبنو عومهر، وتم: به زمانی خۆت پیمان رابگه یه نه واته به زمانی قوره یش، وه به زمانی خۆمان راقه ی بکه بۆمان، فهرمووی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه هی کردوه له خواردنه وهی خۆشای ناو نه م ده فرانیه چونکه زوو ده ترشین و ده بن به مهی: مه رکانه و کوبه له و کوله که و گۆزه ی قیر دراو، زفت دراو واته شتی به زفت روکش کرابیت، ههروه ها هه لکۆلراو له ته خته و بنی دار خورما، فهرمانی کرد بیکه نه ناو کونده و جه و نه وه.

ده باره ی روخسه تی خۆشای هه موو ده فری

۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرُّخْصَةِ أَنْ يُنْبَذَ فِي الظُّرُوفِ

۱۸۶۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، وَالْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ، وَتَحْمُودُ بْنُ غِيلَانَ، قَالُوا: حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَلْقَمَةَ بْنِ مَرْثَدٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنِّي كُنْتُ نَهَيْتُكُمْ عَنِ الظُّرُوفِ، وَإِنَّ ظَرْفًا لَا يَجِلُّ شَيْئًا وَلَا يَحْرُمُهُ، وَكُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له بو ره یده وه ره زای خوی لی بی ده گيرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری

خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (من ریگری شهوهم لی کردببون لههندی دهفر و حاجه تدا شت بخونهوه، بهلام نهو دهفر و حاجه تانه خودی خویان شت حهلال و حهرام ناکهن، هه موو سه رخوشکهری حهرامه).

۱۸۷۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الْحَفَرِيُّ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ أَبِي الْجَعْدِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الظُّرُوفِ، فَشَكَتْ إِلَيْهِ الْأَنْصَارُ، فَقَالُوا: لَيْسَ لَنَا وَعَاءٌ، قَالَ: فَلَا إِذْنَ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له جابیری کوری (عبد الله) ره زای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فرمویه تی: کاتی که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم خواردنهوهی خوشاوی لهو دهفراندها قهدهغه کرد که دیاری کردببون، نه نصاره کان سکالایان کرد وتیان: نیمه ناچارین لهو دهفراندها خوشاو بخونهوه، فرموی: (کهواته تییاندا بخونهوه بهلام بۆ سه رخوشکهر نابی).

نهوهی هاتوره ده باره ی خوشاوی کونده

۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِنْتِزَاحِ فِي السِّقَاءِ

۱۸۷۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ الثَّقَفِيُّ، عَنْ يُونُسَ بْنِ عُبَيْدٍ، عَنِ الْحَسَنِ الْبَصْرِيِّ، عَنْ أُمِّهِ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: كُنَّا نَنْبِذُ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سِقَاءٍ، يُوكَأُ فِي أَغْلَاهُ، لَهُ عِزْلَاءُ نَنْبِذُهُ غُدُوَّةً وَيَشْرَبُهُ عِشَاءً، وَنَنْبِذُهُ عِشَاءً وَيَشْرَبُهُ غُدُوَّةً. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ يُونُسَ بْنِ عُبَيْدٍ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ عَنْ عَائِشَةَ أَيْضًا.

واته: له عائشهوه ره زای خوای لی بی دهگیرنهوه، که وتویه تی: له

کوندهیه کدا که دهمه کهی توند به سرابوو خوشاویان هیتا بۆ پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم خواردیه وه، لای خواروهی کونده کهش دهمی هه بوو، به یانیان لییان دهرده هیتا نیتواران ده بخوارده وه، نیتواران لییان دهرده هیتا به یانیان ده بخوارده وه.

دهرباره ی نهو دانه و نالانه ی شهرابیان لی دروست ده کری

۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْحَبُوبِ الَّتِي يَتَّخَذُ مِنْهَا الْخَمْرُ

۱۸۷۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْرَائِيلُ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُهَاجِرٍ، عَنْ عَامِرِ الشَّعْبِيِّ، عَنِ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ مِنَ الْخِنْطَةِ خَمْرًا، وَمِنَ الشَّعِيرِ خَمْرًا، وَمِنَ التَّمْرِ خَمْرًا، وَمِنَ الزَّيْبِ خَمْرًا، وَمِنَ الْعَسَلِ خَمْرًا. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ.

واته: له نوعمانی کوپی به شیرده رهزای خوی لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (بیگومان شراب له گه نم و جو و خورماو تری و مینوژ و ههنگوین شراب دروست ده کریت).

۱۸۷۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ آدَمَ، عَنْ إِسْرَائِيلَ، نَحْوَهُ، وَرَوَى أَبُو حَيَّانَ التَّيْمِيُّ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنْ عُمَرَ، قَالَ: إِنَّ مِنَ الْخِنْطَةِ خَمْرًا، فَذَكَرَ هَذَا الْحَدِيثَ.

واته: له پیشهوا عومده وه رهزای خوی لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: بیگومان له گه نم شراب دروست ده کریت).

۱۸۷۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا بِذَلِكَ أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ إِدْرِيسَ، عَنْ أَبِي حَيَّانَ التَّيْمِيِّ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، إِنَّ مِنَ

الْحِنْطَةِ خَمْرًا وَهَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ إِبْرَاهِيمَ بْنِ مُهَاجِرٍ، وَقَالَ عَلِيُّ بْنُ الْمَدِينِيِّ: قَالَ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ: لَمْ يَكُنْ إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُهَاجِرٍ بِالْقَوِيِّ، وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ أَيْضًا عَنْ الشَّعْبِيِّ، عَنِ الثَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ.

واته: له پیشهوا عومبهروه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: بیگومان له گه نم شراب دروست ده کریت.

۱۸۷۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْأَوْزَاعِيُّ، وَعِكْرَمَةُ بْنُ عَمَّارٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا أَبُو كَثِيرٍ السُّخَيْمِيُّ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْحَمْرُ مِنْ هَاتَيْنِ الشَّجَرَتَيْنِ النَّحْلَةُ وَالْعِنْبَةُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَبُو كَثِيرٍ السُّخَيْمِيُّ هُوَ الْغُبَرِيُّ وَاسْمُهُ يَزِيدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عُقَيْلَةَ، وَرَوَى شُعْبَةُ، عَنْ عِكْرَمَةَ بْنِ عَمَّارٍ هَذَا الْحَدِيثَ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (شهراب لهم خورما و تری دروست ده کری).

خوشاوی تیکه لاو له فهریکه خوارماو خورمای تهر

۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي خَلِيطِ الْبُسْرِ وَالتَّمْرِ

۱۸۷۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ أَبِي رَاحٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى أَنْ يُنْبَذَ الْبُسْرُ وَالرُّطْبُ جَمِيعًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له جابیری کوری (عبد الله) وه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم خوشاوی فهریکه خوارماو خورمای تهری پیگه یشتوی قه ده غه ی کردوه پیکه وه بخورینه وه.

۱۸۷۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَرِيرٌ، عَنْ سُلَيْمَانَ التَّيْمِيِّ، عَنْ أَبِي نَضْرَةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ الْبُسْرِ وَالتَّمْرِ أَنْ يُخْلَطَ بَيْنَهُمَا، وَعَنِ الرَّيْسِ وَالتَّمْرِ أَنْ يُخْلَطَ بَيْنَهُمَا، وَنَهَى عَنِ الْجِرَارِ أَنْ يُنْبَذَ فِيهَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَأَنْسٍ، وَأَبِي قَتَادَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَأُمِّ سَلَمَةَ، وَمَعْبُدِ بْنِ كَعْبٍ، عَنْ أُمِّهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهی سه عیده وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبرهده صلی الله علیه وسلم خوشاوی فهریکه خوارماو خورمای ته ری پیگه یشتوی قه ده دهی کردوه تیکه لاو بکرتین و پیکه وه بخورینه وه، ههروه ها تری و خورماش تیکه لاو بکرتین و پیکه وه بخورینه وه به لکو ده بی به جیا بخورینه وه، وه نه هی کردوه له وهی سرکه بکرتیه کوبه له وه.

ده باره ی له قاپ و قاچاخی زیر و زیودا خواردنه وه دروست نه

۱۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الشُّرْبِ فِي آيَةِ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ

۱۸۷۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنِ الْحَكَمِ، قَالَ: سَمِعْتُ ابْنَ أَبِي لَيْلَى يُحَدِّثُ، أَنَّ حُدَيْفَةَ، اسْتَسْقَى، فَأَنَاءَهُ إِنْسَانٌ بِإِنَاءٍ مِنْ فِضَّةٍ، فَرَمَاهُ بِهِ وَقَالَ: إِنِّي كُنْتُ قَدْ نَهَيْتُهُ فَأَبَى أَنْ يَنْتَهِيَ، إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ الشُّرْبِ فِي آيَةِ الْفِضَّةِ وَالذَّهَبِ، وَلُبْسِ الْحَرِيرِ وَالذِّيَبَاجِ وَقَالَ: هِيَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَكُمْ فِي الْآخِرَةِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، وَالْبَرَاءِ، وَعَائِشَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له حه که مه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: گویم له نیبنو نه بو له یلا بوو ده یگپرایه وه، که (حُدَيْفَةَ) له مه دانی بوو داوای ناوی کرد، پیاو ی له ده فیریکی زیودا ناوی بو هیتنا، نه ویش بو ی فیری دا، وتی: من بوم فیری

نهدا به‌لکو من ریگیرم لی کرد به‌لام نهو ناگای لی نه‌بوو بویه بزم فری دا. بیگومان پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم نه‌ی کردووه له خواردنه‌وه له قاپ و قاچاخ‌ی زیر و زیودا، وه له له‌به‌رکردنی ناوریشم و (دیباچ) کالای ناوریشم، وه فهرمووی: (له‌دونیا‌دا بو نه‌وانه، له قیامه‌تیشدا بو نیوه‌یه).

نه‌وه‌ی هاتووه ده‌بار‌ه‌ی قه‌ده‌غه‌کردنی خواردنه‌وه به پیوه

۱۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّهْيِ عَنِ الشُّرْبِ قَائِمًا

۱۸۷۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عَدِيٍّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي عُرُوبَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى أَنْ يَشْرَبَ الرَّجُلُ قَائِمًا فَقِيلَ: الْأَكْلُ؟ قَالَ: ذَاكَ أَشَدُّ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه‌نه‌سه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم نه‌ی کردووه له خواردنه‌وه به پیوه، وترا: نه‌ی خواردن؟ فهرمووی: نه‌وه خراپ‌تر.

۱۸۸۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو السَّائِبِ سَلَمٌ بْنُ جُنَادَةَ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ غِيَاثٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: كُنَّا نَأْكُلُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَنَحْنُ تَمَشِي، وَنَشْرَبُ وَنَحْنُ قِيَامًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، وَرَوَى عِمْرَانُ بْنُ حُدَيْرٍ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ أَبِي الْبَرَزِيِّ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، وَأَبُو الْبَرَزِيِّ اسْمُهُ: يَزِيدُ بْنُ عَطَّارٍ.

واته: له ئیبنو عومه‌روه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ری خوا‌دا صلی الله علیه وسلم نیمه به‌ده‌م روشتنه‌وه خواردنمان ده‌خوارد و به پیوه ده‌ما‌خوارد‌ه‌وه.

۱۸۸۱ - (صحیح بما قبله) حَدَّثَنَا حُمَيْدُ بْنُ مَسْعَدَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ الْحَارِثِ، عَنْ سَعِيدٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَبِي مُسْلِمٍ الْجَدَمِيِّ، عَنِ الْجَارُودِ بْنِ الْمُعَلَّى، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ الشُّرْبِ قَائِمًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَهَكَذَا رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ سَعِيدٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَبِي مُسْلِمٍ، عَنِ ابْنِ أَبِي النَّبَاتِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَنَسٍ. الْجَارُودُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَرَوَى عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الشَّحِيرِ، عَنْ أَبِي مُسْلِمٍ، عَنِ الْجَارُودِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (ضَالَّةُ الْمُسْلِمِ حَرَقُ النَّارِ)، وَالْجَارُودُ هُوَ ابْنُ الْمُعَلَّى الْعَبْدِيُّ صَاحِبُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَيُقَالُ: الْجَارُودُ بْنُ الْعَلَاءِ أَيْضًا، وَالصَّحِيحُ: ابْنُ الْمُعَلَّى.

واته: له جارودوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که پیغه مبهره صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (نه گهر که سی ونبووی موسولمانی دوزیهوه و بیبات بو خوی نهوه بهروه ناگر ده بیات). - و شتر و مانگای ونبوو بهرگری له خویان ده کهن به پیچه وانهی مهر و بزنهوه، کهواته مهر و بزنی ونبوو موسولمان بۆی ههیه بیانباته لای خوی نه گهر خاوه نیان هه بوو بیاندا تهوه -.

نهوهی هاتوو ده باره ی روو خسه تی خواردنهوه به پیوه

۱۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرُّخَصَةِ فِي الشُّرْبِ قَائِمًا

۱۸۸۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَاصِمُ الْأَحْوَلُ، وَمُغِيرَةُ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَرِبَ مِنْ زَمْرَمَ وَهُوَ قَائِمٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَسَعْدٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَعَائِشَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه رهزای خویان لی بی ده گپرنهوه، که پیغه مبهره صلی الله علیه وسلم ئاوی زه مزه می به پیوه خواردوتهوه.

۱۸۸۳ - (حسن) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ حُسَيْنِ الْمُعَلِّمِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَشْرَبُ قَائِمًا وَقَاعِدًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له عهمری کوری شوعه بیهوه، له باوکیهوه، له باپیریوه رهزای خوای لی بی ده گیرنهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوام صلی الله علیه وسلم دیوه به پیوه و به دانیشتنهوه ده بخواردهوه.

دهرباره ی هه ناسه دان له دهرهوه ی نهو ده فره ی ناوی تیدا ده خوریتهوه

۱۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّنْقِصِ فِي الْإِنَاءِ

۱۸۸۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، وَيُوسُفُ بْنُ حَمَّادٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ أَبِي عِصَامٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَتَنَقَّسُ فِي الْإِنَاءِ ثَلَاثًا وَيَقُولُ: هُوَ أَمْرٌ وَأَرْوَى: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ وَرَوَاهُ هِشَامُ الدَّسْتَوَائِيُّ، عَنْ أَبِي عِصَامٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ عَزْرَةَ بْنِ ثَابِتٍ، عَنْ ثُمَامَةَ، عَنْ أَنَسِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَتَنَقَّسُ فِي الْإِنَاءِ ثَلَاثًا. حَدَّثَنَا بِذَلِكَ، مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَزْرَةُ بْنُ ثَابِتٍ الْأَنْصَارِيُّ، عَنْ ثُمَامَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَتَنَقَّسُ فِي الْإِنَاءِ ثَلَاثًا. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نهسی کوری مالیکهوه رهزای خوای لی بی ده گیرنهوه، که پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم سی جار هه ناسه ی ده دا له دهرهوه ی نهو ده فره ی ناوی تیدا ده خواردهوه و ده فهرموو: (بهه شیویه خۆشتر و پاراوتره). □ واته بهیهک بین ناوی نه ده خواردهوه -.

۱۸۸۵ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ سِنَانِ الْجَزَرِيِّ، عَنْ ابْنِ لِعْطَاءِ بْنِ أَبِي رَبَاحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تَشْرَبُوا وَاحِدًا كَشُرْبِ الْبَعِيرِ، وَلَكِنْ اشْرَبُوا مِثْلِي وَثَلَاثَ، وَسَمُّوا إِذَا أَنْتُمْ شَرِبْتُمْ، وَاحْمَدُوا إِذَا أَنْتُمْ رَفَعْتُمْ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ وَيَزِيدُ بْنُ سِنَانِ الْجَزَرِيُّ هُوَ أَبُو فَرْوَةَ الرَّهَاطِيُّ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (وهك وشتر به يهك بين ناو مه خۆنه وه، به لکو به دوو سی جار بیخۆنه وه، کاتی ویستان بخۆنه وه ناوی خوا بهیتن، کاتی که بهر زتان کرده وه بۆ ده متان سوپاسی خوا بکهن).

ئه وهی هاتوو ده باره ی خوار دنه وه به دوو جار

۱۴ - بَابُ مَا دُكِرَ مِنَ الشُّرْبِ بِنَفْسَيْنِ

۱۸۸۶ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُشْرَمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِيسَى بْنُ يُونُسَ، عَنْ رِشْدِينَ بْنِ كُرَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا شَرِبَ تَنَفَّسَ مَرَّتَيْنِ: هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ رِشْدِينَ بْنِ كُرَيْبٍ وَسَأَلْتُ أَبَا مُحَمَّدٍ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ رِشْدِينَ بْنِ كُرَيْبٍ قُلْتُ: هُوَ أَقْوَى أَوْ مُحَمَّدُ بْنُ كُرَيْبٍ؟ فَقَالَ: مَا أَفَرَّهُمَا، وَرِشْدِينَ بْنُ كُرَيْبٍ أَرْجَحُهُمَا عِنْدِي. وَسَأَلْتُ مُحَمَّدَ بْنَ إِسْمَاعِيلَ عَنْ هَذَا، فَقَالَ: مُحَمَّدُ بْنُ كُرَيْبٍ أَرْجَحُ مِنْ رِشْدِينَ بْنِ كُرَيْبٍ، وَالْقَوْلُ عِنْدِي مَا قَالَ أَبُو مُحَمَّدٍ عَبْدُ اللَّهِ، رِشْدِينَ بْنُ كُرَيْبٍ أَرْجَحُ وَأَكْبَرُ، وَقَدْ أَذْرَكَ ابْنُ عَبَّاسٍ وَرَأَاهُ، وَهُمَا أَخَوَانِ وَعِنْدَهُمَا مَنَاقِيرُ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گێرنه وه، کاتی که پیغه مبهری

خوا صلی الله علیه وسلم ناوی ده خواردنهوه دوو جار هه ناسه ی ددها.

نهوه ی هاتوره ده باره ی فوو کردن له خواردنهوه باش نه

۱۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ التَّنْفُخِ فِي الشَّرَابِ

۱۸۸۷ - (حسن) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُشْرَمٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عِيسَى بْنُ يُونُسَ، عَنْ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، عَنْ أَيُّوبَ وَهُوَ ابْنُ حَبِيبٍ، أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا الْمُثَنَّى الْجُهَنِّيَّ يَذْكُرُ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ التَّنْفُخِ فِي الشَّرْبِ فَقَالَ رَجُلٌ: الْقَدَاةُ أَرَاهَا فِي الْإِنَاءِ؟ قَالَ: أَهْرِفُهَا، قَالَ: فَإِنِّي لَا أَرَوِي مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ؟ قَالَ: فَأَبْنِ الْقَدَحَ إِذَنْ عَنْ فِيكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو سه عیدی خودریهوه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فوو کردن له خواردنهوه ی قه دهغه کردوه، پیاوی وتی: نهی نه گهر پوشکه به کم به سه ر ناوه که وه دی له جامه که دا چی بکه م؟ فهرمووی: (جامه که خوار بکه ره وه و به لیوی جامه که بیرێه). وتی: نهی نه گهر به یدک بین تیراو نه بووم چی بکه م؟ فهرمووی: (که واته جامه که له ده مت دوور بکه ره وه و هه ناسه بدهو دیسان له ناوه که بخۆره وه تا تیر ده خۆیته وه).

۱۸۸۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عَبْدِ الْكَرِيمِ الْجَزْرِيِّ، عَنْ عِكْرَمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى أَنْ يُنْفَخَ فِي الْإِنَاءِ أَوْ يُنْفَخَ فِيهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئیبنو عبه باسه وه رهزای خوایان لی بی ده گێرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه هی کردوه له هه ناسه دان له وه ده فردها که ناوی تیدا ده خوریته وه ههروه ها له فوو کردن له خواردنه وه ش.

ههناسه دان لهو دهفره دا که ناوی تیدا دهخوریتهوه باش نیه

۱۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ التَّنَفُّسِ فِي الْإِنَاءِ

۱۸۸۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الصَّمَدِ بْنُ عَبْدِ الْوَارِثِ، قَالَ: حَدَّثَنَا هِشَامُ الدَّسْتَوَائِيُّ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي قَتَادَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا شَرِبَ أَحَدُكُمْ فَلَا يَتَنَفَّسُ فِي الْإِنَاءِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله)ی کوری نهبو قهتادهوه، له باوکیهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نه گهر که سیکتان ناوی خوارهوه با ههناسه نه دات لهو دهفره دا که ناوی تیدا دهخواتهوه).

هه لگیرانه وهی ده می کونهو مهشکه ریگری لی کراوه

۱۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّهْيِ عَنْ اخْتِنَانِ الْأَسْقِيَةِ

۱۸۹۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، رَوَايَةً أَنَّهُ نَهَى عَنْ اخْتِنَانِ الْأَسْقِيَةِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو سه عیدی خودریهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه می کردوه له هه لگیرانه وهی ده می کونهو مهشکه و جهوهنده بو دهرهوهو ناویان لی بخوریتهوه، یان لیواری دهفره که شکا بی و ناوی تیدا بخوریتهوه.

نهوی هاتوره دهر باره ی روخسته له مه دا

۱۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّخْصَةِ فِي ذَلِكَ

۱۸۹۱ - (منکر) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ، عَنْ عِيسَى بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَنَسٍ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَامَ إِلَى قِرْبَةٍ مُعَلَّقَةٍ فَخَنَّثَهَا ثُمَّ شَرِبَ مِنْ فِيهَا وَفِي الْبَابِ عَنْ أُمِّ سُلَيْمٍ: هَذَا حَدِيثٌ لَيْسَ إِسْنَادُهُ بِصَحِيحٍ وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ الْعُمَرِيُّ يُضَعَّفُ مِنْ قِبَلِ جَفْظِهِ وَلَا أَذْرِي سَمِعَ مِنْ عِيسَى أُمَّ لَا.

واته: له عيسای کورې (عبد الله) کورې نونه یسه وه، له باوکیه وه ره زای خوی لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهرم صلی الله علیه وسلم دی هه ستا چووه لای کونده یه کی هه لواسراو ده مه که ی هه لگتپرایه وه، له پاشدا به ده مه که ی خواردیه وه.

۱۸۹۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ يَزِيدَ بْنِ جَابِرٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي عُمَرَ، عَنْ جَدِّهِ كَبْشَةَ قَالَتْ: دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَشَرِبَ مِنْ فِي قِرْبَةٍ مُعَلَّقَةٍ قَائِمًا فَقُمْتُ إِلَى فِيهَا فَقَطَعْتُهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، وَيَزِيدُ بْنُ يَزِيدَ بْنِ جَابِرٍ هُوَ أَخُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَزِيدَ بْنِ جَابِرٍ، وَهُوَ أَقْدَمُ مِنْهُ مَوْتًا.

واته: له که بشه وه ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم هات بو لام، له ده می کونده یه کی هه لواسراو به پیوه ناوی خوارده وه، هه ستام ده مه که یم بری.

نهوهی هاتووه ده باره ی لای راسته وه شایه نتره بۆ خواردنه وه

۱۹ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْأَيْمَنَ أَخَقُّ بِالشُّرْبِ

۱۸۹۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ (ح) وَحَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أُتِيَ بِلَبَنٍ قَدْ شِيبَ بِمَاءٍ وَعَنْ يَمِينِهِ أَغْرَابِيٌّ وَعَنْ يَسَارِهِ أَبُو بَكْرٍ فَشَرِبَ ثُمَّ أَعْطَى الْأَعْرَابِيَّ وَقَالَ: الْأَيْمَنُ فَالْأَيْمَنُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَسَهْلِ بْنِ سَعْدٍ، وَابْنِ عُمرَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسَيْرٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهههسی کوری مالیکه وه رهزای خوای لی بۆ دهگیرنه وه، که جامی شیریان هینا بۆ پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم ناوی تی کرابوو لهوکاته دا عهره بیکی دهشته کی له لای راستیه وه دانیشتبوو، نه بو به کریش له لای چهپیه وه دانیشتبوو، لی خواردنه وه، له پاشدا نهوهی مایه وه دای به عهره به دهشته کیه کهو فرموی: (له راسته وه، له راسته وه دهست پی بکهن لای راست له پیشته).

ناوگیرێ کۆمه لێ خۆی له دوا ی هه موویانه وه ناو ده خواته وه

۲۰ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ سَاقِي الْقَوْمِ آخِرُهُمْ شُرْبًا

۱۸۹۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ ثَابِتِ الْبُنَائِي، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ رَجَاحٍ، عَنْ أَبِي قَتَادَةَ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: سَاقِي الْقَوْمِ آخِرُهُمْ شُرْبًا. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ أَبِي أَوْفَى. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله)ی کوری نه بو نه وفاوه دهگیرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (ناوگیرێ کۆمه لێ خۆی له دوا ی هه موویانه وه ناو ده خواته وه).

پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم هزی له چی خواردنه وهیه بوو
۲۱ - بَابُ مَا جَاءَ أَيُّ الشَّرَابِ كَانَ أَحَبَّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

۱۸۹۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: كَانَ أَحَبُّ الشَّرَابِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الحَلْوُ البَارِدُ. هَكَذَا رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ عَنِ ابْنِ عُيَيْنَةَ مِثْلَ هَذَا، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، وَالصَّحِيحُ مَا رَوَى عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا.

واته: له عایشه وه رهزای خوای لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی:
پیغه مبهری خوا وه صلی الله علیه وسلم هزی لهو خواردنه وانه بوو که شیرین و
سارد بوون.

۱۸۹۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، وَيُونُسُ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُئِلَ أَيُّ الشَّرَابِ أَطْيَبُ؟ قَالَ: الحَلْوُ البَارِدُ. وَهَكَذَا رَوَى عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا، وَهَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عُيَيْنَةَ.

واته: له زهریه وه رهزای خوای لی بی ده گپړنه وه، که دهرباره ی خوشتین
خواردنه وه پرسیاریان کرد له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم؟ فهرمووی:
(نهو خواردنه وانه ی که شیرین و ساردن).

باسه کانی چاکه و سهردانی که سوکار له پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم

۲۵ - أَبْوَابُ الْبِرِّ وَالصَّالَةِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

نهوهی هاتوه دهر باره‌ی چاکه له گهل باوک و دایک

۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي بَرِّ الْوَالِدَيْنِ

۱۸۹۷ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا بَهْزُ بْنُ حَكِيمٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ جَدِّي قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَنْ أَبْرُ؟ قَالَ: أُمُّكَ قَالَ: قُلْتُ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: أُمُّكَ قَالَ: قُلْتُ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: ثُمَّ الْأَقْرَبُ فَالْأَقْرَبُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَعَائِشَةَ، وَأَبِي الدَّرْدَاءِ. وَبَهْزُ بْنُ حَكِيمٍ هُوَ ابْنُ مُعَاوِيَةَ بْنِ حَيْدَةَ الْقُشَيْرِيِّ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَقَدْ تَكَلَّمَ شُعْبَةُ فِي بَهْزِ بْنِ حَكِيمٍ، وَهُوَ ثِقَةٌ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ، وَرَوَى عَنْهُ مَعْمَرٌ، وَسُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَحَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ مِنَ الْأَثَمَةِ.

واته: له بههزی کوری حه کیمهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که
فهرموویه تی: باوکم له باپیرمهوه بو ی گپرامهوه، وتی: وتم: نهی پیغه مبهری خوا
صلی الله علیه وسلم له گهل کی چاکه بکه م؟ فهرمووی: (دایکت)، وتی: وتم:
له پاشدا له گهل کی چاکه بکه م؟ فهرمووی: (دایکت)، وتی: وتم: له پاشدا له گهل کی
چاکه بکه م؟ فهرمووی: (دایکت)، وتی: وتم: له پاشدا له گهل کی چاکه بکه م؟
فهرمووی: (باوکت)، له پاشدا نزیکترین خزمت به دوای یه کدا). - به پیتی دوور و
نزیکیان -.

۲ - بَابُ مِنْهُ

۱۸۹۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ الْمَسْعُودِيِّ، عَنِ الْوَلِيدِ بْنِ الْعِزَّارِ، عَنْ أَبِي عَمْرِو الشَّيْبَانِيِّ، عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَيُّ الْأَعْمَالِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: الصَّلَاةُ لِمِيقَاتِهَا، قُلْتُ: ثُمَّ مَاذَا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: بِرُّ الْوَالِدَيْنِ، قُلْتُ: ثُمَّ مَاذَا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، ثُمَّ سَكَتَ عَنِّي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَوْ اسْتَزِدُّهُ لَزَادَنِي. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. رَوَاهُ الشَّيْبَانِيُّ، وَشُعْبَةُ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، عَنِ الْوَلِيدِ بْنِ الْعِزَّارِ، وَقَدْ رُويَ هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ أَبِي عَمْرِو الشَّيْبَانِيِّ، عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ وَأَبُو عَمْرِو الشَّيْبَانِيُّ اسْمُهُ سَعْدُ بْنُ إِيسَى.

واته: له نیبنو مه سعووده ره زای خوای لی بی ده گێرنهوه، که فەرموویهتی: له پیڤه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم پرسى وتم: نهی پیڤه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم چ کردهویه گه وره تر و چاکترینه؟ فەرمووی: (نویژ له یه کهم کاتی خویدا)، وتم: له پاشدا چ کردهویه کی تر؟ فەرمووی: (چاکه کردن له گهل دایک و باوک)، وتم: له پاشدا چ کردهویه کی تر؟ فەرمووی: (جیهاد و تیکۆشان له ربی خوا)، پیڤه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بێدهنگ بوو، نه گهر پرسیا ری زیاترم بکر دایه وه لامی زیاتری ده دامه وه.

ده باره ی فەزل و گه وره یی ره زامه ندی دایک و باوک

۳ - بَابُ مَا جَاءَ مِنَ الْفَضْلِ فِي رِضَا الْوَالِدَيْنِ

۱۸۹۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو حَفْصٍ عَمْرُو بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ الْحَارِثِ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ يَغْلَى بْنِ عَطَاءٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: رَضِيَ الرَّبُّ فِي رِضَى الْوَالِدِ، وَسَخَطُ الرَّبِّ فِي

سَخَطِ الْوَالِدِ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ يَعْلَى بْنِ عَطَاءٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، نَحْوَهُ، وَلَمْ يَرْفَعْهُ وَهَذَا أَصَحُّ: وَهَكَذَا رَوَى أَصْحَابُ شُعْبَةَ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ يَعْلَى بْنِ عَطَاءٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، مَوْفُوقًا، وَلَا نَعْلَمُ أَحَدًا رَفَعَهُ غَيْرَ خَالِدِ بْنِ الْحَارِثِ، عَنْ شُعْبَةَ وَخَالِدِ بْنِ الْحَارِثِ ثِقَةً مَأْمُونٌ، سَمِعْتُ مُحَمَّدَ بْنَ الْمُثَنَّى يَقُولُ: مَا رَأَيْتُ بِالْبَصْرَةِ مِثْلَ خَالِدِ بْنِ الْحَارِثِ، وَلَا بِالْكُوفَةِ مِثْلَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ إِدْرِيسَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ.

واته: له (عبد الله) كوري عه مبهروه رهزای خويان لى بى ده گيرنهوه، كه پيغه مبهر صلى الله عليه وسلم فرموده تى: (هركه سى دايك و باوكى لى رازى بن خوى گوره لى رازيه، هركه سى دايك و باوكى لى نارازى بن خواش لى نارازيه).

١٩٠٠ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ، عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ السُّلَمِيِّ، عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ، أَنَّ رَجُلًا أَتَاهُ فَقَالَ: إِنَّ لِي امْرَأَةً وَإِنَّ أُمِّي تَأْمُرُنِي بِطَلَاوَهَا، قَالَ أَبُو الدَّرْدَاءِ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: الْوَالِدُ أَوْسَطُ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ، فَإِنْ شِئْتَ فَأَضِغْ ذَلِكَ الْبَابَ أَوْ احْفَظْهُ قَالَ: وَقَالَ ابْنُ أَبِي عُمَرَ: رُبَّمَا قَالَ سُفْيَانُ: إِنَّ أُمِّي وَرُبَّمَا قَالَ: أَبِي. وَهَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ وَأَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ السُّلَمِيُّ اسْمُهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ حَبِيبٍ.

واته: له نهبو دهر دانهوه رهزای خوى لى بى ده گيرنهوه، كه پياوى هاته خزمه تى وتى: دايكم يان باوكم فرمانى پى كردووم ژنه كم ته لاق بدهم، نهویش فرمودى: بۆ خۆم گویم له پيغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم بوو دهيفه رموو: (دايك و باوك دهرگا بلند و هره باشه كهى بههشتن، نيتر توش ناره زوى خوته نهو دهرگايه له دهستى خوت ددهى و ناپياريزى يان دپياريزى و مسوگه رى ده كهى بۆ خوت).

نهوهی هاتوره دهربارهی نازاردانی دایک و باوک

٤ - بَابُ مَا جَاءَ فِي عُقُوقِ الْوَالِدَيْنِ

١٩٠١ - (صحيح) حَدَّثَنَا حُمَيْدُ بْنُ مَسْعَدَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَشْرُ بْنُ الْمُفَضَّلِ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْجُرَيْرِيُّ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرَةَ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَلَا أُحَدِّثُكُمْ بِأَكْبَرِ الْكَبَائِرِ؟ قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: الْإِشْرَاكُ بِاللَّهِ، وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ، قَالَ: وَجَلَسَ وَكَانَ مُتَكَيِّمًا، فَقَالَ: وَشَهَادَةُ الزُّورِ، أَوْ قَوْلُ الزُّورِ، فَمَا زَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُهَا حَتَّى قُلْنَا لَيْتَهُ سَكَتَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَأَبُو بَكْرَةَ اسْمُهُ نُفَيْعُ بْنُ الْحَارِثِ.

واته: له (عبد الرحمن) ی کوری نهبو به کرهوه، له باوکیهوه رهزای خوای لى بى دهگیرنهوه، که فرمویهتى: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویهتى: (ناگادارین پیتان رابگهیهنم که گه ورهترین گوناھو تاوانی گه وره کامانهن؟) وتیان: بهلى، فرموی: (هاوبهش بو خوا دانان، نازاردان و دلره بناندنی دایک و باوک). راوی وتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم شانی دادابوو له بهر گرنگی باسه که دانیش و فرموی: (شایهتی ناهق و درو یان قسهی ناهق و درو). نیتر بهردهوام نهونده نهم وتهیهی دووباره ده کردهوه ترساین ماندوی بکات بویه وتمان: خوزگه بیدهنگ دهبوو.

١٩٠٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ ابْنِ الْهَادِ، عَنْ سَعْدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مِنَ الْكَبَائِرِ أَنْ يَشْتُمَ الرَّجُلُ وَالِدَيْهِ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَهَلْ يَشْتُمُ الرَّجُلُ وَالِدَيْهِ؟ قَالَ: نَعَمْ، يَسُبُّ أَبَا الرَّجُلِ فَيَشْتُمُ أَبَاهُ وَيَشْتُمُ أُمَّهُ فَيَسُبُّ أُمَّهُ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله)ی کوری عه مبهروه رهزای خویان لی بی دهگیرنهوه، که
 فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (تاوانیکی
 گه لیک گه ورهیه پیاو جنیو بدات به دایک و باوکی خوی). وترا: نهی پیغه مبهری
 خوا! صلی الله علیه وسلم: چۆن پیاو جنیو ده دات به باوک و دایکی خوی، نایا
 شتی وا ههیه؟ فهرمووی: (نهو جنیو ده دات به باوکی که سیک، نهو که سه ش
 جنیو ده دات به باوکی نه، ههروه ها نهو جنیو ده دات به دایکی نه، نهویش
 جنیو ده دات به دایکی نه) - بهو شیویه ده بیته هوی نهو هی خه لک جنیو به دایک
 و باوکی بدهن، کهواته وه که نهو وایه خوی جنیوی پیدابن - .

ده باره ی ریزگرتنی هاورینی دایک و باوک

۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي إِكْرَامِ صَدِيقِ الْوَالِدِ

۱۹۰۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا خَيْثُ بْنُ شُرَيْحٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي الْوَلِيدُ بْنُ أَبِي الْوَلِيدِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِنَّ أَبَرَّ الرِّجْلِ أَنْ يَصِلَ الرَّجُلُ أَهْلَ وَدَّ أَبِيهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي أَسِيدٍ. هَذَا إِسْنَادٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ ابْنِ عُمَرَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ.

واته: له ئیبنو عومهروه رهزای خویان لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: بو
 خۆم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو دهیغه رموو: (چاکترین
 کردهوی چاکه نهویه نینسان له دوا ی مردنی باوک و دایکی کهسوکار و ناشنای
 باوک و دایکی به سهر بکاته وهو چاک بی له گه لیان).

دهرباره‌ی چاکه کردن له گهل خوشکی دایک

٦ - بَابُ مَا جَاءَ فِي بَرِّ الْحَالَةِ

١٩٠٤ - (صحیح) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ إِسْرَائِيلَ (ح) وَحَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ أَحْمَدَ وَهُوَ ابْنُ مَدُودٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى، عَنْ إِسْرَائِيلَ، وَاللَّفْظُ لِحَدِيثِ عُبَيْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ الْهَمْدَانِيِّ، عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الْحَالَةُ بِمَنْزِلَةِ الْأُمِّ، وَفِي الْحَدِيثِ قِصَّةٌ طَوِيلَةٌ. وَهَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له بهرائی کورپی عازیبهوه رهزای خوای لی بئی دهگیرنهوه، که پیتغه مبهره صلی الله علیه وسلم فرموویهتی: (خوشکی دایک لهجیتی دایکه واته وهک دایک وایه).

١٩٠٤م - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سُوْفَةَ، عَنْ أَبِي بَكْرٍ بْنِ خَفْصٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي أَصَبْتُ ذَنْبًا عَظِيمًا فَهَلْ لِي تَوْبَةٌ؟ قَالَ: هَلْ لَكَ مِنْ أُمِّ؟ قَالَ: لَا، قَالَ: هَلْ لَكَ مِنْ حَالَةٍ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: فَبَرِّهَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ.

واته: له ئیبنو عومرهوه رهزای خویان لی بئی دهگیرنهوه، که پیاوی هاته خزمهت پیتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم وتی: نهی پیتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم تاوانیکی زۆر زۆر گه ورهه نه نجامداوه نایا بۆم ههیه تهویه بکهه؟ فرموی: (دایکت ماوه له ژياندا؟) وتی: نا، فرموی: (نهی خوشکی دایکت ههیه؟) وتی: بهلێ، فرموی: (دهی چاکه‌ی له گهل بکهه و سهردانی نهو بکهه لهجیتی دایکت). - نهوه دهبیته که فاره‌تی گوناوه کهت -.

١٩٠٤م/٢ - حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سُوْقَةَ، عَنْ أَبِي بَكْرٍ بْنِ حَفْصٍ، (عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ. وَهَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ أَبِي مُعَاوِيَةَ. وَأَبُو بَكْرٍ بْنُ حَفْصٍ، هُوَ ابْنُ عُمَرَ بْنِ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ).

نهموی هاتوره دهرباره ی پارانهوهی دایک و باوک

٧ - بَابُ مَا جَاءَ فِي دَعْوَةِ الْوَالِدَيْنِ

١٩٠٥ - (حسن) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ هِشَامِ الدَّسْتَوَائِيِّ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ثَلَاثُ دَعَوَاتٍ مُسْتَجَابَاتٌ لَا شَكَّ فِيهِنَّ: دَعْوَةُ الْمَظْلُومِ، وَدَعْوَةُ الْمُسَافِرِ، وَدَعْوَةُ الْوَالِدِ عَلَى وَلَدِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَقَدْ رَوَى الْحَجَّاجُ الصَّوَّافُ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ نَحْوَ حَدِيثِ هِشَامٍ، وَأَبُو جَعْفَرٍ الَّذِي رَوَى عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ يُقَالُ لَهُ: أَبُو جَعْفَرٍ الْمُؤَدِّنُ وَلَا نَعْرِفُ اسْمَهُ، وَقَدْ رَوَى عَنْهُ يَحْيَى بْنُ أَبِي كَثِيرٍ غَيْرَ حَدِيثٍ.

واته: له شهبو هورهیرهوه رهزای خوای لى بى ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (سى پارانهوه وهرده گیرین و قبول ده بن: پارانهوهی زولم و ستم لى کراو، پارانهوهی موسافیر که سى له سه فهدا بى، پارانهوهی باوک و دایک بۆ مندالی خویان).

نهوهی هاتووه ده‌بارهی ههق و مافی دایک و باوک

۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي حَقِّ الْوَالِدَيْنِ

۱۹۰۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنُ مُوسَى، قَالَ: أَخْبَرَنَا جَرِيرٌ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يَجْزِي وَلَدٌ وَالِدًا إِلَّا أَنْ يَحْدِثَهُ مَمْلُوكًا فَيَشْتَرِيَهُ فَيُعْتِقَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، وَقَدْ رَوَى سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ هَذَا الْحَدِيثَ.

واته: له نه‌بو هوره‌یرهوه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (هیچ مندالی له چاکه‌ی باوک و دایکی ده‌رنایه‌ی مه‌گهر کۆیله‌بن بیان‌کری و نازادیان بکات).

نهوهی هاتووه ده‌بارهی پچراندنی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی

۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي قِطْعَةِ الرَّحِمِ

۱۹۰۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، وَسَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، قَالَ: اشْتَكَى أَبُو الرَّدَادِ فَعَادَهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ فَقَالَ: خَيْرُهُمْ وَأَوْصَلُهُمْ مَا عَلِمْتُ أَبَا مُحَمَّدٍ، فَقَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: قَالَ اللَّهُ: أَنَا اللَّهُ، وَأَنَا الرَّحْمَنُ، خَلَقْتُ الرَّحِمَ وَشَقَقْتُ لَهَا مِنْ اسْمِي، فَمَنْ وَصَلَهَا وَصَلَتْهُ، وَمَنْ قَطَعَهَا بَتَّتُهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، وَابْنِ أَبِي أَوْفَى، وَعَامِرِ بْنِ رَبِيعَةَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَجُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ. حَدِيثٌ سُفْيَانٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ حَدِيثٌ صَحِيحٌ، وَرَوَى مَعْمَرٌ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ زَدَادِ اللَّيْثِيِّ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، وَمَعْمَرٍ كَذَا يَقُولُ، قَالَ مُحَمَّدٌ: وَحَدِيثُ مَعْمَرٍ خَطَأٌ.

واته: له نهبو سه له مهوه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که فهرموویهتی: نهبو ره داد نه خوشکهوت، (عبد الرحمن) ی کوری عهوف رهزای خوای لی بی سهردانی کردو فهرمووی: بو خۆم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو دهی فهرموو: (خوای گهوره ده فهرمویت: من (رَحْمَن) م - ناوی که له ناوه کانی خوای گهوره - خاوهنی به خشنیدی و میهره بانیه کی فراوانم، ناویکم بو (رَحْم) ده رهیناوه له ناوی خۆم، ههر کهس نهو په یوه ندییه گه یاند منیش ده یگه یه نم به سۆزو بهزه یی خۆم، وه ههر کهس نهو په یوه ندییه ی پچراند منیش ده یچریتم له بهزه یی خۆم).

نهوهی هاتوو ده رباره ی په یوه ندی خزمایه تی

۱۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي صَلَةِ الرَّحِمِ

۱۹۰۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، قَالَ: حَدَّثَنَا بَشِيرٌ أَبُو إِسْمَاعِيلَ، وَفَطْرُ بْنُ خَلِيفَةَ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَيْسَ الْوَاصِلُ بِالْمُكَافِي، وَلَكِنَّ الْوَاصِلَ الَّذِي إِذَا انْقَطَعَتْ رَحْمَةُ وَصَلَهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ سَلْمَانَ، وَعَائِشَةَ.

واته: له (عبدُ الله) ی کوری عه مبهروه رهزای خویان لی بی ده گێرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (نهو کهسه په یوه ندی خزمایه تی به جینا هیتنی و خزم دۆست نیه نه گهر خزمه که ی هات بو لای و سهردانی کرد نه ویش سهردانی بکات، به لکو نهو کهسه خزم دۆسته و په یوه ندی خزمایه تی به جی نه هیتنی که خزمه که ی په یوه ندی له گه ل ده یچریت که چی نهو به سه ری ده کاته وه).

۱۹۰۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، وَنَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ، وَسَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالُوا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَاطِعٌ. قَالَ ابْنُ أَبِي عُمَرَ: قَالَ سُفْيَانُ: يَغْنِي قَاطِعٌ رَحِمَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له موحه ممدی کوپی جوبهیری کوپی (مُطْعِم) هوهه باوکیهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فرموویهتی: پیتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویهتی: (نهو کهسه په یوهندی خزمایهتی دهپرچرتیت ناچیتته بههشتهوه).

نهوهی هاتووه دهبارهی خوشویستی مندال

۱۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي حُبِّ الْوَلَدِ

۱۹۱۰ - (ضعیف) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ مَيْسَرَةَ، قَالَ: سَمِعْتُ ابْنَ أَبِي سُوَيْدٍ، يَقُولُ: سَمِعْتُ عُمَرَ بْنَ عَبْدِ الْعَزِيزِ، يَقُولُ: رَعِمَتِ الْمَرْأَةُ الصَّالِحَةُ حَوْلَهُ بِنْتُ حَكِيمٍ قَالَتْ: خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ وَهُوَ مُحْتَضِرٌ أَحَدَ ابْنَيْ ابْنَتِهِ وَهُوَ يَقُولُ: إِنَّكُمْ لَتَبْخُلُونَ وَتُجْهَلُونَ، وَإِنَّكُمْ لَمِنْ رِجْحَانِ اللَّهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عُمَرَ، وَالْأَشْعَثِ بْنِ قَيْسٍ. حَدِيثُ ابْنِ عُيَيْنَةَ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ مَيْسَرَةَ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِهِ، وَلَا نَعْرِفُ لِعُمَرَ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ سَمَاعًا مِنْ حَوْلَةٍ.

خهولهی کچی حکیم فرمووی: روژی پیتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم لهمال دهچوو هسهن یان حوسهینی کوپی فاتیمهی به باوهشوه بوو، دهیفهرموو: (نیوهی مندالان پیاو بهخیل وترسنوک و نهزان دهکهمن، لهکاتیکیدا که رهیحانهی خودان). - واته ناچن بۆ غهزا بههوی نهوانهوه - .

دهرباره‌ی سۆز و بهزه‌یی بهرامبه‌ر به مندال

۱۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي رَحْمَةِ الْوَلَدِ

۱۹۱۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، وَسَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: أَبْصَرَ الْأَقْرَعُ بْنُ حَابِسٍ النَّبِّيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يُقْبِلُ الْحَسَنَ، وَقَالَ ابْنُ أَبِي عُمَرَ الْحَسَنُ أَوْ الْحُسَيْنُ، فَقَالَ: إِنَّ لِي مِنَ الْوَلَدِ عَشْرَةً مَا قَبَّلْتُ أَحَدًا مِنْهُمْ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّهُ مَنْ لَا يَرْحَمُ لَا يَرْحَمْ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ، وَعَائِشَةَ. وَأَبُو سَلَمَةَ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ اسْمُهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خوای لى بى ده‌گپینه‌وه، که فهرموویه‌تى: نه‌قره‌عى کورپى حابس پیتغه مبه‌رى صلی الله علیه وسلم بینى حوسه‌ین یان هه‌سه‌نى ماچ ده‌کرد، نه‌قره‌ع وتی: من ده مندالم هه‌یه تا نیستا هه‌یچ کامیانم ماچ نه‌کردووه، پیتغه مبه‌رى خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (نه‌وه‌ی ره‌حم نه‌کات ره‌حمی پى ناکریت). - واته: نه‌وه‌که‌سه‌ی ره‌حم و بهزه‌یی نه‌بى بهرامبه‌ر به خه‌لك و گیانه‌وه‌ران خوای گه‌وره‌ش ره‌حم به‌و ناکات - .

نه‌وه‌ی هاتووه‌ ده‌رباره‌ی خه‌رجیکیشانی که‌چان و کوران

۱۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّفَقَةِ عَلَى الْبَنَاتِ وَالْأَخَوَاتِ

۱۹۱۲ - (ضعيف) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَكُونُ لِأَحَدِكُمْ ثَلَاثُ بَنَاتٍ أَوْ ثَلَاثَ أَخَوَاتٍ فَيُخْسِنُ إِلَيْهِنَّ إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَعُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ، وَأَنَسٍ، وَجَابِرٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ. وَأَبُو

سَعِيدُ الْخُدْرِيِّ اسْمُهُ سَعْدُ بْنُ مَالِكِ بْنِ سِنَانٍ، وَسَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ هُوَ سَعْدُ بْنُ مَالِكِ بْنِ وَهَيْبٍ، وَقَدْ زَادُوا فِي هَذَا الْإِسْنَادِ رَجُلًا.

واته: له شهو سه عیدی خودریه وه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که فرموویه تی: پیغه مبره خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (هه رکه سی) له نیوه سی کج یان سی خوشکی هه بی چاک بی له گه لیان و خهرجیان بکیشی و جل و بهرگیان بو بکات نیلا خوای گه وه ده یخاته به هه شته وه).

۱۹۱۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْعَلَاءُ بْنُ مَسْلَمَةَ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْمَجِيدِ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ ابْتُلِيَ بِشَيْءٍ مِنَ الْبَنَاتِ فَصَبَرَ عَلَيْهِنَّ كُنَّ لَهُ جِجَابًا مِنَ النَّارِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له عایشه وه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که فرموویه تی: پیغه مبره خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (هه رکه سی) خوای گه وه به کج تا قی بکاته وه واته کچی پی بیه خشی خورا گری بهرام بهریان ده بنه بهر به ست بو ی له ناگری دوزه خ).

۱۹۱۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ وَزِيرٍ الْوَاسِطِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُبَيْدٍ هُوَ الطَّنَافِيسِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ الرَّاسِيُّ، عَنْ أَبِي بَكْرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَنَسٍ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ عَالَ جَارِيَتَيْنِ دَخَلْتُ أَنَا وَهُوَ الْجَنَّةَ كَهَاتَيْنِ، وَأَشَارَ بِأُصْبُعَيْهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نه نه سه وه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که فرموویه تی: پیغه مبره خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (هه رکه سی) دوو کج به خیتو بکات به جوانی

په رو در ده یان بکات من و نهو وهک نهم دوو په نجه چۆن پیکه وهن بهو شیوه یه ده چینه به هه شته وه). ناماژه ی کرد بۆ په نجه ی شایه تومانی و په نجه توته ی.

۱۹۱۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي بَكْرٍ بْنُ حَزْمٍ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: دَخَلْتُ امْرَأَةً مَعَهَا ابْنَتَانِ لَهَا فَسَأَلْتُ، فَلَمْ يَجِدْ عِنْدِي شَيْئًا غَيْرَ تَمْرَةٍ فَأَعْطَيْتُهَا إِيَّاهَا، فَقَسَمْتُهَا بَيْنَ ابْنَتَيْهَا وَلَمْ تَأْكُلْ مِنْهَا، ثُمَّ قَامَتْ فَخَرَجَتْ، فَدَخَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَخْبَرْتُهُ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ ابْتُلِيَ بِشَيْءٍ مِنْ هَذِهِ الْبَنَاتِ كُنَّ لَهُ سِتْرًا مِنَ النَّارِ.

واته: له عانی شهوه رهزای خوی لی بۆ ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: نافره تی هات بۆ لام دوو کچی خۆی پی بوو داوای خواردنی کرد، منیش لهوکاته دا جگه له ده نکه خورما یه هیچم شک نه ده برد ده نکه خورما کهم دایه، نهویش کردی به دوو له تموه یه کی له تیکی دا به کچه کان و خۆی لی نه خوارد، له پاشدا ههستا روشت، پیغه مبره ی خوا صلی الله علیه وسلم هات بۆ لام هه واله کهم پی راگه یاند، فهرمووی: (هه رکه سی خوی گهوره به کچ تاقی بکاته وه واته کچی پی به خشی خۆرا گری بهرام بهریان ده بنه به ربه ست بۆی له ناگر).

۱۹۱۶ - (ضعيف بهذا اللفظ) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَيُّوبَ بْنِ بَشِيرٍ، عَنْ سَعِيدِ الْأَعَشِيِّ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ كَانَ لَهُ ثَلَاثُ بَنَاتٍ أَوْ ثَلَاثُ أَخَوَاتٍ أَوْ ابْنَتَانِ أَوْ أُخْتَانِ فَأَحْسَنَ صُحْبَتَهُنَّ وَاتَّقَى اللَّهَ فِيهِنَّ فَلَهُ الْجَنَّةُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ. وَقَدْ رَوَى مُحَمَّدُ بْنُ عُبَيْدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ غَيْرَ حَدِيثٍ بِهَذَا الْإِسْنَادِ، وَقَالَ: عَنْ أَبِي بَكْرٍ بْنِ عُبَيْدٍ اللَّهِ بْنِ أَنَسٍ، وَالصَّحِيحُ هُوَ عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي بَكْرٍ بْنِ أَنَسٍ.

واته: له نهبو سه عیدی خودریهوه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که
 فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (هه رکه سی)
 له نیوه سی کچ یان سی خوشکی هه بی یان دوو کچ یا دوو خوشکی هه بی چاک بی
 له گه لیان و له خوا بترسی بهرامبهریان به هه شتی بو ده بی).

دهرباره ی سۆز و بهزه یی بهرامبهر به هه تیو و به خێو کردنیان

۱۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي رَحْمَةِ الْيَتِيمِ وَكَفَالَتِهِ

۱۹۱۷ - (ضعیف) حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ يَعْقُوبَ الطَّلَقَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُعْتَمِرُ بْنُ سُلَيْمَانَ، وَقَالَ: سَمِعْتُ أَبِي يُحَدِّثُ، عَنْ حَنْشٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ قَبِضَ يَتِيمًا مِنْ بَيْنِ الْمُسْلِمِينَ إِلَى طَعَامِهِ وَشَرَابِهِ أَذْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ النَّبْتَةَ إِلَّا أَنْ يَعْمَلَ ذَنْبًا لَا يُغْفَرُ لَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ مُرَّةَ الْفَهْرِيِّ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي، أَمَامَةَ، وَسَهْلِ بْنِ سَعْدٍ. وَحَنْشٌ هُوَ حُسَيْنُ بْنُ قَيْسٍ وَهُوَ أَبُو عَلِيٍّ الرَّحْبِيُّ، وَسُلَيْمَانُ التَّيْمِيُّ يَقُولُ: حَنْشٌ وَهُوَ ضَعِيفٌ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ.

واته: له نیبو عه بهاسوه رهزای خویان لی بی ده گێرنهوه، که فهرموویهتی:
 پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (هه رکه سی) له ناو موسولماناندا
 هه تیوی بگریته خوی و نان و ناوی بداتی به دنیایسهوه خوای گه و ره ده بخاته
 به هه شتهوه، مه گهر تاوانیگی نه ونده گه و ره ی کرد بی شایه نی لیخو شیبون نه بی).

۱۹۱۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عِمْرَانَ أَبُو الْقَاسِمِ الْمَكِّيُّ الْقُرَشِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ فِي الْجَنَّةِ كَهَاتَيْنِ، وَأَشَارَ بِأَصْبُعَيْهِ يَعْني: السَّبَابَةَ وَالْوُسْطَى. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له سه هلی کوپی سه عدهوه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که

فەرموویەتی: پێغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویەتی: (من و بەختیو کەری هەتیوو وەک ئەم دوو پەنجە واین لە بەهەشتدا). ناماژە ی کرد بۆ پەنجە ی شایە تومانی و پەنجە توتە ی.

دەبارە ی سۆز و بەزە یی بەرامبەر بە مندال

۱۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي رَحْمَةِ الصَّبَّانِ

۱۹۱۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مَرْزُوقٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُيَيْدُ بْنُ وَقْدٍ، عَنْ زُرِّيٍّ، قَالَ: سَمِعْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ يَقُولُ: جَاءَ شَيْخٌ يُرِيدُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَبْطَأَ الْقَوْمُ عَنْهُ أَنْ يُوسَّعُوا لَهُ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يَرْحَمْ صَغِيرَنَا وَيُوَفِّرْ كَبِيرَنَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبْنِ عَبَّاسٍ، وَأَبِي أُمَامَةَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ وَزُرِّيٌّ لَهُ أَحَادِيثُ مَنَاقِبُ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ وَغَيْرِهِ.

واتە: لە زەریبەو دەگێرنەو، کە فەرموویەتی: بۆ خۆم گویم لە ئەنەسی کۆری مالیک بوو دەیفەرموو: پیاویکی پیر هات دەیویست بچیتە خزمەت پێغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بەلام خەلکە کە رێگەیان بۆ فراوان نەکرد و بواریان نەدەدا، پێغه مبهر صلی الله علیه وسلم فەرمووی: (ئەو کەسە ی بەزە یی نەیتەو بە بچوکماندا و ریزی گەورە مان نەگرت ئەو لەسەر سوننەت و ریبازی نیتە نیە).

۱۹۲۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ مُحَمَّدُ بْنُ أَبَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ فُضَيْلٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يَرْحَمْ صَغِيرَنَا وَيَعْرِفْ شَرَفَ كَبِيرَنَا. حَدَّثَنَا هُنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدَةُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، نَحْوَهُ، إِلَّا أَنَّهُ قَالَ: وَيَعْرِفْ حَقَّ كَبِيرَنَا.

واتە: لە عەمری کۆری شوەبیەو، لە باوکیەو، لە باپیریەو رەزای خوای لێ بێ دەگێرنەو، کە فەرموویەتی: پێغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویەتی: (ئەو کەسە ی بەزە یی نەیتەو بە بچوکماندا و ریزی گەورە مان

نه زانی نهوه له سهه سوننهت و ریبازی ئیمه نیه).

۱۹۲۱ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ مُحَمَّدُ بْنُ أَبَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، عَنْ شَرِيكٍ، عَنْ لَيْثٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يَرْحَمْ صَغِيرَنَا، وَيُوقِرْ كَبِيرَنَا، وَيَأْمُرَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ وَحَدِيثُ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رَوَى عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ أَيْضًا، قَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: مَعْنَى قَوْلِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَيْسَ مِنَّا يَقُولُ: لَيْسَ مِنْ سُنَّتِنَا، لَيْسَ مِنْ أَدَبِنَا، وَقَالَ عَلِيُّ بْنُ الْمَدِينِيِّ: قَالَ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ: كَانَ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ يُنْكِرُ هَذَا التَّفْسِيرَ: لَيْسَ مِنَّا يَقُولُ: لَيْسَ مِثْلَنَا.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گپ نه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نهو که سهی به زه بی نهیه ته وه به بچو کماندا و ریزی گه وره مان نه گری، فرمان نه کات به چاکه و نه هی نه کات له خراپه نه وه له سهه سوننهت و ریبازی ئیمه نیه).

ده باره ی سۆز و به زه بی بهرام بهر به موسولمانان

۱۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي رَحْمَةِ الْمُسْلِمِينَ

۱۹۲۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي خَالِدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا قَيْسٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَرِيرٌ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ لَا يَرْحَمْ النَّاسَ لَا يَرْحَمْهُ اللَّهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَأَبْنِ عُمَرَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو.

واته: له جهه ریری کورپی (عبد الله) وه ره زای خوی لی بی ده گپ نه وه، که

فهرموویه تی: پیتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (ئهوهی رهحم به خه لک نه کات، خوی گه ورهش رهحم بهو ناکات).

۱۹۲۳ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، قَالَ: كَتَبَ بِهِ إِلَيَّ مَنْصُورٌ وَقَرَأْتُهُ عَلَيْهِ، سَمِعَ أَبَا عُمَانَ مَوْلَى الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا الْقَاسِمِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَا تُنَزِّعُ الرَّحْمَةَ إِلَّا مِنْ شَقِيٍّ. وَأَبُو عُمَانَ الَّذِي رَوَى عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ لَا يُعْرِفُ اسْمَهُ، وَيُقَالُ: هُوَ وَالِدُ مُوسَى بْنِ أَبِي عُمَانَ الَّذِي رَوَى عَنْهُ أَبُو الزِّنَادِ وَقَدْ رَوَى أَبُو الزِّنَادِ، عَنْ مُوسَى بْنِ أَبِي عُمَانَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَيْرَ حَدِيثٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوی لی بی دهگینهوه، که فهرموویه تی: بز خوم گویم له باوکی قاسیم صلی الله علیه وسلم بوو دهیفرموو: (ئهوه کهسهی نهگهت و بهدبهخت نهبی سوز و بهزهیی له دلیدا دانانری).

۱۹۲۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ أَبِي قَابُوسَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الرَّاحِمُونَ يَرْحَمُهُمُ الرَّحْمَنُ، ارْحَمُوا مَنْ فِي الْأَرْضِ يَرْحَمْكُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ، الرَّحِمُ شُجْنَةٌ مِنَ الرَّحْمَنِ، فَمَنْ وَصَلَهَا وَصَلَهُ اللَّهُ وَمَنْ قَطَعَهَا قَطَعَهُ اللَّهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله)ی کوری عه مرهوه رهزای خویان لی بی دهگینهوه، که فهرموویه تی: پیتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (ئهوهانی خاوهن سوز و بهزهیین خوی میهره بان سوز و بهزهیی و میهریانی دهنوینی بهرامبهریان،

سۆز و بەزەیی بنوێنن بەرامبەر بە خەڵکانی سەر زەوی و گیانلەبەرەن تاکو ئەوێ لە ئاسمانە کە خوای میهرەبانە سۆز و بەزەیی و میهریانی بنوێنێ بەرامبەرەتان، من (رَحْم)م لەناوی (رَحْمَن) دەرھیتناوہ هەركەس ئەو پەيوەندیەى گەيانەد منیش دەيگەيەنم بە سۆزو بەزەیی خۆم، وە هەركەس ئەو پەيوەندیەى پەچراند منیش دەپەچرێنم لە بەزەیی خۆم).

ئەوێ هاتووہ دەربارەى ئامۆژگاری

۱۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّصِيحَةِ

۱۹۲۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي خَالِدٍ، عَنْ قَيْسِ بْنِ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: بَايَعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى إِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِتَاءِ الزَّكَاةِ، وَالنُّصْحِ لِكُلِّ مُسْلِمٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واتە: لە جەریری کوری (عبد الله)وہ رەزای خوای لى بى دەگێرنەوہ، کە فەرموویەتی: بەلێن و پەیمانم دا بە پیتغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لەسەر ئەوہ نوێژ بکەم و زەکات دەربکەم و ئامۆژگاری خیری هەموو موسولمانی بکەم.

۱۹۲۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا صَفْوَانُ بْنُ عِيسَى، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَجْلَانَ، عَنْ الْقَعْقَاعِ بْنِ حَكِيمٍ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الَّذِينَ النَّصِيحَةُ ثَلَاثَ مَرَارٍ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ لِمَنْ؟ قَالَ: لِلَّهِ، وَلِكِتَابِهِ، وَلِأَيِّمَةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عُمَرَ، وَتَيْمِ الدَّارِيِّ، وَجَرِيرٍ، وَحَكِيمِ بْنِ أَبِي يَزِيدَ، عَنْ أَبِيهِ، وَثَوْبَانَ.

واتە: لە ئەبو هورەیرەوہ رەزای خوای لى بى دەگێرنەوہ، کە فەرموویەتی:

پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (دین: بریتیه له نامۆزگاری) سی جار نه مهی فرموو، وتیان: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بهرامبه به کی؟ فرمووی: (بهرامبه به خواو قورنان و پیشه وایانی موسولمانان و سهرجه م موسولمانان).

ده باره ی سۆز و بهزه ی موسولمان بهرامبه به موسولمان

۱۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي شَفَقَةِ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ

۱۹۲۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا عُيَيْنَةُ بْنُ أَصْبَاطٍ بْنُ مُحَمَّدٍ الْقُرَشِيُّ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ هِشَامِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ، لَا يَخُونُهُ وَلَا يَكْذِبُهُ وَلَا يَخْذُلُهُ، كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ، عِرْضُهُ وَمَالُهُ وَدَمُهُ، التَّقْوَى هَاهُنَا، يَحْسِبُ امْرِئٌ مِنَ الشَّرِّ أَنْ يَحْتَفِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَأَبِي أُتُوبٍ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فرمویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (موسولمان برای موسولمانه، ناپاکی و خیانه تی لی ناکات، درۆی له گهل ناکات، سوک و ریسوای ناکات و پشتی لهزهوی نادات، شهرهف و ناموس و سهر و مالی موسولمان بو موسولمان حهرامه، تهقواو له خوا ترسان له دلدايه، نه وهنده به سه بو خراپی موسولمان که به چاوی سوک سهیری برای موسولمانی بکات).

۱۹۲۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْحَلَّالُ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ قَالُوا: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ بُرَيْدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ جَدِّهِ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ أَبِي مُوسَى

الْأَشْعَرِيُّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو موسای نه شعهریه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (باوهردار بو باوهردار وه که لا وایه وه چینی دیوار ههندیکیان ههندیکی تریان پتهو راده گرن).

۱۹۲۹ - (ضعیف جدا) حَدَّثَنِي أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يَحْيَى بْنُ عُبَيْدٍ اللَّهِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ أَحَدَكُمْ مِرَاةُ أَخِيهِ، فَإِنْ رَأَى بِهِ أَدَى فَلْيَمِطْهُ عَنْهُ. وَيَحْيَى بْنُ عُبَيْدٍ اللَّهِ ضَعَّفَهُ شُعْبَةُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (ههر به کی له نیوه ناوینه ی برا موسولمانه که به تی، ههر نهنگی و که موکوپیه کی لی بینی ده بووه هوی نازار بو خوی یان بو خه لکی هه ولی لابرندی ده دات نیت به ناگادار کردنه وه بی لیتی یان به پارانه وه بی بوی یان به ههر جوړیکی تر بیت).

دهرباره ی داپوشینی عهیب و عاری موسولمان

۱۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي السُّنَنِ عَلَى الْمُسْلِمِ

۱۹۳۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا عُبَيْدُ بْنُ أَسْبَاطٍ بْنُ مُحَمَّدٍ الْقُرَشِيُّ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ الْأَعْمَشِ، قَالَ: حَدَّثْتُ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ نَفَسَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ

الْقِيَامَةِ، وَمَنْ يَسَّرَ عَلَى مُغْسِرٍ فِي الدُّنْيَا يَسَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَمَنْ سَتَرَ عَلَى مُسْلِمٍ فِي الدُّنْيَا سَتَرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ، وَعُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ وَقَدْ رَوَى أَبُو عَوَانَةَ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ، وَلَمْ يَذْكُرُوا فِيهِ حَدِيثُ عَنْ أَبِي صَالِحٍ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (ههرکس ناخوشی و خهم و پهژارهیه کی دنیا له سهر موسولمانی سوک بکات و له تنگانهیه رزگاری بکات، خوای گهوره له پوژی قیامتدا ناخوشی و خهم و پهژارهیه کی له سهر سوک دهکات و له تنگانهیه رزگاری دهکات، ههرکس باری شانی موسولمانی سوک بکات خوای گهوره له دنیاو دواپوژدا باری شانی سوک دهکات، وه ههرکس عهیب و عاری موسولمانی بیوشی خوای گهوره له دنیاو دواپوژدا عهیب و عاری نهو دهپوشیت، بهردهوام خوای گهوره یارمهتی دهی بهندهکانیهتی مادهم نهوان یارمهتی دهی برا موسولمانهکانیان بن).

دهرباره ی بهرگری کردن له شهره ف و ناموسی موسولمان

۲۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الذَّبِّ عَنْ عِرْضِ الْمُسْلِمِ

۱۹۳۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ أَبِي بَكْرِ النَّهْشَلِيِّ، عَنْ مَرْزُوقِ أَبِي بَكْرٍ التَّمِيمِيِّ، عَنْ أُمِّ الدَّرْدَاءِ، عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ رَدَّ عَنْ عِرْضِ أَخِيهِ رَدَّ اللَّهُ عَنْ وَجْهِهِ النَّارَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ يَزِيدَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له نهبو دهردانهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که پیغه مبهر صلی الله

عليه وسلم فەرموویەتی: (هەر کەسێ شەریف و ناموس و ئابرووی برا موسولمانە کەمێ بپاریزی، خوای گەورە لە روژی قیامەتدا روومەتی لە ناگری دۆزەخ دەپاریزی).

ئەوێ هاتوو دەربارە ی دەنگ وەرگرتن لە برا ی موسولمان

۲۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الْهَجْرِ لِلْمُسْلِمِ

۱۹۳۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، قَالَ: حَدَّثَنَا الزُّهْرِيُّ (ح) وَحَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَزِيدَ اللَّيْثِيِّ، عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثٍ، يَلْتَقِيَانِ فَيَصُدُّ هَذَا وَيَصُدُّ هَذَا، وَخَيْرُهُمَا الَّذِي يَبْدَأُ بِالسَّلَامِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، وَأَنَسٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَهَشَامِ بْنِ غَامِرٍ، وَأَبِي هِنْدٍ الدَّارِيِّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئەبو ئەیبوێ ئەنصاریهوه رهزای خوای لی بێ دهگیرنهوه، که پیغه مبههر صلى الله عليه وسلم فەرموویەتی: (بۆ هیچ موسولمانێ رهوا نیه دەنگ لهبرای موسولمانی خوێ دابری و قسهی له گهل نهکات لهسێ شهو و روژ زیاتر، بهشیویه کاتی که بگهن به یهک ههریه کهیان روو بکات به لایه کداو پشت لهیه کتر هه لکهن، چاکترینیان نهو کهسه یانه لهپیشهوه سهلام لهوی تریان دهکات).

نهوهی هاتوو ده‌بارهی کردن به برا بهش

۲۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي مُوَاسَاةِ الْأَخِ

۱۹۳۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُمَيْدٌ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: لَمَّا قَدِمَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ الْمَدِينَةَ أَخَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ سَعْدِ بْنِ الرَّبِيعِ، فَقَالَ لَهُ: هَلُمَّ أَقَامِسْكَ مَالِي نِصْفَيْنِ، وَلِي امْرَأَتَانِ فَأُطْلِقُ إِحْدَاهُمَا، فَإِذَا انْقَضَتْ عِدَّتُهَا فَتَزَوَّجْهَا، فَقَالَ: بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ، دُلُونِي عَلَى السُّوقِ، فَدَلُّوهُ عَلَى السُّوقِ، فَمَا رَجَعَ يَوْمَئِذٍ إِلَّا وَمَعَهُ شَيْءٌ مِنْ أَقِطٍ وَسَمْنٍ قَدْ اسْتَفْضَلَهُ، فَرَأَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعْدَ ذَلِكَ وَعَلَيْهِ وَضُرٌّ مِنْ صُفْرَةٍ، فَقَالَ: مَهْمٌ؟ قَالَ: تَزَوَّجْتُ امْرَأَةً مِنَ الْأَنْصَارِ قَالَ: فَمَا أَصْدَقْتَهَا؟ قَالَ: نَوَافَةٌ، قَالَ حُمَيْدٌ أَوْ قَالَ: وَزَنَ نَوَافَةً مِنْ ذَهَبٍ، فَقَالَ: أَوْلَمْ وَلَوْ بِشَاؤِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. قَالَ أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ: وَزَنَ نَوَافَةً مِنْ ذَهَبٍ وَزَنَ ثَلَاثَةَ دَرَاهِمَ وَثُلُثٍ. وَقَالَ إِسْحَاقُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ: وَزَنَ نَوَافَةً مِنْ ذَهَبٍ، وَزَنَ خُمُسَةَ دَرَاهِمَ سَمِعْتُ إِسْحَاقَ بْنَ مَنْصُورٍ، يَذْكُرُ عَنْهُمَا هَذَا.

واته: له نه‌ه‌سی کوپی مالیکه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فرمویه‌تی: کاتی (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) کوپی عه‌وف گه‌یشته مه‌دینه، پیتغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌گه‌ل سه‌عدی کوپی ره‌بیع کردنی به برای یه‌ک، سه‌عد فرموی: وه‌ره با مال و سامه‌نه‌که‌م دابه‌ش بکه‌ین نیوهی بو تو و نیوهی بو خو‌م، دوو ژنم هیه، یه‌کیکیان ته‌لاق ده‌ده‌م کاتی که عیده‌ی ته‌واو بوو ماره‌ی بکه‌ بو خو‌ت، فرموی: خوا به‌ره‌که‌ت بخاته خانه‌واده و مال و سامه‌نه‌که‌ته‌وه تو ریگه‌ی بازارم نشان بده، ریگه‌ی بازاری نشان دا، له بازار نه‌ده‌گه‌پایه‌وه به رو‌ن و په‌نیره‌وه نه‌بویه روژ به روژ زیاتر قازانجی ده‌کرد، روژی پیتغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) شوینه‌واری زه‌عفه‌رانی پیوه دیار بوو زه‌رد

هەلگەرابوو، فەرمووی: (نەحوالت چۆنە ئەمە چیه بۆ وات لێ هاتو؟). وتی: ئەو پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ژنیکی نەنصاریم مارەپریوە بۆ خۆم، فەرمووی: (چیت کردۆتە مارەیی؟). وتی: لەسەر پارچە زێڕێک، فەرمووی: (داوەتی شایێ بکە هەرچەندە بە مەڕی یان بە بزنیکیش بێت).

ئەوێ هاتوو دەربارە ی غەیبەت

۲۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْغَيْبَةِ

۱۹۳۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا الْغَيْبَةُ؟ قَالَ: ذِكْرُكَ أَخَاكَ بِمَا يَكْرَهُ، قَالَ: أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ فِيهِ مَا أَقُولُ؟ قَالَ: إِنْ كَانَ فِيهِ مَا تَقُولُ فَقَدْ اغْتَابْتَهُ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهِ مَا تَقُولُ فَقَدْ بَهْتَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي بَرزَةَ، وَابْنِ عُمَرَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واتە: لە ئەبو هورەیرەو رەزای خوای لێ بێ دەگێڕنەو، کە فەرموویەتی: وترا: ئەو پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم غەیبەت چییە؟ فەرمووی: (ئەوێە لەپاش ملە باسی برا موسولمانەکەت بکە ی پێی ناخۆش بێ). وتی: ئەو ئەگەر ئەوێ دەبێت لە براکەمدا هەبوو هەر غەیبەتە؟ فەرمووی: (ئەگەر ئەوێ تێدا بوو ئەو غەیبەتی دەکە، خۆ ئەگەر تێدا نەبوو ئەوێ درۆ و بوختانی بۆ دەکە).

ئەوێ هاتوو دەربارە ی ئیرەیی

۲۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْحَسَدِ

۱۹۳۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبْدُ الْجُبَّارِ بْنُ الْعَلَاءِ الْقَطَّارُ، وَسَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

لَا تَقَاطَعُوا وَلَا تَدَابِرُوا وَلَا تَبَاغَضُوا وَلَا تَحَاسَدُوا وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا، وَلَا يَحِلُّ
لِلْمُسْلِمِ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي
بَكْرٍ الصِّدِّيقِ، وَالزُّبَيْرِ بْنِ الْعَوَّامِ، وَابْنِ مَسْعُودٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَابْنِ عُمَرَ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که
فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (په یوه ندی له گهل
یه که مه پچرینن، پشت له یه کتر مه کهن، یه کتر مه بوخزینن و رقتان له یه کتر نه بی،
نیه یی به یه کتر مه بن - ناواته خواز مه بن نیعمه ته کانی برا موسولمانه که تان
له ناو بجی - ، بهنده ی خوا و برای یه کتر بن، بۆ هیچ موسولمانی رهوا نیه دهنگ
له برای موسولمانی خوی دابری و قسه ی له گهل نه کات له سی شهو و روژ زیاتر).

۱۹۳۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، قَالَ: حَدَّثَنَا الزُّهْرِيُّ،
عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَتَيْنِ:
رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ آتَاءَ اللَّيْلِ وَآتَاءَ النَّهَارِ، وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ الْقُرْآنَ فَهُوَ
يَقُومُ بِهِ آتَاءَ اللَّيْلِ وَآتَاءَ النَّهَارِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَى عَنْ ابْنِ
مَسْعُودٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، نَحْوُ هَذَا.

واته: له ساله وه، له باوکیه وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی:
پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نیه یی به یه کتر بردن دروست
نیه لهم دوو حاله ته دا نه بی: پیاوی خوا مال و سامانیکی زوری پی به خشی
نهویش شهو روژ خهریکی به خشی نی بی له پتی خوا، پیاویکی قورشان خوین شهو
روژ هه خهریکی قورشان خویندن بی و دهوری بکاته وه).

دهرباره‌ی یه کتر بوخزاندن و رق له یه کتر بوون

۲۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّبَاغُضِ

۱۹۳۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي سُوَيْبَانَ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ الشَّيْطَانَ قَدْ يَتَسَنَّأَنَّ يَغْبِئُهُ الْمُصَلُّونَ، وَلَكِنَّ فِي التَّخْرِيشِ بَيْنَهُمْ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ، وَسُلَيْمَانَ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْأَخْوَصِ، عَنْ أَبِيهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَأَبُو سُوَيْبَانَ اسْمُهُ طَلْحَةُ بْنُ نَافِعٍ.

واته: له جابیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (شهیستان بی تومید و مه نیوس بووه له وهی که نوێخوێنان واته باوهرداران بیپهرستن، به لام ههول ده دات دووبه رکی و نازاوه و ناکوکی بخاته نیتوانیه وه).

نه وهی هاتووه دهرباره‌ی ناشته وایی

۲۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي إِصْلَاحِ ذَاتِ الْبَيْنِ

۱۹۳۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أُمِّهِ أُمِّ كَلْثُومٍ بِنْتِ عَقْبَةَ قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَيْسَ بِالْكَاذِبِ مَنْ أَصْلَحَ بَيْنَ النَّاسِ فَقَالَ خَيْرًا أَوْ نَمَى خَيْرًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (أُمِّ كَلْثُومٍ) کچی عوقبه وه ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: بو خوم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بووه ده فهرموو: (نه وه که سه به دروژن له قه له م نادریت ناشته وایی و چاکسازی بکات له نیتوان خه لکدا قسه یه بکات به مه بهستی خیر و چاکه و ناشته وایی یان قسه ی چاک بهیتی و بیات).

۱۹۳۹ - (صحیح دون قوله: (لِیَرْضِیَهَا)) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ الزُّبَيْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ (ح) وَحَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ السَّرِيِّ، وَأَبُو أَحْمَدَ قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُثْمَانَ بْنِ خُثَيْمٍ، عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ، عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ يَزِيدَ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يَجِلُّ الْكَذِبُ إِلَّا فِي ثَلَاثٍ: يُحَدِّثُ الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ لِيَرْضِيَهَا، وَالْكَذِبُ فِي الْحَرْبِ، وَالْكَذِبُ لِيُضْلِحَ بَيْنَ النَّاسِ وَقَالَ مُحَمَّدٌ فِي حَدِيثِهِ: لَا يَضْلُحُ الْكَذِبُ إِلَّا فِي ثَلَاثٍ، هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ أَسْمَاءَ، إِلَّا مِنْ حَدِيثِ ابْنِ خُثَيْمٍ. وَرَوَى دَاوُدُ بْنُ أَبِي هِنْدٍ، هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنْ أَسْمَاءَ، حَدَّثَنَا بِذَلِكَ مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي زَائِدَةَ، عَنْ دَاوُدَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي بَكْرٍ.

واته: له نهسمای کچی یهزیدهوه دهگێرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (درۆکردن رهوا نیهیه لهم سیّ حالتهدها نهبی: پیاوی درۆبکات بۆ رهزامهندی هاسهرهکهی، درۆکردن له جهنگدا، درۆکردن بۆ ناشتهواپی لهنتوان خه لکدا).

نهوهی هاتوره دهبارهی غهش و ناپاکی

۲۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْخِيَانَةِ وَالْغِشِّ

۱۹۴۰ - (حسن) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ يَحْيَى بْنِ حَبَّانَ، عَنْ لُؤْلُؤَةَ، عَنْ أَبِي صِرْمَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ ضَارَّ ضَارًّا اللَّهُ بِهِ، وَمَنْ شَاقَّ شَقًّا اللَّهُ عَلَيْهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له نهبو (صِرْمَة) وه رهزای خوای لی بی دهگێرنهوه، که پیغه مبهری خوا

سنن الترمذی بهرگی دووهم - باه کانی چاکه و سەردانی کەسکار لە پیغەمبەرەوہ صلی اللہ علیہ وسلم

صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویتە: (هەرکەسێ زیان بگەییەنێ بە - جەستە و مال و سامانی - کەسێکی تر خوای گەورە زیانی گەورەتری پێ دەگەییەنێ، وە هەرکەسێ باری شانی کەسێ قورس و گران بکات خوای گەورە باری شانی ئەو قورس و گرانتەر دەکات).

۱۹۴۱ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ الْحُبَابِ الْعُكْلِيُّ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو سَلَمَةَ الْكِنْدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا فَرْقَدُ السَّبَخِيُّ، عَنْ مَرْثَةَ بْنِ شَرَّاحِيلَ الْهَمْدَانِيِّ وَهُوَ الطَّبِيبُ، عَنْ أَبِي بَكْرِ الصِّدِّيقِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ ضَارَّ مُؤْمِنًا أَوْ مَكَرَ بِهِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ.

واتە: لە پێشەوا ئەبو بەکرەوہ رەزای خوای لێ بێ دەگێرنەوہ، کە فەرموویتە: پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویتە: (نەفرەتی کەسێکە زیان دەگەییەنێ بە باوەردار یان فێلی لێ دەکات).

ئەوہی ھاتووہ دەربارەہی مافی دراوسێ

۲۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي حَقِّ الْجَوَارِ

۱۹۴۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ أَبِي بَكْرٍ هُوَ ابْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ عَمْرِو بْنِ حَزْمٍ، عَنْ عَمْرَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَا زَالَ جَبْرِيلُ يُوصِينِي بِالْجَارِ حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيُورِثُهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واتە: لە عایشەوہ رەزای خوای لێ بێ دەگێرنەوہ، کە پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویتە: (جبریل ئەوەندە نامۆژگاری کردم لەبارەہی دراوسێوہ، ھەتا وام دەزانی دراوسێ لە دراوسێ میرات دەگری).

۱۹۴۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ شَابُورَ، وَبَشِيرِ أَبِي إِسْمَاعِيلَ، عَنْ مُجَاهِدٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرِو دُجِحَتْ لَهُ شَاةٌ فِي أَهْلِهِ، فَلَمَّا جَاءَ قَالَ: أَهْدَيْتُمْ لِحَارِنَا الْيَهُودِيَّ؟ أَهْدَيْتُمْ لِحَارِنَا الْيَهُودِيَّ؟ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَا زَالَ جَبْرِيلُ يُوصِينِي بِالْجَارِ حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيُورُنِي. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَنْسٍ، وَالْمِقْدَادِ بْنِ الْأَسْوَدِ، وَعُقْبَةَ بْنِ غَامِرٍ، وَأَبِي شُرَيْحٍ، وَأَبِي أُمَامَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ عَائِشَةَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيْضًا.

واته: له موجهه مبهروه ده گپنهوه، که (عبد الله) ی کورپی عه مر مه پیکه سهربری بو خانه واده که ی، کاتی که هات فهرمووی: گوشتان برد بو دراوسی جووله که که م؟ گوشتان برد بو دراوسی جووله که که م؟ بو خوم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده یفه رموو: (جبریل نه وهنده ناموزگاری کردم له باره ی دراوسیوه، ههتا وام ده زانی دراوسی له دراوسی میرات ده گری).

۱۹۴۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ حَيَّوَةَ بْنِ شُرَيْحٍ، عَنْ شُرَحْبِيلَ بْنِ شَرِيكٍ، عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْحُبَلِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرِو قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: خَيْرُ الْأَصْحَابِ عِنْدَ اللَّهِ خَيْرُهُمْ لِصَاحِبِهِ، وَخَيْرُ الْجِيرَانِ عِنْدَ اللَّهِ خَيْرُهُمْ لِجَارِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ وَأَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْحُبَلِيُّ اسْمُهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ يَزِيدَ.

واته: له (عبد الله) ی کورپی عه مرهوه ره زای خویان لی بی ده گپنهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (چاکترین هاوری که پاداشتی زۆرتربی لای خوی گهوره چاکترین که سه بو هاوری که ی، وه چاکترین دراوسی که پاداشتی زۆرتربی لای خوی گهوره چاکترین که سه بو دراوسی که ی).

نهوهی هاتووه ده باره ی چاکه له گهلهن خزمه تکار

۲۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِحْسَانِ إِلَى الْخَدَمِ

۱۹۴۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ وَاصِلٍ، عَنِ الْمُعْرُورِ بْنِ سُوَيْدٍ، عَنْ أَبِي ذَرٍّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِخْوَانُكُمْ جَعَلَهُمُ اللَّهُ فِتْنَةً تَحْتَ أَيْدِيكُمْ، فَمَنْ كَانَ أَخُوهُ تَحْتَ يَدِهِ فَلْيُطْعِمْهُ مِنْ طَعَامِهِ، وَلْيُلْبِسْهُ مِنْ لِبَاسِهِ، وَلَا يُكَلِّفْهُ مَا يَغْلِيهِ، فَإِنْ كَلَّفَهُ مَا يَغْلِيهِ فَلْيُعْنِهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَأُمِّ سَلَمَةَ، وَابْنِ عُمَرَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (أبي ذر) هوه رهزای خویان لی بی ده گینهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نهم خزمه تکارانه براتانن خوی گهوره کردوونی به ژێردهستهی ئیوه، جا نه گهر که سی له ئیوه خزمه تکاریکی هه بوو با له خواردن و پۆشاکدا خۆی لی جیا نه کاتهوه لهوهی خۆی ده یخوات بهشی نهویشی لی بدات، چ پۆشاکێ له بهرده کات لهو پۆشاکهش بو نهو بکات، کاری قورس و گرانی پی نه کات له توانیدا نه بی، خۆ نه گهر چاری نه بوو کاری قورسی دا به سه ریدا با یارمه تی بدات).

۱۹۴۶ - (ضعيف) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، عَنْ هَمَّامِ بْنِ مِخَيٍّ، عَنْ فَرْقَدِ السَّبَخِيِّ، عَنْ مُرَّةَ، عَنْ أَبِي بَكْرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ سَيِّئُ الْمَلَكَةِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ وَقَدْ تَكَلَّمَ أَبُو السَّخْتِيَّانِي وَغَيْرُ وَاحِدٍ فِي فَرْقَدِ السَّبَخِيِّ مِنْ قَبْلِ حِفْظِهِ.

واته: له پیشهوا نه بو به کروه رهزای خوی لی بی ده گینهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نهم که سه ی رهوشتی خراب

بی بهرام بهر به خزمه تکاره کهی ناچیتته بهه شتهوه).

ده باره ی قه ده غه کردنی جنیودان به خزمه تکار و لیدانی

۳۰ - بَابُ النَّهْيِ عَنْ ضَرْبِ الْخَدَمِ وَشْتِمِهِمْ

۱۹۴۷ - حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ فَضِيلِ بْنِ غَزْوَانَ، عَنِ ابْنِ أَبِي نُعْمٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ أَبُو الْقَاسِمِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَبِيُّ التَّوْبَةِ: مَنْ قَذَفَ مَمْلُوكَهُ بَرِيئًا مِمَّا قَالَ لَهُ، أَقَامَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْحَدَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا أَنْ يَكُونَ كَمَا قَالَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَابْنُ أَبِي نُعْمٍ هُوَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي نُعْمٍ الْبَجَلِيُّ، يُكْنَى أَبَا الْحَكَمِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ سُؤَيْدِ بْنِ مِقْرِنٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ.

واته: له نه بو هوریه ره وه ره زای خوی لی بی ده گینه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (که سی بوختان بکات بو بهنده ی خوی واته تاوانباری بکات بهوی که زینای کردوه له کاتی کدا بهنده که بی تاوان بی، نه وه نهو که سه له پوژی قیامه تا خوی گه وه داری هدی لی ده دات).

۱۹۴۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُؤَمَّلٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ التَّيْمِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ قَالَ: كُنْتُ أَضْرِبُ مَمْلُوكًا لِي، فَسَمِعْتُ قَائِلًا مِنْ خَلْفِي يَقُولُ: اعْلَمْ أَبَا مَسْعُودٍ، اعْلَمْ أَبَا مَسْعُودٍ، فَالتَفْتُ، فَإِذَا أَنَا بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: اللَّهُ أَقْدَرُ عَلَيْكَ مِنْكَ عَلَيْهِ قَالَ أَبُو مَسْعُودٍ: فَمَا ضَرَبْتُ مَمْلُوكًا لِي بَعْدَ ذَلِكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَإِبْرَاهِيمُ التَّيْمِيُّ هُوَ إِبْرَاهِيمُ بْنُ يَزِيدَ بْنِ شَرِيكٍ.

واته: له نه بو مه سعودی نه نصاریه وه ره زای خوی لی بی ده گینه وه، که فهرموویه تی: بهنده یه کم هه بوو جاری لیم دا، گویم لی بوو یه کی له دوامه وه

دهیغه رموو: (بزانه نهی تهبا مهسعود، بزانه نهی تهبا مهسعود)، ئاورمدايه وه سهیر ده کهم پیغه مبهری خوايه صلى الله عليه وسلم، فهرمووی: (تۆ چهنده دهسه لاتت ههيه بهسهر نهو بهندهيه دا خوی گهوره زیاتر دهسه لاتتی ههيه بهسهر تۆدا). نهبو مهسعود فهرمووی: له دوای نهو هه رگیز له بهندهی خۆم نه دا.

نهوی هاتوره ده باره ی لیوردن له خزمه تکار

۳۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْعُقُوفِ عَنِ الْخَادِمِ

۱۹۴۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا رِشْدِينُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ أَبِي هَانِيٍّ الْخَوْلَاطِيِّ، عَنْ عَبَّاسِ الْحَجَرِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، كَمْ أَعْفُو عَنِ الْخَادِمِ؟ فَصَمَتَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، كَمْ أَعْفُو عَنِ الْخَادِمِ؟ فَقَالَ: كُلَّ يَوْمٍ سَبْعِينَ مَرَّةً. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ وَرَوَاهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ وَهْبٍ، عَنْ أَبِي هَانِيٍّ الْخَوْلَاطِيِّ بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْنُو مِنْ هَذَا، وَالْعَبَّاسُ هُوَ ابْنُ جُلَيْدٍ الْحَجَرِيُّ الْمِصْرِيُّ. حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ وَهْبٍ، عَنْ أَبِي هَانِيٍّ الْخَوْلَاطِيِّ بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ، وَرَوَى بَعْضُهُمْ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ وَهْبٍ، بِهَذَا الْإِسْنَادِ، وَقَالَ: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو.

واته: له (عبد الله)ی کوری عومهروه رهزای خویان لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویه تی: پیاوی هات بۆ خزمهت پیغه مبهر صلى الله عليه وسلم وتی: نهی پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم! روژی چهند جار له خزمه تکار ببورین؟ پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم بی دهنگ بوو وه لامی نه دایه وه، له پاشدا پیاوه که وتی: نهی پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم! روژی چهند جار له خزمه تکار ببورین؟ فهرمووی: (هه موو روژی هفتا جار لیتی ببوره).

نهوهی هاتوو ده‌بارهی نه‌ده‌بدانی خزمه‌تکار

۳۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي أَذْبِ الْخَادِمِ

۱۹۵۰ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ أَبِي هَارُونَ الْعَبْدِيِّ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا ضَرَبَ أَحَدُكُمْ خَادِمَهُ فَذَكَرَ اللَّهَ فَارْفَعُوا أَيْدِيَكُمْ. وَأَبُو هَارُونَ الْعَبْدِيُّ اسْمُهُ عُمَارَةُ بْنُ جُوَيْنٍ قَالَ أَبُو بَكْرٍ الْعَطَّارُ: قَالَ عَلِيُّ بْنُ الْمَدِينِيِّ: قَالَ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ: ضَعَفَ شُعْبَةُ أَبَا هَارُونَ الْعَبْدِيِّ قَالَ يَحْيَى: وَمَا زَالَ ابْنُ عَوْنٍ يَزِيهِ عَنْ أَبِي هَارُونَ حَتَّى مَاتَ.

واته: له نه‌بو سه‌عیدی خودریه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فرمویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه‌تی: (نه‌گه‌ر یه‌کی له نیه‌و دای له خزمه‌تکاره‌که‌ی، خزمه‌تکاره‌که‌ی پارایه‌وه و ناوی خوای هینا ده‌ستی لی هه‌لگرن و لی مه‌ده‌ن). - وه‌ک نه‌وه‌ی هاوار بکات و بلی بۆ خاتری خوا لیم مه‌ده -.

نهوهی هاتوو ده‌بارهی نه‌ده‌بدانی مندال

۳۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي أَذْبِ الْوَلَدِ

۱۹۵۱ - (ضعیف) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ يَعْلَى، عَنْ نَاصِحٍ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَأَنْ يُؤَدَّبَ الرَّجُلُ وَلَدُهُ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَتَصَدَّقَ بِصَاعٍ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ وَنَاصِحٌ هُوَ ابْنُ الْعَلَاءِ كُوَيْتٌ لَيْسَ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ بِالْقَوِيِّ وَلَا يُعْرَفُ هَذَا الْحَدِيثُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَنَاصِحٌ شَيْخٌ آخَرُ بَصْرِيٌّ، يَزِيهِ عَنْ عَمَّارِ بْنِ أَبِي عَمَّارٍ وَغَيْرِهِ وَهُوَ أَثْبَتُ مِنْ هَذَا.

واتە: لە جابیری کۆری سەمورەوە رەزای خوای لى بى دە‌گێرنەو، کە فەرموویەتی: پێغه‌مبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (نەگەر پیاو ئەدەبی منداڵە‌کە‌ی دا‌ب‌دات چاکترە لەو‌ی بە مەن(صاع) بێهەشتی لە‌پ‌تی خوا).

١٩٥٢ - (ضعیف) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ الْجَهْضَمِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَامِرُ بْنُ أَبِي عَامِرٍ الْحَزَّازُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَيُّوبُ بْنُ مُوسَى، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَا نَحَلُ وَالِدٌ وَلَدًا مِنْ نَحْلٍ أَفْضَلَ مِنْ أَدَبٍ حَسَنٍ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَامِرِ بْنِ أَبِي عَامِرٍ الْحَزَّازِ وَهُوَ عَامِرُ بْنُ صَالِحِ بْنِ رُسْتَمِ الْحَزَّازِ وَأَيُّوبُ بْنُ مُوسَى هُوَ ابْنُ عَمْرِو بْنِ سَعِيدِ بْنِ الْعَاصِ وَهَذَا عِنْدِي حَدِيثٌ مُرْسَلٌ.

واتە: لە ئەبوی کۆری موساو، لە باوکیەو، لە بابیریەو رەزای خوای لى بى دە‌گێرنەو، کە پێغه‌مبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (باوک هیچ شتیکی نەبەخشیو بە منداڵە‌کە‌ی چاکتر بى لە ئەدەب و رەوشتی جوان).

دە‌ربارە‌ی وەر‌گرتنی دیاری و پاداشت دانەو لە‌سەر‌ی

٣٤ - بَابُ مَا جَاءَ فِي قَبُولِ الْهَدِيَّةِ وَالْمُكَافَأَةِ عَلَيْهَا

١٩٥٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ أَكْثَمٍ، وَعَلِيُّ بْنُ حُشْرَمٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا عِيسَى بْنُ يُونُسَ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقْبَلُ الْهَدِيَّةَ وَيُسَبِّحُ عَلَيْهَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَنَسٍ، وَابْنِ عُمَرَ، وَجَابِرٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، لَا نَعْرِفُهُ مَرْفُوعًا إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عِيسَى بْنِ يُونُسَ عَنْ هِشَامٍ.

واتە: لە عایشەو رەزای خوای لى بى دە‌گێرنەو، کە پێغه‌مبەر صلی اللہ علیہ وسلم دیاری وەر‌دە‌گرت و پاداشتی کە‌سە‌کە‌ی دە‌دا‌یە‌و.

دهرباره‌ی سوپاسکردنی که‌سی چاک بی بۆت

۳۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الشُّكْرِ لِمَنْ أَحْسَنَ إِلَيْكَ

۱۹۵۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: حَدَّثَنَا الرَّبِيعُ بْنُ مُسْلِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ زِيَادٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ لَا يَشْكُرُ النَّاسَ لَا يَشْكُرُ اللَّهَ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (نه‌و که‌سه‌ی سوپاسی خه‌لک نه‌کات سوپاس و ستایشی خوای گه‌وره‌ش ناکات).

۱۹۵۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنْ ابْنِ أَبِي لَيْلَى (ح) وَحَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُمَيْدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الرَّوَّاسِيُّ، عَنْ ابْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنْ عَطِيَّةٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ لَمْ يَشْكُرِ النَّاسَ لَمْ يَشْكُرِ اللَّهَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَالْأَشْعَثِ بْنِ قَيْسٍ، وَالنُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له نه‌بو سه‌عه‌یده‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (نه‌و که‌سه‌ی سوپاسی خه‌لک نه‌کات سوپاس و ستایشی خوای گه‌وره‌ش ناکات).

نه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی چاکه‌کردن

۳۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي صَنَائِعِ الْمَعْرُوفِ

۱۹۵۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبَّاسُ بْنُ عَبْدِ الْعَظِيمِ الْعَنْبَرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا النَّضْرُ بْنُ مُحَمَّدٍ الْجُرَشِيُّ الْيَمَامِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِكْرِمَةُ بْنُ عَمَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو زُمَيْلٍ، عَنْ

مَالِكِ بْنِ مَرْثَدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي ذَرٍّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: تَبَسُّمُكَ فِي وَجْهِ أَخِيكَ لَكَ صَدَقَةٌ، وَأَمْرُكَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهْيُكَ عَنِ الْمُنْكَرِ صَدَقَةٌ، وَإِزْشَادُكَ الرَّجُلَ فِي أَرْضِ الضَّلَالِ لَكَ صَدَقَةٌ، وَبَصْرُكَ لِلرَّجُلِ الرَّدِيءِ الْبَصَرِ لَكَ صَدَقَةٌ، وَإِمَاطَتُكَ الْحَجَرَ وَالشُّوْكَ وَالْعَظْمَ عَنِ الطَّرِيقِ لَكَ صَدَقَةٌ، وَإِفْرَاغُكَ مِنْ ذُلُوكَ فِي ذُلِّ أَخِيكَ لَكَ صَدَقَةٌ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ، وَجَابِرٍ، وَحَدِيقَةَ، وَعَائِشَةَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ وَأَبُو زُمَيْلٍ اسْمُهُ سِمَاكُ بْنُ الْوَلِيدِ الْحَنْفِيُّ.

واته: له شهو (ذر) وه رهزای خوای لى بى ده گپنه وه، كه فهرموويه تى: پیغه مبهرى خوا صلی الله علیه وسلم فهرموويه تى: (پیکه نین به رووی براهه ته وه خیر و چاکه به بۆت، فهرمانکردنت به چاکه خیر و چاکه به بۆت، ریگری کردنت له خراپه خیر و چاکه به بۆت، رى نشان بدهی به که سینکی رى لى تینک چوو خیر و چاکه به بۆت، یارمه تى کویتیک بدهی خیر و چاکه به بۆت، بهردى یان درکى یا نیتسکى له سهر ریگا لابهی خیر و چاکه به بۆت، له دۆلچه کهى خۆت ناو بکهیته دۆلچهی براهه ته وه خیر و چاکه به بۆت).

نازه لى شیردهر بیه خشرى به ماله ههزاری له شیره کهى بخۆن

۳۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمِنْحَةِ

۱۹۵۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ يُوسُفَ عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ طَلْحَةَ بْنِ مُصَرِّفٍ، قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ عَوْسَجَةَ، يَقُولُ: سَمِعْتُ الْبَرَاءَ بْنَ عَازِبٍ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ مَنَحَ مَنِيخَةَ لَبَنٍ أَوْ وَرْقٍ أَوْ هَدَى زُقَافًا كَانَ لَهُ مِثْلُ عِثْقِ رَقَبَةٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ طَلْحَةَ بْنِ مُصَرِّفٍ، لَا

نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَقَدْ رَوَى مَنْصُورُ بْنُ الْمُعْتَمِرِ، وَشُعْبَةُ، عَنْ طَلْحَةَ بْنِ مُصَرِّفٍ هَذَا الْحَدِيثَ. وَفِي الْبَابِ عَنِ النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ وَمَعْنَى قَوْلِهِ: مَنْ مَنَحَ مَنِيحَةَ وَرِقٍ إِنَّمَا يَغْنِي بِهِ: قَرْضُ الدَّرَاهِمِ، قَوْلُهُ: أَوْ هَدَى زُقَافًا: يَغْنِي بِهِ هِدَايَةُ الطَّرِيقِ وَهُوَ إِرْشَادُ السَّبِيلِ.

واته: له بهرائی کورپی عازیبهوه رهزای خوای لی بئی ده گپرنهوه، که فهرموویهتی: بۆ خۆم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو دهیغه رموو: (کهسی نازهلکی شیردهر ببه خشی به ماله ههزاری یان پاره بدات به قهرز یا ریگهیه نیشان بدات به که سیککی نهشارهزا وهک نهوه وایه کویلهیه رزگار بکات).

لابردنی شتی له سهر ریگایه کدا نازاری خه لک بدات

۳۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي إِمَاطَةِ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ

۱۹۵۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، عَنْ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، عَنْ سَمِيٍّ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي فِي طَرِيقٍ إِذْ وَجَدَ غُصْنًا شَوْكًا فَأَخْرَهُ فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ فَعَفَرَ لَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي بَرْزَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَبِي ذَرٍّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لی بئی ده گپرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (جاری پیاوی به ریگایه کدا دهرویشته درهختیکی درکاوی له سهر ریگایه کدا بینی لایبرد و دووری خستهوه له ریگاکه سوپاسی خوای کرد خوا لیتی خوش بوو).

دهرباره‌ی قسه‌ی ناو کۆر و دانیشتن نه‌مانه‌ته

۳۹ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْمَجَالِسَ أَمَانَةً

۱۹۵۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ ابْنِ أَبِي ذُئْبٍ، قَالَ: أَخْبَرَنِي عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَطَاءٍ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ جَابِرِ بْنِ عَتِيبٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا حَدَّثَ الرَّجُلُ الْحَدِيثَ ثُمَّ التَفَتَ فَهِيَ أَمَانَةٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ وَإِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ أَبِي ذُئْبٍ.

واته: له جابیری کوری (عبد الله) ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه‌تی: (نه‌گەر که‌سی له‌کاتی قسه‌کردندا ناو‌ری دایه‌وه به‌ملاو به‌و لا‌دا هه‌تا بزانی که‌س گوئی له قسه‌که‌یه‌تی یان نا نه‌وه قسه‌که‌ی نه‌مانه‌ت و سپارده‌یه).

نه‌وه‌ی هاتووه‌ ده‌رباره‌ی به‌خشنده‌یی

۴۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي السَّخَاءِ

۱۹۶۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو الْخَطَّابِ زَيْدُ بْنُ يَحْيَى الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَاتِمُ بْنُ وَرْدَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَيُّوبُ، عَنِ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ قَالَتْ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّهُ لَيْسَ لِي مِنْ شَيْءٍ إِلَّا مَا أَذْخَلَ عَلَيَّ الزُّبَيْرُ أَفَأُعْطِي؟ قَالَ: نَعَمْ، وَلَا تُوكِي فَيُوكِي عَلَيْكَ يَقُولُ: لَا تُخْصِي فَيُخْصِي عَلَيْكَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَرَوَى بَعْضُهُمْ هَذَا الْحَدِيثَ بِهَذَا الْإِسْنَادِ عَنِ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنْ عَبَّادِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ، وَرَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ هَذَا، عَنْ أَيُّوبَ، وَلَمْ يَذْكُرُوا فِيهِ عَنْ عَبَّادِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ.

واته: له نه‌سمانی کچی شه‌بو به‌که‌روه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که

فهرموویه تی: وتم: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم! من هیچ شتی کم نیه بیبه خشم جگه له مال و سامانی زوبیری هاوسهرم نایا نه توانم لیتی بیبه خشم؟ فهرمووی: (لیتی بیبه خشمه و خیر بکه مهیکه ره کیسه و توره که وه ده مه که ی توند مه بهسته و له هه ژارانی مه گره ره وه، نه گینا خوی گه وه له توشی ده گریته وه).

۱۹۶۱ - (ضعیف جدا) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَرَفَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ مُحَمَّدٍ الْوَرَّاقُ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنِ الْأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: السَّخِيُّ قَرِيبٌ مِنَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ الْجَنَّةِ قَرِيبٌ مِنَ النَّاسِ بَعِيدٌ مِنَ النَّارِ، وَالْبَخِيلُ بَعِيدٌ مِنَ اللَّهِ بَعِيدٌ مِنَ الْجَنَّةِ بَعِيدٌ مِنَ النَّاسِ قَرِيبٌ مِنَ النَّارِ، وَالْجَاهِلُ السَّخِيُّ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ عَابِدٍ بِخِيلٍ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنِ الْأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، إِلَّا مِنْ حَدِيثِ سَعِيدِ بْنِ مُحَمَّدٍ، وَقَدْ خُولِفَ سَعِيدُ بْنُ مُحَمَّدٍ فِي رَوَايَةِ هَذَا الْحَدِيثِ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، إِنَّمَا يُرْوَى عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ عَائِشَةَ شَيْءٌ مُرْسَلٌ.

واته: له نه بو هورهیره وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (مرۆقی به خشنده نزیکه له بهزه بی خواوه، له بههشته وه نزیکه بهو چاکه یه که دهیکات، له خه لکه وه نزیکه چونکه خه لک خوشیان دهوی، له ناگر به دووره، مرۆقی دهست قوچاو و رژدی و چروکی دووره له بهزه بی خواوه، له خه لکه وه دووره چونکه خه لک خوشیان ناوی، نزیکه له ناگره وه، مرۆقی نهزان و به خشنده لای خوی گه وه خوشه ویستره له خوا به رستیکی چروک).

نهوهی هاتوره دهربارهی رژی و چروکی

٤١ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْبَخِيلِ

١٩٦٢ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَبُو حَفْصٍ عَمْرُو بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا صَدَقَةُ بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ دِينَارٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ غَالِبٍ الْخُدَّائِيِّ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: حَصْلَتَانِ لَا يَجْتَمِعَانِ فِي مُؤْمِنٍ: الْبُخْلُ وَسُوءُ الْخُلُقِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ صَدَقَةَ بْنِ مُوسَى. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.

واته: له نهبو سه عیدی خودریهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (دوشت له مروقی باوهرداردا کوزابنهوه: رژی و چروکی و بهدرهوشی).

١٩٦٣ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: حَدَّثَنَا صَدَقَةُ بْنُ مُوسَى، عَنْ فَرْقَدِ السَّبَخِيِّ، عَنْ مَرْثَةَ الطَّيِّبِ، عَنْ أَبِي بَكْرِ الصَّدِيقِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ خَبٌّ وَلَا مَنَانٌ وَلَا بَخِيلٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له پیشهوا نهبو بهکرهوه رهزای خویان لی بی دهگیرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (نهمانه ناچنه بههشتهوه: کهسی فروفیل بکات بو تیکدانی نیوانی خه لک، کهسی بیهخشی به کهسیکی ههژار لهپاشدا منعت بکا بهسهریدا، ههروهه مروقی رژی و چروک).

١٩٦٤ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ رَافِعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ بَشْرِ بْنِ رَافِعٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْمُؤْمِنُ غَيْرُ كَرِيمٍ، وَالْفَاجِرُ خَبٌّ لَيْمٌ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (باوهردار دل ساف و ساده و بهرپز و بهخشندهیه، خراپه کاریش ناژاوهگیر و فیلباز و خویری و نارهسهنه).

نهوهی هاتووه دهبارهی بهخشین به خانهواده و که سوکار

۴۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّفَقَةِ عَلَى الْأَهْلِ

۱۹۶۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ عَبْدِ بْنِ ثَابِتٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: نَفَقَةُ الرَّجُلِ عَلَى أَهْلِهِ صَدَقَةٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَعَمْرِو بْنِ أُمَيَّةَ الضَّمَرِيِّ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو مهسعودی نه نصاریهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (بهخشین به خانهواده و که سوکار خیر و چاکهیه).

۱۹۶۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ أَبِي أَسْمَاءَ، عَنْ ثَوْبَانَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَفْضَلُ الدِّينَارِ دِينَارٌ يُنْفَقُهُ الرَّجُلُ عَلَى عِيَالِهِ، وَدِينَارٌ يُنْفَقُهُ الرَّجُلُ عَلَى دَابَّتِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَدِينَارٌ يُنْفَقُهُ الرَّجُلُ عَلَى أَصْحَابِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، قَالَ أَبُو قِلَابَةَ: بَدَأَ بِالْعِيَالِ، ثُمَّ قَالَ: فَأَيُّ رَجُلٍ أَعْظَمُ أَجْرًا مِنْ رَجُلٍ يُنْفِقُ عَلَى عِيَالٍ لَهُ صِغَارٌ يُعْقِلُهُمُ اللَّهُ بِهِ وَيُغْنِيَهُمُ اللَّهُ بِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (ثوبان) هوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (چاکترین دینار نهو دینارهیه که پیاو ده بیه خشی به

مال و مندان و خانه واده کهی، وه شهو دینارهیه که دهیبه خشی بهو نه سپهیه که ناماده کراوه بو جیهاد و تیکوشان له پتی خوا، ههروهه شهو دینارهیه که دهیبه خشی به تیکوشه رانی ریگهیه خوا (موجاهیدین). شهو قیلابه فهرمووی: سهرتا له مال و مندان و خانه واده دهستی پی کرد. له پاشدا فهرمووی: (چ پیاوی پاداشتی گه وره تره لهو پیاوهی که ده به خشی به مال و مندان و خانه واده کهی و مندالی بچوکی خوی به ختو ده کات، خوای گه وره شهو به هوی شهوهه دووریان ده خاتهوه له خراپه و دهوله مهند و بی نیحتیا جیان ده کات).

نهوهی هاتوره سه بارهت به میوانداری که چهند روژه

۴۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الضِّيَافَةِ كَمْ هِيَ

۱۹۶۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِي شُرَيْحٍ الْعَدَوِيِّ أَنَّهُ قَالَ: أَبْصَرْتُ عَيْنَايَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَسَمِعْتُهُ أَذْنَايَ حِينَ تَكَلَّمَ بِهِ قَالَ: مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ جَائِزَتَهُ قَالُوا: وَمَا جَائِزَتُهُ؟ قَالَ: يَوْمٌ وَلَيْلَةٌ، وَالضِّيَافَةُ ثَلَاثَةُ أَيَّامٍ، وَمَا كَانَ بَعْدَ ذَلِكَ فَهُوَ صَدَقَةٌ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُفْلَحْ خَيْرًا أَوْ لَيْسَ كُنْتُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له شهو شوره یچی عهدهویهوه ده گیرنهوه، که فهرموویهته: چاوم له پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم بو، به گوئی خۆم گویم لیتی بوو دهیغه رموو: (هه رکه سی باوه ری به خواو به روژی دواپی ههیه با قه در و ریزی میوانی خوی بگری و خهلاتی بکات، خهلاته کهی شهو و روژیکه، میوانداری سی روژه، له پاش نهوه خیر و چاکهیه، رهوا نی به بوی نهونده بهیتهوه خاوهن مال سه غلهت بکات و گونا هباری بکات - واته نهونده نه میتهوه خاوهن مال توانای ریز لی گرتهنی نه میته و هیچی نه میته ده خواردی بدات - ، هه رکه سی باوه ری به خواو به

روژی دوابی ههیه با قسمی خیر بکات یان بیدهنگ بی و قسه نهکات).

۱۹۶۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ ابْنِ عَجَلَانَ، عَنْ سَعِيدِ الْمُقْبَرِيِّ، عَنْ أَبِي شُرَيْحٍ الْكَعْبِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الصِّيَافَةُ ثَلَاثَةُ أَيَّامٍ، وَجَائِزَتُهُ يَوْمٌ وَلَيْلَةٌ، وَمَا أَنْفَقَ عَلَيْهِ بَعْدَ ذَلِكَ فَهُوَ صَدَقَةٌ، وَلَا يَحِلُّ لَهُ أَنْ يَتَوَيَّعَ عَنْهُ حَتَّى يُخْرِجَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ وَقَدْ رَوَى مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، وَاللَيْثُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ سَعِيدِ الْمُقْبَرِيِّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَأَبُو شُرَيْحٍ الْحُزَاعِيُّ هُوَ الْكَعْبِيُّ وَهُوَ الْعَدَوِيُّ اسْمُهُ خُوَيْلِدُ بْنُ عَمْرٍو وَمَعْنَى قَوْلِهِ: لَا يَتَوَيَّعُ عَنْهُ يَغْنِي: الضَّيْفَ لَا يَقِيمُ عَنْهُ حَتَّى يَشْتَدَّ عَلَى صَاحِبِ الْمَنْزِلِ، وَالْحَرْجُ هُوَ الضَّيْقُ، إِنَّمَا قَوْلُهُ: حَتَّى يُخْرِجَهُ يَقُولُ: حَتَّى يُضَيِّقَ عَلَيْهِ.

واته: له نهبو شوره یچی کهعبیهوه دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: چاوم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو، به گوئی خۆم گویم لێی بوو دهیغه رموو: (میوانداری سێ شهو و رۆژه، خهلاته کهی شهو و رۆژتیکه، لهپاش نهوه خیر و چاکیه بۆ خاوهن مال، رهوا نی یه بۆی نهوهنده بمینیتتهوه خاوهن مال سهغلهت و گونا هبار بکات).

دهرباره ی تیکۆشان لهپیناوی بیوهژن و ههتیودا

۴۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي السَّغِيِّ عَلَى الْأُزْمَلَةِ وَالْيَتِيمِ

۱۹۶۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ، عَنْ صَفْوَانَ بْنِ سُلَيْمٍ، يَرْفَعُهُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: السَّاعِي عَلَى الْأُزْمَلَةِ وَالْمُسْكِينِ كَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ كَالَّذِي يَصُومُ النَّهَارَ وَيَقُومُ اللَّيْلَ.

واته: له سهفوی کوری سولهیمهوه رهزای خوی لی بی دهگیرنهوه، که پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (کهسی تیبکۆشی لهپیناوی بیوهژن و ههژاردا به قهه کهسی پاداشتی بۆ ههیه تیبکۆشی لهپیناری خوادا، یان به قهه کهسی

بەرۆژ بە رۆژوو بێ بە شەو شەونویژ بکات پاداشتی بۆ هەبێ.

۱۹۶۹م - حَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ ثَوْرِ بْنِ زَيْدٍ الدِّيلِيِّ، عَنْ أَبِي الْعَيْثِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِثْلَ ذَلِكَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ وَأَبُو الْعَيْثِ اسْمُهُ سَالِمٌ مَوْلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُطِيعٍ وَثَوْرُ بْنُ زَيْدٍ مَدَنِيٌّ وَثَوْرُ بْنُ يَزِيدَ شَامِيٌّ.

نەوێ هاتووێ دەربارەوی رۆو خۆشی و گەشاوێ

۴۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي طَلَاقِ الْوَجْهِ وَحُسْنِ الْبَشْرِ

۱۹۷۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُتَنَكِّدُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ الْمُتَنَكِّدِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كُلُّ مَعْرُوفٍ صَدَقَةٌ، وَإِنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ أَنْ تَلْقَى أَخَاكَ بِوَجْهِ طَلِقٍ، وَأَنْ تُفْرِغَ مِنْ ذُلُوكَ فِي إِنَاءٍ أَخِيكَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي ذَرٍّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واتە: لە جابیری کوری (عبد اللہ)وێ رەزای خوای لێ بێ دەگیرنەوێ، کە فەرموویەتی: پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (هەموو چاکە کردنێک خێر و سەدەقەییە، بێگومان لە چاکە حیساب دەکرێت ئەگەر بەرپوویەکی خۆش و گەشەوێ برۆی بەرەوپێری برا موسولمانە کەت، وێ ئەگەر لە دۆلچە کەی خۆت ناوی بۆ بێجەیتە دەفر و جامە کەییەوێ).

نهوهی هاتوو ده باره‌ی راستگویی و دروژنی

٤٦ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الصِّدْقِ وَالْكَذِبِ

١٩٧١ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ شَقِيقِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: عَلَيْكُمْ بِالصِّدْقِ فَإِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ، وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ، وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَصْدُقُ وَيَتَحَرَّى الصِّدْقَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صِدْقًا، وَإِنَّا كُنْ وَالْكَذِبَ فَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ، وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ، وَمَا يَزَالُ الْعَبْدُ يَكْذِبُ وَيَتَحَرَّى الْكَذِبَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَابًا. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ، وَعُمَرَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ الشَّخِيرِ، وَابْنِ عُمَرَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) ی کوری مهسعوده وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (نیوه ناگادرین راستگۆین، چونکه به راستی راستگویی مروژ ده بات به ره وه خیر و چاکه، خیر و چاکه ش ده یه بن به ره وه به ههشت، پیاو بهرده وام نه وهنده راستی ده لی تا لای خوای گه وه به راستگۆ دیته هه ژمار و ناوی له ریزی راستگۆیان ده نوسری، هه وه ها نیوه ناگادرین و خۆتان بیاریژن له دروژدن، چونکه به راستی دروژدن مروژ ده بات به ره وه خراپه و تاوان، خراپه و تاوانیش ده یه بن به ره و ناگری دۆزهخ، پیاو بهرده وام نه وهنده درۆده کات تا لای خوای گه وه به دروژن دیته هه ژمار و ناوی له ریزی دروژنان ده نوسری).

١٩٧٢ - (ضعیف جدا) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: قُلْتُ لِعَبْدِ الرَّحِيمِ بْنِ هَارُونَ الْعَسَايِي، حَدَّثَكُمْ عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ أَبِي رَوَّادٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا كَذَبَ الْعَبْدُ تَبَاعَدَ عَنْهُ الْمَلَكُ مِثْلًا مِنْ نَتْنٍ مَا جَاءَ بِهِ؟ قَالَ

يَحْيَى: فَأَقَرَّ بِهِ عَبْدُ الرَّحِيمِ بْنُ هَارُونَ، فَقَالَ: نَعَمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ تَقَرَّدَ بِهِ عَبْدُ الرَّحِيمِ بْنُ هَارُونَ.

واته: له ئیبنو عومەرەو رەزای خوایان لی بی دە‌گێرنه‌وه، که پیڤه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (کاتی به‌نده‌یه درۆیه‌کی کرد مه‌لانیکه میلی لی‌ی دورده‌که‌ونه‌وه له‌به‌ر بۆنی پیسی نه‌و درۆیه‌ی).

۱۹۷۳ - (إسناده صحيح) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنِ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: مَا كَانَ خُلُقُ أُبَيْعُضَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ الْكَذِبِ، وَلَقَدْ كَانَ الرَّجُلُ يُحَدِّثُ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْكَذِبَةِ فَمَا يَزَالُ فِي نَفْسِهِ حَتَّى يَعْلَمَ أَنَّهُ قَدْ أَخَذَتْ مِنْهَا تَوْبَةٌ. قَالَ أَبُو عِيسَى: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ

واته: له عائیشه‌وه رەزای خوای لی بی دە‌گێرنه‌وه، که فەرموویه‌تی: (پیڤه‌مبه‌ری خواوه صلی الله علیه وسلم رقی له هیچ کردار و رەفتاریکی ناشیرین نه‌بووه هینده‌ی درۆکردن، بێ‌گومان پیاوی وا هه‌بوو له‌خزمەت پیڤه‌مبه‌ردا صلی الله علیه وسلم درۆی ده‌کرد ده‌بووه‌ گری له‌ دلیدا و خۆی به‌ تاوانبار ده‌زانی هه‌تا ته‌وبه‌ی ده‌کرد).

نه‌وه‌ی هاتوو‌ه ده‌باره‌ی هه‌رزه‌گویی و هه‌رزه‌یی

٤٧ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْفُحْشِ وَالتَّفَحُّشِ

۱۹۷۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى الصَّنَعَانِيُّ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ قَالُوا: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ نَابِغٍ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

سنن الترمذی بهر گی دووهم - بابه کانی چاکه و سردانی که سوکار له پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا كَانَ الْفُحْشُ فِي شَيْءٍ إِلَّا شَانَهُ، وَمَا كَانَ الْحَيَاءُ فِي شَيْءٍ إِلَّا زَانَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ الرَّزَّاقِ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فرمویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (هه رزه گویی و له هه رشتیکدا هه بوو ناشیرینی ده کات، هه یار شهرم و شکوش له هه رشتیکدا هه بوو جوانی ده کات).

۱۹۷۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنِ الْأَعْمَشِ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا وَائِلٍ يُحَدِّثُ، عَنْ مَسْرُوقٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: خِيَارُكُمْ أَحَاسِنُكُمْ أَخْلَاقًا، وَلَمْ يَكُنِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاحِشًا وَلَا مُتَفَحِّشًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) کوری عه مره وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فرمویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (باشترین کهستان نهو که سانهن که خوړه وشت و ناکاریان جوانه). پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم زمان پاک بوو، هه رزه گوو هه رزه نه بوو).

نه وهی هاتوو ده رباره ی نه فره تکر دن له یه ک

۴۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي اللَّعْنَةِ

۱۹۷۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا هِشَامٌ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تَلَاَعْنُوا بِلَعْنَةِ اللَّهِ، وَلَا يَعْضِبِهِ، وَلَا بِالنَّارِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَابْنِ عُمَرَ، وَعِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له سه مورهی کورپی جوندوبهوه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (به یه کتر مه لێن بهر نه فرهتی خوا کهوی یان نه فرهتی خوات لی بی، یان بهر خشم و قین و تورهبی خوا بکهوی، یا خوای گهوره بتخاته ناگری دۆزه خهوه).

۱۹۷۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى الْأَزْدِيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَائِقٍ، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَلْقَمَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَيْسَ الْمُؤْمِنُ بِالطَّعَّانِ وَلَا اللَّعَّانِ وَلَا الْفَاحِشِ وَلَا الْبَذِيءِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَقَدْ رُوِيَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له (عبد الله) وه ده گێرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (باوه ردار تواخدهر و نه فرهتکه و ههرزه گۆ و زمان پیس نیه).

۱۹۷۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ أَحْزَمَ الطَّائِيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ عَمْرٍو، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبَانُ بْنُ يَزِيدَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَبِي الْعَالِيَةِ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَجُلًا لَعَنَ الرِّيحَ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: لَا تَلْعَنِ الرِّيحَ فَإِنَّهَا مَأْمُورَةٌ، وَإِنَّهُ مَنْ لَعَنَ شَيْئًا لَيْسَ لَهُ بِأَهْلٍ رَجَعَتِ اللَّعْنَةُ عَلَيْهِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ لَا نَعْلَمُ أَحَدًا أَسْنَدَهُ غَيْرَ بِشْرِ بْنِ عَمْرٍو.

واته: له ئیبنو عه باسه وه رهزای خویان لی بی ده گێرنهوه، که پیاوی له خزمهت پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم نه فرهتی له با کرد، فهرمووی: (نه فرهتی لی مه که چونکه نهو بایه له لایهن خواوه فهرمانی پیکراوه، ههرکهس نه فرهت له شستی بکا نهو شته شایه نی نهو نه فرهته نه بی نهو نه فرهته که ده گه ریتته وه بو خوی).

دەربارەوی ناسینی خزمان و رەچەلەک

٤٩ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَعْلِيمِ النَّسَبِ

١٩٧٩ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عَيْسَى الثَّقَفِيِّ، عَنْ يَزِيدَ، مَوْلَى الْمُنبَعِثِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: تَعَلَّمُوا مِنْ أُنْسَابِكُمْ مَا تَصِلُونَ بِهِ أَرْحَامَكُمْ، فَإِنَّ صِلَةَ الرَّحِمِ نَجَّةٌ فِي الْأَهْلِ، مَثْرَاءٌ فِي الْمَالِ، مَنْسَأَةٌ فِي الْأَثَرِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَمَعْنَى قَوْلِهِ: مَنْسَأَةٌ فِي الْأَثَرِ يَغْنِي زِيَادَةً فِي الْعُمُرِ.

واتە: لە ئەبو ھورەیرەو ھەزای خۆی لى بى دەگێرنەو، کە پيغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (خزمان و رەچەلەکی خۆتان بناسن چونکە ئەو دەبیتهۆی بە جیتهینانی سیلەى رەحم، ییگومان بە جیتهینانی سیلەى رەحمیش دەبیتهۆی خۆشەویستی نیتوان خزمان و کەسوکار و، زۆری مال و سامان و، تەمەن درێژى).

دەربارەوی پارانەو ھى برا بۆ براکەى بە پەنھانى

٥٠ - بَابُ مَا جَاءَ فِي دَعْوَةِ الْأَخِ لِأَخِيهِ بِظَهْرِ الْعَيْبِ

١٩٨٠ - (ضعيف) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا قَبِيصَةُ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ زِيَادٍ بْنِ أَنْعُمٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَا دَعْوَةٌ أَسْرَعَ إِجَابَةً مِنْ دَعْوَةِ غَائِبٍ لِغَائِبٍ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَالْأَفْرِيقِيُّ يُضَعِّفُ فِي الْحَدِيثِ وَهُوَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ زِيَادٍ بْنِ أَنْعُمٍ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ يَزِيدَ هُوَ أَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْحَبْلِيُّ.

واتە: لە (عبد اللہ)ی کورى عەمرەو ھەزای خویان لى بى دەگێرنەو، کە پيغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (ھیچ پارانەویە ھێندەى پارانەو ھى

نادیار بو نادیار خیرا وهرناگیریت).

نموهی هاتوو ده باره ی جنیودان

۵۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الشُّتْمِ

۱۹۸۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الْمُسْتَبَانِ مَا قَالَا، فَعَلَى الْبَادِي مِنْهُمَا مَا لَمْ يَغْتَدِ الْمَظْلُومُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ سَعْدٍ، وَابْنِ مَسْعُودٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَعْقِلٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نهو دوو که سه ی جنیو به به کتر ده دن گوناھی نهو جنیوانه له نه ستوی نهو یانه له پیشدا جنیو ده دات، به مهرجی ستم لی کراوه که یان نهوی تریان ده ستریزی نه کات و وه لام نه داته وه).

۱۹۸۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا تَحْمُودُ بْنُ غِيلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الْحَفَرِيُّ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ زَيْدِ بْنِ عِلَاقَةَ، قَالَ: سَمِعْتُ الْمُغِيرَةَ بْنَ شُعْبَةَ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تَسُبُّوا الْأَمْوَاتَ فَتُؤْذُوا الْأَحْيَاءَ. وَقَدْ اخْتَلَفَ أَصْحَابُ سُفْيَانَ فِي هَذَا الْحَدِيثِ، فَرَوَى بَعْضُهُمْ مِثْلَ رِوَايَةِ الْحَفَرِيِّ، وَرَوَى بَعْضُهُمْ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ زَيْدِ بْنِ عِلَاقَةَ، قَالَ: سَمِعْتُ رَجُلًا يُحَدِّثُ عِنْدَ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، نَحْوَهُ.

واته: له زیادی کوری عیلاقوه دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: بو خۆم گویم له موغیره ی کوری شوعبه بوو دهیفه رموو: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموی: (جنیو مه دن به مردووان چونکه نهو جنیوه زیندوو هکان نازارده دات).

٥٢ - بَابُ

١٩٨٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ زَيْدِ بْنِ الْحَارِثِ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: سَبَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ، وَقِتَالُهُ كُفْرٌ قَالَ زَيْدٌ: قُلْتُ لِأَبِي وَائِلٍ: أَأَنْتَ سَمِعْتَهُ مِنْ عَبْدِ اللَّهِ؟ قَالَ نَعَمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) ی کوری مهسعوده وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (جنیودان به موسولمان فیسق و له ری ده رچوونه، جهنگ کردن له گه لیا کوفره). زوبهید به نه بو وائیلی فهرموو: تو نه مهت له (عبد الله) بیست؟ فهرمووی: به لی.

نه وهی هاتوره ده باره ی قسه ی چاک

٥٣ - بَابُ مَا جَاءَ فِي قَوْلِ الْمَعْرُوفِ

١٩٨٤ - (حسن) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ مُسْهِرٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنِ الثُّعْمَانِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ عَلِيٍّ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ فِي الْجَنَّةِ عُرْفًا تَرَى ظُهُورَهَا مِنْ بُطُونِهَا وَبُطُونَهَا مِنْ ظُهُورِهَا، فَقَامَ أَغْرَابِيٌّ فَقَالَ: لِمَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: لِمَنْ أَطَابَ الْكَلَامَ، وَأَطْعَمَ الطَّعَامَ، وَأَدَامَ الصِّيَامَ، وَصَلَّى بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ نِيَامَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ إِسْحَاقَ وَقَدْ تَكَلَّمَ بَعْضُ أَهْلِ الْحَدِيثِ فِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ إِسْحَاقَ هَذَا مِنْ قِبَلِ حِفْظِهِ، وَهُوَ كُوفِيٌّ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ إِسْحَاقَ الْقُرَشِيُّ مَدِينِيٌّ وَهُوَ أَثْبَتُ مِنْ هَذَا، وَكَلاَهُمَا كَانَا فِي عَصْرِ وَاحِدٍ.

واته: له پیشهوا علیه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (به هشت ژوورهای وه های

تیدایه له دهروه ناوه و هیان ده بینریت و له ناوه دهروه و هیان ده بینریت). عه ره بیکی ده شته کی هه ستایه وه وتی: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نهوه بو کئی ده بیت. فهرمووی: (بو نهو کهسهی که گوفتاری شیرینه و قسهی چاک ده کات، خواردن ده دات به هه ژاران و، زۆر به رۆزوو ده بی و، شهو نوێژ ده کات له کاتی کدا که خه لک خه وتوون).

نهوهی هاتوره ده باره ی بهنده ی چاک و صالح

٥٤ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الْمَمْلُوكِ الصَّالِحِ

١٩٨٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: نِعْمًا لِأَحَدِهِمْ أَنْ يُطِيعَ رَبَّهُ وَيُؤَدِّيَ حَقَّ سَيِّدِهِ يَغْنِي الْمَمْلُوكَ وَقَالَ كُغَبٌ: صَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي مُوسَى، وَابْنِ عُمَرَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له شهو هورهیره وه ره زای خوی لی بی ده گپ نهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (چاکترین بهنده نهو بهنده یه که گوپرایه لی په روه ده کاره که ی ده کات و مافی گه وره که ی جیبه جی ده کات). که عب فهرمووی: خواو پیغه مبهره که ی صلی الله علیه وسلم راستیان فهرمووه.

١٩٨٦ - (ضعيف) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ أَبِي الْبُقْظَانِ، عَنْ زَادَانَ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ثَلَاثَةٌ عَلَى كُتُبَانِ الْمِسْكِ، أَرَاهُ قَالَ، يَوْمَ الْقِيَامَةِ: عَبْدٌ أَدَّى حَقَّ اللَّهِ وَحَقَّ مَوْلَاهُ، وَرَجُلٌ أَمَّ قَوْمًا وَهُمْ بِهِ رَاضُونَ، وَرَجُلٌ يُنَادِي بِالصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ. هَذَا حَدِيثٌ

حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، عَنْ أَبِي الْيَقْظَانِ، وَأَبُو الْيَقْظَانِ اسْمُهُ عُمَانُ بْنُ قَيْسٍ، وَيُقَالُ: ابْنُ عُمَيْرٍ وَهُوَ أَشْهُرُ.

واته: له ئیبنو عومره وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (سی کهس له رژی قیامه تدا له سر گردۆلکه ی میسکن: بهنده یه مافی خواو مافی گه وره که ی جیبه جی ده کات، پیاوی پیشنوژی بۆ قهومی بکات و نهوان لیتی رازی بن، پیاوی پینج فهرزه بانگ بدات و خه لک بانگ بکات بۆ نوژی).

ده باره ی کردار و رهفتاری جوان له گهل خه لک

۵۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي مُعَاشَرَةِ النَّاسِ

۱۹۸۷ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ أَبِي ثَابِتٍ، عَنْ مَيْمُونِ بْنِ أَبِي شَيْبٍ، عَنْ أَبِي ذَرٍّ قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اتَّقِ اللَّهَ حَيْثُمَا كُنْتَ، وَاتَّبِعِ السَّبِيلَ الْحَسَنَةَ تَمَحُّهَا، وَخَالِقِ النَّاسَ بِخُلُقٍ حَسَنٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ، وَأَبُو نُعَيْمٍ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ أَبِي ثَابِتٍ، عَنْ مَيْمُونِ بْنِ أَبِي شَيْبٍ، عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، نَحْوَهُ، قَالَ مُحَمَّدٌ: وَالصَّحِيحُ حَدِيثُ أَبِي ذَرٍّ.

واته: له نه بو (ذر) وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم پی فهرمووم: (له خوا بترسه له هه رکوی ههیت، به دوا ی هه خراپه کهدا چاکه یه بکه بۆ نه وه ی خراپه که به سپیته وه، له گهل خه لکدا به جوانی رهفتار و مامه له بکه).

نهوهی هاتووه ده‌بارهی گومانی خراب

٥٦ - بَابُ مَا جَاءَ فِي ظَنِّ الشُّوْءِ

١٩٨٨ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الْأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَسَمِعْتُ عَبْدَ بْنَ حُمَيْدٍ يَذْكُرُ عَنْ بَعْضِ أَصْحَابِ سُفْيَانَ، قَالَ: قَالَ سُفْيَانُ: الظَّنُّ ظَنَانٌ: فَظَنُّ إِيْمٍ، وَظَنُّ لَيْسَ بِإِيْمٍ، فَأَمَّا الظَّنُّ الَّذِي هُوَ إِيْمٌ فَالَّذِي يَظُنُّ ظَنًّا وَيَتَكَلَّمُ بِهِ، وَأَمَّا الظَّنُّ الَّذِي لَيْسَ بِإِيْمٍ فَالَّذِي يَظُنُّ وَلَا يَتَكَلَّمُ بِهِ.

واته: له نه‌بو هوربه‌روه ره‌زای خوای لى بى ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تى: پیغه‌مبه‌رى خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تى: (هوشیارین و دورین له گومان، چونکه گومانی خرابترین درو‌ی روته). سوفیان ده‌لى: گومان دوو جو‌ره: گومانی خراب نه‌ویه که ده‌رده‌پریت نه‌وه گونا‌هه، گومانی که ده‌رنه‌پریت گونا‌هه نیه.

نهوهی هاتووه ده‌بارهی گالته‌کردن

٥٧ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمَزَاحِ

١٩٨٩ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْوَضَّاحِ الْكُوْفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ إِدْرِيسَ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ أَبِي التَّيَّاحِ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: إِنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِيُخَالِطُنَا حَتَّى إِنْ كَانَ لَيَقُولُ لِأَخٍ لِي صَغِيرٍ: يَا أَبَا عُمَيْرٍ مَا فَعَلَ التُّغَيْرُ. حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ أَبِي التَّيَّاحِ، عَنْ أَنَسٍ، نَحْوَهُ. وَأَبُو التَّيَّاحِ اسْمُهُ يَزِيدُ بْنُ حُمَيْدٍ الصُّبَيْعِيُّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه‌نه‌سى کو‌رى مالیکه‌وه ره‌زای خوای لى بى ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تى: پیغه‌مبه‌رى خوا صلی الله علیه وسلم نه‌وه‌نده تیکه‌لى ده‌کردین

سنن الترمذی بهر گئی دووهم - بابه کانی چاکه و سردانی که سوکار له پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم

ههتا برابه کی بچو کمان هه بوو ناوی عومهیر بوو بالندهیه کی بچوکی هه بوو ناوی نوغهیر بوو به گالتیهو پیتی ده فرموو: (ئهی عومهیر نوغهیر چی کرد).

۱۹۹۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبَّاسُ بْنُ مُحَمَّدٍ الدُّورِيُّ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ أَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ سَعِيدِ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّكَ تُدَاعِبُنَا، قَالَ: إِنِّي لَا أَقُولُ إِلَّا حَقًّا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له نه بوو هورهیرهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فرموویه تی: وتیان: ئهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، توش گالتیه مان له گهل ده که ی؟ فرمووی: (به لی، به لام من ههق نه بی نایلیتم).

۱۹۹۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْوَاسِطِيُّ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ رَجُلًا اسْتَحْمَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: إِنِّي حَامِلُكَ عَلَى وَلَدِ النَّاقَةِ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا أَصْنَعُ بِوَلَدِ النَّاقَةِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَهَلْ تَلِدُ إِلَّا الْإِبِلَ إِلَّا التَّوْقُ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که پیاویک هاته خزمه تی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم داوای وشرتیکی لی کرد بو سواری، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمووی: (من به چکه وشرتیکی میینهت ده ده می)، وتی: جا چی لی بکه م به که لکی سواری نایهت؟ پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمووی: (ئهی نایا گه وره و بچوکیان به چکه ی وشرتی می نین).

۱۹۹۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ شَرِيكِ، عَنْ عَاصِمِ الْأَخُولِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَهُ: يَا ذَا الْأُذُنَيْنِ، قَالَ مُحَمَّدٌ: قَالَ أَبُو أُسَامَةَ: يَعْنِي مَارَحَهُ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوای لی بی ده گیر نه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به گالته وه پیتی فرمووه: (نهی خاوه نی دوو گوی).

نه وهی هاتووه ده باره ی مشتومر

۵۸ - يَابُ مَا جَاءَ فِي الْمِرَاءِ

۱۹۹۳ - (ضعف بهذا اللفظ) حَدَّثَنَا عُقْبَةُ بْنُ مُكْرِمٍ الْعَمِيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي فُدَيْكٍ، قَالَ: حَدَّثَنِي سَلَمَةُ بْنُ وَزْدَانَ اللَّثِّيُّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ تَرَكَ الْكَذِبَ وَهُوَ بَاطِلٌ بُنِيَ لَهُ فِي رَيْضِ الْجَنَّةِ، وَمَنْ تَرَكَ الْمِرَاءَ وَهُوَ مُحِقٌّ بُنِيَ لَهُ فِي وَسْطِهَا، وَمَنْ حَسَنَ خُلُقَهُ بُنِيَ لَهُ فِي أَعْلَاهَا. وَهَذَا الْحَدِيثُ حَدِيثٌ حَسَنٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ سَلَمَةَ بْنِ وَزْدَانَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوای لی بی ده گیر نه وه، که فرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (هه رکس ته رکی درو به بکات له کاتی کدا که درو که پرپوچ و باتله له چواره دوری به ههشت بینایه کی بو دروست ده کریت، هه رکس ته رکی (موجاده له) مشتومر بکات له کاتی کدا که له سه هه ق بی له ناوه راستی به هه شتا بینایه کی بو دروست ده کریت، هه رکس خوړه وشت و ناکاری جوان بی له به شی سه ره وهی به هه شتا بینایه کی بو دروست ده کریت).

۱۹۹۴ - (ضعیف) حَدَّثَنَا فَضَالَةُ بْنُ الْفَضْلِ الْكُوْفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ عَيَّاشٍ، عَنِ ابْنِ وَهْبٍ بْنِ مُنَبِّهٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كَفَى بِكَ إِثْمًا أَنْ لَا تَزَالَ مُخَاصِمًا. وَهَذَا الْحَدِيثُ حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه رهزای خویان لى بى ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نه وهنده بهسه بو گونا هباری ناده میزاد که بهرده وام ده مه قالی و درایه تی بکات).

۱۹۹۵ - (ضعیف) حَدَّثَنَا زِيَادُ بْنُ أَيُّوبَ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُحَارِبِيُّ، عَنِ اللَّيْثِ وَهُوَ ابْنُ أَبِي سُلَيْمٍ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا تُمَارِ أَحَاكَ، وَلَا تُمَارِخَهُ، وَلَا تَعِدُهُ مَوْعِدًا فَتُخْلِفُهُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَعَبْدُ الْمَلِكِ عِنْدِي هُوَ ابْنُ أَبِي بَشِيرٍ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه رهزای خویان لى بى ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (مشتومر له گه ل برا موسولمانه که مه که، گالته ی له گه ل مه که به شیویه که پیتی ناخوش بى، به ئینیکى پى مه ده جیبه جیتی نه که ی).

نوهی هاتوو ده باره ی پیکه وه زیان

۵۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمُدَارَاةِ

۱۹۹۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: اسْتَأْذَنَ رَجُلٌ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَنَا عِنْدَهُ فَقَالَ: بِئْسَ ابْنُ الْعَشِيرَةِ أَوْ أَخُو الْعَشِيرَةِ ثُمَّ أَدِنَ لَهُ،

قَالَ لَهُ الْقَوْلُ، فَلَمَّا خَرَجَ قُلْتُ لَهُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، قُلْتَ لَهُ مَا قُلْتَ، ثُمَّ أَلْتَتْ لَهُ الْقَوْلَ فَقَالَ: يَا عَائِشَةُ، إِنَّ مِنْ شَرِّ النَّاسِ مَنْ تَرَكَهُ النَّاسُ أَوْ وَدَّعَهُ النَّاسُ اتِّقَاءَ فُحْشِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عائیشه وه ره زای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: : پیاوی داوای مۆله تی کرد بو نه وهی بجیتته خزمهت پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم، فهرمووی: (ریگهی بدهن با بیته ژوره وه به راستی کابرایه کی خراپه له ناو قهومه کهیدا). له پاشدا ریگهیان پی دا هاته ژوره وه بو خزمهتی روهی خوش بوو بهرامبهری، کاتی که رۆشت، پیم وت: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، تو پیشتر قسهیه کی ناوات ده کرد ده باره ی که کابرایه کی خراپه که چی نیستا به هیمنی و نهرمونیا نی له گه لی ده دوتی؟ فهرمووی: (خراپترین پایه له رۆژی قیامه تا له لای خوای گهوره پایه ی نهو که سهیه که خه لک له ترسی ههرزه گو ی و زمان پیسی وازی لی بهینن و خۆیا نی لی بیاریزن).

ده باره ی میانه رهوی له خوشه ویستی و رق و کینه دا

٦٠ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِقْتِصَادِ فِي الْحُبِّ وَالْبُغْضِ

١٩٩٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ عَمْرٍو الْكَلْبِيُّ، عَنْ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِيرِينَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّهُ رَفَعَهُ، قَالَ: أَحَبُّ حَبِيبِكَ هَوْنًا مَا عَسَى أَنْ يَكُونَ بَغِيضَكَ يَوْمًا مَا، وَأَبْغَضُ بَغِيضِكَ هَوْنًا مَا عَسَى أَنْ يَكُونَ حَبِيبَكَ يَوْمًا مَا. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ بِهَذَا الْإِسْنَادِ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ أَيُّوبَ، بِإِسْنَادٍ غَيْرِ هَذَا رَوَاهُ الْحَسَنُ بْنُ أَبِي

جَعْفَرٍ وَهُوَ حَدِيثٌ ضَعِيفٌ أَيْضًا، بِإِسْنَادٍ لَهُ عَنْ عَلِيٍّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالصَّحِيحُ عَنْ عَلِيٍّ مَوْقُوفٌ قَوْلُهُ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (خوشه ویسته که ت نه وه نده خوش بویت بهشی دوژمنایه تی تیدا بهیله وه چونکه لهوانه یه روژی له روژان بیته دوژمنت، نه وه نده رقت له دوژمنه که ت بی بهشی دوستانه تی تیدا بهیله وه چونکه لهوانه یه روژی له روژان بیته دوستی گیانی به گیانیت).

نه وه ی هاتووه ده باره ی خۆبه گهوره زانین

٦١ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْكِبَرِ

١٩٩٨ - حَدَّثَنَا أَبُو هِشَامٍ الرَّفَاعِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ عَيَّاشٍ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَلْقَمَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خُرْدٍ مِنْ كِبَرٍ، وَلَا يَدْخُلُ النَّارَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ إِيْمَانٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَسَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ، وَأَبِي سَعِيدٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه رکه سی سەنگی ده نکه خه رته له یه خۆبه گهوره زانینی له دلدا بی ناچیتته به هه شته وه، هه رکه سی سەنگی ده نکه خه رته له یه نیسانی دلدا بی ناچیتته ناگری دۆزه خه وه).

١٩٩٩ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَا: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ حَمَّادٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي أَنْبَسٍ بْنِ تَغْلِبٍ، عَنْ فَضِيلِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ

عَلَّقَمَةً، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ كِبَرٍ، وَلَا يَدْخُلُ النَّارَ، يَغْنِي، مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ إِيْمَانٍ، قَالَ: فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ: إِنَّهُ يُعْجِبُنِي أَنْ يَكُونَ ثَوْبِي حَسَنًا وَتَغْلِي حَسَنَةً، قَالَ: إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْجَمَالَ، وَلَكِنَّ الْكِبَرَ مَنْ بَطَرَ الْحَقَّ وَغَمَصَ النَّاسَ وَقَالَ بَغْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي تَفْسِيرِ هَذَا الْحَدِيثِ: لَا يَدْخُلُ النَّارَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ إِيْمَانٍ، إِنَّمَا مَغْنَاهُ لَا يُخْلَدُ فِي النَّارِ. وَهَكَذَا زُوِيَ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: يَخْرُجُ مِنَ النَّارِ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ إِيْمَانٍ وَقَدْ فَسَّرَ غَيْرُ وَاحِدٍ مِنَ التَّابِعِينَ هَذِهِ الْآيَةَ: (رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تَدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ) فَقَالَ: مَنْ تُخْلَدُ فِي النَّارِ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له (عبد الله) وهزای خوايان لى بى ده گپرنه وه، كه فهرموويه تى: پیغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم فهرموويه تى: (ههركه سى سهنگى دهنگه خهرته لهيه خو به گهوره زانينى له دلدا بى ناچيته بههشته وه، ههركه سى سهنگى دهنگه خهرته لهيه نيمانى دلدا بى ناچيته ناگرى دوزه خه وه). پياوى پى فهرموو: نهى پیغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم من ههزده كهه جل و بهرگ و ته نانه ت نهعله كانيشم جوان و كهشخه بن ثايا نه وه له خو به گهوره زانينه وهيه؟ فهرمووى: (نا خواى گهوره خوى جوانه و شتى جوانى خوش دهوى، بهلكو خو به گهوره زانين ههق پيشيل كردن و خهلك به سوك دانانه).

۲۰۰ - (ضعيف) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنْ عُمَرَ بْنِ رَاشِدٍ، عَنْ إِيَّاسِ بْنِ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَذْهَبُ بِنَفْسِهِ حَتَّى يُكْتَبَ فِي الْجُبَّارِينَ فَيُصَيِّهُ مَا أَصَابَهُمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له نياسى كورى سهله مهى كورى تهكوهعه وه، له باوكيه وه رهزای خواى

لئی بئی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (بیوا بهرهوام نهوهنده خوی بهگهوره دهزانی ههتا لهپیزی سته مکاران و خۆبهگه وره زانان ههژمار ده کریت - وهک فیرعهون و هامان و قاروون - نهوهی نهوان تووشی دهبن لهسزاو تۆله نهویش تووشی ده بیت).

۲۰۰۱ - (صحيح الإسناد) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عِيسَى الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَبَابَةُ بْنُ سَوَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي ذَنْبٍ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ نَافِعِ بْنِ جُبَيْرٍ بْنِ مُطْعِمٍ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: يَقُولُونَ لِي: تَكُونُونَ فِي النَّبِيِّ وَقَدْ رَكِبْتُ الْحِمَارَ وَلَيْسَتْ الشَّمْلَةُ وَقَدْ حَلَبْتُ الشَّاةَ، وَقَدْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ فَعَلَ هَذَا فَلَيْسَ فِيهِ مِنَ الْكِبَرِ شَيْءٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له جوبهیری کوپی (مطعم) هوه رهزای خوای لئی بئی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیم دهلین: تو خۆت بهگهوره دهزانی، بیتگومان سواری کهر دهیم و به پۆشاکه کم خۆم دادهپۆشم و پۆشاک دهپێچمهوه به خۆمهوه، بزن و مهر ده دۆشم، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم پیتی فهرمووم: (نهوهی نهم کارانه نهجام بدات به هیچ شیویه خۆی بهگهوره نازانیت).

نهوهی هاتوووه دهبارهی خوړه وشت و ناکاری جوان

۶۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي حُسْنِ الْخُلُقِ

۲۰۰۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ دِينَارٍ، عَنِ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنْ يَعْلَى بْنِ مَمْلُكٍ، عَنْ أُمِّ الدَّرْدَاءِ، عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَا شَيْءٌ أَثْقَلُ فِي مِيزَانِ الْمُؤْمِنِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ خُلُقٍ حَسَنٍ، وَإِنَّ اللَّهَ لَيُبْغِضُ الْفَاحِشَ الْبَذِيءَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَنْسٍ، وَأَسَامَةَ بْنِ شَرِيكٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو دهر دانهوه رهزای خوای لی بی ده گینهوه، که پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (بهراستی لهروژی قیامه تدا هیچ شتی له خوړه وشت و ناکاری جوان قورستر نیه له سهر تهرارووی کرده وه کان، بیگومان خوای گهوره رقی له کهسی ههرزه گو و زمان دریژه).

۲۰۰۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا قَبِيصَةُ بْنُ اللَّيْثِ الْكُوفِيُّ، عَنْ مُطَرِّفٍ، عَنْ عَطَاءٍ، عَنْ أُمِّ الدَّرْدَاءِ، عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَا مِنْ شَيْءٍ يُوضَعُ فِي الْمِيزَانِ أَثْقَلُ مِنْ حُسْنِ الْخُلُقِ، وَإِنَّ صَاحِبَ حُسْنِ الْخُلُقِ لَيَبْلُغُ بِهِ دَرَجَةً صَاحِبِ الصَّوْمِ وَالصَّلَاةِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نهبو دهر دانهوه رهزای خوای لی بی ده گینهوه، که فهرموویه تی: بو خوم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده یفه رموو: (بهراستی هیچ شتی له خوړه وشت و ناکاری جوان قورستر نیه له سهر تهرارووی کرده وه کان، بیگومان پلهی کهسی خاوهن خوړه وشت و ناکاری جوان ده گاته پلهی بهرزی کهسی خاوهن نویژ و روژوو).

۲۰۰۴ - (حسن الإسناد) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ مُحَمَّدُ بْنُ الْقَلَاءِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ إِدْرِيسَ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ جَدِّي، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: سُمِلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ أَكْثَرِ مَا يُدْخِلُ النَّاسَ الْجَنَّةَ، فَقَالَ: تَقْوَى اللَّهِ وَحُسْنُ الْخُلُقِ، وَسُمِلَ عَنْ أَكْثَرِ مَا يُدْخِلُ النَّاسَ النَّارَ، فَقَالَ: الْقَمُ وَالْفَرْجُ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ إِدْرِيسَ هُوَ ابْنُ يَزِيدَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْأَوْدِيِّ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گینهوه، که فهرموویه تی: دهر باره ی زورترینی نهو که سانه ی که ده چنه به هه شته وه کین له پیغه مبهری خویان صلی الله علیه وسلم پرسى؟ فهرمووی: (نهوانه که خو پاریزن له هاو بهش بو خوا

سنن الترمذی بهرگی دووهم - بابه کانی چاکه و سمردانی کسوکار له پیتغه مبهروه صلی الله علیه وسلم

دانان و خاوهن تهقوان و خوږه وشت و ناکاریان جوانه). ههروهها ده‌باره‌ی زۆرتیرینی نهو کهسانه‌ی که ده‌چنه دۆزه‌خه‌وه له پیتغه مبه‌ری خویان صلی الله علیه وسلم پرسی؟ فهرمووی: (زۆربه‌یان له‌سه‌ر زمان و شه‌رمگه‌یان ده‌چنه دۆزه‌خه‌وه).

۲۰۰۵ - (صحیح الإسناد) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ الصَّبِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو وَهَبٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْمُبَارَكِ، أَنَّهُ وَصَفَ حُسْنَ الْخُلُقِ فَقَالَ: هُوَ بَسْطُ الْوَجْهِ، وَبَذْلُ الْمَعْرُوفِ، وَكَفُّ الْأَذَى.

واته: له (عبد الله) ی کوری موباره‌که‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وه‌سفی خوږه‌وشت و ناکاری جوانی کردووه فهرموویه‌تی: بریتیه له رووخۆشی و چاکه‌کردن به‌ده‌ست و به زمان و وازه‌یتان له نازاردانی خه‌لک.

نه‌وه‌ی هاتووه ده‌باره‌ی چاکه و لی بووردن

۶۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِحْسَانِ وَالْعَفْوِ

۲۰۰۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا بُنْدَارٌ، وَأَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، وَخَمُودُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالُوا: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ الزُّبَيْرِيُّ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي الْأَخْوَصِ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، الرَّجُلُ أَمُرُّ بِهِ فَلَا يَقْرِيَنِي وَلَا يُضَيِّفُنِي فَيَمُرُّ بِي أَفَأَجْزِيهِ؟ قَالَ: لَا، أَقْرِهِ قَالَ: وَرَأَيْتُ رِثَ النَّيَّابِ، فَقَالَ: هَلْ لَكَ مِنْ مَالٍ؟ قُلْتُ: مِنْ كُلِّ الْمَالِ قَدْ أَعْطَانِي اللَّهُ مِنَ الْإِبِلِ وَالْغَنَمِ، قَالَ: فَلْيُرْ عَلَيْكَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَجَابِرٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَأَبُو الْأَخْوَصِ اسْمُهُ عَوْفُ بْنُ مَالِكِ بْنِ نَضْلَةَ الْجَشْمِيِّ وَمَعْنَى قَوْلِهِ أَقْرِهِ: أَضِفْهُ، وَالْقَرَى: هُوَ الضِّيَافَةُ.

واته: له نه‌بو نه‌حوه‌سه‌وه، له باوکیه‌وه ره‌زای خوی لی بێ ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: وتم: نه‌ی پیتغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم پیار هه‌یه ده‌ده‌م به‌لای ماله‌که‌یدا فهرموو و میوانداریم ناکات، نه‌گه‌ر نه‌ویش دای به‌لای ماله‌که‌مدا میوانداری نه‌که‌م؟ فهرمووی: (نا تو وه‌ک نه‌و مه‌که و میوانداری بکه)

وتی: ده مبینی پۆشاکه کهم کۆن بووه و دراوه، فهرمووی: (نایا مال و سامانت ههیه؟) وتم: بهائی خوای گهواره له هه موو جوړه مال و سامانی پیتی به خشیووم له وشر و مهر و بز، فهرمووی: (دهی با شوینه واری نهو مال و سامانت پتیه دیار بی).

۲۰۰۷ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَبُو هِشَامٍ الرَّقَّاعِيُّ مُحَمَّدُ بْنُ يَزِيدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ فُضَيْلٍ، عَنْ الْوَلِيدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جُمَيْعٍ، عَنْ أَبِي الطُّفَيْلِ، عَنْ حُذَيْفَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تَكُونُوا إِمْعَةً، تَقُولُونَ: إِنَّ أَحْسَنَ النَّاسِ أَحْسَنًا، وَإِنْ ظَلَمُوا ظَلَمْنَا، وَلَكِنْ وَطِنُوا أَنْفُسَكُمْ، إِنَّ أَحْسَنَ النَّاسِ أَنْ تُحْسِنُوا، وَإِنْ أَسَاءُوا فَلَا تَظْلِمُوا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له (حذیفه) وه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویه تی: (إِمْعَةً) مهبن، ده لێن: نه گهر خه لك چاك بوون بهرامبه رمان ئیمهش چاك ده بین بهرامبه ریان، خو نه گهر زولم و ستمیان لی کردین ئیمهش زولم و ستمیان لی ده کهین، به لکو خوتان وا رابهینن نه گهر خه لك چاك بن بهرامبه رتان ئیهوش چاك بن بهرامبه ریان، خو نه گهر خراپیش بوون ئیهوه ههر چاك بن بهرامبه ریان و زولم و ستمیان لی مه کهن).

نهوهی هاتوو ده باره ی سهردانی برای موسولمان

۶۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي زِيَارَةِ الْإِخْوَانِ

۲۰۰۸ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، وَالْحُسَيْنُ بْنُ أَبِي كَبْشَةَ الْبَصْرِيُّ، قَالَا: حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ يَعْقُوبَ السُّدُوسِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو سَيَانَ الْقَسْمَلِيُّ هُوَ الشَّامِيُّ، عَنْ عُثْمَانَ بْنِ أَبِي سُوْدَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

مَنْ عَادَ مَرِيضًا أَوْ زَارَ أَخًا لَهُ فِي اللَّهِ نَادَاهُ مُنَادٍ أَنْ طَبِّتْ وَطَابَ ثَمَّ شَاكَ وَتَبَوَّاتٍ مِنَ الْجَنَّةِ مُنْزِلًا. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ وَأَبُو سِنَانٍ اسْمُهُ عَيْسَى بْنُ سِنَانٍ، وَقَدْ رَوَى حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَبِي رَافِعٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَيْئًا مِنْ هَذَا.

واته: له نه بو هورهیرهوه رهزای خوای لى بى ده گپرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (هه رکه سی له بهر رهزمنه ندی خوای گه وره سهردانی نه خوشی بکات، یان سهردانی برابه کی موسولمانی خوای بکات مه لانیکه مه بانگی ده کات و بو ی ده پاریته وه و داوای ژیان و گوزهرانیکی خوشی بو ده کات، ده لی: له به هه شتدا پلهیه کی به رزت بو ناماده کراوه).

نه وهی هاتووه ده باره ی شهرم و شکو

٦٥ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْحَيَاءِ

٢٠٠٩ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدَةُ بْنُ سُلَيْمَانَ، وَعَبْدُ الرَّحِيمِ، وَمُحَمَّدُ بْنُ بَشِيرٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْحَيَاءُ مِنَ الْإِيمَانِ، وَالْإِيمَانُ فِي الْجَنَّةِ، وَالْبَدَأُ مِنَ الْجَفَاءِ، وَالْجَفَاءُ فِي النَّارِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عُمَرَ، وَأَبِي بَكْرَةَ، وَأَبِي أُمَامَةَ، وَعِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هورهیرهوه رهزای خوای لى بى ده گپرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (شهرم و شکو له باوه ره وهیه، نه هلی باوه ریش به هه شتین، زماندریژی و هه رزه گوینی له دل په قیه وهیه، نه هلی دل په قیش دۆزه خین).

نهوهی هاتوره دهر باره‌ی له سهرخوئی و پمله کردن

٦٦ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّائِي وَالْعَجَلَةِ

٢٠١٠ - (حسن) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ الْجَهْضَمِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا نُوحُ بْنُ قَيْسٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عِمْرَانَ، عَنْ عَاصِمِ الْأَحْوَلِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَرْجَسِ الْمُرَبِّيِّ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: السَّمْتُ الْحَسَنُ، وَالتَّوَدُّهُ وَالْإِقْصَادُ جُزْءٌ مِنْ أَرْبَعَةٍ وَعِشْرِينَ جُزْءًا مِنَ النَّبُوَّةِ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا نُوحُ بْنُ قَيْسٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عِمْرَانَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَرْجَسِ الْمُرَبِّيِّ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، نَحْوَهُ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنْ عَاصِمٍ، وَالصَّحِيحُ حَدِيثُ نَصْرِ بْنِ عَلِيٍّ.

واته: له (عبد الله) ی کوری سهرجیسی موزه نیه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (ریبازی چاک و له سهرخوئی و میانه رهوی له هه لسوکهوت و ره فتارداو بهرده وامبوون له سهری: به شیکن له بیست و چوار بهشی پیغه مبهرایه تی).

٢٠١١ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَرِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ الْمُفَضَّلِ، عَنْ قُرَّةَ بْنِ خَالِدٍ، عَنْ أَبِي جَمْرَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لِأَشَجِّ عَبْدِ الْقَيْسِ: إِنَّ فِيكَ خَصْلَتَيْنِ يُحِبُّهُمَا اللَّهُ: الْحِلْمُ، وَالْأَنَانَةُ. ناقص وفي الباب عَنِ الْأَشَجِّ الْعَصْرِيِّ.

واته: له ئیبنو عبه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به نه شه جی عه بدی قه یسی فهرموو: (به راستی دوو رهوشتی جوان له تودا هه ن خوای گه وره خووشی دهوین: هیمنی و له سهرخوئی).

۲۰۱۲ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَبُو مُصْعَبٍ الْمَدَنِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْمُهِمِّينِ بْنُ عَبَّاسٍ بْنِ سَهْلٍ بْنُ سَعْدٍ السَّاعِدِيُّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْأَنَاءُ مِنَ اللَّهِ وَالْعَجَلَةُ مِنَ الشَّيْطَانِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، وَقَدْ تَكَلَّمَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي عَبْدِ الْمُهِمِّينِ بْنِ عَبَّاسٍ بْنِ سَهْلٍ وَضَعْفُهُ مِنْ قِبَلِ جَفْظِهِ. وَالْأَشْجُ اسْمُهُ الْمُنْذِرُ بْنُ عَائِذٍ.

واته: له سه هلی کوری سه عدی ساعديه وه، له باوکیه وه، له باپیره وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (له سه رخزی له خوی گه وره وهیه، په له کردنیش له شهیتانه وهیه).

نمویه هاتووه ده رباره ی نهرمونیانی

۶۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّفْقِ

۲۰۱۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنْ يَغْلَى بْنِ مَمْلُكٍ، عَنْ أُمِّ الدَّرْدَاءِ، عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ أُعْطِيَ حَظَّهُ مِنَ الرَّفْقِ فَقَدْ أُعْطِيَ حَظَّهُ مِنَ الْخَيْرِ، وَمَنْ حُرِمَ حَظُّهُ مِنَ الرَّفْقِ فَقَدْ حُرِمَ حَظُّهُ مِنَ الْخَيْرِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَجَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو دردانه وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه رکس به شی له نهرمونیانی پی به خشرا نه وه بیگومان به شی له خیر و چاکه ی پی به خشرا وه، هه رکس به شی له نهرمونیانی پی نه به خشری نه وه بیگومان به شی له خیر و چاکه ی پی نه به خشرا وه).

نهوهی هاتوو ده باره‌ی پارانه‌وهی سته‌م لی‌کراو

٦٨ - بَابُ مَا جَاءَ فِي دَعْوَةِ الْمَظْلُومِ

٢٠١٤ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ زَكَرِيَّا بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ يَحْيَى بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ صَيْفِيٍّ، عَنْ أَبِي مَعْبُدٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعَثَ مُعَاذَ بْنَ جَبَلٍ إِلَى الْيَمَنِ، فَقَالَ: اتَّقِ دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ، فَإِنَّهَا لَيْسَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ اللَّهِ حِجَابٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَأَبِي سَعِيدٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَأَبُو مَعْبُدٍ اسْمُهُ نَافِذٌ.

واته: له ئیبنو عه‌باسه‌وه ره‌زای خوایان لی بئی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه‌تی: (له‌ دو‌عاو پارانه‌وهی سته‌م لی‌کراو بترسن چونکه بی‌گومان په‌رده نیه له‌نیوان نه‌و و خوای گه‌وره‌دا).

ده‌باره‌ی خو‌ره‌وشتی پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم

٦٩ - بَابُ مَا جَاءَ فِي خُلُقِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

٢٠١٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ سُلَيْمَانَ الصُّبُعِيُّ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: خَدِمْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَشْرَ سِنِينَ فَمَا قَالَ لِي أَفٍّ قَطُّ، وَمَا قَالَ لَشَيْءٍ صَنَعْتُهُ لَمْ صَنَعْتُهُ، وَلَا لَشَيْءٍ تَرَكْتُهُ لَمْ تَرَكْتُهُ، "وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ أَحْسَنِ النَّاسِ خُلُقًا، وَلَا مَسَسْتُ خَرْأً قَطُّ وَلَا خَرِيرًا وَلَا شَيْئًا كَانَ أَلَيْنَ مِنْ كَفِّ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَلَا شَمَمْتُ مِسْكًا قَطُّ وَلَا عِطْرًا كَانَ أَطْيَبَ مِنْ عَرَقِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ غَائِثَةَ، وَالْبَرَاءِ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه‌نه‌سی کو‌ری مالی‌که‌وه ره‌زای خوای لی بئی ده‌گیرنه‌وه، که فرموویه‌تی: ده سال خزمه‌تی پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم کردووه هه‌رگیز پیتی نه‌فرمووم ناخ له‌ده‌ستی تو، له‌بیرم نایه که شتی‌کم کردبئی یان شتی‌کم

نه کردبی پیمنی فهرموویی بۆ نه مهت کردوه، بۆ نه وهت نه کردوه، له هه موو کهس خورپه وشتی جوانتر بوو، دهستم نه داوه له هیچ خهزی پۆشاکیکه له خوری و ناویشم یان ناویشمی نه رمتر بوویی له دهستی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، بۆنی هیچ عهتر و میسکیکم نه کردوه هیندهی بۆنی تارهقی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم خوش بوویی.

۲۰۱۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ الْجَدَلِيَّ يَقُولُ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ، عَنْ خُلُقِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ: لَمْ يَكُنْ فَاجِحًا وَلَا مُتَفَحِّشًا وَلَا صَحَابًا فِي الْأَسْوَاقِ، وَلَا يَجْزِي بِالسَّيِّئَةِ السَّيِّئَةَ، وَلَكِنْ يَغْفُو وَيَصْفَحُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَأَبُو عَبْدِ اللَّهِ الْجَدَلِيُّ اسْمُهُ عَبْدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنُ عَبْدِ.

واته: له نهبو ئیسحاقه وههزای خوای لی بی ده گیر نهوه، که فهرموویهتی: بۆ خۆم گویم له نهبو (عبد الله) ی به جهلی بوو دهیفه رموو: سه بارهت به خورپه وشتی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، له عایشه م رهزای خوای لی بی پرسى؟ فهرمووی: نه ههرزه وههززه گو بوو، نه هات و هاواری ده کرد له بازاردا، پاداشتی خراپه ی به خراپه نه ده دایه وه، به لکو چاوپۆشی لی ده کرد.

نهوه ی هاتوو ده باره ی پاراستی به لئین و بهیمان

۷۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي حُسْنِ الْعَهْدِ

۲۰۱۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو هِشَامٍ الرَّفَاعِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ غِيَاثٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: مَا غَرْتُ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا غَرْتُ عَلَى خَدِيجَةَ، وَمَا بِي أَنْ أَكُونَ أَذْرَكُهَا وَمَا ذَاكَ إِلَّا لِكَثْرَةِ

ذَكَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَهَا، وَإِنْ كَانَ لَيَذْبَحُ الشَّاةَ فَيَتَّبِعُ بِهَا صَدَائِقَ حَدِيثَةٍ فَيُهِدِيهَا لَهَا.
هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له عانیشهوه رهزای خوای لی بی ده گێڕنهوه، که فەرموویهتی: غیرەم نەکردوو بەرامبەر بە هیچ هاوسەریکی پیتغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم هیندەى خەدیجە رهزای خوای لی بی، له کاتی کدا من فریای خەدیجە نەکەوتوم و نەمدیوه، ئەمەش لەبەر ئەوەبوو که پیتغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم زۆر ناوی دەبرد و یادی دەکرد، ئەگەر مەریکی سەربەپایە بەشی دەستەخوشک و ناشناکانی ئەوی بەدیاری دەنارد.

ئەوێ هاتوو دەربارەى رهوشته بهرزەکان

٧١ - بَابُ مَا جَاءَ فِي مَعَالِي الْأَخْلَاقِ

٢٠١٨ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ الْحَسَنِ بْنِ خِرَاشٍ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَبَّانُ بْنُ هِلَالٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُبَارَكُ بْنُ فَضَالَةَ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ رَبِّهِ بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ جَابِرٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ مِنْ أَحَبِّكُمْ إِلَيَّ وَأَقْرَبَكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَحَاسِنُكُمْ أَخْلَاقًا، وَإِنَّ أَبْغَضَكُمْ إِلَيَّ وَأَبْعَدَكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ الثَّرَثَاوُونَ وَالْمَتَشَدِّقُونَ وَالْمَتَفَيْهُوُونَ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَدْ عَلِمْنَا الثَّرَثَاوُونَ وَالْمَتَشَدِّقُونَ فَمَا الْمَتَفَيْهُوُونَ؟ قَالَ: الْمُتَكَبِّرُونَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَرَوَى بَعْضُهُمْ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ الْمُبَارَكِ بْنِ فَضَالَةَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ جَابِرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَمْ يَذْكُرْ

فِيهِ عَنْ عَبْدِ رَبِّهِ بْنِ سَعِيدٍ وَهَذَا أَصَحُّ وَالثَّرَنَاءُ: هُوَ الْكَثِيرُ الْكَلَامِ، وَالْمَشْدِقُ الَّذِي يَتَطَاوَلُ عَلَى النَّاسِ فِي الْكَلَامِ وَيُبْذَوْنَ عَلَيْهِمْ.

واته: له جابیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (خوشه ویسترتین کهستان له لای من و نهوانه تان که نزیکن له منه وه له پرۆزی قیامه تدا نهو که سانه تانن که رهوشتیان بهرزو جوانه، ههروه ها نهوانه شتان که زۆر رقم لییانو دوورن له منه وه له پرۆزی قیامه تدا نهو که سانه تانن که زۆربلین و دهم ههراشن و خۆیان به گهوره دهزانن).

دهرباره ی نهفهره تکردن و تانهو ته شهردان

۷۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي اللَّغْنِ وَالطَّغْنِ

۲۰۱۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ، عَنْ كَثِيرِ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ ابْنِ عَمَرَ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يَكُونُ الْمُؤْمِنُ لَعَنًا. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ .. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَرَوَى بَعْضُهُمْ بِهَذَا الْإِسْنَادِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَنْبَغِي لِلْمُؤْمِنِ أَنْ يَكُونَ لَعَنًا ، وَهَذَا الْحَدِيثُ مُقْسَرٌ.

واته: له (عبد الله)ی کوری نیبنو عه باسه وه عومه ره وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (باوه پردار نهفهره تکه ر نیه). ههروه ها فهرموویه تی: (بۆ باوه پردار ناگونجی نهفهره تکه ر بیت).

نهوهی هاتوو ده‌بارهی تورهبوونی زور

۷۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَثْرَةِ الْغَضَبِ

۲۰۲۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ عَيَّاشٍ، عَنْ أَبِي حَصِينٍ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: عَلِّمْنِي شَيْئًا وَلَا تُكَيِّرْ عَلَيَّ لَعَلِّي أَعْيِيهِ، قَالَ: لَا تَغْضَبْ، فَرَدَّدَ ذَلِكَ مِرَارًا كُلُّ ذَلِكَ يَقُولُ: لَا تَغْضَبْ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، وَسَلِيمَانَ بْنِ صُرَدٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَأَبُو حَصِينٍ اسْمُهُ عُمَامَانُ بْنُ عَاصِمٍ الْأَسَدِيُّ.

واته: له نه‌بو هوره‌یرهوه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیڕنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیاوی هاته خزمه‌ت پیتغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم وتی: شتیکم فیر بکه قورس نه‌بی له‌سه‌رم به‌لکو له‌به‌ری بکه‌م و په‌یره‌وی لی بکه‌م، فهرمووی: (توره‌مه‌به). چهند جاری پرسیاره‌که‌ی دوو‌بات کرده‌وه هه‌ر پیتی فهرموو: (توره‌مه‌به).

نهوهی هاتوو ده‌بارهی رق خوارنه‌وه

۷۴ - بَابُ فِي كَظْمِ الْغَيْظِ

۲۰۲۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبَّاسُ الدُّورِيِّ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ يَزِيدَ الْمُفَرِّئِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ أَبِي أَيُّوبَ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو مَرْحُومٍ عَبْدُ الرَّحِيمِ بْنُ مَيْمُونٍ، عَنْ سَهْلِ بْنِ مُعَاذٍ بْنِ أَنَسٍ الْجُهَنِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ كَظَمَ غَيْظًا وَهُوَ يَسْتَطِيعُ أَنْ يُنْفِذَهُ دَعَاهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رُءُوسِ الْخَلَائِقِ حَتَّى يُخْرِجَهُ فِي أَيِّ الْحَوَرِ شَاءَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له سه‌هلی کوری (مُعَاذ) ی کوری نه‌نه‌سی جوهه‌نیه‌وه، له باوکیه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیڕنه‌وه، که پیتغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (نه‌و که‌سه‌ی بتوانی رقی خوی به‌یه‌کی بریژی به‌لام له‌به‌ر ره‌زامه‌ندی خوای گه‌وره)

رقه که ی بخواتهوه، نهوه له پوژی قیامه تدا خوی پهروه دگار له ناو شاپوړای خه لکدا به بهرچاوی سه رجه م دروستکراوه کانیه وه بانگی ده کات و خوی سه ر پشک ده کات به ناره زووی خوی له خوړیه کانی به ههشت هه لیبژیتیت).

نهوه ی هاتووه ده رباره ی ریز گرتی گه ووه

٧٥ - بَابُ مَا جَاءَ فِي إِجْلَالِ الْكَبِيرِ

٢٠٢٢ - (ضعيف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ بَيَّانٍ الْعُقَيْلِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الرَّحَالِ الْأَنْصَارِيُّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا أَكْرَمَ شَابًّا شَيْخًا لِسِنِّهِ إِلَّا قَيَّضَ اللَّهُ لَهُ مَنْ يُكْرِمُهُ عِنْدَ سِنِّهِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ هَذَا الشَّيْخِ يَزِيدَ بْنِ بَيَّانٍ، وَأَبُو الرَّحَالِ الْأَنْصَارِيُّ أَخْرَجَهُ.

واته: له نه نه سی کوړی مالیکه وه ره زای خوی لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هر لوی ریزی پیری بگری له بهر ته من و به سالآچویه که ی نیلا خوی گه ووه لویکی بو دهسته بهر ده کات کاتی که پیر بوو ریزی لی ده گری).

ده رباره ی نهو دوو که سه ی قسه له گهل بهک ناکه ن

٧٦ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمُتَهَاَجِرِينَ

٢٠٢٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: تَفْتَحُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَ الْإِثْنَيْنِ وَالْخَمِيسِ فَيَغْفَرُ فِيهِمَا لِمَنْ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا إِلَّا

الْمُهْتَجِرِينَ، يُقَالُ: رُدُّوا هَذَيْنِ حَتَّى يَصْطَلِحَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَيُرْوَى فِي بَعْضِ الْحَدِيثِ: ذَرُّوا هَذَيْنِ حَتَّى يَصْطَلِحَا. وَمَعْنَى قَوْلِهِ الْمُهْتَجِرِينَ: يَغْنِي الْمُنْتَصَرِمِينَ، وَهَذَا مِثْلُ مَا رُوِيَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: لَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ.

واته: له نه بو هوریرهوه رهزای خوای لى بى دهگپرنهوه، که فهرموویهتى: پیغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویهتى: (هه موو روژانیکی دوو شه مان و پینج شه مان ده رگا کانی به ههشت ده کرینهوه، لهو دوروژدها خوای گه وره له هه موو بهندهیه خوش ده بیت به مهرجى نهو بهندهیه هیچ هاوبهشى بو خوا دانه نابى، وه لهو دوو کهسهش خوش نابى که ناکوکن له ناوخویانداو رقیان له یه کتره و قسه له گهل یهک ناکهن، دهوترى: واز بهینن لهو دوو کهسه ههتا ناشت ده بنهوه نهو کاته قهله مى عهفو بیتنن به سهر تاوانه کانیاندا). نه مهش وینهى نه م فهرمایشتهى پیغه مبهرى خوايه صلى الله عليه وسلم که ده فهرموویت: (بو هیچ موسولمانى رهوا نیه له سى روژ زیاتر دهنگ دانه برى له برا موسولمانه کهى).

نهوهى هاتووه ده باره ی نارامگرتن

۷۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّبْرِ

۲۰۲۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، أَنَّ نَاسًا مِنَ الْأَنْصَارِ سَأَلُوا النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَعْطَاهُمْ، ثُمَّ سَأَلُوهُ فَأَعْطَاهُمْ، ثُمَّ قَالَ: مَا يَكُونُ عِنْدِي مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ أَذْجِرُهُ عَنْكُمْ، وَمَنْ يَسْتَغْنِ يُغْنِهِ اللَّهُ، وَمَنْ يَسْتَغْفِرْ يُعْفِهِ اللَّهُ، وَمَنْ يَتَصَبَّرْ يُصْهِرْهُ اللَّهُ، وَمَا أُعْطِيَ أَحَدٌ شَيْئًا هُوَ خَيْرٌ وَأَوْسَعُ مِنَ الصَّبْرِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ.

وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَقَدْ رُوِيَ عَنْ مَالِكٍ هَذَا الْحَدِيثُ: فَلَنْ أَدْخِرَهُ عَنْكُمْ، وَيُرْوَى عَنْهُ: فَلَمْ أَدْخِرْهُ عَنْكُمْ وَالْمَعْنَى فِيهِ وَاحِدٌ يَقُولُ: لَنْ أَحْبِسَهُ عَنْكُمْ.

واته: له ئه‌بو سه‌عیدی خودریه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: چهند که‌سی له یاریده‌ده‌ران هاتنه خزمه‌ت پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم و داوایان لی کرد که شتیکیان بداتی، نه‌ویش پیتی دان، له‌پاشدا هم داوایان لی‌کرده‌وه نه‌ویش پیتی دان، هه‌تا ئه‌و ماله‌ی له‌لای بوو هه‌مووی ته‌وار بوو، فهرمووی: (ئه‌و خێرو خێراته‌ی لای من بی‌ت لی‌تانی ناشارمه‌وه، هه‌رکه‌سی خوی به‌دورگری‌ت له‌ سوال‌کردن و له‌وه‌ی خوا حه‌رامی کردوه خوای گه‌وره سه‌ره‌رزای ده‌کات و ده‌پاریزی، هه‌رکه‌سی‌کیش چاوی له‌ده‌ستی که‌س نه‌بی و به‌رچاو تی‌ری‌ی خوای گه‌وره ده‌وله‌مه‌ندی ده‌کات، وه هه‌رکه‌سی خۆراگری‌ی خوای گه‌وره سه‌ر و نارامی ده‌داتی، گه‌وره‌ترین به‌هه‌رو خه‌لاتی که به که‌سی درای‌یت به‌هه‌رو خه‌لاتی نارام‌گرته‌).

ئه‌وه‌ی هاتوه ده‌باره‌ی دووروو

٧٨ - بَابُ مَا جَاءَ فِي ذِي الْوَجْهَيْنِ

٢٠٢٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ مِنْ شَرِّ النَّاسِ عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ذَا الْوَجْهَيْنِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ، وَعَمَّارٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (خراپ‌ترین که‌س له‌لای خوای گه‌وره له‌پۆزی قیامه‌تا که‌سی دووروو).

نهوهی هاتووه ده‌بارهی دووزمانی

٧٩ - بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّمَامِ

٢٠٢٦ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ هَمَامِ بْنِ الْحَارِثِ، قَالَ: مَرَّ رَجُلٌ عَلَى حَدِيقَةِ بْنِ الْيَمَانِ فَقِيلَ لَهُ: إِنَّ هَذَا يُبْلِغُ الْأُمَرَاءَ الْحَدِيثَ عَنِ النَّاسِ، فَقَالَ حَدِيقَةُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَتَاتٌ. قَالَ سُفْيَانُ: وَالْقَتَاتُ النَّمَامُ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له هه‌مامی کوپی (حارث) ده‌ره‌زای خوای لی بی ده‌گی‌پنه‌وه، که فەرموویه‌تی: پیاوی دای به‌لای (حدیقه) ی کوپی یه‌ماندا، پیتی و‌ترا: نه‌مه به‌ ناره‌زووی خۆی فەرمووده هه‌لده‌به‌ستی و به‌ شان و بالی کاربه‌ده‌ستاندا هه‌لده‌دات، (حدیقه) ره‌زای خوای لی بی فەرمووی: بۆ خۆم گویم له پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده‌یفەرموو: (دوو‌زمان ناچیتته به‌هه‌شته‌وه).

نهوهی هاتووه ده‌بارهی زی‌ده‌پۆیی نه‌کردن له‌ره‌وانی‌زی‌دا

٨٠ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْعِيِّ

٢٠٢٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، عَنْ أَبِي عَسَّانَ مُحَمَّدِ بْنِ مُطَرِّفٍ، عَنْ حَسَّانَ بْنِ عَطِيَّةَ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الْحَيَاءُ وَالْعِيُّ شُعْبَتَانِ مِنَ الْإِيمَانِ، وَالْبَذَاءُ وَالْبَيَانُ شُعْبَتَانِ مِنَ التَّقَافِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ أَبِي عَسَّانَ مُحَمَّدِ بْنِ مُطَرِّفٍ. وَالْعِيُّ قِلَّةُ الْكَلَامِ، وَالْبَذَاءُ: هُوَ الْفُحْشُ فِي الْكَلَامِ، وَالْبَيَانُ: هُوَ كَثْرَةُ الْكَلَامِ مِثْلُ هَؤُلَاءِ الْخُطَبَاءِ الَّذِينَ يَخْطُبُونَ فَيُوسِّعُونَ فِي الْكَلَامِ وَيَتَفَصَّحُونَ فِيهِ مِنْ مَذْحِ النَّاسِ فِيمَا لَا يُرْضَى اللَّهُ.

واته: له نهبو نومامهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویهتی: (شهرم و شکو و بی دهنگی دوو بهشن له باوهر، زماندریزی و زور بلیی و زیدهرویی له رهوانبیزیدا دوو بهشن له دووروویی).

۲۰۲۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَجُلَيْنِ قَدِمَا فِي زَمَانِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَحَظَبَا، فَعَجِبَ النَّاسُ مِنْ كَلَامِهِمَا، فَالْتَفَتَ إِلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: إِنَّ مِنَ الْبَيَانِ سِحْرًا أَوْ إِنَّ بَعْضَ الْبَيَانِ سِحْرٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَمَّارٍ، وَابْنِ مَسْعُودٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ الشَّيْخِرِ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نیبنو عومرهوه رهزای خویان لی بی دهگیرنهوه، که فرموویهتی: دوو پیاو له رووی روژهلاتهوه هاتن وتاریان دا خه لکه که زور به لایانهوه سهیر بوو - واته به دهرپرینی جوان و رهوانبیزیان - ، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمووی: (بهراستی قسهی رهوان و رونکردنهوهی جوان سیحری تیدایه). یان: (بهراستی هندی قسهی رهوان و رونکردنهوهی جوان سیحره).

نهوهی هاتووه دهربارهی خوبه کهمگرتن

۸۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّوَاضُّعِ

۲۰۲۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَا نَقَصَتْ صَدَقَةٌ مِنْ مَالٍ، وَمَا زَادَ اللَّهُ رَجُلًا بِعَفْوٍ إِلَّا عِزًّا، وَمَا تَوَاضَعَ أَحَدٌ لِلَّهِ إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَبِي كَبْشَةَ الْأَنْمَارِيِّ وَاسْمُهُ: عُمَرُ بْنُ سَعْدٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فرموویهتی:

پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم فرموویه تی: (مال و سامان به به خشین کهم ناکات، هه که سێ له بهر خوا لیبوردنی هه بێ خوا ی گهوره زیاتر پایه ی بهرز ده کات، هه که سێ له بهر خوا خۆی به کهم بگری خوا ی گهوره زیاتر پایه بهرز ی ده کات).

نهوه ی هاتوو ده باره ی زولم و ستهم

۸۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الظُّلْمِ

۲۰۳۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَبَّاسُ الْعَنْبَرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الطَّيَالِسِيُّ، عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الظُّلْمُ ظُلُمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَعَائِشَةَ، وَأَبِي مُوسَى، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَجَابِرٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عُمَرَ.

واته: له ئیبنو عومهروه رهزای خویان لى بى ده گێرنهوه، که فرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم فرموویه تی: (زولم و ستهم تاریکی ڕۆژی قیامه ته).

ده باره ی وازهێنان له رهخه گرتن له خواردن

۸۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَرْكِ الْغَيْبِ لِلنِّعْمَةِ

۲۰۳۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: مَا عَابَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ طَعَامًا قَطُّ كَانَ إِذَا اشْتَهَاهُ أَكَلَهُ وَلَا تَرَكَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَأَبُو حَازِمٍ هُوَ الْأَشْجَعِيُّ الْكُوفِيُّ، وَاسْمُهُ سَلْمَانُ مَوْلَى عَزَّةَ الْأَشْجَعِيَّةِ.

واته: له نهبو هورهروه رهزای خوی لى بى ده گێرنهوه، که فرموویه تی:

پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم هرگیز ره خنهی له خواردن نه ده گرت نه گهر
حهزی لیتی بویه ده بخوارد، نه گینا وازی لی ده هیتنا).

نهوی هاتوره ده بارهی ریز و گه ورهی باوه پردار

۸۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَعْظِيمِ الْمُؤْمِنِ

۲۰۳۲ - (حسن) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ أَكْثَمَ، وَالْجَارُودُ بْنُ مُعَاذٍ قَالَا: حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ وَاقِدٍ، عَنْ أَوْفَى بْنِ دَهْمٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: صَعِدَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمِنْبَرَ فَنَادَى بِصَوْتٍ رَفِيعٍ، فَقَالَ: يَا مَعْشَرَ مَنْ أَسْلَمَ بِلِسَانِهِ وَلَمْ يُفِضِ الْإِيمَانُ إِلَى قَلْبِهِ، لَا تُؤْذُوا الْمُسْلِمِينَ وَلَا تُعَيِّرُوهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا عَوْرَاتِهِمْ، فَإِنَّهُ مَنْ تَتَّبَعَ عَوْرَةَ أَخِيهِ الْمُسْلِمِ تَتَّبَعَ اللَّهُ عَوْرَتَهُ، وَمَنْ تَتَّبَعَ اللَّهُ عَوْرَتَهُ يَفْضَحْهُ وَلَوْ فِي جَوْفِ رَحْلِهِ قَالَ: وَنَظَرَ ابْنُ عُمَرَ يَوْمًا إِلَى الْبَيْتِ أَوْ إِلَى الْكَعْبَةِ فَقَالَ: مَا أَعْظَمَكَ وَأَعْظَمَ حُرْمَتَكَ، وَالْمُؤْمِنُ أَعْظَمَ حُرْمَةً عِنْدَ اللَّهِ مِنْكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ الْحُسَيْنِ بْنِ وَاقِدٍ، وَرَوَى إِسْحَاقُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ السَّمَرَقَنْدِيُّ، عَنْ حُسَيْنِ بْنِ وَاقِدٍ، نَحْوَهُ، وَرَوَى عَنْ أَبِي بَرْزَةَ الْأَسْلَمِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ هَذَا.

واته: له ئیبنو عومره وه ره زای خویان لی بی ده گینه وه، که فهرموویه تی:
روژی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم سکه وته سهر مینبه به ده نگی بهرز
فهرمووی: (ئهئئو که سانهی به زمان موسولمانن و باوه نه چوته دلتانه وه،
نازاری موسولمانان مه ده ن و سهرزه نشتیان مه که ن و قسهی ناشیرینیان پی مه لئین
و جاسوسیان به سهر وه مه که ن، ههر که س جاسوسی به سهر شهره ف و ناموسی برا
موسولمانه که یوه بکات خوی گه وه نه نگیه کانی که شف ده کات و نابرووی ده بات
با له کونجی ماله که ی خوشیدا بیت). روژی ئیبنو عومهر ره زای خویان لی بی

سهیری که عبهی کرد فهرمووی: شای خوای گهوره چه‌ند ریژی لینه‌وی و چه‌نده گهوره و به‌ریژی به‌لام موسولمان لای خوای گهوره گه‌وره‌تر و به‌ریزتره.

نه‌وی هاتوره ده‌باره‌ی تاقیکردنه‌وه

۸۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّجَارِبِ

۲۰۳۳ - (ضعیف) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ وَهَبٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ الْحَارِثِ، عَنْ دَرَّاجٍ، عَنْ أَبِي الْهَيْثَمِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا حَلِيمَ إِلَّا ذُو غُرَّةٍ، وَلَا حَكِيمَ إِلَّا ذُو بَجَرَةٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نه‌بو سه‌عه‌ده‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (هیچ که‌سی نابیته که‌سیکی نارام و له‌سه‌رخ‌وه‌تا تی نه‌که‌وی، هیچ که‌سی نابیته که‌سیکی دانا هه‌تا ته‌جره‌به له ژبان وه‌رنه‌گریت و تاقی نه‌کریته‌وه).

سه‌باره‌ت به که‌سی خوی و هه‌ا نیشان بدات که شتیکی هه‌یه به‌لام نه‌یی.

۸۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمُتَشَبِّحِ بِمَا لَمْ يُعْطَ

۲۰۳۴ - (حسن) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ عِيَّاشٍ، عَنْ عُمَارَةَ بْنِ غَرْبَةَ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ أُعْطِيَ عَطَاءً فَوَجَدَ فَلْيَجْزِ بِهِ، وَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَلْيُتِنِ، فَإِنَّ مَنْ أَتَى فَقَدْ شَكَرَ، وَمَنْ كَتَمَ فَقَدْ كَفَرَ، وَمَنْ تَحَلَّى بِمَا لَمْ يُعْطَ كَانَ كَلَابِيسٍ ثَوْبِي زُورٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَفِي

الْبَابُ عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ، وَعَائِشَةَ وَمَعْنَى قَوْلِهِ: وَمَنْ كَتَمَ فَقَدْ كَفَرَ يَقُولُ: قَدْ كَفَرَ بِتِلْكَ النِّعْمَةِ.

واته: له جابیره ده زای خوی لى بى ده گینهوه، که فەرموویەتی: پێغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویەتی: (هەرکەسێ شتیکی پێی بەخسرا لەلایەن کەسیکەو نەگەر هەببوو با پاداشتی بداتەو بە شتیکی تر، خۆ نەگەر نەیبوو با سوپاس و ستایشی بکات، نەگەر سوپاسی کرد ئەو کەسیکی سوپاسگوزارە، ئەوێ بشاریتەو ئەو کوفری نیعمەتی کردوو، ئەو کەسێ خۆی پرازی نیتەو خۆی وەها نیشان بدات کە شتیکی هەیە بەلام نەیبی بەو شتێوە بێت قسەکە و کردوو کە دڕۆ بێت وەک ئەو کەسە وایە کە خۆی خراپکارەو بەرگی پیاوچاکان دەپۆشی و فێل لە خەڵک دەکات).

٢٠٣٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ الْحَسَنِ الْمَرْزُوقِيُّ بِمَكَّةَ، وَإِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعِيدٍ الْجَوْهَرِيُّ، قَالَا: حَدَّثَنَا الْأَخْوَصُ بْنُ جَوَّابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْخَمْسِ، عَنْ سُلَيْمَانَ التَّيْمِيِّ، عَنْ أَبِي عَثْمَانَ التَّهْدِي، عَنْ أَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ صَنَعَ إِلَيْهِ مَعْرُوفٌ فَقَالَ لِفَاعِلِهِ: جَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا فَقَدْ أَبْلَغَ فِي الشَّنَاءِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ جَيِّدٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ أَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَقَدْ رَوَى عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمِثْلِهِ، وَسَأَلْتُ مُحَمَّدًا فَلَمْ يَعْرِفْهُ. حَدَّثَنِي عَبْدُ الرَّحِيمِ بْنُ حَارِثٍ الْبَلْخِيُّ، قَالَ: سَمِعْتُ الْمَكِّيَّ بْنَ إِبْرَاهِيمَ، يَقُولُ: كُنَّا عِنْدَ ابْنِ جُرَيْجٍ الْمَكِّيِّ، فَجَاءَ سَائِلٌ فَسَأَلَهُ، فَقَالَ ابْنُ جُرَيْجٍ لِحَازِنِهِ: أَعْطِهِ دِينَارًا، فَقَالَ: مَا عِنْدِي إِلَّا دِينَارٌ إِنْ أُعْطِيَتْهُ لَجَعْتُ وَعَيْلَالِكَ، قَالَ: فَغَضِبَ وَقَالَ: أَعْطِهِ، قَالَ الْمَكِّيُّ: فَتَخُنْ عِنْدَ ابْنِ جُرَيْجٍ إِذْ جَاءَهُ رَجُلٌ بِكِتَابٍ وَصَرَّةٍ وَقَدْ بَعَثَ إِلَيْهِ بَعْضُ إِخْوَانِهِ، وَفِي الْكِتَابِ: إِنِّي قَدْ بَعَثْتُ خَمْسِينَ دِينَارًا، قَالَ: فَحَلَّ ابْنُ جُرَيْجٍ الصَّرَّةَ فَعَدَّهَا فَإِذَا هِيَ أَحَدٌ وَخَمْسُونَ دِينَارًا، قَالَ: فَقَالَ ابْنُ جُرَيْجٍ لِحَازِنِهِ: قَدْ أُعْطِيتَ وَاحِدًا فَرَدَّهُ اللَّهُ عَلَيْكَ وَزَادَكَ خَمْسِينَ دِينَارًا.

واته: له ئوسامه‌ی کوری زه‌یده‌وه ره‌زای خوا‌ی لی بی ده‌گیرنه‌وه، که
فه‌رموویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: (هه‌رکەسی
شتیکی پی به‌خشا له‌لایه‌ن که‌سیکه‌وه پێی بلی: خوا پاداشتی خیرت بداته‌وه،
ئه‌وه سوپاس و ستایشی ئه‌و که‌سه‌ی کردووه).

ناوهرۆك

باسه كانى هاوسهر گيرى له پيغه مبهروهه صلى الله عليه وسلم..... ٥

باسى فەزڵ و گەورەیی هاوسەرگیری و هاندان لەسەری..... ٥

ئەوێ هاتوو دەربارەى قەدەغە کردنى رەبەنگەری..... ٧

کەسێ هاتە داخوایى لە دین و رەوشت و ناکاری رازییون ژنی بەدەنی..... ٨

دەربارەى ئافرەت لەبەر سێ شت دەخوازێت..... ٩

دەربارەى سەیر کردنى ئافرەتى داواکراو..... ١٠

ئەوێ هاتوو دەربارەى راگەیاندى هاوسەرگیری..... ١٠

کەسێ هاوسەرگیری بکات چى پێ دەوترێت..... ١٢

کەسێ بچیتە لای هاوسەرەکەى چى بلیت..... ١٣

دەربارەى ئەو کاتانەى کە باشن ژنیان تێدا بگوزێزێتەوه..... ١٤

دەربارەى دەعوەتکردنى خەلک بۆ شایى..... ١٤

بەدەمەوهچوونی کەسێ خەلک بانگ بکات بۆ سەر خوانی..... ١٦

کەسێ یێت بۆ سەر سفرە و خوانی بەبێ ئەوێ بانگ کرابێ..... ١٧

ئەوێ هاتوو سەبارەت بە ماره کردنى کچان..... ١٨

مارەبرین بەبێ سەرپەرشتیار دروست نییه..... ١٨

هاوسەرگیری بەبێ شایەت دروست نییه..... ٢٢

ئەوێ هاتوو دەربارەى وتاری هاوسەرگیری..... ٢٣

مۆلەت وەرگرتن لە کچ و بیوژن بۆ بەشودانیان..... ٢٥

دەربارەى بەشودانى کچی هەتیو بەبێ رەزامەندى خۆی..... ٢٨

دەربارەى ئافرەتى دوو وەلى بیدەن بەشوو..... ٢٩

دەربارەى هاوسەرگیری بەندە بەبێ پرسى گەورەکەى..... ٣٠

ئەوێ هاتوو دەربارەى مارهیی ئافرەتان..... ٣١

بایسکی تر لەوبارەوه..... ٣٢

کەسێ کەنیزەکەى خۆی ئازاد بکات لەپاشدا مارهى بکات..... ٣٤

- ٣٤ فەزل و گەورەیی نازادکردنی کەنیزە و مەرەکردنی
کەسی ژنی مەرەبکات پیش ئەوەی بچیتە لای تەلاقى بدات ئایا بۆی هەڵاڵە کچەکەى
- ٣٦ مەرەبکات یان نا؟
دەربارەى کەسى ژنەکەى سى به سى تەلاقى بدات، کەسێكى تر مەرەى بکات پیش ئەوەى
- ٣٧ بچیتە لای تەلاقى بدات
ئەوەى هاتوو دەربارەى مەرەکردنی هەڵاڵ کردنەوه
- ٣٨ سەبارەت بە ھەرامبوونی ھاوسەرگیری کاتى^٩
٤٠ ئەوەى هاتوو دەربارەى قەدەغەکردنی ژن بە ژن
٤١ ئەوەى هاتوو دەربارەى نافەرەت مەرە ناکریت بەسەر پوریدا
٤٢ سەبارەت بە مەرەجەکانى گرتەستى ھاوسەرگیری
٤٤ ئەوەى هاتوو دەربارەى پیاوی موسولمان بى و دە ژنى ھەبى
٤٥ دەربارەى پیاوی موسولمان بى و دوو خوشک ژنى بن
٤٦ ئەوەى هاتوو دەربارەى پیاوی کەنیزەىە بکری سکی پر بى
٤٧ پیاو ژنى (سەبایا)ى خاوەن مێردى بەرکەوت ئایا بۆی هەڵاڵە بچیتە لای؟
٤٧ قەدەغەکردنی مەرەبى نافەرەتى زیناکار
٤٨ نابى کەس خوازیبتى لەسەر خوازیبتى برای دینی خۆى بکات
٤٩ ئەوەى هاتوو سەبارەت بە (عزل)
٥٢ سەبارەت بە (عزل) کە باش نیە
٥٣ سەبارەت بە مانەوێ تازە زاوا لای کچ و بیوژن
٥٤ دابەشکردنی کاتى مانەوێ پیاو لای ژنەکانى بە یەکسانى
٥٥ ژن و مێردێكى ھاوبەش بۆ خوا دانەر ئەگەر یەکیکیان موسولمان بى
٥٦ پیاوی نافەرەتى مەرە بکات بى ئەوەى مەرەبى بۆ دیاری بکات بمرى
٥٨ باسەکانى شیرخواردن لە پێغمەبەرەوه صلى الله عليه وسلم ٦٠
- باسى ئەو نافەرەتانەى بەھۆى خزمایەتیەوه خۆى گەرە ھەرامى کردوون بەھۆى
- ٦٠ شیرخواردنیشەوه ھەرام دەبن
٦١ مێردى نافەرەتە شیردەرەکە دەبیتە باوکی شیری
٦٢ دەربارەى مژیک و دوو مژ نافەرەت ھەرام ناکات

- شایه تی یهك نافرته لهبارهی شیرخواردنهوه ٦٤
- شیرخواردن حهراڤ ناكات مهگهر ته مهنی منداڵ له دوو ساڵ كه مێر بێ ٦٦
- چی حهقی شیردهری منداڵ لهسهر ناهیتلیت ٦٦
- دهربارهی كه نیه كێ نازاد بکرتیت و هاوسهری هه بێ ٦٧
- دهربارهی منداڵ هێ خاوهن نویتنه ٦٩
- دهربارهی پیاوێ نافرته تیککی دی پیتی موعجیب بوو ٧٠
- دهربارهی مافی مێرد بهسهر ژنه کهیهوه ٧٠
- دهربارهی مافی نافرته بهسهر مێرده کهیهوه ٧٢
- دهبارهی له دواوه چوونه لای ژن دروست نیه ٧٣
- نافرته تان خۆیان جوان بکهن و بچنه دهروه کاریکی خراپه ٧٥
- ئهوهی هاتوو دهبارهی غیرهت ٧٦
- بۆ هیچ نافرته تی رهوا نیه به تهنیا بڕوات بۆ سهفه ٧٦
- دهربارهی نارهبایی چونه خهلوته له گهڵ نافرتهی نامه حهرا ٧٨
- باسیتکی تر لهوبارهوه ٧٩
- باسیتکی تر لهوبارهوه ٨٠
- باسیتکی تر لهوبارهوه ٨٠

باسه کانی تهلاق و شهڕه نهفرین له پیغه مبهروهه صلی الله علیه وسلم . ٨٢

- ئهوهی هاتوو دهبارهی تهلاقی سوننهت ٨٢
- دهبارهی پیاوێ ژنه کهی به یه کجاری تهلاق بدات ٨٤
- پیاوێ به ژنه کهی بلی: کاری خۆت به دهستی خۆته ٨٦
- سهبارهت به سهڕهشك کردن ٨٨
- ژنی سی به سی تهلاقی کهوتبێ و خهرجی و شوینی ههوانهوهی نه بێ ٨٩
- دهبارهی پیش ماره پڕین تهلاقدان نیه ٩٠
- دهبارهی تهلاقی که نیه كه دوو تهلاقه ٩٢
- دهبارهی که سی له دلی خۆیدا ژنه کهی تهلاقدا ٩٢
- دهبارهی راستی و گالته له تهلاقداندا ٩٣
- ئهوهی هاتوو دهبارهی (خلع)^١ ٩٤

- ٩٥ نه‌و ژنانه‌ی که خولع ده‌که‌ن له‌گه‌ڵ می‌رده‌کانیان
 ٩٦ هه‌لگرده‌ن و پێکه‌وه ژبانی ژن و می‌رده له‌گه‌ڵ یه‌ك
 ٩٧ ده‌رباره‌ی پیاوی باوکی داوای لی بکات له‌ژنه‌که‌ی جیاییته‌وه
 ٩٧ دروست نیه ئافره‌ت داوای ته‌لاق‌دانی خوشکی موسوڵمانی بکات
 ٩٨ نه‌وه‌ی هاتووه ده‌رباره‌ی ته‌لاقی که‌م عه‌قل
 ٩٨ باستیکی تر له‌وباره‌وه
 ١٠٠ ده‌رباره‌ی ئافره‌تیکی سکیپ می‌رده‌که‌ی بریت و مندالی بی
 ١٠١ نه‌وه‌ی هاتووه ده‌رباره‌ی عیده‌ی ئافره‌تی می‌رده‌که‌ی بری
 ١٠٤ ده‌رباره‌ی (مقاهه‌) جووت بی پیش نه‌وه‌ی که‌فاره‌ته‌که‌ی بدا
 ١٠٥ نه‌وه‌ی هاتووه ده‌رباره‌ی که‌فاره‌تی (فهار)
 ١٠٦ نه‌وه‌ی هاتووه ده‌رباره‌ی که‌فاره‌تی (ایلا)
 ١٠٨ نه‌وه‌ی هاتووه ده‌رباره‌ی شه‌ره‌نه‌فرین
 ١١١ ژنی می‌رده‌که‌ی بری له‌کۆی عیده‌ده‌که‌ی ته‌واو بکات
 ١١٤ **باسه‌کانی کرین و فروشتن له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه صلی الله علیه وسلم ...**
 ١١٤ خۆپاراستن له‌ گومان و نه‌وشتانه‌ی که‌ شوبه‌هیان تێدایه
 ١١٥ نه‌وه‌ی هاتووه ده‌رباره‌ی سوود خواردن
 ١١٦ ده‌رباره‌ی هه‌ره‌شه‌ی تو‌ند له‌و که‌سانه‌ی که‌ درۆده‌که‌ن
 ١١٦ ده‌رباره‌ی بازرگانه‌کان و پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم چ ناویکی لی ناو
 ١١٨ که‌سی شه‌ک و که‌لویه‌ل به‌ سویندی درۆ بفروشی
 ١١٩ ده‌رباره‌ی ده‌رچوون بۆ بازرگانی سه‌ر له‌به‌یانی
 ١٢٠ ده‌رباره‌ی روخسه‌تی کرینی شه‌ک به‌ قه‌رز تا کاتی بوون
 ١٢٢ نه‌وه‌ی هاتووه ده‌رباره‌ی مه‌رجه‌کان
 ١٢٣ نه‌وه‌ی هاتووه ده‌رباره‌ی کێشانه‌و پێوانه‌و ته‌رازو
 ١٢٣ نه‌وه‌ی هاتووه ده‌رباره‌ی که‌سی زیاتر بدات
 ١٢٤ فروشتنی کۆیله‌یه‌ که‌ خاوه‌نه‌که‌ی بلی له‌دوای مرده‌م نازاد به
 ١٢٥ نه‌هی کردن له‌ چوون به‌ پیری فروشیاره
 ١٢٦ با شاری شت بۆ لادیی نه‌فروشی

- ١٢٧..... نه‌وه‌ی هاتوو‌ه ده‌رباره‌ی نه‌ه‌ی كردن له (المُحَاقَلَة) و (المُزَابَنَة).
- ١٢٨..... ده‌رباره‌ی فڕۆشتنی به‌روبووم هه‌تا پێ نه‌گات ناپه‌سه‌نده
- ١٣٠..... فڕۆشتنی كۆرپه‌ی نه‌و كۆرپه‌یه‌ی له‌سكی دایكی دایه ناپه‌سه‌نده
- ١٣٠..... مامه‌له‌ی خه‌له‌تان‌دن دروست نیه و ناپه‌سه‌نده
- ١٣١..... ده‌رباره‌ی دوو فڕۆشتن له فڕۆشتنی‌كدا دروست نیه و ناپه‌سه‌نده
- ١٣٢..... ده‌رباره‌ی فڕۆشتنی شتی كه له‌لات نیه دروست نیه و ناپه‌سه‌نده
- ١٣٥..... قه‌ده‌غه‌كردنی فڕۆشتنی سه‌ربه‌رشتیاری و به‌خشینی
- ١٣٥..... ده‌رباره‌ی قه‌ده‌غه‌كردنی فڕۆشتنی ئاژه‌ل به ئاژه‌ل به قه‌رز
- ١٣٦..... ده‌رباره‌ی كړینی به‌نده‌یه به دوو به‌نده
- ١٣٧..... نه‌وه‌ی هاتوو‌ه ده‌رباره‌ی گه‌م به گه‌م یه‌ك به یه‌ك و ناپه‌سه‌ندی زیاتردان
- ١٣٩..... ده‌رباره‌ی گۆزینه‌وه‌ی دراو
- ١٤١..... فڕۆشتنی دارخورمای موتوریه‌كراو و به‌نده‌یه ماله‌ و سامانی هه‌بێ
- ١٤٣..... كړیاری و فڕۆشیاری سه‌ریشكن له مامه‌له‌كه‌یاندا هه‌تا جیاده‌بنه‌وه
- ١٤٥..... باسێكی تر له‌وباره‌وه
- ١٤٦..... ده‌رباره‌ی نه‌وه‌ی له سه‌وداو مامه‌له‌دا گزی و فڕۆشێل ده‌كات
- ١٤٧..... ده‌رباره‌ی ئاژه‌لتی شیر له گوانه‌كانیدا راگیرێ
- ١٤٨..... به‌ مه‌رج دانانی سواربوونی و لاخ له‌كاتی كړین و فڕۆشتندا
- ١٤٨..... ده‌رباره‌ی سود وهرگرتن له ره‌هن
- ١٤٩..... ده‌رباره‌ی كړینی ملوانكه‌یه‌كی ئالتون و مووری تێدا بێ
- ١٥٠..... نه‌وه‌ی هاتوو‌ه ده‌رباره‌ی به‌ مه‌رج دانانی سه‌ربه‌رشتیاری
- ١٥١..... باسێكی تر له‌وباره‌وه
- ١٥٢..... ده‌رباره‌ی به‌نده‌ی نامه‌ پێدراو حسابی لا مایی كه‌ بیدات
- ١٥٤..... نه‌گه‌ر كه‌سێ موفلیس بێ، پیاوی كه‌لوپه‌له‌كه‌ی بدۆزیته‌وه له‌لای
- ١٥٤..... دروست نیه موسوڵمان شه‌راب بدات به‌ نه‌ه‌لی (ذمه‌) بۆی بفڕۆشی
- ١٥٥..... باسێكی تر له‌وباره‌وه
- ١٥٦..... ده‌رباره‌ی خوازاو ده‌بێ بگێردیته‌وه بۆ خاوه‌نی
- ١٥٧..... شاردنه‌وه‌ی خۆراك و كالا بۆ كاتی گرانی
- ١٥٨..... فڕۆشتنی نه‌و ئاژه‌لانه‌ی كه‌ شیر له گوانیاندا ده‌هێلریته‌وه

- ١٥٨..... ده‌رباره‌ی سو‌پ‌ند‌خواردنی درۆ بۆ ب‌چ‌ر‌ینی م‌الی موس‌ول‌مان
 ١٦٠..... نه‌گ‌ر ک‌ریار و فرۆش‌یار ج‌یاوازیان ه‌ه‌بوو له‌سه‌ر نرخ
 ١٦١..... ئه‌وه‌ی ه‌ات‌وو ده‌رباره‌ی ئاوی زیاده
 ١٦٢..... ده‌رباره‌ی نا‌په‌سه‌ندی ک‌رت‌ی ت‌ووی ن‌ت‌ره‌ی ئا‌ژه‌ل
 ١٦٣..... ئه‌وه‌ی ه‌ات‌وو ده‌رباره‌ی نرخ‌ی سه‌گ
 ١٦٤..... ئه‌وه‌ی ه‌ات‌وو ده‌رباره‌ی ک‌ری و نرخ و به‌های که‌له‌شاخ
 ١٦٥..... ر‌ی‌گ‌ه‌دان به‌ وه‌رگ‌رت‌نی ک‌ری و نرخ و به‌های که‌له‌شاخ
 ١٦٦..... قه‌ده‌غه‌کردنی ک‌ری و نرخ و به‌های سه‌گ و پ‌ش‌یله
 ١٦٧..... با‌سی‌کی تر له‌وباره‌وه
 ١٦٧..... ده‌رباره‌ی قه‌ده‌غه‌کردنی فرۆشت‌نی گ‌وزانی بیژ
 ١٦٨..... قه‌ده‌غه‌کردنی ج‌یاکرد‌نه‌وه‌ی دوو برا له‌یه‌ک یان دایک و به‌چ‌که له‌ فرۆشت‌ندا
 ١٦٩..... ده‌رباره‌ی که‌سی به‌نده‌یه ب‌ک‌ری سودو ده‌ست‌که‌وت‌ی بۆ خ‌وی بی
 ١٧١..... ر‌ی‌گ‌ه‌دان به‌ که‌سی به‌لانی به‌روبو‌می‌ک‌دا ت‌ی‌په‌ری ل‌یتی بخ‌وات
 ١٧٢..... ر‌ی‌گ‌ری‌کردن له‌ ش‌تی ب‌ره‌که‌ی نه‌زان‌راو بی
 ١٧٣..... ده‌رباره‌ی قه‌ده‌غه‌کردنی فرۆشت‌نی خ‌زراک ه‌ه‌تا وه‌رنه‌گ‌یری
 ١٧٣..... قه‌ده‌غه‌کردنی مامه‌له‌ به‌سه‌ر مامه‌له‌ی ب‌رای موس‌ول‌مان‌دا
 ١٧٤..... ئه‌وه‌ی ه‌ات‌وو ده‌رباره‌ی فرۆشت‌نی شه‌راب و قه‌ده‌غه‌کردنی
 ١٧٥..... قه‌ده‌غه‌کردنی شه‌راب کرد‌نه‌وه به‌ سه‌رکه
 ١٧٦..... ده‌رباره‌ی د‌ۆش‌ینی ئا‌ژه‌لان به‌بی م‌ۆله‌تی خاوه‌نه‌کانیان
 ١٧٧..... ئه‌وه‌ی ه‌ات‌وو ده‌رباره‌ی فرۆشت‌نی بت و پ‌یستی مرداره‌وه بوو
 ١٧٨..... ئه‌وه‌ی ه‌ات‌وو ده‌رباره‌ی په‌ش‌یمان بو‌ونه‌وه له‌ خه‌لات و دیاری
 ١٧٩..... ئه‌وه‌ی ه‌ات‌وو ده‌رباره‌ی (ع‌رایا) و ر‌ی‌گ‌ه‌پ‌یدانی
 ١٨١..... با‌سی‌کی تر له‌وباره‌وه
 ١٨٢..... ده‌رباره‌ی قه‌ده‌غه‌کردنی زیاد‌کردنی نرخ بۆ ف‌یل‌ کردن
 ١٨٣..... سه‌بارت به‌ سه‌نگ‌ینی ک‌یشانه‌و ک‌یشانه‌ به‌ک‌ری
 ١٨٣..... م‌ۆله‌ت‌دانی قه‌رزازی نه‌دارا و نه‌رم و نیانی له‌ته‌کی
 ١٨٥..... دواخست‌نی قه‌رز به‌بی به‌هانه‌ زولم و سه‌تمه
 ١٨٦..... ئه‌وه‌ی ه‌ات‌وو ده‌رباره‌ی (م‌لام‌سه) و (م‌نا‌به‌ذه).

- ١٨٧..... ئه‌وه‌ی هاتووه‌ ده‌رباره‌ی سه‌له‌م له‌ خۆراك و خورمادا
- ١٨٨..... ده‌رباره‌ی زه‌وی شه‌راكه‌ت یه‌كێكیان بیه‌وی به‌شی خۆی بفرۆشی
- ١٨٩..... ئه‌وه‌ی هاتووه‌ ده‌رباره‌ی (مخاڤره‌) و (معاومه‌).
- ١٨٩..... ئه‌وه‌ی هاتووه‌ ده‌رباره‌ی نرخ دانان له‌سه‌ر شت
- ١٩٠..... سه‌باره‌ت به‌ نه‌هی كردن له‌ غه‌ل و غه‌ش.
- ١٩١..... ئه‌وه‌ی هاتووه‌ ده‌رباره‌ی قه‌مزكردنی ئاژه‌ڵ و لاخی سواری
- ١٩٣..... قه‌ده‌غه‌كردنی سه‌وداو مامه‌له‌ له‌ مزگه‌وتدا
- ١٩٥..... په‌رتوکی ئه‌حکامه‌كان له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ صلی الله علیه وسلم
- ١٩٥..... ئه‌وه‌ی هاتووه‌ له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ صلی الله علیه وسلم ده‌رباره‌ی قازی
- ١٩٨..... ئه‌وه‌ی هاتووه‌ ده‌رباره‌ی دادوهر ئه‌پیتکی و ناپیتکی
- ١٩٨..... ئه‌وه‌ی هاتووه‌ ده‌رباره‌ی دادوهر چۆن حوكم بکات
- ١٩٩..... ئه‌وه‌ی هاتووه‌ ده‌رباره‌ی پێشه‌وا‌ی دادپه‌روه‌ر
- ٢٠١..... دادوهر نابێ دادوهری بکات هه‌تا گوێ له‌ قسه‌ی خاوه‌ن کیشه‌کان نه‌گرێ
- ٢٠١..... ئه‌وه‌ی هاتووه‌ ده‌رباره‌ی پێشه‌وا‌ی خه‌لك
- ٢٠٢..... ده‌رباره‌ی با قازی دادوهری نه‌کات له‌کاتی توپه‌یی دا
- ٢٠٣..... ده‌رباره‌ی دیاری بردن بۆ فەرمانه‌وه‌اکان
- ٢٠٣..... ده‌رباره‌ی به‌رتیل ده‌ر و به‌رتیل وه‌رگر له‌دادوهری‌دا.
- ٢٠٤..... ده‌رباره‌ی دیاری بردن بۆ فەرمانه‌وه‌اکان
- ٢٠٥..... هه‌ره‌شه‌ی توند له‌ که‌سی شتیکی بۆ بریارده‌دری هه‌قی خۆی نیه‌ وه‌ری ده‌گرێ
- ٢٠٦..... ئه‌وه‌ی هاتووه‌ ده‌رباره‌ی داواکه‌ر به‌لگه‌ی له‌سه‌ره‌ داوا لیکراو سوێندخواردن
- ٢٠٨..... ده‌رباره‌ی سوێندی داواکار و یه‌ك شایه‌ت.
- ٢١٠..... ده‌رباره‌ی به‌نده‌یه‌ هی دوو که‌س بێ یه‌كێکیان به‌شی خۆی نازاد بکات
- ٢١٢..... ده‌رباره‌ی به‌خشین بۆ ماوه‌ی ته‌مه‌ن
- ٢١٣..... سه‌باره‌ت به‌ به‌خششی چاودتری
- ٢١٤..... ئه‌وه‌ی هاتووه‌ له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ صلی الله علیه وسلم ده‌رباره‌ی ناشته‌وا‌یی
- ٢١٤..... ده‌رباره‌ی که‌سی دار دانێ له‌سه‌ر دیواری دراوسێکه‌ی
- ٢١٥..... هاوپیکه‌ت سوێندت ده‌دات به‌ گوێزه‌ی ئه‌و سوێنده‌ بروات بێ ده‌کا

- ٢١٦..... نه‌گهر له‌سه‌ر رینگا كيشه‌ كه‌وته‌ نيتوانه‌وه‌ چه‌ند داينري
 ٢١٧..... ده‌رباره‌ي نه‌گهر دايك و باوك جيابوونه‌وه‌ منداڵ سه‌رپشك ده‌كري
 ٢١٨..... ده‌رباره‌ي دروسته‌ باوك له‌ مالي كورپ خوي بخوات
 ٢١٩..... كه‌سي شتيكي بشكيتري له‌ مالي نه‌و كه‌سه‌ي كه‌ ده‌يشكيني چي بۆ بريار ده‌درى
 ٢٢٠..... ده‌رباره‌ي كاتي ته‌مه‌ني بالغ بوون ژن و پياو
 ٢٢١..... ده‌رباره‌ي كه‌سي ژني باوكي ماره‌ بكات
 ٢٢٢..... ده‌رباره‌ي كه‌سي دوورتر بي له‌سه‌رچاره‌ي ئاوه‌وه‌ له‌ كه‌سيكي تر
 ٢٢٣..... كه‌سي له‌ سه‌ره‌مه‌رگدا به‌نده‌كاني ئازاد بكا جگه‌ له‌وانه‌ هيچ ساماني تري نه‌بي
 ٢٢٤..... نه‌وه‌ي ببى به‌ خاوه‌ن به‌نده‌يه‌كي مه‌حه‌رمي خوي نه‌و به‌نده‌يه‌ ئازاده
 ٢٢٥..... ده‌رباره‌ي كه‌سي له‌ زه‌وي كه‌سيكي تر كشتوكاڵ بكات
 ٢٢٦..... ده‌رباره‌ي جياوازي نه‌كردن له‌ نيتوان منداڵندا
 ٢٢٧..... نه‌وه‌ي هاتوو ده‌رباره‌ي به‌ش هه‌لگرتنه‌وه
 ٢٢٨..... ده‌رباره‌ي به‌ش هه‌لگرتنه‌وه‌ بۆ كه‌سي خوي ئاماده‌ نه‌بي
 ٢٢٩..... كاتي مولك به‌شكراو سنوري بۆ دياريكرا مافي شوفعه‌ي به‌سه‌ره‌وه‌ ناميني
 ٢٣٠..... نه‌وه‌ي هاتوو ده‌رباره‌ي هاوبه‌ش شه‌فيعه
 ٢٣١..... نه‌وه‌ي هاتوو ده‌رباره‌ي شتي دۆزراوه‌ و ئاژه‌لي ون بوو
 ٢٣٤..... نه‌وه‌ي هاتوو ده‌رباره‌ي وه‌قف
 ٢٣٦..... نه‌گهر ئاژه‌لي به‌ره‌لا كه‌سي بريندار بكات به‌ فيرۆ ده‌روات
 ٢٣٧..... زيندووكردنه‌وه‌ي زه‌ويه‌ پيشتر ئاوه‌دان نه‌كرايسته‌وه
 ٢٣٨..... نه‌وه‌ي هاتوو ده‌رباره‌ي زه‌وي بۆ دايرين
 ٢٤٠..... نه‌وه‌ي هاتوو ده‌رباره‌ي فه‌زلي دره‌خت رواندن
 ٢٤٠..... نه‌وه‌ي هاتوو ده‌رباره‌ي موزاره‌عه
 ٢٤١..... باسيك ده‌رباره‌ي موزاره‌عه
 ٢٤٣..... باسه‌كاني خوينبائي له‌ پيغه‌مبه‌ره‌وه‌ صلى الله عليه وسلم
 ٢٤٣..... نه‌وه‌ي هاتوو ده‌رباره‌ي خوينبائي چه‌ند سه‌ر وشته‌؟
 ٢٤٥..... نه‌وه‌ي هاتوو ده‌رباره‌ي خوينبائي چه‌ند دره‌مه‌؟
 ٢٤٦..... ده‌رباره‌ي خوينبائي نه‌و زامانه‌ي كه‌ ئيسكيان ده‌رده‌كه‌وي

- ٢٤٦..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی خوێنبايی په‌نجه‌كان
- ٢٤٧..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی لی‌بورده‌ن
- ٢٤٩..... ده‌رباره‌ی ئه‌و كه‌سه‌ی به‌ به‌رد سه‌ری بشكێنری
- ٢٥٠..... ده‌رباره‌ی هه‌ره‌شه‌ی تونده‌ له‌و كه‌سانه‌ی باوه‌ردار ده‌كوژن
- ٢٥٠..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی حوكمی خوێنپرشتن
- ٢٥٢..... ده‌رباره‌ نه‌گه‌ر پیاوی كۆره‌كه‌ی بكوژی ده‌كوژرێته‌وه‌ یان نا؟
- ٢٥٣..... كوشتنی مرو‌فی موسو‌لمان حه‌ل‌آل نیه‌، له‌ سی‌ حه‌له‌تدا نه‌بی‌ت
- ٢٥٤..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی ئه‌و كه‌سه‌ی خاوه‌ن په‌یمانی بكوژی
- ٢٥٥..... باسی‌کی تر له‌وباره‌وه‌
- ٢٥٥..... خاوه‌ن كوژراو دوو رێگه‌ی له‌پیشه‌: كوشتنه‌وه‌ی بكوژ و لی‌بورده‌ن
- ٢٥٨..... ده‌رباره‌ی قه‌ده‌غه‌کردنی لوت و گو‌ی‌ کردن و هه‌تکه‌کردن
- ٢٥٩..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی خوێنبايی کۆره‌له‌
- ٢٦٠..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی موسو‌لمان له‌جیاتی کافر ناكوژرێته‌وه‌
- ٢٦١..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی خوێنبايی کافر
- ٢٦٢..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی كه‌سی‌ به‌نده‌ی خۆی بكوژی
- ٢٦٣..... ئایا ژن میرات ده‌گرێ‌ له‌ خوێنبايی می‌رده‌كه‌ی؟
- ٢٦٤..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌
- ٢٦٤..... زیندانی کردنی كه‌سی‌ به‌ هۆی بوه‌تان و توه‌مه‌وه‌
- ٢٦٥..... هه‌رکه‌س له‌سه‌ر ما‌ و سامانی بکوژریت شه‌هیده‌
- ٢٦٧..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی پا‌کانه‌
- ٢٧٠..... ده‌رباره‌ی ئه‌و كه‌سه‌ی هه‌ددی شه‌رعی له‌سه‌ر واجب نیه‌
- ٢٧١..... ده‌رباره‌ی هه‌لگرتنی هه‌ددی شه‌رعی
- ٢٧٢..... سه‌باره‌ت به‌ دا‌پۆشینی عه‌یبی موسو‌لمان
- ٢٧٣..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی ته‌لقینی هه‌ددی شه‌رعی
- ٢٧٤..... هه‌لگرتنی هه‌ددی شه‌رعی له‌سه‌ر كه‌سی‌ دان ب‌نی‌ به‌ تاوانه‌كه‌یداو پاشگه‌زیته‌وه‌
- ٢٧٦..... قه‌ده‌غه‌کردنی جیه‌جی نه‌کردنی هه‌ددی تکه‌ای بۆ بکری‌ت
- ٢٧٧..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی جه‌ختکردنه‌وه‌ له‌سه‌ر به‌ردباران
- ٢٧٩..... ده‌رباره‌ی به‌ردبارانی ناهه‌تی شوی کرد‌بی‌

- ٢٨٢..... نافرەتی سکیپر بەردباران ناكری هەتا منداڵی دەبی
- ٢٨٣..... ئەوەی هاتوووە دەربارەی بەردبارانی ئەهلی کتاب
- ٢٨٤..... ئەوەی هاتوووە دەربارەی سالتی دورخستنهوه
- ٢٨٥..... ئەوەی هاتوووە دەربارەی سالتی دورخستنهوه
- ٢٨٦..... جێبهجێکردنی هەددی شەری کەفاره ته بۆ خاوهنهکە
- ٢٨٧..... جێبهجێ کردنی هەددی شەری بەسەر کەنیزه کدا
- ٢٨٩..... دەربارەی هەددی شەری سەرخۆش
- ٢٩٠..... ئەوەی شەرابی خواردووە تا سێ جار شەلاقی لی بدەن، بۆ چوارەم جار بیکوژن
- ٢٩١..... ئەوەی هاتوووە دەربارەی لەسەر چەند دەستی دز دەبردریت
- ٢٩٣..... ئەوەی هاتوووە دەربارەی هەلواسینی دەستی دز
- ٢٩٣..... دەربارەی دەست برین لەسەر مال فراندن و خیانت
- ٢٩٤..... دەست نابردری لەسەر دزینی کرۆکی خورماو بەر بەدارهوه
- ٢٩٥..... دەربارەی لەغەزادا دەست نابردری لەسەر دزی
- ٢٩٥..... دەربارەی پیاوی سواری کەنیزهکی هاوسەرەکی بی
- ٢٩٦..... ئەوەی هاتوووە دەربارەی نافرەتی بە زۆر زینای لەگەڵدا بکری
- ٢٩٨..... دەربارەی کەسی لەگەڵ ئاژەلدا کاری جوت بیت
- ٢٩٩..... دەربارەی هەددی شەری نێربازی
- ٣٠١..... ئەوەی هاتوووە دەربارەی هەلگەراوه لە دین
- ٣٠٢..... دەربارەی ئەوەی چەك هەڵدەگری بۆ دژایەتی موسولمانان
- ٣٠٣..... ئەوەی هاتوووە دەربارەی هەددی شەری جادووگەر
- ٣٠٣..... دەربارەی کەسی دزی بکات لە غەنیمەت
- ٣٠٤..... دەربارەی کەسی بە پیاوی بلی: ئەی ژنانی
- ٣٠٥..... ئەوەی هاتوووە دەربارەی تەمی کردن
- ٣٠٧..... باسەکانی راوکردن له پێغه‌مبەر‌ه‌وه صلى الله عليه وسلم
- ٣٠٧..... دەربارەی نێچیری سەگ کامە ی گۆشتەکە ی دەخوری و کامە ی ناخوری
- ٣٠٩..... دەربارەی خواردنی گۆشتی نێچیری سەگی راوکەری ناگریه‌رست
- ٣١٠..... دەربارەی خواردنی گۆشتی نێچیری باز

- ٣١٠ ده‌رباره‌ی كه‌سی نێچیرێ بێنكێ و لیتی ون بێی
 ٣١١ ده‌رباره‌ی كه‌سی نێچیرێ بێنكێ به‌ مردوویی له‌ناو ئاودا بیدۆزێته‌وه
 ٣١٢ ده‌رباره‌ی خواردنی گوشتی نێچیرێ سه‌گ لیتی بخوات
 ٣١٣ خواردنی گوشتی نێچیرێ كه‌ به‌ (معراج) راو بكریت
 ٣١٤ نامه‌ی سه‌ربراه‌وه‌كان
 ٣١٤ نه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی نه‌و ناژه‌لانه‌ی له‌ مه‌روه سه‌رده‌پریت
 ٣١٥ باسی خواردنه‌كان
 ٣١٥ خواردنی گوشتی ناژه‌ل یان بالنده‌یه بیه‌ستریته‌وه ره‌می بكری
 ٣١٧ نه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی سه‌رپرینی كۆرپه‌له
 ٣١٧ قه‌ده‌غه‌کردنی خواردنی گوشتی درنده‌ی كه‌له‌دارو بالنده‌ی چنگ تیژ
 ٣١٩ نه‌و گوشته‌ی له‌ ناژه‌لی زیندو بپریت نه‌وه مرداره‌وه بووه
 ٣١٩ سه‌رپرینی شه‌رعی قورقوراگه و به‌شی سه‌ره‌وه‌ی ده‌گریته‌وه
 ٣٢٠ نه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی كوشتنی شه‌وگه‌رد
 ٣٢١ نه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی كوشتنی ماره‌كان
 ٣٢٣ نه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی كوشتنی سه‌گه‌كان
 ٣٢٥ ده‌رباره‌ی سه‌رپرین به‌ قامیش و ئێسك جگه له‌ویش
 ٣٢٦ ده‌رباره‌ی وشتر و مانگا و مه‌ر یاخی بێی وه‌ك ناژه‌لی كیتی به‌تیر لیتی بدری یان نا؟
 ٣٢٧ باسه‌كانی قوریانی له‌ پێغه‌مبه‌ری خواوه صلی الله علیه وسلم
 ٣٢٧ نه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی فه‌زل و گه‌وره‌یی قوریانی
 ٣٢٨ نه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی دوو به‌ران كردنه قوریانی
 ٣٢٨ نه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی قوریانی كردن بۆ مردو
 ٣٢٩ نه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی چ ناژه‌لی باشه بۆ قوریانی
 ٣٣٠ ده‌رباره‌ی چ ناژه‌لی دروست نیه بكریته قوریانی
 ٣٣٠ ده‌رباره‌ی چ ناژه‌لی خراپه بۆ قوریانی
 ٣٣٢ نه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی مه‌ری یه‌ك ساڵ بۆ قوریانی

- ٣٣٣..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی هاوبه‌شی له‌ قوربانی‌دا
 ٣٣٤..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی شاخ‌شکاو و گوێ‌پراو
 ٣٣٦..... ده‌رباره‌ی دروسته‌ مه‌ڕێ‌ بکری‌ت به‌ قوربانی‌ بۆ‌ خانمواده‌یه
 ٣٣٦..... ده‌رباره‌ی به‌لگه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ قوربانی‌ سوننه‌ته
 ٣٣٨..... ده‌رباره‌ی سه‌رپڕینی‌ قوربانی‌ له‌دوا‌ی‌ نوێژی‌ جه‌ژن
 ٣٣٩..... ده‌رباره‌ی باش‌ نیه‌ له‌سێ‌ رۆژ‌ زیاتر له‌گۆشتی‌ قوربانی‌ بخوړی‌ت
 ٣٤٠..... ری‌گه‌دان‌ به‌وه‌ی‌ له‌دوا‌ی‌ سێ‌ رۆژ‌ له‌گۆشتی‌ قوربانی‌ بخوړی‌ت
 ٣٤١..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی‌ فەر‌ع و عه‌تیره
 ٣٤٢..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی‌ گوێزه‌بانه‌(حه‌وتم)
 ٣٤٢..... ده‌رباره‌ی‌ بانگدان‌ به‌ گوێی‌ منداڵ‌دا
 ٣٤٥..... ده‌رباره‌ی‌ مه‌ڕ‌ بۆ‌ گوێزه‌بانه‌(حه‌وتم)
 ٣٤٧..... باسی‌کی‌ تر هه‌ له‌باره‌ی‌ (حه‌وتم)گوێزه‌بانه‌وه
 ٣٤٧..... که‌سێ‌ بیه‌وی‌ قوربانی‌ بکا با موو له‌خۆی‌ نه‌کاته‌وه
 ٣٤٩..... باسه‌ کانی‌ نه‌زر و سوێند له‌ پی‌غه‌مبه‌ره‌وه‌ صلی‌ الله‌ علیه‌ وسلم
- ٣٤٩..... له‌ پی‌غه‌مبه‌ره‌وه‌ صلی‌ الله‌ علیه‌ وسلم هاتوو که‌ نه‌زر نیه‌ له‌ سه‌رپی‌چیدا
 ٣٥٠..... که‌سێ‌ له‌سه‌رخۆی‌ نه‌زرکرد تا‌عه‌تی‌ خوا بکات ئه‌وه‌ با بی‌کات
 ٣٥١..... نه‌زرکردنی‌ شتی‌ دانا‌مه‌زری‌ که‌ هی‌ ناده‌میزاد‌ خۆی‌ نه‌بی‌ت
 ٣٥١..... ده‌رباره‌ی‌ که‌فاره‌تی‌ نه‌زری‌ ناوی‌ شته‌ که‌ نه‌هین‌رای‌ی
 ٣٥٢..... که‌سێ‌ سوێند له‌سه‌ر شتی‌ بخوات بی‌نی‌ شتی‌ له‌و‌ خێر‌ تره
 ٣٥٣..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی‌ که‌فاره‌ت‌ له‌پیش‌ سوێند‌خستن
 ٣٥٤..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی‌ جیا‌کردنه‌وه‌ له‌ سوێند‌دا
 ٣٥٥..... ده‌رباره‌ی‌ سوێند‌ خواردن‌ به‌ جگه‌ له‌ (الله‌) تاوانه‌و دروست‌ نیه
 ٣٥٧..... ده‌رباره‌ی‌ که‌سێ‌ سوێند‌ بخوات به‌پێ‌ پروات و نه‌توانی‌
 ٣٥٨..... ده‌رباره‌ی‌ نه‌زرکردن‌ کاری‌کی‌ خراپه
 ٣٥٩..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی‌ جی‌به‌جی‌ کردنی‌ نه‌زر
 ٣٦٠..... سوێند‌ خواردنی‌ پی‌غه‌مبه‌ر صلی‌ الله‌ علیه‌ وسلم چۆن‌ بوو
 ٣٦٠..... ده‌رباره‌ی‌ خێر و پا‌داشتی‌ به‌نده‌ رزگار‌کردن

- ٣٦١..... ده‌رباره‌ی كه‌سێ زللەیه ب‌دات له‌ روومه‌تی به‌نده‌كه‌ی
 ٣٦٢..... ده‌رباره‌ی كه‌سێ به‌ غه‌یری میللەتی ئیسلام سو‌ئند ب‌خوات
 ٣٦٤..... ئەوه‌ی هاتوو‌ه ده‌رباره‌ی جێیه‌جێ كردنی نه‌زری مردبوو
 ٣٦٤..... ده‌رباره‌ی فەزلی ئەو كه‌سه‌ی به‌نده‌ رزگار ده‌كات
 ٣٦٦..... باسه‌كانی ژياننامه‌ له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ صلى الله عليه وسلم
 ٣٦٦..... ده‌رباره‌ی بانگ كردن بۆ ئیسلام له‌ پێش جه‌نگ
 ٣٦٨..... هێرشكردنه‌ سه‌ر دوژمن له‌ شه‌و و له‌ناكاودا
 ٣٦٩..... ئەوه‌ی هاتوو‌ه ده‌رباره‌ی سو‌تان‌دن و وێرانكردن
 ٣٧٠..... ئەوه‌ی هاتوو‌ه ده‌رباره‌ی ده‌ستكه‌وتی جه‌نگ
 ٣٧١..... ئەوه‌ی هاتوو‌ه ده‌رباره‌ی پشکی نه‌سپ
 ٣٧٢..... ئەوه‌ی هاتوو‌ه ده‌رباره‌ی سه‌ربه‌كان
 ٣٧٣..... ده‌ستكه‌وتنی مالی كافران به‌بێ جه‌نگ به‌كێ ده‌درێت
 ٣٧٥..... ده‌رباره‌ی نایا پشك داده‌نرێت بۆ به‌نده‌ یان نا؟
 ٣٧٦..... نه‌گه‌ر نه‌هلی (ژمه‌) هاوكاری موسو‌لمانان یان كرد پشکیان بۆ داده‌نرێ یان نا؟
 ٣٧٧..... سوودوهرگرتن له‌ قاپ و قاچاخی هاو‌به‌ش بۆ خوا به‌رێده‌ران
 ٣٧٩..... زیاتر دانان له‌ به‌شی ده‌ستكه‌وتی جه‌نگدا
 ٣٨٠..... هه‌ركه‌سێ كافری بكوژێ كهل و په‌له‌كه‌ی بۆ ئەو ده‌بێ
 ٣٨١..... فروشتنی ده‌ستكه‌وتی جه‌نگی دروست نیه‌ له‌ پێش دا‌به‌شكردنی
 ٣٨٢..... جوتبوون له‌ گه‌ل ئافره‌تی سكه‌پری ده‌ستكه‌وتی جه‌نگی دروست نیه‌
 ٣٨٣..... ده‌رباره‌ی خواردنی هاو‌به‌ش بۆ خوا دانهران
 ٣٨٣..... جیاكردنه‌وه‌ی منداڵ له‌ دا‌یكی دروست نیه‌
 ٣٨٤..... ده‌رباره‌ی كوشتنی دیله‌كان و وه‌رگرتنی فیدیه‌ لی‌یان
 ٣٨٦..... ده‌رباره‌ی قه‌ده‌غه‌ كردنی كوشتنی ژن و منداڵ له‌ جه‌نگدا
 ٣٨٨..... ده‌رباره‌ی گزی و نا‌پاكی له‌ ده‌ستكه‌وتی جه‌نگی
 ٣٩٠..... سه‌باره‌ت به‌ ده‌رچوونی ئافره‌تان بۆ غه‌زا
 ٣٩٠..... ده‌رباره‌ی وه‌رگرتنی دیاری هاو‌به‌ش بۆ خوا دانهران
 ٣٩١..... وه‌رگرتنی دیاری هاو‌به‌ش بۆ خوا دانهران دروست نیه‌

- ٣٩١..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی سه‌جده‌ی شوكر
 ٣٩٢..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی ئه‌ممانی ئافره‌ت و به‌نده
 ٣٩٣..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی غه‌در و ناپاکی
 ٣٩٤..... له‌ رۆژی قیامه‌تدا بۆ هه‌موو غه‌درکاری ئالایه‌ هه‌یه
 ٣٩٥..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی دابه‌زین له‌سه‌ر بریار
 ٣٩٧..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی به‌لێن و په‌یمان
 ٣٩٧..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی سه‌رانه‌ سه‌ندن له‌ ئاگرپه‌رستان
 ٣٩٩..... چ ماڵ و سامانیکی ئه‌هلی (ژمه) حه‌لّاله‌ بۆ موسوڵمانان
 ٤٠٠..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی کۆچکردن
 ٤٠١..... ده‌رباره‌ی په‌یماندا به‌ پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم
 ٤٠٣..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی په‌یمان شکانن
 ٤٠٤..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی په‌یمانی به‌نده
 ٤٠٤..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی په‌یمانی ئافره‌تان
 ٤٠٥..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی ژماره‌ی هاوه‌لانی جه‌نگی به‌در
 ٤٠٦..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی پینج یه‌ك
 ٤٠٦..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی خراپی راوهرۆت و تالانی
 ٤٠٨..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی سلاوکردن له‌ گاور و جوله‌که
 ٤٠٩..... دروست نیه‌ نیشه‌جی بوون له‌ناو هاوبه‌ش بۆ خوا بریارده‌راندا
 ٤١٠..... ده‌رباره‌ی ده‌رکردنی گاور و جوله‌که له‌ جه‌زیره‌ی عه‌ره‌ب
 ٤١١..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی میراتی پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم
 ده‌رباره‌ی فه‌رمایشته‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم: شاری مه‌که‌که‌ جاریکی تر
 ٤١٤..... غه‌زا ناكریتمه‌وه
 ٤١٥..... ده‌رباره‌ی ئه‌و کاته‌ی که‌ باشه‌ بۆ به‌ره‌نگاریونه‌وه‌ی دوژمن
 ٤١٦..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی شومیه‌تی دانه‌ پاڵ شتیک
 ٤١٨..... ئامۆژگاری پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم له‌باره‌ی جه‌نگه‌وه
 ٤٢١..... باسه‌کانی گه‌وره‌یی تیکۆشان له‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ صلی الله علیه وسلم
 ٤٢١..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی فه‌زل و گه‌وره‌یی جیهاد و تیکۆشان

- ٤٢٢..... فهزڵ و گه‌وره‌یی ئه‌و که‌سه‌ی له‌ سه‌نگه‌رنشینیدا ده‌مریت
- ٤٢٣..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی فهزڵی رۆژوو له‌پیتناوی خوا
- ٤٢٤..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی به‌خشین له‌پیتناوی خوا
- ٤٢٥..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی فهزڵی خزمه‌ت له‌پیتناوی خوا
- ٤٢٦..... ده‌رباره‌ی ئه‌و که‌سه‌ی جه‌نگاوه‌ری ریکده‌خات بۆ غه‌زا
- ٤٢٧..... ده‌رباره‌ی گه‌وره‌یی که‌سی پیتکانی تۆزای بییت له‌پیتناوی خوا
- ٤٢٨..... ده‌رباره‌ی گه‌وره‌یی تۆز و غوبار له‌پیتناوی خوا
- ٤٢٩..... ده‌رباره‌ی گه‌وره‌یی که‌سی مووی سپی بیی له‌پیتناوی خوا
- ٤٣٠..... گه‌وره‌یی که‌سی نه‌سپی ساز و ئاماده‌ بکات له‌پیتناوی خوا
- ٤٣١..... ده‌رباره‌ی گه‌وره‌یی ره‌می له‌پیتناوی خوا
- ٤٣٢..... ده‌رباره‌ی گه‌وره‌یی پاسه‌وانی له‌پیتناوی خوا
- ٤٣٣..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی پاداشتی شه‌هیدان
- ٤٣٥..... ده‌رباره‌ی فهزڵ و گه‌وره‌یی شه‌هیده‌کان له‌لای خوا
- ٤٣٦..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی غه‌زاکردن له‌ ده‌ریادا
- ٤٣٨..... ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌ی له‌به‌ر دنیا و رووپامایی به‌جنگی
- ٤٣٩..... گه‌وره‌یی تیکۆشان له‌پیتناوی خوا له‌ به‌یانیان و ئیواراندا
- ٤٤٢..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی چاکترین که‌س کێیه
- ٤٤٣..... ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌ی به‌راستی داوای شه‌هیدی بکات
- ٤٤٤..... خوای گه‌وره‌ یارمه‌تیده‌ری تیکۆشه‌ر و که‌سیکه‌ هاوسه‌رگیری بکات
- ٤٤٤..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی برینه‌داربوون له‌رێ خوا
- ٤٤٥..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی چ کرده‌ویه‌ چاکترین
- ٤٤٦..... دل‌نیابن ده‌رگا‌کانی به‌هه‌شت وان له‌ژێر سێبه‌ری شمشیرکاندا
- ٤٤٧..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی چاکترین که‌س کێیه
- ٤٤٧..... ده‌رباره‌ی خێر و پاداشتی شه‌هید
- ٤٤٩..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی گه‌وره‌یی پاسه‌وانی سه‌ر سه‌نور
- ٤٥٣..... باسه‌کانی جه‌هاد له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ صلی الله علیه وسلم
- ٤٥٣..... ده‌رباره‌ی روخه‌ستی دانیشتوان خاوه‌ن به‌هانه‌ی شه‌رعی

- دەربارەى ئەمەى دەردەچى بۆ جىهاد و داىك و باوكى جى دىلى ٤٥٤.....
 ئەمەى ھاتوۋە دەربارەى دروستە پىاوى بە تەنیا بىكرىتە كارىدەستى سۇپاىەك و راوانە
 بىكرىت بۆ جىهاد ٤٥٤.....
 دەربارەى پىاۋ بە تەنیا سەفەر بىكات دروست نىە ٤٥٥.....
 ئەمەى ھاتوۋە دەربارەى مۆلەتى فىل و درۆ لە جەنگدا ٤٥٦.....
 دەربارەى غەزاكانى پىتغەمبەر صلى الله عليه وسلم، ژمارەيان چەندە؟ ٤٥٧.....
 دەربارەى رىكخستنى رىزەكان لەكاتى غەزادا ٤٥٧.....
 دەربارەى پارانەۋە لەكاتى جەنگدا ٤٥٨.....
 ئەمەى ھاتوۋە دەربارەى ئالاكانى سۇپا ٤٥٩.....
 دەربارەى چۆنىەتى و رەنگى ئالاكان ٤٥٩.....
 ئەمەى ھاتوۋە دەربارەى دروشم لەكاتى جەنگدا ٤٦٠.....
 دەربارەى چۆنىەتى شمشىرەكەى پىتغەمبەرلى خوا صلى الله عليه وسلم ٤٦١.....
 دەربارەى بە رۆژوۋ نەبوون لەكاتى جەنگدا ٤٦١.....
 ئەمەى ھاتوۋە دەربارەى دەرچوون لەكاتى ترسدا ٤٦٢.....
 ئەمەى ھاتوۋە دەربارەى دامەزراۋى لەكاتى جەنگدا ٤٦٤.....
 ئەمەى ھاتوۋە دەربارەى رازاندنەۋەى شمشىرەكان ٤٦٥.....
 ئەمەى ھاتوۋە دەربارەى درع ٤٦٦.....
 ئەمەى ھاتوۋە دەربارەى كلاۋ و زرىە ٤٦٧.....
 ئەمەى ھاتوۋە دەربارەى نەسپ ٤٦٧.....
 ئەمەى ھاتوۋە دەربارەى چ جۆرە نەسپى چاكە ٤٦٨.....
 ئەمەى ھاتوۋە دەربارەى چ جۆرە نەسپى باش نىيە ٤٦٩.....
 دەربارەى پىشېركىتى نەسپ سۋارى ٤٧٠.....
 ئەمەى ھاتوۋە دەربارەى دروست نىە نىرەكەر بىرى لە ماين ٤٧١.....
 دەربارەى سەرگەوتن بەھۆى ھەژار و نەدارە موسولمانەكانەۋە ٤٧٢.....
 دروست نىە و لاخى سۋارى زەنگى پىتە بىت ٤٧٢.....
 دەربارەى كى دەكرىت بە سەركرەدە لە جەنگدا ٤٧٣.....
 ئەمەى ھاتوۋە دەربارەى پىشەۋا ٤٧٤.....
 ئەمەى ھاتوۋە دەربارەى فەرمانبەردارى پىشەۋا ٤٧٥.....

- ملكهچى و گوڤرايهلى بۆ كەس نىيە لە نافەرمانى خوادا ٤٧٦
- دەربارەى بە شەردانى ئاژەلان و لىدان و داخ كردنيان كە دروست نىە ٤٧٦
- دەربارەى بالغ بوونى منداڵ و كەى فەرزى لەسەرە ٤٧٧
- ئەوێ هاتوو دەربارەى كەسێ شەهید بێت و قەرزار بێ ٤٧٨
- ئەوێ هاتوو دەربارەى ناشتنى تەرمى شەهیدەكان ٤٨٠
- ئەوێ هاتوو دەربارەى پرس و را ٤٨٠
- دەربارەى لاشەى دىل ناكۆرپۆتتەو بە مال و سامان ٤٨١
- دەربارەى پشتكردنە جەنگ لەكاتى بەرەنگارىونەویدا ٤٨٢
- دەربارەى ناشتنى كۆرزاو ھەر لەو شۆتەدا كە كۆرزاو ٤٨٣
- ئەوێ هاتوو دەربارەى پێشوازی كەسێ بگەرتتەو ٤٨٣
- دەربارەى دەستكەوتى مالى كافران بەبى جەنگ ٤٨٤

باسەكانى پۆشاك لە پێغەمبەرەوہ صلى الله عليه وسلم ٤٨٦

- ئەوێ هاتوو دەربارەى ئاوریشم و زێر ٤٨٦
- رێگەدان بە لەبەرکردنى پۆشاكى ئاوریشم لەجەنگدا ٤٨٧
- دەربارەى رێگەدان بە پیاوان كە پۆشاكى سوور لەبەرکەن ٤٨٨
- لەبەرکردنى پۆشاكى عەصفەرانای بۆ پیاوان دروست نىە ٤٨٩
- ئەوێ هاتوو دەربارەى لەبەرکردنى پۆشاكى فەرو ٤٨٩
- دەربارەى خۆشەکردنى پێستەى مردارەوہ بوو ٤٩٠
- دەربارەى راکێشانی پۆشاك بەدواى خۆدا دروست نىە ٤٩٢
- دەربارەى شۆپى داوێنى ئافەرەتان و راکێشانی بەدواى خۆدا ٤٩٣
- ئەوێ هاتوو دەربارەى لەبەرکردنى پۆشاكى خورى ٤٩٤
- ئەوێ هاتوو دەربارەى مێزەرى رەش ٤٩٥
- دەربارەى بەردانەوێ مێزەر بۆ نێو ھەردوو شان ٤٩٦
- ئەنگۆستیلەى ئالتون دروست نىە بۆ پیاوان ٤٩٦
- ئەوێ هاتوو دەربارەى ئەنگۆستیلەى زىو ٤٩٧
- ئەوێ هاتوو دەربارەى چ نقیمى باشە ٤٩٨
- دەربارەى ئەنگۆستیلە كردنە دەستى راست ٤٩٨

- ٥٠١..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی نه‌خشی نه‌نگوستیله
- ٥٠٢..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی وینه
- ٥٠٣..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی وینه‌گره‌کان
- ٥٠٤..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی گۆرینی ره‌نگی قژ و ریش
- ٥٠٥..... ده‌رباره‌ی مووی سه‌ر هه‌تا ناوشان و نه‌رمایی گۆتیکان
- ٥٠٦..... نه‌هی کردوه له سه‌ر شانه‌کردن مه‌گه‌ر رۆژی نا‌رۆژی
- ٥٠٦..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی چاو رشتن به کل
- ٥٠٧..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی نه‌هی کردن له‌م دوو له‌به‌ر کردنه: (الصَّامُ) و (الْإِعْتِبَارُ)
- ٥٠٨..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی به قژ دانه دهم قژ
- ٥٠٨..... سواریبوونی و لا‌ختیکی کۆپانه‌که‌ی ناوری‌شمی سوور بێ
- ٥٠٩..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی فهرشی پی‌غه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم
- ٥٠٩..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی کراس
- ٥١١..... که‌سی پۆشاک‌یکی تازه له‌به‌ر بکات چی ده‌لی
- ٥١٢..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی جبه و هه‌ردوو خوفه‌که
- ٥١٣..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی توند‌کردنی ددان به زیر
- ٥١٤..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی قه‌ده‌غه‌کردنی پیستی درنده
- ٥١٥..... ده‌رباره‌ی نه‌عه‌له‌کانی پی‌غه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم
- ٥١٦..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی رۆشتن به نه‌عه‌لی‌که‌وه دروست نیه
- ٥١٦..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی به پی‌وه پیتلاو له‌پێ کردن باش نیه
- ٥١٧..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی مۆله‌تی به تاکه پیتلاو‌یکه‌وه ری کردن
- ٥١٨..... ده‌رباره‌ی پیاو سه‌ره‌تا کام تاک له‌پێ بکات
- ٥١٨..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی پینه‌کردنی پۆشاک
- ٥٢٠..... ده‌رباره‌ی پی‌غه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم چۆن چوونه ناو مه‌که‌که‌وه
- ٥٢٠..... ده‌رباره‌ی فەقیانه‌ی هاوه‌لان چۆن بوو
- ٥٢١..... ده‌رباره‌ی پۆشاک هه‌تا کوێ شوپ بێ
- ٥٢١..... ده‌رباره‌ی پی‌چانه‌وه‌ی می‌زه‌ر به‌سه‌ر کلاوه‌وه
- ٥٢٢..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی نه‌نگوستیله‌یه‌کی ئاسن
- ٥٢٣..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی نه‌نگوستیله کردنه دوو په‌نجه‌وه

- دەربارەى خۆشەويستىر پۆشاك بەلاى پىتغەمبەرەوە صلى الله عليه وسلم ٥٢٣
- باسەكانى خۆراك لە پىتغەمبەرەوە صلى الله عليه وسلم ٥٢٥
- دەربارەى خواردنى پىتغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم ٥٢٥
- دەربارەى خواردنى گوشتى كەرويشك ٥٢٦
- دەربارەى خواردنى گوشتى بزنەمژە ٥٢٦
- نەوەى ھاتووە دەربارەى خواردنى گوشتى كەمىيار ٥٢٧
- نەوەى ھاتووە دەربارەى خواردنى گوشتى نەسپ ٥٢٩
- نەوەى ھاتووە دەربارەى خواردنى گوشتى گویدرێژى مالى ٥٢٩
- نەوەى ھاتووە دەربارەى خواردن لە قاپ و قاچاخى كافراندا ٥٣١
- نەوەى ھاتووە دەربارەى مشكى لەناو رۆندا بىتۆپى ٥٣٢
- نەوەى ھاتووە دەربارەى خواردن و خواردنەو بە دەستى چەپ ٥٣٣
- دەربارەى لىسانەوەى پەنجەكان لەدواى خواردن ٥٣٤
- نەوەى ھاتووە دەربارەى پارو بەك لە دەست بكموى ٥٣٥
- نەوەى ھاتووە دەربارەى خواردن لەناو پراستەو بەش نى ٥٣٧
- نەوەى ھاتووە دەربارەى خواردنى سىر و پىياز بەش نى ٥٣٧
- دەربارەى خواردنى سىر رىنگە پى دراو بە كولاوى ٥٣٨
- سەردا پۆشىنى قاپ و قاچاخ و كۆژاندنەوەى چراو ناگر لەكاتى خەوتندا ٥٤٠
- خواردنى دوو دەنگ دوو دەنگ خورما پىكەو بەش نى ٥٤١
- نەوەى ھاتووە دەربارەى باشى خورما ٥٤١
- نەوەى ھاتووە دەربارەى سوپاسكردنى خوا لەدواى خواردن ٥٤٢
- نەوەى ھاتووە دەربارەى ناخواردن لە گەل گول ٥٤٣
- دەربارەى خواردنى كەسى بەشى دوو كەس دەكات ٥٤٥
- نەوەى ھاتووە دەربارەى خواردنى كوللە ٥٤٥
- نەوەى ھاتووە دەربارەى دوعا كردن لە كوللە ٥٤٦
- دەربارەى خواردنى گوشت و شىرى ئاژەلى پىس خۆر ٥٤٨
- دەربارەى خواردنى گوشتى مرىشك ٥٤٩
- دەربارەى خواردنى گوشتى چىرگ ٥٥٠

- ٥٥٠ دەربارەى خواردنى گۆشتى برژاو
 ٥٥١ دەربارەى بە پالەوه خواردن باش نیه
 ٥٥١ پێغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم حمزى له شیرینی و ههنگوین بوو
 ٥٥٢ نهوهى هاتوو دەربارەى ناوى زۆر کردنه ناو گۆشتاوهوه
 ٥٥٣ نهوهى هاتوو دەربارەى فەزلى گۆشتاو
 ٥٥٣ نهوهى هاتوو دەربارەى خواردنى گۆشت بە قەپ
 ٥٥٥ دەربارەى پێغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم حمزى له چ گۆشتى بوو
 ٥٥٦ نهوهى هاتوو دەربارەى سرکه
 ٥٥٧ نهوهى هاتوو دەربارەى خواردنى کالەك بە خورماوه
 ٥٥٨ نهوهى هاتوو دەربارەى خواردنى خەیار بە خورماوه
 ٥٥٨ نهوهى هاتوو دەربارەى خواردنى میزی و شتر
 ٥٥٩ دەربارەى دەست شت له پێش خواردن و له دواى خواردن
 ٥٦٠ نهوهى هاتوو دەربارەى دەست نهشت له پێش خواردن
 ٥٦٠ دەربارەى به ناوى خواوه دهستکردن به ناخواردن
 ٥٦٢ نهوهى هاتوو دەربارەى خواردنى کوله که
 ٥٦٣ نهوهى هاتوو دەربارەى خواردنى زهیت
 ٥٦٤ نهوهى هاتوو دەربارەى خواردن له گەڵ بهنده و خێزان
 ٥٦٥ نهوهى هاتوو دەربارەى فەزلى ناندان به خەلک
 ٥٦٦ نهوهى هاتوو دەربارەى فەزلى نانی ئیواره
 ٥٦٦ دەربارەى ناوى خوا هیتان له سەر خواردن
 ٥٦٨ دەربارەى خەوتن باش نیه به دهستی چهور و لینجهوه
 ٥٦٩ باسه کانی شهراپ له پێغه مبهروه صلى الله عليه وسلم
 ٥٦٩ نهوهى هاتوو دەربارەى شهراپ خۆر
 ٥٧١ دەربارەى هه موو سه رخۆشکهرى حهرامه
 ٥٧٢ هه رشتیک زۆرێك لێى مرقۆ سه رخۆش بکات، که مه کهشی هه ر حهرامه
 ٥٧٣ دەربارەى خۆشای گۆزه و مه رکانه
 ٥٧٣ دەربارەى رێگرى له خۆشای کوله که کوبه له و گۆزه ی زفتدراو

- ٥٧٤..... دهرباره‌ی روخسه‌تی خۆشاوی هه‌موو ده‌فری
 ٥٧٥..... نه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی خۆشاوی کونده
 ٥٧٦..... دهرباره‌ی نه‌و دانهوێلانه‌ی شه‌رابیان لی دروست ده‌کری
 ٥٧٧..... خۆشاوی تیکه‌لاو له‌ فه‌ریکه‌ خوارماو خورمای ته‌ر
 ٥٧٨..... دهرباره‌ی له‌ قاپ و قاچاخ‌ی زیر و زیودا خواردنه‌وه‌ دروست نیه
 ٥٧٩..... نه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی قه‌ده‌غه‌کردنی خواردنه‌وه‌ به‌ پیوه
 ٥٨٠..... نه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی روخسه‌تی خواردنه‌وه‌ به‌ پیوه
 ٥٨١..... دهرباره‌ی هه‌ناسه‌دان له‌ ده‌ره‌وه‌ی نه‌و ده‌فری ناوی تیدا ده‌خوریته‌وه
 ٥٨٢..... نه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی خواردنه‌وه‌ به‌ دوو جار
 ٥٨٣..... نه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی فووکردن له‌ خواردنه‌وه‌ باش نیه
 ٥٨٤..... هه‌ناسه‌دان له‌و ده‌فره‌دا که ناوی تیدا ده‌خوریته‌وه‌ باش نیه
 ٥٨٤..... هه‌لگیرانه‌وه‌ی ده‌می کونه‌و مه‌شکه‌ ریگری لی کراوه
 ٥٨٥..... نه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی روخسه‌ت له‌مه‌دا
 ٥٨٦..... نه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی لای راسته‌وه‌ شایه‌نتره‌ بۆ خواردنه‌وه
 ٥٨٦..... ناوگیری کۆمه‌لی خۆی له‌دوای هه‌موویانه‌وه‌ ناو ده‌خواته‌وه
 ٥٨٧..... پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم هه‌زی له‌چی خواردنه‌وه‌یه‌ برو

باسه‌کانی چاکه‌و سه‌ردانی که‌سوکار له‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ صلی الله علیه وسلم ٥٨٨

- ٥٨٨..... نه‌وه‌ی هاتوه‌ دهرباره‌ی چاکه‌ له‌ گه‌ل باوک و دایک
 ٥٨٩..... دهرباره‌ی فه‌زل و گه‌وره‌یی ره‌زانه‌ندی دایک و باوک
 ٥٩١..... نه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی نازاردانی دایک و باوک
 ٥٩٢..... دهرباره‌ی ریزگرتنی هاوڕێی دایک و باوک
 ٥٩٣..... دهرباره‌ی چاکه‌کردن له‌ گه‌ل خوشکی دایک
 ٥٩٤..... نه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی پارانه‌وه‌ی دایک و باوک
 ٥٩٥..... نه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی هه‌ق و مافی دایک و باوک
 ٥٩٥..... نه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی پچه‌راندنی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی
 ٥٩٦..... نه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی
 ٥٩٧..... نه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی خۆشویستنی مندال

- ٥٩٨..... دەرباره‌ی سۆز و به‌زه‌یی به‌رامبه‌ر به‌ منداڵ
 ٥٩٨..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی خه‌رجه‌یکه‌شانی که‌چان و کورمان
 ٦٠١..... دەرباره‌ی سۆز و به‌زه‌یی به‌رامبه‌ر به‌ هه‌تیو و به‌خه‌یو که‌ردنیان
 ٦٠٢..... دەرباره‌ی سۆز و به‌زه‌یی به‌رامبه‌ر به‌ منداڵ
 ٦٠٣..... دەرباره‌ی سۆز و به‌زه‌یی به‌رامبه‌ر به‌ موسوڵمانان
 ٦٠٥..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی ئامۆژگاری
 ٦٠٦..... دەرباره‌ی سۆز و به‌زه‌یی موسوڵمان به‌رامبه‌ر به‌ موسوڵمان
 ٦٠٧..... دەرباره‌ی داپۆشینه‌ی عه‌یب و عاری موسوڵمان
 ٦٠٨..... دەرباره‌ی به‌رگری که‌ردن له‌ شه‌ره‌ف و ناموسی موسوڵمان
 ٦٠٩..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی ده‌نگ و ده‌رگرتن له‌ براه‌ موسوڵمان
 ٦١٠..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی که‌ردن به‌ برا به‌ش
 ٦١١..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی غه‌یبه‌ت
 ٦١١..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی ئه‌ره‌یی
 ٦١٣..... دەرباره‌ی یه‌که‌تر بوخزاندن و رق له‌یه‌که‌تر بوون
 ٦١٣..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی ناشته‌هوائی
 ٦١٤..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی غه‌ش و ناپاکی
 ٦١٥..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی مافی دراوسی
 ٦١٧..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی چا که‌ له‌ گه‌ڵ خه‌مه‌تکار
 ٦١٨..... دەرباره‌ی قه‌ده‌غه‌که‌ردنی جینه‌ودان به‌ خه‌مه‌تکار و لێدانی
 ٦١٩..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی لێبوردن له‌ خه‌مه‌تکار
 ٦٢٠..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی نه‌ده‌بدانی خه‌مه‌تکار
 ٦٢٠..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی نه‌ده‌بدانی منداڵ
 ٦٢١..... دەرباره‌ی ده‌رگرتنی دیاری و پاداشت دانه‌وه‌ له‌سه‌ری
 ٦٢٢..... دەرباره‌ی سوپاسکه‌ردنی که‌سی چاک بێ بۆت
 ٦٢٢..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی چا که‌که‌ردن
 ٦٢٣..... ئاژه‌لی شه‌ره‌ر بیه‌خه‌ری به‌ ماله‌ هه‌ژاری له‌شه‌ره‌که‌ی بۆن
 ٦٢٤..... لاه‌ردنی شتی له‌سه‌ر رینگایه‌ که‌دا نازاری خه‌لک به‌دات
 ٦٢٥..... دەرباره‌ی قسه‌ی ناو کۆر و دانیشه‌شت نه‌مانه‌ته

- ٦٢٥ ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی به‌خشنده‌یی
- ٦٢٧ ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی رۆدی و چروکی
- ٦٢٨ ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی به‌خشین به‌خانه‌واده و که‌سوکار
- ٦٢٩ ئه‌وه‌ی هاتوو سه‌باره‌ت به‌ میوانداری که‌ چند رۆژه
- ٦٣٠ ده‌رباره‌ی تینکۆشان له‌ پیتناوی بیوه‌ژن و هه‌تیودا
- ٦٣١ ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی روو خۆشی و گه‌شاوه‌یی
- ٦٣٢ ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی راستگۆیی و درۆزنی
- ٦٣٣ ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی هه‌رزه‌گۆیی و هه‌رزه‌یی
- ٦٣٤ ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی نه‌فره‌تکردن له‌یه‌ک
- ٦٣٦ ده‌رباره‌ی ناسینی خزمان و ره‌چه‌له‌ک
- ٦٣٦ ده‌رباره‌ی پارانه‌وه‌ی برا بۆ براکه‌ی به‌ په‌نهنانی
- ٦٣٧ ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی جینتودان
- ٦٣٨ ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی قسه‌ی چاک
- ٦٣٩ ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی به‌نده‌ی چاک و صالح
- ٦٤٠ ده‌رباره‌ی کردار و ره‌فتاری جوان له‌ گه‌ڵ خه‌لک
- ٦٤١ ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی گومانی خراپ
- ٦٤١ ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی گالته‌کردن
- ٦٤٣ ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی مشتومڕ
- ٦٤٤ ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی پیکه‌وه‌ ژیان
- ٦٤٥ ده‌رباره‌ی میانه‌یه‌وه‌ی له‌ خۆشه‌ویستی و رق و کینه‌دا
- ٦٤٦ ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی خۆیه‌گه‌وره‌زانین
- ٦٤٨ ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی خوڕه‌ه‌شت و ناکاری جوان
- ٦٥٠ ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی چاکه‌ و لێ بووردن
- ٦٥١ ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی سه‌ردانی برای موسوڵمان
- ٦٥٢ ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی شه‌رم و شکۆ
- ٦٥٣ ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی له‌سه‌رخۆیی و په‌له‌کردن
- ٦٥٤ ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی نه‌رمونیانی
- ٦٥٥ ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی پارانه‌وه‌ی سته‌م لیکراو

- ٦٥٥..... دهرباره‌ی خوڤه‌وشتی پیتغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم
 ٦٥٦..... نه‌وه‌ی هاتووه‌ دهرباره‌ی پاراستنی به‌لین و په‌یمان
 ٦٥٧..... نه‌وه‌ی هاتووه‌ دهرباره‌ی ره‌وشته‌ به‌رزه‌کان
 ٦٥٨..... دهرباره‌ی نه‌فره‌تکردن و تانه‌و ته‌شهردان
 ٦٥٩..... نه‌وه‌ی هاتووه‌ دهرباره‌ی توږه‌بوونی زۆر
 ٦٥٩..... نه‌وه‌ی هاتووه‌ دهرباره‌ی رق خوارنه‌وه
 ٦٦٠..... نه‌وه‌ی هاتووه‌ دهرباره‌ی ریزگرتنی گه‌وره
 ٦٦٠..... دهرباره‌ی نه‌و دوو که‌سه‌ی قسه‌ له‌ گه‌ل یه‌ک ناکمن
 ٦٦١..... نه‌وه‌ی هاتووه‌ دهرباره‌ی نارامگرتن
 ٦٦٢..... نه‌وه‌ی هاتووه‌ دهرباره‌ی دووږوو
 ٦٦٣..... نه‌وه‌ی هاتووه‌ دهرباره‌ی دووزمانی
 ٦٦٣..... نه‌وه‌ی هاتووه‌ دهرباره‌ی زنده‌وژی نه‌کردن له‌ ره‌وانبیزی‌دا
 ٦٦٤..... نه‌وه‌ی هاتووه‌ دهرباره‌ی خۆیه‌که‌مگرتن
 ٦٦٥..... نه‌وه‌ی هاتووه‌ دهرباره‌ی زوښ و سته‌م
 ٦٦٥..... دهرباره‌ی وازه‌یتان له‌ ره‌خنه‌گرتن له‌ خواردن
 ٦٦٦..... نه‌وه‌ی هاتووه‌ دهرباره‌ی ریز و گه‌وره‌یی باوه‌پدار
 ٦٦٧..... نه‌وه‌ی هاتووه‌ دهرباره‌ی تاقیکردنه‌وه
 ٦٦٧..... سه‌باره‌ت به‌ که‌سی خۆی وه‌ها نیشان بدات که‌ شتیکی هه‌یه‌ به‌لام نه‌ییبی.
 ٦٧١..... ناوهرۆك